

உ
என்பதனை

திருச்சிற்றம்பலம். காசிரகசியம்.

ஸ்ரீகைலாசபரமபொத திருவாவதி நுறை
ஆதினம மஹாஸகிதானததுக்கு அடிமைபூண்டொழுகும்
ஸ்ரீசுப்பிரமணியத்தம்பிரான் கவாமகள் ஆஜ்ஞையிப்படி
ஷெ ஆதிதைது விதவான

ம - ஈ - ஈ - ம்

ம் ஸ்ரீட்சி சுந்தரம்பிள்விராயவர்கள்

இயற்றிய ழலழம்

கா.திருச்சிற்றம்பலஞானியாரவர்கள்

இயற்றிய உரையும்,

இ ி து

ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ நேமத்தாம்பட்டி

மு. பெ. பெரியகறுபனசெட்டியாரவர்கள் கூட்டாளி

ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ இராமச்சந்திரபரம

மு அ. ரு. அண்ணாமலைசெட்டியாரவர்கள்

மு ய த சி ய ர ல

பா. சொக்கலிங்கம் ிள்ளையவர்களது

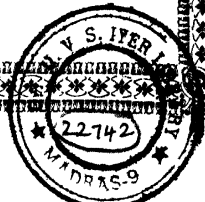
செ ி னை

ம - ஈ - ஈ - ஈ அச்சுக்கூடத்தில் டிபிரிக்கப்பட்டது

விஷ்ணு ஸ்ரீ ஸ்ரீ ம்.

1881.

Copy Right

உ

வெற்றிவேலுதமிழை.

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ

புரசை அஷ்டாவதானம்

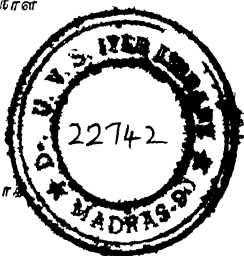
சபாபதிமுதலியாரவர்கள்

இ ய ற றி ய

நேரிசையாசிரியப்பா.

—o—o—o—

பூரிதைதேமதுப புதுவிருத்தளிமுரல
காரிதைதுறைசைக கண்ணமாநதருளிய
வருங்கயிலாய பரமபடைமுதனனம்
மெய்கண்டதேவா வைகியசாததி
மேயசீராமச்சி வாயமெயக்குரவன
வைதுகமரபின வருத்திருக்கூட்டத
தெய்தியவிலக்கிய விலக்கணநூற்பொருட
சட்டகமென்னத தனியரசியற்றியோன
வட்டார்ப்புவரியோரா வாழத்துமேகமப
வாணரருட்செங் கோனெற்றிடாததம்
கச்சிமானமிடமுதற கரையில்லதபலநூல
விசையினியற்றிய மேதகுபுலமைச
சிவஞானமுநிவ னிவனென இறறைநாள்
அத்தகையாதினத்து வீற்றிருந்த
மாணுயரமபல வாணதேசிக
ஆடிகளகருணையி னளிககக்கிரியை
ஞானமெனவிரு பானமையாகிமுப
பாறகூறாக வேறபுறுதீககை
பெற்றுச்சிவநெறி சறமமபிதழவிலாக
குரிசிலதிரிசிர புரமுறைபுரிதன
ஆஞாருடலைத சீராரத்தனியூ
நாகைமாயூர மாகியவிவைமுதற்
புகலபலசிவதல புராணமின்னன
நிகாசவைஅணிபொருட் டகைமையினெவாக்கும
களிதலைசிறப்பக கண்டமேனமையோன
நளிகடற்றிசைதொழும் நனிதனனிசைசிறூஉ

மேனாடபெருந்தமிழ் வீரகருமவிழைதரு
 மீனாசுநதர விற்றபனிகா மணி
 ஓதும்ஆவடுதுறை ஆதினவிததுவான
 தனைககொடுபலகால வினைப்பகைதுமிகும்
 பொறபிவாகாசி நற்றலயாததிரைப
 பயன்பெறுசீரியோ னயன்றருதுறைசைப
 பரினாமததில் ஒருவாத்தவத்தினன
 கரணத்தூய்மையிற் பரிணிதாககேயநத
 பத்திநெறியொடு பயிலசைவநெறியின
 வித்தெனவிளங்கும் சுப்பிரமணியத
 தம்பிரானரும்பெற்ற கங்கைசூழகாசி
 இராசியமென்னப பராவுறுவடதூல
 தன்னேமுன்னேஞான னுன்னருடபுத்திரப
 பேற்றைவிழைந்தான காற்றியபூசனை
 போற்றித்தேவாகோன பாற்றணிஇருத்திய
 தயாநிதியாஞாத தியாகப்பெருமான
 முதற்கிளாசத்த விடங்கமூர்த்திகளையும்
 பதிட்டைசெய்த சதுட்டயசாதனத
 துறைதருங்கூந்த வீரதமனைத்தும்
 முறையினமுற்றிய முசுஞந்தன்னெனும்
 பெருமையோனென்ன அருமையிற்கொணராது
 பலகுமிநாட்டில் மல்கிப்பிறங்குவான
 செந்தமிழ்மொழியில் தந்திடுகென
 மெய்யுறவிருத்தசெய்யுளாற்புனைவித
 தன்னதனுட்பொரு ளமைவுறத்தெரிககெனப
 பன்னியவாற்றால பைந்தமிழ்புலவொன
 னுற்றனுள்பெரியோர் மறையிரநகரை
 புகழாரரித்தென திகழ்தருகச்சிப
 பதிவருகூரிய மதிஞனவேதாகம
 நூலவகைகனஞ்ஞா சாலபுயரபத்திமை
 அன்புறுநீருச்சிற மம்பலஞானி
 மன்பதைக்குழாமவ வாயமைகளளிதிற
 பெரிதுணர்நதுய உரைவிரித்தியல்பெற
 நீடுதென்பரணடி நாடெனுமகடஞ்
 மங்கலவணியெனத் தங்குமாமதுரை
 சாரந்தவிராம சந்திரபுரத்துறை
 அருணாசலவேள அருந்தவப்புதல்வன
 தெருணுவலாபால சிறந்தவனவனபின

அண்ணுமலைதிறு வானமுயற்சியால்
விண்ணுடருயிவண் மேவுவான வெஃக
எங்கணுநனபெயா இங்கிதவிறுவி
கிலேதிறுவண்ணு மலையாதீனக
குணருககுடிப்பதி னுணர்தனபுடை
ஆர்த்துனகொளும் பாத்ரககுடிவளா
ஆலிமுத்தெனும்பெய ராண்டகையீனற
சீலவுத்தமத திவவியகுணுளா
தனையுத்தேராத தாகுருதயாரசன
கனிவொடெஞ்ஞானமும் கலவியறிஞரைக
கண்டுநேசித்துப் பண்டைநடபினனெனச
சீராட்டியாரவம் பாராட்டுமவளளல்
சொக்கலிங்க சுருணத்தாட்டியன
வைச்சுநடாத்தும் அச்சுக்கூடத
தெழுதாவெழுத்தி லியைத்தது
முமுநீர்ப்புவியில் முயன்றுநலகினை

உ-
ம-ந-ந-பூ

திருளவவுநர்.

இராமசாமி செட்டியாரவர்கள்

இயற்றிய

ஆசிரிய விருத்தம்.

துதிமருவுதனதுபாண மூழுகுவோர பவவினைத, துரிசைத் துமித்துமேலாட்ச
சொல்லுறபுண்ணியம் வரச்செயுங்கங்கைநதி, சூழுகாசி மானமியமெனும்
துங்கவடமொழிதூ விலங்குதிருவாவடு, துறையாதினத்தகுதிசோ
துயசுப்பிரமணிய தம்பிரானைபுளந, தோனறக கொணாநதுதிவய
வீதுமருவுச்சுக்கலை யுணரு மவிதரணனவிபவ, விதவெஜன சேகரனிதம்
மேதகுஞ்சோகொண்ட திரிசிரபுரத்தினுன், மீனாட்சி சுமதரப்போ
விஜயனற்றினக்கொண்டு தெனமொழியினுறசெயத் மெயக்காசி ரகசுடதனத்
விண்ணவாகளபணியமா வடிநீழலீசருறை, வியனுலாங் காஞ்சித்தலப
பதிமருவுமதினுறுத் தமாபரவுமமலசிவ, பத்திசெய சித்ததுவயன
டகாதிருச்சிறும பலப்போகொருவனுனா, பண்புடன் செயல்வையம்
பராவுறம் இராமசாதிரபுரம் வாழ்க்குண, பரிபாலன அருணாசலப
பாரத்திபனறபுரல் னென்னுமஅண்ணுமலை, பகிரதன் முயற்சியெய்து
நீதிமருவு அனகைக்கா நிகாபாத்ரககுடியி, னிலவுமுயராலமுத்தமம்
கேயமாலமாதவப் புத்திரன் விசித்திரன், நிகரில மதியூகியான
நீடியபுகழ்ச்சொக்க லிங்கபூபதியினிசை, நிகழ்ச்சுயந்நிரத்தல்
நீகரும்எழுதா வெழுத்தினிலிசைப்பித்தது, நிலமிசைத்தாதனைரோ.

அட்டவணை.

பக்கம்.	அதிகாரங்கள்.	பாடநெருகை.
க	பாயிரம்	நக
உரு	முதலாவது குருபத்திசொருபமுரைத்த அதிகாரியம்...	சுய
சஉ	உ-வது காசிமானமியமுரைத்த அதிகாரியம். . .	உரு
ருய	ரு-வது திருமால் திருமகளுக்குப்பேசித்த அதிகாரியம்	நக
ருக	ச-வது சேரமசனமாமுத்தியடைந்த அதிகாரியம் ...	நௌ
சுக	ரு-வது மகாசேனமுத்தியடைந்த அதிகாரியம். . .	நௌ
எக	சு-வது நரநாராயணா நாரதருக்குப்பேசித்த அதிகாரியம்	உய
அரு	எ-வது பாமசிவன்பாவதிதேவியாருக்கு உபதேசித்த } அதிகாரியம்	நய
சுரு	அ-வது பஞ்சக்குரோசபிரதக்ஷணமங்கியுரைத்த } அதிகாரியம்	உௌ
நக	சு-வது மண்டபனமுத்தியடைந்த அதிகாரியம்.	சுௌ
நயுக	ய - வது பஞ்சக்குரோசபிரதக்ஷணவியலபுரைத்த } அதிகாரியம்	சரு
நருய	யக-வது காசிவாசநியமுரைத்த அதிகாரியம் .	உசு
நருௌ	யஉ-வது மாதேசனமுத்தியடைந்த அதிகாரியம் . .	சச
நசுக	யரு-வது சத்தபுரிமங்கியுரைத்த அதிகாரியம் .	உௌ
நருௌ	யச-வது பிரமணமுதன மூவரும் பூசித்த அதிகாரியம் .	உரு
நசுச	யரு-வது துசுசேநாமுத்தியடைந்த அதிகாரியம் . .	யரு
நசுக	யசு-வது நித்தியயாதநினை விதியுரைத்த அதிகாரியம்	உஉ
நௌக	யௌ-வது காசிதேவி வரமபெற்ற அதிகாரியம்	உய
நயுக	யஅ-வது காமகலைவரலாறுரைத்த அதிகாரியம் . .	நய
நகரு	யக-வது வீரசேனமுத்திபெற்ற அதிகாரியம்	நசு
உௌச	உய-வது புராணிகரியலபுரைத்த அதிகாரியம் ...	உஉ
உகக	உக-வது புண்ணியகோத்தி முத்திபெற்ற அதிகாரியம்	எஅ
உஉௌ	உஉ வது பாத்தக்கமுலாயுரைத்த அதிகாரியம் ..	சய
உருக	உரு-வது தேவாகளுபதேசமபெற்ற அதிகாரியம். . .	அய
உருரு	உச-வது சனாதனன முத்தியடைந்த அதிகாரியம் .	நசு
உசுச	உரு-வது இரணியக்குப்பன முதலோ முத்திபெற்ற } அதிகாரியம்	ருக
உௌஅ	உசு-வது விட்டுணுசருமனுபதேசமபெற்ற அதிகாரியம்	ருஉ
பாயிரமுடிபட பாடநெருகை ..		தயஉ

உ.
கணபதிதுணை.

திருச்சிறம்மபலம்.

காசி ரகசியம்

பாயிரம்.

துண்டிராசவிநாயகாதுதி.

பூமேவுகங்கைநதி யெடுத்தெறிகொக்கரை யெனவொன்

புனிற்றூலோனா

தாமேவுமுத்தமென வதுகாலுஞ்சுவையமுத்த

துளியுமவேணி

யோமேவுமெயவயங்கக காசியிலநதிக கோட்டி.

னொளிரமேவு

மாமேவுமொருகோட்டுத் துண்டிராசககளிறறை

வணக்கஞ்செயவாம்.

இதன பொருள்.

பொலிவுள்ள கங்கைநதியானது, அலைகளால் வீசப்படுகின்ற சங்கத்தைப் போல ஒளிபொருந்திய இளஞ்சந்திரனும், அச்சங்கம் பெறும் முத்துக்களைப் போல, அச்சந்திரன் பொழியும் மதுரமவாயநத் அமுத்ததுளிகளும், சடையிலும், பிரணவவடிவமான திருமெனியிலும் பிரகாசக்குமபடி காசிப்பதியிலே அக்கங்கைக்கலாககண்ணே எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஒற்றைக் கொம்பையுடைய துண்டிராச விநாயகக் கடவுளை வணங்குவாம் என்று. (க)

மங்கலம்படப் பூமேவுமென்றா கங்கைநதியென்றது மூத்தபிள்ளையார திருமுடிக் கண்ணதாகிய இன்ப அருடபெருக்கினை கங்கையென்றொழியாது நதியெனமிகுத்துக் கூறினா சத்தனுக்குள்ளன சத்திக்குமுள்ள ஒற்றுமை நயங்கருதி மூத்தபிள்ளையார கிரியாசத்தி கூறாமாகலின் எடுத்தெறியென்றது ஒருசொன்னீர்து, கொக்கரை உவமேயப்பொருள் புனிற்றூலோன என்றது இளம்பிறை அது உவமிகப்படுபொருள் அது காலுமெனபதனை முத்தமென பதனோடும், அமுத்தமெனபதனோடும் தாப்பிசைப் பொருள்கோளரக்கூட்டினும் மையும். சங்கைப்போலும், பிறைவேணியவங்கவெனவும், அச்சங்கனை மூத்தப்போலும் பிறையின்ற அமுத்ததுளி மெயவயங்க எனவும், உவமநிரனிரையாகக்கொள்க ஓமமேவும் மெய்யெனந்து, மூலாதாரத்தின் கண்ணே பிரணவபீடத்திருந்து நாலவகை வாக்கின் சத்திக்கும் காரணமாயுள்ள மூத்தபிள்ளைப்

பெருமான அறபுத்திருவுருவை அது இனப அருடபெருக்கலை செலுத்து
ண்ட மதிக்கொழுநது ஒழுகிய அமுதத்துளியாற புனைவுற வண்ணம் தியா
னித்தார. இந்நூல் இடைபூறின்றி இனிது முடிந்த சுதமுற்று நிலவுதல்
வேண்டி, இங்ஙனமன்றி எக்கலைக்கும் பரிணம் உபரதானகாரணமாகிய பிர
ணவமே திருமேனியெனவுங் கூறப்.

விசுவநாயகர்துதி.

சீரூத்தவிடப்பாலும் வலப்பாலும் பசிதாகஞ்செகத்திற்கோம்பும்
பார்பூத்த வன்னபூரணி மந்தாகினிதழுவப் பதுமனமாயோன
ரூர்பூத்தபனிமலா தூயப்போற்றெடுப்பக காசினகாதழைப்பமேவு
மோபூத்தவிசகவ நாயகனடித்தாமரைமலாக ளிறைஞ்சிவாமுவாம்.

(இ - ள்) சராசரப் பிரபஞ்சங்களாகிய ஆனமகோடிகளின் பசியை நீக்கி
யருளும் அன்னபூரணியார, இடப்பக்கத்திலும், அவ்வுயிராகின் தாகத்தை நீக்கி
யருளும் கங்காதேவியார, வலப்பக்கத்திலும் பொருந்த பிரமவிஷ்ணுகள மல
ரால் அரசித்தது துதிக்கக் காசித்தலமானது மேனமேல தழைக்கும்படி எழுந்த
ருளிய விசுவநாதா திருவடித்தாமரைபோல வணங்கி வாழ்வாம் ஏறு (உ)

தாரொன்பது—பூந்தான மாலையென்பாருமுளா போற்றெடுப்ப என்
பது ஒரு சொன்னீரவாயவந்த செய்வென்னும் வாய்பாட்டு விளையெச்சம
மேவும் எனபதனை, தழுவ, போற்றெடுப்ப, தழைப்ப எனபவற்றோடுங் கூட்டி
விசகவ நாயகன என்னும் பெயரோடு முடித்துக்கொள்க

உயிர்களுக்குப் போகமுடடுவிக்கும் வளனற தன்மைகுறிக்க அடித்தாமரை
மலரொன்றா,

வாமவார மலராவேண்டுதல் ஒருதலையாதலின் ஈண்டு இறைஞ்சுதற்கு
இருபுடையும் இயைபுபெற்றவாறாயிற்று

அன்னபூரணியார் துதி.

இறையவனிலவெண்ணிறஞ்செந்நிறமுளார முகக்கண்ணை

யிருக்குஞ்சீரு

மறைதருந் வளப்பிறைதாழ் தருகுழற்பின்

னலுமவனளியமரங்கையு

மறைகெழுமு மேதகவும வாயநதுமாதேவியென

மருவிநாளு

நிறைதருபே ருளகொழிக்கு மன்னபூ ரணிமலாததா

ணீனைந்துவாமுவாம்.

(இ - ள்) சிவபெருமான்போலும், வெள்ளை நிறமும் செம்மைநிறமும்
உள்ளே நிரம்பி முகத்தினிடத்துக் கண்ணுக்க காட்டி நிற்கின்ற அழகும, சொல்
லப்படுகின்ற வெள்ளோப் பிறைகோடு நீண்ட குழற்பின்னலும் எரியழல் தங்

செய்கையும் வேதத்தால் துதிக்கப்பட்ட பெருமையும் அமைந்து, மாதேவா என்றதற்கேற்ப மாதேவி என்ற திருநாமம்திரத்தாலும் ஒத்து நின்று, ஆன மாகளுக்கு என்றும் நிறைந்த பேருருளே செய்கின்ற அன்னபூரணியாருடைய மலர்போலும் திருவடிகளைத் தியானித்துக் கெடாத நிலைமையைப்பெறுவாம். (எ-று.) (க)

பெருமான திருமேனிக் கண்ணதாகிய திருநீற்றின் வெண்மையும் ஒளியின் செம்மையுமாகிய சிறழம் பிறையணிந்த சடையுந் திருக்கரத்தினி ளரியழலும் வேதத்தாற் பரவப்படுத்தலும் மாதேவொன்னுந் திருநாமமுமுடையராய் அருள்செய்து நின்றவாறுபோல, அம்மையும் தமது திருவிழியில் வெண்மையுஞ் செவ்வரியுமாகிய அந்தச் செந்நிறமும் பிழைவடிவாகச் செய்யப்பட்ட தலைக்கோலமணிந்து பின்னப்பட்ட கூந்தலும் எரியழலேந்திய திருக்கரமும் வேதத்தாற் பரவப்படுத்தலும் மாதேவியென்ற திருநாமமுகொண்டு அருள்செய்து நின்று வாழ்க்கைத்துணையாமாறு உலகுணாததியவாறு காணக் இது சிலேடை விசேடணம். பின்னல், சடைக்கும் மாதா குழற்பின்னலுக்கும் பெயராம், மாதேவா என்றசொல் அவாயநிலையாக நின்றது வாழ்க்கைத் துணையாமாறுலகுணாததியதென்து குறிப்பெச்சம், கெழுமுதல்—பரவுதல்.

ச பா. நாதா துதி

விலலாருந் திருமேனிமுதலாளு காணத்தனறி

விளங்கமமேனிக்

கெல்லாருமாதையாபரணமா யிருப்பவையோ

டெல்லாங்காணச்

செல்லாருமபொழிற்றில்லைமணி மன்றுண்டநவிலு

தேவதேவன

சொல்லாருங்குஞ்சித்ததா னெஞ்சித்ததாள விதமுருகித்

துதித்துவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) ஒளிபொருந்திய திருமேனியை, யாவைக்கு முதற்காரணமா யுள்ள செவ்வகம் சௌந்தரியார் நிரந்தரத் தரிசிப்பதன்றி, விளக்க விளங்கும் அத் திருமேனிக்குப் பிரகாசம்பொருந்திய வஸ்திராபரணங்களால் அலங்கரித்திருக்கும் காட்சியோடு கூடிய அகப்பாட்டுப் புறப்பாட்டுத் திருவடையாளங் களையுலகுங் காணுமபடி மேகந்தங்கிய சோலைகள் குழந்த சிதம்பரத்தின்கண் அழகிய கண்கசையிற் பஞ்சகிருத்திய நடனஞ்செய்கின்ற சபாநாதரது புகழ்மைந்த குஞ்சித்தபாதமானது கெஞ்சை இதம்படத்தனவயப்படுத்த உருகித் துதித்துவாழ்வாம் எ-று. (ச)

அகப்பாட்டுப் புறப்பாட்டுத் திருவடையாளங்களை ஆளுண்டயவரசு அருளிய திருவதிக்கைத் திருத்தாண்டகத்திற் பரக்ககாணக், “எல்லாங்காண” எனப்பற்றக் உலகமெல்லாங் காணவென்ப பொருள்விரிப்பாருமுளர், உடை

யானுடைமை யொற்றுமை நயங்குறித்தற்கு “மணிமனது” என்றார் திரோதித்தலை யுணர்த்தற்பொருட்டு “எல்லாரு மாதையாபரணமாயிருப்பவையோ” டெனறபடி. வேதாந்தத்தின் முடிவின்க ணுணர்தாளென்பார “சொல்லாருங் குஞ்சித்தார ளெனறதென்க. உலகுசொல்லெச்சம, அவாயநிலையான வந்தது, காட்டக்காணுந் தரத்ததாகலின். அறமபொருளினபம் வீடுஎன்னும் பொருட்பேற்றிற்குக் காரணமாதலுடைமையின் “செல்லாரும் பொழிற்றிலலை” என்றா உருகுதல் எனறது தத்துவங்கரைதலை. நெஞ்செனற தீண்டுள்ளமென்னும் பொருட்டு பஞ்சகிருத்தியம் என்பது சிருட்டி, தீதி, சங்காரம், திரோபவம், அணுககிரகமென்பன. பிறவுமன்ன.

சிவகாமசவுந்தரியார துதி.

யாதுபுரியினுநதனக்கென்றொன்றும் வேண்டான

புரியுமிறையேபோறசெந்

தாதுபுரிபொதுநடனங்காண்டல புரிவதுமுயிராக

டமக்கேபாககிக

கோதுபுரிபவநதவிராதுகுலவு சிவானந்த

வெள்ளங்குளிரப்பக்காணும்

போதுபுரிகருங்கூந்தற் சிவகாமசவுந்தரிதன்

பொற்றாள்போற்றி.

(இ-ள்) எத்தொழிலைச் செய்யினுந் தனக்கொருபயன் கருதாது பிற்பயன் கருதிச்செய்கின்ற இறைவனைப்போலக் கனக்கசபையி னிடத்தானந்த நடனதரிசனஞ்செய்வது மவவுயிரகலின் பொருட்டேயாகக்கி குற்றத்தை யியற்றுகின்ற பிறப்பை நீங்கி அவவுயிரகல விலக்கமுற்ற பரசிவானந்த வெள்ளத்திற்குளிருமபடி கிருபாநோக்கஞ் செய்கின்ற மலாகன விரும்பும் இயற்கை மணம் மைந்தகரிய கூந்தலையுடைய சிவகாமவல்லியாரது பொன்போலுந் திருவடிகளோடமஸ்கரிக்கின்றேன் என்று

(இ)

இறைவன் அனாதிமல முத்தனதலின் இடரினமையனாகலானும் ஆனந்த மயனாகலின் சுகப்பேறு விழையானாகலானும் தனக்கொப்பாரு மிக்காரு மினமையனாகலின் புகழ்விரும்பானாகலானும் பிறாபயன் கருதியே அழகிய திருச்சிறமபலமுடையார புரியும் பஞ்சகிருத்தியமென்பது கருதி “யாதுபுரியினுந் தனக்கென்றொன்றும் வேண்டான” என்றா உயிரகலெனறது விஞ்ஞானகலா, பிரளயாகலா, சகலரென்ற மூவகையணுக்களை. இவற்றை “மூவகையாருயிராவாக மலத்தாகனம் மூலமலத்தார மூன்றுமுடையா” ரெனற சிவப்பிரகாசத் திருவீருத்தத்தாற காண்க. கோதுபுரிபவமெனறது பிறவிக் கேதுவாய காமமவெகுளி மயக்கங்களை. “காமவெகுளி மயக்கமிவைமூன்ற, மூமகெடக் கெடுகோய” எனத் திருவள்ளுவர் கூறலுமிகருத்தேபற்றி என்க. இனிக “கோது புரிபவநதவிராது குலவுசிவானந்த வெள்ளங்குளிரப்ப” என்றதற்கு “ஞாலத்தாரைக்கெட மணிமனதுளாடல காணும்” என்ற சிவப

பிரகாசத்திருவிருத்தத்திற் குரையானுமுணர்ச்சி போது என்றது பொழுதென்ற தன் மருஉ. அஃதீண்டாருபெயராய மலையுணராததி லின்றது. புரிதல் விரு மபுதல், போதுபுரிகருகூடதலென்றதில் போது புரியென வினைமுதலாக வைத் துரைக்கின் மலர்களுக் தம்மணத்தினூறாகு இறைவியார கூடதலினுமணமிறப் பக்கமழதலின் விழைதனோக்கிக் கூறியபடி. இறகனமியற்றை மணமுடைத் தென்பதைப் “பரவி நீவழிபட்டேததும் பரஞ்சுடா திருக்காளத்தி, யரவுரீசச டையார பாகத்தமாந்த ஞானப்புகழகோதை, யீரவீனீரகமுலுமறறே வென வஃது மறறேயெனது” என்ற திருவினையாடற்புராணத்துத் தருமிக்குப்பொற் கிழியளித்த படலத்திருவிருத்தத் தானும் அத்தருமிக்கு இறைவனருளிய “கூடத் தலினறியவுமுளவோ நீயறியும் பூவே” என்ற திருப்பாசுரத்தானும் முணர்க. இனி போதுபுரியென்பத யிரண்டாவதனறெனையாகக் கொண்டு மலரை விருமபி யணிகின்றவென்ப பொருள் கூறினுமிழக்காது இது சரதனுக்குஞ் சத்திக்கும் பேதம் கூறியபடி.

தக்ஷிணாமூர்த்தி துதி.

வேறு

மாலமராடிவநவெனநடுவன வந்துகொண்டேகுமுனபிரியுஞ்
சீலமராடிவநவீனுநதிகழந் திருமதிமுகமுதுசசிப
பாலமராடிவாயநிழல்பொருவப் பதிபெருமபேறுளங்கொடுக்க
லாலமராடிவாழ்தருபெருமா னடிமலாக்கனபுசெய்திடுவாம்.

(இ-ள) மயக்கமானது பேராசெய்ய இயமனவநது வாவெனதுசொல்லி யழைத்துக்கொண்டு பேரமுனனம், சொல்லளவில் பிரியேனென்று சொல்லி, பிரிதலாகிய ஒழுகத்ததுநின்றும் தவறாத மாதரது முகவழிகையே நினைத்தி ராது, உச்சிப்போதில் சூரியன எதிரினற கண்ணாடியின் நிழல்புறந்தோன ருது தன்னிலை நின்றறபோல திருவருட பிரகாசத்தினமுன் ஆனமபோதந் தோனருது அருள நிலைபிலகிற்ச சிவபோகத்தையேநாடிக் கல்ல லமரத் தடி யிலே குருமுகூடத்தமாக எழுந்தருளிய பெரியபெருமான திருவடிமலருக்கு அன்புசெய்வாம். எ-று.

(சு)

கோழிகூவிப்போது புலாந்தது என்றறபோல அமராட் வென்ற பாலது, அமராடி யெனத்திரிந்து நின்றது இங்ஙனமன்றிப் பெருமபேரா செயது வாவெனநெனநடுவன வினையேயாக்கி, செய்து எனனும் வாய்பாட் டாற கூறுவாருமுனா. நடுவனவநது வாவெனக்கொண்டு ஏகுமுன, எனக் கூட்டுக் சொல்லளவிற் பிரியேன என்பது முன்னத்தினுணராதலால் வந்தது, எனவே, சொல்வேறு செய்கைவேறு என்பது கருத்து. சீலமருள எனற்பா லது எதுகைகோக்கித் திரிந்தது. சாதியொருமை முகத்தினது அழகை முகமென்றா. மருட்டைகளன்னும் மெய்ப்பாட்டி மிகுதி குறித்தற்கு. திரு மதி விருப்பத்தைத் தருகின்ற மதி மதியாகிய முகமெனவிரிக்க. திவாவீனுந திகழும் மதியெனக் கூட்டுக. இது உருவக் ஏதுத்தருநிப்பு மதிபோல

முகமென்பாருமுளா, அதுபொருந்தாது, உச்சிப்பால மராடி வாய்மில்பொருவ, என்பது ஓட்டணி. அமராட நடுவனவருகொண்டு ஏகுமுன முகம் உனனாது நில்பொருவ உள்ளீக்கொண்டு அனபுசெய்வாம் எனமுடிக்க. மர அடிமராடியெனத் திரிந்தது. பிரியுஞ் சேலமராடி எனபதற்கு பிரியுஞ் சேலத்தைப் பொருந்தாதவெனன்று பொருளகூறுவாருமுளர் (சு)

தண்டபாணிசுவாமிகள் துதி.

எண்டபாணியை நிறததுவமுத்தினுமீயங்
கொண்டபாணியை நிரப்பியுட்புகுத்தினுங்குதும்புள
விண்டபாணியை பூம்பொழிறகாசியுணமேய
தண்டபாணியை யன்றிமற்றாரைபுந்தாமேய.

(இ-ள்) கணக்கில்லாத இருப்பாணிகளை மாரபிறபொருந்த அறைந்தாலும் ஈயத்தை உருக்கி நீர்போல நிறைத்து அதனுள்ளே முழுக்கசெய்தாலும் வண்டுகள் வெளிப்படுத்தும் சுரமமைந்த மலாச்சோலைகளையுடைய காசித்தலத்தில் எழுந்தருளி இருக்கும் தண்டபாணி சுவாமிகளை யல்லாமல் வேறொரு தெய்வத்தையும் வணங்கேரம். ஏ-று (எ)

ஈயங்கொண்டபாணி, ஈயத்தையுருக்கிக்கொண்ட பாணி எனக்கொள்க உருக்கி அவாயநிலையால் வந்தது ஈயமென்புழி ஈறு இரண்டனுருபு தொகையாகலின் இயல்பாயிற்று

காலவயிரவா துதி.

வேறு

தளம்பொலிமலரோனாதி வானவாதாழ்ந்தபோற்ற
வுளம்பொலிகாசிமேவு முநிராகளசெயபாவமெல்லாங்
களம்பொலியாதுதண்டங் கண்டறவொழித்துமுத்தி
வளம்பொலிவகையாகால் வயிரவற்கனபுசெய்வாம்.

(இ - ள்) இதழ்களோடுங் கூடிய தாமரைப்பூவையுடைய பிரமனமுதலிய தேவர்கள் வணங்கித் துதிக்க காசிப்பதியை விருமபி யடைந்த உயிர்களசெய்த பாவத்தையெல்லாம் தண்டருசெய்து முற்றுமொழித்து முத்திச்செல்வத்தை யடையச்செய்கின்ற காலவயிரவக் கடவுளுக்க கனபுசெய்வாம். ஏ-று, (அ)

தளம்பொலி மலாஎன்பது இதழ்களோடுங் கூடிய தாமரைமலரெனக். உளம்பொலிகாசியென்பது உயதலை விருமபின்வரது உள்ளந்தோறும் நிகழும் காசியென்க. இயானிக்கத் தக்கதென்றபடி களம்பொலியாது எனபதுவேறு உடற்களத்தைச் சென்றடைந்து துக்ராதானக் விளைத்தவை துகாந்து மேலவீணைவித்தவர்க்கு வித்தாக விண்ப்பயன் தொருக்கப்பட்டு நிறநிலைப்பற்றி உடலைக்களமென்றது. உயிர்களைப்பதினை முதலிவளம்பொலி என்றதனோடுங் கூட்டுக.

தூக்காதேவி துதி.

நிறைகடலுதெத்தவப்பி னிகரமுழங்கிப்பாவு
மிறைகெழுகுறமுறும் வெந்தொழினமகிடமஞ்சக்
கறைகெழுபிசிதலுண்கொள கருமகிடஞ்சாயததம்பா
குறையறமுடித்ததெயவக கொற்றியைவண்கஞ்செயவாம்.

(இ-ள்.) நீநிறைந்த கடலை ஆடையாக உடுத்த உலகினகண நிகரிலலா
மல முழக்கமகொண்டு பாய்கின்ற அச்சம்பொருந்திய இயமன செலுத்தும் கொ
டுந்தொழிலையுடைய எருமைக்கடா அஞ்சுமபடி உதிரைகலந்த மாமிசத்தை
உணவாக்ககொள்ளும் கரிய மகிடாசூரனை வதைத்துத் தேவாருறைகளை முற
றுமொழித்த தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த தூக்காதேவியை வணங்குவாம் என்று கூ.

கூற்றுவனைக் கூற்றமெனறதும் மகிடாசூரனை மகிடமெனறதும் உயா
தனை அஃறிணைமயக்கம் மிறையெனபது அச்சம்

துண்டிவிநாயகா துதி.

விண்டிராசத்தநாமதொழி தரவிருமபுசத்தவமொன்றே
கொண்டிராசத்தநாமுதரமுத்திகை கூடினீராமதுவுண்ட
வண்டிராசத்தநாமதிதழுட்டுயின் மருவுதிமபுனறகாசித
துண்டிராசத்தநாவளத்தினை யடிதொழிலுலகுள்ளீரே.

(இ-ள்) உலகத்தவரே தேனுண்டவண்கொள இராககாலத்தில் படுக
கையாக்ககொண்டு நித்திராசெய்கின்ற நூற்றிதழ்த தாமரைபூத்த மதுரம்
வாய்ந்த நீ வளமுள்ள காலித்தலத்தில் எழுகருளியிருக்கும் துண்டிராசரென
னும் திருநாமத்தையுடைய யானையைத் திருவடிககண்ணே வணங்குகொள
ளால் இராசத்தநாமதருணம் நீங்கி அறிவுடையோரால் விரும்பத்தக்க சத்துவகு
ணமொன்றுமே மேற்கொண்டு ஆணவக்குற்றம் விலகி முத்தியடைவீர்கள்
எறு

(க0)

கொண்டிரெனனும் வினமுறறை வினயெச்சமாகக்கொள்க. வண்டு
இராத்தயில் தாது சதவிதழ் மருவுதிமபுனல், எனக்கூட்டுக. சத்தாதுசத்த
தாது எனவிரித்தல் விகாரமாயிற்று. சதவிதழ் உறுப்பாகுபெயர். முத
லை ஐயுற்ற சினையைக்கண்ணுறும் எனபதனால் தந்தாவளத்தினை அடிதொ
ழின் எனபுதி, ஏழனுருபு விரிக்கப்பட்டது. இஃது உருபுமயக்கம் ஆண்டுத்
தகரஓற்று மிகாமை புறனடையாற்கொள்க. துண்டிராச தந்தாவளம் எனபது
தறகுறிப்பணி. மூத்தபிள்ளையராக்குத் துண்டிராசா எனபது, காசிப்பதியை
கவாந்திருந்த துராசதன் எனனும் அசுரனை அழிக்கும்பொருட்டு உமாதேவி
யார் திருமுகத்து எழுகத் கோப்பிரசாதமே ஐந்து திருமுகமும் பத்துத் திருந்
தோளுமுடைய வகிரதுண்ட மூரத்தியாகத் திருக்கோலஞ்சாத்தி அவவசுர
னைத் திருவடிக்கீழ் அடக்கியகாலத்து அம்மூத்தபிள்ளைப்பெருமானே கோக்கி

தேவா யாவருங் துதிப்பக்குறித்த திருநாம மந்திரமெனறுணாக இக்கதை யக்
லத்தினைப்பார்க்கவ புராணத்துட்காண்க தாதாவனமெனபது யானே, யானேமு
கத்தினை யுடையாரா யானையென்றா, ஆராவணிவினக,

சுப்பிரமணியா துதி.

இருகூட்டுவளாபறவை யிரண்டுருமிருவருமுள்ளிட ததுநாண
வொருகூட்டுவளாபறவையிரண்டுளொன்று துவசம்றொன றுர்தியாககி
யருகூட்டுபஞ்சடிமென்பிடியு மா னுந்தழுவவம் போரோறறை
வருகூட்டுதழையா துபோற்றுவா மிருவினையுமாறுவாமே.

(இ-ஊ.) இரண்டுகூண்டில் வளரத்தக்க இருபட்சிகளாகிய அனனத்தின்
மீதும் கருடனமீதும் ஏறுகின்ற பிரம் விஷ்ணுக்களிருவரும் மனத்தில் நாணங்
களொளும்படி ஒருகூட்டில் வளராத சேவலு மயிலுமாகிய பறவைகள் இரண்
டனுள் சேவலொன்றையுங் கொடியாககி மயிலொன்றையும் வாகனமாக
கிகொண்டு பக்கத்துச் செம்பஞ்சு ஊட்டிய திருவடிகளையுடைய பிடியையும்
மாணியுந் தழுவீ வீற்றிருந்த தொருபோரிற் சிறந்த ஏற்றினை இனிவருங் கூட்
டில் துழையாதபடி போற்றிசெய்து இருவினையு மொழிப்பாய் என்று (கக)

பறவைச்சாதி என்று குறித்தற்கு இருகூட்டுவளரென விசேடிக் கப
பட்டது. ஒருகூட்டுவளா பறவை, சூரபன்மனென்னும் பெயருடைய
தோயாகக்கண்ணே வாழுகிருந்த சூரன் பதமனென்னும் ஈரறிவினையு
டைய உயிர சேவலு மயிலுமாகிய புளவடிவோடு போரழிந்த ஞானது வந்த
னவற்றைக் குறித்தது ஆக்கி எனபது முழுமுதற்ருழிலில் படைப்புக காப
பென்னும் இருதொழிற்கும் தலைமைபூண்ட பெருந்தேவராய அப பிரம்விஷ்
ணுக்களிருவரும் வேறொன்று படைத்துக்கொள்வதற்கும் வளர்த்துக்கொள்வதற்
கும் வல்லராயும் அங்ஙனஞ்செய்துக்கொள்ளும் உரிமையாற்றல் இல்லராய்
ஒவ்வொன்றையே ஒவ்வொருவரும் ஊர்திக்கும் கொடிக்குமாகப் பெற்றமை
யின அவாகண்டு நாண அவவீரணடிதரும் வேறுவேறு அமையக்கடைக்கணித்
துக் கொண்டருளிய இளையபிள்ளையா அளவிலாற்றலைக் குறித்தது. இது
விபரவியணி ஊட்டுபஞ்சடி வினைத்தொகை பிடியுமானும் தழுவ அமா
எறு எனபது தொகை உவமம். பிடியும் மாணும் ஏற்றைக்கண்டஞ்சி அகல்
வது இயற்கையாகவும் அதனைமுதது தழுவ அமா எறு என்றா இது வீரோ
தவிலக்கணி. வருகூடு, இனிவரும் பிறவிகண்ணதாகிய உடல் உயிரகழிவ
னும் பறவைபோல யாக்கைதோறும் திரிதலுண்மையின, சொற்பொருளின
பம்பெற கூட்டுதழையாது என்னப்பட்டது. “குடம்பை தனித்தொழியப்
புடபந்தத்தே யுடம்போ மிரிடைடபு” என்ற தேவா மறைமொழிநோ
ககி போற்றுவாமெனற வினைமுறறை வினையெச்சமாககி இருவினையை மாற
றுதற்குக் காரணமாகக்கொள்க. கலவினையும் பிறவிக் கேதுவாகலின் இரு
வினையு மாற்றுவாமெனறது. “இருளசேரிருவினையுஞ் சேரா” எனற தேவா
திருவாணையுது.

நந்திதேவர்வணக்கம்.

மறைமுழுதுமவகுத்துணாத வாதராயணமுனிவன் மதிமாழாந்நு
நிறையகிலநாதனெனநா நாரணனேபிரமமென நிகழத்தலோடு
மறைதருமவவகிலேசன் முனபுநாட்டியசயத் தூணவனேயாக
முறைநிறுவியருளகொழிககு நந்திபிரானடிககமலமுடிககொளவாமே.

எ-து, — எல்லாவேதங்களையும் வரம்பிற்படுத்தி ஒருவரிடத்தன்றித் தாமே
யுணராதவராகிய வாதராயணரென்னும் பெயரையுடைய வியாதமுனிவர அவ்
ததையுத்தானறிவுகலங்கிப் பூணகாததாவாகிய விசுவநாதர் திருமுன்னர்
நாராயணனே பரமபதியென்று கூறுதலும், மேல் பூணகாததாவாகச் சொல்
லப்பட்ட விசுவநாதர் சமஸ்திக்கு முன்பாக நாட்டியுள்ளதாகிய வெற்றிககொ
டித்தமபம் அவ்வியாதனேயாமபடி அவனாத தமது ஆணையானிறுத்திப் பே
ரருள் புரிந்தவராகிய நந்திதேவருடைய மூபாதகமலங்களை யெழுது முடியிற
குஞ்சிப்பூவெனக் கொள்ளுவாம் எ-று (கஉ)

ப-ம — வேதங்கள் நான்கையன்றி அந் தமென்பது அவ்வேதத்திறுளு
பெறப்படுதலால் பறைமுழுதும் என்று கூறினா “**अथैवा**” என்
பது சுருதிப்பிரமாணம்.

அந்நாமாயுள்ள வேதங்களை யுணர்வது அந்நாமாயுகாலத்தை யாசிரியத்
துக் காலம் முடிவு பெறுத யுணமையால் வேதமுமன்னதேயாய முடியும்.
பரிமித்ததானுணராத பாலன்வல்லாத வேதம்-யகூறத் தமது தெய்வத்தன்மை
யா லொருங்குணர்ந்தமையால் வருத்த என்று கூறினா, தெய்வத்தன்மை யெ
ன்பது விஷ்ணுவின்னுடைய அவதாரமாதல் பற்றி யென்க

“**अथैवा**” எனவேத்திற புழப்பமில் தன்மையுள்ள
மையால், உணர்ந்து என்பதற்குத்தாமே யுணர்ந்து என்று பொருள்கொள்ளப்பட
ட்டது.

சாட்சாதவிஷ்ணுவேயாயினும், பறைந்து வியாசருபங்கொண்டமையால்,
அவ்வுணமைதோன்ற வியாதமுனிவரெனது பறைசொல்லாயவாதரா
யணரென்று கூறினா

விஷ்ணுவே வியாதமுனிவராயினும், அவத்தை வயத்தானமுங்குமோ
பகுவென்பது தோன்ற மதிமாழாந்து என்று கூறினா. வியாதா பகவானபேர
து அவர்க்கு மூலமாகிய விஷ்ணுவும் பகுவென்பதுதானே போதரும். “**अथैवा**
अथैवा” என்னும் பிரமாணத்தால் பிரம னிகழின
முதலியவர்களோடு விஷ்ணுவு மோபகுவென்பது வெளிப்பட்டது, பகத்
துவமுள்ள விஷ்ணுவைத் தெய்வத்தன்மையுள்ளவராக மேற்கூறிய தென்னே
யெனின, சிவபெருமானே வழிபட்டு அவருடைய அதிகாரசத்திகளிற பரிபால
ன சத்தி தமமிடம் பதியப்பெற்றுக்கொண்டதனாலென்க, எனவே, அததெய
வத்தன்மைஆகநதுகமெனக் கொள்ளப்பட்டது.

‘சாஸ்திரம்மஹாஸ்யம்’

சாஸ்திரம்மஹாஸ்யம்

சாஸ்திரம்மஹாஸ்யம்

சாஸ்திரம்மஹாஸ்யம்

எனனும் மச்சபுராணவாகவியத்தால் நான் வியாசரூபியாயப் பிரதிபூதவர் பரபுகவகினும் சதுரலட்சபி ரமாணவகனால் புராணவகனைச் சங்கிரகித்து அஷ்டாதசவிதமாயப் பூமியிறபிரகாசிககச் செய்கின்றேனெனவும், இப்போ துந் தேவலோகத்தில சதகோடி விஸ்தாரமாயக் கிடக்கின்றனவெனவும் விஷ்ணுவால் சொல்லப்பட்ட வுண்மை வெளியானதால், விஷ்ணுவே வியாசரென பது துணியப்பட்டது இன்னும் புராணவகன பதினெட்டேயன்றிச் சதகோடி விஸ்தாரமாயக் கிடக்கின்றனவென்னுமுண்மையால் புராணத்தின் முதலாலாகிய வேதம் அநந்தமென்று மேற்கூறினதுநதெள்ளிதின் விளங்குபவராயிற்று.

விசுவதையா னுநதன்மையொன்றினுனே வந்தவோர பேரெனமயங்காதவ ழிவியாபகத்தன்மையானுமமை தவுண்மைதோன்ற நிறையகிலநத்னே கூறுகூ றினா

விசுவநாதரென்னுந் திருப்பெயர் குடைமையால், அம்மாதத்திக்குரிய காசி யென்னுமிடத்தோன்ற எதிர் என்று கூறினா

மணமுததை மீறாகிய தத்துவங்கள் தாமேயாகியும், கடந்த மொப்புவமை யின்றி விளங்குமெயப்பகிக் கெதிரில் பரத்துவங் கூறப்போத வேற்றுப் பொருளின் சிறுமைதோன்ற நாரணனே பிரமமென நிகழத்தலோடு மென்று கூறினா நாரணன் எனப்பது சலாராவதத்திற்கிடக்கு மொருவனென்று பொ ருளபடும. சலாராவமெனவே, பிருதிவி கழிந்த விரண்டாவது தத்துவாதிகம பெறப்படும அதற்குமேலுந் தத்துவங்களுள்வா ளி வவற்றைநோக்குழி யவவற்றிறகுரிய தெய்வங்களின் முன்னாச சலாராவதேவதை தலையெடுப பது பரியாசமாயமுடியும். சலமதியிற் சுவறுகையால் சலத்துக்காதிசகம் வல துழிமண்ணு மதன்திடான தெய்வமுங்கெடுமாபோல, திககா திகமவல துழிச சலமுமதன்திடான தெய்வமுங்கெடும மேலதீயுங்காற்று மாகாயமுமாகிய பூ தங்களும, அவவவற்றிறகுரிய தெய்வங்களு மொன்றி னென்தேற்றமுடைய னவாய வெளிப்படுமாற்றால், சலமாகியதானம் அபாவத்தை யடைந்தபோ து அதனோடு நாசத்தையடைகிற தேவதையைப் பரம்பொருளாக மதித்தல் பேதமையிற் பேதமையெனக் ஆயின், வேதத்தில் நாராயணனே பரம்பொ ருளென்று கூறப்பட்டமையெனனை யெனின், அந்வேதத்திறுனே சந்திரன், இந்நிரன் பிரமன் முதலியவாகளும் பரம்பொருள்களாகக் கூறப்படுதலின் அமைவுடைத்தன்றும் அப்படிக்கூறுவ தெனனை யெனின், அவரவர்களுக்குக் கிழிடடவாகளை நோக்கியெனக் சந்திரனிரந்திரன் முதலியவாகளை நோக்கப் பிரமனுக்காதிகமும், பிரமனைநோக்க விணடுவுக் காதிகமுமுள்வாகு முண் மையால், • அன்றியு மனனோ சிவபெருமானுடைய தனுவாகுதன்மையால்,

[illegible]

விசுவநாதனொன்றுதொல்லானே பூரண காததாவார தனமைபெறப்படு
முணமைதோன்ற அறைதருமென்று கூறினா,

பிரமாணஞ்செய்யும்பொருட்டணுகிய வியாதமுனிவருக்குச் செய்மைப் பட்டவராக முண்மைதோன்ற அவ்வகிலேசனென்று கூறினா இன்னும், விசுவநாதனான்பதற்கு மேலீடத்தில் அகிலநாதனாற்படி அவர்க்கே விசுவேசனானும் பேருண்டென்பதை விளக்கும் பொருட்டே அவ்வகிலேசனொன்றொரினும்தையும், செய்மைப்பட்டவரப்படியே யாகாதபடி அவருக் கண்மையராய்த் துசத்தம்பமாகி வியாதமுனிவா நிறைவு தோன்றமுனடி என்று கூறினா

கோந்த விவாதம் பரிஷ்காரப்பட்டுவேறு ஆசனக்ககிடம பெருமை
தோன்ற நாட்டிய என்று கூறினா. எவ்வளவு பரிஷ்கரிக்கப்பட்டதெனின,
விளம்புதும். வியாதமுனிவரால் வேதங்களுக்கும் புராணங்களுக்கும் பிறக்கலை
யோபு முணாந்த முனிவர்கள், அவற்றற்றறெளிவு பெற்றாராகி யோராகலவியா
தனாயடைந்து தேவரீரிடந் கேட்ட வுபதேசங்களை லெமகருச சாதேகமே
அதிகரிக்கின்றது ஆகையால் தூணமுகமா பெங்களுக குபதேசித்த லொழி
ந்து தேவரீருடைய வுள்ளத் துணமைப்பொருளாகத் தெளிந்திருக்கும் பரம
பதியாவான இவன் என்று பிரமாணித்துக் கூறலவேண்டுமென்று கேட்டனா,
அப்போதுவியாதமுனிவர அவர்களைநோக்கி நாராயணனே பரமபதியென்று
பிரமாணித்துக் கூறினா அவர்கள் வியாதனா மோக்கித் தேவரீர் காசியில்
விசுவநாதா சநிதியினரணவந்து இவ்வாறு சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்
டனா அதற்கிசைந்து அப்படியே சிவசநிதியில் நின்றுகொண்டு இரண்டு
கைகளையு முயர்வெடுத்து நாராயணனே பரம என்று கூறுதலு மிரண்டு
கரங்களுந் தம்பித்துத் தம்பமாய் நின்றனா உடனே நந்திபகவான வெ
ளிப்பட்டுத் தம்பித்துநின்ற வவருடைய விரண்டு கரங்களுக்கும் வாள் கொ
ண்டு சேதித்தனா அப்போது வியாணுமாதகியுமருவந்து வியாதமுனி
வரைப்பார்த்து “*उत्तमोऽयं सन्नाथः शृङ्गारोऽयं नन्दः । अश्वमेधः
उत्तमः सुश्रुतः शृङ्गारः शृङ्गारोऽयं नन्दः*” என்று கூறினா
என்பது, முடனாகியபாசகே! சத்தியமாய்ச்சொல்லுகிறேன் கேள் உலகத்
துக்கெல்லாம் நானேபதியென்பதுணமை எனக்குப்பதியாவா மஹேசு
வரரென்றறிவாயாக மகாதேவராகிய அவர்கு மேலொருபதிப்பொருள்
கிடையாது என்று பெறப்படுதல்க — இவவுபதேசத்தை வியாதமுனிவரு
கருசசெய்துவிட்டு விஷ்ணுபகவான யதேசசையாய்ச் சென்றனா பின்னா
முனிவர்கள் தம்பிருப்பிடஞ் சோந்தனா வியாதமுனிவர நந்திபகவானை
ணங்கி அடியோன் டாவிரந்து யிரண்டு கரங்களுைய முருகலவேண்டுமென்று
பிரார்த்தித்தபடியே அருள்ப பெற்றுக்கொண்டனா நந்திதேவா தாமசெய
தருளிய விவாதத்துவதாபனயாண்டு முல்லை நிலைபெற்றிருக்கும்பொருட்டு
வியாதமுனிவரையே விசுவநாதா சநிதிக் கெத்தில் வெற்றிக்கொடித் தம்பமா
கரிந்துத்தினா இவவுணமை காசிமானமிய முதலிய நூல்களிறகாண்க

விவரமய விடயத்தி நோந்தவாதத்தில் வெற்றிநந்திபகவான பக்கல்
சாதலால் அவ்வெற்றியைக் காட்டுமற்றியாக வார நிறுத்துமுறைமை
தோன்றச் சயத்துணென்று கூறினா

அவராவனநாட்டிய துணை அவராகருங்களுழிந்து வாயடைந்து தம்பா
காரமாயினற வியாதரென்பது தோன்றவவனே யாகவென்று கூறினா சிவ
பெருமானுக்கு வாகனமாகிய நந்திபகவான தமக்குள்ளவன்பு மபிமானமுங்
கொடியாவாருக்குமுனவாதல் கருதியமைத்தாரென்பதுதோன்றக்கொள்ளினு
மமையும், தானுமோரவாகனமாதலா லபிமானமபற்றி விஷ்ணுவே யாண்ட
டைந்து வியாதருக கறிவுறுத்தியபடி சிவநிதைசெய்வாரைத் தண்டித் தறி
வுறுத்தல் விதிமென்பது தோன்றமுறை நிறுவியென்று கூறினா.

அறிவுறுத்த வுணர்ந்து வழிபட்டாராக கிரங்குதன் முறைமையென்பது தோவ்வருள் கொழிக்குமென்று கூறினா.

பெருமானைத்தாங்கி வாழ்தனமாததிரமேயன்றிச் சைவத்துக்கு முதலா சிரியருமாக தன்மைதோன்ற நந்திபிரானென்று கூறினா

முடியிற் சூட்டிக்கொள்வது பூவென்பதுதோன்ற அடிக்கமலமென்று கூறினா. இன்னும் அவரடியிற் சூடிய கமலமெனினு மொக்கும்.

மலரை முடிப்பது குஞ்சியிலென்பது தோன்ற முடிக்கொள்வாமென்று கூறினா முடிவுத்தமாங்க மாதலறிக இன்னும், அவா கிருவடியை முடிமேற்கொள்வாமென்பது முடிமேலிருக்கக்கொள்வாமென்று பொருள்கொண்டு அவா கிருவடிமீழலில் வரிககப்பெற்றா மெனினுடையும எம்முடைய தலையிற் பிரமனெழுதியவெழுத்தை அவாகாலாற்றடைக்கப்பெற்றாக கொண்டேமென்பதும் பொருளும் அவரிடமிருவடிநீண்ட யுடையபெற்றே மென்பதுமொன்று இன்னும், முடிக்கொள்வாமென்பது நந்திதேவா தரும தேவதை யாகலக்கண்டென தருமம் என்பது யாவராணுஞ் சிவசாக வகித தொழுகற் பாலதாங்கிய பதிபிணைய வண்ணியின் சொருபம் அது அப்பதியின் காலின்கிழொதுங்கி டுட்கும அப்பதியொருவருடைய வண்ணியில் வசிக்க வுரியவல்லலாமையால் அவரண்ணியில் யாவருமலசிக்கவும், அவரொருவருடைய வண்ணியில் வசிக்காமலிருக்கவுமுள்ள வாதிக்கத்தாற்பதியைச் சாவரியநதாவென்று வேதநகரம் தருமம் சிவன் சாலின்கிழக்கிடப்பித்த தோன்றவாகனமாய்ச் சமன்பிடுததல்காரனாரும் அத்தருமத்தினையுண்டடிப்பார முடியிற் கொள்வதோன்றா லானத்தருமவடிவமாகிய நந்தி தேவா பாதங்கள் முடியிற் சேரும் பெற்றினைத்தாதலறிக இதனால், வியாததாத தருமமேதண்டத்தது என்று கூறுவதும் பொருந்தும்

இவரானவிறா, விபாதமுடிகைய வேதத்திருமுடிப் பெற்றவரும், ஒதாமலுணராதவரு மாதலுணரையாசுபின்னாமலேவற்றுக கூறிய மையாண்டையுமெனின், வேதத்திற் புகழ்ப்பெற்றவரும், தெய்வத்தன்மை யுடையவருமாகிய விஷ்ணுபகவான பொய்ச்சான்று கூறி மலைப்பாமபாகச் சமைந்ததெனின வேதத்திற் புகழ்ப்பெற்றவரும், தெய்வத்தன்மையுடையவருமாகிய பிரமதேவா விஷ்ணுவினிடம் பொய்யுரைத்துப் பூசையுங் கோயிலும் போகக்கூத்துக்கொண்ட தெனின? பசுக்களாகவுணமைபாகலின் மலையுற்றமுங்கவியலபாம் (உத்யாமரியா வுணாமறவா, விதியாலறியா விமலங்குதல்வா) என்பது பிரமாணம் இதனால், மறப்புமாததிரமேயன்றி நினைப்பு என்னுந் தெளியுமுடையராதல் பெறப்பட்டமையின், வியாத முனிவா நாரணனைப்பமென்று கூறியதைமலைந்து கூறினாரெனது தெளிந்து கூறினாரெனினுமமையும் தெளிந்து கூறுவகால் பொய்யுரைத்தல்யாண்டமையு மெனின், அதுபொய்யனாரும் எனவனமெனின், வியாதரையடைந்த முனிவர்கள் வேதங்கடையும், பிறகலைகளையும் பலகாலவரிடங் கேட்டுமையம் விலகாமையால், மீண்டு மவாக்கு முதற்படியே வுணாயாராயினா. பிழைபடக்கூறின விஷ்ணுவையாண்டடைந்தன

மையுணராததுவா ரென்பதறிந்து, அவராலம் முனிவா சுகதேகத்தை யொழித்தற பொருட்டேயவவாறு கூறியதாம். (பொயமையும்வாயமையிடத்த புரை தோத கன்மைபயக்குமெனின்) எனனும் பிரமாணமே பீண்டுசுருத்தபால தெனக. விஷ்ணுவே விபாதராதலுண்மையாக, விபாதரை விஷ்ணு விகழந்து புத்தி கூறலயாண்டமையுமெனின், கருத்து வேறுபாடினமையால் பிழைபடா தெனக. வேறுபட்டகாலத்தும பிழையுண்டாகாமையைப் பினசெய்யுளாறகா ண்க. (அரியினாந்தவதாசி செயலியாவுமரன்செயலா மாலநியாதகந்தைகூ றந், நிரிவாதுமுடல் வாலதநுணழப்பின் செயலுயிரின்செயலாதத் செய்தி போலும், விரிவாமைந்தோழிலையு மெம்மிறைவன்ருளே மீதபடர்க்கை முன்னிலைத் தன்மையிலுண்டாகிந், தரியாதன்றிராமனுடன்பாகுராமன் சமர் பொருத்தையுலகிற் சாற்றுவினா) எனபது பிரமாணம். விபாதாகூறினது பொயயல்லாமையாகப் பெறப்பட்ட வேராபியாயத்தால் அவாகுருக கருகன தம்பித்ததும், அவரைத்தூணாகச் சிவசகலிதியினிற்றத்தியதும் யாண்டமையு மெ னின், அவவினையை யவரறுபவிக்க விருத்தனாலெனக அன்றியும், அவருடன் பாடுமப்படி யொத்திருந்தமைகாணக. எவ்வனமெனின், சிவபரத்தவதாபன ருசெயவது சிவபுண்ணியத்திறலையாய வுண்மையால், அதுசெய்தலே பேரூ கக்கொண்டிருந்தவராகலின், சிவநிறதையிற லைப்படுவா ரடையுங்கதியை வி ளக்கவும் அது தம்பானிகழப்பெற்றுக் கொண்டன ரென்றிக. (அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரியரனுடையா - ரென்புமுரியாபிறாக்கு)என்னும்பிரமாணத் தால் எலும்பையும் பிறாகருமேலோர் கொடுப்பரென்று வெளிப்படுமாற்றால் அவற்றைப் பெருமானுககென நாப்பணகு செயவதிலாவாங்கொண்டொழு கியவிபாதாதனமை யீழுககடைவதெப்படி? (செயற்கரிய செயவாரபெரி யா) எனபதற்கினஞ்செய்தலால், மேதாவியரிது கொண்டே பின்னு மநதயுத் திகளைவரித்து மேலவிஷயங்களைப் பரியாலோசிக்கக்கடவரென நிவவனவினி றுத்தினம். இன்னும் விரிககிறதெருகும்

கா சி வ ண க் க ம்,

வேறு

தானங்களு னுசொறரு லுநதனைமுதலெடுத்தகூறு
மா ன ன க ளு டைய தா கி மாதேவனவடிவுறாருகரு
ஞா ன ன க ளோடுநலகிலமுறவைகுமொண்புக
கா ன ன க ளுபொலியுநதெய்வக்காசியைவணக்கஞ்செயவாம்.

(இ஁) எந்ததல மானமியத்தையெடுத்தகூ சொல்பவர்களும், அவற றிற்கு மானமியம் விளங்கும்பொருட்டுத் தன்னையே முதலிலெடுத்தகூ கூறுஞ் சிறப்புடையதாகித் தனபக்கலசாரது மகாதேவரைப் பதிட்டித்து வழிபடு வாராகு ஞானமோட்சங்களை டளித்து எல்லாநலங்களு நிறைந்து பிரகாசிகும் அழகிய பூஞ்சோலைகளால் விளங்குந் தெய்வத்தனமைபொருந்திய காசியென னும் பதியைவணங்குவாம் எ-று (கங்)

தெய்வக்காசியென்பதனால் தாரகக்ஷேத்ரமென்பது பெற்றும். இந்தப் பதியில் தேகத்தை விடுமுயாகடகு நிரியாணத்தையிற் றீவிகவேசா அவர்கள் வலக்காசில் தாரகமந்திரத்தை யுபதேசித்தருளவொன்று வேதமுதலிய கலைகள் சாற்றலால் தாரகமந்திரமென்பது உடனே பாசத்தினின்றுக தாண்டசெய யுமாற்றலுடைய மந்திரமென்றும், அது தசரதனுடைய மூத்தமகன ப்ெ ன்று சிலாசாற்றுவர். அவனுடையபேரை எல்லாமுடையானாகிய பெருமானு பதேசித்தல் அடரது அவனே பாசத்தினமூழ்கி யோனீவாயப்பட டமுங்கியும், பெண்ணடைப பறி கொடுத்து அசுரனவாதையிற்பட்டி நொந்தும், பின்னாப பலவவதிகளுள்ளாகிச் சாயுந்தியில் வீழ்ந்திறந்து மொழிதலால், அப்பெயா இராமனென்பதேயாக, அது தசரதன் மகனபெரென்பதும்டாது. சமதக்கி னிககும், வசுதேவனுக்கு மப்பேரையுடைய பிள்ளைஞ்ளவாதலால் தசரதன் மகனைப்போலவே யேனையவிருவரும் விஷ்ணுவின்னுடைய அவதாரங்களாத லால் மூவரும் விஷ்ணுவின்வதாரங்களேயாக, இருவரைக்கழித்ததுஒருவனைக் கொண்டது பிழையாம சமதக்கினிமகன் விஷ்ணுவி னறபாயிசமாதலும், வசு தேவன் மகன் விஷ்ணுவின் சுவேதரோமமொன்றாதுவோககித் தசரதன்மகனை க்கொண்டதெனின், தசரதன் மகனுக்குப் பூவஞானமின்மையும், வசுதேவ னிளைய சேயாகிய கண்ணனுக்குப் பூவஞானமுடைமையும் பெறப்படுதலால் மூவரையும்விடுத்தது கண்ணனையேன் கொள்ளக்கூடாது? கண்ணன் பூவ ஞானமுடையவனுயிருப்பினும், அவன் விஷ்ணுவின் கறுப்புமயிரொன்றாத னோக்கிக் கழித்தனாபோலும் மறறை யவதாரங்களு ளிகம, ஆமை, மீன், பன்றி குதிரையாதிகளாய் முடிதலா லவற்றையறவே பொழித்தனாபோலும், இவ்வாபாசங்களாலோரவதாரமுஞ் சால்புடைத்தன்றும் இதனால் தசரதராம னை யிழுத்துவிடுத்தது தவறாயமுடிந்தது. அன்றியும், அவதாரபரமாகிய இரா மமந்திரம் தாரகமாகிறபோது மூலமந்திரமாகிய நாராயணமந்திரம் தாரக மாகாததெனின்? மூலமந்திரத்துக்குத் தாரகதவஞ் சித்தியாதபோது அவதார மந்திரத்துக் கவவாதிகமுண்டாமென்பதெப்படடி? மோக்ஷப்பிரதாயகமாகிய மூலமந்திரத்தைநோக்க இராமமந்திரத்துக்கு மோக்ஷப்பிரதாயகமாயித்தது வமி ன்மையும், உடனே பாசவிச்சேதஞ் செய்யுநன்மையால் இராமதாரகத்தை நோக்க மூலமந்திரத்துக் கல்கினமையும் வெளிப்படலால் ஒன்றைநோக்க வொன்றழிந்து இரணமீமந்திரங்களு மவலமாதலசாலும். இவ்வுண்மை விசா ரத்தால் மூலமந்திரமுந் தாரகமந்திரமுமாகிய மோக்ஷமந்திரமொன்றே யாதல் பெறப்படும, ஆக்தி ஏகாக்ஷரமாகிய பிரணவமென்று உண்மைநூலனை ததுவ கூறும் பிரணவம் தாரகமு மோக்ஷமந்திரமுமாயின், ஸ்ரீபஞ்சாட்சரம் போ டசமந்திரமும் தாரகமுமாதலிழக்காமெயெனின், பிரணவமும், ஸ்ரீபஞ்சாட் சரமும் ஏகமேயாகிச் சூகசுமமும், தூலமுமாய் விளங்கிச் சூகசுமபஞ்சாககம, தூலபஞ்சாககம் என்று வெளிப்படலால் ஒன்றிலொன்று முரணுவாம். இவ வுண்மை சூதசங்கிதையிற்காண்க. ஆகவே, ஸ்ரீ விசுவேசராண்டிபதேசித்தரு ளவது தமது ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரமாகிய பிரணவதாரகமென்பது நிச்சயிக்கப்பட்ட து. இவ்வுபதேசத்தைப்பெற்று நீங்குமானமாகிவசாரூப்பியமெயதல் காசி கண்டமுதலிய நூல்களுரைத்தலால், அச்சிவப்பேற்றை யுதவுமந்திரம் பரசிவ

சம்பந்தமொன்றையன்றி யிதரதேவதா சம்பந்தமொன்று மெய்தாமெதென்க
மாதேவன வடிவுறறாக்கு ஞானங்களோடு நலகியெனவிசெய்யுளிற போகத்
மையு மிதனைவிளக்கும். எனவே தன்னிடத்தி னிரியாணத்தைப்பெற்ற போக
குத்தாரகோபதேசத்துடன், அதன்பிரயோசனமாகிய மகாதேவருடைய சா
ருப்பியததையு மருளுந் தகைமைத்தென்பது வெளிப்படை. இன்னும் விரிக
கிற பெருகும்.

கங்காதேவிவணக்கம்.

மாறறவளிப்பானமேவிவாழ்வதையுணர்ந் துவளளல
போறறுறுமவலப்பானமேவிப்புரிந் துவநதாடாநின்றோ
சாறறருவகொடியபாவததளையுறித்தறங்குளெல்லா
மேற்றினைகருளுந் தெய்வக்கங்கையையிறைஞ்சலசெய்வாம்.

இள உமாதேவியார ஸ்வபெருமானுடைய இ—துபாகத்திற் பொருந்தி
வாழ்வதை யறிந்து அவருடைய வலப்பாகத்தையடைந்து சங்கற்பஞ்செய்து
தன்பாலவந்து மூழ்குகின்றவாக்குடைய சொல்லுதற்கரிய கொடுமையை வி
ளைக்குமபாவமாகிய விலகைத்தறித்துப் புண்ணியத்தில் விடுதற்குச் சமஸ்த சிவ
தருமங்களையும் அவர்கட்கு நன்மையுண்டாம்படி யதுகங்கிக்குந் தெய்வத்தன்
மையுடைய கங்கைகாணலும் ஈடுபுப்பிராபதியை யடைந்திருக்கு மோரபெண்
கொடியையென்பகுவாய் ௧ -று (௧௪)

கங்கையைப்பெண்ணென்ற தென்னையெனின, இம்வாழ்க்கு மேனோ
யென்னுந் தாயவயிற்றில் குடிலேனனவும், உமையெனவு மிரண்டுபெண்கள
பிறந்தனரெனவும், அவர்களில் ஜெயஷ்டையாகிய குடிலையச சிவபத்தினி
டாகத் தேவாக்கள் பிரமஹலோகத்திற்கு வரித்தபோது அவள் பிரமஹதேவ
ரால் சபிக்கப்பட்டு நதீருப்ப பிராபதியையடைந்து சத்தியலோகத்திலேதானே
யிருந்தனரெனவும், பின்னா பரேதனால் வரிக் கப்பட்டுப் பூமியிலவாதபோது
சிவபெருமான் தரித்தருளினரெனவும் பாடிவதம், பாரதம், இராமாயணமு
தலியவற்றுள் கூறப்படுதல்காண்க இவவுண்மையை யறியாதா திரிவிக்கிர
மனுடைய பாதநிலைருதமாகிய சலந்தையே சிவனதரித்தாரென்று கூறுவா.
அது சமுத்திரகாமினியாய விட்டமையும், சிவபெருமான் தரியாடையும் பாடி
வதம் பஞ்சமஸ்கந்தத்திற் பரக்கக்காணலாம் விரிவஞ்சிவிடுததாம் இவவுண்
மை (கங்காதாரணப் பிரகயானம்) என்னு நூலில் இனிது விளங்குமென்க.

அகத்தியர்வணக்கம்.

ஒருமலைபிலத்துவீழ்வுரறிமிககாத்ததுப்பொங்கி
வருமலைவயிறுசசெலலமலாககரங்கவித்திட்டேற்றுப்
பொருமலையொழிந்தோமென்றுபுவிமகள்களிப்பததென்னந்
திருமலையமருந்தெய்வசசெமமலேவன்ககஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) விசதமென்னு மோமலையின் செருக்கழிந்த பாதலத்திற பதுவகவும், மிகைபோககொண்டு பேரிசைச்சலோடு பொருகிவருஞ் சமுத் திரமடங்கலூர் தமது திருவயிற்றுச்செல்லவும், முறையே தமது மலாபோ லுக்கிருக்காததைமேலேவைத்தும், ஆசமனத்தின்பொருட்டு ஏறமும் பூமியின் தென்பாகம் பாரயினறித் தூக்கிக்கொண்டபோது பூமிதேவிகளுண்டாகிய துன்பத்தினிஃது கனிகுமபொருட்டுத் தெனமலையெனனும் பொதிகையின் கண ணைமுநதருளியிருக்கும் தெய்வத்தனமையுடைய அகஸ்தியமகாமுனி வரை வணங்குவாரம். எ-று. (கடு)

திருஞான சம்பந்தசுவாமிகள் வணக்கம்.

திருமடத் தமணரிட்ட செய்யதீ வழுகிமேனி
யுருகிடப் பறறியநகின் றொல்லையவ வுணரோடு
கருகிடப் பறறியனனார் வயிறறறாங் கலப்பச்செய்த
பொருவரு முததீச்செலவர் பொன்னடி சென்னிசேர்ப்பாம்.

(இ-ள்) மதுராபுரியில் சைவமடாலயத்தில திருக்கூட்டத்தோடெழுந் தருளியிருக்கும்போது, சமணர்கள் வஞ்சனையால் அமமடத்திலவைத்த செந்நீர் அவவிடத்தினின்று நீங்கி கூடபாண்டியன் சரீரம் குழையும்படி கூரகோ யாகப்பற்றச்செய்து அவன் வணங்கியபோது அவவிடத்தினின்று நீங்கி அச் சமணர்கள் சபதங்கூற்றெருப்பிலிட்ட அவர்கள் சமயநூலெழுதிய ஏடு விரை விறகருகி எரியும்படிசெய்து அவர் வயிறறறும் பறறச்செய்தருளிய சமான் மிலலாத காருகபத்தியம், தகூழினாககினி, ஆகவனீயம் எனகிற மூன்றககினி களையும் விதிப்படிவளர்க்கும் விவஞானச்செலவராகிய திருஞானசம்பந்த சுவா மிகள் பொன்போன்றதிருவடிகளைச் சிவசிறகூட்டிக்கொளவாரம் எ-று. (கசு)

மூன்று தீயைப் பாதுகாக்கின்ற பிராமணகுலத்தில் அவதரித்தவராகவின் அமமடாலயத்திலவைத்த நெருப்புவிடிக் மூன்றிடத்திற்பற்றச் செய்தருளினு றானனும் விசித்திராதோன்றக்கூற்றினார்.

“திருமடத்தமணரிட்ட செய்யதீவழுகி மேனியுருகிடப்பற்றி”
எனபதற்குப் பிரமாணம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தேவாரம்;

திருவாலவாய் பண கௌசிகம்,

திருச்சிறறம்பலம்.

செய்யனே திருவாலவாய மேவிய
ஐயனையஞ்சலென்றருளசெய்யெனீப்
பொய்யாராமணாகொளுவுஞ்சடா
பையவேசென்று பாண்டியறகையவே.

அப்பனாவா யாதியருளினால்
வெப்பனதெனனவன் மேலுறமேதினிக்
கொப்பனான சம்பந்தனுரைபததுஞ்
செப்பவல்லவர் தீதிராச்செவவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

“அந்நின்றொலையவவமனரோடு கருகிடப்பற்றி
யனனார்வயிறுறுளு கலப்பச்செயத” வெனபதை

அஞ்சமுள்ளத்தராகியு மறிவிலாவமணர்
வெஞ்சுடாப்பெருந்தீயினில் விழுத்தியவேடு
பஞ்சதீயினிறபட்டது படகணடுபயததால
நெஞ்சசோரவும் பிணிகைசோரநிலாநின்றார்.

வேறு.

“அருகாதாமிட்டவேவொங்கச் செனறணையம்போகிற
பெருகுதிக்கதுவவெனது.”

என்று கூறிய பெரியபுராணத்திருவிருத்தங்களுவணாக.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் வணக்கம்.

அருப்பினமுலையாள்பாகத தண்ணவாரினிதுமேய
திருப்புகலாருக்கப்போயோகமேயெனறுசெப்பப
பொருப்புமுள்ளருகப்பாடிப் புருந்துபேரினபநதுய்த்த
விருப்புறுபுகழ்சாணுவின வேந்தாதாள வணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள.) தாமரை அருமபுபோலும் இளங்கொங்கைகளையுடைய பிரா
ட்டியாரை இடப்பாகத்தி லமைத்த சிவபெருமான எழுந்தருளி யிருக்கும் சர
ணபுரம் எனலும் திருப்புகலாருக்குப் பிரதிநாமமானது சிவயோக புரமெனறு
சொல்லுமபடி மலைகளும் உள்ளருகத்தக்க திருத்தாண்டகத்தைத் திருவாய
மலாநது சிவலிங்கப் பெருமானிற கலந்து சிவானந்தப்பெருவாழ் வெய்திய
மேலேரா வீருமபத்தக்க புகழையுடைய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவடி
களை வணங்குவாம். எ-று. (கஎ)

இசைக்கு மலைகளு முருகுமெனபது புராணப்பிரதிதமாகவின தே
வாரப்பண்ணின ‘பெருமைதோன்றப் பொருப்பு முள்ளருகப்பாடியென
றா.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வணக்கம்.

போகமென்பனவருந்தல் பொருந்தனமற்றவைகளுள்ள
வாகவோர்பகலினள்ள மான்றதோரிரவினள்ளும்
பாகமாற்பதஞ்செனதேற்றும் பரிந்துசெனறுநீர்த்தது
மேகநாயகனென்றற் கிழைந்தவந்துணை ததாள்போற்றி.

(இ-ள்.) இவ்வேகமென்பவைகள் அருத்தலும் பொருத்தலும் அவற்றின் உபகரணங்களைத் தேடலுமே பென்று பொருள்படுமபடி நடுப்பகலிலும், அரத்தாரத்திரியிலும் வீடுகடோறுஞ் சென்று அன்னப்பிச்சைவாங்கி வந்து உண்பிக்கவும் விருப்போடு பரவைநாசியார் மனைபிற சென்று அவருடையத் தணியச்செய்து சேர்ப்பிக்கவும் சூப்பறவராகிய இவபெருமானே முன்னின்று எவல் செய்யுமபடிக்கு இசைந்தவராகிய தம்பிரான தோழனானுஞ் சுந்தரமூர்த்திகவாமிகளிரண்டு திருவடிகளையும் கமஸகரிப்பாம். எ-று. (கஅ)

பொருந்தலாசைத்தோராகக் கடவுள் முன்னின்று அறுகரெகிப்பா ரொனபது வேதாகமத்துணிபாயிருக்க இவ்வாறு பெருமான் முன்னிறதல் கூடுமோ வெனின் திருக்கயிலாயத்திலு பிராட்டியாருக்குப் பணிவிடைசெய்து வந்த அனிந்திதை கமலினியென்னும் மாதரிருவரையும் சுந்தரமூர்த்தியடிகள் கண்டு விரும்பியபோது அம்மாதரும் விரும்பினமைபால் நீவிர் பூமியிறமென் றிசையிறிறந்துகூடி இன்பாஹுபலிப்பீர்களென்று இவபெருமான திருவாய மலாந்த கட்டளையைக்கேட்டு நடுங்கிய சுந்தர மனிதசீரத்தை தெடுத்து யான மயங்குமபோது தேவரீரே எழுந்தருளி ஆட்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட் டுகொண்டபடி திருவாக்களித்தனமயால் இவபிரான முன்னின்று முடித்தா ரென்றுணரக்

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் வணக்கம்.

இருபொருள்கல்வி செல்வ மென்பனவன்விரண்டும்
பொருவருந் தம்பிராறகே புணர்த்திமாலயன்முன்னோரு
ளொருவரும் புணர்தற்கொல்லா வுலப்பிரானந்தமுற்ற
வெருவரும் புகழ்சால் வாத வூரர் தாள்விரும்பிவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) கல்விப்பொருள் செல்வப்பொருள் எனனும் பொருள்களிரண் டுமையும் சமானமில்லாதவராகிய இவபிரானுக்கே அரப்பணஞ்செய்துவிட்டு திருமால் பிரமனமுதலிய தேவருள் ஒருவரும் அடைதற்கரியதும் அழியாத நிலையதும்வராகிய இவநாதப் பெருவாழ்வினைப்பெற்று விரும்பத்தக்க புர ழிற சிறந்த பூர்வ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவடிகளை விரும்பி வாழ் வாம் எ-று (கஆ)

திருவாசகமும் திருச்சிறைமபலக்கோவையாரும் அழகிய திருச்சிறைம பலமுடையாரோ தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதுமபடிசெய்தலால் தம் பிராறகே கல்வி புணர்த்தி எனறும் குதிரைவாகும்படி கொணடுவந்த பொருள் முழுவதும் திருப்பெருநுதறையில இவாலயப்பணிமுதலிய இவபுண் ணியுடையகே உபயோகித்தலால் தம்பிராறகே செல்வம் புணர்த்தி எனறும் “பூமேலயனெடுமாவும் புகலரிதென் நேமாநிறிப வடிபெனிறுமாகக்” என் னும் திருவாசகத்துண்மையாதலின், மாலயன் முன்னோருளொருவரும் புணர், தற்கொல்லாவுலப்பிலானந்த முற்றவென்றுங் கூறினர்.

தண்ணீர் வணக்கம்.

வேறு.

அன்பதற்கிடமா யவர்ப்ள்ளையா

ரென்பதற்கியை யதநிர்ச்சேயளுநார்

முன்பதற்கணியர் முளைத்தார்பதம்

வனபதற்கிட மாறறியுள்வைகுமே.

(இ-ள்.) உலகத்தில் அடியார்களையெய்யும் அன்புக்கு இடமாக எழுந்த 'ருளிய சிவபிரான், எனபொருட்டு உன் பிதாவின காலகளை வெடடினமை யரல இனி உனக்கு நான் பிதா நீ புத்திரனென்று திருவாய மலராதருளிய தற்குப் பொருந்தும் வண்ணம் முன்னமே, முருகப்பெருமான திருப்பெயரால் வினவருந் திருச்சேயளுநருக்கு அழகுண்டாகத் திருவவதாரஞ்செய்த சண்டேச்சுரநாயனா திருவடிகள் கொடியகுணங்களை யொழித்து சறகுணங் களை வளர்த்து என்மனதில் வீற்றிருக்கும் என்று. (உய்)

ஆனமகோடிகள் மனம் வரக்குக்காயங்களுல செய்யும் அனலை அவ்வவ விடத்தறிந்து, அநுக்கிரகஞ்செய்வவா சிவபிரானாகலின் அச்சிவபிரானே "அன்ப தற்கிடமாயவ" ரென்றும், சுப்பிரமணியக்கடவுள் சூரபன்மனைச் சங்கரிகளும் பொருட்டு எழுந்தருளியபோது பூதகணங்களோடு வீற்றிருந்து சிவபூசை செயது சிவானுககிரகத்தைப்பெற்ற திருச்சேயளுநரில் அவதரித்து சிவபூசை புரிந்து திருக்குமார பத்ததைப்பெற்றவா சண்டேச்சுரராதலின், "முன்பதற் கணியர் முளைத்தா" ரென்றுங் கூற்றினா சேயரல்லார எனபது சேயளுநா ரென்ப போலியாயிற்று சேய=முருகக்கடவுள்=பிள்ளை.

அறுபத்துமூவா வணக்கம்.

முறைகெழுதார்தமார்க்க முதலியமாராக நான்கு

ளிறையருடத் தமக்கொன நேற்றமாராகவகைக்கொண்டே

கறைதருபிறவியாய்த்துக் கருதுபேரினபமுற்ற

பொறைமலி யறுபானமூவா பொன்னடி சென்னிவைப்பாம்.

(இ-ள்) வேதாகமங்களில் முறைமையாகக் கூறிய தாசுமாராகம் சதபு த்ரமாராகம் சகமாராகம் சனமாராகம் என்னும் நான்கு மாராகங்களுள் சிவக் டாகுத்தால தங்கனங்களுக்குப் பொருந்திய மாராகங்களைத் தவறுது அது ஷ்டித்து களங்கத்தையுடைய பிறவியை யொழித்து சிவதிகத்தக்க சிவா னுபூதிப் பெருவாழ்வையடைந்த சாந்தலோராகிய அறுபத்து மூவரது பொன் போன்ற திருவடிகளைச்செறி சூட்டிக்கொளவாம். என்று (உக)

நமச்சிவாயமுாததி வணக்கம்.

மறைமுதிறவமும்வெள்ளி மால்வரைநகதிப்புத்தேள்

விறைபரம்பரையில்வந்த மெய்கண்டான்வழிமிக்கோங்க

**கழைக்கொண்டுவாவுங் கழனிபந்துறைசைநாளுந்
தழைஞ்ஞ நமச்சிவாயன் சந்திவாழ்கமாதோ.**

(இ-ள்.) வருஷிக்கும் பருவமுள்ள மேதகன் தவழப்பெற்ற பெருமை
புள்ள ஸ்ரீகைலாசமீதியில் நகதி மெய்பெருமானால் விரும்பத்தக்க திருமாயில்
திருவதாரஞ்செய்த மெய்கண்ட சிவாசாரியர் சந்ததி மேலுமேலும் வளர
கருமபுகள் கழுமரங்களைப்போல் வளாதற கிடமாயிய வயல்களையுடைய
அழகிய திருவாவடுதலையில் சார்வகாலமும் மெய்ஞ்ஞான தழைத்தோன
கும் நமச்சிவாயதேசிகா திருமரபு கீழிவாழ்க. எ-று. (௨௨)

“வெள்ளிமால்வரைநகதிப்புத்தேள் விழைபரம்பரை” எனபதை
தேவர்பிரானவளர்கயிலைகாவல்பூண்ட திருநகரியவர்கணத்தோர்செல்வர்
பாரிற, பாவியசத்தியஞானதரிசன்களடிசேர் பரஞ்சோதிமாமுனிகள்
பதியாம்பெண்ணெய், மேவியசீரமெய்கண்டநிலானயாரு விரவுபுகழ்ரு
ணநதிவிறலாசெலவத, தாயிலருணமறைஞானசம்பந்தரிவரிச் சந்தானத்
தெமையாளுநதனமையோரே.

என்று சந்தானசாரியாக்களிலொருவராகிய உமாபதி சிவாசாரியா திருவா
யமலாநதருளிய சைவசித்தராத தூலகளில் ஒன்றான சிவபிரகாசத் திருவிருத்
தத்தானுமுணாக.

அம்பலவாணதேசிகா வணக்கம்.

வேறு.

தூயவானகுணத்துப் பெருமபுகழ்மைநத சுபபிரமணியதேசிகனு
நேயமோடருகுநினறுகணவெப்பநிறைபெருங்கருணையாறபொலலாத
தீயனேனசிரததூநதிருவடிசூட்டிச் செயிர்முழுதொழுத்தினிதாண்ட
பாயசீர்ததுறைசையமபலவாண பரசிவறகியாதுசெயருவனே

(இ-ள்) பரிசுத்தமும் கெம்பீரமுமுள்ள சதகுணசம்பளனரும் சாவலோ
கங்களும பரவிய கீரத்தியையுடையவருமாகிய இளைப்பட்டத்திருக்கும் சுப
பிரமணியதேசிகரும் அனபோதி சமீபத்திலிருந்து தரிசித்துக் களிப்படைய
நிறைநத தயாவிசேஷத்தால் தூக்குணம் நிறைநத கொடிடவனாகிய எளி
யேன தலையிலும் திருவடி தீடசைசெய்து குற்றமுமுதையும் நீக்கி, படசத்
துடன் ஆண்டருளிய திரிலோகங்களும பரவிய சிறப்புள்ள திருவாவடுது
றையில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவசொருபராகிய அம்பலவாண தேசிகரோ
னனும் சுவாமிகளுக்கு என்ன கைமமாறு செப்தவேன எ-று. (௨௩.)

கைம்மாறு=பிரதி உபகாரம்.

காசிரகசியம் செய்வித்த சுவாமிகள்.

வேறு

ஆனந்திருவாவடுதன்மறை நமச்சிவாயனடிக்கடிமைப்பூண்டு, ஞான
நெறியடைந்தவனற காசிரயத்திரைபலகானயத்துசெய்தோ, வீன

மினற்குணம்னைத்து மோருக்குகாண்டெனப்பொலிவோ எனண்ணி
லாத, மோனமுனிவர்புகழப்பொலிதவச்சப் பிரமணியமுனிவனென்
போன்.

(இ-ள்.) மேலான்குளிர்த்த திருவாகடுதறையில் எழுந்தருளி யிருக்கும்
நம்ச்சிவாய தேவருக்கு அடிமைபூண்ட காரணத்தால் சிவஞானநிலையைப்
பெற்றவரும உத்தமநாகிய காசிபாத்தினையை விருப்பத்தோடு பலமுறை
செய்தவரும் உத்தமகுணங்கள் யாவும் சேர்ந்த ஒப்பற்ற திருவுருக்கொண்
டதென்று சொல்லுமபடி விளங்குபவரும் ஞானனுஷ்டாண்டத்தை யுடைய
அளவு கடந்தபெரியோர் புகழும்படி தவத்தால் விளங்குபவருமாகிய சுப்பிர
மணியத் தம்பிரானென்னும் திருநாமம்பெற்றவா. ள்-று. (௨௪)

உரவுமலிகருங்கடல் சூழலோகோபகாரமிதென்றுள்ளத்தோர்ந்து
விரவுவடமொழியைமொழி பெயர்த்தெடுத்ததுச் செகநிழால்விளங்கு
மாறு, கரவுதவிர்த்திடுதலுடத்தாய்முதலையனளிக்குங்காட்சித்தாய,
பரவுபுகழ்த்திருக்காசி மானமியமாமந்தணத்தைப்பாடுகென்ன.

(இ-ள்) உறுதியுள்ள பெரியகடல் சூழ்ந்த பூவுலகத்தாருக்கு உபகா
மிது வாகுமென்று மனத்தினுணர்ந்து களங்கமில்லாத சிறப்பினையுடைய
தாய தாமராத் தாம மோகூட மெனனும் நான்கு பிரயோசனத்தையும்
கொடுக்கும் காஷியினையுடையதாய வியாபித்த புகழினையுடைய மேலான
காசிமகிமையாகிய ரகசியம் கோவாணபாஷையிலுள்ளதை மொழிபெயர்த்
தெடுத்ததுகொண்டு செவ்விய தமிழினால் யாவருக்கும் விளங்குமபடி பாடு
வாயென்று கட்டளையிட. ள்-று. (௨௫)

அவையடக்கம்.

வேறு

அனைபவனமொழிந்தவார்த்தை யாருமிககுறுதியாகும்
வினையமதுணாநதுபாடும விதஞ்சிறிதுணரேனேனுந
தனையின்பேராசைதூண்ட நானெனுநதனையினீங்கிப்
புனைதருதமிழினாலேபாடிடப் புகருதேனமனனே.

(இ-ள்) அசுசுப்பிரமணிய முனிவாகூறிய வார்த்தை நிறைந்த ஜீவகோ
டிகளுக்கு மோகூடத்தைபுண்டாக்ருகிற விநயசம்பதையறிந்து பாடுமவகை
சிறிதும் அறியாதயாற்றும் சமாணமில்லாத பேராசையினால் தூண்டப்படடு
நாண்மென்னும் விலங்கு விடுவித்து அலங்கரிக்கும் செந்தமிழ்ப்பாவினாலே
பாடத்தொடங்கினேன ள்-று. (௨௬)

இதுவுமது.

மறையவான்றிமறறை வருணருமாட்டியூட்ட
நிறையநுன்காத்துபெம்மா நிலவியகாசுவைப்பின்

முறைகெழும்பத்தனைத் தழைத் தழைத்தேன்
முறைபலவுடைப்பாறுந் கூறுதலவழிகாணமன்றே.

(இ-ள.) பிரமண வருணத்தாரனறி மறைச்சாதியாரும் அபிஷேகித்து நிவேதனஞ்செய்ய, பேதமின்றி அவர்களுக்கு நிறைந்திருப்பை காத்து விசுவநாதர் விளங்குகின்ற காரணத்தால் காசித்தலத்தின் மகிமைதவியாக சிவத்தை பேரறிவினையுடையாரோ யல்லாமல் குணதோஷம் பல்வாயுள்ள யானும் பாடுதல் முறைமையாகும் எ-று. (௨௭)

இதுவுமது.

இலக்கணம்வகுத்தசான்றோ விதிவிலக்கிரண்டனோடு
யிலக்கறவமைதியொன்று வேண்டினு ரொற்றுக்கென்னி
னாககுணமில்லாத்திய நாயினேனவின் றிடும்புன்
குலககவியெலாநதள்ளாது கொள்ளுதற்பொருட்டேயன்றே.

(இ-ஊ.) இலக்கணங்களை வரம்புசெய்த பெரியோர்கள் ஏற்படுத்திய விதிவிலக்கு இரண்டினோடு தளரக்கூடாத வழவமைதியொன்றை ஏற்படுத்தினார்கள் யாதுகொணவில் நற்குணமில்லாத கொடிய குவியையெய்தத் தெரியேன சொல்லுகின்ற அறபொழிகளமைந்த செயலுக்களெல்லாம் விலக்கென்றுதள்ளாமல் விதியென்று ஒப்புக்கொள்ளுதற்பொருட்டேயாகும். (௨௮)

வேறு

மொழிதருநைமிசவனத்துச் சவுநகமா முனிமுதலாமுனிவர்கேட்ப
வொழிதருதிக்குடைவாதராயணன்செய் புராணமீரோனபா னுள்ளுந்
கழிதருமேனமைப்பிரம கைவர்த்தமுன றும்பாகததுமேய
பொழிதருதன்புனற காசி மந்தனைத்தைச சூதமுநிபுகுன றுன்னேற.

(இ-ள) நற்குணமுள்ள வேதவியாசமகாமுனிவர் திருவாய்மலாந்த பதினெண்புராணங்களுள் அதிக மேனமையுள்ள பிரம கைவர்த்தமேனனும் புராணத்தில் முன்னுரைகண்டதில் இருக்கின்ற பெருக்கமுள்ள குணீரந்தகவுகாநதியையுடைய காரிகசிவத்தை சூதமுனிவர் நைமிசாரணணியத்தில் மகிமைதவிய சவுநகமுனிவர் முதலாகிய முனிகணங்களை கேட்கும்படி கேட்டனாயிட்டனா எ-று, (௨௯)

அநையமுநிவரனுரைத்தவிருபத்தா நத்தியாயமுநன் காயநது
நினையமிளிர்செநயிழாலுரைத்தனன்மற் றிதையுனர்வோர்நெடும்பார்
மீது, புனையமிஞ்செவ்வமொடு வாழ்நதயனாதி யார்ப்பததும்போகமார்ந்து
தனையலதொன்றொவ்வாத சிவபதம்பின் புருத்தின்பஞ்சார்வரமாதே,

(இ-ள.) அசூதமகாமுனிவர் திருவாய்மலாந்த இருபத்தாறு அநதியாபங்களையும் செவ்வையாக ஆராய்ந்துணர்ந்து சிவத்திக்குதோறும் அறிவை

விளக்குவனற செந்மிழப்பாவினால கூறினேன இதை ஓதல கேட்டலால் அறிபவர்கள பெரிய பூவுலகத்தில் அகண்ட சம்பத்தோடு வாழுகிறாது மறு மையில் பிரம் விஷ்ணு முதலாகிய தேவபதங்களில் அளவிறந்தபோகங்களை யனுபவித்து பின்னர் தனக்குத்தானே சமமாகிய பூநீ கயிலாசபத்தையடைந்து சிவநாதானுபவத்தைப்பெறுவார்கள். எ - று (கூய)

இந்நூல் செய்தவர் மகிமையும் அவர்பெயரும்

கூறுகின்றது.

ஓதபெருமபுகழ்க்காசிப் புராணமினிதரைததா னுறையூவா ளொளிபுறநூராகுமககைவிளத்தொட்டி, கோதுவிர்தருமண்ணிபப டிக்கமாமயிலே கோயிலூராதநூராரூர்கண்டதேவி, போதுமலிபு னறறனியூகூரையிராறென்னப புகழினைய தலப்புராணந தமிழிறபு னைந்தோன, மீதுபொலிகிரிசிராமலைமரும பெரியோன மீனாட்சிகுந்த ரநாவலன்புலவரேறே.

(இ-ள) சாறுகளை எடுத்தோத்தக்க விசேஷ மகிமையுள்ள காகிரகி யத்தை விருப்பத்தோடு தமிழ்ப்பாவாகச்செய்தவா யாவரெனில் உறையூ, வாலொளிபுறநூர், திருக்குறுகை, விளத்தொட்டி, மண்ணிபபடிக்கரை, திரு மயிலாப்பூர், கோயிலூர், ஆறநூர், திருவாரூர், கண்டதேவி, தனியூர், குரை என்னும் பன்னிரண்டு திருப்பதிகங்களுக்கும் தலப்புராணங்களை, தமிழிறாற செய்தவரும் திரிசிராப்பள்ளியில் விருப்போடுவசிகமும் பெரியவரும் மீனா டகி சுந்தரநாவலரென்னும் திருப்பெயராபெற்று, புலவரேறையுள்ளவருமாம். எ - று, (கூக)

பாயிரமுற நும்.

திருச்சிறமபலம்.

உ
கணபதிதேவ

திருச்சிறைம்பலம்.

முதலாவது

குருபத்தி சொருப முரைத்த

அத்தியாயம்.

திருச்சிறைம்பலம்.

நலமலீ வளததானமிகக கைமிசவனமென்றோதுங்
தலமலீவாழககைபெற்ற சவுக்கமுரிவராதிங்
குலமலீமுரிவரெல்லாங் குழீஇ யிருந்தருளினுய்க்கும்
புலமலீகுதமேலோற பார்த்திதுபுகலவற்றார்.

(இ-ள) இனபயிருந்த வளபபததில மேலாகிய கைமிசாரணியமென்று
சொல்லும் (பரிசுத்தமுள்ள) இடத்தில் நிறைந்த (சிவயோக) வாழ்வையடைந்த
சவுக்கமுரிவாழ்விய ரிஷிகூட்டங்கள் யாவரும் கூடியிருந்து, அடுத்தவர்களைத்
திருவருள மாகக்கதிற செவதுகினை பூரண ஞானதையுடைய மஹாபுருஷ
ரான குதமுரிவரைப் பார்த்து இதைச் சொல்லத் தொடங்கினர். என்று (க)

அராவணையவன் கூறென்னு முனிவானருளப்பெற்றுப்
புராணமென்றுள்ள யாவும் புகாரத்தெளிந்த மேலோய்
கராசலததுரிவைபேராத்த கண்ணுதற பெருமானமேய
தராசலப்பயனாகாசி மானமியஞ் சாற்றலவேணமும்.

(இ-ள) (ஆதி) சேஷ சயனதையுடைய விஷ்ணுதேவர் அமரம் என
ஹம் வியாச மகாமுரிவரால் உபதேசிக்கப்பெற்று புராணங்கள் யாவையும்
களங்கமறத் தெரிந்தனள பெரியோரோ (தாருகாவனத்து ரிஷிகளால் விடுத்த)
யானைத்தோலைப் போரையாகக் கொண்ட நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவ
பெருமான வீற்றிருக்கப்பெற்ற பூமியிலுள்ள தலங்களுக்குப் பிரயோசனமான
காசித்தலத்தின் மஹிமையைத் திருவாய்மலர்வேணமும். என்று. (உ)

ப ம புராணமென்றுள்ள யசவுமென்றது பதினெண்புராணங்களையும்
உப்புராணங்களையும்.

விதிமுதலெவாக்கு மாதிரி டீடமாய் விளம்பிடுவது
மதிசெய்யும் பரமஞானம் வயக்குகாரணமாய் மிக்குப்
பொதித்தருபோகமெல்லாம் புண்பபதாயுள்ளகாசிப்
பதியினமான்மிய முகத்தின் றருமழும் புகருமென்பார்.

(இ-ள்.) பிரமாதி தேவர்களுக்கு முதற்பீடமாயும், தன்பெய்கைச் சொன்ன அளவினாலும் யாவராலும் மதித்தலைச் செய்விக்கும் சிவஞானம் வீளக்குதற்கு காரணமாகியும், அதிகமாக நிறைந்த இம்மை மறுமை வீடு என்னும் போகங்களை அதுபவிக்கச் செய்வதாயுமுள்ள காசித்தலத்தின் மானமியம் வாயிலாகத் தருமங்களைக் கட்டவேண்டிவெண்டுமென்றனர். எ-று. (ங)

பதிபசுபாசங்களை மதித்தலைச்செய்யும் பரமஞானமெனப்பதாம்.

அறத்தினுக்குறவாயுள்ள யுகம்வற்றளவுசெய்கை

திறத்தினமுன னுரைப்பயாங்க டெளிந்தமைதான னுவெய்ய

மறத்தினுக்குறவாய்நனகு நீங்குஞ்செய்யலியினமாண்பு

முறத்தெளிதரமுயன்றோ முறைத்தருளையவென்றார்.

(இ-ள்.) தருமத்துக்குச் சிறைமாயுள்ள யுகங்களையும் அவற்றினனவையும் அவற்றின் செய்கையையும் முறையாக தேவரீர் பூரவத்தில் திருவாய்மலர யாங்கள் தெரிந்தோம். அதுவல்லாமல் கொடிய பாவத்துக்குச் சிறைமாய நன்மையுந் தீமையுந் செயதற்கு இடமாயுள்ள கலியுகத்தினதும் இயல்பையும் உண்மையாகத் தெரிந்துகொள்ள முயற்சித்தோம் ஐயவே! உரைத்தருள வேண்டுமென்றனர். எ-று (ச)

முனிவரர் வார்த்தைகேட்டு முகமிகமலர்ந்தானகி

வலிதைமார்பின னகூற்றென்னும் வாதராயணன்பாற்கேட்ட

புனிதமிககரையகேள்விப் படியதுபுகல்வேனீவிர்

கனிவோடுகேணமினென்று கட்டுரைத்திடுவானகுதன.

(இ-ள்.) சவுக்காதிமுனிவர் வார்த்தைகளைக் கேட்டு (சூதமுனிவர்) முகமலர்ந்தவராகி இலகருமியை மாபிலுடைய விஷ்ணு அம்சமென்று சொல்லத்தகும வியாசமுநிவரிடத்துக் கற்றுணர்ந்த பரிசுத்த மிகுந்த கேள்விப்படி தெரிவிக்கின்றேன் நீங்கள் அன்போடு கேளுங்கெனன்று கட்டளை யிடுகின்றனர். எ-று. (ரு)

முன்னமோர் கறபநதனனின் முதுதினைப் பரவையாவும்

பின்னமே வாமலொன்று பட்டெழீஇப் பெருகின்றாக

வன்னதனுப்பணமாயோ னறிதுயிலமர்ந்தானனனா

னின்னறீருந்தினை மெழுகத்தோர் தெய்வகஞ்சம்.

(இ-ள்) பூரவம் ஒரு கந்தத்தில் மிகுந்த அலைகளையுடைய சமுத்திரங்கள் யாவும் பின்னப்படாமல் ஒன்றாக மேலே பெருகிறது அதன் மத்தியில் விஷ்ணுதேவர் அறிதுயில் அமர்ந்தனர் அவரது இனப்பமயமாகிய நாயிய் விருந்து ஓர் தெய்வத்தரமரை முளைத்தது. எ-று. (க)

“ அறிதுயில்” எனபது யோக நித்தினா.

அன்னகாரணத்தினாலே யககற்பமபதாமகற்ப

மென்னவோர்நாமம்பூண்டன நெழுந்தவப்பதுமின்றும்

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுணாத்த அத்தியாயம், ௨௭

பொன்னவிகடுக்கவேணிப் பூணன்னுளினுலே
நன்னலுத்துலகநதோற்று நானமுகன் றோற்றினுலு.

(இ-ள.) அந்தக் காரணத்தினால் அக்கறபம் பதமகம்ப மென்றோர் பெயர் பெற்றது. உண்டாகிய அததாமரை மலரிலிருந்து பொன்போலும் விளங்குகின்ற கொணைமாலிலை யணிந்த சடாபாரத்தையுடைய சிவபிரானது கருணையினுலே கெடாத வினபத்தை யடைதற்குரிய பிரபஞ்சத்தை யுண்டு பண்ணும் பிரமன் பிறந்தனன், ௭-று. (எ).

பொன்னையுமுட்டுந்தேசிற றோற்றியபுகழ்சால்வேதன்
மன்னையுமேதுவான தலைவனையுந்தேறான
யென்னைஞ்செயலெனறுன்னி யெழுந்தமால்பாதம்போற்ற
வனனைநோனையான்மைந்தற கார்வமோடறையலுற்றான்.

(இ-ள.) பொன்னையும் மயங்கத்தக்க பிரகாசத்தோடுண்டாகிய மிகுந்த புகழையுடைய பிரமன் தன்னையும் தானுண்டாதற்குக் காரணமாகிய சிவ பெருமானையுந் தெளியாதவனாகி அடியேன செய்பத தக்கது யாதென்று சிந்தித்தெழுந்து விஷ்ணுமூர்த்தியின் பாதத்தை வணங்க தாயையொத்த விஷ்ணுமூர்த்தி தனது குமாரனாகிய பிரமனுக் கன்போடுஞ் சொல்லத் தொடங்கினான். ௭-று. (அ)

மைந்தகேள் பிரமனென்று வழங்குவதுனக்குராம
மைந்தலையரவம்பூண்ட வண்ணலே நினக்குமெற்கும்
பைந்தழைப்பொழிவ்குழெல்லப் பொழிறகுங்காரணங்கான்பற்றி
ரைந்தழிபாமலெல்லாம் படையெனநவின்ருனன்றே.

(இ-ள) குமாரனே கேட்பாயாக பிரமனென்றுனக்குப் போ வழங்கக் கடவது ஐந்துதலைகளையுடைய சாப்பாபரணராகிய சிவபிரானே! உனக்கு மெனக்கும பசிய இலைகளையுடைய சோலை சூழ்ந்த எல்லா உலகங்களுக்குங் காரணராகும் இனதக் காரணபாயாக அதனால் நீ காததாவாக அபிமானித்து எண்ணி அழிந்துபோகாமல் யாவையுமுண்டாக்குவாயென்று விஷ்ணுமூர்த்தி கட்டளைபிட்டனான். ௭-று. (ஆ)

பொழில் என்பதற்குலஞ்சென்பதை.

“ஏழடையார் பொழில்” என்ற திருக்கோவையாருக்கு நச்சினாக சினியருளாயா னுணாக.

மாயவனவின்றவார்த்தை மலாமகன்விருப்பிற்கேட்டு
கேயமிக்குடையதந்தாய் நீயுணத்திட்டவாரே
யாயதோசிருட்டியெவ்வா றுக்குவனருடியென்னப்
பாயநீர்ப்படுக்கையனனோ னின்னதுபகாதலுற்றான்.

(இ-ள) திருமால் சொன்னவாததையைப் பிரமன் அன்புடன் கேட்டு என்னிடத் தனது மிகுந்த பிராவே தேவரீர் மொழிந்தபடி யாகவேண்டிய

சிருட்டியை எவ்வண்ணமுண்டாக்குவேன் அருள்வாயென்று கேட்க சிருப பரகடலில் பள்ளிகொள்ளும் விஷ்ணுதேவா இதைச்சொல்லாத தொடமைனார். எ-று. (க0)

பிறைமுடிப்பெருமானபாதம் பேணியுட்கொண்டெண்ணிலலா
மறைகளுமுணர்ந்தாராய வகைகொடுசிருட்டிசெய்தி
நிறைதருடபுவனமெல்லா நினைத்தனநினைக்குமுன்னங்
குறைவறமுற்றுமென்று கூறினான் கொண்டல்போவ்வான்.

(இ-ள்.) சாதிரசடாதரரது திருவடிகளை விருப்போடு தியானித்துக் கொண்டு அளவில்லாத வேதங்களை யறிந்து நாலவகையோனிபற்றிய எழு வகைத்தோற்றத்தையும் பூவசிருட்டியில் சிருட்டித்தவாறையுணர்ந்து சிருட்டிசெய்வாய நீ நினைத்தவைகளாகிய அதிகரித்த புவனபேதங்களும் நீ நினைத்த எல்லாப்பொருள்களும் நினைக்கு முன்னம் குறைவில்லாமல் முடியுமென்று நீலமேக வண்ணராகிய திருமால் கட்டளை யிட்டனா. எ-று. (க1)

“ஆறயவகைகொடு” எனபதற்கு, மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி எனனும் ஐயறிவோடு மனத்தறிவுஞ் சோந்து ஆற்றிவளவுமுள்ள உயிரகளைக் காரணமாகக் கொண்டென்று பொருள் கூறுவாரு முளா.

நானமுகனதனையோர்ந்து நானமறைத்தலைக்குமெட்டாக
கூனமுகமதியமோலிக் கொற்றவனபொற்றானுன்னி
மான்முகவகவிழுவெல்லா மறைகளுமவடித்தணர்ந்து
தானமுகமலருமாறு தெளிந்துபின்சமைக்க லுற்றான்.

(இ-ள்) பிரமதேவன் அதையறிந்து நான்குவேதங்களின் முடிபுகும் எட்டாத வளைந்த பிறையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய சிவபிரானது பொன் போன்ற திருவடிகளைச் சிறித்தது மயக்கங்கடெ ளல்லா வேதங்களையும் ஆராயந தறிந்து தெளிந்து முகமலாச்சிகொண்டு பின்பு சிருட்டிசெய்யத் தொடங்கினா. எ-று. (க2)

சநகரோசநக்குமாரர் சனாதர்சனாத்தந்நாளு
மனக்காசிபர்மீச ரறுவருந்தோனறத்தோற்றி
மனநலமுடையார்ய மறவர்தமமைக்கொண்டே
தனஞ்ஞவமார்மறறைத தானவர்முதலோர்த்தோற்றி.

(இ-ள்.) சநகா, சநக்குமாரர், சனாதர், சனாத்தர், காசிபர், மீசர் என னும் ஆறு முனிவர்களை உண்டாகக் கத்தமனதுள்ள அம்முனிவரைக்கொண்டு சிறுமைப்பட்டாத தேவர்கள் அசுரர்கள் முதலானோரைச் சிருட்டித்தது (க3)

மறறையவுயிருந்தோற்றி வயங்குமூவிரண்டுகூற
யறறைநாளுற்றயாவு மலர்விழிவிடுததுநோக்கி
யொற்றைமாமேருவில்லி யுபயபாதத்துவைத்த
பறறையேவிநதானெல்லாம் பனகறப்படைத்தல்வல்லான்.

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுனாத்த அத்தியாயம். உக

(இ-ள.) மற்றையசீவாகளை வல்லாரு சிருட்டித்து விளங்குகின்ற அறுவகைப்பட்ட இருவகைப் பிரபஞ்சங்களையும் அப்பொழுதே பாவும் மலர் போன்ற தனது கண்களால் பார்வையிட்டு, தனியான பெருமையுள்ள மேரு மலையை வல்லாகவுடைய மகாதேவா இரண்டு பாதங்களில் வைத்த சித்த னையின வல்லபத்தை வியந்தனன. எவ்வகைச் சிருட்டிகளையும் குற்றமில்லா மல சிருட்டிக்கவல்லவனாகிய பிரமதேவன. எ-று. (கச)

அறுவகைப்பட்ட இருவகைப்பிரபஞ்சமாவன —

மந்திரம்,பதம், வருணம் என்னும் மூன்றததுவாகும் சத்தப்பிரபஞ்சமென வும் தத்துவம், புவனம், கலை என்னும் மூன்றததுவாகும் அர்த்தப்பிரபஞ்ச மெனவுஞ் சொல்லப்படும்.

அறுவகைக்காலங்களுளோடு கூடிய நாளமுதலிய யாவும்னபாரும், ஐய றீவோடுமனததறிவுஞ் சோநது ஆற்றிவளவுமுள்ள உயிவாகக் கெனபாரு முனா.

பின்னருமொருநான்கெனப் பேசுகங்களைபுநதநா
னனவற்றுடங்கிரேத மடிபணிந்தெழுநதவவேதன
முன்னறிநிறிடகணடநநான முகனதனவதனநோக்கிப
பன்னருநொழினினககுப் பலிதத்தினறாதிபெனறான.

(இ-ள) பின்பு நான்கு யுகங்களையும் சிருட்டித்தனா அவைகளுள் கிரே தாயுக தெய்வமானது பிரமதேவா பாதத்தில் வணங்கி எழுந்து முன்னே நிற்க அபிரமன அதன் முகத்தைப்பார்த்து சொல்வதற்கரிய புண்ணியத் தொழில்கள் இன்றுமுதலாக உனக்குப் பலிதத்தென்று கூறினா. எ-று. (கரு)

முதலுகமதனைக்கேட்டு மொழிதருமலரினமேய
சுதமிலாயெனக்கெவவேலை தெடரினுமியற்றினறேன
பதனழியாவெனனான்ற பலருநலவலரோபததி
மதமலையுரித்தபெமமான மலாடியவயக்குவோரே.

(இ-ள) அதனைக் கிரேதாயுக தெய்வம் கேள்வியுற்றுச்சொல்லும் தாம் னாமலரில் வீற்றிருக்கின்ற அழிவிலாத பிரமதேவரே எனக்கு எந்தப்பணி விடை மேரிடும் செய்கின்றேன. பரிபாகம் கெடாத எனது காலத்தில் பலபோகளும் நல்லவராவா யானையுரித்தருளிய சிவபெருமானது தாம் னாமலரையொத்த திருவடிகளுக்கு பத்கியை யாவரும் வினங்கச்செய்வார்கள எ-று. (கச)

உடலபிரமணந்தாருஸப்பிரா நன்மைபூண்டா
மிடலகெட்கூறறினறண்ட மேவுதலொழிந்தாகாம
மடலுரிந்தெழுநதசாத நானதெழுததமைத்தநெஞ்சர்
கடல்புரண்டிடினுஞ்சற்றுங் கலங்குருவுண்மையாளர்.

(இ-எ.) தேகாபிமான மிலலாதவரும், கெடாத நன்மையுடையவரும் வலிமையுள்ள எழ்தண்டனை நீங்கினவரும், காமததைவென்ற சாததீலரும் பஞ்சாககா செபமமுத்திய மனமுடையோரும், சமுததிரம் புரண்டாலும் சிறிதுங்கலகாத சததியஞானத்தை யுடையோரும் எ-று. (கஎ)

கனவிஹரீறுகாணுக் கைதவகொடியோதம்மை
மனநெகச்சமுசாரத்தின வாஞ்சையற்றமுநதுவேரண
முனகர்மறையரைப்பறறி முருக்கிடுவகரும்வகாலந
* தனகமைகுணமீம்மூன்றுஞ் சாரதிராச்சாரநதசீலா

(இ-எ.) சொப்பனத்திலும் விபூதிக்கெண்டறியாத வஞ்சகமுள்ள துஷ்டடாகனையும், மனநெருமபடி குடுமப்பபாதுகாப்பில் அபேகைவைத்து அமுந் திகுடப்பவாகனையும், மூடாமுதலாயினோையும் சம்பந்திதது காலத்ததுவமும தீவினையும் வருத்தஞ்செய்யும் அஞ்ஞானத்தால உள்ளகளிப்பையுடைய மேற சொன்ன மூன்றுகுணங்கனையும் பொருந்தாத உபசாரத சீலாகள் என்து காலத்திலுண்டாவாகள் எ-று. (கஅ)

என்றதும்ற்றமூன்று மியங்குதநளானண்மேவு
கின்றமைதகவாரே கிளத்தலுமவரோனோர்நது
நன்றமையுதகநகாளுநக ண்ளதிகாரநதக
வென்றிடநததுமென்று வவவுகத் ம்யல்புங்கேண்மின.

(இ-எ.) கிரேதாயுகதெயவம் இவவாறு சொன்னது மறறை மூன்றுயுகங்களும் தத்தவகாலங்களில் நடக்கின்றமையைத் தக்கபடி சொன்னபோது பிரம தேவன ஆராய்ந்து நன்மையுளையுங்களுள் உங்களுடைய சாலத்தகருத் தக்க அதிகாரத்தை வெற்றிபெற நடத்தங்களுள்ளனா அத யுகங்களின இயற்கைகைக கேட்பீர்களாக எ-று. (கக)

சததியஞ்செபவடங்கைத தாங்கிமெய்ஞ்ஞானமேனிப்
பத்திவைவராகியச + சாலிகைபடிதரப்படுநது
நித்தியசுருணமுடக ணிமலனைத்தியானஞ்செயது
மெத்தியவருளினமேவும விளம்பியகிரேதமாதோ.

(இ-எ.) கிரேதாயுகதெயவமானது உண்மைப்பொருளை விளக்கும் செபமாலையைக் கையிலே கொண்டு ப்ரஞானமயமான திருமேனியோடு பத்திவைவராகியமென்னுந் கவசம் பூண்டு நித்தியராகவும் சுருணராகவும் மூன்று கண்களையுடையவராகவும் நிராமலராகவும் உள்ள சிவபெருமானைச் சிந்தித்து விரும்பத்தக்க திருவருளில் அடங்கி நிற்கும். எ-று. (உஉ)

சாதுநீமையகொள்ளுஞ் செபவடஞ் + சிருக்குததாங்கிக்
கோதுதீர்தருமமேனி குலவுறககொண்டொள
மோதுபோதத்தினசாரபே யுறறினிதிருக்குளாளுந்
திதுதீர்தருமிரண்டா முகமெனுந்தெயவம்மா.

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுதாத்த அத்தியாயம். ௩௧

(இ-ள்.) கனகம, கீவிய இரண்டாவதென்னும் திரோதாயுசு தெய்வமா
னது குறையில்லாத தருமத் திருமேனியை வினவரும்படி கொண்டு சாதுத்
தன்மை உடையோர்களால் கொள்ளப்படுகின்ற செவமாவிகையும் சூடுவை
யையும் கையிற்கொண்டு பெரியோர்கள் எடுத்துரைக்கத்தக்க தருமசம்பந்தத்தை
அடைந்து சந்தேகங்கொண்டிருந்தது. எ-று. (௨௧)

வரிசிலைகொடுங்கூர்வாளி வயங்குவாள் கட்டுவாங்கம்
பரிவுறவேந்திச்சார்தப் பற்றின நியறம்பாவங்க
ஞரிப்பெய்வாய்ந்துதோன்றுங் குரோதமோடுமெயாநிற்கு
மரியநூலுணராதோமூன்றா முகமெலுண்ணறறேவே.

(இ-ள்.) அருளமயான கலைகளே அறிந்தோர்களைபுடைய மூன்றாவதென்
னும துவாரபாயுசு தெய்வமானது வரிந்து கட்டிய விலையும் கூடாமையுள்ள கொ
டிய பாணங்களையும் ஒளிபொருடைய வாளையும் கட்டு வாககததையும் பிரியத்
துடன எங்கிள்கொண்டு சாது சம்பந்தமில்லாமல் புண்ணிய பாவங்கலந்த சரி
ரத்தோடு மேலும் மேலும் தோன்றுகின்ற குரோதத்தையுடையதாகி இருந்
தது எ-று (௨௨)

அறம்படுகுறிப்பொன்று மடைவதற்கரியதாய்
மறம்படுமேனிவாய்ந்து வலக்கையானுவுமறறை
நிறம்படுமிடக்கையாறறன குறியையுநிகழப்பற்றிப்
புறம்படுகொடியுநோகும் பொங்குபேயமுதமுநதாங்கி.

(இ-ள்.) நானகாவதென்னும் கலியுசு தெய்வமானது தருமக் குறிப்பு ஒரு
வகையிலும் காண்பதரியதாகிய பாவத்தையே உடம்பாகப்பெற்று வலதுகையால்
நாககிளையும் இடது கையால் ஆணகுறியையும் பிடித்தக்கொண்டு புறம்பே
பாக்கின்றனகொடிய கண்களையும் பேய முகத்தையும் உடையதாகி. எ-று (௨௩)

சததியஞானந்த தறபாசிவனருணீததுப்
பத்திமறுள்ளவாய் பசுக்கள்பால்வைத்தயிததை
பொத்தியகவசத்தோடும் பொலியுநாலாவதென்று
புத்தியிககவருரைக்கப் பொலிகலியுக்கதானமனனே.

(இ-ள்.) போககாமிகளால் எடுத்தப புத்தத்தக்க மேறசொல்லிய கலியா
னது சசிதாங்கு சொருபமும் சுயம்பிரகாசமுமான சிவபிரானுடைய திருவடிக
ளில் அனபுலவயாமல் பசுக்களாகிய மறறையோரிடத்தில் அனபுலவத்துஅஞ்ஞா
னமான கவசத்தைப் பூண்டு விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். எ-று. (௨௪)

அன்னவெங்கலியெழுந்தாந் கறைந்தசின்னங்ககளோடும்
பன்னரும்றைமுற்றோந்த பனவன்முனடிகருகதுள்ளு
மின்னலீங்கடலுறறென்ன வெயதுயிராததெழுதுவிழ்
தன்னமுழுவகையினறி யழுந்தழைதரங்ககரும்.

(இ-ள்) அபபடிப்பட்ட கொடியகலியானது மேலேகூறிய அடையாளங் களோடு சொல்வதற்கரிய வேதங்கள் முழுவதும் அறிந்த பிரமதேவர்குழுவாகக் கூததாரும் துள்ளும் துணைக்கடவில் விழுந்தது போன்று பெருமூச்சுவிட்டு எழுந்து மேலேவீழும் அறபமுங் களிப்பிலலாமல் அமுதுகொண்டிருக்கும் பின்பு மிகவும் சிரிக்கும், எ-று. (௨௫)

கொடுங்கலியினையசையபக் குருமலாததவிசினமேலா
னெடுங்கலிலதனைநேககி யுரைப்பருமவிகாரமேலிப்
பிடுங்கருநாணம்போககி யெனமுனநடிததலபெட்டாய
விடுங்குணத்தவவிகின்று வெளியிடம்போதியென்றான,

(இ-ள்) கொடுமையுள்ளகலி இவ்வாறுசெய்ய நிறம்பொருந்திய தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமதேவா அடக்கமில்லாத அக்கலியினைப்பார்த்து சொல்லுதற்கரிய விகாரங்கொண்டு நீக்கப்பட்டாதநாணத்தைவிட்டு என்முன்னே விருமபி யாடுகின்றனை குணங்கெட்டவனே இவ்விடத்தில் நின்று வெளியே போவா யென்றனா, எ-று. (௨௬)

எனறனுமெனையெண்ணு தெனசொனையயவென்றன
பொன்றலிலகுணத்தையினனே புகலுவனகேட்டியென்று
மன்றித்திணைசெய்வோரும் கலகததுமனமிககோரும்
கன்றலுறறயலான்பனனி கதிராமுலையவாவுவோரும்.

(இ-ள்) இபபடியென்று பிரமதேவா சொன்னபோது எனது சுபாவத்தை யோசியாது ஐயமே யாது கூறினீர் கெடுதலில்லாத எனது குணத்தை இப் போது மொழிகின்றனை கேட்பீரென்று கலிசொல்லுகின்றது அதிக நித்திரா செய்பவரும் கலகப்பிரியரும் காமவிகாரங்கொண்டு பிணையினையானது பூரித்த குஜங்களை விருமபுவோரும் எ-று. (௨௭)

பரதிரவியங்கொள்வோரும் துரோகமேபயிலுவோரும்
விரவியவஞ்சமாதி மித்திரபேதமீற
வூரவித்தொழில்செய்வோரு முறவெனக்கர்வாகண்டாய்
மரபினசகிரமமெல்லாம் வஞ்சமாயுறுமென்னாளில்.

(இ-ள்) அன்னியாபொருளை வஞ்சனையால் அபகரிப்பவரும் துரோகசிகந்தை யுடையவரும் பொருந்திய வஞ்சனை முதல மித்திரபேத மீறுகவுள்ள அஞ்ஞான கிரத்தியங்களைச் செய்வோர்களுமே எனக்கு இஷ்டடராவாரகன மேலும் எனது நாளில் வருணசகிரம் நிலைகள் யாவும்கடபடமாக முடியும். (௨௮)

அனறியும்பரதகண்டத தடியனேறகிடமிலாமல்
வென்றியென்பகைவாசெய்வாரவெனிக்கொடெங்குறுவேனென்று
கன்றியகலியுரைப்பக காகுத்தனுநதிவந்தோ
னென்றியபகைவரியாவ ருநாயெனக்கலியுரைக்கும்.

(இ-ள்) அல்லாமலும் பரதகண்டத்தில் ஜெயமுள்ள எனது விரோதிகள் அடியெனவகிக யிடமில்லாமற் செய்வார்கள வெளிப்பட்டு எவ்விடத்தே போ வேண்டுன்று கலிவருத்தத்தோடுசொல்ல திருமால் நாபிகமலத்திற் பிறந்த பிரம தேவா உண்டாகிய விரோதிகள் யாவா சொல்வாயெனன கலியுகதெயவம் சொல்லுகின்றது, எ-று. (௨௯)

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுடாதத அத்தியாயம். ௩௩

பரவியகாலுரி பண்டிதராலுந்தேறு
வரவியலெனக்குமாற்றா நுறுபுகழ்க்காசிராமம்
வரமலிகவகைநாம் மாதேவநாமஞ்சொல்வோர்
விரவியசிவபுராணம் விருப்போடு படிப்போர்கேட்போர்.

(இ-ள்) எவ்விடத்திலும் விரிந்த காலதேவதைபாலும் வித்துவான்களாலும் தெளியப்படாத வலிமையுள்ள எனக்கு விரோதிகள், மிகுபுகழையுடைய காசியின் பெயரையும் சிரோஷ்ட்டம் நிறைந்த கங்காகதியின் பெயரையும் சிவநாமத்தையும் சொல்பவர்களும் விரிபகமுள்ள சிவபுராணங்களை விருப்போடு வாசிப்பவர்களும் கேட்பவர்களும், எ-று (௩௩)

வீறுகொண்டெழுந்ததாய வேதாந்தசித்தாந்தத்து
மாறுகொண்டிடாமையுற்றோ மனைமகவாஞ்சையற்றோ
கூறுகொண்டெழுந்ததாய வறமெலாந்துவவசெய்வோர்
வேறுகொண்டெழுந்தமற்றை விடயவாதனைகழிப்போர்.

(இ-ள்) மேனமையுள்ள வேதாந்தப் பொருளிலும் ஆகம் சித்தாந்தப் பொருளிலும் பேதபாவனை கொள்ளாதவர்களும் பெண்டிர் பிள்ளைகளிடத்து இச்சையிலலாதவர்களும் வெவ்வேறுகிய தருமங்களை எல்லாம் விளக்கமுறச் செய்பவர்களும் நானுபேதமான விஷய வாதனையைக் கழிப்பவர்களும், எ-று. (௩௪)

இவரொலம்பகைவரென வினனையுரிந்துவேத
னவரொலம்பகைவரேயென நறைந்ததுமெய்யாமேனும்
புவாவிராவியதுபோலும் படர்ச்சடைப்பரனசார்புற்ற
தவாவிராவுவரோநினறா செயப்படுதருப்பநாளும்.

(இ-ள்) இவர்களெல்லாம் எனக்கு விரோதிகளென்று கவியுக் தெய்வஞ் சொல்ல பிரமதேவா நகைத்து மேற்சொன்னவார்களெல்லாம் பகைவரென்று நீ சொல்லியது உண்மையாயினும், பிறவிச் சம்பந்தமுடையவர்களைப்போல விரிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானது திருவருடசம்பந்தமுள்ள பெரியோர் அடைவார்களோ உனனாசெய்யப்பட்ட வீமபுச் செய்கைகளை, எ-று. (௩௫)

சிவனடிக்கண்புவைப்போ சிவதருமங்கள்செய்வோர்
சிவனமர்காசிவாழ்வோர் தீர்த்தயாதநிரையுண்மேலாஞ்
சிவனருள்விராவுக்கவகா தீர்த்தயாடிடுவோபோற்றிச்
சிவனடியருசசிப்போகள் குருபணிவிடைசெய்வோர்கள்.

(இ-ள்) சிவபெருமான திருவடிகளணை அன்பு செய்பவர்களும் சிவதருமங்களைச் செய்பவர்களும் சிவபிரான விரும்பத்தக்க காசிபதியில் வசிப்பவர்களும் தீர்த்தயாதநிரைக்குள் மேலாகிய திருவருள் வடிவமுள்ள கங்கா தீர்த்

தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்பவர்களும் வணங்கி சிவபிரான திருவடியில் பூஜஞ்செய
பவர்களும் குருபணிவிடை செய்பவர்களும். எ-று. (௩௩)

இன்னபலீற்றததாரெல்லா மெயதுறாநினதுதீமை
மன்னமற்றொருநீகால மலமெனப்பொலிதலாலே
வுன்னதிகாரததேனே ருட்படல்சரதமேனு
மென்னருங்காசிவைப்பி லிருந்திழற்றீமையிலீ.

(இ-ள.) இத்தன்மையான பலவாயுள்ள புண்ணியஞ் செய்பவர்களெல்லாம்
உனது தீமைக்குடன்பட மாட்டார்கள் நீ காலமலமென்று பெயர்பெற்று நிலை
யாக விளங்குதலால் மறவர்கள் உனது அதிகாரத்துக்குட்பட்டிருப்பது உண்
மையாயினும் எனக்குப் பிரியமுள்ள அரிய காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்வார்க
ளானால் அவர்களைத் தீமையனுகாது. எ-று (௩௪)

காசியிலிருத்தன்முற்ற தெனிலொருகணப்போதேனு
மாசிலாசிரியன்பூசை யாற்றினகமாதலவேண்டும்
பேசியகுரவன்பூசை பெட்டலுமபன்னாச்செயத
மாசிலபுண்ணியத்தாலன்றி வருவதின்றறிதீமைநீ.

(இ-ள.) காசிப்பதியில் நிரந்தரம் வசிக்கமுடியாதென்றால் களங்கமற்ற
குரு பணிவிடைசெய்து ஒரு கணப்போதாயினும் பிரியத்துடனிருக்க வேண்
டும். சொல்லுகின்ற அக்குரு பணிவிடையில் விருப்பம் வருதலும் பலகால
முஞ் செய்த குற்றமற்ற சிவபுண்ணியத்தா லல்லாமல் வேறுவகையில் நேரிடா
தென்று குமாரனே அறிவாயாக எ-று (௩௫)

குருபணிவிடையினாலே குவல்யத்தமமுன்னாய்
வொருவருமபயனகண்கு முறுவதற்கையிலீ
யருவருப்பொழியவாசான் பணிவிடையவாய்ச்செய்தோரே
பொருவருந்தருமமெல்லாம் புரிந்தபுண்ணியோயாவார்.

(இ-ள.) குருபணிவிடை செயதலினாலே உலகத்து நீங்குதற்கரிய அறம்
பொருள இன்பம் வீடு என்னும் நான்கு பிரயோசனமும் கிடைப்பதற்குச் சந
தேகமில்லை அருவருப்பிலல்லாமல் ஆசாரியா பணிவிடைபு விரும்பிச் செய்த
வர்களே சமாமில்லாத எல்லாத் தருமங்களை யுஞ் செய்த புண்ணியமுடைய
ராவார்கள் எ-று. (௩௬)

என்றுமாமறையோன்கூறக் கலியிணையடி தாழ்ந்தேத்தி
நன்றுநீயுரைத்தாயைய குருவெனநவின்மநாம்
மொன்றுகாரணமோவிட்ட குறிகொலோவுரைத்தியென்ன
வன்றுநான்முகத்தோனாய்ந ததுவிரிததுணாககலுற்றான்.

(இ-ள.) இப்படியென்று மகிமைபுள்ள பிரமதேவா சொல்ல கலிதேவன்
பிரமனது இரண்டு பாதங்களையும் பணிந்து துதித்து ஐயரே! நல்லவாததை

ழ்தலாவது குருபத்தி சொருபமுறைத் த அததியாயம். ௬௫

கட்டளையிடமா. குருவெனனும் நாமம் காரணப்பெயரோ ! இடுகுறியப்பெயரோ ! சொல்லீர்வென்று கேட்க அப்போது பிரமதேவா ஆராய்ந்து அதனை விரித்துக்கூறத் தொடங்கினா எ-று. (௬௭)

கரைதரு ககாரவன்னங் காரியசித்திசெய்யும்
புரைதரு பாவநாசம் புரிதரும் சகாரவனமை
விரைதரு கடுககைவேணி விமலனேயுகாரவன்னம்
வரைதரு கணேசனிகத மந்திரகந்திதேவாவன்.

(இ-ள்) அறிவுடையோரால் எடுத்துரைக்கத்தக்க குருவெனனும் பத்ததி அமைந்த உயிர் மெய்யடசரம் இரண்டனுள் ககரமெய்யானது எவ்வகைப்பட்ட காரியங்களையும் சித்திக்கச்செய்யும் ரகரமெய்யானது களங்கரூபமான பாவங் களை யொழிக்கும் இவ்விண்ணம் மெய்யடசரங்களில் ஏறிய உகர உயிரானது வாசனையேக்கின்ற கொன்னமைமாலையணிகத சடையையுடைய பிரமமலரான பர சிவ வாடிவமாக விளங்கும் இம்மந்திரத்திற்கு அதிதேவதையானவா தியானிக்கத் தக்க விநாயக்கடவுள் எ-று. (௬௮)

“இரத ரகசியானுபவங்களை உததமாசிரியராவ்ணாக”

குரவனேயனனேதகை குரவனேதெயவமற்றுங்
குரவனேயானமுனனாகக் கூறுமைமபகுப்பினாந்
குரவனேபொருளென்னுனனுங் குணத்தினேனயாவனேனுங்
குரவனேராளாலெலலாந் தெரிந்தவனகுறிககுங்காவே.

(இ-ள்) மகிக்குமிடத்து ஆசாரியரோ ! மாதா, பிதா, குரு, தெயவமரவாரா ஆசாரியரே யானமுதலிய பஞ்சகிருத்தியக் கடவுள்கு மாவா ஆசாரியரோ பரம் பொருளென்று தியானிக்கும் குணத்தினையுடையோன யாவனையினும், ஆராயு மிடத்து அவவாசிரியரது அழகியகருணையால் யாவையும் தெரிந்தவனாவன் எ-று.

ப ம. யானமுனனாகக் கூறுமைமபகுப்பினாந் மெனறது சொலபவனுகிய பிரமனேடு விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேச்சுரன், சதாசிவனென்னுங் கடவுளனா

பரமனுககிழைத்தகுறற மாரிபனபரிந்துதீர்க்குந்
குரவனுககிழைத்தகுறறங் குரவனேதீர்ப்பதன்றி
யுரனமிகுபரமனாந் மொழித்திடமுற்றறதென்று
கரவருமறையேனகூறிக் காதையொன்றுகாககலுற்றான்.

(இ-ள்.) கடவுளுக்கஞ்செய்த பிழையை ஆசாரியர் விரும்பித்தீர்ப்பார. ஆசாரியருக்குச் செய்த பிழையை அவ்வாசாரியரே தீர்ப்பதல்லாமல் பேரறி வினையுடைய கடவுளாலும் தீர்க்கமுடியாதென்று வஞ்சனையற்ற பிரமதேவா சொல்லி ஒருகதை சொல்லத்தொடங்கினா. எ-று. (௬௯)

வேறு.

திரைபரப்பிப்பெருகிவரு தென்புனற்கோ தாவிரிநற்றீரகதனனி
னுரைமறைமுறதுணர்ந்தவனாந் கிரகவள ராச்சிரமமொன்றுண்டங்கட்

கரையிறவமுனிவர் பலருளாவருட் பயிலமுனிகாதன்மைத்தன
புராயில்குணத்தவனவே ததருமனெனவொருநாமம்பூண்டோனுள்ளான

(இ-ள்) அலைகள் பெருக்கெடுத்து வருகின்ற தெளிந்த தீர்த்தத்தையுடைய
கோதாவரி நதிக்கரையில் அதனியனஞ் செயததக்க வேதங்களை முழுதும்
உணராதவராகிய ஆங்கிரகமுனிவர ஆசிரமம் ஒன்றுள்ளது அவ்வாசிரமத்தில்
எல்லையிலாத தவஞ்செய்கின்ற பல முனிவருண்டு, அவருள் பயில் முனிவரு
டைய பிரியகுமாரரும் குறமரீங்கிய குணத்தினையுடையவருமாகிய வேதநாம
னெனவும் பெயருள்ளவா ஒருவருண்டு என்று (சுச)

அன்னவனபாலவேதவேதாநதமுமுதையமறுததமையகசுறத,ப
• ன்னருகுசீடாசனபலருடம்பகனென நெருவன மிகுபத்தியாயநதோ
னென்னருமுளரி றுமபூதுகொளகருவனபணிவிடையேயியறறிவா
முவா, னன்னரவனறையொருநாளவேததருமன கூவி கவிலலுறறான.

(இ-ள்) அவவேத தருமரிடத்து வேதங்களையும் உபவிதவங்களையும் சா
தேக(விபரீத)மற முழுதும் பொருந்தக்கற்ற மாணக்கா சொல்லுதற்கரிய புகழி
னையுடையோர் பலருண்டு அவருள் தீபகனென்னும் பெயரையுடையவன்
யாருமிதென்ன வியப்பென்னும்படி மிகுந்த பகதியுடன் ஆசாரியர் பணிவிடை
செயது வாழ்பவருகிய நற்குணமுடைய அசீடனை ஆசிரியராகிய வேதநாமா
அழைத்துச்சொல்லத் தொடங்கினார் என்று. (சுஉ)

பறபலசீட்டுடசிறந்ததீபகா யானசொன்னபடிக்கேடபாயோ,வற
புறவேறெருநீட்டருவவோ வுனாததியெனவடிகளபோற்றிப, பொற
புறுமத்தீபகன்கட்டளையிட்ட படிநிற்பேனபூத்தியென்னச,சொறபயி
லமமறைததருமனமக்கிருபத் தொருவருடந்தொழுமபாறறெனான.

(இ-ள்) பலமாணக்கருட சிறந்த தீபகனென்பவனை நான் சொல்லியவி
தய கேட்பாயோ, அனபாக வேறெரு சீடனை அழைக்கவோ சொல்லென்று
கேட்க ஆசிரியரது திருவடிகளை வணங்கி அழகியதீபகன, தேவரீர் எவிய ஏவ
றபடி நிற்பேன அதுவே எனக்குக்கடமை என்று சொல்ல புகழையுடைய வேத
நாமா இருபத்தொரு வருஷம் எனக்குத் தொண்டுசெய்ய வேண்டுமென்ற
னார். என்று. (சுங)

அடியனேனுயர்வனாரினறொழும்பாற்று வன்புரிவதறையென
நெடியமாமுனிமுனசெய்திவினையாற சூட்டமுடனிரமபிறறெனகும்
படியவாவாதகொடுங்கொததையுமா னென்னென்று பகாதலோடு
முடியவோர்தீபகனு னைந்துருகி யிரங்கியிது மொழியலுறறான.

(இ-ள்) அடியேன ஆயுள்பரியந்தம் தேவரீருக்குப் பணிவிடைசெயவேன
செய்யத்தக்கது இதுவென்று அருளசெய்யவேண்டுமென்று கேட்க மிக்க பெரு
மையையுடைய வேதநாமமுனிவர பூவகாமததால் என்னுடல் முழுவதும்

முதலாவது குருபத்தி சொ்ருபமுனாதத அததியாயம். ௩௭

பெருவியாதி நிறைந்தது, உலகம் விருப்பாத மிகவும் குறையுடம்பாட்டுணை
என்று கட்டளைபிடவும் முழுதுமுணாத தீபகனும் மனங்கனிந்துருகி கண்ணீர்
விட்டமுது இதைச்சொல்லத் தொடங்கினான் எ-று (௪௪)

ஐயநீமுனபுரிந்ததிவீனையை யடியேனுக்களித்தியேற்று
வெய்யதோரூட்டியாயக கொத்தையாயானிருப்பேன மெலிவுதீரந்து
செய்யீசுகத்திருத்தியென்றுதொழு திரந்தமுதறேந்தவாசான
மொய்யதீவீனையாயேனுபவித்தது தொலைதவலறி முருங்காதப்பா.

(இ-ள) ஐயரோ? தேவரீர் பூவஜ்ஜனமத்தில செய்த தீவீனையை அடியே
னுக்குக் கொடுத்தருளும். நான்பெற்றுக்கொண்டு சொடியுருவுடரோகிராய
குறையுடலோடிருப்பேன நன்னிலைமையுள்ள தேவரீர் தளாசலிங்கி சுகமாக
இருப்பீரென்று வணங்கி குறையிரந்து அழுதலையறிந்த வேததருமா சூழ்ந்து
கொண்ட தீவீனையையினை நானேயனுபவித்தது தொலைத்தாலல்லாமல் வேறு
காரணத்தால் நீங்காது ஐயனே. எ-று (௪௫)

அன்றியுந்தம் மடிப்பணிசெய சீடருக்குப்பாதகமே வநள்வாரானறே
ரொன்றிய்தீவீனையையினை துயப்பதினும்பயினைபுறறாமாட்டு
நன்றியிருப்பணிபுரிதன் மிகுதுயராமதுநிற்க நல்லாயினேன்
யென்றிவீனையுமுத்திய வெனைச்சுமந்து காசிகராககெயதல்வேண்டும்

(இ-ள) உல்லாமலும் தமக்கேவல செய்கின்ற மாணக்கருக்கு சாதகன
பாதகத்தையோ ஏற்றுகொள்ளும்படி செய்வாராகத் தொடங்குகொடுவீனைய
யையினை அனுபவிக்குநதுயரத்தைப் பாரகிலும் அதையனுபவிக்கின்றவாசனிடத்
தில நன்மைமிகுந்த பணிவிடைசெய்வது பெருந்தயரமாகும் அது நிற்க நற
ருணமுடையோனே விரைவாக என்னுடைய தீவீனையுமுதம் போகும்படி
என்னைத் தூக்கிக்கொண்டு சாசித்தலத்துக்குப் போகக்கடவாய். எ-று. (௪௬)

பரமசிவனனக்காதி பீடமெனப்படுகாசிப பதியைமேவும்
வரமலியும் புண்ணியத்தாற நீவீனையோய்லவீனையா மருவுமுத்தி
கிரமமிஃதெனமீட்டுமுனாபயமிகு மகிழ்ச்சியனுயக்கெழுமுசீடன
பிரமமுனிவீனையருத்தமறச்சுமந்து காசிகரபேணிப்புக்கான.

(இ-ள) சிவபெருமானுக்கு ஆகிரீடமென்று சொல்லப்படும் காசிபதி
யை விருமபியடையுரு கிரந்தபுண்ணியத்தினால் பாவம் போயவிடும் புண்ணிய
முண்டாகும் முதலித்திக்கும் முறைமை இதுவாமென்று மறுபடியும் எடுத்து
ச்சொல்ல அநிகசாதோஷமுடையவனாகி வீளங்குகின்ற தீபகன பிரமஞான
முடையவேததருமமுநிவரை வருத்தப்படாமல் தூக்கிக்கொண்டு சாசித்தலத்து
க்கு விருப்பத்தோடும் போனான். எ-று. (௪௭)

முத்திவளமலிகாசிகரமணிகள னிகைவடபாணமுநிழ்த்துமேனமை
ச்சித்தித்தருகம்பளேசராபெருஞ்சந நிதியிறக்கித்தீரத்தக்கங்கை, மெத்தி
யதண்புணைமூழ்கிக் குரவீனையுமாட்டியுயர்விசுவேசனறாள், பத்தியுடன்
குருவொடும் போயச்சேவித்தப் பதியமர்வானபணிமேறிகொண்டான்.

(இ-ள) மோக்ஷமாயிசெவததைத்தருகின்ற காகிரகத்திலுள்ள மணி கானிகாகட்டத்தில் வடபாரசித்திலிருக்கும் மேனதைதகிய சித்திகளைத்தரும் கம பனேசசரமெனனும் ஆலயத்திலிறக்கி ககாகாதீரத்தத்தில் ஸநானஞ்செய்து ஆ சாரியனாயும் ஸநானஞ்செய்துவித்து மேனமையுள்ள விசுவநாதனா தேசெரோ டுஞ செனறுவணககி அததலத்தில் விருப்பிவசிக்கின்றவன குருபணிவிடையை மேற்கொண்டன. எ-று (ச-அ)

வருத்துபிணியாலுடையுமாரியனா டையிறபவனீமயங்குமபோ துந், திருத்துத்தலின் முடைநாறு நீர்லலா வீரமளாயசசெறிந்தபோ தும், பொருத்துமுடம்பிடைப்புணணீர் வழிபோதும்ருவருப்புபு னுஞகி, கருத்துமகிமுதலீசிறப்பச சுசிபுரிந்து காததோம்புககடன் மீக்கொண்டான

(இ-ள) துன்பப்படுததுகின்ற குஷ்டரோகத்தினால் மெலிகின்ற ஆசாரியா வஸதித்தில் மலஞ்சேரும்போதும் சீமுதலியவைகளை மாற்றும்போதும் தூ ககாதீர் தனமேற்படுவிறபோதும் ஆசாரியனாத தாங்கிசெழுந்தியபோதும் தரமேல் உதிரம் ஒழுதுப்போதும் அருவருப்படையாதவன்கி மனத்திலசநதோ டுத்திககிகக பரிசுத்தஞ்செய்து திருமேனிபட பாதுகாகும் கடமையை மேற் கொண்டன எ-று (ச-க)

ஒருவேளைதீபகா வருகவரு கென்றழைக்குமுறுசிறறங்கொண் டொருவேளைமாவியொழிகவொழி கென்றுகாககுமுதவுபிசசை யொருவேளைதுசருமொரு வேளைதுகராதொழிககுமுப்பினறெனனா வொருவேளைசிறிதுணடுமறுககு மொருவேளைசினததுடனறுவையும.

(இ-ள) ஒருசமயத்து தீபகனே வாவாவென்றழைப்பா மிக்ககோபங்கொ ண்டி பெருமபாதகனே என்னெவிடு நீங்கு நீங்கு என்று ஒருசமயத்திறசொல வா அவனாலதரப்படும பிசசையை ஒருசமயத்திலுண்பா ஒருசமயத்தில் உப பிலலையென்றுசொல்லி உண்ணுதிருப்பா ஒருசமையத்தில் கொஞ்சம் உண்டு மற்றதைவேண்டாமென்பா ஒருசமயம் பெருககோபத்தால் அடித்துத் தூஷி ப்பா எ-று, (ரு0)

ஒதுவித்தகுரவனெதுசெயயினுநீங் காதுபணியுறறிமேவுஞ் சாதுயித்ததத்தீபகநகிரககி விசுவநாதனமாதோடு, கோதுவித்த முயலாத வவனெதிருணமகிழ்ச்சியொடுகடிக்கறப்ப, போதுவித்த வாதைமரை மலரெதுவேண்டினுந்ருதும் புகறியென்றன.

(இ-ள) வேதபாடம் ஒதுவித்த ஆசாரியன் யாதுகட்டளை யிடினும்நீங்காது பணிவிடைசெய்து விருமுபினற சாதுததனமையுள்ள அறிவினையுடைய தீபக னிடத்துக் கருணைகூர்ந்து விசுவநாதா அனனபூரணியாரோடு குற்றமாயிப் பொயயறிலுமுபலாத அததீபகன் எதிரில் மணமகிழ்ச்சியோடு எழுந்தருளி மலர்

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுனாத அத்தியாயம். ௩௬

களை யுடைய கற்பகதந்ருவாழகை பீதாமபரததைததரித்த விஷ்ணு வரூபகை தாமரைமலரிருக்கும் பிரமன் வாழகை இவைகளில் உனக்கு எதுவேண்டி னுந்ருவேன சொலவாயெனறா, என்று. (௩௧)

ப ம கற்பகம் இரதிரனது நெந்த திருவாதலானும் வித்தவாடை திருமாலுக் கணறி ஏனையோருக்குப் போரவையனருகலானும் மரைமலர் பிரமனுக்கு ஆச னமாதலானும் குறிப்பான அவாவாழகையை யுணரத்திறு எப்புவனங்களுக் கும இறைவராகலின் சிவாறுபூதிசசெலவா அடையும்வீடுபேற்றைக் குறிக்காது ஆசாரியத்தொண்டின் அருமைநோக்கி தமக்குக் கீழுள்ளதேவர்களை பதத்தை விரும்புவாயேல் தருதுமென அவனை விளித்தாரெனவாறாயிற்று

“மரை முதற்குறைவீசாரம்”

என்றபரமபரமகெதிரென ராவனனுமதிப்படிவந்திரப்பேனெ ன்று, நன்றமையபுகுந்ருகன்று போய்குராவனடிபணிநது நாதன் றேனறி, வென்றவரங் கோடியென்ற னினபிணிதீர்தொழியும்வரம் வேண்டுகோவென, நன்றமையவுரைத்திரநதா னிரியன்பபோது முளத்தழன்றானேறே.

(இ-ள) இப்படி திருவாயமலாநத விசுவேசாமுன்னே என ஆசாரியா கட டளைப்படி கேட்டுவந்து யாசிப்பேனென்று திருவுளத்துக்கு மிகவும் பொருந்து ம்படி சொல்லிப்போய ஆசாரியா திருவடிவணங்கி விசுவநாதா எழுந்தருளி வேண்டியவரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளெனறனா தேவர்களுடைய வியாதிதீரத் தக்கவரம் கேட்கப்போகிறேனென்று திருவுளம்பொருந்தக் கூறி குறையிரந் தன்ன அப்போதும் ஆசாரியா மனதிற்கோப்பங்கொண்டனா என்று (௩௨)

பந்தமுதலறுக்குமொரு பராபரன்பா னையதீருமப்படியோயக் கேட்டல், சந்தமல்லென்றுரைத்தா ன்கில் நாயகனெதிர்போயத்தாழ் ந்துபோற்றி, கந்தமலாகுமுலபாகா நின்வரமவேண்டிலனடியேன கருதென்னசா, சந்தமந்ரும பணிவிடையேபோதுமென்றான் மறுக் கவுமிண்டடைநதானேறே.

(இ-ள) ஆனவமலத்தை ஒழித்தந்ரும ஒப்பற்ற பரமசிவனிடத்து ருட் டரோய தீருமப்படி வரங்கேட்குதல் முறையல்லென்று வேததந்ருமுனிவா சொல்லினா தீபகன் விசுவேசருக்கு எதிரோபோயவணங்கித் ததித்தது ன்றுறகை மணம் வீசுதலையுடைய கூந்தலையாயநத அன்னபூரணியை இடப்பாகமுடைய வரோ தேவரீர தந்தந்ரும வரம் அடியேன் விரும்பேன் நான் சித்தித்தமருசிய தேசிகரது அரிய பணிவிடையே போதுமெனறன்ன சிவபெருமான தடுத்த வரங்கேனெனறருள் ஆசாரியரிடம் மறுபடியும் வந்தனன். என்று. (௩௩)

அதிசயமிகக்கடைந்தான்புநின்றுமுமையாளோட்கிலநாதன், மதி யமையுநிருவாண மண்டபஞ்சாரநதரியனை மேலவைகியாங்குப், பொ திபலவானவருள்ளுந் திருமலைவிளிக்கவவன்புத்தியென்று, கதியமா பொறக முலபணிநதானிருத்தியென விருத்தினனமேற்சமுறறுறான்.

(இ-ள.) விசுவநாதா திருவுளத்தில் மிக்க அபிசயங்கொண்டு அவவிடத்தில் நின்றும் உமாதேவியோடு புத்திக்கு வியப்பைமீத முத்கிமண்டபத்தைச் சேர்ந்து சிமமாதனத்தினமேல் எழுந்தருளி அமமண்டபத்தில் நிறைந்தேவாகளுக்குள் விஷ்ணுவையழைக்க அவவிஷ்ணுதேவா யாது புத்தி யென்று முத்கியை விருப்போடு தருகின்ற பொன்மயமான திருவடிக்களில் நமஸ்கரித்தனா இவ்விடத்திருப்பாயென்று கட்டளையீட்டு இருக்கச்செய்த மகாதேவா இதைச்சொல்லத்தொடங்கினா. எ-று. (ருச)

திரையெறிக்கோதாவரிதீரத்தமாவான் பெருந்தவத்தானசெயி மொன்றில்லான, வரையனையதோற்றத்தான மறைத்தருமனெனும் பெயரானவளமாரகாசி, யுரைபெறுமான்மியந்தெளிந்தா ஸீங்குறைவானவனபாலோத்துணர்ந்தபாலன, விராகெழுதீபகனென்பா னவனபணியா னமைக்குழைத்தான மேலு மேலும்.

(இ-ள.) அலைகளை வீசுகின்ற கோதாவரி நதிக்களையில் வசிப்பவனும் அதிக தவமுடையோனும் யாதொரு களங்கமில்லாதவனும் மலைபோலும் நெடுந்தூரம் காணும் கோத்தியுள்ளோனுமாகிய வேத்தருமனெனும் பெயருடைய முனிவன், முத்கிவளமமைந்த காசிப்பதியின் புகழ்பெற்ற மானமியத்தை அறிந்தவனாகி இத்தலத்தில் வசிக்கின்றான் அவனித்தது வேதமறிந்த மாணக்கன் தீவரபக்குவமுள்ள தீபகனென்பவன் குருபணிவிடை செயதலால் நமது (உள்ளத்தை) மிகவும் கனிவச்செய்தனன் எ-று. (ருரு)

அனையனெனியாந்தோன்றிக்கேட்டவர மெலாங்கொடுப்போம் றைதியென்றும், வினையமிகுமவன்குரவனபணியொன்றேபோது மென்றான்மீண்டிவந்தோ, வினையவரிதவன்செய்கை யென்றுதிருவாய்மலாந்தரெனடியமாயோன, னுனையவவறகாண்பனெனத் தொழுதெழுந்து தீபகனமுன்றோன்றியினான.

(இ-ள) அத்தீபகனெனிரோ யாம், தெரிசனந்தது நீவேண்டியவரங்குள்ளலாம் பிரசாதிப்போம் சொல்லென்று கேட்டோம் ஆசாரியபகதியுடைய அத்தீபகன் குருபணிவிடையொன்றே போது மென்றனன் நாம் வந்துவிட்டோம் அவன் கருத்து அறியத்தக்கதல்லவென்று திருவாய்மலாந்தருளினா. திருமாலும் விரைவாக அவனைக்காண்பேனென்று வணங்குகின்ற அத்தீபகன் முன்னே பிரசன்னமாகினா எ-று. (ருசு)

தேடரியகுருபத்திசிரோமணியாந தீபகனமுன் சென்றமாயோன வீடரியகுருபணிசெய தகிலநாயகற்குவகை மிகுமாசெய்தாய நாடரியமூலநவிலகுரவனிலும் பொருளுரைப்போனவிலவிசேடங் கூடரியவவனினுமெய்ச்சிவனையுணர்த திடுங்குரவனகுழகனேகான்.

(இ-ள) தேதேற்கரிய குருபத்திசிரோமணியாகிய தீபகனமுன்போன விஷ்ணுதேவா நீங்குத்தகரிய குருபணிவிடையைச்செய்து விசுவநாதகாச சந்தோஷம்திகிக்கச்செய்தாய நீனைப்பத்தகரிய மூலபாடங்கற்பிக்கும் ஆசிரியனைப்பார்க்கிலும் பொருளுரைக்கு மாசிரியன்கிறந்தவனும் கிடைத்ததகரிய அவவாசிரியனிலும் பரம்பொருளை யறிவிக்கும் தேதிகளே அச்சிவமூகாததம்மாகும் இதைக்காண்பாயாத். எ-று. (ருள)

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுனாதத அததியாயம் சுக

வேததருமனசிவனே யெனததுணிந்து பணிபுரிந்தாயவிகவநா
தன், போதவரவகேடடியெனப் புகலவுமவேண டாதிருந்தாய புல
மைரிகராய, சாத்நினைக்காண்பொருட்டேவந்தனையா னென்றும்
கிழதழையக்கூறி, யோதநிறததவனமதைந்தா எனிலேசனமுனமு
னம்போலுறமுன்னறே.

(இ-ள.) (மேலும்) வேததருமனைச் சிவபிரானேயென்று சிசுசயித துட்பணி
விடைசெய்தாய விசுவேசா வேண்டிய வரங்களைக்கேளென்று கிருவாயமலா
வும் (ஒன்றும்) வீருமபாதிருந்தாய அறிவாறுபாடோனே உண்பைப்பாக்கரு
கிமித்தமே உணமைபாக யான் வந்தேனென்று, (தீபகன) பெருமகிழ்ச்சி கொ
ள்ளுமபடி சொல்லி சமுத்திரமபோலும் கரியதிருமேரி வாயாத விஷ்ணு
தேவா மறைந்தவராகி விசுவராதா (எழுந்தருளி யிருக்கும்) சாத்தியில் முன்
பேரலடைந்தான் என்று (101)

காசிவசித்திபேறமுறகொடுங்குட்ட மொழிதழுகினகதிப்பபு
வாயந்து, • பேசியகண்ணிரண்டுமயிழித்தக்கொவன நிப்பனைப்பெட
பிழோகி, மாசிரியநீசெய்தசராயத்தாவிக்காசி வசிக்கப்பெற்றேன
கூசியமொப்பிணியொழிந்தேன் கணவிழித்தேனென்குணியேயோ
குறையுமின்றல

(இ-ள) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்த நலதகினால் கொடிய குஷ்டவியாதி
நீங்கி அழகுமிகவிளங்கி கண்களிரண்டையும் விழித்தவேததருமா தீபகனை யன்
பாயப் பார்த்தருளிச் சூறமற்ற நீபண்ணிய உதயியினால் இரத்தக் காசித்தலத்தில்
வாசஞ்செய்யப்பெற்றேன நாணத்தக்க குஷ்ட நோயை நீங்கினேன் கணவிழி
த்துப்பார்த்தேன் எனக்கு (குணியேன) ஒரு குறைவுமில்லை என்று (102)

ஒங்குபெருங்காசியெனுந்தீபத்தா லசித்தைநிஞ்ஞடையுமயா
க்கும், பாங்குபெறுமித்தலவாசப்பலத்து மேலாயபலனெனநிலை
துங்குசடைவிசுவநாயகனிவண்போ லெவணருளவானறனைந்து
தோன்றுந், தாங்குகுணத்தாயென்றுமகிழ்வித்தான் குருவேததரு
மனமாதோ.

(இ-ள) மேனமேலோங்கும் புகழையுடைய காசியென்கிற வீளக்கினால்
பாவாக்கும் அஞ்ஞானமாகிய இருளநீங்கும் நன்னமையை விளைவிக்கும் இரத்
தேந்திரவாசப்பலனுக்கு மேற்பட்டபலன் வேறேகிடையாது தாழ்கின்ற
சடாபாரத்தையுடைய விசுவேசா இவ்விடத்தைப்போல எவ்விடத்தில் அருள்
சொல்லுமபடி விரைந்து தரிசனந்தருவா காப்பாற்றத்தக்க குணத்தையுடைய
தீபகனேயென்று வேததருமுனிவா (மாணுக்கனைச்) சடதோஷிக்கச்செய்த
னா. என்று (103)

குருபத்தி சொருபமுனாதத அததியாயமுற்றியது.

ஆக பாயிரமுட்பட திருவிருத்தம் (43)

(இ-எ.) காசித்தலத்தில் எவன விருப்பமவைப்பினும் சிந்திக்கத்தக்க பல தேவகூட்டங்களும் ஆசீர்வாதத்தோடு அவனிடத்து படசமவைத்துச் சேருவார்கள் அவன ஆனந்தரூபியாய் அடியாராக யாவரும் அவன் மகிமையைப்பேசி இன்பமடையும்படி அதலத்தில் வீற்றிருப்பான் அததனமையினால் அததலத்திற்கு ஆனந்தவனமென்று யோகிகளும் ஞானிகளும் தினந்தோறும் பெயர் சொல்லுவார்கள் எ-று (௯)

மேவியகாசி நகரத்தியானஞ்செய விமலினன்கூற்றினைக் கடப்பான் பாவியவரங்கள் பறபல நல்கும் படிபலதீர்த்தமுமுளவா லோவியம்ணிமாளிகையவிழுதத துறைபவர் யாவரோயெனினுங் காவியங்கண்ணு ளொருபுறப்பொருமான கழலினைகவநிடுநதகையோர்.

(இ-எ.) விருப்பத்தைத்தருகின்ற காசித்தலத்தைச் சிந்திக்கத்தக்க வல்லமையுள்ளவன் இயமனைக்கடந்துவிடுவன் அதிகரித்தவரங்கள் பலவற்றைக்கொடுக்கத்தக்க அனேக தீர்த்தங்களும் அததலத்துள்ளன சித்திரங்கனெழுதிய ரதந மாளிகைகளையுடைய காசிபஞ்சியில் வசிக்கின்றவர்கள் யாவராயினும் நீலோற்பலமலரபோலும் திருக்கண்களையுடைய அன்னபூரணியாரை வரம்பாக்கதிவடைய விசுவநாதர் உபயபரதங்களிலும் கலக்குநதன்மை யுடையோராவார்கள். எ-று (௧)

அடைதரமுடியாதணித்தலாததேசத் தமர்நதுகாசியைநினைத்தாலு மிடைதருபலபாதகங்களினீங்கி விருமபுஞானத்தினராவர் தடையறநாளுமித்தலத்தன்ன தானஞ்செய்வாபெறுமபேறறை யுடையநாயகனு மொழிவனோமொழியா தொழிவனோயன்றிகிலனால்.

(இ-எ.) போக்ககூடாமல் அதிகதூரதேசத்திலிருந்து, காசிக்ருப்போக்கே வனமிமென்று சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தாலும் நெருங்கிய பலபாதகங்களினின்று விடுபட்டு யாவரும் விருமபும் மெய்ஞ்ஞானத்தை யடைவார்கள் தடையிலலாமல் தினந்தோறு மித்தலத்தில் அன்னதானஞ் செய்வார்களுக்கு உண்டாகும் பலனை சாவவல்லமையையுடைய விசுவநாதரும் சொல்லுவாரோ சொல்லமுடியாமல் விடுவாரோ யானறிந்திலேன். எ-று (௧)

அன்னியதலத்திற கோடிமாமறையோக கனெகநாளன்னமிட்டதனு மன்னியபலமிக் காசியிலொருவன் வயிறமெழுபசிசிறிதவிய பன்னியபிசசை யிடுதலினுண்டாம் பவத்தினைநிகராதாரதென்னின முன்னியவிதற்கு நிகரெனவொன்றை மொழிநருமடவரேயன்றோ.

(இ-எ.) வேறுதலத்தில் பெருமைபொருந்திய வேதம் உண்டாகக்கோடி பிராமணர்களுக்கு அனேககாலம் அன்னதானஞ் செயததனாலே கிடைத்த நிலையுள்ள பலனைது இக்காசிப்பதியில் ஒருநாள் ஒருவன் வயிறறிவிட்டதனு டாகிய பசி சிறிது தணியும்பொருட்டு சொல்லுகின்ற ஒரு பிடி அன்னபிதையை யிடுவதானுண்டாகின்ற பலனுக்கு ஒவ்வாதிருக்குமானால் சிந்திக்கத்தக்க இக்காசித்தலத்திற்குச் சமமொன்று வேறொரு தலத்தைச் சொல்பவர்களும் அறியாமையுடையோர்களல்லவா எ-று (௧0)

இரண்டாவது காசிமானமியமுறைத் த அததியாயம் சுரு

ஆன்றவிதலததில் வசித்திடவொருவ னவாவுறினதற்குவிக்கிஞ்செய
மானநெஞ்சுடையோன்கிளையொடுமபிதிரர்வகுப்பொடுமளற்றிடையமு
மேனவிதலததுககேததிரசநி யாசஞ்செய ந்ருப்பவாபெறுமபேருது
ஆனமறமறவாரான மொழிதரமுடிபு முமபாநாயகனவானறே

(இ-ள) மகிமைநிறைந்த இத்தலத்து வாசஞ்செய்யுமபடி ஒருவன் அபேட
சித்தாலதற்கு வீரோதஞ்செய்யுமபடி நினைததமனமுடையவன் சுற்றத்தோடும
பிதிராகளோடும நரசுததில் வீழ்வன் மேனமைதங்கிய இத்தலத்தில் கேட்ததிர சந
நியாசஞ்செய்யு வசிக்கின்றவர்களடையும் பிரயோசனத்தை நிலைமையாகவே
மேயாவாகளால் எடுத்துரைக்கக்கூடும் அச்சநியாசிகளே தேவதேவராகிய மகர
தேவரல்லவோ. எ-று. (கக)

அன்னியதலத்திற கொலைகளவாதி யைம்பெரும் பாதகம்புரிந்தோர்
மன்னியகாசி யகத்தடைந்தொழிப்பர் மறறிதி னிருந்தவைசெய்வோர்
அன்னியவெந்தத தலங்கள்சென்றாலுந் தொலைதராதுவளராதெழுந்து
பன்னியகொடிய நாகெலம்புகுத்திப் பாரழியினுமழியாதல்.

(இ-ள) அன்னியதலத்தில் கொலைகள்முதலிய பஞ்சமகா பாசகங்கள்
செய்தவர்கள், நிலைபெற்ற காசித்தலத்தில் வந்து வசித்து நீக்கிக்கொள்வார்கள்
இத்தலத்திலிருந்து அப்பாதகங்களைச் செய்வோர் மகிமைநிறைந்த எந்தத்தலங்
களுக்குப் போனாலும் நீங்காது மேனமேலும் வளராதெழுந்து சொல்லுவின்ற
மகாராகங்களிலே புகுவித்து உலகம் அழிந்தாலும் அழியாமல் நிலைத்திருக்கு
மியலபுடையவர்கள் எ-று. (கங)

பூதலத்துள்ள தீரத்தங்களைத்தும் புகூஉத்துளை தாடலின்பேறு
காதலினமணிகண்ணிகைப்புனலொருநாட் கலந்துமுழுகிடுபலனெவ்வா
வாதலினகாசி யகத்தொருகணம்வா ளாவமர்தலினவருபேற்றை
யோதலுற்றிடுபெற்றலங்களுமபறப லுகம்வசிப்பினுமளியாவே

(இ-ள) பூமண்டலத்திலுள்ள தீரத்தங்களெல்லாவற்றிற்குஞ் சென்று
ஸூரனஞ்செய்தலின லுண்டாகும் பலன்கள் அன்புடன் மணிகண்ணிசாட்டத்
தில் ஒருநாளடைந்து தீரத்தமாதெலின பலனுக்குச் சமமாகா ஆதலினால் காசி
த்தலத்தில் ஒரு நிமிஷம் சமமாவசித்தலினால் உண்டாகும் பிரயோசனத்தை
எடுக்கிறாக்கத்தக்க பலதலங்களும் பலபலயுகங்கள் வாசஞ்செய்தாலும் தராத
னவாகும் எ-று. (கந)

கண்டமாதிரத்தாற சகலபாதகமுந் தூற்றியிகஞாயர்த்துதலிதுவே
யண்டராதியரும் பெரன்னுலகாதி யவாவுதலெழிந்திவணம்வா
ரெண்டவாககலியிற காசியினவசிப்பா ரேயலாறகதியெவரடைவார்
வண்டரூப்பொழிலுழித்தலம்பாவ மலைக்கொரு வச்சிராயுதமே.

(இ-ள) * திரித்தமாத்திரத்தில் சகலபாதகங்களையும் நீக்கி மிகவும் உயர்ந்த
நிலையைத்தந்தலால் தேவா முதலானவர்களும் சொர்க்கமுதலான இடங்களை

மாசிவாக் காசிவைப்பின வசித்திடும் வாஞ்சைநாளு
மூசிய தெனக்குமென்றா பிறர்க்கினி மொழிவதென்னே.

(இ-எ) காசித்தலத்தின மகிமைகள் யாவும் (அறிவுடையோரால்) சிந்தி
க்கத்தக்க விசுவநாயகா திருவாய்மலர்நதாலல்லாமல், மறையோர சொல்லத்
தகுந தரமுடையவாகுளா களங்கமில்லாத காசித்தலத்தில் வசிக்கவேண்டிய
விரும்பத்தினதோறும் எனக்கு சிறைநீருக்குமானால் இனிபிராகஞ்ச சொல்ல
வேண்டியதாயது. எ-று (௨௧)

நிருமல நமரானிந்த நெடுமபுகழ்த தலங்களெல்லாம்
பொருமலற நியானுகூடப் பொருந்தியே யமராதிற்பே
னருமையிற பிரிதலோகா லடுப்பிழை மளவிலாத
பெருமையிற சிறந்தகாசிப் பிரிவையா நென்னுமபேனென்.

(இ-எ) அனாதிடேமலரகிதராகிய சிவபெருமான, விரும்பி எழுந்தருளி
இருக்கின்ற பெருமபுகழையுடைய தலங்களெல்லாவற்றிஷை சூதோஷத்தது
டன யாதுகூடவே நிலைத்துவாசஞ்செயவேன ஒவ்வோர் தலங்களில் அருமை
யாகப் பிரியத்தக்க சமயமநோந்தாலும், அளவுபடாத மகிமையாலுயராத் காசித்
தலத்தைப் பிரிய ஒருக்காலும் விரும்பேனென்று, விஷ்ணுசேவா மறறைந்தே
வாக்குக்குக் கூறினா எ-று (௨௨)

என்னையா னுரையாநிறப் தென்னையாண் டருளினமேவு
மின்னேநெர் சடிவமோலி விச்சுவநாதனாறு
மன்னேநே ருமையாளோடு மரும்பெறன் மகார்களோடு
தன்னேநோ காசிநீங்கான கயிலையிற நணந்தபோதும்

(இ-எ) எனக்குக் காசித்தலத்திலுள்ள விரும்பத்தைய யானே எடுத்தக்கூற
வேண்டியதாயது என்னேப் டரிபாலனஞ்செய்து, திருவருளமாரகத்திற செலு
த்தி, நீங்காப்பிரியமுள்ளவரும், மின்னலைப்போலும் பிரகாசிக்கின்ற சடாமருடத்
தையுடையவருமாகிய விசுவநாதரும் சாவுபுலனங்கட்குந தாயாராகிய அன்ன
பூணியாரோடும், பெறுதற்கரிய விராயக்ககடவுள்முதலிய புத்திரர்களோடும்
கயிலாச்சிகிரியைப் பிரிந்தகாலத்தும், தனக்குத்தானே சமான்மராகிய மஹமயுள்ள
காசித்தலத்தைப் பிரியமாட்டார் எ-று (௨௩)

பறபல வுரைப்பதெனனை பாகதி யடையவேண்டின
வெறபெனத திரண்டபாவ மிக்கவரெனினும் யார்க்குஞ்
சொற்படு பழியெனல்குந துணிபுடைக் கலியினெண்ணு
தற்புதக் காசிமேவி யமாதலே வேணடுமென்னே.

(இ-எ) பலபலவிதமாக(எடுத்த)கூறவேண்டுமாயினுமேலாகிய மோ
கூத்தையடைய வேண்டினால், மலைபோலுங்குவந்த பெருமபாவமுடையவராக
ளாயிருந்தாலும், யாவார்களுக்கு சொல்லத்தக்க நிறையை வினைவிக்குநதுணிபு
டைய கலியுத்தலில் (இப்பெருமபாவம் எவ்வாறு நீங்குமென்று) ஆலோசியாது,
மேனமேலும் மனக்களிப்பையுண்டாக்குவ காசிப்பதியை டுடைந்து வசித்திருக்க
வேண்டும் எ-று. (௨௪)

இரண்டாவது காசிமானமியமுறைத் அததியாயம் சுக

ராகவேதனைக்கடங்காத பாவிமென்பார “வெறபெனத்திரண்டபாவ மிக
கவரெனினு”மென்றும் பரிசுத்தமனமுடையோரையும் பாவஞ்செய்யும்படி பே
சிப்பது கலியுகத்தினியற்கையென்பார “யார்களுஞ் சொற்படுபழியே நல்குந்
துணிபுடைக்கலி”எனன்றும் மேற்பிறவி இல்லாமல முத்திசித்திப்பது சத்திய
மென்பார “பரகதியுடையவேண்டினறபுதக்காகிமேவி யமிதலேவேண்டு”மெ
ன்றும் கூறினார்.

என்றுபண்ணவர்குமுன்னேருக கியம்பிமாயவன்மறைநதா
னனதுதேர்ந்தனையோகாசி நலமெலா மின னுககேட்டி
யொன்றுபற பலரிவ்வாறே யுரைத்தன ரொன்றுதேற
வனறுமெய்க் குரவனசீடற கன்னதே புகலலுறமுன்.

(இ-ள்) இப்படியென்று தேவாமுதலாயினோருக்குக் கட்டளையிட்டு விஷ்
ணுதேவா மறைநதனா (கீ) செய்வையாகத்தெளிந்தனையோ இன்னமுங் கேட்பா
யாக அனேகரும் இவ்வண்ணமாகவே காசித்தலத்தின மகிமையைச் சொன
றாகளென்று உண்மை ஞானத்தையுடைய வேததருமமுனிவா (சீடனாய் தீப
கன) தெளியுமவண்ணம் அமமகிமையைச் சொல்லத்தொடங்கினார் என்று (உரு)

காசிமானமியமுறைத்

அததியாய முறறியது.

சுக அததியாயம் உ-ரகு பாயிரம் உ-ளா (திருவிருத்தம் (188))

திருச்சிறைம்பலம்

முனருவது

திருமால் திருமகன்குபதேசித்த

அத்தியாயம்.

திருச்சிறைம்பலம்

வீங்கிப்பனைததுபுடைதெழுந்து விமரிப்பொருமிச்சுணங்கமைந்து
கோங்கிறபொலியு முலைப்பாரங் கொண்டுநுடங்கு மிடைக்கமலை
பாங்கிறபொலியு மணவாளன பதுமமலாததாள பணிந்தெழுந்து
நீங்கிறிறிலளாயருகடைந்து நிறைபேருவப்பி னிதுவினவும்.

(இ-ள்) பூரித்ததுபருமிதங்கொண்டு அடிப்பராதெழுந்து பாண்குருநாள வளர்
ந்து கச்சினைமோழி தேமலபடாபபெற்று கோங்குநம்பைப்போலவளரும் குஜங்
களாங்கு சுமையைச் சுமக்கலாற்றாது தளரும் இடையினையுடைய இலக்குமி தே
வியாணவள தனது பக்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற நாயகனாகிய விஷ்ணுதே
வா தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கியெழுந்து நீங்காமல் சமீபத்தி
லிருந்து அநிதயிரியத்தோடு இதை வினாவுகின்றனள் எ-று. (க)

கெடியபுகழோயடியேறகு நிகழாநின்றதோராயங்
கடியவேண்டுமென்னையென்ற கடியதாய கலியுகத்திற
படியவரவுமபல்லுயிரும் பந்தபாசமுழுதொழிந்து
முடியவெதலவீடுபெறு மொழியவேண்டுமறாதின்னே

(இ-ள்) பிரபல கோதடியுடையோரோ அடியெனுக்கு ஓர் சுந்தேகம் உண்
டாயிருக்கின்றது (அதைத் தேவரீர்) நீங்கியருள வேண்டும (அது) யாதெனில்
கொடுமையுள்ள கலியுகத்தில் பூமியின்கண் இச்சாசகிதராகிய பல ஜீவாக்ரம
கட்டுப்பட்ட பாசங்களமுழுதும் ஒழிந்து கெடுமவண்ணம் எந்தச் (சாத்தனத்
தால்) முததியை யடைவார்கள தடையின்றி இப்பொழுதே (தேவரீர்) திரு
வாயமலரவேண்டுமெ எ-று. (உ)

தானத்தாலோ தவததாலோ சமாதிதியான முதலயோக
மோனத்தாலோ மகத்தாலோ முழங்கும்புனலாதிதலாலோ
மானத்தாலோ தரியசிவன் மருவுந்தலவாசத்தாலோ
ஞானத்தாலோ பிறவாலோ நவிறல்வேண்டு நயந்தெனறாள்.

(இ-ள்) உத்தமதானங்களைச் செய்தவினாலோ தவங்களைச் செய்தவினாலோ
சமாதிசுத்தவினாலோ தியானமுதலியவைகளாலோ போகாபயிபாசஞ்செய்தவி

ங-வது திருமால் திருமகளுக்குப்பதேசித்த அத்தியாயம். ருசு

னலோ மவுனஞ்சாதித்தலினலோ யாகஞ்செய்தலினலோ ஓலிகுகும் அலிகளையு
டைய தீரத்தங்களில் ஸகரணம் பண்ணுதலினலோ அளவப்பிரமாணங்களால்
இத்தன்மையொன்று அளவிடக்கூடாத சிவபிரான் வீற்றிருக்கும் தலங்களில்
வாசம்பண்ணுதலாலோ ஞானசாதத்தாலோ பிறமாகக்களாலோ பிரபுத்
துடன் கட்டளையிடவேண்டுமென்றன எ-று. (10)

**எனறுகமலை வினவுதலு மிறும்புகுள்ளத தெழுகிழ்ந்து
குன்றுகுடையாக கொண்டுபொழி கொண்டறமுகத்தகோபால
வினறுதெளிய வினயதமற நெலவாவுயிர்க்கு முறுதியென
நனறுதெரிந்து கேட்டிடம் நங்காயென்று விடைகொடுப்பான.**

(இ-ள்) இவ்வாறு இலககுமிதேவி வினுவியவனவில கோவாததன் கிரிசை
சுருடையாகக்கொண்டு சத்தமேகங்கள் மழைபொழிவதைத்தெழு புகுகூட
டங்களைக்காதருளிய விஷ்ணுமூர்த்தி தமதுள்ளத்தில் ஆசசரியமுண்டாகக் களி
தது இப்பொழுது நீ தெளிவாகவினுவியது எல்லா ஆனமாய்களுக்கும் முர்தி
மாகக்கமாகுமென்பதை செய்வையாச வறிந்து கேட்டனை இளமை நீநிராத
மாடே என்று உத்தரஞ்சொல்லுகின்றான். எ-று. (11)

**முருதுகிரேத முதலாய மூன்றுநதவிர நான்கதென்ப
பிரதுகலியில் யாவோரும் பெருகுபாவத தளைபூண்டு
நநதுமெனையே பிரமமென்று நவிலும்பிறரைப் பிரமமென்று
முருதுதமையே பிரமமென்று முருதுததுத்திரிவா ரொண்டொடியே.**

(இ-ள்) ஒளிபொருந்திய வளையல்களையணிந்த நிலைமுகியே முர்திய
கிரேதாயுகம், திரேதாயுகம், துவாபாயுகம், பன்னமம் மூன்று யுகங்காந்தவிர
பிரத்ய நான்காவது கலியுகத்தில் யாவோரும் அச்சிரித்த பாவமாயிய விலகரை
பபூட்டிக்கொண்டு லயப்படுகின்ற எவனையே பிரமமென்றும் மற்றத்தேவா
களைப் பிரமமென்றும் போகங்களில் முறப்படுகின்ற தாக்களையே பிரமமென்றுஞ்
சொல்லிக்கொண்டு காலங்கழிப்பார்கள் எ-று. (12)

**வேதநவிலு மைநதெழுத்தும் விளம்பார்நீற்றுக் காப்பணியார்
சாதமணிநத பொழுதறமே தருகணமணிமா லிகைபூணு
ரோதவுலவாப் பெருங்கோத்தி யுமப்பெருமான கூற்றுகைத்த
பாதம்பணியார் வேறுகப் பகாவாப்பு'னவார் பரவுவார்**

(இ-ள்) வேதங்கள் மிகவுமெடுத்துரைக்கின்ற, ஸ்ரீ பஞ்சாங்காததை யு
சரியாகான பிறவியிறபுகாமல் காக்கத்தக்க விபூதியைத்தரியாரான பூண்ட
பொழுதே சத்தியமாகச் சிவபுண்ணியங்களைத் தரத்தக்க உருத்திராகமாலே
யைத்தரியாரான சொல்லுதற்குடங்காத பெருங்கோத்தியுள்ள தேவதேவராயிய
மகாதேவருடைய இயமனை யுதைத்தருளிய திருவடிகளை வணங்குபவர்கள் வேறு
மந்திரங்களைச் சொல்லுவார்கள் வேறு வேடங்களைப் புணுவார்கள் வேறு தே
வர்களைப்பணிவார்கள். எ-று. (13)

பாவம் அதிகரித்தவர்களுக்கு மகாமந்திர செபமும் உருத்தியாகக் தாரணமும் சிவத்தியானமும் வெறுக்குமாதலின, “வேறுகப் பகாவரா புனைவாரா பரவுவாரா என்று” கூறினார்.

இதுவுமுன்னறி—“கனவினா நீறுகாணுக கைதவா” என்றும்

“பிறவியந்தகாக்குவெய்யோன பேரொனிகாட்டலாமோ
மறைகளாவளவைதனனாற நேவரானமனததால்வாக்கா
வறிவருஞ்சோதியெங்கோ னவனறிருநீறுததொண்டின
குறிவழியனறிககாணுங் கொள்கையானல்லனென்றார்.”

“தேவநாதர் தமைக்காழிச் செம்மனோக்கியினிவம்மி
நீறுபூசிக்கணடிகையும் பூண்டுநிநுததெழுததைநது
மூறவோதிப் பாசமொழித துய்மினெனனாவறநோக்கிக்
கூறினார்மறந்துகேட்டிக் குண்டொரியிற கொதித்துணாப்பார்”

என்றுகூறிய திருவிளையாடற நிருவிருததங்களுவா முணர்க
வஞ்சமனததிற படிமறொழுக்கின வருணாச்சிரமநிலைநிறபா
ரஞ்சமனையமடடையா ராசைவலைப்பட்டுழிதருவார்
நெஞ்சநலங்கொள்ளாரவேத நிகதைமொழிவார் குரவனடி
தஞ்சமனப்பறநூபுறமாஞ் சார்பேதலைக்கொண்டொழுதுவார்.

(இ-ள) கபடமுள்ள மனததுடன் கூடாவொழுக்க நடைபுள்ளவாகளாய் வருணாச்சிரம நிலைகளில் நிறபாக்கள அனனம் பேரஹம் மிருதுவான நடைபையுடைய மாதாக்களமேல் வைக்கின்ற ஆசையாகிய வலையிலகப்பட்டுத்திரிவாரகன மனத்தில் நல்ல எண்ணங்கொள்ளார வேதவாக்கியங்களுக்கு நிகதைசொல்வாரகன. அகச்சமயமாகிய சைவசமயாச்சாரங்களை உபதேசுக்கும் ஆசிரியருடைய திருவடிகளையே அடைக்கலமென்று பிடித்துக்கொள்ளாரகன புறச்சமயமாக கங்களையே முதன்மையாகப் பற்றிக்கொண்டு நடப்பாரகன. எ-று (எ)

‘புறமாஞ்சார்பே’யென்று கூறினமையால் அகச்சமயம் வருவிக் கலாயிற்று.

பொய்யவாவிமையனெறி பூண்டுவருணாச்சிரமநிலை
யையதவறிவயிரோம்பு மதுவேபொருளென நகங்கொண்டு
செய்யமுடியாக்கொலைகளவு திறம்புமதுமாநதுதனமுதலா
வெய்யவனைததும்புரிந்துமுலவார விலககாம்பவுததநெறிநிறபார்

(இ-ள) பொய்ததொழில்களை விருமபி மயக்கமுள்ள பாபமாககங்களை மேற்கொண்டு வருணாச்சிரம ஒழுக்கங்களை வழுவியிறறை வளரப்பதே பொருளாக மனதிற்கொண்டு நல்லோர்களாலே செய்யப்படாத கொலை களவு மதுபானம் பண்ணுதல் முதலாகிய கொடுந்தொழில்கள யாவுஞ்செய்து உழுவாரகன அறிவுடையோர்களாலே விலகத்தக்க புத்தசமய மராக்கங்களிலே நிறபாரகன. எ-று. (அ)

கூ-வறு திருமால் திருமகளுக்குபதேசித்த அதியாயம். ௧௩

**இனையகொடுமைபுரிதமுலு மினையொளிதற்கதியடையும்
வினையமுணர்ந்ததும்பெருமான விதித்ததெய்வமாததலமொன்
றனையபெருமான் போலனைவக கடங்காததகையதவனென்றே
புனையமிளர்வதுழியினும் பொன்றாப்புகழமையுடையதால்.**

(இ-ள்) இதனமையாகிய பாபங்களைச்செய்து உழுவூற்றவர்கள் எளிதாக முத்தியடையத்தக்க றுட்பத்தை யறிந்து நீங்கு கடவுளாகிய சிவபெருமானுடைய பறப்பதெனிய தெய்வத்தன்மையுள்ள மகாதல மொன்றிருக்கின்றது. அக்கடவுளைப்போல் பிரமாணங்களுக்கடங்காத மனமையுடையது அக்கடவுள் வடிவமாகவே அலங்காரத்துடைய விளங்குவது உழுகாலத்திலும் கெடுதலிலலாத புகழையுடையது. எ-று. (க)

**வேதமுடியினமநணமாய் விரவியிருப்பதெஞ்ஞானமும்
போதமுனிவரிதையமலா புகழமுருவதுமுதலி
ராயபொலிவிற்பெருகியலை யறையுமநதாகினியுடைய
தேயவெவருகதொழப்படுவ தெண்ணப்படுவதுயாகாசி.**

(இ-ள்) வேதாந்த மகாவாகியவர்களுக்கு லக்ஷியாராத தருமையுள்ளதும், ஞானத்தையுடைய முனிவர்கள் இருதயகமலங்களில் சதாகாலமுந் தங்கியிருப்பதும், பிரபலமிகமொகாண்டு விளங்கத்தோடு பெருகசெடுத்து அலைகள் முழங்குகின்ற கங்காநதியையுடையதும், பெருமைவாய்ந்த எல்லோராலுந் தொழப்படுவதும், யாவராலும் சாதிக்கப்படுவதுமாயுள்ளது காசிப்பதியாகும் எ-று. (க)

**அநதக்காசிவளமபதியி னமாவோவசிப்போருநியாதுறப்போ
முநதக்காணுமதனும் மொழிவோர் நினைப்போரெல்லாரும்
பநதக்காடுமுழுதழித்துப் பரமானந்தக்கடற்படிவா
சநதக்காமமடவாயத்த லச்சீர்சிறிதுசாற்றக்கேள்.**

(இ-ள்) பலவளப்பங்களையுடைய அக்காசித்தலத்தால் இருக்குமபடி விருமபுவோர்களும் வசிப்பவர்களும் இறந்துபோகின்றவர்களும் பெருமையில் முத்தன்மையாகத் தோற்றுவின்ற அப்பதியின் திருநாமங்களைச் சொல்பவர்களும் அநாமங்களைச் செதுப்பவர்களும் ஆகிய எல்லோர்களும் பாசங்களாகிய அடவியை முழுவது மழித்து சிவாநந்தசாகரத்தில் முழுகுவார்கள் பொன்னிறம் வாய்ந்த அழகுநங்கிய இலக்குமியே அத்தலத்தின் சிறப்பை நாம் கிற்று தெரிவிக்கின்றோம் கேட்பாமாக எ-று. (க)

**காசிமருமபுனமுதற்ற பரங்கள் ஊரூமயோருயிரே
காசிமருமுயிரோதிரே காலனனுக்கானெஞ்ஞானமும்
காசிமருமுயிர்களே கலிகாலத்துணபகன்றிருப்ப
காசிவாணாசிவலோக வாணொன்றுகரையுமறை**

(இ-ள்)* காசித்தலத்திலிருக்கின்ற புலமுதலாங்கிய தாபர உயிர்கள் முழுவதும் சிவயோகத்தி லிருப்பவைகளாகும் காசிபடத்தில் வாசஞ்செய்யும் ஆய

மாகளுக்கு எதிராக இயமன எககாலதிலும் வரமாட்டான் அக்காசித்தலத்திலுள்ள ஆனமவாகங்கள் கலீகாலத்திலுல் உண்டாகிய துன்பங்களையுடைய மாட்டார்கள் அக்காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்வார்களை சிவலோகவாசிகளென்று வேதங்கள் சொல்லும் எ-று (௧௨)

**வாரணசியுளநினைத்தோர் வளமார்கிவசாலோககியரே
வாரணசிவாயமொழிவோர் வளமார்கிவசாமீப்பியரே
வாரணசிதரிசித்தோர் வளமார்கிவசாரூப்பியரே
வாரணசிவசித்தமர்வோர் வளமார்கிவசாயுசியரே**

(இ-ள்) காசிப்பதியை மனதில் நினைத்தவர்கள் எல்லாவளப்பங்களும் நிறைந்த சிவசாலோககியத்தைப் பெறுவார்கள். காசித்தலமென்று வாயினால் சொல்லுவார்கள் எல்லாவளப்பங்களும் நிறைந்த சிவசாமீப்பியத்தைப் பெறுவார்கள் அக்காசிப்பதியைக் கண்களால் பார்த்தவர்கள் வளப்பங்கள் நிறைந்த சிவசாரூப்பியத்தைப் பெறுவார்கள் அக்காசிப்பதியில் பிரியத்தோடு வாசஞ்செய்வார்கள் பலவளங்களும் மமைந்த சிவசாயுசியத்தைப் பெறுவார்கள் எ-று (௧௩)

**மறையாதரிக்கும்பவாசீச வளர்க்கக்கேசவிசுவேச
நிறையாதரஞ்செய்க்கேசஒளி நிலவாநதவனேசவென
முறையார்துதிகள்புரிந்திவோர் முழுமாமறையினமுடிநடுவுட
பொறையாய்மருவுமொருகாசிப் புரிவாழப்பவாகளயாவருமே.**

(இ-ள்) வேதங்களின் ஆதிமத்தியாநதங்களில் பெருமபிரயோசனமாசப் பிரதிபாதிக்கின்ற சமானமில்லாத காசித்தலத்தில் வாழ்கின்ற யாவர்களும் வேதங்கள் விருமபத்தக பவானீசரோ மகிமையாலுயராத கங்காதோசரோ, விசுவநாதேசரோ பூரணநதத்தைச் செயலிக்கின்ற மகேசரோ ஞானப்பிரகாசம் விளங்குகின்ற ஆனந்தவனேசரோ என்று விதியானிறைந்த தோத்திரங்களைச் செய்வார்கள் எ-று. (௧௪)

**அறத்தைவிருமபுமவரோருபா லரியயோகமெனப்புக்குற
திறத்தைவிருமபுமவரோருபாற நெயவஞானமெனுங்கிடிந்த
மறத்தைவிருமபுமவரோருபால வாழக்கைப்பொருநதுங்கலவாத
புறத்தைவிருமபுமவரோருபா மவாவர்நாளும்பொலிகாசி**

(இ-ள்) எந்நாளும் மகிமையால் விளங்குகின்ற காசித்தலத்தில் சிவதருமத்தை விருமபுமவர்கள் ஒருபக்கத்திலும், அருமையாகிய சிவயோகமென்று சொல்லத்தக்க உண்மை மராகத்தை விருமபுவோர்கள் ஒருபக்கத்திலும், கோபத்தை பொழித்து நெயவதனமையுள்ள சிவஞானத்தை விருமபுவோர்கள் ஒருபக்கத்திலும், மனையாளுடனிருந்தும் கூடாது புறம்பேயிருக்கும் வானப்பிரஸ்த ஆசிரமத்தை விருமபுவோர்கள் ஒரு பக்கத்திலும் வடுப்பார்கள் எ-று. (௧௫)

**அரியதவத்திவருநதுநருக கனறிவெளியாகப்பெருமான
பிரியமிருமானநதவனம் பேணிவாழ்வார்யாவருக்கு**

௩௮௩ திருமாலை திருமகளுக்குப் பேசித்த அதநியாயம் ௫௫

முரியகாட்சிவெளிப்பட்டையி னுதவிப்புரததல்செயுமின்னு
தெரியவேறுமொழிவதெவன செப்பிறபொலிந்தபூணமுலையாய்.

(இ-எ) ஆபரணங்களை யணிந்து தங்கக்கண்ணம்போலும் பிரகாகெ
கிலை தனபரங்கையுடைய இலக்குமியே அரிய தபோமராகத்தல சரீரோ
திரியகரணங்கள் வருத்தப்படுகின்ற தீவிரதரபக்குவாக்குகலலாமல மறையோ
ருக்குப் பிரசன்னமாகாத சிவபெருமான பெருங்களிப்பை யுண்டாக்குகிற காசி
தலத்தில விருப்போடு வாழ்கின்றவாகள் யாவருக்கும் பிரசாதிப்பதற்குரிய
திருவருட காட்சியோடு தரிசனங்கொடுத்து அணுகிரகஞ் செயதருளுவார.
இன்னமும் காசிப்பதியின் மகிமை தெரியுமபடி வேறொரு பிரமாணங்கூற வே
ணவேதென்னையுள் எ-று (௧௬)

சேனையளகமும்பெரும்புகழிற் சிறந்தகாலவயிரவனு
ராணையமெனதுபொலிகாசி யகத்துவாழ்வாகநனையவரே
கோணையெறிந்துசெவ்வையுறக சூயிறுதுணடம்புரிதக்காரர்
பூணையெறிந்துபொருமாது பொருமாரினதபூணமுலையாய்

(இ-எ) ஆபரணங்களை மேலேயெழுப்பிப் பூரிக்காநின்ற குணமுபநாளை
யுடைய இலக்குமியே நெடுதூரத்தைக் கடந்துசெல்லும் பெரும்புகழையுடை
யகாலவயிரவா தமது காவலிலடங்கி விளங்குகின்ற சாஸியினிடத்து வசிப்போர
யாவருக்கும் பாவங்களை யொழித்து அப்பாவததுக்குத்தகுந்த தண்டனையைச்
செய்ததக்கவா எ-று (௧௭)

ஐயமறையீறளப்பரியா னூராயேனயாதியரணுகல்
செய்யவணுகானணுவுமக மேருவாகசசிறிதாரு
தையலொருபாலவிசுவநா தனமாபபுகழத்தலத்தெவரு
முயயவாட்டியூட்டியுப் சரித்துப்போற்றவவநதருளும்

(இ-எ) முதன்மையான வேதமுடிவுகளால் அளவுபடாதவரும் ஆராயத்
தக்க நான் முதலியதேவர்கள் சமீபிக்கக்கூடாதவரும் அணுவையும் மகம்மேருவெ
ன்று சொல்லுமபடி சூகசுமவடிவங்கொள்ளத்தக்க பாராவிதேவிடாரை யொரு
பாசத்துடையவருமாதிய விசுவரூதப்பெருமான பெரும்புகழ்மொத்த அக்காசிப்
பதியி லெல்லோரும் கடைத்தேற்றமவண்ணமவாகளபிஷேகித்து நிவேதித்து
உபசரித்துத்தூதிக் விருப்பத்துடன் வீற்றிருந்தருளுவா எ-று (௧௮)
வேறு

தருமமுயிரகருளுதலாற தருமவன மிக்கபொருட
பெருமைமிகக கொடுத்திடலா லருத்தவனம் பெருங்காம
மருமையறக கொடுத்திடலாற காமவன மடைவரிய
ஒருமையருடருதித்தான முத்திவன முயர்காசி

(இ-எ) தருமத்தை யுயிரகருக்குணடுபண்ணுதலால் உயராத சாசிப்பதிக
குத தருமவனமென்றும் பெரும்பொருளைக் கொடுத்தலால் அராதவனமென்றும்
பிரபல சுகத்தையெளிதாக்க கொடுத்தலால் ஆனாதவனமென்றும் விடுத்த
சரிய ஓற்றமையோடு திருவருளை யுதவுந்தன்மையால் முத்திவனமென்றும் பெய
ராகும் எ-று (௧௯)

ஆற்றரிய சிவதரும மளவில்பவத தியற்றினரே
சாற்றரிய புகழ்க்காசித் தலத்தமரராய் நாராய்
மாற்றரிய வலிமாவாய் வண்கிறைப்புள் ளாய்ப்பிறவாய்த்
தோற்றரிய உருவமர்ந்து சுகத்தமர்வ ரொருகாசி

(இ-ள.) செயதற்கரிய சிவதருமங்களை எண்ணிலலாத பிறவிகள் தோறும் செயதவாகளே, சொல்லுதற்கரிய புகழையுடைய காசிப்பதியில் தேவர்களாகவும் நரர்களாகவும் நீங்குதற்கரிய வலியுள்ள மிருகங்களாகவும் வலிய நிறகுகளையுடைய பட்சினர்களாகவும் மறறவுபிரங்களாகவும் பிறந்து அரியவடிவங்கொண்டு சுகமடைவார்கள் (ஆதலால்) காசிப்பதியே ஒப்பற்றதாகும். எ-று (20)

நரருநவ மெடுத்தமரி னுகெருமந்தவரு
விரதமரி யதுகருமம் வேண்டாத வுயிராகப்
பரவவமர் தலிற்பலிக்கும் பரமசுகமெனக்கருதி
யுரவுயிரு மாவாசி யுருவாவக்காசி

(இ-ள.) காசிப்பதியில் பிறக்க விருமபுவோரா மாணிவடிவங்கொண்டிருந்தால் குறிக்கத்தக்க சதகருமங்களைத் தவறாது அதுஷ்டிப்பது அருமையாகும் ஆதலால் கருமத்தை விருமபாத உயிர்களாகப் பிறந்திருந்தால் பரமசுகம் எனினில் கிடைக்கும் என்று சித்தித்து வலியிருந்த மிருகமாதிசரீரத்தை அபேக்ஷிப்பார்கள் எ-று (21)

வேறு.

வானயிசைவாழக கையரனை வழுததுதொறுமிப் பெருஞ்சுவர்க்கந
தானமம்வாழ்க கையைவேண்டோந தவாதகாசிப் பெரும்பதியு
ஞ்ஞனமரமா திகள்பலவு ளொன்றும்பெருமபே நருடியெனின்
ஞானமயமாம் பெருங்காசி நலனுமுரைத்தற கடங்குமோ

(இ-ள.) சொர்க்கலோகத்தில் வசிகுரு தேவர்கள் விவபிரானைத் துதிக்குற தோறும் பிரபலப்போசங்களுக்கிடமாங்கிய வாழ்க்கை யெங்களுக்கு வேண்டுவதில்லை கெடுத்திலலாத காசித்தலத்தில் இழிந்த மரங்களாற் பலவுயிர்களுள் ஒன்றாகப்பிறக்கத்தக்க பெரும் பிரயோசனத்தைக் கட்டாக்கிக் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வார்களானால் ஞானவடிவாக விளங்கும் காசித்தலத்தின் மகிமைபயமான சொல்லக்கூடுமோ கூடாதென்று இலக்குமியே யறிவாயாக (22)

கந்தமூல பலமருந்தி காற்றாலுதிர்ந்த சருகருந்தி
முந்தவெழுதித் துளியருந்தி முகிழ்க்கும்பசும்பொற கொழுந்த
வந்ததருந்தி யதுவுந்த தம்வார்காசி மாதேவ [ருந்தி
னெந்தவுணவுண டமந்தாலு மெளிதினருளும் வகையுணரார்.

(இ-ள.) காசித்தலத்தில் வசித்து எவ்வகையான சுகபோஜனங்களை உண்டிருந்தாலும், விசுவநாதா எனினாக அதுகிரகங்களின முறையைத் தெரியாதவர்கள் வேறுவேறுபுறங்களில் கிழங்குகளையும் பின்பு பழங்களையும் காற்றாலு திரைத் சரகுகளையும் பசும்புற கொழுந்திலுள்ள நீரத்துளிகளையும் பின்னா புற கொழுந்துகளையும் பிரயத்தின்பின்புறி வாதகையையும் உண்டும் பின்னா உணவொத்தொத்தும் வசிப்பார்கள் எ-று (23)

க-திருமால் திருமகளுக்குப்பதேசித்த அத்தியாயம். ௫௭

கொடியதொழிலு மித்தொழிலுங் ருயிற்றுமிருகம் பறவையெலா
கொடியதவயோ கியர்பொருவ நிகழறஞ்சி நிலாயமர்வ
கடியமலர்கள் பலவீசிக் காமர்கொடியும் பாதவமு
முடியவினையா வைபுமுடித்து முடியாவினபிற மலைப்படுமே.

(இ-ள) கொடுந்தொழிலையும் இழிதொழிலையும் செய்யும் மிருகங்கள் பறவைகள் யாவும் மேலான தபோநிஷ்டாகளைப்போல அன்னிய உயிர்களுக்கு துன்பஞ்செய்த லொழிந்து ஜீவகருணையோடு விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். அழகிய கொடிகளும் சோலைகளும் காசித்தலத்தைக்குறித்து வாசனையுடைய புஷ்பங்களைத் தூவி பந்தமுள்ள வினைகளை யொழித்து ஓப்பொழுதுமழ்யாத முத்தியிற சேரும் எ-று. (௨௪)

கிருமிகீட முதலாகக் கெழுமுமுயிர்கள் பலினுக்குங்
திருமியுருவொன றடையாது செயிர்தீரினபந் தருங்கெடுத்த
கருமிகளும் குறிதகலப்பா கதிபறபலவா லுணர்ப்பதெவன்
பொருமியெழுக பூணுமலையா யென்றானுநி பூகதபிரான.

(இ-ள) புழு கோறபுழு முதலாகிய செந்நூல்களையாவும் இந்நதர்ல திரும் பவும் வேறுதேகம் பெற்றால் களங்கம் நீங்கிய சுகத்தை அக்காசித்தலம் கொடுத்திருந்தும் சமகருமத்தில் வழுவின காமிகளும் அத்தலத்தையடைந்தால் நுகர்தியுடையவர்கள் பலபலவிதமாகக் கூறுவதிலாது பூரித்தெழுந்து ஆபரணங்களைபணிந்த ரஜ்ஜுமபங்களையுடைய இலக்குமியேயென்று திருமாலகூ றினா எ-று (௨௫)

உந்தியுத்தோன வாய்மொழிகேட் டெலவாவினப மூறறெடுப்பக்
கந்தியுத்த களத்தணங்கு கைகள்சூப்பிக கடுநீமைப்
பந்தியுத்த கலியினுயிர பலவுங்கதிசேர் தலங்கேட்டுப்
பந்தியுத்த பெருமகிழ்வீர போதம்பூத்த திறத்தமர்ந்தாள்.

(இ-ள) நாபிக்கமலத்தையுடைய விஷ்ணுதேவா திருவாரத்தையை கமுரு போலுங் கண்டத்தையுடைய திருமகள் கேளவியுற்று நீங்காச்சுகம் மேலுமேலு மதிக்கிக் இருகரங்களாக் குவித்து கொடிய தீமைகள் விருத்தியாகின்ற கலியுகத்தில் பல சீவர்களும் முத்தியடைபதற்குக் காசித்தலத்தின் மடுமையைக் கேட்டு மனதிலடங்காத மகிழ்ச்சியோடு ஞானேதயமான தன்மையைப்போல விருமபியிருந்தனர். எ-று. (௨௬)

மனனுங்காசித் தலப்பெருமை மாயோனுதைத் படியிதுவான
முன்னுமனைய தலத்தமரு முதலாகியபுண ணியத்தோடு
மினனுஞ்சடிவத் திருமோலி விசுவநாதன பூசனையும்
பன்னுமன்ன பூரணிபூ சனையும்பரிந்து செயல்வேண்டி.

(இ-ள) நிலபெற்ற காசித்தலத்தின் பெருமையை விஷ்ணுதேவா சொல்லிய தன்மை யிதுவாகும் சிவநிகத்தக்க காசிப்பதியில் வசித்தல முதலாகிய புண்ணியத்தோடு பிரகாசிக்கின்ற சடாமகுடத்தையுடைய விசுவேசா பூசையும் வேதங்கள் எடுத்துணர்கத்தக்க அன்னபூரணித்தாயார பூசையும் விருப்பத்தோடு செயல்வேண்டி எ-று. (௨௭)

இனைய்பூசை புரிதலில்வா தெய்துமபேறில் வளவென்று
நினையபுலாக்க யானேயோ வல்லேனிற்க நிகழ்மைநதர்
வனையந்தமகரு மூததமக குகியடைநதர்க் கெவ்விடரு
துனையவகறிய யருள்கொழிக்குந் துணடிராச கணபதியை.

(இ-ள்) மேற்சொன்னவர்களுடைய பூசையைச் செய்தலால் வரும் பிரயோசன மிவ்வளவென்று நினைக்கவும் சொல்லவும் நான் வல்லவனன்று அது நிற்க அறிவுவிளங்குகின்ற தீபகனே அவலிசுவநாதருக்கும் அன்ன பூரணியாருக்கும் மூத்தருமாரானு அடுத்தவர்களுக்கு எவ்வித விக்கிணங்கலையும் வினாவில் நிவாததிதது கிருபைபாலிகின்ற துணடி விராயகனா என்று (2௨)

ஊட்டிநறிய மோதகன்கொண் டெப்பிறப்பூசை புரிவாரும்
வாட்டியடைநதர்க் கெவ்விடரு மன்னுகரல வயிரவரைப்
பூட்டியடைமர் லிகையன்பிற் பூசிப்பாரும் புகாணதது
மாட்டியருளு மொருதண்ட மலர்க்கையானேத தொழுவாரும்

(இ-ள்) விருப்போடு பூசைசெய்து மோதகமூதலியவை நிவேதிகுகின்ற வாகனும் அடுத்தவர்களுக்கு எவ்வகைக் கிடுசகங்களையும் ஒழித்தருள்கின்ற கால வைரவாக்கு வடைமாலிகை தரித்தது அன்போடு பூசைசெய்பவர்களும் குற்றங்கள் முழுமையும் நீக்கித் திருவருள் பாலிகுகின்ற ஒப்பற்றிதண்டபாணியை வணங்குவோர்களும். என்று. (2௩)

அடையும்பேறறை யினையதென வளவிட்டுகொக்கும் வல்லொவர்
மிடையுங்கதிர்கால் பரிதியழல் விரிஞ்சனமாலா தியனாததோந
தடையுங்காசிப பதியகத்தே சார்ந்துபோற்றி லவரவர்தங்
குடையுநறீ ருலகடைநது குலவிவாழ்நதின் புறுவரால்.

(இ-ள்) அடையும் பலனை இவ்வளவென்று அளவிடக்கூடியவா யாவா நெருங்கிய கிரணங்களை வீசும் சூரியமூர்த்தி அக்கினிதேவா பிரமதேவர் விஷ்ணு தேவா மறதைத்தேவர்களுடைய பதவிகளையும் வீருமபுவோகளை காசித்தலத்தை யடைநது அவரவர்களைப் பூசிப்பாராயின அநதநத தேவர்களுடைய பதவிகளைப் பெற்று இன்புறுவாரகன. என்று (24)

என்றுசூரவன நீபகனு கிசைத்தானகேட்டு மிகமகிழ்ந்தா
னனறுகலியே நின்னறற லணுவுங்காசித தமைபுகுதர்
தொன்றுமறறை யிடங்களினின் னுரிமைசெலுத்தி யமொன்று
துன்றமலரோன விடைகொடுத்தான் ரொழுதுபோய தககலியே.

(இ-ள்) இவ்வண்ணமென்று வேததருமராகிய ஆசிரியா தீபகனென்னும் மாணுகனுக்குக் கூறினா அநநாள தீபகன கேட்டு கனிகூரநனை கலிபுகுஷ்ணே உனது வல்லமை அணுவளவேனும் காசித்தலத்திற் செல்லாது மறறையிடங்களில் உனத்திகாரத்தைச் செலுத்தி இருவென்று பிரமதேவா விடைகொடுத்தனா அக்கலிபுகுஷ்ண பிரமதேவரை வணங்கிச் சென்றன. என்று. (25)

திருமால் திருமகளுக்குபதேசித்த அததியாயம் முற்றியது.
ஆக அததியாயம் 11-க்கு திருவிருத்தம் ௧௪௭.

திருச்சிறம்பலம்.

நான்காவது சோமசுந்தர முத்தியடைந்த

அத்தியாயம்.

திருச்சிறம்பலம்.

அருமையாய் தவததுயர் தருள்கெழுவேத
தருமன்மாமல ரடியினை தீபகனமுந்நது
பெருமைமேயவிக காசிமான்மியமினும் பேசென்
றொருமைப்பின லிரப்பவம் முகிவர னுரைப்பான்.

(இ-ள்) அருமையாகச் செய்யும் மகத்தான தவததால் உயர்ந்து திருவருள் வல்லமைபெற்ற வேததருமீமுனிவர பாதங்களில் தீபகனபணிந்து பெருமையுள்ள இக்காசித்தலமகிழையை இன்னமுடேவரீர் திருவாய்மலரவேண்டுமென்று வேறுபடாத அனபோடு பிரார்த்திக்க அவ்வேததருமமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினா ள்-று.

(க)

இழிந்தசாதிய ராயினும் புண்ணியமியற்றி
கழிந்தமேனமைகூர் சாதியராகுவர் கடையர்
யொழிந்தபாதக மியற்றுக ருயர்ந்தவரெனினும்
பொழிந்ததிமைசரல புலத்தொழிற் புனமையராவார்.

(இ-ள்) தாழ்ந்தஜாதியிற் பிறந்தவராயினும் புண்ணியஞ் செய்வார்களானால் மிகவு முயர்ந்த மேலான ஜாதியிற் பிறந்தவராவார்கள். உயர்ந்தஜாதியிற் பிறந்தவராயினும், மிகவு மிழிந்தமஹாபாதகங்களைச் செய்வாராயின தீமைபிறந்த புலத்தொழிலைச் செய்கின்ற தாழ்ந்தஜாதியராவார்கள். எ-று.

(உ)

ஞானஞ்சத்தியந் தவமெலா முதலுகண்ணு
மானமாரிரண் டாமயுகந் தருமமேவயங்கு
மானமூன்றெனப் படுமயுகம் யாகமேயமையு
மீனமார்கலி வஞ்சமாதிகுள்பல வியங்கும.

(இ-ள்) முதலாகிய கிரேதாயுத்தில ஞானம், சத்தியம், தவமுதலானவைகள் யாவும்வளரும். பெருமைதங்கிய இரண்டாவதாகிய திரேதாயுத்தில சமஸ்தத தருமங்களும் வளரும். மூன்றாவதாகிய துவாபாயுத்தில யாகங்களெல்லாம் வளரும். நான்காவதாகிய கலியுகத்தில் இழிவுள்ள கபடமாதி பாபங்களையாகும் வளரும். எ-று.

(ஈ)

கலியினமேயவ ருடம்பையே யுயிரெனக்கண்டி
டலிவதாகிய போகமேயினபென மதித்து

வலியசெய்யையிற் பரதிரவியங்கவர் வாராய்ப்

பொலிவர்வஞ்சனைக கொள்கலமாகி பெப்போதும்.

(இ-ள்) கலியுகத்திலிருப்பவர்கள் தேகத்தை ஆனமாவாக்ககண்டு, இத்திரிபாகரணங்கனால் அனுபவிக்கின்ற சிற்றினபதையே முததியின்பமாகமதித்து, மித்திரபேதம் பொருமை வஞ்சனைமுதலிய கொடும்தொழில்களாகிய சாகசு கன்றிறையும் மரக்கலத்தையொத்தது, எவ்வாறும் பலாதகாரத்தால் அன்னியா பொருளை அபகரிக்குந் தொழிலையுடையவராவார்கள் எ-று (ச)

மறையுணர்ந்தவ ரவ்வழியொழுகிடல் வழுவி

முறைதிறம்பிவன புலையர்செய் தொழிறற்றமுயன்று

நிறையினெஞ்சராய் நிகழ்சிவ ஞானநீதவராய்ப்

பொறையுடம்பையே யோம்பிவரழ் புனமையாவார்.

(இ-ள்) வேதார்த்தங்களை அறிந்த பிராமணர்கள் விசிவழிநடப்பதவற்றி தமதாசாரத்துக்கு மாறுபட்டு வலியசண்டாளர்கள் செய்யுந் தொழிலில் முயன்று, உணமையிலலாதமனமுடையராய் விளக்கமுற்ற சிவஞான மில்லாதவராய் பார மாயுள்ள உடம்பையே பாதுகாத்துவாழ்கின்ற இழிஞாநவராகள், எ-று. (ச)

ஆதலாற்கலி புகந்தனி லெவ்விடத்தடைநது

ராதலாற்றவ முருற்றினுஞ் சித்தியாகழிநது

போதலாற்புனற காசியினினனெடும புகுநதே

வீதலாற்கதி கொடுக்குமோ வைப்புவேறினறே.

(இ-ள்) ஆதலினால் கலியுகத்தில் எந்தத்தலத்திற்குப்போய் ஆசையுடன தவம் செய்தாலும் தவம் சித்தியாகாமறகழிநது விடுதலால், கங்காரதியையுடைய காசித்தலத்தில் இன்னுடனவரதேன். இதுவல்லாமல், முததியைத்தருகின்ற வேறுதலம் எங்குமில்லை எ-று. (சு)

இன்னகாசியின மானமியமியப்புதற கெளிதோ

வன்னாடரும் புன்னமுடியண்ணலா ரருளான

முன்னமோமறை வேதியன் முததியையுறா

ன்னனர்மேயவக் காதையை நவிலுவன்கேட்டி.

(இ-ள்) இவ்வண்ணமான காசிப்பதியின் மகிமை சொல்லுதற கெளிதா குமோ அன்னப்பறவை வடிவங்கொண்ட பிரமதேவனால் தேடுதற்கரிய கங்கை தங்கிய சடாமருடத்தையுடைய சிவபிரானது கருணையினால் பூவத்தில வேதமு ணாரந்த ஓர் பிராமணன் முததிபெற்றான் நலமுள்ள அக்கதையைச் சொல்லுகிறேன் கேட்பாயென்று (வேததருமமுனிவா) தீபகங்குக்குகூறுகின்றனா. எ-று. (ஃ)

திராகுலாநரு மதையெனுந திருநித்திர்த்

தனாகுலாமொரு வேதியன் விட்டுணுசரும

ஹாராகுலாமறை புணர்ந்தவ னெழுககமிக்குள்ளான

*** புனாகுலாநெறி யன்றிமற்றொன்றையும் புரியான்***

சு-வது சோமசன்மாமுத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௬௧

(இ-ள்) அலைகளையுடைய நருமதையென்னு மஹாநதிககளாயில் வசிக
வெற ஒருபிராமணன் விஷ்ணுசருமனென்னும் பெயாபெற்றவன் புகழையு
டைய வேதங்களை யுணர்ந்தவன் நல்லொழுக்கத்திற சிறந்தவன் சமாணமில்லாத
சுதகாரியங்களை யல்லாமல் வேறொருதொழிலையுஞ் செய்பாதவன். எ-று. (அ)

திருமனமற்றவன் புத்திரர் திகழ்தருசோம
சருமனக்கினி சருமனென நிருவர்கடயங்கு
மருமனமாமல் ராலினுமறைகணமுற னுணர்ந்தார்
பொருமன் முற்றவுங் கடிந்தவர் புந்திசு-ர்ந்தவரால்.

(இ-ள்) ஞானசம்பத்திறசிறந்த அவவிஷ்ணு சருமன குமாராகள சோம
சருமன் அக்கினிசருமன் என்று இருவர்கள் வீளக்கமுற்ற வாசனையுள்ள தாமரை
மலரில் வசிகும பிரமதேவனைப்பராக்கிவும் வேதங்களைமுழுதும் அறிந்தவர்கள்
விரோதகுணங்களை முழுதும் கடிந்தவர்கள் புத்திநுட்ப முள்ளவர்கள். எ-று. (ஆ)

தடையிலர்ச்சித்தி பெற்றன னக்கினிசருமன்
அடையமற்றது பெற்றிலன் மறையானவருண்
மிடையுஞ்சோமசன் மாமுகநோக்கியிக கின்பன்
குடையும்கினி சருமனமிக் கன்பொடுகூறும்.

(இ-ள்.) இவருள் அக்கினிசருமன் அஷ்டமஹாசித்திகளையும் பூரணமா
கப் பெற்றுக்கொண்டான் சோமசருமன் அச்சித்திகளைப் பெற்றதவனுண் சித்
திபெற்றது சோமசருமன்முகத்தை மேலான இன்பத்தை அனுபவிக்கின்ற அக்கி
னிசருமன்பாத்தது மிகமகிழ்ச்சியோடு சொல்லுகின்றான் எ-று. (ஐ)

அஷ்டமஹாசித்திகளாவன, அணிமா, மஃமா, இலக்ஷ், கரிமா, பிராத்தி,
பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசீத்துவம் என்பனவாம் இவைகளின் விரிவை திரு
வீளையாடற் புராணத்தில அஷ்டமாசித்தி உபதேசித்த படலத்தாலுணர்க.

சிறியமாதவஞ் செய்யினும் பெரிதெனத்திகழு
நறியகேமலர்க் கொன்றையான் விசக்வநாத
னெறியபேரரு ளெண்மையிற கிடைத்தது நீலவுந்
குறியகாசியை யடைதும்வா வெனவவனகூறும்.

(இ-ள்) அறிவுடையோரால் குறிகத்தக்க காசித்தலத்துக்கு நாமிருவரும்
போவோம் அறபதவஞ்செய்தாலும் மஹத்தாகவினங்கும் தேனறுளிக்கின்ற
கொன்றையாலையணிந்த விசுவநாயகா பெருங்கருணைகிடைக்கும் ஆதலால் நீரும்
வரவேண்டுமென்று அழைக்க சோமசருமன் சொல்லுகிறான் எ-று. (ஐக)

நம்பியித்தகு நருமதை தீரமே நயந்தேன்
றம்பிவேறொன்றுஞ் சிறந்ததாயுண்டென்று சாரேன்
பம்பிநீர்வள மலியும்க் காசியிற்படர்நீ
கம்பியாதென வுரைத்தனன் வருவதுகருநான்

(இ-ன்.) தக்கிறபபுள்ள நருமதாதிரததில் வசிகும வாழவையேவாழுவெ ன்று நம்பிவருமபினை. தம்பிஅககினிசருமனே வேறோரிடமுஞ் சிறப்பள்ள தாயிருக்குமென நெண்ணிப் போகமாட்டேன நிறைந்த நீர்வளமுள்ள காசுதத லத்தைச் சலனமில்லாமல் நீ அடைவரயாக என்றுகூறினான் பின்னால் தனக்கு வரும் தீமையை உணரமாட்டாத சோமசுருமன். எ-று. (யுஉ)

ஓங்குகாசிமந தணமெலா முன்னேநாளுண்மை
தாங்குதெய்வமார்க் கண்டனும் நெளிந்தவத் தவத்தோன்
வீங்குநீர்மலி யத்தலவெறுககைவைப் பவனோ
பாங்குசோதர மனத்தினும் விரைதரப்படாதான.

(இ-ள) உயர்ந்த காசிரகசியங்கள் யாவும் பூவகாலத்தில் சத்தியஞானத் தையுடைய தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த மாரககண்டேயமுனிவராலுணர்ந்த அவ்வக கினிசருமன் அதிகரித்த கவகாப்பிரவாகத்தையுடைய அக்காசிப்பதியில் மென் மேலும் விருப்பமுடையவனாகி அததலத்தை அடையவேண்டுமென்று நினைக்கி னற மனத்தினும் விரைவாகச் சென்றான். எ-று. (யுங்)

தருமமுநதுறப் புரிந்ததா லககினிசருமன்
தருமமாதரு காசியிறறபியனாப்ச் சார்ந்து
தருமநாதனைத் தருமகூப்பப்புன் லாட்டித்
தருமவாஞ்சையிற போற்றியாவகிருந்தான் தவாதே.

(இ-ள) அவ்வககினிசருமன் பூவத்தில் தருமஞ்செய்திருத்தலால் தருமம் நிறைந்த காசிப்பதிக்குத் தனியனாகச்சென்று தருமவடிவாகிய சிவபிரானை அற க்கூப்பமெனவும் கிணற்றுநீரால் அபிஷேகித்து சிவதருமத்தில் விருப்பமுடைய வனாகி அவவிடம் நீங்காது பணிந்திருந்தான். எ-று. (யுச)

தருமதேவதை போற்றிய தருமநாயகனறன்
தருமமாதரு சரித்திரமுழுவதும் கேட்பான்
தருமமால்விடை யகிலநாயகனெதிர் சார்ந்து
தருமமார்தரப் போற்றுவான் சாற்றுவானறுதிமே.

(இ-ள) அறக்கடவுளால் துதிக்கத்தக்க சிவதருமவடிவான வீசுவநாதரு டைய சரித்திரமுழுவதும் பெரியோர்களால் கேட்பவனாகி தருமவடிவமாகிய விஷ்ணுமாததியை இடப்பமாகக்கொண்ட வீசுவநாதா சநிதியடைந்து சிவதரும நிறையுமபடி வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்பவனான, எ-று. (யுரு)

காமமாதிழைக் குறறமுங் கடிந்தவனாகி
யேமமாவ விருப்புழி முடிவுவந்தெய்தச்
சோமசேகரன் றாகமநதிரஞ் செற்றா
மைமோவிய முத்தியை நயந்துணணினை.

(இ-ள) காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் முக்குறத்தையும் நீக்கி இன் பவடிவாக அததலத்திலிருக்குங்காலத்து முடிவுகாலமவந்து சம்பவிக்க, சாதிர

ச-வது சோமசன்மாமுத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௬௩

சூடனாகிய விசுவநாதர் தாரகமந்திரத்தை உபதேசித்தருளினா. ஆதலால், அச்ச
மில்லாத முததியை மகிழ்ச்சியுடன் அடைந்தனன். எ-று. (10௬)

இன்னவாறமர்ந் தழற்சரு மன்கதியெய்த
வன்னசோமசன் மாவரையாதிந் ளுதித்து
நன்னம்பேனிய வருந்தவம்பற்பக னடாத்தி
முன்னமேவருஞ் சித்திகண் முழுவதும் பெற்றான்.

(இ-ள்) இவ்வண்ணமாகக் காண்பதில் அகவனிசுருமன வாசஞ்செய்து
முத்தியடைய அவன் தமையானாகிய சோமசருமன பெரியமலைமுதலான இடநா
ளுக்குப்போய நன்மையோடு விரும்பத்தக்க அரியதவங்களைப் பலகாலஞ்செய்து
சிந்தனைக்கடங்காத சித்திகள் முழுவதையும் பெறுகக்கொண்டனன். எ-று. (10௭)

சித்திபெற்றகா ணத்தினுன் மிக்குளஞ்செருகி
முத்திபெற்றவர் தங்களைநிந்தனை மொழிவான
பத்தியிறிசுவ பணிசெய்வாராக கிடர்பவபடுப்பா
னத்தியிறபெரி தவன்செயுங்கொடுமையா ரளப்பார்.

(இ-ள்) சித்தியடைந்தகாரணத்தால் மிகவுஞ்செருக்கடைந்து முத்திபெற்ற
மகானமாக்களை நிறுத்தெய்வான அன்போடு சிவபணிசெய்கின்றவாக ஓங்கு பல
விரோதங்களையுஞ் செய்வான் அச்சோமசருமன செய்யுங் கொடுமையை மாவா
அளவிடத்தக்கவாக அவன் செய்யும் பாவம சமுத்திரத்திலும் பெரிதாகும். எ-று (108)

சற்றுமோரப ராதமில்லாரையுஞ் சரிப்பா
ன்றுநன்மைநோ வநதிடுசிலர்தமை யுள்வான்
முறையுல்குர வினரிரு நிதிபெற்றொழிவான்
பற்றுசெல்வத்தர் நல்குவடைதரப் பகர்வான.

(இ-ள்.) அபராதஞ் சற்றுமில்லாதவர்களுக்குச் சாபங்கொடுப்பான். தன்மை
செய்பவர்களுக்கு அருள் செய்வான். மிகுந்தவறியவரை பெருஞ்செல்வமுடை
யோராகச்செய்வான் பெருஞ்செல்வமுடையோரைத் தந்திரராகக்குவான். எ-று (109)

தேடுபுத்திர னுளர்தமை யிலரென்ச்செய்வா
னுமெற்றவ ரிலர்தமை யுளரென நவில்வான்
பாடுபெறபல் மாதர்தம்பெருநலம் படாவான்
கூடுபெற்றியின பெருமிதமுட்கொடு குளிர்வான்.

(இ-ள்.) அருமையாகத்தேடத்தக்க புத்திரசம்பததுடையவர்களை இல்லாத
வாகனாகச்செய்வான். அபுத்திராகளிலலாதவர்களுக்குப் புத்திரருண்டாகும்
படிசெய்வான். பேரழகுள்ள மாதர்களோடு கூடிக்கொப்பான் தனக்குள்ளுமாமா
ததியதால் பெருமிதவகொண்டு களிப்பான். எ-று. (110)

அரிவமாதவ முயன்றுநான் சித்திகளடைந்தே
ஹரியபோக மெலாமுவப்பூறெழ வுறுவேன

MAHANANOPANISHAYA

22742.

DR. H. V. S. IYER LIBRARY

**பெரியகாசியிற் றம்பிபோய்ப் பெற்றதென்னென்று
விரியவோதுவன் தன்னையேம்தித்தி * மிகையான்.**

(இ-ள.) அரியதவளுசெய்து நான் கித்திகளையடைந்தேன். மகதநானபோகக்
களையெல்லாம் சுநதோஷமேன்மேலு முண்டாரும்படி யனுபவிக்கின்றேன்
பெரியகாசித்தலத்தைத் தம்பி அகினிசருமன் அடைந்து யதுபெற்றா னென்று
தனது பெருமையை விரித்தோதுவன் தன்னையேதானே மதிக்குங் கேடுடையவ
னான. எ-று (௨௧)

**இனையனின்னனஞ் செருக்குழி முடிவுநாளெய்தத்
துனையவிட்டுடம் பொருகடறகரையகந தொடர்ந்து
நினையவாழ்தரு மிலேசசருக்கதிபனாய் நிகழ்ந்தான்
முனையசூலிபே ரருளுறர்க்கீதொன்றோ முறறும்.**

(இ-ள.) இச்சோமசருமன இவவாறு செருக்கடைந்தகாலத்து மரணகா
லம் சம்பவிக் வருத்தத்தோடு உடம்பைவிட்டுப்பிரிந்து கடற்கரையோரத்திலு
ள்ள ஒரு நகரத்தில மிலேசச அரசனாகப் பிறந்திருந்தனன் கூடாமயர்னஞ்ஞலத்தை
ததாங்கிய சிவபெருமான கிருபையைப் பெறுதவாகளுக்கு ஈதொருதுன்பமோ
குழும் (இன்னுமனநத முண்டாரும்) எ-று (௨௨)

**திரையுலாங்கடன மிலேச்சனாய்ப் பிறந்தவனறிரிந்து
புனையுலாந்தொழில் போக்கறப் பறபகல்புரிந்து
நனையுலாந்தலை யாளனாயமர்ந்துபின னசிக்து
வனையுலாம்புயத தியமனூர் புககனன்மறுகி.**

(இ-ள.) அலைகளையுடைய கடற்கரையில் மிலேச்சனாகப்பிறந்த சோமசரு
மன பலவிடங்களிலேநது குற்றங்களையுடைய கொடுந்தொழில்களைத் தடைப்ப
டாது பலராளுஞ்செய்து நரைத்தலையுள்ள கிழவனாகி மரணத்தையடைந்து மலை
போலும் புயங்கலையுடைய எமதருமராஜன் வீற்றிருக்கும் எம்புரத்தை வருத்த
த்துடனடைந்தனன். எ-று. (௨௩)

**தண்டமெண்ணில நமனறமர் புரிதரத்தாங்கிக்
கொண்டதுன்பொடு வெருஉக்கொடு குலைகுலைந்துடைந்து
கண்டகும்பியில வீழ்ந்தனன் கறறருந்தவஞ்செய்.
தண்டனயினுஞ் செருசுருற லெறறைக்குமடாதால்.**

(இ-ள.) அளவில்லாததண்டங்களை நமனறாதார்கள செய்யப்பொறுத்ததுத
துக்கத்தால் மிகப்பயந்து நடுநடுகி னைந்து நாகத்தில் வீழ்ந்தனன் வாசித்தறிருந்து
செய்தறகரிய தவங்களைச்செய்து தேவபத்திருப்பவனாயினும் செருக்கடைதல்
என்றைக்குங் கூடாது. எ-று. (௨௪)

**வருத்துகும்பியி லமுநதிவேதனைப்படு மறையோன்
றிருத்துகாசியிற் றம்பிசென்றதுமுயர் தெய்வம்**

* மிகை = கேடு.

AYAYANARUNNAN
SARUNNAN 2011

சு-வது சோம்சனமர்முத்தியிடைநத அததியாயம். ௧௫

பொருத்துமுததியிற் புருந்தநு தம்பியின்பெழுவெறு
கருத்துணைதுசற் றெண்ணினன பண்டமக்கதிர்ப்பால்.

(இ-ள.) உருத்துகின்ற காகத்திலழுழுவி வேதனைப்படுகின்ற சோமசருமன்
திருத்தமான காகத்தலத்தைத் தமயி அக்கினிசருமன சோமததும் உயாநதவிகவ
நாதா அருணப்பெறு முத்தியிடைநததும் தமயினது வினககமும் பூவத்திற்
செய்த தருமப்பலனால் மனங்ககிந்து சற்றுநேரஞ் செதித்தனன. எ-று. (௨௫)

காசிபுண்ணினைத் தலும்பெருநாகெவ்வ கழித்து
விசிமேலெழீஇ மிக்கதோர் பொலியினன்றி நுந்தா
னசியாவருங் கூறினாடிதொழு தனைநதார்
பேசியுய்ந்தனன காசியையெனப்பெரி துவந்தான்.

(இ-ள்) காகத்தலத்தை உள்ளத்தில் நினைத்த அளவில் மகாநாகவேதனை
கள் முழுதுமொழித்து மேலெழுந்து பிரபல விளக்கத்துடன் கெம்பிரமாக
இருந்தனன. தேவா முனிவா முதலியோர் ஆரோவதித்தார்கள மறறையோர்
அவன் பாதங்களில் பணிந்து சமீபித்தார்கள். காகத்தலத்தை நினைந்து பிழைத்
தேனென்று அச்சோமசருமன மிகவுங் களிப்படைந்தனன. எ-று. (௨௬)

தம்பிசொறபடி கேட்டொரு காசியைச்சார்ந்து
நம்பிரமிருந் தோமெனி னன்னுமோநாகம்
வெம்பிவெய்திடர்ப் பட்டனமென்றுமெய் வெயர்த்தர்ந
கம்பியாவெழுந் தஞ்சலிமுகிழ்த்துளங் கணர்தான்.

(இ-ள்) தமயி சொல்லியபடி கேட்டு ஒப்பற்ற காகத்தலத்திற்குப்பேர்ய
நம்பிக்கையுடன் வசிக்கிறுப்பேனையின எனக்கு நாகம் வருமோ கௌமைபால
மிகக்கொடிய துன்பத்தை யடைந்தேனென்று எண்ணி சீரீரம் வெயர்த்து நடுங்கி
எழுந்து இருக்காங்களையும் அஞ்சலிசெய்து மனங்ககிந்துருகினன. எ-று. (௨௭)

நாகவர்தையு நன்னுதன மடநதையா நல்கும்
விரகவாதையு மிக்கபாதகமென விளம்பு
முரகவாதையு முறுகருக்குழியென வுரைக்கும்
கரகவர்தையும் கழிப்பது காசியெனபெயரே.

(இ-ள) நாகங்களாலவருகிற உபாதினையும், நல்ல நெறியையுடைய மா
தாக்களால் கொடுக்கப்படுகின்ற விரகதாப உபாதினையும், பெரும் பாதகமென்று
சொல்லத்தக்க சாப்பத்தினுணடாகின்ற உபாதினையும், கருப்பாசயப்பை
யென்று சொல்லத்தக்க கரகத்தினுணடாகின்ற உபாதினையும், நிவாததிசெய
தருந்தக்கது காசியெனத் திருநாமமாநிரமாகும். எ-று. (௨௮)

நினைநகாலையிற் றுயர்கெடுத தருஞ்சுக நிரப்பிப்
புனைநதேலொரு காசியாங்குறுநர்க்கென புணர்க்கு
நினைநதபோதல் தொழிததிமெநதிர மியம்பிற்
புனைநகாசியென றுரைசெயும் பொற்பினமநதிரமே.

(இ-ள) நினைதமாததிரததில அரிய துயரத்தை யொழித்து சுகூரத்தி
பைச செயலிக்குமானால், ஒப்பற்ற காசித்தலத்தை அடைந்தோர்க்கு யாது
வந்தசம்பவிக்கும், ஆபத்துவந்தகாலத்து அவ்வாபத்தை யொழிகுமநிர்ம இது
வென்று சொல்லுமிடத்து அலங்காரம்மைந்த காசியென்று சொல்லத்தக்க அழ
குவாயந்த மந்திரமே மகாமந்திரமாகும். எ-று (உக)

என்றுகூறிவீற நிருப்பவன செய்கையை மியமன
கன்றுதூதாக னோககினர் கணகிவந்தோடி
யன்றுமற்றவன நிருமுனமுனாதத்து மவனுங்
கொன்றுதின்றிடு தழலிலும் பெருஞ்சினங்கொண்டான்.

(இ-ள) இவ்வாறு சொல்லிச் சுகித்திருக்கின்ற சோமசுருமன செய்கை
யைக் காலதூதாகப்பார்த்துக் கோபித்துக் கணகன் கிவந்து ஓடிப்போய இய
மன் முன்னணுகிச்சொன்ன அளவில் எப்பொருளையும் பின்னப்படுத்திச் சாம
பலாக்குகின்ற நெருப்பைப்பாராகிலும் அவ்வியமன கடுங்கோபங் கொண்ட
னன். எ-று. (க0)

கொண்மெற்றவற கூவுதியென்றலுங் குறுகி
மிண்டுதூதர்கள் வருகெனவழைத்தனா லெருவான
மண்கிரகினன மும்மேவாயிடை யுனாதத்து
தண்டிதரங்கிய கடவுண்முன் சாராதனன்னறே.

(இ-ள) கோபங்கொண்டு இவ்விடத்தழையுங்க ளவனையென்ற அளவில்
வலிய தூதர்கள் வந்து வரவென்றழைத்தாராகள சோமசுருமன பயப்படாதவ
னாகி பெருமைநிறைந்த காசிகாசியெனநிற திருநாமத்தையே வாயிற்றை சொல
லிக்கொண்டு தண்டமேவாயி கடவுளாகிய இயமனுக்கு முன்னே சென்ற
னன். எ-று. (கக)

சார்ந்தவனறனை நாகவாதனையெலாநதள்ளிப்
பேர்ந்ததெவ்விதமுனையெனப் பெரிதவனகேட்ப
வார்ந்தகாசியை முன்னிகழ்ந்திததுய ரடைந்தேன
வார்ந்தவிப்பொழு துன்னினேன் யாவையும்றுத்தேன.

(இ-ள) எதிரோவந்த சோமசன்மனையார்த்த நாகவாதனைகள் யாவுங்
கீழ்ப்படுத்தி மேலேவந்து சுகித்திருக்குங் காரணம் யாதெனது கெம்பீரமுள்ள
இயமனகேடக் மகிமை நிறைந்த காசித்தலத்தை முன்னே நிகித்தது இவ்வண
னமான துகக்கதை யனுபவித்தேன் உயாச்சி நேரிட்ட இக்காலத்து காசிப
பதியைச் சித்தித்தேன் எல்லாததுயரங்களையுந் தடுத்திக்கொண்டேன். எ-று. ()

வார்தல—உயாச்சி

காசிகாசியென றுரைத்திருக்கின்றனனகண்ட
வாசிகைக்குவ னோவேனமற்றும்த தலத்தைப்
பேசியினனவ னரகுபாழ படுக்குமே பிறங்க
வாசிகூறிநாம் விடுவதே கடனெனவறிந்து.

சு-வது சோமசன்மாமுத்தியடைந்த அத்தியாயம். சுஎ

(இ-ள்) காகிசியெனகிற திருநாமத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றேன்* உரைத்தபலன அனுபவமாகக் கண்டபடியால் இனி நீக்கிவிடுவதே வென்று சோமசருமனாகிற இன்னும் அதைத்ததைச்சொல்லிக்கொண்டு இச் சோமசருமன நரகத்தைப்பாழாக்குவன. ஆதலால், விளக்கமுற்ற ஆசோவாதஞ் சொல்லி இவனை அனுப்பிவிடுவதே முறைமையென்று அவலியம் ஹண ருது எ-று (௧௬)

செய்யகோலினன் கைதொழுதேகெனச் செப்ப
வையமுற்றவன் பெயாநதுகொல்லீபுர மடைநது
தாய்பாமறைச சூருமன்னமகனாகி
வெய்யதீரார வேதமுற கலைபலப்பினறு.

(இ-ள்) செங்கோலையுடைய இயமன் அஞ்சலிசெய்து பேராய வாருமென்று சொல்ல சந்தேகமுற்ற மனமுள்ள சோமசருமன் ஓம்புரத்தைவிட்டு கொல்லாபுரமென்னு மகாரகரத்தையடைகது பரிசுத்தத்தையும் மகிழ்வையும் உடைய வேதங்களுையுணர்ந்த பிராமணகுலத்தில் சூருமன்னுக்குத் திருக்குமாரனாக அவதரித்து தீக்ருணங்களை நீங்கும்படி வேதங்களுமுதலிய கலைகள் பலவற்றையும பழகி எ-று (௧௭)

ப-ம நீதியன்றி அணுவளவேனும் தண்டனையையாமையின் செய்கோலினனென்றும் சேவகருணையுடையோரால் மறையேயோ அந்நகரத்தின்கண்ணிலலாமையின் கொல்லாபுரமென்றுங் கூறினார்

தூயகர்சியை யடைந்தொரு கங்கைநீர் தோய்நது
மேயவிசசுவ நாத்தனைவிசால் நேததிரத்தா
ளாயவன்னபூ ரணியுமை தனைப்பணிந்தருச்சித
தேயகாமமுற கடிநதுபே ரின்பமுறறிநந்தான்.

(இ-ள்) பரிசுத்தமுள்ள காகித்தலத்திற்குப்போய ஒப்பற்ற கங்கைநீரத்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து அதைத்ததெழுந்தருளிய விசுவநாதனாயும் வீசாலாகுடி தேவியராகிய அன்னபூரணித்தாயாராயும் வணங்கிபூசைசெய்து பொருந்திய காமமுதலியவைகளை யொழித்தது முத்தியின்பத்தைப்பெற்றனன், எ-று. (௧௮)

ப - ம. பஞ்சமகாபாதக்கு செயதுவாதவராயினும் உடனே ஒழித்து உயாவைத்தருதலின் தூயகாகியென்றும் கங்கைநீரத்தத்துக்கு மேற்பட்டநீரத்த மிலலாமையின் ஒரு கங்கைநீரென்றும்கூறினார்.

இரண்டெழுத்தினாலாகிய காகியென நிசைக்கு
மாண்டருந்திரு மந்திரமளற்றினின் நெடுததுத
திரண்டவின்புலா முத்தியிறசோகக்குமேற சிலம்பு
குரண்டீர்ச்செழுங் காகிமானமியமெவர் குறிப்பார்.

(இ-ள்) இரண்டெழுத்தாலாகிய காகியென்று அறிவுடையோரால் சொல்லத்தக்க காதலைச்செய்த மகாமந்திரமானது நரகத்தினின்றூதாய்கி நிறைந்த

இனபவடிவாகிய முததியிற்சோககுமாலை கூவுகின்ற கொக்குகள் வாழும் சம
காதீர்த்ததையுடைய மெருத காசித்தலத்தின் மனமையை யாவா மதிக்கவல்ல
வர்கள், எ-று. (நா)

காசிவர்வேன வுணர்த்தலு மதித்திடாக் கயத்தாற
சீசியென்றிட வழனறவ னுறுகதை தேர்ந்தோ
ராசிபுராபுகழ்க் காசியை யவமதிப்பாரோ
வாசியாரினு கனவினுமறநதுமென றுணர்த்தான

(இ-ள்.) தமயியாகிய அககினிசருமன காசித்தலத்திற்கு வருவீரென்று
'அழைத்தவனவில, இழிந்தகுணத்தால் அவமதித்து யாவரும் சீசியென்று மிகுதி
குமபடி உழன்று பின்னா மதித்துப் பேரினபாறுபவம் பெற்ற சோமசருமன
சரித்திரத்தை அறிந்தவர்கள் அதிதோனா ஆசீர்வதித்தற்குரிய சாதுக்களால்
புகழத்தக்க காசித்தலத்தைச் சற்றுங் கலவியிலலாதவாகநுங் கனவிராயினும்
மறந்தாயினும் அவமதிப்பாராகளோ (பெருமைபாராட்டுவார்களென்று) வேத
'தருமமுனிவர் தீபிகனுக்குக் கூறினதாக் சூதமகாமுனிவர் சவுந்தமுனிவர் முதலா
னோர்களுக்கு உணர்த்தினா. எ-று. (நா)

ப - ம, யாவரும் சிரசாகவகித்துப் பெருமை பாராட்டுவார்களென்று கூற
வேண்டியவர் எகிராமரை வினமுகத்தால் அவமதிப்பாரோவென்றுங் கூறினா.

சோமசன்மா முததியடைந்த அததியாயம் முற்றியது.

ஆக அததியாயம் ச-க்குத் திருவீருத்தம் - ஈஅச,

திருச்சிறை ம ப ல ம,

உ
திரு சிறுமப்பலம்

ஐந்தாவது மகாசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

திரு ச சிறுமப்பலம்,

மன்னுகொடுங்கலிகர வன்மையர்னென னுரைக்கேன
முன்னும்புகசந்திகளின் முகிழத்திருக்குஞ் சிலதரும்
பன்னுமுதலிடையதுவும் பரவாது மறைந்துபோ
யினனுமிழிகடையிலறத தியலபுரைக்க வேண்டுவதோ.

(இ-ள்) நிலைத கொடுமைகளையுடைய கலிகாலத்தினு வல்லமையை
யான் யாதென்று கூறுவேன் கருத்ததக்க துவாரபாயமுடிவும் கலியுகமுதலும்
ஆகிய யுகச்சந்தியில சில தரும்புகை மறைவாகத்தோற்றும் சொல்லத்தக்க கலியுக
முதலிலும் மத்தியிலும் வெளிப்படாமல் மறைந்துபோம் மேலும் இழிவானகலி
யுகமுடிவில் தருமத்தினியற்கையைச் சொல்லத்தக்கதோ என்று (ச)
கலியுகமுடிவில் தருமங்களின் பெயருமறந்து போமென்பாரா அறத்தியல
புரைக்கவேண்டுவதோ வென்று கூறினார் அந்நூலுஞ்சொல்லுகளால் பெறப்பட
மே.

மறையவருக்கடையாள மாரபிடைமுப புரிநூலே
குறையிலபொருளுடையாரே குலத்துநனி யுயர்ந்தவர்க
ளிறையளவும் பொருளில்லா ரிழிகுலத்தரோயாவா [இராம.
முறையெனலோர சிறிபினறி முகிழத்தெழும்வன் கொடுமையெ

(இ-ள்) பிராமணர்களுக்கடையாள மாவது மாரபிணைணிருக்கின்ற முப
புரிநூலொன்றுமேயாம் மிகுந்த சம்பத்துடையவர்களே குலத்தில் மிகச் சிறிஷு
ட்டரவாராகன. அறபுறம் பொருளில்லாராகன இழிந்தசாதிபரவாராகன நீதியெ
ன்பது சிறிதுமில்லாமல் மிக்க கொடுமைகள் அதிகமாக உண்டாகும் என்று (1)

மாற்றரியகொடுங்கலியின் மறையவர்கள் னிகைவிறந்துஞ்
சாற்றரியசுவையுணவு தகவிறதும் வயிறோமபிப
பாற்றரியம்மறையொழுக்கங் கைவிட்டுப் படிற்றொழுக்க
மேற்றரியாதியாபொருளென் றிசைத்துழலுந் திறனடைவார்.

(இ-ள்) நீக்குதற்கரிய கொடுமைகளையுடைய கலியுகத்திலே பிராமணர்கள்
னிகைகளைத்தான்கு செய்வாது விகசியஞ்செய்தும், சொல்லுதற்கரிய அறசுவை
யோடு கூடிய அணனமுதலிய உணவுகளை அதிகங்களுக்குக்கொடாமல் விற்புவ
யிறு ளளாததும், விடக்கூடாத வைதிகரகாரங்களைக் கைவிட்டுக்காபட்டியமான
பாருசரத்திராதி ஆசாரங்களைக்கைக்கொண்டு விஷனுமுதலாகிய தேவர்களைப்
பரம் பொருளென்று சொல்லிக்கொண்டு உழுவந்தன்மையரவாராகன.என்று.(2)

தீரவாசிஎன்றீர்தத விசுவாசஞ் சிறிதுமிலா
தூரதேவததமர்வா வரஞ்சையாபோற சொற்றமாவா
ராரவேயருநடையி வன்னரோ யாமிடுவர்
பாரவேதாதியெலாம பழிப்படையு மன்னவாரல்.

(இ-ஊ.) கவகைமுதலிய புண்ணிய நதிககைகளில் வசிககின்றவாகள தீர தத விசுவாசஞ் சிறிதுமில்லாதவராவாகள தூரதேவததங்களில் வசிககின்றவாகள விசுவாசமுடையாபோல வாயிறைசொல்லிககொண்டிருப்பார்கள இவாக னும் அபபுண்ணிய தீரததத்திருச சமீபித்தால் மேறசொல்லிய தீரவாசிகள போல விசுவாசமில்லாதவராவாகள மகிமையுடைய வேதாதிகலைகள யாவும் அடபியசிககத்தக வருணசகிரம் வியலபைககடந்து அரசாகளால் அமதிககப படும. எ-று (சு)

முத்துமறைகருலததவர்க ளிகதகைய றெனமொழியிற
பித்துவருணததவாத நிலைபேச வேண்டுவதோ
வந்துகொடுந தீமைபெலாம் வாட்டுகலியுதததுவினை
சிறுதுமிறனுடையதொரு திருக்காசியலகலையே.

(இ-ஊ) உராத பிராமணகுலத்தோ இத்தனமையெனது சொன்னால், அதன தீராயுள்ள சாகியாதனமையைப் பேசக்கூடுமோ கொடியதீமைகளையா வுட்கிரணவெது வருததுதறடுமடைய சலியுதததில் வினைகளை ஒழிகுகும் வல மையுடைய ஒருபற்றுச சிறுத காசிடதலமல்லாமல் வேறேயிலலை. எ-று (ரு)

ப-ம ஏனையகூத்திரியா, வைபியா, ருத்திரா, அதுலோமா, பிறிதிலோமா முதலாயினோ தவகா தபகா நிலைமையினின்றும் மிகவுந தாழ்ந்துவிடுவா ரெனனுங் கருத்தால் பித்து வருணததவாத நிலைபேசவேண்டுவதோ வென்றா.

தீர்ததவளமலிகாசிட திருக்கரில் வசிடாடலே
யாராதபலநநருமெனினு மறைகுவதொன றுளதைய
போராததவறத்தினனாகப் பொலித்தருந சிறுதையனாய்ச்
சீர்ததசிவதரிசனமுஞ் செயதமரின மிககபலம்

(இ-ஊ) தீர்ததவளம் நிறைத காசியென்னுந் திருக்கரத்தில் வாசஞ்செய தலே நிறைத பலவகளைத் தருவதாயினும், அவசியமாகச் சொல்லத்தகது ஒன்றிருக்கின்றது தீபகனை (யாதெனில்) நிறைத விவதருமங்களைச் செயத லால் விளக்கமுற்ற சித்தசத்தியுடையவனுடி மேலாகிய *விவதரிசனமுஞ்செயது வசிப்பாரனின் அதிகபலனுண்டாகும். எ-று. (சு)

காசிரகரிடைவசிடதுங் கடுங்கொலையாதிகள் புரிந்து
வாசிடருமறைநிறைத மறையவாரதியா நிறைத
மூசியளிமுரல்குழற்பான முன்னவனுதியா நிறைத
பேசியுழிதருவனென்ற பெறுவதுதான பலதில்லை.

(இ-ஊ) காசிடதலத்தில் வாசஞ்செய்வனயினும், கொடுமையுள்ள கொலை முதலானவற்றைச்செய்து மேலாகியவேதநிறைத, பிராமணாமுதலியோர் நிறைத,

நு-வது மகாசேனன முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எ-து

வண்டுகள் மொய்தது ஒலித்தறகிடமாபுள்ள கூந்தலையுடைய பார்வதிதேவியா
ரை வரம்பாகத்திற கொண்டிருக்கும் சிவபிரான முதலானவர்களுடைய நித்
தை இவைகளையே பேசிக்கொண்டு திரிவானாயின அவன்பெறுவது துன்பமல்லா
மல வேறேயில்லை எ-று. (எ)

இந்தவுரைக் கொஞ்சான்றி விருக்குமொருகதைகேட்டி.
யந்தவளமலிகாசி யணிநகர மினிதாளவோன
பந்தமிகுபெருமபடையான் பருபபதமே பணிதோளான்
வந்தபகை முழுதழிப்பான் மாசேனனெனும் பெயரான்.

(இ-ள்) இவ்வாக்கியத்துக் கொஞ்சாகுடியாக இருக்கின்ற ஒருகதையைத்
தீபகனேகேட்பாயாக வளப்பங்கள் நிறைந்த அந்தக் காசிதலமெனனும் அழ
கிய நகரத்தை இனப்பதுடன் அரசாளுகின்றவன், கூட்டமாகத் திரண்ட பெருஞ்
சேனையையுடையவன், ஆங்குரியால் மீலையும் பணிபுத்தகத் தோள்களையுடைய
வன், எதிர்த்த பகைவர்கள் யாளுநாயும் அழிகுத்தக்கவன், மாசேனனெனனும்,
நாமகரணத்தை யுடையவன் எ-று. (அ)

திதியலாக்குணவாம தேவனெனும் குருவுடையா
னோதியுனி ரவனவராததை யொன்றும்கேளாளுகி
மேதினிவாழியிரெல்லா மிகத்தேமப வலைத்திவொன்
மாதியலும்பாதியினுன் மலாப்பாதந தொழுதறியான்.

(இ-ள்) உத்தமகுணங்களையுடைய வாமதேவனெனும் திருநாமமுள்ளா
ரை ஆசிரியராக உடையவன், பலசைகளையும் வாசித்தறிந்த அவ்வாசிரியன்
வாரத்தை யொன்றும மகாசேனன் கேளாதவனுதி உலகத்தில் வாழும் உயிர்கள்
யாவும் மிகவருந்தும்படி துன்பப்படுத்தினான், உமாதேவியாரதங்கிய வரம்பாக
தையுடைய சிவபிரானது தாமரைமலர்போலாக திருவடிகளை ஒருக்காலும்
வணங்கியறியாதவன். எ-று. (க)

பிறனிலாடோள்சேரும் பெற்றியினுனென்போது
மறனிலாவிவலியாற பிற்பொருளும் வவவுவான்
ற்றினிலாதமையலைத்துச் சிதம்புபுரி தீமையினுன்
புறனிலாவிவ வொழுக்கம் போற்றியிவனம்தருநாள்.

(இ-ள்) அன்னியன் மனைவியினது தோள்களைச் சேருதல்மையையுடை
யவன் சதாகாலமும் கொடுமைதழுவிய வலிமையினால் அன்னியர்பொருளை அப
கரிப்பான், வலிமையிலலாதவர்களை அலைக்கசெய்து பலவிததுன்பப்படுத்தி
கொடுமையினையுடையவன் விதிக்குத்தவருன் பரவொழுக்கங்களையே பாதுகா
த்து இவன் காசித்தலத்து வகிக்கும்போது. எ-று. (ஈ)

சிவநேசமுடையானாய்ச் சிவநாமம் புகலவானாய்ச்
சிவமாரும் வெண்ணீரே திகழ்தரப் பூசிடெவானாய்ச்
சிவமர்க்கணமணிமாலை செறிதரப் பூண்டுவொனாய்
சிவமாருகதிருக்காசித் தெய்வயிருப்புடையாய்.

(இ-ள்.) விவரேசமுள்ளவனும், சிவநாமத்தை யுச்சரிப்பவனும், சுபகரம் நிறைந்த திருவெண்ணீரற்ற விளங்குமபடி தரிப்பவனும் சிவபெருமானுடைய திருநேத்திரமென்று சொல்லத்தக்க உருத்திராக்ஷமாலையை நெருங்குமபடி தரிப்பவனும், சர்வமங்களுமுடைய சிறந்த காசிப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் விசுவேசரிடத்து அன்புடையவனும். ௭-று. (ய௧)

காசிகர்வசிப்பாராக் காணிலவணங்கிவிடாதுய்க்
கூசியவர்பணிவிடையே குறிப்பறிந்து புரிவாறுப்ப்
பேசியமாமறைமுதலாப் பிறங்குதூல் வாஞ்சையனும்
மாசியலாமனத்தானும் வாழ்ந்தனனோர் புலமனன.

(இ-ள்) காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்பவனாகக்கண்டால் வணங்குகின்றவனும், அடக்கத்துடன் அக்காசித்தலவாசிகளா திருவுள்ளங்குறிப்பறிந்து புணிவிடைசெய்கின்றவனும், சொல்லத்தக்க பெருமையுள்ள வேதமுதலாக விளங்கும் கலைகளில் விருப்புடையவனும், களங்கமில்லாத மனமுடையவனுமாக வாழ்ந்திருந்தான மறுதேசத்திலோரரசன். ௭-று. (ய௨)

நினையயினித்திடுமவன்பேர் சுமேதனென நிகழ்த்திவிடா
ரணையனமனு நெறிநடக்கு மறவலியை யுணராறு
வினையமிகு படைச்சிறுமை மேவியதொன்றே யுணர்நது
துணையவவன் மேற்பொருவான் சூழ்ந்தெழுந்தானமாசேனன்.

(இ-ள்.) நினைத்தமாதிரித்திற களிப்பையுண்டாக்குகிற அவ்வரசன் நாமகரணம் சுமேதனென்று சொல்லுவவராக. அப்பண்ணியவான மறுநீதிவழிநடக்கின்ற தருமத்தினவல்லமையைக் காசித்தலத்தையானும் மகாசேனன் அறியாதவனாகி வினைய மிகுந்த சேனைகள் குறைந்திருக்குங் காரணம் ஒன்றையே யுணர்நது, அச்சுமேதவரசனமேல விரைவாக யுத்தஞ்செய்யுமபடி ஆலோசித்தெழுந்தனன். ௭-று. (ய௩)

தீயமாசேனமர் குறித்தடைவன் செயல்கேட்டுப்
பாயசீர்ச்சுமேதனுமவெண் ணீற்றொடுகண் மணிபரிதது
மேயவெழுததைநதையும் விதிப்படி யுச்சரித்தெழுந்தான்
றாயகாசியில்வசிப்பா னென்பதுவு முளஞ்சூழ்ந்தான்.

(இ-ள்) கொடிய மகாசேனன் யுத்தஞ்செய்யக்குறித்து வருகின்ற தீயசெயலைப் பரவிய சிறப்புகள் சுமேதவரசனுங் கேள்வியுற்று விழித்திருந்திராட்சுந தரித்து விருமபத்தக பூரீபஞ்சாக்ஷரத்தை விதிப்படி யுச்சரித்து யுத்தவியத்த மெழுந்தவன், பகைத்து வருகிற மகாசேனன் பரிசுத்தமுள்ள காசித்தலத்தில் வாசஞ் செய்பவனாக விருக்கின்றானே எனபதை மீன்திலநினைத்தான். ௭-று. (கசு)

காசிகர்வசிப்பாராக் கண்டாறும் வணங்கிடறீர்ந
தாசிரியாவனையுபேர ராறறுவதோ வெனக்கவனறான
பேசியமற்றவறகிரங்கிப் பெருந்திறல் விச்சுவகாதன்
மூசியமாற்றல்ந்படைஞர் முரிந்தோடும் படிநினைந்தான்.

நிவது மகாசேனா முததியடைந்த அததியாயம் என

(இ-ஈ) காசிக் கலத்தில வரசூட்சி பவனா நாம கண்டால் வணங்குதலை
பிரதித்து அவர்களுக்கும் துன்பமுண்டாகும் வண்ணம் சொல்லத்தக்க யுத
களு செய்பவர்களைவிடக் கமேதவர்கள் கவலைகொண்டனர். இவ்வாறு கவலை
கொண்ட கமேதகி டத்து அவ்விராற்றிலயும் உடைய விவரமாக கருவியசெய்து,
சுடதவிராதி ௭ மகாசேனா சேனா தே நறு ஒடிப்போகும்படி திரு
டெரத்தில் நி ததன் ௧-௮

(கப)

ஐயனிது நினைந் டெலு மறக்கடைசெய மாசேனக
மையனிந்ரும படைமுழுதுங் காறதெதிராத் துயயேபோல
வையமிசை நிலைகுலைது மதிமாழாந் தோடியது
வெய்யசெயலுடையா நம் வெருவியுடைந் தோடெடுததான.

(இ-ஊ) விசுவநாதர் இடதப்பிரகாரி கருதியவனில், தருமத்தில் வரு
வியா நஞ்சுகளையு மகாசேனா டைய பெருமபடைகா முழுவதும் பெருங்காற
நிலைகி டப்பட்ட மலைய பருவிலேயே நல்ல, பூமியினமேல் நிலைகருங்கு மதிய
கவி யோடிச் கொடு ரசெய்கையுள்ள மகாசேனா நம் பட்டி தோற்ற ஒடிப்
போகான் ௧-௮

(கக)

போற்றுபெருங்காசிரகா புருதுபராவததீயை
மாறதும் மகையறியானா வாமதேவனைக்கவிப்
பாற்றுபடைசிலவுடையான பாறபலவெனபெரும் படையு
மேற்றுமுயலாந் நிதந் கேதுநீயுடையென்றான்.

(இ-ஊ) திசு கப்பாடும மகாமையுள்ள காசிக் கலத்தை மகாசேனாண்டாது
தோலவியிலே கடுங்குந் அவமானமொன்றும் கொடுப்பை அனைத்து வகைய
நிராதாணிய வாமநிதவொன்றும் ஆசாரியரை மாற்றத்து ஒடிவிடத்தக்க சில
சேனாசனையுடைய சேனாநிதத்து எம் டைய பெருஞ் சேனாசன பலவு மெ
கித்து யுத்தநசெய நயலாது ஒடிவிடுதற்குக் காரணம் தேவிரா சொல்லவே
ண்டுமென்று சேட்டான் ௧-௮

(கஎ)

உடையெனலுங் குரவ் வணாக் துவகையகத்தேயடக்கி
யனாயாபிரானியனைப் பனையனமிரு படையுடையான
வினாகெழுதார நீயனைபான் மேவுசிறுபடையுடையான
புனாயினமிருவலியேரவீ புகலவன்கிலெனெனி நம்.

(இ-ஊ) சொல்லவேண்டுமென்ற வனில் ஆசாரியர், திருவருளாலறித்து
சுதோ மிதத்தை மாத்கிலடக்கக் காண்டு, நீ அரசாக்கரசனாவை மமேதனே
டா தேசத்தக்சுன வாசனைப்பொருடைய மாலையுடிக நீ அநிசேனாகையுடை
யவன் அவன் லெ சேனாகையுடையவன் நீ குற்றமில்லாத பராக்கிரமத்தை
யுடையவன் அவன் அனிலிலாதவனாயினம் ௧-௮.

(கஆ)

காசிக் கவசிப்பாராக கண்டுபணிபவனவேத
வாசியுடையகிலெசன மலரடிக்கேபனபுடையான

பேசியகல்லொழுக்குடையான பெருந்தெய்வவலிபுடையான
வீசியகாமாதியினுள் மேதகையகல்யியினுள்

(இ-ள்.) அசுக்மேதன காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவரைக்கண்டு வணங்
குணைவன வேதங்களால் எடுத்துக்கூறும் விசுவநாதருடைய தாமரை மலர்
போன்ற திருவடிகளுக்கு அன்புசெய்பவன். சொல்லத்தக்க நல்லொழுக்கங்களை
புடையவன், தெய்வபலத்திற நிறந்தவன் காமாதிதூக்கருணங்களை பொழித்தவ
ன் மேலாகிய கலவியை புடையவன் என்று (கக)

அன்னவனுக் கெதிமறைபா வமைந்தவனீயாதலினுள்
மின்னகுவாடபடைபிடித்து விறனமிகுநின் பெரும்படைக
ளென்னவுமற்றவறகெதிரா யேகுவதெக்காலுமில்
முன்னரியவுண்மையிது மொழிந்தன னென்றானுரவன்.

(இ-ள்.) அசுக்மேதனுக்கு விரோத ஒழுக்கத்தினுள்ளவன் நீ யாதலால்,
மின்போலும் விளங்குகின்ற வாளாயுத்ததைப் பிடித்துக்கொண்டு மிகுந்த பராக
கிரமமுள்ள உணனுடைய பிரபல சேனைகள் யாவும் அசுக்மேதனுக்கு எதிர்த்து
யுத்தத்திறஞ்ச செலவது ஒருக்காலுமில்லை, நினைத்ததற்கரிய சத்தியமதிதுவாகுமெ
ன்று ஆசாரியராகிய வாமதேவமுநீவா கூறினான். என்று (கஉ)

குருவாமதேவன்மொழி யுணமையெனக் கொள்ளானாய்
மருவாத கொடுநதுபாக்கே யாளானமாசேனன்
பெருவாழ்வும் பெருவலிபும் பெருமபுகழும் காசிகளை
யொருவரதசுமேதனுக்கே யுளவாக வுளவாக.

(இ-ள்.) வாமதேவனென்னும் ஆசாரியர் திருவாக்கை உணமையென்று
கொள்ளாதவனாகி சங்கப்பாடாத கொடியதுறாங்களுக்கே ஆளாய் மகாசே
னனெனப்பவன், அதிகசம்பத்தும் பிரபல பராகிரமமும் பெருமபுகழும் காசிப
பதியினிடத்தது அன்பு நீங்காத சுமேதனுக்கே உண்டாகுக உண்டாகுக என்று (க)

மறைநெறியுங்காசிகர் மானமியழும் கற்பனையே
யிறையிலவன்றன்னொடுபோ றோற்றடைவனவாகையென
முறைநிறுவு குரவனெனா மொழிந்தனின ததிரீக்தெழுந்தான்
பறைகெழுப்படையினொடும் பண்டுபோற போய்வளைந்தான்.

(இ-ள்.) வேதங்களில் விதித்த நல்லொழுக்கமும், காசித்தல மகிமையும்
கற்பனையாகும், கண்காலத்துக்குள் அசுக்மேதனோடு யுத்தஞ்செய்து வெற்றிய
டைவேனென்று விதிவழியாகக் கட்டளையிட்ட ஆசாரியரொதிரே சொல்லிக்கோ
பித்து ஆர்வாரத்துடனெழுந்த மகாசேனன் வரத்தியங்களுடைய பலசேனை
களோடும் முன்போல அசுக்மேதனைச்சுழங்கு கொண்டான். என்று. (கஉ)

சிவநாமமெழுதுபடைக் கலமேந்தித்திராதசு
சிவநாம முச்சரித்துச் சினந்தெழுசில் படையுடையான்

இவது மகாசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௭௫

சிவநாமமே பொருளாத தெளிந்தவனாவனென

சிவநாமமே நவீனஞ் சிதைந்தது மாற்றவன்படையே.

(இ-ள.) சிவநாமங்களை எழுதிய ஆயுதங்களை உடுத்துக்கொண்டு எப்பொழுதுந் சிவநாமத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு கோபித்தெழுந்த அறபசேனர்களை யுடைய சுமேதன சிவநாமமே உண்மைப்பொருளென்று தெளிந்தவனாவன அச்சிவநாமத்தையே கூற்றிக்கொண்டெந்தாதனைய விஜேந்திரபாகிய மகாசேனன் சேனனை முற்றிடதோடின. எ-று. (௨௩)

முனபோலப்படைசரிந்து முனிகியோடிடக்கண்டு

பினபோயினறிடவென்று பேசவுரிவாரதோடத

துனபோடிபராவமுஞ் சுட்டிடலானமாதேன

வனபோடுமனமபுண்ணுப் மருவுகாசியிற புருந்தான.

(இ-ள) முன்னோடியதுபோல சேனனை நெடுங்கியோடுதலை மகாசேனன் பார்த்து பின்னையோடி நிற்பாசனென்று சொல்லவும், அவைகள் நிலலாது ஓடிப்போக, துயரத்தோடு அவமானத்திடுதலால் தைரியமில்லாத மனமபுண்ணாவித்தான்வருகுவ காசித்தலத்திற புருந்தான் எ-று. (௨௪)

இவனிலைமையிதுவாக விளிபதுவாரத்தினுடு

கவாமனவஞ்சகத்திறல்சால் கலிவாதம் புரிந்தெழுந்து

தவாரிலைமையறச்சாயப்பேன நராதலகை கோமபிடுவா

ரவாரிலையும்மறாக வாகுவுலென்றுடனறறந்து.

(இ-ள.) மகாசேனன் செய்கை இவ்வண்ணமாறுமுடிய மேலான துவார யுக்தேவதையோடு வேறுபட்ட மனமும் வஞ்சகத்திலேமிகுந்த திறமையுமுள்ள கவியுடையுருவனை விஜேந்திரகொண்டெழுந்து தப்புகின்றதைய தன்மையை முழுதுவகெடுப்பேன் பூவுலகத்தை செய்வையாகக் காக்கின்ற அரசா தன்மையையும் அவவாறுகருவேனென்று கோபித்துச்சபதம்)சொல்லிக்கொண்டி. எ-று. (௨௫)

விருமபுகமேதனைச்சார மிகநாள் காததிறந்து

மருமபுகமையங்கிடையா தச்சமிருந்தெதிர்வந்து

பெரும்புவிபாண் மன்னவிற பேனியடைந்தமுயன்றே

விரும்புனித்ததிடமகொடா திருந்தனையாலிதுகுமே.

(இ-ள) நல்லவர்களால் விருமபத்தக சுமேதனென்னும் அரசனையடைந்தருக கவிபுருஷன் நெடுநாள் காததிறந்தும் அவ்வரசனிடத்து அஞ்சார் மின்மையால் நெருங்கச் சமையங்கிடையாது மிகுந்தபயங்கொண்டு எதிரோ வந்து தமது வடிவத்தைக் காட்டி பெரியவுலகத்தை யாளுகின்ற சுமேதவரசனே யுள்ள விரும்பீத தொடர முயற்கித்தனை நீ மகாபரிசுத்தத்துதலால் எனக்கு இடங்கொடாதிருந்தனை இச்சுத்தம் உனக்குத் தகுதியுள்ளதாக விருக்கின்றது. எ-று. (௨௬)

என்றுமொழிதலுநீயா ரெனறாசன வினாவுதலு

நன்று வினாவினையறத்தை நரசஞ்செய்திடுகலிகா

னென்றுநீயடைவானுரை யுள்ளேனென்றுரைத்திடலுங்
கன்றுசினவ கொடுபிடித்துக் காலராபுமிடுகென்றன.

(இ-ள்.) இப்படியென்று கூறியவனவில நீயாரென்று சுமேதவரசன்கேட்க
நல்ல வினையெதனை தருமத்தைக் கெடுக்கிற கலியுகபுருஷன் நான், சனமராக
கமுள்ள உன்னை யடையுமாசைகொண்டு வந்தேன் என்று சொன்னவனவில
பெருங்கோபங்கொண்டு இக்கலியைப்பிடித்து காலவிலங்கு போடும்கள்ளென்று
தனது பரிசனங்களுக்குத்திரவுசெய்தான். என்று (உ.௭)

இதுசெய்யவுமியவனவல்ல நெனவெருவிக் கலிவணங்கி
முதுபுகழோய சிவநாம மொழிவானா யானசாரே
னதுபெரிதோ நின்னும் மறைகுணை யுஞ்சாரேன
கதுமெனவென்றனையிடுதி யெனவேண்டக் கழிகென்றன

(இ-ள்.) விலங்கிடுதற்கு இவன் வல்லவனென்று புகழது கலிபுருஷன்
சுமேதனைவணங்கி, பெருமபுகழுள்ளவனை சிவநாமத்தை யுச்சரிப்பவர்களை யான்
சாரமாதேன அது பெரிதாமோ உன்னுடைய நாமத்தைச் சொல்லவார்களையும்
அனுமாதேன, சீக்கிரமாக என்னை விட்டுவிட்டுவனடிமென்று வேண்டிக்கொ
ள்ள அச்சுமேதவரசன் (இரங்கி) போவென்றனை என்று (உ.௮)

கழிந்தகொடுந் கலியஞ்சிக் காசியொடு சிவநாம
மொழிந்தவரை யடையுமவலி முக்காலத் தினுமிலையென
றிழிந்தமுக மொடுஞ்சாமபி யிருந்ததாற் சுமேதனெடு
பொழிந்தசமர் பொரப்போந்த பெல்லாத புரவலன்போல்

(இ-ள்) நீங்கிவிட்டகொடிய கலிபுருஷன் பயந்து காசித்தலத்தையும் சிவ
நாமத்தையும் உச்சரிப்பவர்களைச் சேரும் வல்லமை திரிகாலத்திலும் நாமகலிலை
யென்று தொங்கிப் முகத்துடனவாடி இருந்தனை (சனமராககமுள்ள) சுமேதவ
ரசனெடு சரமாரிபொழிந்த யுத்தஞ் செய்யுமபடிசென்ற துஷ்டனாகிய மகா
சேனனைப் போல என்று (உ.௯)

மானதகான் மனமழிந்த மாசேனனாராயநது
மோனத்தாலுயர்ந்தருந் முன்சென்று பணிநதுமதி
யினதநா னின்வார்த்தை யிகந்தேனிக நனமெழுமஞ்
ஞானததாற் கெடுவேனோ நல்காயென றுறவிரந்தான்.

(இ-ள்.) அவமானத்தால் மனச்சோரவையடைந்த மகாசேனன் ஆலோ
சித்து, ஞானத்தாலுயர்ந்த ஆசிரியராகிய வாமதேவமுனிவாமுன்னே போய்ப்ப
ணிந்து மதிதேட்டால் தேவரீருடைய திருவரகங்கக்கடாதேன இப்படி உண்டா
கினர் அருஞானத்திலை கெடுவிடுவேனோ, இனி பிழைக்குமவண்ணக் கட
ளை இடுமென்று குறையிரந்தான். என்று. (உ.௧௦)

இரந்தவனேரேக்கிமன மிரங்கி மெலியாதவருள்
சுரந்துருவன்புகல்வான் துட்டனாகியசேன

நூல்து மகாசேனன் முததியடைந்த அதியாயம் என்

நிரந்தரமிககாசியை நீனைவிகவேசனைப்பணிமெம்

வரந்தருகவகையிறபடிநின் வல்வினைதாநருமென்றான்.

(இ-ள்) குறையிரந்தமாதேனனைப் பார்த்து மனமிகங் ஸூனகிருபை வைத்து ஆசாரியாகாவாரா, தவ்ந்தனைய மகாசேனனைப் பொழுதும் இக காதித்தலத்தை நீ கித்தனைசெய விசுவநாதாவணைநாடல்வந்தகளைத்தருகின்ற கவகையில் ஸநானஞ்செய, உன்னுடைய வல்வினை ஒழித் துவிடுமென்று கட்டளை யிட்டனா. எ-று. (நக)

உணமையாசிரிபன்வர யுரைத்தமொழி யுட்கொண்டு

வண்பைசோ மகனடியுத்து மாநிலநாடு குறுபார

மெணமையாம் வகையிருத்தி யிடர்முழுது மிரித்திடுவான

தணமையார குணத்தினுடு சஞ்சரிப்பானாயினா.

(இ-ள்) சத்திய ஞானத்தையுடைய ஆசாரியா திருவாகால கட்டளையி ட்ட வாக்கியத்தை மனதிற்கொண்டு உதாரத்தவமுள்ள தன்முறைய புறங்கள்ளி பெரியபூமியைத் தாங்குகின்ற பார்த்தை விதிப்படி இருத்தி, ஈவுநூத்திரங் காளை யும் நீக்குமபடிசூ சார்த்தமுதலிய குணங்களைபி பழகத்தொடங்கினான். எ-று. ()

கதிருதிக்கு முனமெழுந்து கங்கை நீரிடைப்படிந்து

பிரிதலிலெவண ணீரணிந்து பிறங்குறுகண் மணிபூண்டு

மதியமையும் விசுவேசன் மலாடிகா வழிபட்டுப்

பொதியருள்செய் தருளன்ன பூரணியை யுமபணிகது.

(இ-ள்) குரியோதயத்திற்கு (ஐந்து நாழிகைக்கு) முன்னமெழுந்து, கங்கைநீர்தத்தில ஸகானஞ்செய்து, சரீரமுழுதும் விபூதியணிந்து, வீணக்கமுற்ற உருத்திராமகாமலினை தரித்து, மனத்திலெழுந்தருளத்தக்க விசுவநாதா, தாம னாமலாபோன்ற திருவடிகளை வணங்கி, நிறைந்தகருணையைச் செபித்த அன்னபூரணத்தாயாராயும் பணிகது. எ-று. (நக)

மன்னுகா சியைவிருப்பின் வலஞ்செய்து சிவநாமம்

பன்னுவா ரடிபணிகது பறறுவே நில்லாஞய்

முன்னுமா சிரியனைப் முனியினறிப் போய்தொழுது

துன்னுபே ரன்பினுய்த தூயனாய் பயிலுவான்.

(இ-ள்) கீல்பெற்றகாசிப்பதியை, அதிக பிரியத்தோடு பிரதக்ஷிணஞ்செ யாறு சிவநாமத்தை உச்சரிக்கின்ற பெரியோர்களுடைய திருவடிகளில் வணங்கி, வேறுபற்றுக்களைச் சிந்தியாதவனாகி (யாவரும்) கிந்திக்கத்தக்க ஆசாரியராகிய வரம தேவ முனிவரையும் அன்புடன் போயவணங்கிக்கொண்டு, நிறைந்த அன்பை யுடையவரையப் பரிசுத்தநடையோடு பழகியிருந்தனன். எ-று. (நக)

இன்னபடி சிவநாள் கினிதுபயில் வதுதெரிந்து

நன்னலமார் விசுவேசா னாரும்ரு டரப்பெற்றுப்

பன்னிய தீமையெலாம் பாழாகிப் பசுத்தியுற
றுன்னிய பேரினப் முற்றிருநதான மாசேனன்

(இ-ள) இந்தப்பிரகாரம் சிலநாள அக்காசித்தலத்தில், மகாசேனன் உத
தம் மாராக்கத்தில் இன்பமாகத் திண்டோறும் நடந்துவருவதை, நிறைந்த ஆநந்த
ரூபராகிய விசுவநாதரிடது அநுக்கிரகஞ்செய்த, அவ்வநுக்கிரகத்தைப் பெற்றுக
கொண்டு சொல்வதற்கரிய (சஞ்சிதமுதலிய) வீணைகளையெல்லாம் பாழ்ப்படுத்தி
மேலாகிய பரஞானத்தையுடையவனாய் நினைத்தற்கரிய முத்தியின்பத்தைடைநத
னன் ௭-று (௩௫)

மருவுகொடுநீமைபுரி மாசேனனென்பவனும்
வெருவுதவிர நடைவரிய வீட்டினப் பிழைவனென்ற
பொருவுதவிர் காசிமான மியமபுகலற கெளிதாமோ
வருவுருவச சிவபெருமாத கதவததே மிருவிரூபம்.

(இ-ள) தங்கிய மகாபாதங்களை யெய்த மகாசேனனென்பவன், அச் சந்நம்
அபாதகப்பலனுண்டாகும் அச்சமொழிந்து, மோக்ஷ இன்பத்தைப் பெறு
வானாயின, சமாஸ்மில்லாத் காத்தலத்தில் மகிழ்ந்த சொல்வதற்கு அருமையா
கும் அருவத்திருமேனியையும் உருவத்திருமேனியையும் கொண்டிருக்கிற சிவ
பிரபாகர அச்சா சிவபதியில் அதிகவிரூபமாகும் ௭-று. (௩௬)

ஆதலினற காசிகா வசிப்பவாக னமபுரிந்து
காதலின லுறவேனமும் வேறென்று கருதினரேற
பாதகமா தருமியன்போற படாதபாடுறுவரென
மேதகுமா மறைத்தருமன விரித்துணாததான நீபகற்கே.

(இ-ள) ஆனபடியினால் காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்தவரான சிவதருமங்க
ளைச்செய்து (நனமாக்கத்தில்) விருப்பமுடையவர்களாக வசித்தலவேனமும் அத
ற்குமாறாக நினைப்பவர்களுடைய நிறைந்த பெருமபாவமுள்ள இம்மகாசேனை
ப்போல வேறொருவரால் அநுபவிக்கப்படாத அவமானமுதலிய துயரப்பாடுகளை
அனுபவிப்பரென்று பெருமையுள்ள வேததருமமுனிவா மாணக்கனாகிய தீபகன
க்கு விரிவாகக் கூற்றினா ௭-று (௩௭)

மகாசேனன் முததியடைந்த அததியாயம் முற்றியது.

ஆக அததியாயம் ௫-க்குத் திருவிருத்தம் ௨௨௩.

திருச்சிறம்பலம்.

திருச்சிறம்பலம்

கூ-வ துநரநாராயணர் நாரதருக்குபதேசித்த

அத்தியாயம்.

திருச்சிறம்பலம்

ஆரியனாக உபகண்பணியா வையனேதகதுவ விசாரஞ்
சீரியயோகம் யாகநறவநற நீரததயாததிரைசெபவிரதம்
கூரியதரும் தானமாகிகளைக் குயிறறிடவல்லமை யில்லா
னேரியனமுததி யடைதருதரும் மிதுவெனவுரைத்திடல்வேண்டும்.

(இ-ள்) வேததரும்மெனனும் ஆசாரியர் திருவடிகளை மாணக்கருகிய
திபகனவணங்கி சறகுருவே தத்தவவிசாரணைசெய்தல், கிறாத யோகாடயியாச
ஞ்செய்தல், யாகஞ்செய்தல், மேலாகியதெஞ் செய்தல், உயாகத்திரைததயாததிரை
செய்தல், ஜெபஞ்செய்தல், கல்லவிரதங்களை அனுட்டித்தல், துடபமாகிய தரும்
ஞ்செய்தல், உததமதானமாகிகளைச்செய்தல், மேறகொணவைகளில ஓய்ந்து
செய்ய வல்லமையிலலாதவன் ஆகியமோகத்ததை அடையத்தக்க உபாய தரும்
மிதுவென்று திருவாயமலர்வேணமும் என்று

*(ச)

கலியுகத்தயிராகண ஞானமுமதறா கைவரு முததியுமடையு
மெலிவறவெனற சொல்லிற்றும பூது விளைத்திடு மருடியெனறிரப்புவன்
வொலிபுகழ்குரவ னுணராததுவனமைநதா உணமைசோ சபிலமாமுனி
வலிகெழுமரிசொடியெனறெவருமதித்திடபபடுமுயாபெரியோன

(இ-ள்) கலியுகத்தில் ஆனமகோடிகள் உணமைஞானத்தையும், அதனால்
சித்திகின்று முததியையும் எளிதாக அடையுமென்கிற வாகுடியும், ஆசாரியத்தை
உணடுபண்ணும், (அதனுணமையத்) திருவாய மலர்ந்தருள் வேண்டுமென்று,
(திபகன) குறையிரப்ப, வியாபித்த புகழையுடைய வேததரும்முரிவா, உடனே
கேடபாயாக, உணமைஞானத்தையுடைய மகிமையுள்ள சபிலமுனிவரென்பவா
வல்லமைதங்கிய விஷ்ணுசொருபியென்று யாவராலேயும் மதிக்கத்தக்க செமீர
முள்ள பெரியவா என்று

(௨)

ப-ம. வஞ்சனைகிடமாகிய கலியுகத்தில், உணமைஞானமும் அதன்பிறையோ
சனமாகிய முததியும் அடைதல் அருமையிலருமையாதலின, “ஞானமுமதறா
கைவருமுததியுமடையு மெலிவறவெனற சொல்லிற்றுமபூது விளைத்திடு” மென்று
கூறினா.

அனையமாமுனிவன் பாறசிலமுனிவ ரடைந்தனர் வ்ணங்கியிதுரைப்பார்
வினையமார்மனசுத்தியையலான ஞானம்விளைவதின் மத்தகைஞானம்

புனையவெய்தாது பவம்பலகோடி பொருநதினு முதச்சாராது
துனையவச்சுத்தி புறம்வகையெமக்குச் சொல்லெனக் கபிலனோதிடுவான்.

(இ-ள) அங்கயிலம்வறா முனிவரிடத்து சில முனிவராளவாது, பணிந்து
இதைச்சொல்லுகின்றார்கள் வினையசம்பததுள்ள சித்தக்கதிவந்தா லல்லாமல்
உண்மைஞானமுண்டாகமாட்டாது. அவவுணைஞானம் வராமல் பலகோ
டிசரி மெடுத்தாலும் முத்திவாராது (ஆதலின்) வினாவாக அச்சித்தக்கதி உண்
டாகிற மாரக்கத்தை பெய்களுக்கது திருவாயமலர்வேண்டுமென்று கேட்க, கபி
லமுனிவர கட்டளைபிடித்தொடங்கினார். எ-று. (ங)

சித்தியென்பதுதான் சத்தியசொருபஞ் சேய்த்ததா லணிமையா
காது, முத்தியின்விருப்பம் வைத்தவர்பெறுவான் முயன்றிடல் வைக
லும் வேண்டும், பொத்தியமாயை தனைச்சயங்கோடல் புவியிடத்தெளிய
தோவன்று, சத்தியஞானநதமா முகலவனறனைபுபாசித்தலேவேண்டும்.

(இ-ள.) சித்தியென்று சொல்லத்தக்கது சத்தியமாயுள்ள சொருபாதுபவ
மாகும், அச்சொருபாதுபவம் தூரமேயன்றிச் சமீபமாகாது. அவ்வொபவத்தில்
வீருபபம்வைத்தவர்கள் அதைப்பெறும்பொருட்டு சதா காலமு முயற்சிக்கவேண்
டும். மூடிக்கொண்டிருக்கின்ற மாயையை வெல்லுதல் பூமியினிடத்து எளி
தன்று. (அதை) வெல்லுஞ்சாதகம் யாதெனில் சச்சிதானந்தருபராகிய முற்றகட
வுளை உபாசனைசெய்யவேண்டும் எ-று. (ஈ)

ஆசையொழிதால் விஷயவாசனை யொழியும் விஷயவாசனையொழிந்
தால் மனோலயமவரும் மனோலயமவதால் மாயையொழியுமாதலால் எளியதோ
வன்றெனறுகூறினார்.

கொடியவந்தனையி லமுத்தியவயிர்கள் குறிக்கொளும் பிறப்பிறப்பஞ்சாக்
கடியதோர்குணத்தை நினைதொறும்வருகதம் கலப்புறுதிருந் திடவிலலை
படியவரம்விடைய வாதனைநீததல் பயிலுதலுயிராககரிதாரு
நெடியமா முனிவீர் மெனமெலவதனை நீத்தலேதுணிபென வுணர்மின.

(இ-ள.) கொடுமையான பிரபஞ்சவாதனையிலமுத்திய ஆன்மாக்கள் குறிக்க
படுகின்ற உறபத்திலயத்துக்குப் பயமுறார்கள் அச்சமுள்ள இவ்விழிகுணத்
தை நினைக்கும்போதும் வருத்தமுண்டாகாதுருக்கவில்லை உலகத்தை விருமபுகிற
விஷயவாசனை நீங்கும்படி சுத்தவாசனையிற் பழகி வருதல் உயிராளுக்கு அரு
மையாகும் பெருந்தவமுள்ள முனிவர்களை உபாயமாக அவ்விஷயவாசனையை
நீக்குதலே துணிபென்று தெரிவிக்கலாக எ-று. (ஊ)

முத்தியென்பதற்கு மூலமொனததுதான் முன்னவன்றிருவருளதுவும்
பத்தியிறகுரவன பணிவிடைபுகிந்து பனகறுதூல்பலபயின்று
சித்திபெற்றவருக கெய்திடுமென்றித திருவிடைமூடாய்த்திநிழிம்
புத்திகெட்டவருக கெய்துமோவிரதப் பூரணமானசாதனமே

(இ-ள.) முத்தியென்று சொல்லுதற்கு மூலகாரணமாயுள்ளது இவ் பெரு
மான திருவருளாகும், அத்திருவருளும் பத்தியோடு ஆசாரியா பணிவிடை
செய்து குற்றமற்ற ஞானசாதகியங்கள், பலவற்றிலும் பழகி, ஒழுக்கம் சித்தித்த

கூவுதுநர்நாராயணாநாரதருக்குபதேசித்தஅத்தியாயம். அக

வகருக்குக் கிடைப்பதன்றி இச்சம்பத்தை யடையாமல் அஞ்ஞானமுடையார யப் பிரபஞ்சத்திலுழல்கின்ற மதிக்கேடையுடையவருக்கு இப்பூரணமான சாத னை கிட்டுமோ (கிட்டாது) என்று. (சு)

வளிதடவரினு மினிதுபாட்டுகரு மகதியாழ் முனிவரணவா
வொளிகெழுநரா ராயணாமருவு மொப்பிவாச் சிரமததையுற்றுத்
தெளிதருபெரியீ ரெநிபமததாற் சித்தியுஞ் சத்தியமுண்டா
மளிகெழுவிடைய வாத்நையெதன லழிதருமுணாத்திடல்வேண்டும்.

(இ-ள்) (அனுபவமான ஒருகதை சொல்வேன கேளுங்கள்) காமந்நாம பினமேற் படினும் சுரவகளோடமைந்த கானத்தையுண்டாகும் மகதியாழையுடைய நாரதமுனிவர அளவில்லாத ஞானப்பிரகாசத்தையுடைய நாரநாராயணர் வீற்றிருக்கின்ற சமானமற்ற ஆச்சிமததையுடைய தெளிவுள்ள மஹாஹுபாவரோ எந்த நியமத்தாற் சித்தச்சுத்தியும் அனுபவசித்தியுமுண்டாகும் பழகியவிடைய வாத்நை எந்தச்சாதனைத்தாலுழிந்துவிடும் (தேவரீர்) எட்டளையிடவேண்டும் என்று.

யாவரும்பெண்டு பிள்ளையாதியாபா லியற்றபிமானமென்றுரைக்கு
மேவரும்ராககோட பட்டவராகி வெய்துயிர்த் துழிதருகின்றார்
தாவரும்கங்கா ரத்தினாருரவன் சாததிரம் வருணமாச்சிரமம்
பாவருநியம் மாதிகளிழந்து படுதுயர்க களவிலையென்றும்.

(இ-ள்) (இஃதன்றியும்) எல்லோரும் மனைவி மககள் முதலானவரிடத்து வைக்கும், அபிமானமென்று சொல்லத்தக்க வீரபுபமென்னும் பாம்பினால், கடிக்கப்பட்டவராகி பெருமூச்சுவிட்டுத் திரிவினராகக் கெடுதலில்லாத அகம்பகாரத்தையுடையவர்களாய் குருவாகியத்தையும், சாததிர உணர்வினையும், வருணாச்சிரம நிலைகளையும், பரவிய நல்ல நியமமாதிகளையும், கைவிட்டுச் சதாகாலமும் படுகிற ஆயுதங்களுக்களவில்லாதவராகி, என்று. (அ)

மற்றுமொவ்வொருகோட் பாடுளங்கொண்டு மறுப்பெரும் வாதமே யியற்றிச், சற்றுமோசாந்தத தழுவிவாதிநிவார் தவலரும் கட்டுமுற்றொழியி, விறுமாமுத்தி கலப்பதென்றுரைப்பீ ரென்னுமுதகமிகமலர்ந்து பற்றுமாதரத்தினுநதுழாய்ப்பட்டலைப் பண்ணவரினிதெடுத்தாரைப்பார்.

(இ-ள்) வேறுவேறுபுள்ள ஒவ்வொருகோட்பாடுகளை மனத்திற்கொண்டு மாறாமல் பிரபலவாதமிட்டவர்களாய்ச் சாதத்ததை லேசமுந்தழுவாமல் உழலவாகன. கெடுதலில்லாத அப்பந்தம், முழுவதும் விட்டொழிந்து மேலாகியமுத்தியையடைவது, எக்காலமென்று நாரதமுனிவர கேட்க, லல்ல துளசிமாலையணிந்த நாரநாராயணர் உண்டாகிய அனபினால், மிகுந்த முகமலாச்சிகொண்டு இனிமையுடன் எடுத்துரைக்கின்றனா, என்று. (சு)

* பருவருங்கலியின விடலரிதாய பந்தபாசங்களைப் போக்கி
யொருவருமுத்தி யடைதாராடைய முபாயமொன் றுண்டதுகேட்டி

மருவருமறைமா முடிநடுப்பொலிந்து வைகுறுங்காசிமாநகரில்
வெருவருநிடைத்தின வசித்தலேயினப வீடுபேறுறுவதற்குபாயம்.

(இ-ள) துன்பத்துக்கிடமாகிய கலியுகத்தில் வீடுதற்கரிதாயிய சம்பந்தமுள்ள பாசங்களைப்பொழித்து ஒருவரும் முத்தியடையமாட்டார்கள். (ஆனால்) அடைகின்ற உபாயமொன்றிருக்கின்றது அவ்வுபாயத்தைக் கேட்பாயாக்கிடத்தற்கரிய வேதங்களின் (ஆதி) மததி அந்தவாசில் விாககமாகப்பித்தொழிக்கின்ற மகத்தான காசித்தலத்தில் அசசமில்லாமல் திடத்துடைய வாசஞ்செய்தலே இன்பமயமாகிய மோக்ஷவீட்டை அடைவதற்கு உபாயமாகும். ௭-று (40)

மறைபுடியமர்மா தேவனும்பாமு மலாப்பொகுட் டணையிருப்பவனாக
கறைகெழுஞ்சித் தண்ணலுமவானோ கணங்களும் வித்தியதாரு
முறைகருடருங்கிம் புருடருஞ்ச முமிழையிற றாகருமபிறரு
நிறைகெழுவாஞ்சை பொடுபிரியாது நிகழ்காரப் பவிதக்காசி.

(இ-ள) வேதமுடிவில் தங்குகின்ற சிவபிரானும், விஷ்ணுவாகியயானும், தாமரைமலாப்பொகுட்டை இடமாகக்கொள்ளும் பிரமனும், (சத்திருக்களுடைய) உகிரந்தோயாத வச்சிராயுதமேந்திய தேவோதிரனும், தேவகூட்டங்களுக்கும், வித்தியதாராகளும், கருடரும், கிம்புருடாகளும், விஷ்கதைக்கக்குகின்ற தந்தன்களையுடைய நாகலோகத்தவரும், மறையேராகளும், பூரணமாக நிறைந்த பிரியத்தோடு சதாவகிகப்படுவது அக்காசித்தலமாகும். ௭-று (41)

முத்தியாவருக்குவ கொடுப்பமென்றுலகின் முகிழ்த்தபலிமலங்கனிநுள்
சித்திசேர்பவருக கனித்திடுங்காசித் திருத்தலம் போலுவதிலைப் [ஞஞ
பத்திசெய்பரம் சிவத்தலமென்றும் பரவுவிட இனுகத்தலமென்று
மொத்தியல்பிரமத தலமென்றுமுரைப்ப வோங்குமவ வானந்தககானம்.

(இ-ள) (வந்து எடுப்பவர்கள்) யாவருக்கும் மோக்ஷத்தைத் தருகிறோமென்று (பராணவர்களால் தெரிவிக்கின்ற) உலகத்திலுண்டாயிருக்கும் அனேக தலங்களுக்குள் மோக்ஷாதுபவத்தியை, அடைபட்டுக்குக் கொடுக்கின்ற சிறந்த காசித்தலத்துக்குச் சமானமொன்றுமில்லை பத்திசெய்தற்கிடமாகிய உயாவுள்ள ஆனந்தகானம் என்னும் அக்காசிப்பதியை பரசிவத்தலமென்றும் விஷ்ணுத்தலமென்றும் பிரமதேவருடைய தலமென்றும் சொல்லுவார்கள். ௭-று. (42)

சிற்சிலர்காசி மான்மியநதெரிந்து தீர்தராதாவயின் வசிப்பார்
சிற்சிலர்க்ககை நறுப்புனலாடித் தேவதேவனைப்பணிக தமர்வார்
சிறசிலரன்ன பூரணியுமையைத் தெரிசனஞ் செய்துவீற்றிருப்பார்
சிறசிலாநம்மைத் துழாய்கொடுபோற்றித் திருத்தகுபத்திசெய்துறைவார்.

(இ-ள) சிலபோ காசித்தலத்தின் மகிமையை யுண்டாது விட்டுநீங்காமல் அதத்தலத்தில் வாசஞ்செய்வார்கள் சிலபோ கங்காதீர்த்தத்தில் ஸநானஞ்செய்து தேவதேவராகிய விசுவநாயக்கா வணங்கி வசிப்பார்கள் சிலபோ உமா தேவியா ராகிய அன்னபூரணியாரைப்பணிகது வசிப்பார்கள் சிலபோ விஷ்ணுவாகிய கம மைத் துளவங்கொண்டு அருசுகித்து சிறப்புற்ற பத்திசெய்து வசிப்பார்கள். (43)

சு-வதுநாநாராயணாநாரதநுக்குபதேசிததஅததியாயம்.அந்

சிறசிலர்துண்டி விராயகர்தம்மைத் தினதொறும் போற்றியேததெடுப்
பார், சிறசிலர்ஞ்மரக் கடவுளவணங்கித் தீவினையொழிந்தினி தமர்வார்
சிறசிலாகால வயிரவறபோற்றிச சிந்தனைமுற்றிடக் காண்பார்
சிறசிலாதண்ட பாணியைவணங்கித் திருவொடும்பொலிந்தினி தமர்வார்.

(இ-எ) சிலபோ துண்டிவிராயக்கடவுளைத் தினதோறும் அருச்சிததத்
துதிப்பார்கள சிலபோ முருக்ககடவுளை வணங்கிக் கொடியவினைகளை நீக்கிச் சக்
மாக வசிப்பார்கள். சிலபோ காலவயிரவரை வணங்கி எண்ணிய எண்ணங் கை
கூடக்கண்டு (வசிப்பார்கள்) சிலபோ தண்டபாணியைப்பணிந்து ஞானசம்பத்
தோடுவினங்கியபத்த னிருப்பார்கள். ௭-று. (கசு)

சிறசிலாமலைப் போற்றியேததெடுப்பார் சிறசிலாபரிதியைத் தொழுவார்
சிறசிலாவசிப்போக் கிடமுதற்பலவுந் திருத்தக்ககொடுத் துபசரிப்பார்
சிறசிலாமறையோ ராதியாகருணவு செறிசுவைமொடுமபடைத்துவப்பார்
சிறசிலரெவ்வீல வலம்புரிந்தமர்வார் சிறசிலா தியானஞ்செய்திருப்பார்

(இ-எ) சிலபோ அக்கின்தேவரை வணங்கித் துதிப்பார்கள் சிலபோ
சூரியதேவரை வணங்குவார்கள் சிலபோ அததலத்தில் வாஞ்செய்வவருக்கு
விதிமுதலாகிய பலவற்றையும் திறப்போடுகொடுத்து உபசாரஞ் செய்வார்கள்.
சிலபோ பிராமணர் முதலானவர்களுக்கு உண்டியை (ஆறுவகையாக) நெருங்
யெய்க்கையோடும் படைத்துக் களிப்பார்கள் சிலபோ அத்ததலத்தைப் பிரதக்ஷ
ணஞ்செய்து வதிப்பார்கள் சிலபோ (காடுப்பகையைத்) தியானஞ்செய்து வசிப்
பார்கள். ௭-று. (கசு)

சிறசிலாபிரம சரிமமாலிலேயிற சேர்ந்ததுவினைமுழு தொழிப்பார்
சிறசிலாகிரக நிலைடைந்தடைந்தார திறம்பலற றிடவுபசரிப்பார்
சிறசிலாவானப பிரததமாலிலேயிற சோந்தமாத்தவத் தீனவளாப்பார்
சிறசிலாசநி யாசபேதத்திற சிறத்துபற றறுத்துவீற்றிருப்பார்.

(இ-எ) சிலபோ உயாவுள்ள பிரமசரிய ஆசசிரமத்தைப்பெற்று கொடிய
வினைமுழுவதையும் ஒழித்துவிடுவார்கள் சிலபோ கிரத்ததாசசிரம நிலையைப்பெ
ற்று அததலத்துக்கு வந்தவர்களுடைய துன்பமொழியும்படி உபசாரஞ்செய்வா
ர்கள். சிலபோ மந்ததான வானபிரஸத்தாசசிரம நிலைப்பெற்று பெருந்தவ
த்தை விருத்திசெய்வார்கள் சிலபோர் சாநிபாச ஆசசிரமபேதங்களில் சிறந்தவராகி
பாசபாதங்கோயறுத்து முத்தியின்பதையைடைந்து வசிப்பார்கள். ௭-று. (கசு)

இலலறததமர்வோர் விதித்தகாலத்தி லீணைவிழைச்சுறறலாககாலத்
தொலலறமபயிலும் பிரமசாரியரா யுறறகிலேசனாப்போற்றி
நலலறம்பொருந்தித் தீவினைகழித்து நாடுபேரினப்பததினமாவா
ரல்லறங்கிடவிக்காசிமான்மியத்தை யறிதராருழலுவரொவரும்.

(இ-எ.) இலலற தருமத்தை விருமயி வாழ்வோர்கள் விதித்த காலத்தில்
மனையாளுடன் சேர்ந்து விதியாதகாலத்தில் தருமநூலிலே பழகுகின்ற பிரம
சாரியனாப்போல மனைவியுடன் கூடாதிருந்து விசுவநாயகரை வணங்கி நல்ல

சிவதருமங்களைச் செய்து தீவினையை யொழித்து அறிவுடையோரால் குறிகள்
 னற பேரினபாறுபவதையடைந்து அததலத்தில் வபெபாசுகள இக்காசிமாஸ
 மியத்தை யறியாதவர்கள் அல்லலுண்டாகும்படி எவவிடங்களிலும் திரிதலை
 வராகள் எ-று. (௧௭)

**காசிமேவுதலே முததிகாரணமாக் கண்டனம்பேறென்றுங்காணோ
 மாசிலாமணியாய் வயங்ககிலேசன வாய்மொழிக் திவெதைபனறிப
 பேசிலுவாமோ பிறரதனபெருமை பெட்புறாரதமுனிவா
 வாகிசால்காசி மான்மியஞ்சிறிது மலரவனுதியோர் தெளிநதார்**

(இ-ள்) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்தலே முததியடைதற்குக்காரண மென்று
 (அறுபவமாகக்) கண்டோம் வேறொரு சாதனமுற காணவில்லை களங்கமில்
 லாத இரத்தினம்போற பிரகாசிக்கின்ற விசுவநாதா அததலத்தின்பெருமையைத்
 திருவாயமலநதாலன்றி மறமையோர் சொன்னால் அததலபெருமை அடங்
 குமோ, அனபையுடைய நாரதமுனிவனே மோக்ஷலாபத்திலுயராத காலிமகி
 மையைப் பிரமதேவன முதலானோர் சிறிது தெளிகதிருக்கின்றார்கள். எ-று. (1)

**ஆதலிறபிரம ஞானியரானு ரததகுதலததடைவொன்றே
 காதலிறசிறந்த முததியென்றுரைத்தார கலைதெரிநாரதமுனிகேட்
 டோதலிறபொலியு மறைபுடியுணமை யுரைத்தனிரொன்றுகைதொழுது
 சாதலிறுயர்ந்த காசிமாநகரஞ் சாரநதுவாழந் திருநதனனமாடோ**

(இ-ள்) ஆனபடியினால் பிரமஞானியராயுள்ள நாரதராயணர் அததன
 மையான காசிபாதிபில் வசிட்பதாகிய ஒரு சாதனத்தையே இனபத்தார சிறந்த
 முததியென்று சொன்னார். கலைஞானங்களை யறிந்த நாரதமுனிவர கேட்டு அத
 தியபனத்தால் விளங்குகின்ற வேதாந்தத்துணமையைக் கட்டளையிடவொன்று
 கைதொழுது வணங்கி (விடைபெற்றுக்கொண்டு) எக்காலத்திலும் லயமின்றி
 உயராது மகத்தான காசித்தலத்தையடைந்து வசித்து முததியின்பம் பெற்ற
 னார் எ-று. (௧௯)

**முனிவிற்காடெளிந்திர் கொல்லெனக்கபில முனிவரனுரைத்தனனகேட்
 பனிவிராகணரா யவாகளுங்காசிப் பதிபகமேவிலிறறிருநதார் [பெ
 நனியவாமிதனை யுணராதனைகொலவோ நலமலிதீபகவெனரு
 னினியவாசிரியன் நீபகனமகிழ்பூத திணையடிதொழுதுவாழநதன்னே.**

(இ-ள்) முனிவர்களே (நாரதராயணர் நாரதமஹாமுனிவருக்கு உபதே
 சித்த காசிப்பதியின் மகிமையைத்) தெளிந்தீர்களோவென்று கயிலமஹாமுனிவா
 கட்டளையிட்டனார். அதைக் கேளவியுற்று ஆனந்த பாஷ்பம்பொழிகின்ற கண
 கையுடையராய அம்முனிவர்களும காசித்தலத்தையடைந்து முததியின்பம் பெ
 ருந்து வீற்றிருந்தார்கள். யாவரும் பெருமகிழ்ச்சிகொள்ளத்தக்க விமலகிமையைத்
 தெரிநதனையோ நனமைநிறைந்த தீபகனையென்று இனபவடிவாகிய வேததரும
 முனிவொன்றும் ஆசிரியர் கூறினார். தீபகன களிகூர்ந்து அவவாசிரியர் உபய
 திருவடிகளையும் வணங்கி இனபுற்றனன் எ-று. (௨0)

**நரநாராயணர் நாரதருக்குபதேசித்தஅத்தியாயம்முற்றியது.
 ஆக அத்தியாயம் ௬-க்கு திருவிருத்தம் ௨௪௪.**

உ

திருச்சிறம்பலம்

ஏழாவது

பரமசிவன் பார்வதிதேவியாருக்கு
உபதேசித்த அத்தியாயம்.

திருச்சிறம்பலம்,

முனிவர் விடைகொடு முத்திமேவுவான்
முனிவனககாசியைச் சாரந்து வாழ்த்தின
கனிமனம்படைத்தவக கபிலனறனனிலை
யினிதுசித்தாகளபல ரெயதிப்போற்றினார்.

(இ-ள) முனிகணங்கள் விடைபெற்றுக்கொண்டு மோக்ஷத்தை அடை
புமபொருட்டு ஒப்பற்ற வளப்பங்களையுடைய காசிபந்தியைச் சேர்ந்து வாழ்ந்தி
ருந்தாரசன் (அதன்) பின்பு சீவகாருணியமுள்ள மனதையுடைய அந்தக் கயில
மகாமுனிவரிடத்து, இன்பவடிவாகிய சித்தாகணங்களவந்த வணங்கினார்கள். (க)

சித்தர்கள் வந்தமை செப்பவேணும்மென
முத்தமக்கபிலனாங் குரைத்தகாலையின
முத்தலைக்கவகைநீர் முழங்குகாசியின
மேயத்தவ யியற்றிட விருப்பம் வைத்துளேம்.

(இ-ள.) சித்தாகணங்களே (நீங்கள் என்னிடத்து) வந்தகாரியத்தைச் சொல
லவேணும்மென்று உத்தமாமுத்தரானபரமசிவ கபிலமகாமுனிவர் கட்டளையிட
டபோது, முத்துக்களையொழுகின்ற அலைகள் முழங்குவ கங்காநீரத்ததையு
டைய காசித்தலத்தில் உண்மைத்தவரு செய்யுமபொருட்டு விருப்பமவைத்திருந்
தெனேம. எ-று. (உ)

ஆயிரையெத்தொழி லாற்றிவைகுறி
முயமாதவமெனச் சுருங்குகுறி
நாயகசாகிய நயின்ற மேலவ
மேயலிம் மந்தனம் விளம்புகென்றனர்.

(இ-ள.) அந்தகாசித்தலத்தில், எந்தசுந்தாரியத்தைச் செய்து வந்தால், பரி
சுத்தமான மகாதவமென்று வேதங்கள்சொல்லும், ஞானநாயகனை சாகியயேரக்
வியலபைத் தெரிவித்த மெனமையுடையோரோ, நாயகன் விருப்பிய இரதரசியத்
தைத் திருவாய்மலர்வொன்றனா. எ-று. (ஈ)

என்றலும்கபிலனுள் விரங்கிக்கூறுவான்
கணலில்காசியைக் கருதுஞ் சித்தர்கா
ளொன்றமற்றவவயி னுறைதலேபல
னென்றநுமறையெலா மெடுத்தியம்புமால்.

(இ-ள்) இவ்விதமாகச் சொன்னவனவில், கபிலமகாமுனிவா இரககங்கொ
ணறி, கட்டளை இடுகின்றனா. மங்களகரமான காசித்தலத்தைத் தியானிச்சி - ற
சித்தர்களுக்களே அத்தலத்தில், நிராதரம் வாசஞ்செய்தலே, எல்லாப்பலனுதரு
மென்று அரியவேதங்களையாவும் எடுத்தாக்கூறும். 61-று (௭)

ஆயிற்றுமவறிதவ ணமாதலாகுமோ
தாமிற்றுமினியதாந தருமொன்றனை
வாயிற்றுமனத்தினு மதிகருமெயினுங்
காயிற்று மிபற்றுதல கடமையாகுமால்.

(இ-ள்) ஒருதொழிலுஞ் செய்யாது வாசஞ்செய்தலே பலனென்று கூறி
னாரும் அத்தலத்தில் சுமாவாவிக்கலாகுமோ தாணையபாக்கிலும் இன்பத்தைத் த
ருவதாகிய ஒருதருமத்தை வாக்கினும், மனத்தினும், கராதினும், துன்பம்
வரினுங்கைவிடாது செய்துவருதலே முறைமையாகும் 62-று. (௭)

முன்றினுமியற்றா முற்றாறதெனி
லென்றிவெகாயத்தா லேனுஞ்செய்தலோ
சான்றிமெ பயன்றருந் தனங்கையுள்ளவர்
தோன்றியபடியெலாந் துணைதுசெய்வரால்.

(இ-ள்) மனம், வாக்கு, காயம் என்கிற திரிகரணத்தாலும் ஒருதருமஞ்
செய்யமுடியாதெனில், பொருநியதேகத்தாலாவது செய்தால் (அது) நெடத் பிர
பேரசனத்தைக் கொடுக்கும் கைவசத்திறநீர்வியமுள்ளவர்கள் மனத்திறனோ
ன்றிய உயராத தருமங்கொயெல்லாம் வினாவாகச்செய்வார்கள் என்று (௭)

காயத்தாறசெய்யும் புண்ணியமாவன கங்காநீரத்தமாடல், விசுவநாதரைத்
தரித்தல், வலமவருதல், பிலவமெடுத்தல், மால்தொடுத்தல், விசுவநாதருக்குச்
சாதமுதல்முதலானவைகளாம்.

புகழ்மிகுகாசியிற் பொருந்தியோசிறு
திகழ்த்தரு மத்தினைச் செயவரேலவ
நிகழ்வினைத்தேதுமே லின்பமெய்துவா
ரகழ்தலிலறமுமொன் றனநதமாகுமால்.

(இ-ள்) அதிகபுகழையுடைய காசிப்பதியிலவசித்து விளக்கமுற்ற ஒருசிறிய
தருமத்தைச்செய்வார்களாயின அவர்கள் யாவராலும் இகழ்த்தருசிய பாதகங்களை
யொழித்து தாங்கள்செய்யுந் தருமமும் ஒத்தனநதமாகப்பெருகி மேலாகிய முததி
யின்பத்தைப்பெறுவார்கள். 63-று. (௭)

எ. புரமசிவன் பாவதிதேவியாருக்குப்பதேசித்த அகதியாயம். அள

செயப்படுதருமகதைச் சிறந்தகாசியில்
வயப்படுமனபொடு வயக்குவாரேனி
னயப்படு நிலத்தடை நடவீததெனப்
பயப்படுமுலகெலாம பரவிசெனறோர்.

(இ-ஊ.) செயபதக்க உததமதருமகளை, மேலாட காத்தெததில் சினை
நத அனபோடு விளக்கமாகசெயவாரகாரானால் கலவியில் நடவீததெனப்
தருவதுபோல அத்தரும சாவலோகங்கடும் வியபித்து மோகப்பலனைக்
கொடுக்கும். ஏ-று (அ)

அறத்தனை யணுகதுணை யா னஞ்செய்பவர்
மறத்தனை யகழந்தருள் வழங்குகாசியி
னிறந்தினைபுறப்புகூஉ நிகழச்செயவாமா
திறத்தினைபுறமர் சித்தர்காளினுமும்

(இ-ஊ.) மிக்க தவவலி அமைபையுடைய சித்தர்களுங்களை பாவகளைபெற
பித்தருத் திருவருள் பாலிக்கின்ற காசிப்பதியில் விவதருமங்களை அனுவளவாயி
னுஞ்செயவாரகா சிவசாரூபதையடைந்து அதை விளக்கச்செயவாரகா இஃ.
தெனறியும் ஏ-று (அ)

செய்யுமவவறத்தினு சித்தகசுத்தியா
முடியுமெயஞ்ஞானமு முதிக்கு மனனதா
னையுமிப்பிறவிநோய நாசமெய்திடு
மெய்யுமானநதமிக கெழுநதுபொருளுமே.

(இ-ஊ.) செய்த அத்தருமத்தினால், சித்தகசுத்தியுண்டாகும் அச்சித்தகத்தி
னால் உய்யச்செய்கிற உண்மை ஞானமுமுதிக்கும் அவ்வுண்மை ஞானத்தால்
வருத்திலுள்ள இப்பிறவி வியாதி ஒழியும் பிறவியொழிந்தால் சிவந தானு
வம் மேலமேற்பொருத்த தேசமும் அவ்வானந்த வடிவமாக்ககாரணம் ஏ-று (அ)

இன்னது துணிதரற வியைந்த வேராகதை
நன்னயத்துரைக்குவ நயநது கோட்டிரான
மின்னருகாசியின விருப்பமுட்கொடு
பன்னரும் வினையெலாம பறித்த சித்தகாள்.

(இ-ஊ.) இத்தருமத்தை நிச்சயித்தறப்பொருட்டு நடந்த ஒருகதையைப் பெ
ருவகனிப்புடன கூறுகின்றனே. விசுவாசத்துடன் கேளுங்கள் விளக்கமுற்ற கா
சித்தலத்தில் வசிக்கவேண்டுமென்கிற இஷ்டத்தை மனதிற்கொண்டிருப்பதால்
சொல்லாதநகரிய தீவினைகளையாவும் பறித்த(தெறிந்த)சித்தகாளுங்களை ஏ-று (அ)

வெள்ளிமால் வரையமர் விமலநாயக
னெள்ளியபதமல ருமைபணிந்தெழா
வுள்ளியவறங்களெவ வுத்தமத்தல
நள்ளியபுரிவது நவிரியெனறனள.

(இ-ள) பெருமைபொருந்திய வெள்ளியங்கிரியில் விற்றிருக்கின்ற மலரகி தராகிய பரமசிவனுடைய விளக்கமுற்ற பாததாமரையில் உமாதேவியார வணங்கியெழுந்து சிந்திக்கத்தக்க தருமங்களை எகத உத்தமததலத்தில் விருப்பத்துடன் செய்யவேண்டியது கட்டளைபிடவேண்டுமென்றன. எ-று. (௧௩)

என்றலுங்கருணைகூட நிரங்கிக்காசியே
யொன்றியவறம்பல வுஞற்றுதற்கிட
மன்றியுமனுததுணை யானுமேருவாற
கன்றியமருங்குலாய கருதென்றோதுவான்.

(இ-ள) இப்படியென்று கேட்டவளவில் சிவபெருமான கிருபைபாலித்து மனமிறங்கி பொருந்திய தருமங்களைச் செய்தற கிடம காசிப்பதியாகும் அதுவல்லாமலும் அணுவளவு தருமஞ்செய்தாலும் மேருமலையைப்போல, ஓங்கும் தளரகின்ற இடையையுடைய உமையே இதைச் சிந்திப்பாயாகவென்று மேலுங்கட்டளையிடுகின்றனா எ-று (௧௪)

மாசில்யாமோங்கொளி யாகிவைகலாற
காசியென்றொருபெயா கரைவர்கறறவர்
பேசுமக்காசியிற பிறங்கிவாழ்பவ
ரேசினவ கணங்களை நெண்ணுமாதராய.

(இ-ள) களங்கமுற்ற யாம பிரபல ஜோதிவடிவமாக வாசஞ்செய்தலாக காசியென்ற வெருநிருகாமத்தை அறிவுடையோ சொல்வார்கள, யாவரும் எடுத்துரைக்கத்தக்க அக்காசித்தலத்தில் விளங்க வாழ்பவர்களைக் குற்றமுற்ற நமது கணநாதர்களென்று உமையே சிந்திப்பாயாக. எ-று (௧௫)

சாற்றமுததலத்திடைத தடாகமாகிய
வாறறுநாபுணணிய மளக்கும் வல்லயா
ரேறறமாபுதியதொன றியறறும் பேறறினும்
பேறறியப்பழையதைப் புதுககன மிக்கதே.

(இ-ள) சொல்லுகின்ற அக்காசித்தலத்தில் தடாக முதலாகிய தருமங்களைச் செய்பவர்களுக்கு உண்டாகும் புணணியத்தை அளவிடவல்லோ யாவா, உயர்வுள்ள புதியதருமங்களைச்செய்யும் பலனைப்பாக்கிலும் முன்னோரால் பாதுகாததுச சிதைநிற்குகின்ற பழைய தருமங்களைப் புதுப்பித்தல மேலானபுணணியமாகும். எ-று. (௧௬)

தளாவறுகேள்வியான் தருமபாதனென்
றுளனொருவணிகனவ் ஐயில்வாழ்பவன
வளரொரு தனமனை வாயுமூலையி
றுளரளிமலர்த்தட மொன்றுண்டாக்கினுன்.

(இ-ள) அக்காசிப்பதியில் வைசியமரபிறபிறந்து தருமபாதனென்று பெயா பெற்றுச்சோலில்லாது தருமநூல்கேட்டு வாழ்பவனொருவனிருந்தனன். உயர்ந்த தனது மாளிகைக்கு வாயுமூலையில் வண்டுகள் மூக்காலுமுற்றகிடமாகிய மலர்களையுடைய ஓர் தடாகத்தை யுண்டிபண்ணான். எ-று. (௧௭)

எ-வது பரமசிவன் பார்வதிதேவியாருக்குப்பதேசித்த அததியாயம். அக

அன்னதின் மறையவ ராதியாரொடு
முன்னரும் பரம்பசு முதனமற்றுள்ளன
வென்னவும்வருவாந் தினியநீர்கவாந்
துன்னருங்களிப்பொடு மொல்லையேருவ.

(இ-ள்) அத்தடாகத்தில பிராமணா முதலிய பெரியோர்களோடு நினைத்த
மகரிய பாலகமகினை பசுமுதலானவைகளும் பறவைமுதலிய மற்றுள்ள பிராணி
களும் (நாகத்தோடு) வந்து இன்பத்தையுடைய தீர்த்தத்தைப் பாணஞ்செய்து
அடங்கா மகிழ்ச்சியுடன் விரைவாகச்செல்லும் என்று. (௭௭)

அத்தருசெல்வனு மமைந்தசெல்வத்து
மெத்தியபோகங்கள் விருமபித துய்குரூர்ட்
பொத்தியமுறபவம் புரிந்ததீமையா
வொத்தியல வறுமைவந் துறந்தெனபவே.

(இ-ள்) தருந்த சம்பத்துள்ள அத்தருமபாத்தனும் தனது செல்வப்பெருக்
கால் இன்பம்மாயிய நாளுபோகங்களையும் பிரியத்தோடனுபவிக்குங் காலத்தில்
மூடப்பட்டிருக்கின்ற முறபிறவியிற செய்த தீவினையினால் செல்வத்தைப்
போல ஒத்துவரும் இயல்பினையுடைய வறுமைவந்தடைந்தது என்று. (௭௮)

மிடியதுமேவலு மெலிந்துநாய்களோ
படியறு மறையவன் பான்முந்நூறெனுந்
கடிதலில் வராகனைக் கைக்கொண்டானவ
னெடிதுநாளாகழித்தபி னோநதுகேட்டனன்.

(இ-ள்) தரித்திரமவந்தசோதலால் தருமபாதன்னெனும் வைசியன் தளர
ச்சியடைந்து சமராமற்ற வோர பிராமணனிடத்து நீக்கப்படாத் தொடாபினை
யுடைய முந்நூறுவராகன் கடனவாங்கிக்கொண்டனன் கடன கொடுத்த அப
பிராமணன் பெருநாளொன்றுததுச சமீபித்துவந்து கடன்கேட்டனன் என்று (௭௯)

கேட்டலும் பொருளிலை கிடைப்பதெங்கினி
வாட்டமின் மறையவ மறையான்புரி
தோட்டலாக் குளத்தினை தோனறக கொண்டுநீ
வேட்டியான் கொள்கடன வீட்டுகென்றன

(இ-ள்) கேட்டவனவில பொருளோகிடையாது இனி எவ்வாறு கிடைக்கும்
தளரச்சியிலலாத பிராமணரோ நான் உண்டாக்கிய இதழ்களையுடையமலாகளுள்ள
தடாகத்தை கடனுக்கு ஈடாகக்கொண்டு விருப்போடு என்கடனை ஒழித்துவிடு
வீராகவென்று சொல்லிக்கொண்டனன் என்று (௮௦)

எனறலுமவையுளா ரிடத் துவேசியன்
செனறன்னெட்டியன் செய்கை கூறியா
ஞென்றவிக குளத்தினை யொப்பிக கொள்வனெற்
கனறலிலெத்துனை காலங்கொள்வது.

(இ-ள) இப்படியென்று தருமபாதன சொண்போது அபபிராமணன தருமசபையாரிடத்துக்குப்போய், வைபவன கட்டனவாங்கியதும், அவனவெட்டிய குளத்தைக் கட்டனுக்கு ஈடாகக்கொடுத்தது விடுவதுமாகிய செயல்களைச்சொல்லி, தகுதியுள்ள இக்குளத்தினை கட்டனுக்கு ஈடாக வொப்புக்கொளவேனாலு குறை வற்ற எவ்வளவுகாலம் கொள்ளவேண்டிவது. எ-று. (உக)

கூறுநிமென்றலுங் குழீஇயமேலவா
மாறுதீர வணிதனும் வரப்பூரிநது கேட்
தேதீர்குளத்திலோ நுறுகவிட்டிடிந
பேறுசாலகடனறின மிதககும் பேணவே

(இ-ள) தாங்கள் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டபோது அவ்விடத்துக் கட்டியிருந்த மேலோரர்கள் தங்கனிடமவந்த மாறுபாடில்லாத தருமபாத் செட்டியாரை வரவழைத்துக்கேட்டு (உணமை தெரிந்து) துபைத்தைத் தணிப்பிக் கின்ற குளத்தில் ஒரு பெரியகல்லைப்போட்டால் வாங்கிக்கொண்ட கட்டன கழியு மளவும் அக்கல் உள்ளமுடி கழிந்த உடன யாவரும் மகிழும்படி மிகக்கும் எ-று.

அத்தனைநாளவரை யயமினினதா
மொத்தபினனாவிவற குரியதாகுமாற
சித்தமுற்றொருகலைச சோதயென்றன
ரத்தலையையனவ் வாறுசேர்த்தினன.

(இ-ள) பிராமணரே அக்கல் அழுந்தியிருந்தனவ காலத்தனவும் குளம் உமமு டையதாகும். அதற்கு பிறகாலத்து இவ்வாததற்குக்கு உரியதாகும் மன உறு தியோடு ஒரு கலலை குளத்திற் சோப்பிஒன்று சபையாக்கறினா அவ்விடத்து (யாவருங்காண) பிராமண னவவாறு பெருங்கலலையிட்டனன. எ-று. (உக)

பரியகல்லாததம் பரியவிட்டவ
ணுரியசாரனோரோடு முவரதுகின்றன
னரியகோதனத்தொடு மங்கனோபகத
தெரியவர துண்டது தெளிந்தநீரினை.

(இ-ள) பருங்கல்லாகத்தூக்கவந்தது அபபிராமணன குளத்திலமுதல்முட்டி விட்டு அவ்விடத்திலிருக்கின்ற பெரியோர்களோடு களித்து நின்றனன. அரிய கனரோடு ஓர பகவந்த யாவரும் பராக்கும்படி தெளிவுள்ளதீரத்தத்தைக் குடி த தது எ-று (உச)

கன்றோடுகறவையான் கலந்துநீர்குடித
தொகறிய பெருங்ககா யுறுமுன்னிட்டக
லனறந்சயமென வறனமிதந்தது
பொனறலி லுரிநும் பூதுகொண்டதே.

(இ-ள) சுறவைப்பசு கனரோடுகலந்து (விடாய நீங்கும்படி) தண்ணீர்குடி தது அருகிலிருக்கின்ற பெரியகரையை அடைத்தரு முன்னமே, (பிராமணனா

எ-வது பரமசிவன் பார்வதிதேவியாருக்குப்பதேசித்த அததியாயம். ௯௯

போட்ட) கலலானது ஆசசரியமென்று சொல்லுமடியி நீரில் மிதாது. எப
போதுங் குறைவுபடாத் காசித்தலத்தாரபெருங்கனிப்பினைக்கொண்டாராகன. ()

செழுமறையவுகடன் நீர்நததேகுநி
வழுவறுநாயகவிம் மாமலாத்தடம்
பழுத்து நின்னதே படாதி யெனநனா
செழுவிவயவையுளா ரிருக்கை சேர்நதனா.

(இ-ள்) மேலாகிய பிராமணரே உமமுடைய கடனநீர்நதுவிட்டது நீர்
போவீராக களங்கமற்ற செடியாரோ இவக்குமி வசித்தறகிடமாகிய தாமரை
மலர்களையுடைய இப்குளம் களங்கமில்லாமல் உமமுடையதாயவிட்டது நீர்செ
லவீராகவென்று சொல்லி மேலாகிய சபையாராகன் தங்களுடைய வரசலதானத
தை அடைந்தாராகன எ-று. (௨௯)

ஆகலிறகாசிமா நகாததாற்றிதி
மேதகு தருமமே மிருதியாவது
போதரு மன்னதாற போகம பூத ம்நெ
காதலினஃதுறக கலக்கு முத மியோ

(இ-ள்) ஆதலினால் பெருமைதங்கிய காரிதலத்திற செய்கின்ற சிறந்த
தருமம் மேனமேல் வன்றும் அததருமத்தால் மொருநாள்முதிக்கும் பிரியத்தை
தருகின்ற அந்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் முததி சித்திக்கும் எ-று. (௩௦)

உணமையீதுணாம யென நுமபன்கூறினா
வணமைசேருமையவன மகிழ்நது தாமுநதெழிஇ
யெணமையே முத மபைய பெய்துந காரணம்
தணமைகூட காரியைச் சராதலோ வென்றாள்

(இ-ள்) இது சத்தியமாருமென்று விவபெருமான பாரவதி தேவியாருக
குத் திருவரயமலாநதனா ஸீவகோடிகளுக்க குஞானத்தை உதவுகின்ற அததேவி
யார் மகிழ்நது வணங்கி பெழுந்து அடைந்தோர்களுக்குப் பிரபலசாத்ததை
யுணடுபண்ணும் காசிடபதியைச் சேராதலே முததியடைதற்கு எளிமையான கா
ரணமெனநனா. எ-று. (௩௧)

சிததாகா னுமையவள் தெனியததேவனு
ராதலை யுணாதகிய தறிநது எீரிநிக
கைத்தல நெல்லியிற காசியேகியே
பொததலைத் திருமெனப புகன்றுபோக்கினுன.

(இ-ள்) சிததாகணங்களை உமாதேவியார் தெனியும் வணணம் சிவப
ரஞ்ஜோதியார் அக்கமிலாசத்தி லுபதேசித்ததை யறிந்தோகா இனிக் காசித்தல
த்தைபடைந்து உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலாகத் துன்பத்தை பொழித்துச்
சுமமாக வசிப்பீர்களைன்று கபிலமஹாமுனிவா தெரிவித்து அப்பதிக்குப் பிரபா
ணப்படுத்தினா. எ-று. (௩௨)

பேக்கியமுனிவனைப் போற்றிவாழ்கதியே
தேக்கிய மகிழ்ச்சியிற் காசிரசேந்தன
ராகியவறத்தெட்டு மமர்து வாழ்ந்தனர்
மேகசூயர் முதலியின மேவினாரோ.

(இ-ள.) பிரயாணப்படுத்திய கபிலமஹாமுனிவரை வணங்கித் துதித்து
நிறைந்த மகிழ்ச்சியோடு காசித்தலத்தையடைந்து சிவதருமங்களைச் செய்து ஞான
சம்பத்தோடு வாழ்ந்து உயாவுக்குள் உயர்வாகிய முதலியினபம்பெற்றார்கள் என்று

பரமசிவன பாராவதிதேவியாருக்குப்பதேசித்த

அத்தியாயம் முற்றியது

ஆக அத்தியாயம் எ-ககு திருவிருத்தம் (2 எங்)

திருச்சிறுமபலம்.

எட்டாவது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்கண மகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிறமப்பலம்.

கருங்குழலுமையான் மீளவுகாள கண்டனைப் பணிந்தெழுந்தவனி
மருங்குழலியை வாதனைப்பட்டு மயங்குவார்க் கின்பவீடிலை
யிருங்குழல்வினை முழுககரககாசி யிருகவு மினியவேதாத
மொருங்குழலையாச் செயியராயுலோப முற்றம் பாதகாககில்லை

(இ-ள்) சரிய அனகபாரததையுடைய உமாதேவியார திருமபலம் நீல
கண்டராகிய சிவபிரானை வணங்கியெழுந்து பிரபஞ்சத்தில் விடையவாதனைக
ளுளாகி மயக்கங்கொண்டு உழல்பவர்களுக்கும் பெருமை பொருதிய புள
ளாங்குழலோசையும் வீணாகானமும் மாறாதிருக்கின்ற காசித்தலத்தைத் தரிசியா
தவர்களுக்கும் இன்பமயமான வேதாத விசாரணையையாதவர்களுக்கும் உலோ
பத்தனமையுடைய பாதகர்களுக்கும் முதலிடடைக்கமாட்டாது என்று. (க)

திருமலிதருமங் காசிமாநகரிற் செயதவேசிறப்பெனத் தெரிந்தேன
ருருமலியதுசெய யாதவராகிக் குலவுமக காசியிலிருந்தே
யுருமலிபாவம் புரிபவர்கொழிவெ னுரைத்திடவேண்டுமென நிரந்தரன்
மருமலிகடுக்கை மாலிகைப்பெருமான மகிழ்ந்திது புகன்றிடலுற்றான்

(இ-ள்) சிறப்பு நிறைந்த தருமத்தை மகத்தான காசிப்பதியிற்செய்வதே
மேனமையென்று தெரிந்துகொண்டேன் உயர்வுள்ள அத்தருமத்தைச் செய்யா
தவர்களாகி விளக்கமுற்ற காசிப்பதியில் இருந்துகொண்டே கொடுமபாவம் செ
ய்பவர்களுக்கு அபபாபம் எவ்வாறு நீங்கும் தேவரீர் கட்டளையிடவேண்டுமெ
ன்று வேண்டிக்கேட்டுக்கொண்ட உமாதேவியாராப்பார்த்து வாசனை நிறைந்த
கொன்றைமாலிகைத்தித்த சிவபெருமான களிகூரந்து இதைச்சொல்லத் தொட
ங்கினான். என்று. (ங)

நிறையெறிபரவை யுதித்தமாநிலத்திற் செறிதரு முயிரெலாம்புரிந்த
கரையெறிபரவங் கழித்ததிடுதானங் காசியேமற்றநின்றது
புரையெறிமனத்தி னியற்றுபாதகமும் போககிடத்தக்கதொன்றுண்டால்
வரையெறிமுலையாய் காசியைங்குரோசம் வலஞ்செயலென்றுளங்கோடி.

(இ-ள்) அலைகளை வீசுகின்ற சமுத்திரஞ் சூழாத பெரிய பூமியின் கண்
னே நெருங்கிய எல்லா உயிர்களும் செய்த கணகடந்த பாவத்தை நீக்குமிடம்
காசித்தலமாகும். அக்காசிப்பதியிலிருந்து களங்க மிகுந்த மனதுடன் செய்யத்

தக்க நீவினகளை நீக்குதற்குக் காரணமொன்றிருக்கின்றது. (அதுயாதெனில்) மலைகளை அவமதிக்கத்தக்க குஜங்களையுடைய பாவத்தியே காசியில் பஞ்சக் குரோசப பிரதக்ஷணஞ்செய்திலென்றே மனத்திற்கொளவாயாக எ-று. (௩)

தண்ணியகுணத்தான் முன்னோட்சயகீ சவ்வியனென்றொரு முனிவன் புண்ணியந்திரண்டாலன்னதோவடிவானபொருநதநம்மடித்தியானததா னெண்ணியநம்மவந்தேத்தெடுத்தொருநாளியம்புவானெனதுமாணுககன கண்ணியபவரு ளொருவனவேதாதி கறறன்ன முறறவுககனிந்தே

(இ-ள்) பூங்காலத்தில் சயகீசவ்வியனென்னும் பெயர்பெற்ற ஒரு முனி வன் சாந்தகுணமுள்ளவன், புண்ணியங்கள் யாவஞ்சோது வொரு வடிவெடுத்ததுபோன்றவன், நமது திருவடியில் அமுந்திய தியானமுடையவன், அறிவுடையோர் கருத்தக்க ஈமமிடத்து ஒருநாள வந்து தோத்திரஞ்செய்து சொல்லிக்கொண்டனன் (அது யாதெனில்) மதிக்கத்தக்க தனது மாணுககர பலருக்குள் ஒருவன் லேவமுதலான கலைகளை மனம்பதிந்து முழுமையுங் கறறுக்கொண்டனன், எ-று. (௪)

கறறதற்கியைந்த வொழுக்கமில்லவனாக களவினா பிறாபொருள்கவா முறறவிறறுமுது முலைமடமாதா முயக்கிடையமுநதியு மனைக்குஞ் [நது செறறமிககாகருந் தீயகளுண்ணிடுஞ் செறிபலதுரோகமே பயின்று முறறவெங்கொலையும் புரிதரத்துணிந்தா னுணாககருங் கொடியமரபாவி.

(இ-ள்) வாசித்தநிறத்தற்குத்தக்க நடையிலாதவனாகி திருட்டினால் அன்னியர்பொருளை அபகரித்து (நாணத்தை) முழுதும் விலைசெய்து திரிசின்ற குஜங்களையுடைய மங்கையர்கள் கலவியில் முழுகியும், குணதோஷத்தை நாடாத (கருணையுள்ள) தாயாருக்கும் பெருங்கோபத்தை யுண்டிபண்ணுங் கொடுதன்மையுள்ள மதுபானஞ்செய்தும், அனேகமாயுள்ள வீசுவாச பாதகங்களில் கிரந்தரம் பழகியும் உண்டாகிய கொடிய கொலைத்தொழிலையுஞ் செய்வதற்குத் துணிந்தனன் சொல்வதற்கரிய கொடுமபாவியாகிய மாணுககன், எ-று. (௫)

அனையவன்செய்கையனைத்தையுநதெரிந்தியா னச்சுறுத்திடவுமஞ்சாயை நின்னவருங்கொடியபாவமேபுரிந்தா னெடுஞ்சினங்கொண்டொருதினத்திற றுனையமற்றவனை நோக்கிநீயிந்தத் தூயகாசியினைவிட்டகறி [முன யினையவிங்குறையிற் சபித்திடுவேனென றிசைத்திடக்கேட்டன ன்கன

(இ-ள்) அக்கொடியவன் செய்கைகளைத்தையும் நான் அறுபவமாகத்தெரிந்து பயப்படுத்தவும் அஞ்சாமல் நின்னத்தற்கரிய மகாபாதகங்களையே செய்துவந்தனன். ஒருநாள் பெருங்கோபங்கொண்டு உடனே அப்பாதகனைப் பார்த்து பரிசுத்தமான இரத்தக்காசித்தலத்தை விட்டு நீங்கிப்போ இனி இத்தலத்திலிருப்பாயானால் சாபங்கொடுப்பேனென்று, யான் சொல்லக்கேட்டு அவன், நீங்கிவிட்டனன், எ-று. (௬)

அ-லது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்கண மகிமைபுனர்த்த அத்தியாயம். கூடு

அகனறவனபேயு மகனருவகாசி யரும்பதிதனைவிடுததேகிப்
புகனறுபலலோர்கும் விநதமால்வரைப்பாற் புருநதுதிர் சருகுபக்கணஞ்
துகநதவணமர்நது சிலபகநவஞ்செய் தோங்குகோதாவரிதிராத [செய்
திகநததுனமதியோடெய்தியாங்கமராவியறறநுத்வஞ்சின னுள்புரிநதான்.

(இ-ள்) (எனனை)விட்டகன்றவன பேயும் விலகிப்போவதற்கு எண்ணங்
கொள்ளாத மகிமையுள்ள காசித்தலத்தைவிட்டு அப்பாறப்போய், (தனது துண
பத்தைப் பலருக்குஞ்) சொல்லிக் (காசியில் வசித்த புண்ணியத்தால்) பல தபசிக
ளுஞ் சூழத்திடமாங்கிய உயராத விநதமையை யடைநது (காறறினால்) உதிராதி
னற சருகு பசுஷணஞ்செய்து அவவிடத்தில் வீருப்புடனிருநது சிலகாலம் தவஞ்
செய்து (அவவிடமவிட்டு) உயராத கோதாவரிக்கணாயை யடைநது அவவிடத்
தில் சித்தகத்தியுடன் வாசஞ்செய்து(மறறையோரா)செய்தறகரிய அரியதவதனைதச
சிலகாலஞ்செய்தனன். என்று. (௭)

ஆயிடைநீங்கி யேகுபுலீமை யருநதிதீர்த்தையுற்று
மாயிருநதவஞ்செய் தமர்நதன்னசின்னான் மறறுமவ்விடததுநின்றேகித
தூயவரேத்துஞ் சீபருப்பதத்தைத் தொழுதடைநதாவியினமர்நது
பாயசீரகமுமரக் கடவுளேமதித்துப் பல்பகலருநதவம்புரிநதான்.

(இ-ள்) கோதாவரி நதிககரையாங்கிய அவவிடத்தைவிட்டு மஹாநதியாங்கிய
வீமை நதிககரையைச்சேராது பெருமையுள்ள அருந்தவங்கள் செய்திருநதனன்
சிலகாலம்பொறுத்தது அவவிடத்தைவிட்டுநீங்கி, பெரியோரால் துதிககத்தகக் திரு
ப்பருபதமென்னுந் தலத்தைவணங்கி அவவிடத்திறறகவ பரவிய கிறப்புள்ள
முருகக்கடவுளைத் தியானித்ததுப் பலகாலம் அரிய தவஞ்செய்திருநதனன் என்று (அ)

அன்னதோராகலைக காசியினமாராத வகத்தியமாமுனியென்பான்
மின்னகுமோலித தேவர்கடொழுது வேண்டலிறறககணமடைவா
ன்னனலம்பயகருங் காசியைநீத்த நவிலொணு வருத்தமுட்கொண்டு
முன்னருங்காசி காசியென்றுணாதது முன்னினான் பருபதவழியே.

(இ-ள்.) அககாலத்தில் காசித்தலத்தில் வசித்த அகஸ்திய மகாமுனிவரென
பவா,மின்னலைப்போலும் விளங்குகின்ற மருீடககையுடைய தேவர்கள் வணங்கி
வேண்டிக்கொண்டமையால் தக்ஷணத்திலுள்ள பொதியமலைக்குச் செல்லும்
பொருட்டு, நல்ல முத்தியினபத்தைக் கொடுக்குங் காசித்தலத்தைப் பிரிந்த
சொல்லுக்கடங்காத துயரத்தை யுள்ளத்திற்கொண்டு, வினைத்தறகரிய காசிகாசி
யென்று சொல்லிக்கொண்டு திருப்பருபதவழியாகச் சென்றனர். என்று (க)

மரகதமயிலுர் குமாவேட்காணும் வாஞ்சையிற காசியென்றுணாத்தப
பாவுமாமுனிவன் சேறலுமனைய பருப்பததமருமெனசீட
ஹவுசேர்ச்சகி காசியென்றுணாக்கு மொருதிரு மந்திரஞ்செவியின
விரவலும்புரிநத பாவமுறறொழித்து விளக்கமாரதேசோடுமெழுநதான்.

(இ-ள்) மரகதநிறமுள்ள மயிலை நடாத்தும் முருகப்பெருமானைத் தரிசிக் கவேண்டுமென்ற ஆவலோடு காசி காசியென்று சொல்லிக்கொண்டு துதிக்கத் தக்க பெருமையுள்ள அகஸ்திய மகாமுனிவா செல்லுமபோது, அத்திருப்பருப்பத்த ில் தவஞ்செய்கின்ற எனதுமாணக்கன் மெய்ஞ்ஞானநவகுத்தருகிடமாகிய காசி காசி என்று சொல்லுகின்ற ஒப்பற்ற மகாமந்திரம் காதுகளில் கேட்டமாதிரித் தில் செய்த கொடியபாவங்கள் முழுவதுமொழிந்த மிக்க ஒளிவீசுகின்ற அழ கோடு மெழுகதன்ன. எ-று. (௧௦)

எழுந்தவன்குறிய முனிவரன்பாத மிறைஞ்சியான் காசியின்வசித்துத் தழுந்தாமல்லாப் பாதகம்புரிந்தேன் சறகுரு வெறுத்தெனைக்கடியக் கழுந்துகொணமதியிற் காசியைநீத்துக் கருதுபறபலதலம் வசித்திவ் குருந்தளவாக்கி யுத்தியுணமுனிவா வுறறுநோற்றிருந்தன்ன வருந்தி.

(இ-ள்) அவவாறெழுந்த வெனது மாணக்கன் அகஸ்தியமுனிவரது பாதங் களில் வணங்கி அடியோன் காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்து தாவருந்தாமல்லாத தீவினைகளைச் செய்தேன் எனதாசிரியராகிய சயங்கவலியமுனிவா கோடித்து எனை நீக்கிவிட தேயுது முழுது மழுங்கிய புத்தியோடு காசித்தலத்தைவிட்டு சிந் தனைக்குறிய பலதலங்களிலிருந்து வருந்தி யருந்தவஞ்செய்தேன் சமுத்திரநீரை உழுந்தளவாக உள்ளவகையில் வருவித்து ஆசமனம்போல உட்கொண்ட அகஸ தியமுனிவரே எனநன்ன எ-று. (௧௧)

ஆயதோர்காலை முன்னமெத்தவமயா னாற்றினனோவென்றியென் பாயமாதவீ காசியென றுரைத்துப் படர்ந்தனையதுசெவியேறத் தியபாதகத்தீர்க் தடியனென்னவாத தேசுபெறுறுயந்தன னென்றான மேயமாமுனியுந் கேட்டிதும்பூது விழைதாததன்னுளே மகிழ்ந்தான்.

(இ-ள்) நான் பூவத்தில் என்னதவஞ்செய்தேனோ அறிந்திலேன் அதிப் பிரபலமாகிய பெருந்தவமுள்ள நீர் அந்தக் காலத்தில் காசி காசியென்று சொல் லிக்கொண்டு நடந்தீர் அமமந்திரம் எனசெவியடைந்த மாதிரித்தில் கொடும பாதகம் ஒழிந்து அடியனென், அனவிலலாத வினக்கமுற்றுப் பிழைத்தன னென்றபோது விருப்பமுள்ள (அகஸ்திய) மகாமுனிவருங்கேட்டு மனதில் மேலு மேலும் ஆச்சரியமுண்டாகுமபடி கனித்தனா. எ-று. (௧௨)

இருவருமியவா றளவளாய்மகிழ் மெல்லையிலாயிரங்கோடி யுருகெழுபரிதி யுதயமுறறென்ன வொள்ளியகுமாரவேடோன்றத் திருவமுற்றிருவ ருமபணிந்தெழுந்து சென்னிமேற் காதவங்குவித்துப் பொருவரும்புளக் மேனியிற்போபபப் போக்கருமகிழ்வொடு கின்றா.

(இ-ள்) அகஸ்தியமகாமுனிவரும் எனது மாணக்கனும் இவ்வண்ணமாக ஒருவருக்கொருவரளவளாவிக்களிக்ஞகாலத்தூப் பிரகாசம்பொருந்திய ஆயிரங் கோடி சூரியர்கள் உதித்ததுபோல வினக்கமுள்ள முருக்ககடவுள் பிரசன்னமாக உள்ளவகனித்து இருவரும் வணங்கியெழுந்து சிரமேலிரண்டு கரங்களைக் குவி த்து மயிரப்புளக்கமென்னும் போரவையுடையவர்களாய் நீங்குத்தற்கரிய மகிழ்ச்சி யோடு கின்றார்கள். எ-று. (௧௩)

அ-வ-து பஞ்சக்குரோசப்பிரதககண மகிமையுடையத அததிரியாயம். கௌ

அநதயில்குமரக் கடவுளும்ருள்கூட தகததிரிய முனிவனை நோக்கிச் செந்தமிழ்மணக்குஞ் செய்வவாய் முனிவா திருத்தகுநாகசியை நீதது வந்தவெனதுயருண் மனத்தினை வருத்த வருநதினைபோலுமெய யறிஞர் சந்தவண்காசித தலத்தினைநீக்கச் சம்ம யெரரோருளானும்.

(இ-ன.) முடிவிலலாத முருகப்பெருமானும் கருணைகூடாது அகஸ்திய முகிவரைப்பார்த்து செந்தமிழ்மாலை மணக்கின்ற சிவந்தவாயையுடைய முகி வனை சிறந்த காசித்தலத்தை விடுத்தது வருதுவிட்ட கொடிய துன்பம், மனத்தினைத் துயரப்படுத்தலால் வருந்துகின்றதுபோலிருக்கின்றது. பேரறிவினையுடையோர கள அழகும் வளமுமமைந்த காசித்தலத்தைப் பிரித்தற்கு ஒருக்காலும் சமமநி யார்கள. எ-று. (கச)

காசிமானமியநீ முழுதுணராதலின்க காசியைநீப்பதற்குள்ளம் கூசியித்துயரங் கொண்டனையுணராக கொடியமாரபாவிபர்களாகிற பேசுபன்னகரோ டுதுவொன்றாகிப் பிறங்கிடும் விசேடமாகாது வீசுதெண்டினாரீங்க காசினீத்தல விண்ணவாவேண்டலாலன்றோ.

(இ-ன) நீ, காசிமகிமையை முழுவதும் அறிந்தமையால் அக்காசியை நீங்கினதற்கு மனம் நாணங்கொண்டு இத்துயரமடைந்தனை அமமகிமையை அறியாத மகாகொடுமபாதகர்களுக்கானால் சொல்லத்தக்க பல நகரங்களோடு அக்காசியும் ஒரிடமாகி விளங்கும், விசேடங்காணுது தெளிந்த அலைகளை வீசு கின்ற கங்காநீரத்ததையுடைய காசித்தலத்தை நீ நீங்கிவிட்டது தேவர்கள் (குறை நீங்க அவர்கள்) வேண்டிக்கொண்டமையாலல்லவா எ-று. (கரி)

காசியைநீண்ப்பார காசியையுணர்ப்பார காசியைக்காணுமாறடைவார் காசியிலவசிப்பார சிவலொமெமக்குக் கருகரும்பிரியமிககவாகாண காசியைநீனாதுவருந்தலைமுனிவ கழுறுதிவேண்டிவென்னக காசியையடியேன பண்டுபேரறசேரக கடைக்கணித்தருளுகவென்றான.

(இ-ன) காசித்தலத்தைக் கருதுகின்றவரும், காசியென்று (வாயினால்) உரைப்பவரும், காசித்தலத்தைப் பாரக்கும் வண்ணஞ்செல்பவரும், காசித்தலத் தில் வசிப்பவரும், இவர்கள் யாவரும் எனக்கு சிந்தனைக்கரிய விசுவாசமுள்ள வர்கள். காசித்தலத்தைப் (பிரிந்ததை) நிரூபித்து முகிவனை வருத்தமடையாதே வேண்டியவரங்களைக் கேட்டுக்கொள்வாயென்று (முருகப்பிரான) திருவாய மலர் காசித்தலத்தை முன்போல் அடியேன சோந்திருக்கும்விதம் கடைக்கண பாலித்தருளவேண்டுமென்றான். எ-று. (கச)

என்றலுங்கடப்ப மாலிகைத்தோனா னிமையவர்க்கரியமுடித்து நன்றிபின்னர் வேட்டவாறடைதி நறவமுனிவவென்றுணாகக வனநவன்றமுடிது துதித்தனன்விடைபெற நகனநன்னமறையறபா ராக, கனநலில்காசி நகரிருந்தோருநீ கருகரும்பாதகம்புரிந்தாய்.

(இ-ன.) இப்படியென்று அகஸ்தியமுனிவா கேட்டபோது கட்டப்பமாலையை யணிந்த தோள்களையுடைய முருகப்பிரான நீ தேவர்கள் குறையைமுடித்துப்

யினனா அபேகூழித்தபடி (காசிப்பதியை) கலமாக அடைவாயாக பெருகதவமு
ள்ள முகிவனேயென்று திருவாயமலர அப்போது அகஸ்தியமுநிவா (முருகக்கட
வுள்) திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு நீங்கினா, எனது
மாணககளை முருகக்கடவுள் பாரத்துக் கெடுத்திலலாத காசித்தலத்திலிருந்து நீனை
ததற்கரிய மகாபாதகங்களைச் செய்தனை என்று, (௧௭)

அங்குளினதன்று பறபவதலத்து மருநதவமாற்றினையதனா
பொங்குமப்பாவம் போயதனநீங்குப் போகதுதீ தவமபுரிக்காலை
மங்குதலிலலா வகத்தியமுனிவன் வாயமொழி மந்திரம்கேட்டாய்
தங்குமவ்வறததா லன்னபாதகமுன நீனைவிடப் பொலிந்தனையனறே

(இ-ள) அக்காடியிலிருந்து நீங்கிப் பலவாயுள்ள தலங்களில் அரியதவங்களைச்
செய்தனை அததவங்களுள் அப்பெரும் பாதகம் போகவில்லை இவ்விடத்துவந்து
நீ தவஞ்செய்யும்போது நித்தியவாழ்வைப்பெற்ற அகஸ்தியமுநிவன் வாயால்
மொழிந்த காசி காலி என்றும் மந்திரத்தைக்கேட்டனை கேட்ட அதநருமத்தால்
காசியிற்செய்த பாவங்கள் உன்னைவிடக்கூட நீ விளக்கமுற்றனை என்று (௧௮)

காசியென்றுரைத்த மந்திரம்கேட்டக கருதநம் புண்ணியப்பேற்றான
மாசிலயாங்காட்சி தந்தனநினக்கு மறமுநீகாசியுற மருணூல்
பேசியகூரவன் பணிவிடையாற்றிப் பெட்டினிதமாதியென றுரைத்தான்
கூசிமற்றவனுந் திருவடிதொழுது குறித்திது வினாவுதலுற்றான

(இ-ள) காசியென்றுசொல்லிய மந்திரத்தைக்கேட்ட நீனைத்தற்கரும் புண்
னியப்பலத்தினுலே யாம் களங்கமில்லாத தரிசனங்கொடுத்தோம், நீ காசித்தலத்
தையடைந்து திருவருளவடிவாயுள்ள தூலகளை உபதேசித்த குருபணிவிடையை
விருப்புடன் செய்து சுகமாக வாசஞ்செய்வாயென்று திருவாய மலராதனா
எனது மாணககளை மாணத்துடன் திருவடிகளை வணங்கி மேல் வருவதைக்குறி
த்து வினாவினன, என்று (௧௯)

ஐயனேகாசிப் பதிவயினமர்வா ராற்றரும் பாதகம்புரிந்தாற
செய்யலாங்கமூவா யாதல்தடியேன நெளிதரவருடியென்றிரப்ப
மையனீத்தருளும் விச்சுவராதன மலரடிதொழினரு ளுவனென்
றெய்யமாமயிலவாகனப்பிரானமறைந்தா னென்னைவந்தடுதனனசீடன்.

(இ-ள) முருகக்கடவுளே காசித்தலத்தில வசிப்பவாகன செய்தற்கரிய
மகாபாதகங்களைச் செய்வார்களானால் செய்யத்தக்க பிராயசசித்தம் யாது அடி
யேன தெனியுமவண்ணம் கட்டளை யிடவேண்டுமென்று குறையிராது பிராத
திக்க மயக்கத்தையொழித்து அருளினன (காசி) விசுவராதா மலாபோன்ற திரு
வடிகளை வணங்கினால் இச்சந்தேகத்தை யொழித்தருள்வாரென்று வேகமாகச்
செல்கின்ற பெருமையுள்ள மயிலவாகனத்தையுடைய முருகக்கடவுள் சொல்லி
மறைந்தருளினா சீடன் காசிப்பதிகஞவந்து எனை யடுத்தனன என்று, (௨௦)

சீடன்வந்துரைப்ப யாவையுந்தெளிந்தேன நெளிதரேன பானிஃதொன
பாடமையுயிரகடுக்கமாந்தாகம் பாற்றிடப்பனமறையுனாகு [றும்

அ-வது பஞ்சக் குரோசபிரதக்கண மகிமையுரைத்த அததியாயம். ௯௯

மாடலங்காசியென னுதீர்ப்பத லமைததுளாய் சாதியாசாரக
தேடருமறம் றிவைகருதாது தெளிசிவஞானமாய் கழுவாய்.

(இ-௪) எனது மாணக்கன் வந்துசொல்ல அவலிடத்து டோதவைகள் யாவுந் தெரிமதேன். பெருமைவாயுந ஆனமாககளுடைய துயரமாயி தாகத்ததைத் தணித்தருளும்பொருட்டுப் பலவாகிய வேதங்களுலெடுத்துரைக்கத்தக்கவெற்றி தங்கிய காசித்தலமென னுந் தண்ணீர்ப்பந்தலை உண்டுபண்ணிய சிவபிரானே சாதியாசாரவிலபையும் கிடத்தெற்கரிய தருமவிலபையுந் சிவதியாது சிவஞானத் தாலறியத்தக்க இப்பிராயசசித்தமொன்றையும் யான றிக்திலேன என்று (௨௧)

அடியனென்வேதா கமபுராணங்க ளறிந்தவாதமொடுகூடி
நெடியமரகாசித் தலத்தறம்பெற்றே னிகழறிவறிவினாமையினு
கொடியவோர்பாவம் புரிதரினிதனைக் குறைத்திடப்படுகழுவாயா
தொடிதாராதனை யருடியென றிரப்ப வொண்கணு யாமுரைத்தனமால்

(இ-௪) அடியென வேதாகமபுராணங்களை யறிந்த பெரியரோடுசேர்ந்து பெருங்கோத்தியுள்ள காசித்தலத்தில் வகிக்கப்பெற்றதுகொண்டேன் புத்திபூர்வ மாயாவது அபுத்திபூர்வமாயாவது ஒரு கொடுமபாவஞ்செய்தால் அப்பாவத்தை நீக்கத்தக்க பிராயசசித்தம் யாது குறைவில்லாது அதனைக்கடடனையிடவேண்டு மென்று அச்சமகேசவியமுனிவன் பிரார்த்திக்க, விளக்கமடைந்த கண்களையுடைய பாவவதியே யாம் தெரிவித்தோம் (அது யாதெனில்) என்று (௨௨)

ஆனந்தமயமாயாமுறைதலினு லானந்தகானமென்றொருபேர்
தானந்தயினறிப் புனைந்தமரகாசித் தலத்திடை வசித்திடப் பெற்றா
லீனந்தாமில்லா மறறையதலத்தி னியற்றியபாதகமிரிய
மோனந்தாமுற்றா விடலருங்காசி முழுத்தலத் தம்நீந்துசெய்தினு.

(இ-௪) ஆனந்தவடிவமாக யாம் அதலத்தில் வீற்றிருப்பதால் அக்காரி ஆனந்தகானமென்று ஒரு பெயர்பெற்று எந்நலத்திலும் லயமில்லாமலிருந் டென்று அப்பதியில் வகிக்கத்தக்க புண்ணியங்கிடத்தால் உயாவுள்ள மறறைய தலங்களிலிருந்து செயதபாவங்களுடைய ஞானஞ்ஞபவத்தையுடைய உத்தமர கள் விட்டு நீங்குதற்கரிய காசித்தலத்திலிருந்து செய்கின்றபாவங்கள் என்று (௨௩)

சிறியதேயெனினும் பெரியதேயெனினுந் தேயத்திடப் படுகழுவாயொன
றறிதரவுரைப்போங் கேட்டிமறறதுவு மறிதாரமந்தணமாமா
னெறிகொள்பாதலமே பூருவிமேலெழுந்த நினைமலங்குறித்தகருங்
குறிகெழுகாசித் தலத்தளவேரைங் குரோசமெனநருமறைகூறும்.

(இ-௪.) சிறிதாகவிருப்பினும் பெரிதாகவிருப்பினும் அவைகள் ஒழியத்த க்க பிராட்சசித்தத்தை யாவரும் தெரியும்படியாகக்கூறுவோம் நீ கேட்பாயாக அப்பிராயசசித்தமும் ஒருவராலறியப்படாத இரகசியமாகும் (எல்லோரு) மதி ததற்குரிய காசித்தலத்தில் விதிவழியாகக் கீழேமுலகமும் மேலேகாண பட்கின்ற மலீரகிதமான மது வடிவமாயுள்ள சிவலிங்கங்கள் தங்குதற்கிடமா ளும் பஞ்சக் குரோசமென்று அரியவேதங்கள் சொல்லும், என்று. (௨௪)

அன்னையொருகாரமுதரினொழியு மமைந்தசஞ்சிதமுமாங்கொழியும்
பின்னருயிருகாவலஞ்செயினொருபான பிறவிசெய்பாதகமாயு
மென்னரு முககால்வலஞ்செயினுறு மியல்பவப்பாதகமகழியும்
பன்னரும்வருடந்தொறுமவலஞ்சூழ்வார் பலனெடுத்தனாககமுறறாதே

(இ-ன) (சிவலிங்கங்கள் நெருங்கியுள்ள) அப்பஞ்சகஞ்சோசத்தை ஒருதரம்
பிரதக்ஷணஞ்செய்தால், காசியிறசெய்தபாவங்கள் நீங்கும் (அதுவன்றி) கட்டுப
பட்டிருக்கின்ற சஞ்சிதவினையும் ஒழியும். பின்பு இரண்டுதரம் பிரதக்ஷணஞ்
செய்தால் அக்காசியில் பத்துப்பிறவியிறசெய்த பாவங்கள் ளொழியும் மூன்றுதரம்
பிரதக்ஷணஞ்செய்தால், அக்காசிப்பதியில் நூறு பிறவியிறசெய்த பாவங்கள் ஒழி
யும் வருஷங்கடோறும் பிரதக்ஷணஞ்செய்கின்றவராகக் குண்டாகிய பலனை
எடுத்தனாகக் முடியாது என்று (உரு)

முனிவரவறிதி யென்றனங்கேட்டு முகிழ்த்தகை யொடுநதுதிபுரிந்து
நனிமகிழ்ந்ததுத தனையடுத்திராத நலங்கொள் சீடனுக்கும் துணர்த்தித்
தனியவிரகாசி யைங்குரோசஞ்சூழ தருதின மேற்கொடும்புனிவன்
கனிதருமுத்தி கலந்தனனமடந்தாய் கரைந்தவிதன றிவேறிலையால்

(இ-ன) முனிவனே நீ அறிந்துகொள்ளென்றோம் அச்சயக்சவவியமுனிவ
னகேட்டு இருகரங்களையுங்குவித்துத் தோத்திரஞ்செய்து அதிக சந்தோஷங்கொ
ண்டு தன்னை அடுத்துப் பிராரத்தித்த நன்மைவாயந்த மாணக்கனுக்கும் இந்த ரக
சியத்தைத்தெரிவித்து ஒப்பற்று விளங்குகின்ற காசித்தலத்தில் பஞ்சகஞ்சோ
சப்பிரதக்ஷணஞ்செய்யுந் தொழிலை மேற்கொண்டு அம்முனிவன் முத்தியடைந்
தனன். பாவவதியே (காசியிலிருந்து செய்யும் பாவங்கட்கு மேற்கூறிய) பிரா
யசசித்தத்தை பலலாது வேற்றிடையாதென்றறிவாயாக என்று (உசு)

கடிமலர்க்குமுலாய காசியைங்குரோசந் கருகதுறசகூழநடுமிகுமுவாய
முடிதிரிகாசியியற்றியபாவ முழுமையு மொழிதருமன்றி
மடிதராக்கால வயிரவதண்டம் வகுத்திட வதனிடையப்படுவா
ரொடிதலின்முப்பாறையிரமயாண்டென்றுரைத்திடுந்தெய்வவாண்டளவே

(இ-ன) வாசனைவீசுகின்ற மலர்களையுண்ணிந்த அளகபாரததையுடைய பா
வதியே காசிடப்பதியில் பஞ்சகஞ்சோசத்தை மனவுறுதியுடன் பிரதக்ஷணஞ் செய
கின்ற பிராயசசித்தம் முடியுமாலை காசிப்பதியிறசெய்த பாவங்களையும ஒழி
ந்துவிடும். இதுவல்லாமல் வேறேபிராயசசித்தம் யாதென்றால் குறைவுபடாத
தெய்வவாண்டு முப்பதினாயிரம் வருடம் காலவயிரவதண்டனைக்குடனபட்டு சச்சி
க்கப்படாத துன்பத்தை யனுபவிப்பார்களென்பதேயாமென்றறிவாயாக. என்று ()

பஞ்சகஞ்சோசப்பிரதக்கணமகிமையுரைத்த

அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அதியாயம் அ.ககு பாயிரம் உளபட திருவிருத்தம் (உசுஅ)

திருச்சிறந்தமபலம்

திருச்சிறமப்பலம்.

ஒன்பதாவது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

திருச்சிறமப்பலம்.

மாலுமயனுங்காணாத வள்ளற்பெருமா னுமையமமை
சாலுங்கருணை முகனோக்கித் தலத்திறசிறந்த காசியிடைக
காலுங்குணத்திற பாதகஞ்செய் கடைஞர்கழுவாய செயலுரைத்தர்
மேலுமதற்கோர் கதையுமெடுத் திசைப்பாங்கேட்டி யெனறிசைப்பான்

(இ-ள.) திருமாலும் பிரமதேவனும் அறியப்படாத அருளவள்ளலாகிய சிவ
பெருமான் உமாதேவியாரது பெருங்கருணையுள்ள திருமுசத்தைப்பார்த்து தலந
களுகஞ் மேலாகிய காசித்தலத்தில் குணசாமானியத்தால் தீவினையைச் செய்கி
ன்ற இழிந்தோர்களுக்குப் பிராயச்சித்தஞ் செய்யவேண்டிய செய்கையைக் கூறி
னேம மேலுமதற்கோர் கதைசொல்லுகின்றோம் கேட்பாயென்று சொல்லத்தொ
டங்கொ. என்று (க)

கோலமாருங்காசியுள்ளன கூசுமாண்ட முனிமைந்தன
ஞாலமேவாக கொடுங்குணத்தா னவினமண்டபனென்றிடம் பெயரான்
சீலமாருவாததுடரொடுஞ் சோந்து தியவேபுரிவான
சாலவருளினீன் மெடுத்தோர் தமமாதறமுன்கொள்ளாதுழலவான்.

(இ-ள.) அழகு நிறைந்த காசித்தலத்தில் வசிப்பவனும் கூசுமாண்டமுனி
வனுடைய குமாரனும் அறியுடையோர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாத கொ
டிய குணத்தையுடையவனும் மண்டபனென்னும் பெயரையுடையவனுமாகிய
ஒருவன் நற்குணத்தோடு பழகாத துனமாகக்கோடு சோந்து பாபங்களையே
செய்து பேரன்போடு பெற்றெடுத்த மாதா பிதாக்களுடைய வாக்கியத்தையு
வகொது திரிவான் என்று (உ)

அயலார்பொருளைக் கவர்வதுவு மயலார்மனையைப் புணர்வதுவு
மியலார்குணமாக கொண்டொழுகி யிலங்கும்வருணச் சிரமநிலை
மயலார்குணத்திற கைவிட்டான வளருந்தோறும் பாதகமு
முயலார்நெறிசற நேனுமற உடனேவளர்ந்து பெருத்ததால்.

(இ-ள) பிறாபொருளைத் திருடுவதும், பரதாரகமனஞ்செய்வதும், இயல்
பான குணமாகக்கொண்டு அவவழியிலே நடந்து, வினக்கமுற்ற வருணச்சிரம
நிலையை மயக்கத்திறை கைவிட்டு, தேகவளாசகியோடு பாதகமும் வளார்தோ
டகி, சன்மாரக்கம் சற்றுமன்றி அததீவினை நானா குறாள் பெருகியது என்று. (ங)

கூடாவொழுக்கக தலைநிறு குறிக்குஞ்சிவகட் பாரொடு
நாடாவாச நிற்புகருது டெயாமததிற பொருள்கவர்கது
மாடாதரிக்கும் விலைமாதர் வைஞமனைக டொறும்புகருது
வீடாநிறகு மவர்போக மிதப்பவுண்டு கனித்திடுவான்.

(இ-ள) வீரோத நடைகளுக்கு முதனமையாகவிருந்து அநடைக்குத
தக்க சில சினைகதரோடு யாவருமதிகத்தக்க அரசன மனையில் பாதிராததிரி
யில் பிரவேசித்துப் பெருமபொருள்களைத் திருடிவந்து திரவியத்தையே விருமயி
நடக்கின்ற தாசிகள் வசிக்ரும வீடுகடோறுஞ்சென்று கெடுதிக்ருக காரணமா
கிய அவர்களுக்குக் கொடுத்தது அவர்களோடுஞ் சேருமின்பதனை அடிக்கடி அது
பவித்துக் களிப்பானாயினன என்று (சு)

ஒருநாள்விலைமா தொருத்திமனை யுட்போய்ப்பரியங் கததமர்வான்
செருகாரினற குழவனையாள் செய்யுகதொழிலான மயிமயங்கிப்
பருகாரினற பாலெனறப் பைம்பொறகட்டிற் கீழிருந்த
முருகாதாததிற குடித்திட்டான் மூர்க்கர்க்காகா ததும்ண்டோ.

(இ-ள.) ஒரு தினத்தில ஒரு தாசிமனைக்குட்போய்க் கடடிவின மீதிருந்
கின்றவன செருகி முடிக்கின்ற கூடாதுடைய அததாசியெயுஞ் சயித்திய உப
சாரததால் புத்திமயங்கி குடிக்கத்தக்க பாலென்று நினைத்து பசும்பொற கடடி
வின கீழிருந்த கள்ளினை ஆசையுடன் எடுத்தது குடித்தனன கொடியோர்களுக்கு
குச செய்யப்படாத காரியமுள்ளதோ. என்று. (ரு)*

பின்னருணர்கது கீழிருப்ப தெனையென்றான் பெருமகிழ்ச்சி
நன்னாரும்ப நின்னுடறகே நலமாருறுதி செயரினைந்தே
முன்னமொருதாம் பிரக்கலதது முருகுநிரப்பி வைத்திருந்தே
வினனமருது சாமிநீ பென்றானவகுல் விலைசெய்வான்.

(இ-ள) பின்பு அமமண்டபன ஒருவாறு தெரிந்து கடடிவின கீழிருப்பது
யாதென்றான் அவன் பெருமகிழ்ச்சிக்கொண்டு உமமுடைய உடம்புக்கு வலிமை
யுண்டாகுமபடி நினைத்து ஒரு தாமபிரபாததிரத்தில் கள்ளை நிறைத்துவைத்திருந்
தேன் இன்னமும் உணவீராக சாமியேயென்று அலகுல வியபாரஞ்செய்யும்
அத்தாசி கூறினான். என்று. (சு)

மீட்டுமருந்திக் களித்திருந்தான் விடியலுணர்கது வெளிவந்து
நாட்டுகென்பிற குரியரொடு நவின்றானைய ரதுகேட்டுப்
பாட்டுமறையோ துநாகுலததுப் பிறந்தாயபதித னாயினாய்
கேட்டும்வாளா விருப்போமோ கேட்டைவெளியேபுகளறிடுவோம்.

(இ-ள) மறுபடியுங் குடித்துச் சந்தோஷங்கொண்டு படுத்திருந்த மண்
டபன விடியுநதபின்பு தாசியீட்டைவிட்டு வெளியேவந்து தன்னிடத்திற் பழகிய
சினைகதரோடு காளுண்டதைச் சொன்னான் அந்நணபர்கள் அதைக்கேட்டு

கூ-வது மண்டபன முததியடைந்த அததியாயம். ௩௩

அததியயனஞ்செய்கின்ற வேதப்பிராமணா குலத்திற் பிறந்து பதிதனவிட்டாய
நாங்கன கேட்டுச் சுமரவிற்குகமாட்டோம் உனகெட்ட நட்டைய பாவருக்கு
தெரிவித்துவிடுவோம். எ-று (௭)

மறையோர்குலத்து மண்டபனாரன் மதுவண்டனனிந் நகருமோர்
நிறையோராத பரததைமனை நேடிப்புருந்தென றுரைப்பேமேற
குறைகூர்நனை யெவச்சேர்ப்பார் கோவுமொறுக்கு மெங்களுக்கு
கறைதீர்செம்பொ னனிகொடுத்தா லுணையோங்கடித்து தாவெனாரா.

(இ-ள்) பிராமணா குலத்திற் பிறந்து மண்டபனைபவன இந்நகரத்தி
லிருக்கின்ற முறைவிலைமையுணராத ஒருதாசி வீட்டுக்குத் தேடிப்போய் மது
பானஞ்செய்தானென்று தெரிவிப்போமானால் தோஷம் நிறைந்த உன்னைபா
வா சேர்த்துக்கொள்வானா அரக்கனுந் தண்டனைசெய்வான். எங்களுக்கு
அதிக திரவியங்கொடுத்தால் சொல்லமாட்டோம் சீக்கிரமாகத் தருவாயென
ாராகன. எ-று (௮)

எனற்பொழுது சற்றிருமென நேகியனைய பரததைமனை
யொன்றழைந்து நினமனைக்க ஞ்ணடதடங்க விலைமடந்தாய் [க
சென்றதினத்து நான்கொடுத்த செய்பொன்பாதம் கொடுவென
கன்றலடைந்த மன லுடையக கணிகைவெகுணடு கட்டுகொப்பாள்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று சொன்னபோது சற்றுநேரமிருக்கின்றன அம்
மண்டபன அததாசிவீட்டிற்குப்போய் உள்ளே றுழைந்து விலைமாதே நேற
றையதினத்தில் நான் கொடுத்த திரவியங்களில் நாடிலொருபுக்கு கொடுப்பா
யாக உன்வீட்டிற்குள்ளுண்டது வெளிப்படாதிருக்கு நிமித்தம் வேண்டுமென்று
கேட்க குற்றம் தங்கிய மனமுள்ள அததாசியானவள் கோபித்துத் திடமாகக்
கூறுகின்றனள். எ-று (௯)

பித்தமுதிரப் பெற்றாயோ பேயாறகொள்ளப் பட்டாயோ
சித்தமில்சை யில்லாயோ சீசெயென வுனாசெய்தாய்
மத்தவெனது வனப்பினுக்கு மாரவேளும் வழிபடுவான்
முத்தநகைசெய் திடினுலக மூன்றமுடிமை யாய்விடுமே.

(இ-ள்.) பெருமபித்தங் கொண்டனையோ, பேயபிடிக்கப் பட்டனையோ,
மனதில் வெட்கமில்லையோ, சீசே! என்ன வாரத்தை கூறினே? அதிகரித்த எனது
அழகினுக்கு மனமதனும் வணங்குவான். முத்தையொத்த தந்தங்கள் வெளிப்
படுமபடி புண்ணைசெய்தால் திரிலோகமுமெனக்கு அடிமையாகிவிடும் எ-று (10)

இனியதாய வாழ்ந லில்லார்கொருசுற மருத்தினனேற
புனிதமாய வோரிலக்கம் பொன்னுங்கொடுத்த வழிபடுவார்
கனியவுள்ளார் தமக்கருத்திற் கணக்கேதனங்கர கமமுணர்ந்தோ
தனியார்கரு மிருந்தறியாய் தவாதென போக மனுபவித்தாய்.

(இ-ள்) இன்பத்தைதருகின்ற அதரபானங்கிடையாத (காமுக்காக்கு) சற
றுநேரம் அதரபானங்கொடுத்தேனால பரிசுத்தமுள்ள இலக்ஷம்பொன் கொடுத்த

து வணங்குவார்கள். மனங்கனிந்து வீரகாகினியால் உருகுபவர்களுக்கு அத்
ரபாணங்கொடுத்தேனெனில், அவர்கள் கொடுக்கும் பொன்னுகளுக்கணக்கேது,
ஒப்பற்ற அனங்காகமமாகிய கொக்கோகநூலை அறிந்தவர்களிருந்த ஊரிலுங்
குடியிருந்தறிபாய நீங்காத எனது சுகத்தை யனுபவித்தாய் (கக)

கௌனலெனீ சுகிதத்தற்கு நிறைபொன்னினுந் தரல்வேண்டு
மன்னதுணராய நேற்றனித்த வதனிறபாதந் தருகென்ற
யென்னமதியா லிதுசொற்றா யெட்டிவெளியே போரின்றாற் றிள்
பின்னருறுதண டமுங்கிடைக்கும் பெறவேண்டிமே னிலலென்றா

(இ-ள) நேற்று என்னை நீ அனுபவித்ததற்கு இன்னமும் பெருமபொருள்
நீகொடுக்கவேண்டுமே நீ அதை உணர்நதாயில்லை நேற்றுக்கொடுத்த திரவி
யத்தில் நாலிலொருபங்கு தருமபடி கேட்டனை என்ன புத்தியால் இந்தவாதத்தை
கூறினை வெளிப்படுத்த தூரத்தில் போயவிடு போகாதிருப்பாயானால் அதிக
தண்டனை கிடைக்கும் பின்பு அதைப் பெறவேண்டுமானால் நின்றபாரொன்
றனை என்று (கஉ)

எனறபொழுதே வெளிவந்தா னிகலுவார்க்குப் பொன்னில்லை
கனறவெதுசெய யினுஞ்செயமி னென்றானவர்கள் கடுங்கோபந்
துன்றக்கரில் யாவருக்குஞ் சொற்றாபெற்றா முதலாக
வனநன்னகரில் வாழ்நரெலா மழிமண்டபனை வெறுத்தார்கள்

(இ-ள) இப்படியென்று சொன்னபொழுதே(பயந்து)வெளிவந்து விரோ
தஞ் செய்தவர்களுக்குப் பொருளில்லாமையால் வருந்தமபடி யாதுசெய்யினுஞ்
செய்வீர்களென்றுகூறினான், அவர்கள் பெருங்கோபத்தால் மூடப்பட்டு காசிப்
பட்டணத்திலுள்ள யாவருக்கும் இங்கணத்தையச் சொன்னார்களென்ற மாதா
பிதா முதலாக அங்கத்திலிருக்கின்ற யாவர்களும் அப்பொழுதே இழிந்த மண்ட
பனை வெறுத்தார்கள் என்று (கங)

* கடுமபாயுள்ளார முதலாகக் காசிவாண ரியாவருங்கை
விடுமபான்மையினு லறவெடுங்கி மெலிந்தாணுணவுக கிடையாமற்
றொடுமபாதகனென நெல்லோருந் துணிந்தபலியு மிடாரானா
நெடுமபாதகருந் கிதுவொன்றோ நிகழவின்னு மனந்தமே.

(இ-ள.) பந்துகளாயுள்ளார முதலாகக் காசிப்பதியில் வாழ்கின்ற யாவா
ர்களும் (தூஷித்தாக) கைவிட்ட காரணத்தால் ஆகாரமுங்கிடையாமல் மிகவும்
மெலிந்தொடுங்கிய அமமண்டபனைப் பெருமபாதகனென்று யாவரும் சிசயித்
துப் பிச்சையும் போடாதவர்களானாகக் கொடிய பாதகர்களுக்கு ந்தொரு
துன்பமோ நேரிடும் இன்னும் அனந்தமுண்டாகும் என்று. (கச)

“வேறு”

தியமண்டபனிவவாறு திரிதருநாளினமுன்னு
ளாயதோ களவிற்பாகம் பெறுதவரிருவாணமி

கூவது மண்டபன் முத்தியடைந்த அததியாயம். ௪௫

மாயமா வெணமவஞ்சித்த மறவனே பெஞ்சுப்பாகநீர்

பேயுமாய்க் கொடுகொடாயே நெருக்குவெயி கிடாமென்றார்.

(இ-ள்.) கொடிய மண்டபனை னென்று மாயமா மெய்மையாகிய பிலை புங்காலத்தில் இதற்கு முன்னடந்த திருப்புகழ்மொழியைப் பகருபெறாமலிருந்த இரண்டு சோராகன மண்டபனிடமவந்த நெருக்கிய கொடுகொடாயே வஞ்சித்து வந்துவிட்ட கொடியவனே எங்களுகருண்டாகிய பங்கை விரும்புபுடன் கொடுத்தவிடு கொடாமறபோவாயானால் உன்னைவிடாமல் (அடித்தது) துன்பப்படு ததுவோமென்றார்கள். எ-று. (௪௫)

என்றலும் வெருவினினு னீன்றவன் பாங்கரெயதி

பொன்றமுற களவிறபாக முன்மகனெங்கட்கோ

னன்றவன் தன்பால்வாங்கித் தருதிகாஞல்வேனென்னி

லின்றெமக கொருங்குநீயே கொடுத்திட லியையுமென்றார்.

(இ-ள்.) இப்படி என்று சொன்னவனவில பயங்குநின்ற மண்டபனுக்குப் பிதாவாகிய கூசுமாண்டமுநிவரிடத்து இருவரும்போய உமமுடைய குமாரன கூடயிருந்து நாங்க திருடிய பொருளுக்கு உண்டாகிய பங்கை எங்களுக்குக் கொடாமற போயவிட்டான் அவனிடத்தில் நீ வாங்கித்தாரும் நான் சமமதி யேனென்றால் எங்களுக்கு முழுமையும் இப்போதே நீகொடுத்தவிடவேண்டு மென்றார்கள். எ-று. (௪௬)

இருவரு மினைபுகுற வெனசெய்வான் கூசுமாண்டன்

வெருவரு நீவிர்பாவர் விளம்புமி னுண்மையெனரு

னெருவனு விதனெனரு நெருவனகைக் கோனென்றான்

பருவரு மிச்சொற்கேட்டுப் பதைபதைத் தொடுங்கிச் சொல்வான்.

(இ-ள்.) இரண்டு சோராகளும் இவ்வாறு சொல்லக் கூசுமாண்டமுநிவன் பாதுசெய்வான் அச்சத்தைத் தருகின்ற நீங்கள் யாவா உண்மையைச் சொல்லுகின்றீர்கள். ஒருவன் நான் காவிதனென்றான் மற்றொருவன் கைக்கோளென்றான் தன்பதைத்தருகின்ற இவ்வாக்கியத்தைக்கேட்டு நடுநடுக்கி ஒடுங்கிச் சொல்லுகின்றான். எ-று. (௪௭)

என்மக னெடுமிங்கெய்தி னெய்தலாம் பாகமென்றான்

புன்மக னெடுமுவன்பாற் போயினார் பாகம்வேட்டோர்

நன்மகன் சிறிநோக்கி நலிவுசெய் மூன்றுபேரு

மனமகன் தன்பாறசென்று வழக்குரை யாடுமின்கள்.

(இ-ள்.) என்மகனோடு இங்குவருவீர்களானால் பாகம் பெறுவீர்களென்ற னை பாகம் விருமபின் அவ்விருவர்களும் இழிந்த மண்டபனோடு கூசுமாண்ட முநிவனிடத்துப்போனார்கள். அவ்வுத்தமன அவர்களைக் கோபித்துப்பார்த்து வருகிறதென்ற நீங்கள் மூன்றுபேரும் அரசனிடத்துக்குப்போய இவ்வழக்கைச் சொல்லிக்கொள்ளுங்கொள்ளுங்கள். எ-று. (௪௮)

அனையவன் தண்டஞ்செய்வா னத்தகு தண்டந்தானே
யினையுந் கொடியதிமைக் கியற்றிடு கழுவாயாகு
நினையும்க் கழுவாயாறறு திருநதி னிரயமேவுந்
துனையவீ தாற்றுமென்று சொற்றும் முனிவர்கோமான.

(இ-ள.) நீதியுள்ள அரசன் உங்களுக்குத் தண்டனைசெய்வான் விதிப்படி செய்கின்ற அததண்டனையே இத்தன்மையான பெருமபாதகஞ்செய்த உங்களுக்கு செய்தற்குரிய பிராயச்சித்தமாகும். சிந்திக்கத்தக்க அபிராயச் சித்தத்தைச் செய்யாதிருந்தால் உங்களுக்கு நரகம் சம்பவிக்கும் வினாவாக இப்பரிகாரத்தைச் செய்வீர்களென்று முனிவர்களுக்குத் தலைவனாகிய கூசுமாண்டன் கூறினன. எ-று. (௧௯)

மண்டபன் வதனநோக்கி மைந்தனாகிய பொல்லாதா
யெண்டப முன்போலேயிவ் விருவரோ டேகிமனன
தண்டனை செய்யப்பட்டார் நவீருநீ செய்தபாவம்
கண்டனை யப்பாலென்பாற கலந்திடல் கருமமெனறான்.

(இ-ள.) மண்டபன் முகத்தைப்பாராது கொடிய குமாரனே விசாரம் நீங்கி முன்போலவே இவ்விருவரோடுசென்று அரசனுடைய தண்டனை செய் யப்படுவாயானால் நீ செய்த பாவம் கண்டிக்கப்படும் அதன்பின்னர் நீ என்னிடத் தில் சோகதுவிதிதல் நியாயமாகுமென்றன எ-று. (௨௦)

அதுவரை யுனைநானசேரே னகறியென் நகற்றிவிட்டான
கதுமென நடுநிற்போர்கள் காதுலனாகிய
முதுகை யாவரேனு முனிவொடு வெறுப்பதல்லாற்
பொதுநலந தவிர்வார்கொல்லோ பெயமையாம் பற்றுமேவி.

(இ-ள) இராஜதண்டனை யாகுமளவும் உன்னையான சோககேன அப்பாற் பெயவிடென்று நீக்கிவிடனன நடுநிலையில் நிற்போர்கள் புத்திரன்முதலாகிய அதிக இஷ்டத்தைபுடையவர்கள் யாவராயினும் (திமையைக்கண்டால்) கோபத் தோடு விராவில் வெறுத்ததுவிடுவார்களேயல்லாமல் அசத்தியமாகிய பகதத்துக் குடன்பட்டு நீதியாகிய பிரயோசனத்தைத் தவிரவார்களோ. எ-று. (௨௧)

காசிமா நகரில்வாழ்வோர் காதுலனாகிய யாகப்
பேசியயாவரேனும் பெட்டனர் பாவமென்னிற்
சீசியென் நகற்றுகிறபர் சேர்தினமக்குமபாவ
வாசிவந்திடுமென்றஞ்சி மனமுதன மூன்றுமொத்தே.

(இ-ள்.) மகத்தாகிய காசித்தலத்திலு, வாழ்கின்றவர்கள் புத்திரன்முதலாகிய சக சொல்லுகின்ற (விருப்பமுடையோர்) யாவர்களானாலும் பாவத்தை விரும பிச செய்வார்களானால் இவர்களைச் சோகநால் நமக்கும பாவம் வந்து சம்பவி கருமென்று பயந்து மனம் வாக்குக் காயங்கென்னுந் திரிகரணமுமொத்துச் சீசெ னன்று நிகதித்து அப்பாலிகளை நீக்கிவிடுவார்களென்று (பார்வதியே யறிவா யாக.) எ-று. (௨௨)

கூ-வது மண்டபன முத்தியடைந்த அததியாயம். எஎ

அன்றவ னெழித்தபின்ன நிருவரு மவணப்பற்றித்
தோன்றரு மிடமொன்றாய்து துணையவ விடத்திலேகிச்
சான்றவெம் பாகதாராய் தண்டிக்கப் படுதியென்று
மான்றநெஞ் சவணைக்கட்டி யடித்தனா மயங்கிவீழ்ந்தான்.

(இ-ள) கூசுமாண்டன நீகிவிட்டபின்பு வந்த விருவரும் மண்டபனை
பிடித்து ஒருவரும் வராத இடமொன்றை ஆலோசித்து அக்விடத்திற்கு விரை
வாக அவனைக்கொண்டுபோய் எங்களுக்குச்சேரவேண்டிய கிரமமான பங்கை
கொடாதிருத்தலால் (எவளால்) இப்போது தண்டிக்கப்படுவாயென்று பாபத்
திலமுடைய மனமுடைய அவனைக் கட்டியடித்தாராண் (அவ்வடிபொறுக்கமாட்
டாமல்) மயங்கி வீழ்ந்தான். எ-று. (உ௬)

வீழ்ந்தவ னுய்யானென்றே யிருவருமிதித்துப் பேர்க்கி
யாழ்ந்தபே ரன்பர்போற்று மண்ணலகித தேசம்புக்குத
யாழ்ந்தன நிருந்தர்பின்பு தாணிவக துதிக்கும்போது
சூழ்ந்தசோ கத்தானநன்மை தேருவான றுணையவந்தார்.

(இ-ள) மயங்கி வீழ்ந்த மண்டபன பிழைக்காளென்று அவவிருவர்களு
மவனமிதித்துக் கிடத்திவிட்டு நிறைந்த மெய்யன்பார்களால் வணங்கத்தக்க சிவ
பிரான வீற்றிருக்கின்ற சித்தேசமெனனும் ஆலயத்தில் இரவில் தங்கியிருந்து
மறுகாள் சூரியவுதயகாலத்தில் நீங்காத மூச்சையையுடைய மண்டபனியல
பைத்தெரியும்பொருட்டு விரைவாக வந்தாராண் எ-று. (உ௭)

இருவரும் வருதல்கண்டோ னினனமு மடிப்பாரென்று
மருவரு மூச்சைநீங்கி வல்வினாக தெழுந்தோட்டந்து
பொருவருங் காசிமேனமை புந்தியிற மெளிந்தாராங்கித்
துருவரு னைங்குரோசஞ் சூழ்பவரொடுமபோய்ச் சேர்ந்தான்.

(இ-ள.) நேற்று அடித்துக்கிடத்திய இருவரும் வருவதைக்கண்ட மண்
டபன இன்னமும் அடிப்பார்களென்று எண்ணி பொறுத்ததற்கரிய மூச்சை நீங்கி
விரைவாகவெழுந்து ஓடிப்போய், ஒப்பில்லாத காசித்தல மகிமையை புத்தியிற்
மெளிந்தவரும் தேடித்தகரிய பஞ்சககுரோசத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்வரு
மாகிய உத்தமர்களோடு சேர்ந்தான். எ-று. (உ௮)

அவரொடு மைங்குரோச மாகியவிலிங்கஞ் சூழ்ந்தா
னிவந்தரு பரவமுற்று யிரிதாச சுதத்தனிக
கவாபடு மனமில்லாநாயக கருத்தம் கேச்சுரத்துத்
தவாபலர் குழுமுந்தெயவச் சாதமண்டபமொன்றற்றான்.

(இ-ள்) அவர்களோடு பஞ்சககுரோசத்திலுள்ள சிவலிங்கங்களைப் பிர
தக்ஷணஞ் செய்தான் அதிகரித்தபாவங்கள் முழுமையும் நீங்கப் பரிசுத்தத்தை

யடைந்து பேழிக்குன்ற மனமில்லாதவனுக்காததமகேசகர மென்னும் ஆல்பத்
தில் பெரிபோச்சுங் பலருங்கடிகின்ற ஒரு தெய்வச்சாதி மண்டபத்தைச் சோ
ந்தனன். எ-று. (௨௬)

அன்னமண் டபத்தையுற்றே னன்றிராத் துயிலானுதி
முன்னமார் நியபொல்லாங்கு முழுமையு நினைந்துதேம்பி
பென்னாஞ் செய்வோமெனதே * யினைந்தரகரவென்றாத்தாத்
† தன்னமும் வேறொப்பறுச் சராகிலா னெழுந்தின்று.

(இ-ன.) அதேவ கூட்டமண்டபத்தையடைந்தவன், அன்றிரவு நித்திரை
செய்யாதவனுக்கி முன்னேதான் செயற்பாவகுகள எல்லாவற்றையும் கருதி, துய
ரப்பட்டு நாம் யாது செய்வோமென்று இரங்கி ஹாஹரவென்று ஆரவாரித்து
அறபகரமும் வேறொன்றை நினைப்பாதவனுக்கி, எழுந்து வினாறுகொண்டு. எ-று ()

சிவமூல கனைத்துமேவத திகழுமோரிலிங்க நோக்கிச்
சிவசிவ தேவதேவ சிவசிவ வரமதேவ
சிவசிவ சிவமாதேவ சிவவாகரபுராண
சிவசிவ வென்றடித்தான செறிந்தவ னுறைவார்கண்டார்.

(இ-ன.) எல்லா உலகங்களுக்கும் பங்களமுண்டாவதாக விளங்குகின்ற ஓர்
சிவலிங்கவடிவத்தைப்பாராத்து சிவசிவா தேவதேவனே! சாவ மகனத்தாக்கும்
பங்களமானவனே! வரமதேவனே! சிவசிவமஹாதேவனே! பழமையானே!
அரஹாசிவனே என்று மண்டபன கூத்தாடினான். அவலிடத்து நெருங்கி வசிப
பவர்கள் பாராத்தார்கள். எ-று. (௨௮)

மறையுணர் கூசுமாண்டன மைந்தனமண் டபனென்பேரா
னிறைப்பர சிவநேயத்தா னிகழுமைந குரோசஞ்சூழ்தாரை
முறையிவ ணடைந்துபத்தி முதிர்ச்சியி னடியாநின்றான
குறைவிலன் யாதுமென்று கூறியுண் மகிழ்ச்சியுறார்.

(இ-ன.) வேதங்களை யுணர்ந்த கூசுமாண்ட முனிவருடைய குமாரன், மண்
டபனென்னும் பெயரையுடையவன், மேலாக நிறைந்த சிவபத்தி யுள்ளவன்.
வினக்கமுற்ற பஞ்சககுரோசத்தை விதிவழியாகப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தனன், இவ
லிடமவாது சிவநேய முதிர்ச்சியினால் கூத்தாடுகின்றனன், யாதுகுறையுமில்
லாதவனென்று அவலிடத்திருக்கின்றவர்கள் சொல்லி உள்ளத்தில மகிழ்ச்சிகொ
ண்டார்கள். எ-று. (௨௯)

அன்னவா மகிழ்தல்கண்டா னந்தனா குவத்திறுனறி
முன்னருக கொடியபாவ முழுமையுஞ் செயதேனைய
வென்னயா னினிச்செய்வேனென நெழுந்துசண் டிகைமாதேவி
நன்னரா லயத்துடபுக்கான பூசனை நயந்துசெய்தான்.

கூ-வது மண்டபன் முத்தியடைந்த அததியாயம். ௩௯

(இ-ள்.) அபபெசியோகன் மகிழ்ந்து கூறியதைக்கேட்ட மண்டபன் (அவர்களைப்பார்த்து) ஐயரே நான் பிராமணகுலத்திற் பிறந்து கினைத்தறிய கொடும பாதகங்கள் எல்லாவற்றையுஞ்செய்தேன். இனி யாது செய்வப்போ கின்றேனென்று (சொல்லி) சண்டிகை மாதேவியினுடைய சிறந்த ஆலயத்தக் குள்ளே புருந்து களிப்புடன் யூசை செய்தனன். எ-று. (௩௦)

துதியோடு கிருத்தமாங்குர தோன்றிடச் செய்துமேவி
மதியிக மூன்றாளின மார்க்கத்துஞ் சிவராமஞ்செய்
ததிவிரை வோடுமேவி யகனக ரத்தானததுத

திதிகொளு மொருமருப்புத தெகளிமால் களிற்றைப் போற்றி.

(இ-ள்.) அசசண்டிகை மாதேவி ஆலயத்தில் தோத்திரஞ்செய்து ஆனாதகூதநாடி புத்தி அதிகரித்தலால் மூன்றாளின வருகிற, மாரகங்களைஎல்லாஞ் சிவராமத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு அதிசேகிரமாக விரும்பிவந்து மனங்கனிந்து ருகுவினற அந்தமாரகத்தில் (பத்திசெய்வோரை) இரகூழிப்பவரும் ஓற்றைத்தந்ததையுடையவருமாகிய தெகளி விராயகரை வணங்கி. எ-று. (௩௧)

வலியபா ரேனுமயாது கொடுப்பினும் வாங்கானகி
மெலியவு மாகாரதது விருப்பமு மில்லானகி
மலிபுகழ்க் காசிகாசி யெனறுவா யுரைப்பச்சென்று
பொலியிர மேசம்புககி ராமேசா பொற்றாள்போற்றி.

(இ-ள்.) யாவராயினும் ஒருபொருளை வலியக்கொடுத்தாலும் வாங்காத வனாகி சீரம் இளைத்தும் ஆகாரத்தில் இஷ்டமில்லாதவனாகி பெருமபுகழையுடைய காசிகாசி என்கிற திருநாமத்தை வாயினுற சொல்லிக்கொண்டுபோய விளக்கதையுடைய இராமேசமெனவும் ஆலயத்தில் புருந்து இராமேசருடைய பொன்போன்ற திருவடிகளை வணங்கி எ-று. (௩௨)

சோமந தரையுட்போற்றித் துதியிகு பத்தியோடு
காமரு சிறப்புவாய்ந்த கபிலதர ராயின்கண்மூழ்கி
மாமரு தெய்வவாரும் வருணசங் கமத்துமூழ்கிப்
பூமலி விசுவநாதன் பொன்னடி வணங்கிப்போற்றி.

(இ-ள்.) சோமநாத சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு மிகுந்த பத்தியுடன் தோத்திரஞ் செய்தவனாகி (அதன் பின்பு) அழகிய சிறப்புள்ள கபிலதரராயில் ஸநாடஞ்செய்து பின்பு பெருமையுள்ள தெய்வமணம் வீசுகின்ற வருணசங்கமத்தில் ஸநாடஞ்செய்து பொலிவுகிறைந்த விசுவநாதருடைய பொன்போன்றதிருவடிகளை வணங்கித்துதித்தி. எ-று. (௩௩)

முத்திமண் டபத்துமேவி முன்னியங் கும்வோர்தம்மைப்
பத்தியின் வணங்கித்தானசெய் பாதக மெடுத்தகூழிச
சித்திபெற் றவர்களிந்தத் தீங்கெலாந் தீர்த்தீர்த்துச்
சுத்திசெய் திடுவீரென்று சொற்றிட வவ்ரொல்வாரால்.

(இ-ள.) பின்பு முதலிமண்டபத்தை யடைந்து அங்குள்ள பெரியோரக னைத் தியானித்து பத்தியினால் வணங்கித் தானசெய்த பாதகங்களை யெடுத்து னைத்து சிவானுபவ சித்திபெற்ற பெரியோரகளை என்னுடைய தீமைகள் யா வும் நீங்குமபடி யொழித்து பரிசுத்தஞ்செய்தருளுவீர்களென்று பிரார்த்திக்க அபபெரியோர்கள் கூறுகின்றார்கள் என்று. (௩௪)

கொடியபா தகமும்பஞ்சக குரோசஞ்சூழ் தலினுன்மாயு
நெடியநீ யதுவுஞ்சூழ்தாய் நிறைசிவ நாமம்வாயிற
குடியவா யிருப்பமேவுங் கொள்கையை யாதலானின
கடியபா தகங்களெல்லாங் கழிந்தன சுத்தனாயு.

(இ-ள்.) மகாபாதகங்கள் யாவும் பஞ்சககுரோசப் பிரதக்ஷணம் செய்த ினால் ஒழியும் உயாவுள்ள நீ அந்நப் பிரதக்ஷணமுஞ் செய்தனை. அருள நிறைந்த சிவனாமங்களைச் சதாகாலமும் வாயினால் உச்சரித்துக்கொண்டிருக்குந் தனமையை யடைந்தனை. ஆனபடியால் உனது பெருமபாதகங்கள் யாவும் நீங்கிப் பரிசுத்தமடைந்தனை என்று. (௩௫)

இனியொரு கழுவாய்கூற்றம் கிதற்குமே லொன்றுமில்லைப்
புனிதகீ போதியெனனப் புத்தியுண மகிழ்ந்துதந்தை
நனியவரம் படிசொற்றெனனை நலத்தகச சோயினென்றான
கனிவினமற நவருநறநதை யிவணவாக கனாதியென்றார்.

(இ-ள) இதற்குமேல் பாவத்தை யொழிக்கும் வழியை எடுத்துரைப்ப தற்கு வேறையொன்றுங்ஙனையாது பரிசுத்தத்தை யடைந்த நீ போகலா மென்று அவர்கள் சொல்ல, மண்டபம் மனதிறக்கித்து எனபிதாவாகிய கூசு மாண்டமுனிவா என்னை வீருமபுமபடிசொல்லி நனமையாக அவர் சோத்துக் கொள்ளச் செய்வீர்களென்று கேட்டுக்கொள்ள அபபெரியோர் கனியோடு உன் பிதாவை இவ்விடத்துக்கு வரச்சொல்வாயென்றனர் என்று (௩௬)

என்றலுந் தொழுதுபோற்றி யிலங்குவெண் ணீறுபூசிக
கனறலி லுருத்திராகக்க கலம்பல வெருகும்பூண்டு
பொன்றலில சிவநாமத்தைப் புகழ்பெற வுச்சரித்து
நின்றவ னவ்வாறேகி நெடியதன் மனைவாய்புகுகான்.

(இ-ள.) இப்படியென்று சொன்ன பெரியோர்களை வணங்கித் துதித்து சரீரத்தில் வீணாக வெண்ணீறுதரித்து மனோவருத்தத்தை யொழிக்கின்ற உரு த்திராக்ஷமாலையுடைய பலவாக விதிப்படி, யணிந்து மாணத்தை யொழிவே னற சிவநாமத்தைப் புகழ்பெறத்தக்கதாக உச்சரித்து நின்ற மண்டபம் அம் முதலிமண்டபத்திலிருந்து சென்று பெரிய தனது மாளிகை வாயிலில் நுழைந் தான். என்று. (௩௭)

வாயிடைப் புக்கபோது வருந்தியின் மெடுத்தவன்னை
யாயிடைக் கண்டுகொண்க னடிபள்ளிந் துனதுமைந்தன்

கூ-வது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எ-று.

**சேயிடைத் திரிந்துபாவத் தீர்த்தனை போதுமுற்ற
சீயிடைத் தடைசெய்யாம னோடுகண் டுகவென்றான்.**

(இ-ள்.) வாசப்படியில் துழைந்தபோது வருத்தமுற்றுப் பெற்றவனாத் தாயார்பார்த்து நாயகனாகி கூசுமாண்டமுனிவர திருவடிகளில் வணங்கி உமமு டைய குமாரன் தூரமான இடங்களில் யாததிரைசெய்து பாவமொழிந்து வந்த னன் தேவரீர் தாமதமில்லாமற்போயப் பார்த்தருளவீடுமெனான். எ-று. (௩௮)

**என்றலும் வெளிவந்தனனா நெழிர்சிவ சின்னத்தோடு
நின்றதும் பிறவுநோக்கி நெஞ்சஞ்சற நிளகிரீயிடு
கொன்றிய தென்னையென்றான் முததிமண் டபத்தினுற்று
ருநறனை பழைத்திடுமென வுறறன்னடியே னென்றான்.**

(இ-ள்.) இப்படியென்று மண்டபனுடைய தாயாரசொல்ல, பிற வெளி யில்வந்து குமாரன் அழகுவாயந்த சிவசின்னங்களோடு நின்றிருப்பதும் மற்ற கருதிகளையும் பார்த்து மனது சற்றே இரங்கி நீ யிகேவந்தகாரணம் யாதென றுகேட்க முத்திமண்டபத்தில் உள்ள பெரியோர்கள் உமமை அழைத்துவருமபடி சொன்னமையால் அடியேன் வந்தேனென்றான். எ-று. (௩௯)

**அன்னது கேட்டலோடு மருடருண் மனைவியோடு
முன்னருஞ் சிறப்புவாயந்த முததிமண் டபததையுற்றுப்
பன்னரு மங்குமேயோ ரெவரையும் பணிந்துநின்ற
ன்னனல முறவிருத்தி யென்றலு நயநதிருந்தான்**

(இ-ள்.) மண்டபன்சொன்ன அவ்வாரத்தையைக் கேட்டவனவில இரங்கு கின்ற குணமுள்ள பத்தினியோடு கூசுமாண்டமுனிவன் நினைத்தற்கரிய சிறப் புள்ள முததிமண்டபத்தைச் சேர்ந்து சொல்லுகக்கடங்கா மகிமையுள்ள அம்மண் டபத்தில் இருக்கின்ற பெரியோர்களெல்லோரையும் வணங்கி நின்றபோது அப் பெரியோர் இருமென்றுசொல்ல விருப்பமுட னிருந்தனன். எ-று. (௪௦)

**இருத்தலு மவனைநோக்கி யெண்ணிலாப் பெரியோரியிருந்
திருத்தகு நினதுமைந்தன் செய்தபாதகங்க டுந்தரன்
பொருத்தம் துறவழைத்துப் போயநின் தில்லஞ்சேர்தி
வருத்தமொன நேனுங்கொள்ளே லென்றலு மறையோன சொல்வான்.**

(இ-ள்.) அம்மண்டபத்திலிருந்த கூசுமாண்டமுனிவனை அளவில்லாத பெரி யோர் பாவருமபார்த்துச் சிறந்த உமமுடைய குமாரன், செய்தபாதகங்க ளுழிந்தனன். அவனை யுண்புடன அழைத்துக்கொண்டுபோய உமது வீட்டில் சேர்த்துக்கொள்ளும் யாதொரு களங்கமு மெண்ணவேண்டாமென்றுசொன் னபோது அம்முனிவன் சொல்லுகின்றான். எ-று. (௪௧)

அளவில்பா தகங்கள்செய்தா னறிவிவாவெனதுமைந்த

௩௯ அளவில் யுகமத்திங்கிற காரறிடு கழுவாயாக

**வனவிலை நாகத்தோறு மழுந்திதுந தீர்தாரா
வனவிலாப பெரியீரெவ்வா நகனறதுமொழிமி னென்றான்.**

(இ-ள்.) அறிவிலாத எனது குமாரன எண்ணிக்கைமீலாத பெரும்பா
தகக்களைசெய்தான் அப்பாவகளுக்குத்தருமபடி செய்கின்ற பிராயச்சித்தமாக
அங்கத யுகங்கள் அளவுபடாத கொடிய நரகங்கள் எல்லாவற்றிலும் அமுக்கிக
கிடந்தாலும் நீக்காது அப்படியிருக்க எவ்வாறு அப்பாவம் ஒழிந்தது அளவில்
லாத மகிமையுள்ள பெரியோராகனே சொல்லியருளவேண்டுமென்றான். எ-று.)

**எனறதுங் காசியெல்லி யெனனுமைங் குரோசஞ் சூழ்ந்தான
பொன்றலில் பெருமானும் பொய்யற உச்சரிப்பா
னென்றவென ணீறுபூசிக கண்மணி யுவநதுபூண்டான
கொன்றனை முனைஞ்செய்த கொடியபாதக மனைத்தும்.**

(இ-ள்) இப்படியாகச் சொன்னபோது (உமமுடைய குமாரன) காசிப
பதியிலுள்ள பஞ்சகஞ்ஞரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து நித்தியராகிய விசுவநாத
ருடைய திருநாமங்களைக் களங்க நீங்கும் விதம் அனபுடனுச்சரித்துச் சரீ
ரம் நிறைய வீழ்த்தரித்து ருத்திராக்ஷமாலிகையைப் பிரியத்தோடு பூண்டிருப
பதால் முனசெய்த கொடுமையுள்ள எல்லாப் பாவங்களையும் ஒழித்துவிட்ட
னன். எ-று (சௌ)

**அன்றியு முரைப்பதொன்றுண் டாகர முழக்கஞ்செய்து
வென்றிசெ யைங்குரோசம் விதிப்படி வலஞ்செய்வோருக்
கொன்றிய மறமுமுண்டோ வுரைத்ததிற் கழுவாயுண்டோ
கன்றிய வையங்கொள்ளேல் காதையொன் றுரைப்பாங்கேட்டி.**

(இ-ள்) அதுவல்லாமலும் உமக்குத் தெரிவிக்கத்தக்கது ஒன்றிருக்கி
றது (யாதெனில்) ஹரஹரவென்கிற தொனியை இடைவிடாதெழுப்பி பாவங
களை வெல்லத்தக்க பஞ்சகஞ்ஞரோசத்தை விதிவழியாக வலம் வரத்தக்கவர்களுக்கு
அப்பாவங்களுண்டாகுமோ சொல்லிய இதைப்பாக்கிலும் வேறே பிராயச்சித்த
மொன்றிருக்கின்றதேர வருகதுகின்ற சந்தேகத்தை நீர் கொள்ளவேண்டாம்.
(அதுபவமான) ஒரு கதையைச் சொல்லுகின்றோம் கேட்பீராக. எ-று. (சச)

**முந்தியகிரேதத்தன்னின முனிவில்சாண் டிலலியப்பே
ராதனை நெருவனுள்ளா னறிவின லையநீத்தான
சந்தமா ரணையனுக்கோர் தனையைவந துதித்தானந்தக்
கந்தமார் குழல்விசாலக கண்ணியென நெருபேர் பெற்றாள்.**

(இ-ள்.) முதலாகிய கிரேதாயுசுததில் நல்லோரால் வீருமபத்தக சாண்
டிலலியென்னும் பெயருள்ள ஒரு பிராமணனிருந்தான் தனதறிவினை சந
தேக வீரீதங்கொழிந்தவன அழகுவாயாத அப்பிராமணனுக்கு ஓர் பெண்
பிறந்தன வாசனை தங்கிய அனகபாரதையுடைய அப்பெண் விசாலாட்சி
யென்கிற பெயர்பெற்றனன். எ-று (சௌ)

கூ-வது மண்டபன முததியடைந்த அத்தியாயம். ராய்கு

அன்ன புத்திரியைபனனா னவந்திமா கர்வாழ்த்திமை
அன்னருஞ் சுருணலுய சுமந்தனைன பவலுக்கீதான
பன்னரு மனையானனனுர் படர்ந்தனன படர்ந்தபினை
பென்னரும் காமந்தீர விருந்தனள் காசியநகர்.

(இ-ள்) அநதபுத்திரியைப் பிதாவானவன் அவந்திமாநகரத்தில் வாழுகின்ற தீமையிலலாத சுருணவானுகிய சுமந்தனைனனும் பிராமணனுக்கு விவாகஞ் செய்து கொடுத்தனை சொல்லுவதற்கரிய (பெருமையுள்ள) சுமந்தன காசியை விட்டு தனது நகரத்திற்குப்போனான், போனபின்பு அரிய விரகாக்ஷினி சுமே படி அபிராமணமாதா காசியிலிருந்தனை, எ-று. (ச'க)

காசியி லிருந்தமாதா காமபா ணத்தானெந்து
பேசிய மைந்தரென்பார் பல்ரையும் பெட்டுக்கூடி.
வீசிய நாணத்தோடு மிகுபொரு ளுங்கவர்கது
மாசியல் குணத்தினுளாய் வைகினா வைகுநாளில்.

(இ-ள்) காசித்தலத்திலிருந்த அபபெண காமபாணத்தால் வருந்தி ஜாதி பேதத்தை யொழித்து காழகர்கள் பலரையும் வீருமப்பி புணர்த்து நாணத்தை யறவொழித்து பெருமபொருள் பறித்துக் களவகமுள்ள குணத்தையுடையவ னாய் வசித்தனை அவ்வாற்றிருக்குநாளில், எ-று (ச'எ)

மயனமுதிரா திவட்டுநல்வி வறியரே யானூரியாரு
மயனக் ரததுளாரு மவாயிவ னழகுக்கேட்டுப்
பயனுற வடைந்துவேணமெ பலவுநா ருதனிக்கூடிச்
செயனமகிழ்க் திருந்தாரிந்தக் தீமையிற சிறந்தாளனனாள்

(இ-ள்) காழகர் யாரும் அதிக மயக்கங்கொண்டு இப்பிராமணமாதாக்குக் கொடுத்துக் கூடி வறியரானார்கள் சமீபநகரத்திலிருப்பவர்களும் இவளழகைக் கேள்வியுற்று வீருமபி காமசுகத்தைப் பெறுமபடி யிவவிடமவந்து வேண்டிய பலவற்றையுங் கொடுத்துச் சோந்து இவளுடைய செய்கையைக் களித்திருந்தார்கள் இவ்வண்ணமான கொடுமையில் அபபிராமணமாதா சிறந்தாள எ-று (1)

தெள்ளிய மறையோர்மார்க்க சிரமதி யைவருரோச
மொள்ளிதிற சூழப்புககா ருதனிலும் விருப்புளாள்போற
கள்ளியி மனையாமேனி கலத்தலுட் கொண்டிசென்றாள்
வள்ளிய துர்க்காருண்டம் வதிந்தனர் மறையோரியாரும.

(இ-ள்) தெளிவுள்ள பிராமணர்கள் மாரகழிமாதத்தில் பஞ்சக்குரோசப் பிரதட்சணத்தை யறிவு விளங்குமபொருட்டுச் செய்ய எத்தனித்தார்கள். அதனினும் விருப்பமுடையாள் போன்று அபபிராமணருடன் கூடவேணடுமெனனும் எண்ணத்தை மனதிற்கொண்டு அவவஞ்சகியும் யாத்திராபோனாள். வளப்பமமைந்த தூக்காருண்டத்தில் அபபிராமணர்கள் யாவருந் தங்கியிருந்தார்கள், எ-று, (ச'சு)

அனையனும் பிரியாள்வைகி யவர்மனம் வசமாச்செய்து
நினைவரும் பொனபூணதி நினைந்தவா கவர்ந்துகொண்டு
துணையமற நிரண்டாநாளிற றொக்கவும் மறையோரோடுங்
கனைகட லுலகமேததங் கருததம கேசம்போற்றி.

(இ-ள) அவவஞ்சகியும் பிரியாம லவாகருடனிருந்து சிலர் மனதனை
வசஞ்செய்து நினைத்தற்கரிய பொருள்களையும் ஆபரணதி பலவற்றையும் நினைந்த
வாறு கிரகித்துக்கொண்டு (அவருடனகூடி) இரண்டாநாளில் சூழ்ச்சி பிராமண
ருடன ஒலிககின்ற கடலாறஞ்முப்பட்ட உலகத்தாராறு றுதிககத்தக்க காததமகே
சமெனனு மால்யத்தை விராவாகவந்து வணங்கி எ-று. (௫௦)

திக்குதர மூன்றாநாளிற் றெகளியைச் சேவைசெய்து
புகழ்மிக நாலாநாளிற பொலியிரா மேசம்போற்றி
யகழ்வினை வருணநான மவரோடுஞ் செய்துபின்ன
ரிகழ்தலில் காசிமாச்சீ ரிசைத்திடு மவர்பாறகேட்டாள்.

(இ-ள.) மூன்றாவது தினத்தில் தெளி விபைகரை விளக்கமாகச்சே
வித்து நாலாவது தினத்தில் மிக்கபுகழோடு விளங்குகின்ற இராமேசமெனனு
மாலயத்திலிருக்கின்ற இராமேசனாவணங்கி அவஞ்ஞதம் பாவதையொழிப
பதுமாயிய தீர்த்தத்தில் முழுச்சாடுதலை அவாகளோடுசெய்து பின்னா புகழுள்ள
காசித்தலத்தின் மகிமையை விரித்துனாகரும் பெரியோர்களிடத்த தாஹு
களேவியுற்றன எ-று. (௫௧)

வளமலி காசிவைப்பின மானமியங் கேட்கும்போது
கிளாதரு காசிமேவிப் பாதகங் கெழும்ச்செயலோ
ரளவறுங் காலங்கால வயிரவ ராணையாற்றி
னுளபல துயரத்தாழ்வ நுணமையே பெனறல்கேட்டாள்.

(இ-ள) வளப்பம் பிறைந்த காசித்தலத்தின் மகிமையை முறையாகக்
கேட்கும்போது விளக்கமுற்ற காசித்தலத்திலிருந்து தீவினைகளைச் செய்பவா
கள் காலவைரவருடைய தண்டனைக்குட்பட்டு அளவிலாதகாலம் பலவாயுள்ள
துயரங்களில் சத்தியமாக மூழ்குவார்களென்பதையுங் கேட்டன எ-று. (௫௨)

கேட்டலும் வெருவியநதோ வெனசெயதேன் கெட்டேனெயென்
றோட்டரும் வருத்தமேவி யுற்றநல் லறிவுவாய்ப்புற
நீட்டிய பொருள்களெல்லாம் யாவருங் கொளக்கொடுத்தாள்
வேட்டதன றொழிலேந்தது விபிரா தமைவினாவும்.

(இ-ள) இவ்வாறு கேட்டபோது மிகப்பயந்து ஐயோ என்னகாரியஞ்
செய்தேன் கெட்டுவிட்டேனெயென்று நீங்காக்கிவசத்தை யடைந்து புண
ணியபாவங்களைப் பகுக்கும் ஈலலறிவுதோன்றி பாவவழியில் தான் சம்பாதித்த
பொருள்கள் பலவற்றையும் ஈலலோர யாவருங் கொள்ளும்படி கொடுத்து

கூ-வது மண்டபன முததியடைந்த அததியாயம். எய்து

இதற்கு முனவீருமபிய கொடுதொழிலை கைவிட்டு அபபுராணபடனஞ்செய்யும் பெரியோராகிய பிராமணரைப்பார்த்து வினாவுகின்றன. எ-று. (௫௬)

ஐயரே யடியேன்செய்த பாவத்துக களவின்றாகும்
வெய்யவப் பாவமபோகரும் விதமெனக் கருணமினென்ன
மையவான முன்னஞ்செய்த மறமெவா மொழிந்துபோய்
தெயயநீ பைங்குரோசஞ் சூழ்தலா லெம்மோடென்றா.

(இ-ள்) சுவாமிகளே எளியேனசெய்த தீவினைகளுக் களவுகிடையாது, கொடிய அப்பார்த்தகங்களை ஒழிக்கத்தரும் வழியை அடியேனுக் கருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க பொருந்தும் விதமாக பஞ்சகஞ்ஞரோசப் பிரதக்ஷணத்தை நீ என்களோடுசெய்தலால் இத்தற்கு முன் மயக்கங்கொண்டு செய்தகொடுப்பாவங்கள் யாவும் ஒழிந்தனவென்றனர். எ-று. (௫௭)

மேலுமியப் பாவசெய்கை விழைதரல் வேண்டாவென்று
கோலும் மறையோகூறக் குணங்கொடு பணிந்துபோற்றிச்
சாலும் மறைநாநாளிற் கபிலதா னாயின்கணவந்து
மாலும்வெம் பாவமெல்லா மாற்றினாள் விசாலகண்ணி.

(இ-ள்) இனிமேல் இப்பாவத்தொழில்களை அணுஅணுவும் வீருமபவேண்டாமென்று கூடியிருந்த அவவேதியா கூற குணமென்றுட்கொண்டு அவர்களை வணங்கித் துதித்து ஐந்தாவது தினத்தில் கபிலதாரைக்குவந்து ஸநாநஞ்செய்து மயக்கத்தாறசெய்த அக்கொடுப்பாவங்களெல்லாவற்றையும் விசாலாகுழி என்னும் பிராமணமாதா ஒழித்துவிட்டனர். எ-று. (௫௮)

மற்றும் நின்றாறாள் வருணசங் கமத்தில்வந்து
முற்றவா கியற்றத்தக்க பூசையாதிகண் முடித்து
கற்றவர் புகழுமுத்தி மண்டபங் கலந்துபற்றென
மற்றவ ருளத்துமேய வகிலநா யகளைப்போற்றி.

(இ-ள்) அக்கபிலதாரையிலிருந்து அறவதுதினம் வருணசங்கமத்துக்கு வந்து ஸநாநஞ்செய்து அவ்விடத்துச் செய்யத்தக்க பூஜையாதிக் கெல்லாவற்றையும்முழுவது முடித்து அறிவுடையார் புகழுத்தக்க முத்திமண்டபத்திற்கு வந்து அகப்பற்று புறப்பற்றுக்களொழிந்த மெய்யடியாருள்ளத் தெழுந்தருளும் விசவநாதரை வணங்கி எ-று. (௫௯)

சுத்தியிக் கடைந்தாநற்றார் வெறுத்திலர் சூழ்ந்துகொண்டார்
முத்தியு மடைந்தாள்பின் ரென்றனரதுபோனமோக
சுத்தியென மகனுஞ்சுத்தி சேர்ந்தனன் கொல்லோவென்று
பத்திமா முனிவனகேட்டான் யாவரும் பட்டாங் கென்றார்.

(இ-ள்) விசாலாகுழியென்னும் பிராமணமாதா மிகுந்த பரிசுத்தத்தை யடைந்தன. பந்துக்கள் வெறுக்காமல் சூழ்ந்து அங்கேசித்தனர். பின்பு முத்தியடைந்தாளென்று அப்பெரியோரைக் கூறக்கேட்டு சிவபக்தியுள்ள கூக

மாண்டமுனிவன் அதுபோலப் பெருமயக்கமுள்ள என்னு ருமாரனும் பரிசுத் தத்தை யடைந்தானோவென்று கேட்டான். பெரியோர்கள் யாவரும் இது உண்மை நூற்றுண்ணிவென்றனர். என்று (௫௭)

உண்மையாயினு மன்னானோ நிறுந்துக் கொள்ளல்வேண்டேன
 * வண்மைசால் பெரியோரென்றான மறவன் வார்த்தைகேட்டுத்
 தண்மைசான் முனிவர்முத்தி மண்டபஞ் சாராததேவ
 ரெண்மையே புணமைசொல்வா ரிரிககரின் னையமென்றார்

(இ-ள.) உண்மையானாலும் அமமண்டபங்கிய வெண்குமாரனுடனிருந்து போசனஞ்செய்யமாட்டேன சத்தியத்திற் சிறந்த பெரியோர்களேயென்று கூறிய கூசுமாண்டமுனிவன் வாராததையைக்கேட்டு சாந்தலீலராகிய அப்பெரியோர்கள் இம்முத்திமண்டபத்தில் வீற்றிருக்கின்ற தேவர்கள் உபமுடைய சூதேகம் நீங்குமபடி சத்தியத்தை யெளிதரகத் தெரிவிப்பார்களென்றனர் என்று ()

என்றலு மிரவிதுண்டி யேற்றமார் தண்டபாணி
 மனறவெவ வரமுநலகும் வயிரவா திருமாலேனோ
 ரொனறவங் கொஞ்சாமேயி யுலகெலா முண்மைதேர்ந்து
 கனறல் செயதுயரநீங்கத் தனித்தனி கழறலுறறா.

(இ-ள) இவ்வாறாக அம்முத்திமண்டபத்திலிருந்து பெரியோர்கள் சொன்னபோது, எல்லா உலகத்தாரும் பஞ்சகஞ்சோசப் பிரதக்ஷணத்தின் மகிமை யறிந்து வருத்தமின்ற துன்பத்தினீங்கி இன்பமுறுமவண்ணம் துண்டிராஜகண் பதி, சூரியமூர்த்தி, பெருமைதங்கிய தண்டபாணி, எவவித வரங்களையும் பூரணமாகத்தருகின்ற வயிரவக்கடவுள், விஷ்ணுதேவா முதலாகிய மறைத்தேவரும் அமமண்டபத்தின் வேறுவேறுிடங்களிலிருந்து தனித்தனியே சொல்லத் தொடங்கினர் என்று (௫௯)

மதித்திடு மைங்குரோசம் வலஞ்செய்யும் வலத்தினுநு
 துதித்திடு காசிமேனமை சொற்றிடக் கேட்டலானும்
 பதித்திடு கொடியபாவம் யாவும்போய்ப் பாறுமென்றான்
 நிதித்திடு தொழினமேற்கொண்ட திகிரியந் தடககைச்செம்மல

(இ-ள) உலகத்தை ரக்ஷிக்கின்றதொழிலை மேற்கொண்டு அழகிய அஸ்தத்தத்திற் சக்கரமேந்திய விஷ்ணுதேவா, அறிவுடையாரால் மதிக்கத்தக்க பஞ்சகஞ்சோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்த புண்ணியபலத்தினாலும், துதிக்கத்தக்க காசிமகிமையைச் சொல்லக் கேள்வியுற்றதாலும், நிலைத் கொடுமபாதகங்களெல்லாம் மொழிந்த மண்டபன் பரிசுத்தத்தை யடைந்தன்னென்று கூறினார். என்று. ()

பரசிவ நாமமென்றே பறபல மறையுநகூறும்
 வரமிகு காசிராமம் வாயுரை செய்தலானும்
 புகாரன் விசுவநாதன் பொங்குசோ கேட்டலானும்
 வீரவுபா தகமனைத்தும் வீதரு மென்றானுண்டி.

கூவது மண்டபன் முததியடைந்த அததியாயம். எயின

(இ-ன) துண்டிராஜகணபதியானவன் பலபல வேதங்களைடுத்துரைக்கி
ன்ற பரசிவநாமமென்று சொல்லத்தக்கதும் பெருவரங்களைக் கொடுக்கத்தக்கது
மாயுள்ள காகியென்னுந் திருநாமநதிரத்தை நிரந்தரம் வரயிறுசொன்னமை
யாலும் திரிபுராரியாகிய விசுவநாதருடைய பெருமபுகழைக் கேட்டமையாலும்
இம்மண்டபன் செய்த கொடுமபாதகங்களைல்லாமொழிந்து சுத்தனானென்று
கூறினன. எ-று (கக)

**காகியி னிருந்துபாவங் கருதினோர் செயதோர்யாரு
மாசியல் குமபியெல்லாம் வதிவாரம் விசுவநாதன்
பேசிய வைங்குரோசம் பேணுபு குழவாராகிற
நேசினமேம பவெரெல்லாந் தீராதென்றான தண்டபர்ணி.**

(இ-ன) காகிததலத்திலிருந்து பாவஞ்செய்ய நின்றதவாக்களும் செய்த
வாக்களமாகிட இவர்கள், குரமுள்ள கொடிய நரகங்களைல்லாவற்றிலும் அழு
நதி வருந்துவாரானும் நமது விசுவநாதரால் எடுத்துரைக்கின்ற பஞ்சகருடோ
சத்தை விரும்பிப் பிரதக்ஷணஞ் செய்வாரானின் எல்லாத் தீவினைகளுந் கழி
ந்து திருவருட பிரகாசத்தல் மேலாவனென்று தண்டபாணிக் கடவுள் கூறி
னன எ-று. (கௌ)

**மன்னிய காகிவைப்பின வதிந்துபா தகஞ்செயவோரைப்
பன்னிய கொடியதண்டம் பண்ணலென நனமையேனுந்
துன்னிய வைங்குரோசஞ் சூழ்நரை யொன்றுஞ்செய்யேன
மன்னிய வுணர்வீரென்று வயிரவன விளம்பினானே.**

(இ-ன) நிலபெற்ற மகிமையுள்ள காகிததலத்திலிருந்து பாவங்கள் செய்
கின்றவர்களைப் பிரபலமாகக் கூறுகின்ற கொடுதண்டனைகளைச் செய்தல் என
தியறகையாயினும் நிறைந்த மகிமையுள்ள பஞ்சகருடோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய
வாரை ஒரு துன்பமுஞ் செய்யேன நிலபெற்ற அறிவுடையோரோ என்று வயி
ரவக்கடவுள் கூறினன எ-று (கௌ)

**நல்லினஞ் சேர்தல்காசி வலஞ்செய் னருகாசிச்சீர்
புல்லிய கேட்டலன்ன பூரணி விசுவநாத
னல்லியங் கமலபாத மனபொடு போற்றலின்ன
வல்லியல் பாவமெல்லா மாற்றுமென் றுனமார்த்ததாண்டன.**

(இ-ன.) சாதுசங்கசேவைசெய்தல் நாகியில பஞ்சகருடோசப் பிரதக்ஷ
ணஞ்செய்தல் காகிமானிய முழுவதுங் கேட்டல் அன்னபூரணியுடையபுகழ் விசு
வநாதருடையபுகழ் அகவிதழகையுடைய அழகுவாயந்த தாமரைமலையொத்த
பாதங்களில் அனபுடன வணங்கல் இவைகளைச் செய்யின் கொடுமபாதங்
கள யாவும் நீங்குமென்று சூரியதேவன் கூறினன. எ-று. (கௌ)

**தனித்தனி யிவ்வாறோதி மண்டபன் தவாதபாவ
முனித்தலை மையரேயைங் குரோசஞ்குழ் முயற்சியாதி**

யினிததமற நெவைபுஞ்செயதா னிரிததன்ன பாவமெல்லா
மனிததென்ன நெண்ணீது வானவனவனகாணென்றார்.

(இ-எ) வேறுவேறு தேவாகளுந் தனித்தனி இவ்வாறு சொல்லி முனி
வர்களே இமமண்டபன பஞ்சகஞ்ஞோசப பிரதக்ஷணஞ்செய்தல் முதலிய நன
முயற்சிகள் யாவையுஞ் செய்தனன. ஆதலால் கெடாத கொடுமபாதகங்களை
யொழித்தனன. இவ்வே மனிதனெனநெண்ணுதல் பாவமாகும் தெய்வத்தன்
மைவாய்ந்தனென்று கூறினார் என்று (கூடு)

முத்திமண டபத்துவாரோ மொழிந்தசொற கேட்டாங்குள்ளார்
சத்திய மென்றுதாழ்ந்தார தந்தைபு மகிழ்ச்சியூகதுப
புத்திரன நனையழைத்துப் போயினன குரோசசகுழவே
சித்தியென றுளந்தெளிந்தார செகதலத துள்ளரியாரும்.

(இ-எ) முத்திமண்டபத்திலிருக்கின்ற தேவர்கள் சொன்ன வார்த்தை
பைக்கேட்டு அவ்விடத்திலிருந்தவர்கள் யாவரும் இது உண்மையேயென்று
வணங்குகிறார்கள் பிதாவாகிய கூசுமரண்டமுனிவனும் பிள்ளையாகிய மண்ட
பனைப் பெருங்களிப்புடன் அழைத்துக்கொண்டுபோனான் உலகத்தாரொல்லோ
ரும் மகாபாதகங்களை நாசஞ்செய்வது பஞ்சகஞ்ஞோசப பிரதக்ஷணமேயென்று
துணிராதார்கள் என்று (கூசு)

மண்டப னம்பொறபாத மருவியின புறறுவாழ்ந்தான
கொண்டவ குழலாய்தோந்தாய கொல்லென வுரைத்தானையன்
பண்டரு மொழியாணமிக மகிழ்ச்சியிற பரவிப்போற்றி
யெண்டரு கழுவாயுணமை யிறநெனத தெளிந்தேனென்றார்

(இ-எ.) கரியமேகம்போலுங் கூடதலையுடைய உமையே அமமண்டபன
மது அழகிய திருவடியிறகலந்து முத்திபெற்றனன இதைத் தெளிந்தனையோ
வென்று சிவபெருமான கட்டளையிட சுரமமைந்த மொழிகளையுடைய உமா
தேவியார பேரன்போடு வணங்கித் துதித்து எளிதாகச் செய்யும் பிராயச்சித்தத்தி
னுண்மை இதுவாகுமென்று தெளிந்தேனென்றனார் என்று (கூஎ)

மண்டபன முத்தியடைந்த அததியாய முற்றியது.

ஆக அததியாயம் கூ-க்கு திருவிருத்தம். நகூடு.

திருச்சிறந்தம் பலம்

திருச்சிறமம்பலம்.

பத்தாவது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண வியல்புரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிறமம்பலம்

ஆலமர்கள்த் தண்ணில யடிதொழுதமமை
கோலமார்தரு காகியைங் குரோசமுஞ் சூழ்தல்
போலவோர்கழு வாயிலையெனறநுள பூததுச
சாலவோதினை சூழதரு மியலபஞ்சாற நெனறாள்.

(இ-ள.) காளகண்டதையுடைய மஹாதேவா பாதங்களில் உமாதேவீ
யார வணங்கி அழகு நிறைந்த காகிதத்தலில் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணம்
செய்வதற்குச் சமாணமான பிராயச்சித்தம் வேறே யில்லையென்று திருவருள்
சூரது விபரமாகத் திருவாய்மலராதருளினீர் பிரதக்ஷணம் செய்யவேண்டிய
முறையையுங் கட்டளையிடுமென்று பிரார்த்தித்தனா எ-று. (க)

எனறபோதினி லெம்பிரானமுறுவலித நிமயக
சூனறமாமக ளே குறி கொணடுநீ வினவ
எனறவாழல கிறகுபகாரமா நவிலவா
மெனறுகூறுத லுறறனனெம்மையா னுடையான

(இ-ள) இப்படியென்று கேட்ட காலத்தில் எம் தாண்டவராகிய மகா
தேவா புனனகையெது இமாசலராஜகுமாரியே நீ லக்ஷியம் வைத்துக் கொ
ண்டி வினாவதல் நனமையாகும் உலோகோபகாரமாகத் தெரிவிப்போமென்று
சொல்லி என்னை (அனாகியே) அடிமையாகவுடைய சிவபாருசோதி திருவாய்மல
ராத தொடங்கினா எ-று (௧)

பதியெனப்படு மெனக்கினிதாகிய பதியாயக
கதியளித்திடுங் காகியைங் குரோசமுஞ் சூழ
மதியுரைத்திடினைப்பசிகார்த்திகை வயககம்
பொதியுமார்கழி யாய்விம்முனறுமே பொருந்தும்.

(இ-ள) பதிப்பொருளென்று வேதங்களாலுணரக்கத்தக்க மககு இனப்
மயமாகிய தீலமாகவும் மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதாகவுமுள்ள காகிப்பதியில்
பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணம் செய்கின்ற மாதங்களைச் சொல்லுமிடத்து விள
க்கம்மைந்த ஐப்பசி, காசிதினக், மாரகழி ஆகிய விமலான்று திங்களே தருதி
யாகும். எ-று. (௨)

மாசிபங்குனி சித்திராமந்தவை காசி
யாசிசேருமித் திவகனும்பொருநதுமச் செயலை
நேசியாவெழு தலைச்செயுநாட்குமுன னிகழநாள்
விசிமோதகந துண்டிமால்களிற்றினை விழைநது.

(இ-ள்.) மாசி, பங்குனி, சித்திரா, வைகாசி இஃத மாதங்களிலும் பஞ்சக
ருரோசபிரதக்ஷணஞ் செயல்படாம. அந்தப் பிரதக்ஷணத்தை உத்தேசித்துச்
செய்கின்ற தினத்திற்கு முன்னாலில் பெருமைபொருநதிய துண்டிராஜகணபதி
க்கு வீருப்போடி மோதக்கிவேதனஞ்செய்து எ-று (ச)

போற்றியனறவி சுண்டிராப்பொருநதினை விழைச்சு
மாறறியுததர நடவையீர மறறைகளாட
லாற்றிகம்மையு நினனையும்பூசசெய தல்லல்
காற்றினகருண முத்திமண்டபத்தினைக் கலநது.

(இ-ள்.) வணங்கித் துதித்து அன்று அவிகபோசனஞ்செய்து இரவில் பத்
தினியோடு சேராது தனியே சயனித்து, மறுதினத்தில் உத்தரவானியாகச்
செல்லுகின்ற கங்காதீர்த்தத்தில் ஸநாநஞ்செய்து நமமையும் உன்னையும் பூசை
செய்து மனோவருத்தத்தை யொழித்து தரிசித்தோருக் கருளைத்தருகின்ற முத்தி
மண்டபத்தைச் சேர்நது. எ-று (ரு)

மறிகாரமன மாதிமூன்றானும்வெம் மறங்க
ளறிகாரதியற் றினுமறிக தியறறினுமவைகள்
செறிகாரதழித் தருளுகியெனறுசிறந்ததுக
ருறிகாரமிளிர் காப்பெனுஞ்சுகநகரபங்குறி

(இ-ள்) தடுத்தறகரிய மனம் வரக்குக் காயமெனனு மூன்று கரணத்தி
னானு கொடிய பாதகங்களை அபுத்திபூரவமாகச் செய்திருநதநாலும் புத்திபூரவ
மாகச்செய்திருநதநாலும் அவைகள், (அடியேனை) அணுகாதிருக்குமபடி யருள
செய்யவேண்டுமென்று தியானித்துக்கொண்டு விக்ஷிணம் வாராது பெருமை
யோடு பாதுகாக்கின்ற சுகநகரத்தை (விதியாகச்)சொல்லிக்கொண்டு. எ-று.(சு)

பரோபகாரஞ்செய் தலங்குமிக காசியிறபஞ்சக்
ருரோசயாததிரை செய்கின்றேன சோதியாய்க்குலவி
யரோவிளங்கிலிந கத்தினையகத்துளே நினைந்து
சரோருகப்பதந தநதுநகருளென்று சாற்றி.

(இ-ள்) ஏழைகளுக்குப் பொருளமுதலியவைகளைக் கூடுமானது கொடு
த்து அலங்காரமமைந்த இக்காசித்தலத்தில் பஞ்சகருரோசயாததிரை செய்யப்
பொகின்றேன சோதிவடிவமாக விபாபித்து விளங்குகின்ற இலிங்கமூரத்தியே
யென்று மனதிற சிந்தித்துத் தாமரைமலரபோன்ற திருவடிகளைத்தந்து பாது
காததருளவீனப்பதாகச் சொல்லி. (எ-று) (எ)

கருதுதுண்டிமுன னாயவைமபான்று கணேசா
பொருதுஞ்முத மடிநதவர் வயிரவப்புத்தேன்

ய்-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண வியல்புணாதத அத்தியாயம். ௩௨௧

**மருவுமாவடி வற்பவாமதிமுடிப் பிராணர்
வெருவுகும்படை விளங்குணையுருத்திரர் பிறரும்.**

(இ-ள.) அறிவுடையோரால் சிவதிகைத்தகக துணடிபாஜ கணபதிமுதலாகிய ஐம்பத்தாறு விவாக மூர்த்திகளும், பெரும்போர செயது அச்சத்தை உண்டாக்குதற்கு முதலவனாகியசூரனைக் கொன்ற முருகக்கடவுளும், வயிரவக கடவுளும், கல்லாலவீருக்கத்தடியிற் றங்கிய தட்சிணமூர்த்தியும், சக்திரசேகரரும், அச்சத்தைத் தற்குன்ற ருலாயுதம் விளங்கிய கையையுடைய உருத்திர கணங்களும் எ-று. (அ)

**அன்னமூர்பவ னிரியெனும் பதினம்மம் ருலோன்
பன்னருங்க ிப் பரப்பிடும பன்னிருபதங்கர்
நன்னாமேவிய கவுரிமு னெழுநலமாத
ரென்னரும்பிரி யாதுநாணும் வீற்றிருக்க.**

(இ-ள) அன்னவாகனத்தை நடத்துவனற் பிரமதேவனும், விஷ்ணுவின் தசாவதார மூர்த்திகளும், சக்திரமூர்த்தியும், சொலவதற்கரிய கிரணங்களை விரிகளின் தாததுருமுதலிய பன்னிரண்டு சூரியர்களும், நன்னமையை வீருமபியகவுரிமுதலாகிய சத்தமாதர்களும், மறையர்களும் பிரியாது தினந்தோறஞ் சூழ்கிருக்க. எ-று. (ஆ)

விஷ்ணுவின் தசாவதாரமாவன மச்சம், கூடாமம், வராகம், நாரசிங்கம், வரமன்னன், பரகராமன், இராமன், பலபத்திரன், கண்ணன், கற்கு என்பனவாம். பன்னிரண்டு சூரியர்களாவார தாததுரு, சககரன், அரியமன், மித்திரன், வருணன், அஞ்சுமான, இரவியன், பகவான், திவசகவான், பூடன், சவீத்திர, துவட்டன், என்பவர்களாம் சத்தமாதர்களாவார கவுரி, அபிராமி, மாயேசகவரி, நாராயணி, வராக, இரதிராணி, சரளி என்பவர்களாம்

**இருக்கும்விச்சுவ நாதனையிருவினை யனைத்து
முருக்குமமபிகை யன்னபூரணியைமுற சூழநது
பெருக்குமனபொடு பரவசமடைநதருள் பெற்றுத்
* தருக்கு நீங்குநிக் குவித்தனை தலையிசைக கொண்டு.**

(இ-ள) எழுந்தருளியிருக்கின்ற விசுவநாதனையும், இருவினைப்பகுதிகள் பாலையும் சூழித்தருளும் அன்னபூரணியாரையும் முன்னே பிரதக்ஷணஞ்செய் வுபேரணியை பரவசமடைந்து அதுமதிபெற்றுக்கொண்டு அகங்காரம் நீங்குமபடி இருநங்குளையும் கிரமேற்குவீத்து எ-று. (ய)

**தண்டபாணியைக கேத்திரபாலனைத தாழ்ந்தது
வண்டருமலா மலிமணி கன்னிகை வதிந்தது
கொண்டகாதலிற் படிநதுமே லெழுந்ததுகை குவித்துத்
துண்டமாமகி யணிசித்தி யானையைத் தொழுது.**

(இ-ள) தண்டபாணியையும் வயிரவககடவுளையும் வணங்கி வண்டுகள், நீங்காதமலர்கள் நெருங்கிய மணிகாணிகையில் வசுத்து நீங்காப் பிரியத்தோடு

மணிகாணிகா தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து கரைமேல்வந்து இருகரங்களையும் குவித்து பெருமைதங்கிய இளம்பிறையணிந்த செதிவிராயகரைப்பணிந்து எ-று.

பரயமாமணி கன்னிகேசன்பதம் பணிந்து
தூயவப்புனற கோட்டிடைத் துலங்குகங்கேசர்
பேயமாரில ளிதைசரா சந்தரின் மலனசீ
ராயபோருட் சோமநாதரையடி வணங்கி.

(இ-ள்) பரவிய பெருமையுள்ள மணிகாணிகேசசுரா திருவடிகளை வணங்கி பரிசுத்தமுள்ள அமமணிகாணிகாதீர்த்தக கரையில் விளங்கும் கங்கேசசுரரையும் கருணைநிறைந்த லளிதாசத்தியையும் சராசந்த நின்மலரையும் சிறப்புற பெருங்கருணையுள்ள சோமநாதரையும் திருவடிகளில் வணங்கிக்கொண்டு, எ-று.

தூயதாலப்பி யேசுரர் குலடங்கேசர்
பாயசிருடைத தெசாவசு மேதபண்ணவர்ண்
காயசிருடை வராகமூாத தியரடியார்க்குத்
தியதீர்த்தருள் சண்டிகே தாராராதிருத்தா.

(இ-ள்) பரிசுத்தமுள்ள தாலப்பியேசுரரையும், குலடங்கேசுரரையும், பரவிய சிறப்புள்ள தெசாவசுமேத பண்ணவரையும், நன்மையற்றசிறந்த வராகமூாததியாரையும் அடியாராகருக்குத் துன்பங்களை யொழித்தருள்கின்ற சண்டிகே தாரநாதரையும், எ-று. (க௭)

சங்கமேசுர ரனுமதே சுரநலந தவாத்
துங்கமேவுலோ வர்க்கேசா தோனறுமப்பேர்முற்
றங்கமேவிய கணபதி முதலியோ தம்மைப்
பங்கமேவுறா மலர்கொடு பூசனைபண்ணி.

(இ-ள்) சங்கமேசுரரையும் அனுமதேசுரரையும் நன்மை மாறாது பரிசுத்தமவாயந்த லோலாக்கேசரையும் உண்டாகிய தேவர்களைக் குழங்கு பரிவார தேவர்களாக வீற்றிருக்கின்ற விராயகா முதலான தேவர்களையும் பரிசுத்தமுள்ள புடபமுதலிய உபகாண திரவியங்களால் பூசைசெய்து எ-று. (க௮)

மன்னுதூர்க்கைகுண டத்துநீர் படிநதுமாநிலத்து
மின்னுதூர்க்கையைத் தூர்க்கைவிராயகனறனைப்
பன்னுபூசனை புரிந்துவேதியாககனம் படைத்தது
முன்னுதோத்திர மாதியானித்திரை முருக்கி.

(இ-ள்) நிலபெற்ற தூக்காகுண்டதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து பெரிய உலகத்தில் வீளகமமைந்த தூக்காதேவியையும், தூக்கைவிராயகனையும் விதிப்படி பூசைசெய்து பிராமணர்களுக்குப் போசனஞ்செய்தித்துச் சிந்திக்கத்தக்க தோத்திர முதலானவைகளால் நித்திரை செய்பாதிருந்து, எ-று. (க௯)

புரியும் யாததிரை யூறொழித்தருளென்று புகனறு
விரியுமேனமைசால் விடுவச்சேனரைப்பதம் பணிந்து

யி-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண விபல்புணாதத அததிரயம். ௩௨௩

**பரியுக்ஷெல்லொற் கருத்தமகேசரைப் பணிநது
தெரியும் புண்ணிய கருத்தமதீர்த்ததீர்தோய்நது.**

(இ-ள்.) செய்கின்ற பஞ்சக்குரோச பாததிகைக்குவரும் வீரோதகங்களை நீக்கியருளவொன்று சொல்லி மேலானபெருமையிற் சிறந்த விஷ்ணுவசேனருடைய பாதங்களிலவணங்கி விருமபத்தகக் கெல்லினாலும் எள்ளினாலும் காததமகேசரை அசசிதது வணங்கி யாவரும் அறியத்தக்க புண்ணியவடிவமரகிய காததம தீர்த்தத்தில் ஸநானஞ்செய்து. எ-று. (௧௬)

**கருத்தமப்பெயர்க் கூபத்தைக்கண்டுகை குவிப்போர்
வருத்த நீக்கிடுஞ் சோமநாதரைமணி மன்று
ணிருத்தமாவிரூ பாக்கரைநீலகண் டரைக்கண்
டருத்தமார்தரு பூசணையன்புட னுறறி.**

(இ-ள்) காததமகூபமெனனும் போபெற்ற கிணறறையுந் தரிசித்து கை குவித்து வணங்குகின்ற மவர்களுடைய கிலேசத்தைமாற்றியருளும் சோமநாதரையும், அழகிய சபையினிடத்து நடனஞ்செய்கின்ற வீரபாக்ஷனையும் நீலகண்டரையும் தரிசித்து நிறைந்தபலினைத்தரும் அவர்களை அனபோதி பூசைசெய்து. (௧௭)

**அன்னதேத்தினுஞ் சிராததமேர மாதிகளாற்றி
யினனறீர்தர மறையவர்க் கினனமுதூட்டி
மன்னமேவிய கருத்தம கேசநின்னருளா
லென்னலுறுவந் திடினூநீந குகவெனவிரநது.**

(இ-ள்) அவவிடத்தில் சிராததம் ஓமமுதலானவற்றைசெய்து துன்ப மொழியும்வகையாக பிராடணாகளுக்கு இனியபோசனஞ் செயலித்து நிலையான பிரியத்துடன் வீற்றிருக்கின்ற காததமகேசரோ அடியேனுக்கு என்னதுனபம் வந் தாலும் உனது கருணையினால் நீக்கியருளகவென்று குறையிரநது. எ-று. (௧௮)

**பிராதகாமத்தை யடைந்தவட் பிறங்குநீ ராடித்
தராதலம்புகழ் தருகண நாதர் * சாமுண்டி
பராவுமோக்கவி சுர்கரு ணேசர்பத்திரரோ
யொராததீர்விக டாதேவி யுனமதத் + வடுகர்.**

(இ-ள்.) பிராதகாமமெனனும் தீர்த்தத்திற்குடபோய் பரிசுத்தமுள்ள தீர்த்தத்தில் ஸநானஞ்செய்து உலகத்தாரால் துதிக்கப்படுகின்ற கணநாதரையும், சாமுண்டிதேவியையும், வணங்கத்தக்க மோக்ஷவீசரையும், கருணேசரையும், பத்திரோசரையும், மாறாத சிறப்புள்ள விகடாதேவியையும், உனமதத் வடுகரையும். எ-று. (௧௯)

**மேயநீலேசர் காலகூடேசா நல்விமலை
யடியநடுகிகே சுராபிருந் கீசரை யடுதது**

நேயமார்தரப் பூசித்து நிறைவல மனிக்குக
தரயதோய்க்க தருவசாகரப்புன றுணடி.

(இ-ள.) விருமபத்தக நீலேசனாயும், காலகூடேசனாயும், வீமலாதேவியை யும், நந்திகேசுரனாயும், பிருங்ஞேசனாயும், தரிசித்து பேரனபுடன் பூசையெது பிரபல சுததைத்தருகின்ற கந்தருவசாகரதீரத்தத்தைக் கடந்துபோய் ௭-று (௨௦)

வீமசண்டியில் வீமசண்டியைத் தொழுதாடிக
காமாசண்டவி நாயகன பரிதிநுதருவ
னேமவீசனி ராமனிரத்தாட்சியீசன
ரோமில்பூசனை புரிந்தவருள்செய்த லுதித்து.

(இ-ள.) வீமசண்டிகுபபோய வீமசண்டியை வணங்கி வீமசண்டி தீரத்தத் தில் முழுதி வனப்புவாயநத சண்டவிராயகனாயும், சூரியதேவனையும், கந்தருவ வீ சனாயும், நேமவீசனாயும், இராமேசனாயும், இரத்தாட்சியீசனாயும், களங்கமற்ற பூசையெது அவரகன அருளவேண்டுமென்று தோத்திரமபண்ணி ௭-று. (௨௧)

அங்குருன்றுசென ரொற்றைத்தாட் கணேசனை யண்டநது
பொருகுமெள்ளின லரிசியாற பூசனை புரிந்து
தங்குமக நின்று போயச்சிந்த நயிகஞ்சார்ந்து
நங்குதீர்க்கா வீமேசர் வயிரவ நாதர்

(இ-ள.) அவவிடத்து நின்றும்போய ஏகபாதவிராயகனாயெத்து மேலாகி ன்னினிளவும் அடசுதையாலும் பூசையெது அவவிடத்து நின்றும்போய் சிவநாதி யையடைந்து குற்றமில்லாத மஹாவீமேசனாயும், வயிரவநாதனாயும் ௭-று (௨௨).

ஏயும்வைவரியியல்பூத நாதாசோமேசா
வேயுங்காலநா தனகவாத தீசாகாமேச
ராயுஞ்சுநதர கணேசாபத நிராருட்கணேசா
தோயுமின்னர்பூ சனையெலாம் விதிப்படிதுலகி

(இ-ள.) பொருநகிய வயிரவீதேவியையும் அழகுள்ள பூதநாதனாயும் சோ மேசனாயும் காலநாதனாயும் கவாததீசனாயும், காமேசனாயும் ஆராயத்தக்க கர தாகணேசனாயும் பத்திரேசனாயும் அருடகணேசனாயும் மேற்கண்ட இத்தே வாகளுடைய பூசைகள் யாவும் விதிவழியாக விளங்கச்செய்து ௭-று (௨௩).

மாண்டதெகளி விராயகர் பொன்னடிவணங்கி
நீண்டகன்னன்மோ தகமவலாதிக ணிரப்பிக
கூண்டமற்றவா பாறபதினறுவரைக் கும்பிட
மீண்டவுத்தண்ட நீககலே சுரரடியிறைஞ்சி.

(இ-ள.) மாட்சிமையுள்ள தெகளிவிராயகருடைய பொன்னோனற பா தங்களில் பூசித்து வணங்கி உயாநத கருமடி, மோதகம், அவல் முதலானவை களை நிறைவாகவைத்து நிவேதித்து அவவிராயகா சமீபத்திலுள்ள பதினறு

யி-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண வியல்புணர்த்த அததியாயம். 11௨௫

கணேசாகளையும் வணங்கி உத்தண்டேசனையும், உகதிலேசனையும் திருவடி
களில் வணங்கி எ-று. (௨௪)

பரவுபார்ப்பு தவமபுரி யிடமெனப்பட்டு
விரவுசிரிரா மேச்சரஞ்சார்தவண விழைந்து
கரவுதிரார வருணநா னங்கனிந்தியற்றி
யுரவுசால்பிண்ட தானமுஞ் சிராததமுமுஞ்றி.

(இ-ள்) ஸூதிகத்தக்க பார்ப்புகிடேவி தவஞ்செய்த இடமென்று சொல்
லத்தக்க வியாபித்த புகழையுடைய இராமேச்சரத்தையடைந்து அவவிடத்துக்
களிப்புடன களங்கத்தை நீக்கத்தக்க தீர்த்தத்தில் முழுது உறுதியைத்தந்ததாக
பிண்டப்பிரதானத்தையும் கிராதத்தையுஞ்செய்து எ-று. (௨௫)

சோமநாதனை குளமலம் வில்வதாரமலங்க
காமாபூசனை செயதயிராவதே சுராகட்
டாமமாச்சடைப பாதேசா சததுருக்கேச
ரீமமாடிலக குமணேச ரெழிலிராமேசர்.

(இ-ள்) சோமநாதரை வெல்லம், என், வில்வம் இவைகளால் அனபுடன
விளக்கமாகப் பூசித்து அபிராவதேசனையும், தேனறுளிகும பூமாலையணிந்த
சடையையுடைய பரதவீச்சுரையும், சததுருக்கேச்சுரையும் மயானத்திலாடல்
செய்யும் இலக்குமணேசனையும், அழகுவாயந்த இராமேசனையும் எ-று. (௨௬)

ஆனமேன்மைசால் பூமீச்சர்குடேசராதி
யேன்றதேவரைப் பூசித்தாச சந்திவந்தனையே
ருனமேவியி தானமவா சம்பலவுஞ்றித
தோனவர்புரா னுதியாற கணியிறுநது

(இ-ள்) மாதசுமையுள்ள பூமீசா நகுடேசா முதலாகத் தங்கிய தேவர்களைப்
பூசையெது பின்பு சந்தியாவந்தனைமுடித்து அழகுபெறுமபடி விருமபத்தக்க
வஸ்திரமுதலிய பலவகையான தானங்களைச்செய்து அறிவதோனமுமபடி ஆரா
யத்தக்க புராணுதி கிரவணத்தால் நித்தினாயொழித்து எ-று. (௨௭)

இராமனன்புசெய தருசசித்துப் பேரமுறிடவிருநத
விராமநாதனை யெண்ணிறம் வழத்தினுமொன்று
மிராமமாபல வினபுமீ வாணையாததிரையு
மிராமலாகநீ யருளெனவேண்டின நிரநது.

(இ-ள்) பூரீராமன அனபோடு பூசையெது வணங்கத்தக்கதாக வீற
நிருநதவரும் சிந்தித்தாலும் துதித்தாலும் அழகு கிற்றாத பலவாயக்கங்களையும்
கொடுத்தருளபவருமாகிய இராமநாதேச்சுரரை வணங்கி யாததிகாக்கு இடை
யுறுவராமல் அருள்வீரகவென்று வேண்டிக் குறைபிரநது. எ-று. (௨௮)

வீரமேவியர் வழத்தினினை நிறைஞ்சிடவருண
தீரமேவிய விககமெலாதொழல் செய்தே

யீரவானவர் பூசித்ததேவசம் கேசர்

சாரமாகிய திருவடிபூசித்துத் தாழ்ந்து.

(இ-ள்) விரும்பத்தக்க அன்புள்ளவர்கள் துதித்துப் பணியும் வண்ணம்கணக்கெதிரையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவலிங்கங்களுள்ளாவற்றையும் விதிவழியே வணங்கி அன்பையுடைய தேவர்கள் பூசைசெய்த தேவசங்கேசர் இன்பமயமாகிய திருவடிகளை அரசிதது வணங்கி. என்று (௨௯)

பரசுபாணியாம் பிள்ளையைப் பூசித்தப்பாற்போய்

விரகவண்பிரு துவீசன்மென மலர்ப்பதமடைந்து

வரமிருந்தொரு பிருதென்பான பரிமகஞ்செயலாற

காவிலித்தலத திறப்பவர் கதியுறக்கண்டு.

(இ-ள்) மழுவாயுத்ததைக் கரத்திலுடைய வயிரவகடவுளைப் பூசைபுரிந்து அவவிடமவிட்டபாற்போய வியாபித்த புகழ்மைந்த பிருதுவீசருடைய மெல்லிய மலர்போன்ற திருவடிகளை யடுத்த ஒருபிருது என்பவன் அன்புமிருந்து அசுவமேதயாக்குசெய்த காரணத்தால் ஸ்ளங்கமற்ற இடத்தைக் காசித்தலதில் இரப்பவர்கள் முத்தியையடையத் திருக்கணசாததி என்று. (௩௦)

அருளுமண்ணீர் யெனததுநித தாயிடையமைந்த

வெருளிலாசசூ பப்புன்ன மேற்புரோக்கித்துத

தெருள்சூபமர தம்பத்தைப் பரிசித்துத தீரந்து

கருளுறதருள் கபிலதாரையைச் சென்றுகண்டு.

(இ-ள்) அதுங்கிருக்கு செய்யங்கடவுள்தேவரீரேயென்று தோத்திரம் பண்ணி அவவிடத்திருக்கின்ற களிப்பைத்தரும் சூபபூதீரத்ததையெடுத்து மேலே புரோட்டித்துக்கொண்டு தெளிவைக்கொடுக்கும் மகிமையுள்ள சூபபதம்பத்தைக் கையிறை பரிசித்து அப்பாற்போய மயக்கத்தை ஒழிக்கின்ற கபிலதாரையைப் பாராத்து என்று. (௩௧)

ஆடல்செய்தவீர் சிராததமா திகள்பல்வாறறிக

கூடல்சாலிட பததுவ சனாததுகூறி

வீடறித்திறை யுறவசித்தவணினு விழைந்து

நாடல்கூர்பிர தக்கணஞ் செய்வது நன்று.

(இ-ள்) அக்கபிலதாரையில் ஸநாநஞ்செய்து சிராததமுதலாகிய பலவற்றையுந் திருத்தமாகச்செய்து அறிவிறகலக்குந் தன்மையுள்ள ரிஷபத்துவசனாதுதித்து அன்றிரவு சித்திராரீக்கி அவவிடத்திருந்து விருப்புடன அககடவுளை நாடிக்கொண்டு வலம்புரிவது நன்மையாகும் என்று. (௩௨)

சுவாலாநாசின் கரையடைந்து தூபகபில தீர்த்ததம்பார்த

தவாலும்வருண சங்கத்தி னுடியாதிகேசவரைத

தவாத்சங்க மேசுரைத தழைக்குறகருவ விரகபரை

யுவாநலனபிறபூசித்தே யொளிரும்பவைதுவித்தழவி.

10-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண விமஹாத்த அத்திரியம். 11௨௭

(இ-ள்) சுவாலா நாகிண்கரைஅடுத்து, பின்பு கபிலதீர்த்தத்தைச் சேவித்து விரும்பத்தக்க வருணசங்கத்தில ஸநானஞ்செய்து ஆதிசேவனாரையும் சித்தியாராதி ய சங்கமேசுரனாரையும் அருளைத்தழைக்கச் செய்கின்ற கருவவிராயகனாரையும் பேர னபிஞ்சு பூசைசெய்து விளக்கமுற்ற கோதுமையால் அர்ச்சித்துத் தியானித்து

மருவுபிரக லாதேசர் வயங்குதிரிலோ சனவீசர்

வெருவில்விடது மாதவாமற் றிவரை விழைந்து பூசித்துக்

கருவதகற்றும் பஞ்சநதக கவர்த்தீசுரர்மங் கனகவுரி

பொருவிவிவரைத் தரிசித்துப் போற்றுகின்ற வசிட்டேசர்.

(இ-ள்) அவீடத்திருக்கின்ற பிரகலாதேசனாரையும் விளங்குகின்ற திரிலோ சன வீசனாரையும் களிப்படைத்தரும் விந்துமாதவனாரையும் அன்புடன் பூசை செய்து பிறவியை ஒழித்தருளும் பஞ்சநதககவர்த்தீசுரனாரையும் மன்கனகவுரியுமாகிய இவர்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு துதித்தற்குரிய வசிட்டேசனாரையும். எ-று. (1௧௪)

பன்னுலாமதேவேசர் பருப்பதேசர் மகேசுரரே

பென்னுமிவரை நயந்தேத்தி பெழிலார்சித்திவிநாயகரை

மன்னுஞ்சத்தா வரணகண பதியைவணங்கிப் பூசித்து

மின்னுமணிகள் னிகையாடி விசுவேசுரரைத் தரிசித்து.

(இ-ள்) சொல்லுகின்ற வாமதேவேசனாரையும் பருப்பதேசனாரையும் மகேசு ரனாரையும் விருப்போடுவணங்கித் துதித்து அழகுநிறைந்த சித்திவிநாயகனாரையும் சிலை பெற்ற சத்தாவரண கணபதியையும், பணிக்ந்து பூசைசெய்து விளக்கமுள்ள மணிகாணிகையில் ஸநானஞ்செய்து விசுவநாதரைப் பணிக்ந்து. எ-று. (1௧௫)

ஆனறமுததிமண்டபத்தை யடைந்துதண்ட பாணிதனைச்

சானறநெடுமொ லினைத்துண்டித் தநதியினைவெவ் வயிரவரை

பேனறகத்திரைப் பஞ்சவிநாயகராயிறைஞ்சிப் பூசித்துத் தன்மம்.

தோனறவொருமுத தாஞ்சுமுது துதித்துத்தியானஞ்செயல்வே

(இ-ள்) சுபகரமநிறைந்த முததிமண்டபத்தைச் சேர்ந்து தண்டபாணி யையும் திருமாலையும் துண்டிவிநாயகனாரையும் வயிரவக்கடவுளையும் குரிய தேவ ரையும் பஞ்சவிநாயகனாரையும் பூசித்து வணங்கி ஒரு பிரதக்ஷணஞ் செய்து தோ ததிரம் புரிந்து தியானஞ் செயல்வேண்டும். எ-று. (1௧௬)

தேவதேவவிசுவேச செகமேழினுரகுங் குருநாத

பாவநாசமாகாசிப் பதிநாயகநின் கிருபையினு

லோவவரிய பாதகங்க ளொழிப்பானபஞ்சக் குரோசத்தை

யாவபிரதக் கணஞ்செய்தே னருளவேண்டுமடியேற்கே.

(இ-ள்) தேவர்களுக்கு அருளசெய்யும் மஹாதேவரே விசுவநாதரே சத் தலோகங்களுக்கும் ஆசாரியரே பாவங்களை யொழிப்பவரே மகிமையுள்ள கா சிப்பதிகு நாயகரே தேவரீருடைய கருணையினால் நீங்குதற்கரிய பாவங்களை ஒழிக்கும் டொருட்டு, பஞ்சக்குரோசத்தைப் பிரதக்ஷணம் செய்தேன அடியே னுக்கு அருளசெய்ய வேண்டும். எ-று (1௧௭)

இந்நதப்பிரதக் கணப்பயனா லெண்ணில்பவத்துப் பாதகமு
நததப்பிரிதியிக்காசி நகரில்வசிகளும் பேறநாடி.
முநதக்கொடிய பாதகமேன முனையாவகைநன் மதியளித்தி
யநததொளிரின் னடிக்கலப்பு மருடியெனது தொழுதேத்தி.

(இ-ள்.) அடியேன்செய்த இநதப பிரதக்ஷண பலத்தினாலே அளவிறந்த
பிறவியிற்செய்த தீவினைகள் ஒழிந்துவிடுமபடி செயவீராக, இக்காசிதலத்தில்
நிரந்தரம் வசிக்கத்தக்க பாகவியத்தை யருளவீராக, இனிமேல் கொடிய பாதகங்
கள் உண்டாகாதிருக்கத்தக்க நல்லவிவேகத்தை யருளசெய்வீராக, தேகமுடி
வில், விளங்குகின்ற தேவரீர திருவடிகளிற சோதநருளவீராக, என்று வணங்கித்
துதித்து எ-று (ந௬)

மறையோருண்ண வமுதருததி மாண்பார்தகக ணையுன்கொடுத்து
முறையேயிருக்கு மிடஞ்சார்ந்து முனனுசுவைய வடிசிலமைத
நிறையார்க்கும்பா யுள்ளவரோ டிருந்துபுசிதது விகவேச
னையார்கமலப் பதமுளததே நாட்டியிருததல் விதியாகும்.

(இ-ள்) பிராமணர் உணவுகொள்ளத்தக்க போசனஞ் செய்வித்து, மாட
சிமையுள்ள தக்ஷணைகொடுத்து பின்பு தானிருக்குமிடத்தை யடைந்து அறுந்
வையோடுங் கூடிய பதாரதநங்களையும் அன்னத்தைபுரு சமைப்பித்து பெருமை
பொருதிய பந்துக்களோடிருந்து போசனஞ் செய்து விசுவநாதருடைய தே
னறுபுகின்ற தாமரை மலரையொத்த பாதங்களை மனத்திலிருத்தி நிலைநகச்
செய்வது விதியாகும் எ-று, (ந௭)

முதனாட்கருதத மேசுரத்தை முறறியமாக விரண்டாரநா
ளிதமாவீம சண்டியகத திருக்கமுனறு நாளடைந்து
பதமாரிராமே சுரத்தமர்க் பறறுநாலா நாளறவச
சுதமார்க்பில தாரையிடைத துன்னவைநதா நாடகாசி.

(இ-ள்) முதறறினத்தில் காததம்கேசசுரத்தைச் சூழ்ந்து அனறிரவு அங்
கே வசிப்பாயாக இரண்டாவது தினத்தில் இன்பம் நிறைந்த வீமசண்டியைப்
பிரதக்ஷணஞ் செய்து அனறிரவு அங்கேதங்குக. முனறுநாள இராமேசுரத்தை
பிரதக்ஷணஞ்செய்து அனறிரவு அங்கேதங்குக நாளாளன் கபிலதாரையை
வலஞ்செய்து அனறிரவு அங்கேதங்குக ஐந்தாநாள காசிப்பதியை அடைந்து
அனறிரவு அங்கேதங்குக. எ-று (ந௮)

வருணதீரஞ் சண்டிகேத திரமாதாக்கை வளர்கோயி
வருணடினாசேர் வீமசண்டி யருளிராமேச் சுரமிவறறு,
ளொருநாளெதின்ன வசித்தாலு மொழியாப்பாவமனைததும்போய்த
திருநாரணற்குமெட்டாத தெயவககத்சேர்ந தமாவரால்.

(இ-ள்.) வருணதீரம், சண்டிகேத்திரம், உயரந்து பெருமைபெற்ற தூரக
சுதேவி ஆய்ம, திருவருளுட்டம் வைத்தவர்கள் சேரத்தக்க வீமசண்டி, அங்கு

யி-வது பஞ்சக்குரோசப பிரதக்ஷண வியல்புரைத்த அத்தியாயம். ௩௦௯

கிரகதிற்குரிய இராமேசுவரம், இவ்வைந்திடங்களில் ஒரு காளாயினும் எவ் விடத்தில் வாசஞ்செய்தாலும் வேறுகாரணத்தால் நீக்கப்படாத தீவினைகளால் லாம ஒழிந்தபோய் இலங்குமிராயகனிய விஷ்ணுதேவருக்கும் அணுகக் கூடாத தெய்வத்தன்மையுள்ள மோக்ஷத்தை விருப்புடனடைவாராகன். எ-று. (1)

என்னவருத்தப் பட்டேனு மெம்மாமறையு மெடுத்துரைக்கு
மன்னகாசித் தலத்தெல்லை யைவருரோசஞ் சூழ்வாரேன்
முன்னடைவர் சித்தசுத்தி முழுப்பாதகமு மொழிந்துபோம்
பன்னவரிய மெயஞ்ஞான பாலராகிக கதியடைவார்.

(இ-ள்) எல்லாவேதங்களும் எடுத்துரைக்கத்தக்க அக்காசித்தலத் தெய்
லையில் எவ்வித பிரயாசை எடுத்துக்கொண்டாயினும் பஞ்சக்குரோசப பிரதட்ச
ணஞ் செய்வார்களானால் முன்னே சித்தசுத்தியடைவார்கள் மகாபாதகங்களும்
ஒழிந்துவிடும் பின்னர் சொல்லுவதற்கரிய உண்மைஞானத்தைப் பெற்று முத்தி
யின்பத்தைப் பெறுவார்கள் எ-று (சஉ)

மாறுதலீர்கா சியிலவாமுவார் மாநீர்க்கங்கை நதிமூழ்கி
பூறுதலீர்விச சுவநாத ஹோகுமன்ன பூரணியென [நதும்
நுறுமவித்தார் புகனமைத்தாமுந தாண்டுகொருகர குரோசமை
பெறுநிரம்பச் சூழ்வாரேற பிரமசொருப மேயாவார்.

(இ-ள்) களங்கத்தைப் போக்குவனற் காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்ப்வா
கள் பெருமைபொருந்திய கங்காதீரத்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, துன்பத்தை மா
ற்றியருளும் விசுவநாத ரென்றும் உயரவுள்ள அன்னபூரணியென்றும் காமாதி
ஆறுகுற்றங்களையும் நீக்கினவார்களாலே சொல்லத்தக்க நமமிருவரையும் பணி
ந்துவருவதுகொருதரம் நிறைந்த பலனைத்தருகின்ற பஞ்சக்குரோசப பிர
தட்சணஞ் செய்வார்களானால் அவர்கள் சிவசொருபரவாராகன். எ-று. (ச௩)

பஞ்சக்குரோசப பிரதக்ஷணவியல்புரைத்த
அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஆக திருவிருத்தம் ௪௦௮

திருச்சிறுமலை.

திருச்சிறம்பலம்.

பதினொராவது காசிவாச நியமமுரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிறம்பலம்

அண்ணலீ துரைத்தலோடு மம்மைகை குவித்துப்போற்றி
பெண்ணருங் காசிமேவி யிருப்பவர் குரோசஞ்சூழ்வோ
ருண்ணலம் பயப்பக்கொள்ளு நியமமுமுரைத்தியெனனக்
கண்ணக னுலகமூய்வான் கழறுவான் கருணைமூர்தி.

(இ-ள்) சிவபெருமான பஞ்சககுரோசப் பிரதக்ஷண விபலபத்திருவா
யமலாபதபோது பாவதிதேவியா இருகரங்களையுங் குவித்துத் துதிசெய்து
நினைத்தற்கரிய காசித்தலத்தில் விரும்பிவாழ்பவர்களும், பஞ்சககுரோசப் பிரத
க்ஷணஞ் செய்பவர்களும் மனதுக்கு நன்மையைத் தருமவகையாக அவர்கள்
கொள்ளுகின்ற நியமங்களையும் கட்டளையிடுவீரென்று கேட்க இடமகன்ற உல
கக்க னெல்லாம் பிழைக்கும் பொருட்டிக் கிருபாமூர்த்தியாகிய மஹாதேவா கட
டளையிடுகின்றனா. எ-று.

(க)

பராமனை வசித்தல் செய்யார் பரரிடு மன்னமேலார்
பரர்மனை வியர்பால் வார்த்தை வினோதததும் பகாதல்செய்யார்
பராபொருள வாஞ்சைவையார் பரவிகளுறுவு செய்யார்
பரராடை யிடுகிக் கணுக்கிற பதைப்பரார காசிவாழ்வோர்.

(இ-ள்) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் அன்னியா வீட்டில் வசிக்க
மாட்டார்கள் பரானைப் புசிக்கமாட்டார்கள், பிறா மனைவியிடத்து வினோதவா
ர்த்தையும் பேசார்கள், அன்னியா பொருளில் ஆசைவையார்கள், டாவிக்கிட
த்துச் சிநேகஞ் செய்பவர்கள், அன்னியா படுகதுவார்த்தைப் பாராப்பாராயின மன
நடுங்குவார்கள். எ-று.

(உ)

தீயவர்க்கையாலே சித்தததமலினமுண்டா
மாயசற்கருமமெல்லாந தீயனவாகமற்றா
றாயவருடனேசேர்வா சொற்றிடு நமக்குநம்பரன
மேயகேசுவரகுமாரகா வீணரோடுரைத்தல்செய்யார்.

(இ-ள்.) கொடியோருடன சோதலினாலே மனதிற்களங்க முண்டாகும்.
அக்களங்கமனதுடன செய்யும் புண்ணியத்தொழில்களையாவும் பாவங்களாக முடி
யும் ஆதலினால் காசியில் வாழ்பவர்கள் பரிசுத்தங்களோடுறையெய்வார வேதங்

கக - வது காசிவாச நியமமுரைத்த அதநியாயம். ௪௩௧

களா லெடுத்தாரைக்கத்தக ஈமமிடத்திலும் ஈமமிடத்தில் விருபமுள்ள வீஷ்ணுதேவரிடத்திலும் அனபு செயயாத வீணாகளோடு வாரத்தை சொல்லார கள. எ-று. (௩)

மறைநிகதை சூரவநிகதை மறையுணர் பெரியோர் நிகதை
நிறைசிவதருமநிகதை நிகழ்த்துநீரத்தநிகதை
யறைபவரோடுஞ்சேரா ரன்னதுங் கேட்க்கில்லார்
கறைதபு காசிவாழககை கடைப்பிடித் தமராரினறோ.

(இ-ள்) களங்கமறகாசித்தலத்தில் வசிட்பதை உறுதியென்று பற்றிக் கொண்டு விருப்புடன் வாழுகின்றவர்களை வேதநிகதை, ஆசாரியாநிகதை, வேதங்களையறிந்த பெரியோர்களுடைய நிகதை, நிறைவாயுள்ள சிவபுண்ணிய நிகதை, சித்தச்சுத்தியைத்தருகின்ற தீரத்தநிகதை இவைகளைக் காதிற்றுகேளார்களா அந்நிகதைகளைக் கூறுவோரிடத்துஞ் சேராரகளை எ-று. (௪)

அன்னியதலத்துச் செய்த பாவங்களனைத்து மானறு
மன்னிய காசிமேவ மறியுமத் தலஞ்செய்பாவ
முன்னியவைகளுரோசஞ் சூழ்தலா லொழியுமாங்குத
துன்னிய மறமொன்னுனு மொழிகரா தொடிக்கைமாதே.

(இ-ள்) கடகமணிகதையைபுடையஉமையே பிறதலங்களிற்செய்த பாவங்களையாவும் நிலைபெற்ற காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்தால் ஒழிந்துபோம். அக்காசிப்பதியிற்செய்த எல்லாப் பாவங்களும் சித்திக்கத்தக்க பஞ்சகஞ்சேராசப பிரதக்ஷணஞ்செய்தால் நீங்கும். அப்பஞ்சகஞ்சேராசப பிரதக்ஷணகாலத்திற்செய்தபாவம் வேறொருகாரணத்தால் அழியாது எ-று. (௫)

மறையவரசா காய்கா சூத்திராவனசண்டாளா
பறையு மறையாவரேனும் பரகதியடைதல் வேண்டிற்
கறைதபுகாசிமேவிக கனியினைக குரோசஞ் சூழ்து
முறைமையி னமைப்புகிக்கின முக்கோ யாவருண்மை.

(இ-ள்.) பிராமணர், கூத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர், கொடியபஞ்சமா, சொல்லுதற்குரிய மறையர் யாவராயினும் மேலாகியமோட்சத்தைப் பெற வேண்டினால் களங்கமறகாசித்தலத்தைச்சேர்ந்து அனபுடன் பஞ்சகஞ்சேராசப பிரதக்ஷணஞ்செய்து விதிவழியாக நமமைப் பூசிப்பார்களாயின் அவர்கள் நித்திய முதந்நவாராகளை எ-று (௬)

குளிர்பொழிற் காசிமேவிக் குரோசஞ்சூழ் பவாமுன்னாளே
யன்கெழுமறைபோராதி மறுநம் மடியாய்மாக்குந்
தெளிதலில் குருடாகுனா செவிடாகுனா முடவருமா
கனியறுமிடியாய்மாக்குங் கைப்பொருள் கொடுத்தல்வேண்டும்.

(இ-ள்) குளிராத சோலைசூழாத காசித்தலத்தில் வசித்து பஞ்சகஞ்சேராசப பிரதக்ஷணஞ் செய்பவர்கள் வலஞ்செய்வதற்கு முன்னாலும் இரக்கமுள்ள பிராமணர் முதல்ய நமத்தியார் பல்லுக்கும், நேத்திர உணர்ச்சியில்லாத அநாதை

களுக்கும், கூனாகளுக்கும், செவிடாகளுக்கும், காலிலலாதமுடவாகளுக்கும், ஊமாகளுக்கும், களிப்பற்ற தரித்திராகளுக்கும், மறறடாகளுக்கும் கையிலுள்ள பொருளைக் கொடுக்கவேண்டும். எ-று. (௭)

கேதநிரஞ் சூழவோமணமேற கிடைகொள றயிலமோவல்
சாததிரம் முகனமுககால முழுகறும் பூலீக்கல்
பாததிர கிராதத்திததம் பணல்பிண்ட மிடுதல் வேண்டும்
தோததிர மிகுமியவெல்லா மனந்தமாத துவங்குமென்றும்.

(இ-ள) பஞ்சகஞ்ஞரோசப்பிரதக்ஷணஞ் செய்வோகளை பூமியிற் படுதலுண்ணெனயிடிகு கொள்ளாதிருத்தல், நியம விதியிற்சொல்லியவாறு திரிகாலங்களிலும் ஸநாநஞ்செய்தல், தாமபூலம் போடாதிருத்தல், சறபாததிர கிராதத்ததைத் திண்டதோறுஞ் செய்தல் பிண்டம்போடுதல் இவைகளைச் செய்யவேண்டும் புகழ்பெற்ற இக்கிரியைகளை யாவும் ஒன்று அனந்தமாகவிளங்கும். எ-று (அ)

வாமிகுசாசிமேவி வாழதரு பிரமசாரி
கிரகமதுடையோனவானப பிரததனே கிளாசநியாசி
புரனமிகு யாவரேனு முறவலஞ் சூழல் வேண்டும்
விரவுபாதகங்கண் மூன்றும் விளித்திடுங் கழுவாயீதே.

(இ-ள) அதிகமேனமையுள்ள காசிப்பதியில், வாழ்கின்ற பிரமசாரி, கிரகஸ்தன, வானப்பிரஸ்தன, சாநியாசி ஞானத்தாலுயராதவா யாவராயினும், விளிவழிவலஞ்செயல்வேண்டும் மனம், வாக்குக் காயமென்னும் திரிகரணங்களாற் செருகின்ற தீவினையை யொழித்தற்குப் பிரயசசித்தம் இதுவேயாகும். எ-று. (ஆ)

வானவா பலாகவாகக மரீஇநம் தாண்பேணி
யீனயினறிநுதுவகாசி யெபட்ட முயலாநிற்ப
ருனமில் வசித்தலருக்த லுவையிரண்டறருக்த
மானமாரகருணைவேண்டி மாதவம் பாயிவ்வா பலலோர.

(இ-ள) தேவர்கள் பலரும், தேவலோகத்திலிருந்து மமது ஆகவீனையைப் பாதுகாததுச சுகமாகவசித்தாலும், காலியை யடைவவேண்டுமென்று முயற்சிப்பார்கள் காசித்தலத்தில் வசிப்பதற்கும் பஞ்சகஞ்ஞரோசப் பிரதக்ஷணஞ் செய்வதற்கும் ஆகிய இவையிரண்டிற்கும் மமது கிருபை யுண்டாகவேண்டுமென்று அனேகா பெருந்தவஞ்செய்வார்கள் எ-று (க)

திருத்தரு காசிவைப்பிற செய்தபுண் ணியபாவங்க
ஞருத்தரு சிறியதேனு முலகத்துப் பெரியதாகும்
பருத்தறவ குடிகொளந்தர்க் கிரகத்திற் பண்ணுமபாவம்
வருத்தமிக கியற்றினாரும் வளர்தரு மறிதாராதல்.

(இ-ன்.) சிறப்புற்ற காசித்தலத்திற்செய்த புண்ணியபாவங்கள் சிறிதாயிருந்தாலும் உலகத்தினிடத்து மிகப்பெரியதாக ஓங்கும். தரும்வன்னிகரித்து நிலைத்திருக்கிற விசுவகாராலயத்திற்குள் பண்ணுமபாவம் பெருகதுயரங்களைச் செபித்து காண்குநான் வளருமேயன்றிக் கெடுதியுறுது. எ-று. (கக)

கக - வது காசிவாச நியமமுணர்த்த அத்தியாயம். ௪௩௩

உறறகேத திரததுச்செயத பாவங்க னொருங்குமாய்க்கும்
பொற்றம மிருக்கையாய புண்ணிய கேத்திரங்கள்
கறறவர் புகழமுநதக கேத்திரங் கத்திதபாவஞ்
செற்றமின் றுயகவகா தீர்த்தின் முருங்கிமழும்.

(இ-ள) அவரவர்கள் வசிக்வினற இடங்களிற்செயத பர்வத்களயாயும் நாம வசிக்வினற புண்ணிய சேஷத்திரங்களை யடைததால் நீங்கிவிடும. அறிவுடையவ ரால் புகழப்படும அத ஸ்தலங்களில், வளார்தோங்கிய பாவங்கள் சார்த்ததை புண்டாக்கும் கங்கைக்கரையில் வசித்தால் நரசமாகும். எ-று. (௧௨)

மிருவளா தெய்வகவகா தீர்த்துச்செய்தபாவ
முருவளா காசிகேது மோங்குகா சியிற்செய் பாவந
தருவளா பொழிக்குழநதர்க கிரகத்தைச் சாரமாயு
மருவளர் மலாநீரநதா கிரகஞ்செய மாபாவநதான்.

(இ-ள) ஞானசம்பத்தை யதிகரிக்கச்செய்கின்ற தெய்வீகமுள்ள உயகைக் களாயிற்செயதபாவங்கள் ஒளிவளாகின்ற காசித்தலத்தில் வசித்தால் நீங்கிவிடு ம. அக்காசியிற்செயத பாவங்கள் பலவிருகூங்கள வளாகின்ற சோலைசூழ்ந்த விசுவ நாதராலயத்தைச்சோந்தால் நரசமாகும். வாக்ஷைவீகம் மலாநீரையுடைய தீர ததங்களமைந்த விசுவாதராலயத்திற்செயத மகாபாவமானது எ-று. (௧௩)

வசகிரப பசைபோலொட்டி மறறதெ னாலும்போகா
தசகற வருததுமென்று மைங்குரோ சததைச்சுழ
நசகத லொழிநதுமாயு மாதலா னலமேவேட்டோர்
பசகிரத் தங்கலபாயும் படிவலம் புரிதலவேண்டும்.

(இ-ள) வேறொருகாரணத்தால் நீங்காது ஆனமாவைத்தொடர்ந்து வசகிர பபசைபோலச் சம்பந்தித்து துன்பப்படுததும் பஞ்சக்குரோசத்தைப் பிரதக்ஷ ணஞ்செய்தால் விரும்பித்தொடரும் அபபாவம் ஒழிந்தபோம். ஆதலால் நன் மையை விரும்பினவா பசிர உதிரங்காலிற் பரவுப்படி பஞ்சக்குரோசத்தை வலஞ் செய்தலவேண்டும். எ-று (௧௪)

மன்னிய காசிமுதார் வசித்ததுமோ ரிடைபூறறாலே
துன்னிய வைங்குரோசஞ் சூழத்தா தொழியுமாயின்
மின்னிய வாங்குமீட்டி மேவுபு சூழல்வேண்டும்
பன்னிய காசிவாசம் பயநததா யிடைச்சேய்ப்போலும்.

(இ-ள) நிலைபெற்ற புகழுள்ள அனந்ததலமாகிய காரிப்பதியில் வாசஞ் செயதவர்கள், ஏதோ ஒருவிதமான தடையினாலே சிவலிங்கங்கள் நிறைந்த பஞ் சக்குரோசத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்யாமற் போவார்களானால் வீளக்கமுள்ள அத்லததுக்கு மறுபடியும்பேராய விரும்பத்தக்க அதைப் பிரதட்சணத்தைச்செய்ய வேண்டும். சூழநதை, பெற்றதாயாரை யடைவதுபோல ஆனமாகக் காசித் தலத்தை யடையவேண்டும். எ-று. (௧௫)

அவிமுத்த நகாமேவி யனைவர்க்கு மிதமேயெண்ணுஞ்
சவிமுத்த நிகமுன்னுன சகலமு மடையாநிற்பன்
குவிமுத்த முலையாய்கேட்டி குலவுகேத திரசநியாசி
செவிமுத்தக கனகையாடித் திருநகர் வலஞ்சூழ்காலை.

(இ-ள) அவிமுத்தமென்னும் காசித்தலத்தையடைந்து எல்லாச்சீவர்களுக்
கும் இன்பத்தையே நினைக்கின்ற ஒளியுள்ள பகுவன், துவவுலகவின்ப முதலிய
வெல்லாச்சுகங்களையும் பெறுவன். முத்துமாலையணிந்து குவிந்த குஜங்களையு
டைய உமையேகேட்பாராயக, இக்காசியில் சநியாசஞ்செய்பவன் சாநவிமுனி
வன் காதினால் விடுத்த கங்காநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து சிறந்த காசிப்பதியை வல
ஞ்செய்யும்போது. எ-று. (௧௬)

பாவமெப் படியுமேவும் பாறுவ தெவவாறெனனி
னுவவச் சந்நியாசிக ககங்கார நாசமொன்றே
மேவருங் கழுவாயாகும் வேறொன்றும் வேண்டிக்கொல்லோ
தாவரு மனையவொன்றே சகலபாதகமும் போக்கும்.

(இ-ள.) எவ்வகையிலும் பாவமவந்து சம்பவிக்கும் அது ஒழிவது எவ்வா
றென்றால் அந்த சந்நியாசிக்கு அகங்கார நாசமொன்றுமே செய்தற்கரிய பிராயச
சித்தமாகும் அதைத்தவிர வேறேயொன்றுஞ் செய்யவேண்டுமோ சகலபாதகங்
களையும் அவகங்கார நாசமொன்றுமே யொழித்தவிரும் எ-று (௧௭)

கேட்டுஞ் சாநதமவாயந்த கேத்திர சந்நியாசி
நாட்டுங் கனகையாடி நம்மைநினனெடு பூசித்துப்
பாட்டுந் துண்டிதண்ட பாணிகேத திரம்புரப்போர
வீட்டுந் தூக்கைபஞ்ச விராயக ரிவணப்போற்றி.

(இ-ள.) கெடுத்திலலாத பரமசாந்ததையடைந்த அந்த ஷேத்திர சந்நி
யாசி மகிமை குறித்தற்கரிய கங்காஸநானஞ்செய்து நம்மையும் உன்னையும் பூசி
த்து பெருமையுள்ள துண்டிராஜ கணபதியும், தண்டபாணியும், வைரவக்கடவு
ளும், தூக்காதேவியும், பஞ்சவிராயகரும் ஆகிய இவர்களைவணங்கி. எ-று. (௧௮)

நிலையசி வரணமுன்னு நிகழுமா வரணமேழு
மலையறச் சூழ்ந்துதேவ தேவியர் வணக்கஞ்செய்து
தலைமையன பொடுமிராவொன நிரண்டுமூன நவகுததங்கிந்
கலையமை தண்டபாணி காமரு பதம்பூசித்து.

(இ-ள.) நிலைத்தகாசித்தலத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டு விளக்கமுற்ற ஏழு
ஆவரணங்களையும் வலம்வந்து ஆங்காங்குள்ள தேவதேவியாகளைப்பணிந்து முத
னமையான அன்புடன் மூன்றுராதநிரி இரண்டு ராதநிரி அலலது ஒரு ராதநிரி
யாயினும் அவவீடத்து வாசஞ்செய்து கலாவல்லவனுக்கிய அழகிய தண்டபாணி
யின பாதகளைப்பூசைசெய்து. எ-று. (௧௯)

கக - வது காசிவாச நியமமுரைதத அத்தியாயம். ௪௩௫

பலமறை முழங்குதண்ட பாணியே யித்தலத்து
 கலமிசு சநியாசம் புரிநீர்பா னண்புமிக்காய்
 நிலவுமீவ் வைங்குரோச யாததிரை நிரப்புக்கென்று
 குலவுற விரநதுபின்னர் நமைக்குணத திறைஞ்சலவேண்டும்.

(இ-ள்) பலவேதங்களால் பிரதிபாதிப்பதற்குரிய தண்டபாணிகடவுளே
 காசிப்பதியில் நனமைமிகுந்த சநியாசம் செய்பவர்களிடத்து அனபு மிக்கவரோ
 விளக்கமமைந்த இப்பஞ்சககுரோச யாததிரையை முடித்தருளவீனென்று குறை
 யிரந்து அதன்பின்னர் நமமைந்தகுணத்தோடு பணியவேண்டும் என்று. (௨௦)

ப-ம. நமைக்குணத்து என்பதற்கு, தண்டபாணிக்குக் கீழ்ப்புறத்திலெழு
 நதருளிய விசுவநாயகரை என்று பொருள் கூறுவாருமுளர்

பொலிதரு தண்டபாணி பூசனையெற்றுக கெனனிச
 மலிதரு காசியுள்ள வனமெலாம் வெளிப்போகாம
 லொலிதரு வாகுகொண்டிள்ள னோங்கும பாங்கரின னுஞ்
 சலிதரு தரமிலன்னுன கேதநிர சநியாசி.

(இ-ள்) பேரறிவால் விளங்குகின்ற தண்டபாணிபூசையை யாதுநிமித்தஞ்
 செய்யவேண்டுமெனின் புண்ணியமநிறைந்த காசியிலுள்ள வளப்பங்களையாவும்
 வெளியிற்போகாமல் பாதுகாக்கின்ற வரத்தை நமமிடத்துப்பெற்றுக்கொண்டு
 நமமைவிட்டு நீங்காது சலியாதமனத்துடன் இதலத்திற்கு அவன் சநியாசியாக
 இருத்தலால். என்று. (௨௧)

ஆதலி னவனைப்போற்றி யநுணுகொண் டிடுதலவேண்டுங்
 காதலிக் கழுவாய்வினை முனிவற்குங் கட்டுனாதேதோ
 மேதக வனையானறண்ட பாணியை விழைந்துபோற்றிப்
 போதவைவ குரோசஞ்சூழ்ந்து பொருவருஞ் சித்திபெற்றான்.

(இ-ள்.) ஆதலினால் அததண்டபாணியை வணங்கி அநுமதிப்பெற்றுக்கொ
 ண்டு பஞ்சககுரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தலவேண்டும் வீருமபத்தரும் இப்பிரா
 யச்சித்தத்தைவீணவல்லவனுடைய நாரதமுனிவனுக்கும் உபதேசித்திருக்கின்றோம்.
 மேனமையுள்ள அமமுனிவன் தண்டபாணியைப் பிரீதியுடன் வணங்கிப் பஞ்சக்
 குரோசப்பிரதக்ஷணஞ்செய்து ஒப்பற்றசொருபசித்தியடைந்தான் என்று (௨௨)

அறிந்தவ ருள்ளஞ்சில்லோ னைங்குரோ சமுஞ்சுமாராய்ச்
 செறிந்தனா விடயபோகக தீவினை வேறறபாற்றோ
 முறிந்தவெம் பாசத்தோர்க்கே முயற்சியுண டாகும்வெள்வே
 வெறிந்தகண் மடவார்போகத் திழிந்தழி தருவரேனோ.

(இ-ள்.) தெரிந்தவர்களுளே சிலபோ பஞ்சககுரோசப் பிரதக்ஷணஞ்
 செய்யாமல் விஷய போகங்களிலமுநிநூகன் தீவினையை அவர்களால் வெ
 லமுடிபுமோ முடியாது கொடியபாசத்தை பொழிக்குந்தரமுடையோர்க்கே

வண்வரத்தகக் முயற்சியுண்டாகும் மற்றையோர் யாவரும் வெள்ளிய வேலைப் பழித்த கண்களையுடைய மாதர்போகங்களிலும்கி யலைவார்கள. எ-று. (௨௩)

என்னசா தனஞ்செய்தாலு மென்னபர வனைசெய்தாலு
மென்னசாத திரங்கற்றாலு மென்னபுண் ணியஞ்செய்தாலு
மென்னயா கஞ்செய்தாலு மெய்துறார் முத்தியினப
மென்னரும் புகழுங்காசி யெய்திடி னெய்தலுணமை.

(இ-ள) யாதுசாதத்திற் பழகினும், யாதுபாவனைபுரிந்தாலும், எந்த நூல்களை உணர்ந்தாலும், யாதுதரும்ஞ செய்தாலும், எந்தயாக்கு செய்தாலும், மோக்ஷசுத்ததைப் பெறமாட்டார்கள். யாவரும் புகழ்ப்பெறுகின்ற காசித்தலத் தையடைந்தால் முதற்பெறுத லுணமையாகும். எ-று. (௨௪)

அளவறுஞ் சனமந்தோறு மாறறிய புண்ணியத்தா
ளவறு பெருமைவாய்ந்த வரும்புகழ்ச சைவனாவா
ளவறு காட்சிநம்மை யாறறுபூ சனையாலெய்து
மளவறு ஞானானந்த மளித்திடி மெளித்தகாசி.

(இ-ள்) எண்ணிறந்த பிறவிகடோறுஞ்செய்த தரும்பலத்தினால் அளவற்ற பெருமையோடு சிறந்த சைவனாகப் பிறப்பான அவ்வாறு பிறந்தசைவன் கெடுங் காலம் நமமைப்புகித்தால் காசிபைத்தரிக்கப்ப பெறுவன அக்காசித்தலமானது அளவற்ற ஆனந்தத்தைக்கொடுக்கின்றஞானத்தை எளிதாக்கத்தரும் எ-று (௨௫)

எத்தலத் துயிராக்குநின னோ டெண்ணையி னொருநாஞ்சென்று
கைத்தல கெல்லிபோலக் காதிடை யுபதேசித்தன
முத்தலம் புகழ்நாளு முழுத்தல மாயகாசி
கத்தல மேயெரப்பன்றி மறுணடோ வறிதியென்றன.

(இ-ள) வேறே எந்தத்தலத்திலாவது இறந்துபோன ஜீவகோடிகளுக்கு உன்னோடு நாம் எளிதாகப்போய உள்ளவகை கெல்லிக்கணிபோலக் காதினிடத்து உபதேசிக்கின்றோம் இல்லில் திரிலோகத்தாரும் புகழ்தற்குரிய சிறந்தமகிமையு ளள காசிப்பதியில் சதாகாலமும் மேற்சொல்லியபடி உபதேசிக்கின்றோமாத லால் அதலத்திற்கு அதுவே சமானமல்லாமல் வேறொன்றுள்ளதோ நீயறிவா யென்று சிவபெருமான பாவதிதேவியாருக்குத் திருவாய்மலாந்நனா. (௨௬)

காசிவாசநியமமுரைத்த அத்தியாயம்முற்றும்.

ஆகபடலம் ய்க-க்கு திருவீருத்தம். சாநய்ச.

திருச்சிறமபலம்.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னிரண்டாவது மாதேசன் முத்தி யடைந்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலகெலா மீனறசெல்வியும்பர்தம் பிரானைத்தாழ்ந்து
விலகுபர தகங்களெல்லாம் விதங்கெழுவாய்சொற்றாய்
இலகுமக கழுவாயற்றற கியல்பிலா முடவாரும்
ரலகுதீ குருடர்க்குன ராதியா யாதுசெயவார்.

(இ-ள) சாவலோகங்கோயும் உண்டாகிய உமாதேவியாரா தேவதேவரா
கிய மஹாதேவரை வணங்குபாதகங்களெல்லாம் விலகி ஒழியத்தக்க பிரயசசித்
ததைக கட்டினையிட்டா விளங்குதலுள்ள அப்பஞ்சக்குரோசப பிரதட்சணஞ்செ
யய சகதியிலலாத முடவாகளும், ஊமராகளும், அனேகமாயுள்ள குருடர்களும்,
கூடாமுதலானோர்களும் யாதுசெயவாராகள் எ-று. (க)

தொழிலொன்று மியற்றாராகிச் சுகத்திருக் கின்றமனனர்
பொழிகின்ற செல்வமிககோர் பூப்படிம புலகருமேனிக
கழிகின்ற நுகுப்பினல்லா ரிவரெது கடைப்பிடிப்பார்
பிழிகின்ற கமிகையண்ணுல் பேசெனப பெருமானபேசும்.

(இ-ள) பிரயாசையைத்தருகின்ற தொழிலொன்றையுஞ் செயயாதவ
ராகி சுகத்திலிருக்கின்ற அரசர்களும், அதிக சம்பததார் சிறந்தவர்களும், புஷ்
பம மேலேபடினும் வாடுகின்ற தேகத்தையும் நாளுகருகான் மறைவின்ற இடை
யையும் உடைய மாதர்களும் ஆகிய இவர்கள் எந்த உறுதியைப்பற்றிக்கொள்
ளுவார்கள், தேன பொருந்திய கொன்றைமாலையணிந்த மஹாதேவரே தே
வரீர் கட்டினையிடவேண்டுமென்று கேட்க, சிவபெருமான சொல்லத்தொடங்
கினர். எ-று. (உ)

சிறுபொருள் கைக்கொண்டோருஞ் செயத்தகு தரும்ஞ்செய்தா
லுறுபொருள் கைக்கொண்டோர்செயததினு முயர்ந்ததோன்று
முறுபொருள் கைக்கொண்டோரு முயாவுறாத தரும்ஞ்செய்யிற்
சிறுபொருள் கைக்கொண்டோர்செய் யதத்தினுஞ் சிறிதாய்த்தீரும்.

(இ-ள) பொருண் மிகுதியிலலாதவர்களும் செயயத்தக்க தருமர்களியங்
களை விசாரித்துச் செயவார்களாகினை பெருமபொருளை யுடையோர் செயயத்
தரும் தருமத்தைப் பராகளினும் மேனமையுடையதாகத் தோன்றும். பிரபலசம்பத்
தையுடையோர்களும் மேனமையாகாத தருமங்களைச் செயவார்களாயின அற்ப
திரவியங்கையுடையோரெய்யும் தருமத்தினும் சிறிதாகமுடியும். எ-று. (ங) .

பாததிரம் காலத்தேயம் பகரிவை பாதிபாய்த்து
சாத்திர மறையினாற்றும் தருமஞ்செய் பவர்பாரேனுங்
தோததிர மருவுங்காசி துணனுதற் கையயிலலை
நேததிரம் புணந்துதேம்பி நிரப்புறு மருங்குணல்வாய்.

(இ-ள) பட்டாடையணிந்த குஜவளைத்தாங்காது வருந்தி நாளுக்குநாள்
செத்துவிடுகின்ற இடையையுடைய உமையே சம்பாத்திரத்தையும் புண்ணி
யகாலத்தையும் உததமதேசத்தையும் இவைகளெல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து வே
தங்களிலுஞ் சாத்திரங்களிலும் விதித்தவாறாக உணர்நது தருமஞ்செய்பவர்கள்
எகருலத்தினையோனாலும் புகழ்மையே காசித்தலத்தை யடைதற்குச் சந்தேக
மில்லை என்று. (௪)

திருவளர் காசிதன்னிற சிவலிங்கப் பதிட்டைசெய்தல்
குருவளர் தனியுண்டாககல் கூபத டாகஞ்செய்த
துருவளர் கிரகங்கட்டி மறையவர்க் குதவலாதி
வெருவளர் பாவமெல்லாம் வீட்டிவிட மெக்குமன்றே.

(இ-ள.) ஞானசம்பததை மிகுதியாயுற்ற காசிப்பதியில் சிவலிங்கப் பிரதி
ட்டைசெய்தல், ஒளியுள்ள ஆலங்கட்டுவித்தல், இன்றுகளையும் குளங்களையும்
உண்டாக்குதல், அலங்காரமமைந்த வீடுகளைக்கட்டி வேதமுணர்ந்த பிராமணா
களுக்குத் தவதன்முதலிய புண்ணியங்களைச் செய்தால் அச்சத்தைவளரசெய்யும்
பாவங்கள் எல்லாவற்றையும் நீக்கி முத்தியிற்சேரலாம். என்று. (இ)

காத்திகர் பாதகத்தர் நம்பொணுக் காசிலைப்பி
லேத்திடு மனையொன்றாக்கி மறையவாக சிவரென்னிற
சாத்திர மறையோதவகித தனியமர் நாளொன்றற்குத்
தோததிர மனுவோரோட்டுச் சொன்னகல் கிடுபேறெய்தும்.

(இ-ள.) கடவுளிலையென்கிற காஸ்திவாதிகளும் மகாபாதகஞ்செய்பவா
களும் உண்மையெனக்கொள்ளாத காசித்தலத்தில் புகழ்பெற்ற ஒரு வீடுகட்டி
வேதப்பிராமணர்களுக்குக் கொடுப்பார்களானால் சாஸ்திரங்களையும் வேதங்க
ளையும் உணர்ந்த அப்பெரியோர்கள் வீருமபி அகவிரகத்தில் வசிக்கின்ற நாள
ஒன்றினுக்கு புகழ்பெற்ற மனுகள எட்டுபேருடைய காலத்தையும் பெரியோ
ர்களுக்குச் சொன்னதானவகொடுத்த பலனை அவவீடுகட்டித் தானஞ்செய்த
வாகன் பெறுவார்கள். என்று. (௫)

நானமில் காசிமுது ரொருமனை யியற்றிக்
லுனமில் லமவாழ்காண்மிக கோங்குமா பாவத்தேயு
மானவத் தலத்திலங்கை யளவுமண் கொடுப்போர்தாமுந
கானகற் கடுக்கையெங்கு நெனமறை கரையாநிற்கும்.

(இ-ள.) உயர்ச்சியுள்ள பெரும்பதியாகிய காசித்தலத்தில் ஒரு வீடுகட்டி
மிகுந்ததாசிரமத்திலுள்ள பெரியோர்களுக்குக் கொடுத்தால் அதில் அவர்கள்

கூ. 'வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எ.ந.க

வாழும்போது கொடுத்தவர்களுடைய பெருமபாதகமொழிகதுபோகும் ஆயுள் வளரும். மகிமைபுள்ள அத்தலத்தில் உன்னகையெனவு பூமியைச் சிறப்பதிரதா னஞ்செய்தவர்கள் மனத்தோடு சிறந்த கொணமைமாலையணிந்த நமது வடிவமா வராகவென்று வேதங்கள் கூறும். எ-று.

(௭)

அன்னமென் ளிழுதுகனனி யான்மணி மறைபூணுடை
சொன்னம் துள்ளதானக துவங்குகா சிறித்கொடுப்பா
ரென்னரு மெமதுகூறே பெய்திடு மின்பமுததி
முன்னழிமர் காதையுண்டா லதனையு மொழியக்கேடடி.

(இ-ள.) சாதம், திலம், நெய், கனனிகை, பசு, நவமணி, வேதபுத்தகம், ஆபரணம், வஸ்துதிரம், தங்கம், மற்றுமுள்ளதானவகளை சிறப்பற்ற காத்தலத்தில் சிறப்பதிரத்திற செய்வார்களானால் செய்வார்கள் யாவராயினும் எனதுவடிவத் தைப்பெறுவார்கள் இன்பமயமான முத்தியுரு சித்திக்ரும இதற்கு முன்னடாத கதை பொன்றிருக்கின்றது. அதனையுந தெரிவிப்போவ கேட்பாடாக. எ-று. (அ)

வருகதீர் குலத்துவந்தான் மாதேச னென்னுமபேரான
பொருவரு மாசாசெய்கை புத்தியுட் பேணானகிக்
கருதுவா னிபமேசெய்வான் கெங்குணவ கைக்கொண்டிள்ளான்
மருவருஞ் செம்பொன்மேரு மலையெனக ருவித்துவைத்தான்.

(இ-ள.) பரமபரையாய் வருகின்ற சூரியகுலத்திற பிறந்து மாதேசனென னும பெருளுளவன் சமாமலிலாத அரசருடைய நீதியை மனதில் விருமபாத வனாகி சதாசாஸுரு சித்தித்தருகிய விபாபாரமே செய்கின்றவன் கொடியரு ணவகளைக் கைக்கொண்டவன் இடமிறக்கிய திரவியங்களைச் சம்பாதித்து மேரு மலையைப்போல்கருவித்தான். எ-று.

(க)

கங்கை நீராடனம்மைக் கண்டொழித் திடுதலாதிப்
பங்கமி றொழிவெலாஞ்சொப் பனத்தினுஞ் செய்யானகி
பெங்குமொன றனுக்குமுன்றா யுறுதியோ டிசைத்துசெம்பொன்
சிங்கலி வாதுசேர்த்தான் நீவினையோடுமாதோ.

(இ-ள.) கங்காதீரத்தத்தில் ஸநானஞ்செய்தல் நமமை யன்புடனகண்டு வணங்குதல் முதலிய குற்றமற்ற புண்ணியத்தொழில்களைக் கனவினுஞ் செய் வா தவனாகி யாவராயினும் ஒன்றற்கு மூன்றாக வட்டிசோத்துக்கொடுக்கும்படி லா பம்பெரி பொருள்களைக்கொடுத்து திரவியங்களைச் சிதைவின்றி பாவக்குவிய லோடு சோத்தான். எ-று.

(கௌ)

இனையனுப் வாழுகாளி லில்லவ ளிறந்தாளாக
வினையிக் கழுவாயாத வினையக ளொருத்திதன்னை
மனையகஞ் செறியசசேர்த்து மற்றவ ளோடும்வாழ்கா
ளையனு மினையன்செய்கை யறிந்துள்ளே வெறுப்புவைத்தான்.

(இ-ள்) இத்தனமையைய வாழங்காலத்தில் அவன் மனைவி யிறந்துபோனா, புத்திறுப்பும் அழகுமுள்ள ஒருதாசியை தன்வீட்டில் மனையாளாகச் சேர்த்துக்கொண்டு அவனோடு வாழுகாலத்து இவன் துர்க்குணத்தை அவன் நிகழ் மனதில் வெறுத்திருந்தனன் என்று. (கௌ)

தருமமொன் றானுஞ்செய்யான் தன்மவறி தீட்டிவைப்பா
னருமருக தன்னுர்பார்ப்போ யன்புசெய் துணைமைகளான்
வெருவரும பாவியென்றே மேதினி யிழிக்குமென்ன
கருமயீக கிவனைக்கடிக் காதலம் பேறுமறறோம்.

(இ-ள்.) யாதொரு தருமததையுஞ் செய்யாமல் திரவியத்தைச் சம்பாதித்து வீணாவதைதிருக்கின்றான். அரிய தேவாமிரத்ததையொத்த பெரியோர்களிடத்திருப்போய அன்புவைத்து நீதியொன்றையுங் கேளாதிருக்கின்றான். அச்சத்தைத்தரும மாபாவி இவனென்று உலகத்தார நிகழ்ச்சையென்கொள்க. இவனை கூடுதற்கு நான் எனன் பாவஞ்செய்தேன் புத்திரசம்பத்து மில்லாதிருக்கின்றேன். என்று (கஉ)

என்றுளத தெண்ணிமாறாக கவலைபுற றிருந்தாளாக
வொன்றுதன் கருமநீர்த்து மாதேச னுறையுள்வந்தா
ன்னறவ விருக்கைநோக்கி யாபியே யனையாயெனனோ
பொன்றலி யுயரமுறறு யட்டிலிற் புகைபுங்காணென்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று மனதில் கருதித்து நீங்காக கவலைகொண்டு அத்தாசியிருந்தனன். மாதேசவரசன் தனது விவாபாரத்தொழில் செய்யுமிடத்தைவிட்டு வீட்டிற்குவந்து அவன் முகவாட்டத்துட னிருப்பதைப்பார்த்து என் பிராணனையொத்தமாதே யாதுகாரணமாக நீங்காததுபாடைநனை சமையல் வீட்டில் புகை யெழுமபடியில்லை. என்று. (கங)

பசுவயிற மெழுந்ததெனனோ படர்ந்தது பகர்தியென்றான்
கசியரு மனத்தினனைக் காரிகை நோக்கியபட்டுப்
புசிவினை புரிந்தாலந்தோ பொருட்கேடுண் டாமேயென்றான்
வசிநனை வாளிறபாயும் வார்த்தைமா தேசனகேட்டு.

(இ-ள்) வயிறறிப்பசி அதிகரிக்கின்றது யாதுந - நத்துசொல்வாயென்றான். இரக்கத்துடன் கேழ்க்கின்ற மாதேசனை அவலிலைமாதுபார்த்து சமைத்து உண்டால் ஐயோ? பொருள் நஷ்டமாதகுமேயென்றான். கூடாமையுள்ளவானோப போல துயரப்படுதும் அவவாரத்தையை மாதேசவரசனகேட்டு. என்று (கசு)

என்னிது பகர்ந்தாயெனன் வெடுத்தின் சன்மம்பாமே
நன்னிலை சிறிதுமில்லாய நல்லவர் பாலுஞ்சோய்
புனனிலை யடைந்தாயின்னைப் புணர்வது தோடந்தோட
மென்னிலை யிதுவேயென்றான் மாதேச னியம்புகின்றான்.

க2 - வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ஈசக

(இ-ள்.) இது என்னகாரணம் இவ்வாறகூறினபொழுதேகே அருமை பாகவெடுத்த உன் சன்னம் வீணானது கல்லடை சிறிதுமில்லாதிருக்கின்றனை. கல்லோர்களை படுக்கவில்லை, அற்புததன்மை படைந்தனை. உன்னைக்கூடுவது பாவம் பாவம் எனதுவருத்தம் இதுவாருமென்ற மாதைப்பார்த்து மாதேசன் கூறுகின்றனன். எ-று. (கடு)

கருப்பையு முணவுகாடிக் கடிதனை பகத்துச்சேர்க்கும்
பொருப்பைநேர் பொருளானாலும் போக்குதல் செய்வாருண்டோ
விருப்பையப் பொருண்மேல்வைத்தால் விருத்தியா மின்றேலின்ற
மருப்பைநேர் முலையாயெங்கோ வறிந்திது புகன்றாயென்றான்.

(இ-ள்) காரெலியும் ஆகாரத்தை யுத்தேசித்து சோததுகொள்ளவேண்டி பகாலங்களில் தானியமுதலியவற்றை வயலிடத்துள்ள வளைகளிற்சோத்துக்கொள்ளும் மலையைப்போத ப்ெரும்பொருளானாலும் வேண்டாமென்று நீக்குவாரிலை பொருளினமீதுவிருப்பமவைத்தால் விருத்தியடையும் இல்லாதிருந்தால் விலகிப்போம் தாமரை யரும்புபோலும் குலுக்களாயுடைய மாதே நீ எவ்விடத்தறிந்து இவ்வாரத்தை கூறினையென்றான். எ-று. (கசு)

விலைமக ளதனைக்கேட்டு வெகுண்டிசே யாதியில்லாய்
நிலையமை காசிவைப்பி னிரம்புபா தகங்கள்செய்வாய்
தலைமைசற் றில்லாய்கின்றைச் சாரிணு நாகஞ்சாரும்
கொலைஞரும் விருமபாததிமை குபிறறிநீ வாழ்தியென்றான்.

(இ-ள்.) அந்த வாககியத்தை கணிகைகளவியுற்று கோபித்து குழந்தை முதலிய சம்பத்திலல்லா திருக்கின்றனை மகிமைதங்கிய காசித்தலத்து வசித்தும் மகாபாதகங்களைச் செய்கின்றனை உத்தமநடை சற்றுமில்லையாடனை கொலைத் தொழில் செய்வோரும் விருமபத்தகாத உலோபமுதலிய கொடுமைகளைச் செயது வாழுகின்றனை உன்னைச் சேர்ந்தாலும் நரகம் சம்பவிக்கும் என்றான்.எ-று ()

பிரியமார் மடந்தாயென்ன பிணக்குநீ கெண்டாய்வேண்டி
னரியதொன் றில்லையென்ற காதையா பரணமாத்
விரியமற் றெதுசொன்னாலும் பொருட்செல் வியம்பாதோம்பு
கரியகட் குயிலேயென்று மாதேசன் கரைந்துகின்றான்.

(இ-ள்.) இஷ்டட்டமுள்ளமாதே நீயேன உளனே வெறுப்படைந்தனை நீ வேண்டினால் அருமையான தொன்றுமில்லை, உனக்கு வஸ்திரம் ஆபரண முதலானவைகள் எது வேண்டுமென்று சொன்னாலும் அதிக பொருள் செலவாகாதிருக்குமபடி சொல்லுவாயாக கருவரிபடாந்த கண்களையுடைய குயிலையொத்தமா தேயென்று மாதேசன் இரக்கமாகக் கூறினன். எ-று (கசு)

மன்னர்தங் குலத்துவந்தாய் மாண்பொருண் மிகவுமபெற்றாய்
நன்னாரின் மனையுண்மேலி நான்மறை யாளராத்

யென்னரு துறாவாமே பெத்தவ னேனுமுண்டோ
பின்னரு முறைப்பதென்னோ பேதைகீ போதியென்றான்.

(இ-ள்.) பேரகாமரபிற பிறத்து மாட்சிமையுள்ள பெரும்பொருளுடையாயின அலககாமமுள்ள உனவிட்டில நான்கு வேதகளை புணர்ந்த பிராமணா முதலிய பாவரும் வந்து சிக்பேரஜனரு செயபலமே எந்தக்காலதிலாவது அவ்வாறு நடந்திருக்கின்றதோ வினாவுவாததையை மேலுமேலும் கூறுவதினா பயன்பாது அறிவிலாதவனே அப்பாற போவாபெனறான். எ-று. (1)

பொதுமகள் வாததைகேட்டுப் புழுங்கிய மனத்தனுகி
யெதுநுவன் றுலுங்கேடப னினியொழி கவலைபெனறான்
கதுமெனக் காசிமேனமை கறமவர் தம்பாற்கேட்டு
மதுமலாத் தாரோயிக்கு வம்மெனப் போக்கினுனே.

(இ-ள்.) அவ்விஸைமது சொன்னவார்த்தையைக் கேள்வியுற்று வருந்திய மனமுள்ளவனுகி கீயெதைச்சொன்னாலும் சொன்னபடி கேட்கினறேன் கவலை யொழிவாயெனற மாதேசனைப்பார்த்து காசிரகசிய நருமங்களை அறிந்த பெரியோர்களிடத்து விராவாகச்சென்று கேள்வியுற்று தேன்துளிக்கின்ற மலாமாலையணிந்தவனே பின்பு இவருவருவாயெனற அனுப்பிவிட்டனன். எ-று. (20)

சிவகதை கேட்கப்புகார செலவுவந் திடுமேயென்று
கவலைகொண் மனத்தனுகிக் கமழ்திரி லோசனைப்பே
ருவமையில் கட்டமுற று ணுக்குறை மேலோர்பாரி
நவவர புணர்ந்ததுமிக்கு கெகிறும் பூதுகொண்டார்.

(இ-ள்.) சிவ சரித்திரத்தைக் கேட்கப்போனால் ஏதாவது பணச்செலவு நேரிடுமென்று கவலையடைந்த மனமுள்ளவனாய் விளக்கமுற்றுச் சமாளமில்லாத தாய்திரிலோசனை கட்டத்தைச் சோதனை அவவிடத்திருக்கின்ற பெரியோ ஒருக்காலும் வராத பாவியாகிய மாதேசன தூதனமாக வருவதைப்பார்த்து பெருக்கை செய்து ஆச்சரியங் கொண்டனர். எ-று. (21)

அனைபவர் தனதுசெய்கை யறிந்தவ மதித்தல்கண்டு
வினைகெடும வருதத்ததோடு மிககெழு கவலையோடு
துணையமா தேசநீங்கான றாரத்தே யிருந்தானாகப்
புனைபவாக கதையுனொன்று போந்தது புகன்றாரனனார்.

(இ-ள்.) அப்பெரியா தான் வருவதையறிந்து அவமதிக்கின்றான் என பதைத் தெரிந்தும் மெனமேலுண்டாகிற கவலையோடும நீவினை கெடுகாலம் சம்பித்தலால் மாதேசன கைப்பிடுபாகாமல் தூரத்தில் உட்காராதனன். அச்சிவ கதைகளுகளு விசித்திரமான ஒருகதை நோந்தது அப்பெரியோர் அக்கதையைச் சொன்னார்கள். எ-று. (22)

குலவிய காசியாழ்வான் குணமிகு நருமபாவ
னிலவிய பொருளைப்பேணு னெடும்புக முறமேபெட்டான்

கூ - வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௩௪௩.

**லேவிய பத்தியாயத்தின் கனிவின் தருமஞ்செய்வா
லுலவிய பவஞ்சுவாழ்க்கை புலப்போர் தவப்பாள்வேறு.**

(இ-ள்.) வினக்கமக்கைத் காசிப்பதியில் வாழ்பவனும், கற்குணமுள்ளவனும், பொருள்களை யில்லாதவனும், பெரும்புகழைத்தருத் தருமத்தை விரும்புவோனும், நிறைந்த சிவபக்தியுள்ளோனும், மனதைக்கனிவிற்குஞ் சிவபுண்ணியங்களைச் செய்வவனும் அகிரிக்கும் பிரபஞ்ச வரழ்வியமுத்திக்கொடாது வேறுகிக் கனிப்பவனுமாகிய தருமபாலனென்னும் பெயருள்ளானொருவ னிருந்தனன். எ-று. (௨௬)

**தருமமே யுலகம்போற்றச் சகலகா ரணமதாரஞ்
தருமமே யழியாதெனறு தாபர மாகிநிற்குக் .
தருமமே தன்னவேட்டோர்க்குச் சவுக்கிய மனைததவஞ்சு
தருமமே முத்திசேருஞ் சாதன மென்றுக்கொள்வான.**

(இ-ள்.) தருமமே அறிவுடையோர் பாதுகாகினை எப்பொருட்குங் காணமாகும் தருமமே எந்நாளிலும் அழியல்லாது நிலத்து நிறமும், தன்னை விருமபிச் செய்வோர்க்குத் தருமமே எல்லாச் சுகங்களைபுங் கொடுக்கும், தருமமே முத்தியைப் பெறுதற்குரிய சாதனமாகுமென்று உணரத்திறு கித்தித்தனன். எ-று.

**பொருள்விரும்ப புடைபாளுேடிப் புதும்பெரு காதமென்று
மருள்விரும்ப புடைபானின்ப மார்ந்தினி தமருமென்று
தெருள்விரும்ப புடைபானுகிச் செந்தல மறியச்சொல்வான்
மருள்விரும்ப புடைபானுகான மற்றவன் குணம்பார்சொல்வார்.**

(இ-ள்.) பொய்ப்பொருளில் ஆசையுடையோன் (மாண்ம் வந்தால்) வேகமாகச் சென்று கரகத்தையடைவா னென்றும் மெய்ப்பொருளாகிய நிறுவருளில் விருப்புடையோன், பேரின்பபாறுபவத்தைப் பூரணமாகப்பெற்று முத்தியடைவானென்றும் (புண்ணியப்பேற்றாலறிதது) மெயஞ்ஞானத்தில் ஆசையுள்ளவனாகி விவேகஞ்ஞானாகது பயனுறும் வண்ணமாகப் போதிப்பான ஒருக்காலும் மயக்கமெறியிற் செல்லாது அப்புண்ணியவாறுடைய சமருணவியல்பையாவர் தெரிவிப்பார்கள். எ-று. (௨௭)

**அன்னவன பொருண்முன்யாவு மறித்திய மென்றுதேர்த்து
பன்னரு மன்னதான முதற்பல தானஞ்செய்து
கன்னகொள் விதவகாத நம்பனை யடைந்தானென்று
மன்னவன் கேட்கச்சொன்னார் மாணவை யிருத்தமேலோர்.**

(இ-ள்.) அப்புண்ணியவான் செல்வமுதலியவரையும் அறித்து போகத்தக்கனவாமென்று தெளித்து சொல்வதற்ரிய மகிமைபுள்ள அன்னதான முதலிய பலவகைத் தானங்களைபுஞ் செய்து (யின்னர்) இன்பவடிவாகிய விசுவகாதர் பாதுகைகளைச் சேர்ந்தானென்று மாட்சிமைத்தந்திய சபையினுள்ள பெரியோர், மாதேசவரன் கேட்கும்படி சொன்னார்கள். எ-று. (௨௮)

அன்னது கேட்போதே யரும்பொருட் செல்வெசொற்ற
தின்னதெனறகத்துக்கொண்டான் நன்மனை யிடத்துவந்து
நன்னாகொள புராணங்கேட்டே னவிலுங் துணாந்தேனங்கா
யினனல மறையோர்க்கேற்ற சுவையமு தியறறுகென்றான்.

(இ-ள்.) பெரியோர் கூறிய அகதையைக் கேட்டபோது இச்சுவையை
அரிய பொருட்சுவையைக் குறித்தே சொல்லுகின்றதென்று, மனதில் எண்ணி
னவனாகத் தன்வீட்டிற்குவந்து நலத்தைக்கொண்ட சிவபுராணம் படிக்கக்கே
ட்டேன அதிற் சொல்லிய விஷயங்களைத் தெரிந்தேன பெண்களிற சிறந்துள்
ளவனே. இன்பவாடிவமாகிய பிராமணர்களுக்குத்தக்க அதுசுவையோடுகூடிய
அனைத்தைச்சமைப்பா யென்றான் என்று (உச)

கணிகையு மவவாறுகிக் கலத்தெதிரா படைத்துவைத்து
மணிகெழு தோளாயுணக மாவென வுபசரித்தா
ளணிகிள ரதிதியானே ரடைந்துணி னுண்பேனென்றான்
பணியிடை மடநதை சிலலோ ராவயிற படரச்செய்தான்.

(இ-ள்) விலைமாதும் மாதேசன் சொல்லியபடி சமைத்து உண்பாததிரத்
திற்பரிமாறி அழகுதங்கிய புஜங்கையுடையோனே உண்ணக்கடவையென்று
உபசரித்தான் அதிக கன்மையுள்ள அதிதிகளாயுள்ளோர் வந்து முந்நிபேசன
ஞ்செய்தால் நானுண்பேனென்றான் சுருங்கிய இடையினையுடைய அவ்விலை
மாதும், சில நல்லோர் அவ்விடத்து வரும்படி செய்தான். என்று. (உச)

வந்தநல லவாகளபொல்லா மாதேசன் முகத்தைநோக்கி
யிரதமா பாவீவீட்டி லருந்திடே மெனறிந்தா
முந்தவோர் பூதைதனை யழைத்திட மொத்துவானென்
றந்தமாரச சாலமோட வனையனு மிறம்புகுறறு.

(இ-ள்) உண்ணும்படிக்கு வந்த பெரியா பாவியானமாதேசன் முகத்தை
ப்பார்த்து இக்கொடியோன் மனையிற போசனஞ் செய்யமாட்டோமென்று
போனார்கள். பின்பு ஒரு பூனையையழைக்க, அடிப்பாடுவென்று, எண்ணிக் கொ
ண்டு, அப்பூனை ஓடிப்போக அம்மாதேசனும் ஆசரிபத்தையடைந்து என்று (உச)

வெளிவந்து கொடியையநாயை விரித்தன் னவையுமஞ்சி
யொளிவந்து போயதாக வொள்ளிழை மடந்தைநோக்கிக்
களிவந்த மனத்தாயகாயுந் கைத்ததுன் சேர்ந்தையென்றா
டெளிவந்த வுணர்ச்சிசற்றே சிந்தைகைக் கொளவிருந்தான்.

(இ-ள்) மாதேசன், வீட்டிற்கு வெளியிலவந்து காக்கையையும் காயையும்
அழைக்க அவைகளும் பயந்து ஓடி ஒளித்துக்கொண்டனவாக, விளக்கமுற்ற
ஆபரணங்களைத்தரித்த அவ்விலைமாதும் பார்த்து செல்வசெருக்குள்ள மனமு
டையோனே உண்ணுததை நாயும் வெறுத்து விட்டதென்றான். தோம்பியை
ததருகின்ற அறிவு பூவ புண்ணியத்தினால் சற்றுநேரம் உதிக்க ஆலோசித்
திருந்தான். என்று. (உச)

கஉ - வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். 'எசுரு

காரிகை மிடிச்சுப்போலக் கவ்வற்க தெனிகவென்றான்
சூரிய வுதயங்காறத் துஞ்சிலா திருந்தவன்சேன்
வேரியவ கமலகங்கை விடியலி னனைத் துழுமுதி
பாரியா தவகுமுரஞ்சோந் தறம்பல கேட்டானன்றே.

(இ-ள்.) அவ்விழைமாது மாதேசனைப்பார்த்து தரித்திராகளைப்போல கவ
லைபடைபாதே (புதங்கைய) தேற்றிக்கொன்னெனறான். சூரிய உதயகாலமட்
டும் கித்திராயிலலாதிருந்தவன் வாசனைதங்கிய அழகுள்ள தாமரைமலர்களைபு
டைய கங்காதிர்த்ததில உதயத்துக்குப்போய ஸ்நானஞ் செய்த பெரியோர்
கூட்டத்தை படைத்து பலவாயுள்ள தருமங்களைக் கேள்விபுறறான். எ-று(கஉ)

மறையவ னெருவனுக்கு வதிபவன் சாந்தனென்பான்
குறையது காசிமேனமை முழுவதுவ குறித்துத்தேர்ந்தான்
பொறையினமா தேசன்கேட்கப் புகலுவா னனந்தசன்ம
நிறைபெரும் புண்ணியததா னோந்ததிக்க காசிவாழ்க்கை.

(இ-ள்.) குறையவற காசிதலத்தின் மகிமை முழுவதும் கிதானமாகத்
தெனிகந் சாந்தனெனவும் பெயருள்ள ஒரு பிராமணன் அத்தலத்தில் வாசஞ்
செய்பவன் பொறுமைபிலலாத மாதேசன் கேட்கும்படி போதிகின்றான் (பா
தெனில்) அனாத பிறவிகடோறும் நிறைவாகச்செய்த புண்ணிய பலத்தினால் இக்
காசி வாழ்க்கை நேரிடடது. எ-று. (கஉ)

சங்கியற் றறத்தினாலே யெய்திடுஞ் சித்தசுத்தி
யாங்கது மேவினயோக மாமத னுலின்பாகும்
பாங்குசே ரிதனைத்தோரப் பரீதகா பொருளையீட்டி
நீங்குவா வறிதேயெல்லா நிரயத்துங் குளிப்பவென்றான்.

(இ-ள்.) இத்தலத்துச் செய்யும் தருமத்தால் சித்தசுத்தியுண்டாம். அச்சித்த
சுத்திகுடைத்தால், சிவயோகந் கைகூடும் அநதயோகத்தால் முத்தியினபம் வரும்
முறைபாகக் கிடைக்கத்தக்க இதனைத் தெனியாத பரவிகள பொய்ப்பொருளை
சச்சுகரித்து எல்லா நாகங்களிலும் முழுஞதற்கு வீணாக ஒழிகது போவாராக
ளென்றான். எ-று. (கஉ)

என்றது கேட்டபோதி னினனருள் சிறிதுண்டாகி
மனநலந் குழலாள்பாங்கர் வந்தள வளாவிசொலவான்
கன்றலி னினதுமெனனை யேற்றனி கருத்துட்கொண்டாய்
நனநலெனதுரையேனசொற்றநலமெலாங்கேட்பேனென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்றவாராததையைக்கேட்ட காலத்து இனிய சிவகடா
ட்சம் சிறிதுண்டாகி வாசனை வீசுகின்ற அனகத்தையுடைய அவ்விழைமாதினிடம்
வந்து நண்பு பாராட்டிச் சொல்லுகின்றான். துயரத்தில் நின்றும் எனனை நல
வழியிற் செலுத்தும்படி நீ எண்ணியிருக்கின்றனை இது நனமையல்ல வென்று
ஒருநகலுஞ் சொல்லேன் நீ சொல்லுகின்ற நனனெறியாவுங் கேட்கிறே னெ
ன்றான். எ-று. (கச)

என்னலும் பதியிலாத மியைகுலத் துதித்தமாத
நன்னல நினக்குவாய்ப்ப நானுநற கதியைமேவ
வினன்னல் கடல்யாமென்று மெயதுறா திருக்கவெண்ணி
மன்னவ வுறுத்சொற்றே னென்றெண் மகிழ்ச்சிபூத்தான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சொன்னவனவில கணிகையா குலத்தில்வந்த அம்மாத
(மாதேசனைப்பார்த்து) நல்ல சுகமுனக்குண்டாகவும், நான் நல்லகதியடையவும்
துன்பமாகிய சமுத்திரத்தில் நாமிருவரு முழுசிப்போகாதிருக்கவும் ஆலோசி
த்து அரசனே உணமையைத் தெரிவித்தேனென்றெண் (அதைக்கேட்டி) களி
ப்படைந்தென் ன-று. (௩௫)

அற்றைநாண் முதனமாதேச னலைபுனற கனகையாடிப்
பற்றைவே ரறுக்குநீறு கணமணி யொடுபரித்துக்
கற்றைவரா சடிவத்தெம்மைக் கைதொழு திறைஞ்சிப்போற்றிப்
பொற்றைமா ளிகைசோகாசிப் புராணமுள் ஞவப்பிறகேட்பான்.

(இ-ள்.) அன்றுமுதலாக மாதேசவரசன் அலைகளையுடைய கனகாதீரத்த
த்தில் ஸநாகஞ்செய்து பந்தமாகிய வேரைக் களையத்தகும் வீழ்கியையும் உருத்
திராகக்கதையும் பூண்டு கற்றையாக நீண்ட சடையையுடைய என்னைக் கைக்கு
வித்து வணங்கித் துதித்து சாளரங்களையுடைய மாளிகை நெருங்கிய காசிமான
மியத்தை மனங்களிப்புக கேட்பானாயினன். ன-று. (௩௬)

காசிமான மியமுநதெய்வக் காசியின் வசிப்பேராபேறு
மாசிலா நமமைப்பூசை வயக்கலா லடையுமாண்புந
கூசியே காலனகாசி குறுகிடா தகலுஞ்சீரும்
பேசிய குரோசஞ்சூழப் பெற்றவ ரடையுமின்பும்.

(இ-ள்) காசிப்பதியின் பெருமையும் தெய்வத்தன்மையுள்ள அப்பதியில்,
வாசஞ்செய்வவர்களடையும் பிரயோசனமும், களங்கமில்லாத நமமைப் பூசை
செய்தலாலுண்டாகும் பலனும், இயமன் பயந்து காசிப்பதிக்கு வராதிருக்கின்ற
சிறப்பும், வேதங்கள் எடுத்துரைக்கத்தக்க பஞ்சகருரோசப் பிரதட்சணஞ் செய்
பவர்களடையுஞ் சுகமும் ன-று. (௩௭)

காசியி னிருநதுபாவங் கருதினோ செயதேரியாரு
மாசிய லாத்கால வயிரவா தங்கைப்பட்டு
மூசிய தண்டமெல்லா முறறுமேற றழிந்துநொந்து
சீசியென் றியாருமெள்ளத் திகைத்துழ ளவவாத்துன்பும்.

(இ-ள்.) கசித்தலத்திலிருந்து பாவஞ் செயயவேண்டுமென்று நினைத்த
வர்களும், நினைத்தவாறு செய்தவர்களும், குற்றமில்லாத காலவயிரவா ஆக்கி
னைக்குடனப்பட்டு நெருங்கிய பலவாயுள்ள தண்டனைகண் முழுமையும்டைந்து
மிகுவருத்தத்தால் நொந்து சீசீ (துஷ்டனே) என்று யாவரும் நிகழ்க்க மனந
தின்கத்து உழலத்தக்க அளவுபடாத துயரத்தையும். ன-று. (௩௮)

க2-வது மாதேசன முத்தியடைந்த ஆத்தியாயம். ஈசுள

மற்றுள வணத்துநதேர்தான போனநாட் கிரககமவைததான்
சற்றுள வருணமேலோங்கித் தழைத்தது தவாதுமேனி
முற்றுள தெனமகூற முகிழத்தது முநிராதவன்பு
கற்றுள முதியோர்பாவகாக கலந்தது காமாநெஞ்சம்.

(இ-ஈ.) மற்றுமுள்ள துயரங்கள் யாவையுநதெளிந்த மாதேசன், (புண்ணி
யஞ்செய்யாது டாவஞ்செய்து) கழிந்தபோன நாளைக்குறித்து இரக்கங்கொண்
டனன். உள்ளடங்கியிருந்த திருவருள், மேலேயெழுந்த பரவியது, கெடுத்தே
யடையாது சரீரமுழுவதும் விபாபித்ததென்று சொல்லுமபடி போனபுதோன்றி
யது, வாசித்தறிந்த பெரியோரிடத்துச் (சதாகாலமும்) இருக்கவேண்டுமென்று
அழகியநெஞ்சம் நினைத்தது எ-று. (நக)

உண்மைபின் மிககோராய் வொருசுய தேசனமைந்தன்
வண்மைசற நேனுமில்லென மாதேச னெனுமபோ பெற்றேன
பெண்மைபிற கழிந்ததெனொன்றும் பெற்றிலேன பாவியேனமிக
கெண்மைபிற சிறந்தேனன்றா யிருந்ததென சரித்தமென்று.

(இ-ஈ) சிறந்தசத்தியவானாகிய கடதேசன குமாராகப்பிறந்து, மாதேச
னென்கிறபெயர்பெற்று சற்றும பரோபகாரமில்லாதவனாகிய பெண்மைக்குண
த்தையடைந்து வீணாகித்தேன ஒரு நண்பையு மடைந்திலென பாவியானேன
இழிகுணங்களுககுள் மிகவுமிழிந்த குணத்தைப்பெற்றேன, எனச்சித்திரம் அழ
காயிருக்கின்றது. எ-று.* (ச0)

தனக்குப் தேசஞ்செய்த தாக்குழ வினைவியந்து
மனக்கிளி தாயவெல்லா வறங்களுந் வயங்கச்செய்வான
புனக்கிளி யனையாயந்தக கோயிலைப் புதுக்கிநாளு
முனக்கிளி தாய்செம்பொற் கோயிலை யொளிரச்செய்து.

(இ-ஈ.) தனக்கு உண்மையுபதேசஞ்செய்த, புட்பங்களைச் சூழிய அளசபா
ரத்தைபுடைய அவலிலைமாத்ரி னறசெய்கையை, நினைந்து உள்ளே ஆசசரியங்
கொண்டு, மனதிற்கு இன்பத்தைத்தரும் எல்லாததருமங்களையுஞ் செய்பவனாகி,
தினைக்கொல்லையிலவாழுவ கிளிப்பிள்ளைபோன்ற உமையே நமது ஆலயத்தைக்
கனகத்தரப்புதுக்கி சந்தமுமுனக்குப் பிரியமாயுள்ள செம்பொன்மயமாங்கிய
ஆலயத்தையும் விளங்கக்கட்டி. எ-று. (சக)

நந்தன் வனங்களாகி நறுமலாத தடங்களாக்கி
யந்தமில் பொழில்களாகி யன்னசத திரவங்களாக்கிச்
சந்தன முனிவர்மேவத தஞ்சுநு மடமுண்டாக்கிப்
பந்தமுற தறுகங்கோசப் பதிடடையும் பலவுண்டாக்கி.

(இ-ஈ) பூந்தோட்டங்களை யுண்டாக்கி, நல்ல (தாமரை முதலிய) மலா
களுண்டாகத்தக்க தடாகங்களை யுண்டிபண்ணி, அனேகவகையான சோலைக
ளைவைத்து, அனை சத்திரங்களைக் கட்டி அழகுவாயந்த மகாபூரிவர்கள் வசிக

கச, சிறந்ததிருமடங்களைக் கட்டி, (ஆணவாதி) பாசங்களை முழுவதையு நீக்கத்தக்க
நமது வடிவரகிய சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை பலவாகச் செய்து. எ-று. (௪௨)

சித்திரம் பிறங்குமாறு திகழ்மனை யொன்றுண்டாககிப
பததிற சிறந்தோனாய் சுதபசி யெனபாறகீத
கோத்தமை பாவமெல்லாங் கொழுந்தெரி பபெஞ்சாக
வித்தக வினபமுறறான மினனை யாய்மாதேசன்.

(இ-ள்.) அனேக சித்திரங்கள் விளங்குமாறு பிரகாசிக்கின்ற ஒரு வீடுகட
வேததுச சிவபததிற சிறந்தவனாய் சுதபசி யெனபவனுக்குத் தானஞ்செய்து
பாவக்கூட்டங்க ளெல்லாவற்றையும் கொழுந்துவிட்டு எரிசின்ற நெருப்பிற
பட்ட பஞ்சுபோலாகுமாறு தகித்து ஞானமயனாகி மாதேசன முத்தியடைந்தன
மின்போன்றொளிருமுமையே. எ-று. (௪௩)

சூட்டிய பொருளானமுத்தி யெய்தின னொருமாதேசன்
சூட்டிய பொதுமின்னுஞ் கோதிலா முத்திபெற்றாள்
காட்டிய பொருளினுலே கைக்கொண்டா நாகஞ்சிலவோர்
பூட்டிய பொலங்கொம்பன்னு யுணரொன்றான் பூதநாதன்.

(இ-ள்.) சம்பாதித்த திருவியத்தால் மாதேசன ஒப்பற்ற முத்தியடைந்த
னன். புண்ணியஞ் செய்வித்த விலைமாதும் களங்கமற்ற மோட்சத்தையடைந்
தனள் உண்டாகிய பொருளிலவைத்த ஆசையாலே சிலபோ நாகத்தையடைந்
தராகள். ஆபரணங்களுண்ட பொற்கொம்பையொத்த உமையே அறிவாயா
கவென்று ஆனமவாக்கங்களுக்குத் தலைவராகிய சிவவிரான திருவாய மலாநத்
னா. எ-று. (௪௪)

மாதேசன முத்தியடைந்த அததியாயமுற்றியது.

ஆக அததியாயம் கஉ-க்கு திருவிருத்தம் சாஎஅ.

திருசெற்றமபலம

திருச்சிறைமபலம்.

பதினீழுன்றாவது சத்தபுரிமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிறைமபலம்.

எண்ணிலாவண்ட முழுதுமின்றளித்த விறைவிநா யகனடிவணங்கித்
தண்ணிலாமோலிப பகவவானந்த சங்கர சம்புமாதேவ
கண்ணிலாகொடிய கூற்றடைந்தநியாக காசிமாந மியமினுமுரைத்தி
யுண்ணிலாவின பமுயிருறவென்றானுமபாதமபிரானமகிழந்துரைப்பான்.

(இ-ள.) அளவில்லாத அண்டங்கள் முழுவதையும் உண்டாக்கிக் காக்கி
ன்ற பாவதி தேவியா ஸ்ரீகயிலாசநாதா பாதங்களிற் பணிந்து குளிரந்த நில
வணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய தேவே, ஆனந்த ரூபரே ஆனமாககளுக்குச்
சுகத்தைச் செய்பவரே, சம்புவே மஹாதேவரே, தாட்சணியமில்லாத கொ
டிய இயமன வந்தறியமாட்டாத காசித்தல்மகிமையை உள்ளத்தில் விளங்குமின்ப
த்தை ஆனமாககளடையுமித்தம மேலும் திருவாய்மலாந்தருளவீரென்ற தேவி
யைநோக்கித் தேவதேவராகிய சிவபிரான் கட்டளையிடத்தொடங்கினா. என்று (க)

களவிலாமுனிவ ராகியோருநெருங்குங் காசியா மாநந்தகான்த
தளவிலாவிலிங்க மளவிலாததீரத்த மமையும்த தீரத்தரீர்படிந்து [சார்
தளவிலாப்பொலியுஞ் செய்யவாயமயிலே சாற்றியவிலிங்கங்கண் டிறைஞ
துளவிலாததிருமாலெனமயங்குருவார தொலைபருமவிடையவாதனையில்

(இ-ள) வஞ்சனையிலலாத முனிவாமுதலியே-ா நெருங்கி வசிக்கப்பெற்ற
ஆனந்தகானமென்னுங் காசிப்பதியில், எண்ணிக்கையிலலாத சிவலிங்கங்களும
அளவிற்றத் தீரத்தங்களும உள்ளனவாகும். தந்தங்களாகிய முல்லையருமபுகட்கு
இடமாகவினங்கும் சிவந்தவாயையும் மயிலபோலுஞ் சாயலையுமுடைய உமையே
அத்தீரத்தங்களில் ஸநாநஞ்செய்து அச்சிவலிங்கங்களைக்கண்டு வணங்காதவா
கள், பிருந்தையின் வடிவமாகிய துளவத்தைத் தரியாதகாலத்து திருமால் மயங்கி
னதுபோல நீக்குதற்கரிய உலகவாசனையில் மயங்கியலைவராகள், என்று (க)

காசியினளவி நீர்த்தமுண்டவற்றுட் கரிசினமுக கியமெடுகதுரைப்பா
மாசியினனைய தீரத்தரீர்தோயா ரவரெலங் கயவரேயன்றோ
பேசியமந்தா கினியவற்றதிகம் பெருஞ்மந ரீர்படிந்தாடின
முகியசகல தீரத்தமுமவிதியின் முழுகினே னுவனமொய்குழலாய்.

(இ-ள) 'காசிப்பதியில் எண்ணிக்கையிலலாத தீரத்தங்களுள்ளன அவை
களுகளு முக்கியமான தீரத்தங்களைக் கூறுகின்றேன அமமுகிய தீரத்தங்களில்

ஸநாநஞ் செய்பாநவாகஸ்பாவநம் ஞானயிலலாதவர்கனல்லவா அததீரத்தநக
ஞக்குந கங்கைமேலானதாகும் பிரவாகிகினற அந்தக் கங்காதீரத்தத்தில் ஸநா
நஞ்செயதால் சூழநத சாவதீரத்தநகனிலும் விதிப்படி மூழ்கினவனாவனென்று
கொருங்கிட அனகபாரததையுடைய உடையே அறிவாயாக. எ-று. (௬)

மடியினறங்ககை யாதெலொழிநது மற்றைய செயிற்பயனில்லை [பேர
கடியினறம்பொலியு நடுப்பகனமணிகன் னிகைப்புனன மூழ்கிடின மறம்
தொடியினறப்பொலிகை யாய்கதியுண்டாஞ் சுரர்மக பதியயனநருட்க்
கொடியினறப்பொலிவாரிநுடியர்முதலோர்குடையமாதவம்புரிநதிருப்பார்.

(இ-ள்) சோம்பலினுல கங்காஸநாநஞ்செயதலைக் கைவிட்டு மறறைய
புண்ணியங்களைச் செயதால் பயனுண்டாகாது. புண்ணியகாலத்தால் விளையு
கின்ற நடுப்பகலிலே மணிகாணிகா தீரத்தத்திலே ஸநாநஞ்செயதால் பாவநக
னொழிநதுபோகும். கங்கணத்தாற பிரகாசிகுதும் கைகளையுடைய உடையே
முத்தியுங்கிடைக்கும் அக்கங்காஸநாநஞ் செய்யவேண்டுமதைக்குறித்து தேவ
ர்களும், தேவேந்திரன், பிரமன், கருடக்கொடியினுலே விளக்கமுற்றிருக்கும்
திருமால், முகிவாகன், முதலாயினோகன் பெருந்தவஞ்செய்வார்கள எ-று (௭)

முருகலாப்பஞ்ச நத்தினில்விடியன முழுகினஞ் சகலசித்திகளும்
பெருகுபாதகமபோய முததியாங்கங்கை பேசிய வருணசங்கமத்தி
லுருகுபேரனபி னாகிகேசவரை புறுபுனல் படிநதுபோற நெடுபெரி
கருகுமெய்யனையானவருண்டஞ்சோநது களித்தினிதிருநதிடலுணமை.

(இ-ள்.) வாசனேதநமிய மலாக்கையுடைய பஞ்சநததீரத்தத்தில் உதயகால்
ததில் ஸநாநஞ்செயதால் சகலசித்திகளுமுண்டாகும், அன்றியும் பெருமபாத
கன்கொழிநது முததிசித்திகளும். கங்காமகிமையோடு லித்திதகூறுவதற்குரிய
வருணசங்கம் தீரத்தத்தில் மனங்கனிததுருகின்ற அன்பினுலே ஸநாநஞ்செ
யது ஆகிகேசவரைவணங்கித் துதித்தால் நீலநிறமுள்ள திருமேனிலாயநத விஷ
ணுதேவா வகிகளும் வைருண்டபதவியைப்பெற்று மகிழ்ச்சியோடு அவவிடத்துச்
சுகமாகவிருப்பது உணமையாகும். எ-று (௮)

குலடங்கேச ரெதிர் பிரயாகை துளையினு மூவயிறகங்கை
சீலமாயமுனை சங்கமமுழுகிற் சிதைதருங் கருப்படுமவத்தை
ஞாலமேவசிரா னவிசங்கமத்தது நானமெப பநதமுமொழிகரு
மேலவேநல்ல தீரத்தயிச்சிப்போ ரெயதுவர் சித்திகளனைததும்

(இ-ள்.) குலடங்கேசா சநிதிக்கு எதிராக பிரயாகை தீரத்தத்தில் ஸநா
நஞ்செயதாலும் அவவிடத்துக்கூடுகின்ற கங்கையமுனை சங்கமத்தில் ஸநாநஞ்
செயதாலும் பிறவித்தனபம் ஒழிநதுபோகும். அசி எனனும் நதியும் கங்கை
யும் கூடுகின்ற இடத்தில் ஸநாநஞ்செயதால் எவ்வகைப்பநதநகனும் ஒழிநது
போகும். சிறந்த தீரத்தநகனில் ஸநாநஞ்செய்ய விரும்புகின்றவர்கள் சாவகித்தி
களையும் அடைவார்கள். எ-று (௯)

கடவது சத்தபுரிமகிமையுரைத்த அததியாயம். ஈருக

எறிதிரைக்கங்க தீர்த்தீர்த்ததோ யிரும்பலன் கங்கைதோயபலனே
முறிதலீர்த்த மிலிங்கமிக்கலியின் முகித்ததிடு சுபலமுனடாகு
மறிதருமியைவக ணிதகியதீர்த்தம் யாகநீர தீர்த்தமுஞ்சிலவே
செறிபலகரும் மிருப்பினுமினைய தீர்த்தநீர் துளைதலேவேணமெ.

(இ-ள்.) அலைகளேவீககினை நவகாரங்ககையிலுள்ள தீர்த்தங்களில் ஸ்ரீ
நஞ்செயபவர்கள் கருகையில் ஸ்ரீநஞ்செயகினைபலனை புடைவராகன. நிறை
நத மகிமையுள்ள தீர்த்தங்களும் இலிங்கங்களும் இக்கலியுகத்தில் பெரும்பிர
யோசனத்தைக கொடுபனவாகும் மேற்கூறிய தீர்த்தங்கள் நத்தியஸந்ரானு
செயகினை தீர்த்தங்களாகும் யாதநிராகாலங்களில் ஸ்ரீநஞ்செயததக தீர்த
தங்களும் சிலவுள்ளன. அனேக சற்கரும்மிருநதாலும் மேற்சொன்ன தீர்த்த
ங்களில் அவசியம் ஸ்ரீநஞ்செயபவேணமெ. எ-று (எ)

வாரணவாசி வசிப்பவர்தீர்த்த மகாலிங்கதேடவேணவெதி
ஞரணமுதல்வா னவாமுனிவாரு நாடொறுந காசியில்வசிப்பார்
காரணவியுவான பொழினலப்புரிகள் காசியோடேழ்பலவரைக
ளாரணவியபுண னியததவாயக னிருப்பவெக் காவமுறிமோ.

(இ-ள்) காசிப்பதியில் வாசஞ்செயபவர்கள் தீர்த்தங்களையும் மகாலிங்கங்
களையும் தேடவேண்டியதில்லை (எளிதாகநேரிடும்) விஷ்ணுமுதலான தேவாக
ளும் முனிவர்களும் மேற்சொன்ன வீசேடத்தால் தினந்தோறும் காசியில் வா
சஞ்செயவராகன உயர்வுள்ள மேகங்கள் சேர்த்தககசோலைகளும் பலமலைகளும்
காசியுள்பட சத்தபுரிகளும் சதாகாலமும் அழகுவாயந்த புண்ணியங்களை யுடை
யனவாகி அங்கேயுள்ளனவென்று உமையே அறிவாயாக எ-று. (அ)

காசியுண்மேய வறுநகரத்தா காரதவழ வரைபொழிலிடத்தாம்
பேசியினமொழிமா லயனமுதல்யாரும் பெட்டிடங் கொண்டிறைதநா
மாசியினினளே டானந்தமயமா யமருவநனமைக ள்னைத்தாம்
லீசியினபளிகுரு காசியினமற்றை வியனகர் வரைபொழிலனைத்தாம்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்திறநங்கிய துவாரகைமுதலாகிய ஆறுபுரிகளிலும் மே
கங்கள் சஞ்சரிககினை மலைகளிலும் சோலைகளிலும் திருமாலும், பிரமனமுதலிய
யாவர்களும் இனப்பவர்க்கியங்களைக் கூறிக்கொண்டு வீருப்போடு வாசஞ்செய
புமபடி களங்கமற்ற நீயும் நாமும் ஆனந்தவடிவமாகப், பறபல சுகந்தனையுங்கொ
டுத்து நத்தியசுகந்தையுந் தருகினை காசித்தலத்திலும் மறறைய புரிகளிலும் சோ
லைகளிலும் மலைகளிலும் அங்கங்கே வீற்றிருப்போம். எ-று. (ஆ)

உரைதருகாசி நகரொருதட்டு மூலகெலா மற்றொருதட்டும்
புரையறவைத்துப் பராததிடற்காசிப் பொலிபெருந கனமவெளியாகு
மறைமகனமுதல்வா னவரொலாகாசி வதிவந்மருள்பெறவேண்டித்
திரைதவழனைய காசியைச்சென்று சேவியரா பிறப்பென்னபிறப்பே.

(இ-ள்) எடுத்தனாகத்ததக காசித்தலத்தை ஒருதட்டிலும் மறறைய உல
கங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒருதட்டிலும் களங்கமற்றவைத்து நிறுத்துப்பாராததால்

காசித்தலத்தின்பாரம் யாவருக்கும் வெளியாகத்தெரியவரும் (உமையே) நமதுவிருப்பையப்பெறவேண்டி பிரமணமுதலியதேவர்கள் யாவரும் காசித்தலத்தில வாசஞ்செய்வார்கள் அலைகளையுடைய கங்காதீரத்தத்தோடு கூடிய காசித்தலத்திற் குப்பைய சேவிகரத்தவர்களுடைய பிறவி இழிவுள்ளதாகும் என்று (௧௦)

வேறு

நநதுசுந கோதகாரமமே துவரைநத காஞ்சிமூதூர்
விநதுமா தவசமீபம் விளங்குகா ரரககாவானோ
வநதுஞ்மு வடசாராதி வருணையின காறுமேவு
மிநதுதாழ தாமேலோங்கு மிலவஞ்சுழ மதுரைமாதோ.

(இ-ள்) விருத்தியாகின்ற சங்கோததாரமென்னுமிடமே துவாரகையாகும் விநதுமாதவா ஆலயத்திற்குச் சமீபமான இடமே காஞ்சிப்பதியாகும் வீளக்கமுற்றாக கருநீரம்வாய்ந்த அக்ராகனும் தேவர்களும் நெருங்கி சூழத்தெய்தமாகிய வடசாரமுதலாக வருணாதீரத்தளவுமுள்ளதும் சந்திரமண்டலம் தாழ்வுபடிமேலுயர்ந்த மாளிகைகள் சூழப்பெற்றுள்ளதும் மதுராபுரியாகும். என்று (௧௧)

வளிகெழு திசைச்சோமேச சமீபமன னுறுமயோத்தி
யொளிகெழு மிராமனபூசை யுளுற்றிர மேசமாகித்
துளிகெழு திரைநீர்க்கங்கா துவாரமு மாயதேத்துக்
களிகெழு வானோசூழங் கவினுடை மாயைவைகும்

(இ-ள்) வாயுமூலியினுள்ள சோமேசமென்னும் ஆலயத்திற்குச் சமீபத்தில் நிலைபெற்றுள்ளது அயோத்தியாபுரிடாகும் ஒளியையுடைய பூநீராமனபூசைசெய்த காரணத்தால் இராமேசமென்று பெயர்பெற்றுள்ளதும், துளிகளையுடைய அலைகள் நெருங்கிய கங்காதுவாரமென்று பெயர்பெற்றதுமாகிய இடமே விருப்பமுள்ள தேவர்கள் சூழ்ந்து போற்றும் அழகியமாயாபுரியாகும் என்று. (௧௨)

விருத்தகா ளேசக்கீழமெய்க கிருத்திவா சேசமட்டி
பொருத்தமா ரவந்திமேவும் புன்னறியிந நகரமாறுந்
திருத்தமா காசிமேவ நெரிந்தய னுதிவானோ
ரருத்தமா போகமோக மவாவியங் கமரானினரா.

(இ-ள்) விருத்தகாளேசமென்னும் ஆலயத்திற்குக் கிழக்குத்தல உண்மை ஞானத்தைத் தருகின்ற, கிரத்திவாசேசமென்னும் ஆலயமட்டி அவந்திகாபுரி தங்கியிருக்கும் மேற்சொல்லிய துவாரகை, காஞ்சி, மதுரை, அடோத்தி, மாணா, அவங்கி ஆகிய ஆறு நகரங்களும் திருத்தமுள்ள காசித்தலத்திற்குச் சேரக்கிருப்பதை பிரமண முதலிய தேவர்களறிந்து நிறைந்தபயனைத் தருவதாகிய போகபோஷாந்னைபெற வீருமயி அத் தலத்தில் வாசஞ்செய்கின்றார்கள் (1)

தேவரு ளெம்மைப்போலுந் திகழ்தரு சத்திமாருட்,
பூவரு நினைப்போலும் புருடருட் நிருமால்போலு

கக வது சத்தபுரிமகிமையுரைத்த அததியாயம். ஈடுக

மேவருந தீரத்தநம்முள் வெண்போலும் கங்கைபோலும்

தாவருந தலங்கடம்முட டலைமைபெற ததுமாகாசி.

(இ-ள) தேவர்களுக்குள்ளே (சிவபெருமானாய்) எண்ணப்போலவும் விளக்கத்தைத் தருகின்ற அனேக சததிகளுக்குள் அழகு தவகிய (பாடலத்தேவி ரகிய) உண்ணப்போலவும் புருஷர்களுக்குள்ளே விஷ்ணுரைப்போலவும் விருமயி டைத்தநகரிய தீரத்தங்களுக்குள் வெள்ளிய அலைகளையுடைய கங்கைநதியைப்போலவும் மகிமைநிறைந்த தலங்கடங்குள் உயரடிபெற்றவானது காசிபதியாகும். எ-று (கச)

மன்னிய வருடகால துவரைமா முத்திலேகும்

பன்னிய சரக்காலங்காஞ் சிப்பதி சித்திபண்ணு

மின்னிய வசந்தகால மதுரைமெய்ப்பததியாகா,

முன்னிய கீரீடமிகை நனயோக முத்த காபம்போக நம்.

(இ-ள) நிலைபெற்ற வருஷருண்டுவரைய ஆவனையும் புரட்டாட்டியும் துவராகையி டித்ததால் பெருமை தருகிய முத்தனாக காட்டு சொல்லப்படுகின்ற சரக்காலமாகிய ஐப்பசியும், சாரத்திகையும் காணப்படுதலில் வசித்ததால் அஷ்டசித்திகளையும் கொடுக்கும் விளக்கமமைந்த வசந்தகாலமாகிய மத்தியையும் வைகாசியும் மதுராபுரியில் வசித்ததால் உணமைப்படுத்திய யுண்டாசுகும் சித்தித்தருகிய கீரீஷம் காலமாகிய ஆனியும் அடியும் அனேகத்தவராயிரியில வந்ததால் (ஆதி ஆனமிகம், ஆதி தெராயிம், ஆதி மோத்தம்) போலும் தாபத்திராயங்களை ஒழித்தருளும். எ-று (க)

அவாதின மந்தகால மமந்தபல பிணியுநீரகஞ்

சிவாதா சத்தமாழிகுஞ் சிசிகர லகதுமாயை

யுவந்தயாத திரைநாளசொற்றா டறப்பதிகாலபாடி

சிவந்தகா லங்கணமூன்று நிலவுழா ராறுங்காசி.

(இ-ள) மந்தகாலமாகிய மாகாழியும் தையும் அவந்திசாபுரியில் வசித்தால் பலவியாடிகளும் ஒழிகதுவிடும் சிரகாலமாகிய மாகசியும் பங்குனியும் மாகாபுரியில் வசித்தால் கோபத்தை யுண்டிடுண்ணுபுற டாத்தகுண மோழியும் போகும். அங்ககே பிரியத்தோடு யாதந்நாசெய்ய வேண்டிய காலத்தைக் கூற்றோடும் உலக உறப்பதிகாலமுதல் மேலேரா விய சாலத்தியம் தத் தும் விளக்கமுற்ற ஆறுபுகளையும் தன்னிடத்துடையது காசித்தலமாகும். எ-று. (கச)

ஆனபல லுயிரககுமெந்தச சாதின் தகந்ததிரு

மினவெம் பாவமாயு மெண்ணருந துககநீங்கு

மோனமெயஞ் ஞானானந்த முமுககதி யடையுமென்று

வானவா முனிவாமுன்னைக கிரேதத்து மறிததுவந்து.

(இ-ள) உண்டாகிய பல்ஜீவகோடிகளுக்கும் உண்காத்தனதாலே அருவகாரம் போகும் இழிவைத்தருகின்ற கொடுமபாவங்கள் எவ்வாறுகழியும் கண்க

கிலலாத துயரங்கள் எவ்வண்ணம் விலகும் மௌனநிலையுடிக் கின்று சச்சிதா நாதவடிவத்தைப்பெற்று பரிபூரணமுத்தியை எவ்வாறு அடையும் என்று கிந்தித்து முதலாவதாகிய கிரேதாயுகத்தில் தேவர்களும் முனிவர்களுநிரண்டுவரும் (1)

மறைமுடி புண்மைதேர்ந்த மலரவன மாயோனாய்
நிறையிரு வரையும்னபின வினாவினார் நெடியோனாய்நது
குறையற வவந்தியாதி யறுநகரமுங்கொள்காசி
யறைபரம பிரமரூப மெண்ணிய வளிகுமென்றான

(இ-ள்) வேதமுடிவினுள்ள மகாவாக்சியாராதத்தைத் தெரிந்தவரும் ஞானநிறைவையுடையவருமாயிய பிரமவிஷ்ணுகக் கிருவனாயும் அனபோதி (பணிகது) வினாவினார்கள் திருமால் ஆராய்ந்து நிறைந்த மகிமையுள்ள அவநதிகாபரி முதலாகிய ஆறு தலங்களுக்கும் தன்னிடத்துடைய காசித்தலமானது பரப்பிரம வடிவமாகும் அததலமே கிந்தித்தவைகளைத் தருமென்று கூறினார். என்று (1)

புண்ணியம் புரிந்தாரேனும் பாதகம் புரிந்தாரேனும்
கண்ணிய துவரைலீந்தார் நாடரு முத்திசேர்வா
ரெண்ணிய மதுரைமுதூர் யாவாபேர யிறந்திடடாலும்
கண்ணிய யோகாமேவு முத்திகைக கொளவாருணமை.

(இ-ள்) புண்ணியஞ் செய்தவரானாலும் பாவஞ் செய்தவரானாலும் துவாரகாபுரியில் மரணமடைவார்களானால் கிட்கிதற்கரிய முத்தியைப்பெறுவார்கள் கிந்தனைக்குரிய மதுராபுரியில் எத்தனையையுடையோர் மரணமானாலும் மேலான சிவயோகவான்களாலே விரும்புதற்குரிய முத்தியைப் பெறுவார்கள் இஃது ண்ணையாகும். என்று (கூ)

ஆயகாஞ் சியினமாண்டாரே லட்டாங்க யோகாமுத்தி
துயவ யோத்திமான்றி னுளவினா னுருவஞ்சோவா
மேயச் சுவந்மையை வீதரின முத்தியுண்டாம்
பாயபுண ணியத்தினவாசம் பண்ணின்பெய பயனுநலகும்.

(இ-ள்) மகிமை யுடைத்தாகிய காஞ்சிபுரியில் மரணமடைவார்களானால் அஷ்டாங்க யோகத்தைப்பெற்றுப் பின்னர் முத்தியுடைவார்கள் பரிசுத்தமுள்ள அயோத்தியாபுரியில் மரணமானால் துளசிமரீலையினிந்த விஷ்ணுசூரபயிதத்தைப்பெறுவார்கள். விரும்பத்தக்க சிறப்புள்ள அவநதிகாபுரியிலும மாயாபுரியிலும் மரணமடைவார்களானால் முத்தியைப்பெறுவார்கள் பரவிய புண்ணியத்தினால் மேற்கண்ட புரிகளில் வாசஞ்செய்பவர்கள் எல்லாப்பலனையும் பெறுவார்கள். என்று. (20)

பாதகர் காணத்திண்டப் பன்னவெக காலமுற்ற
தாதலி னிவையனைத்து மண்ணைப் பெருமானாரான
மோதல்செய் நதிநதங்க ளுத்திகண் முனிவாவானோர்
மேதகு சித்திவேண்டிக காசியை விழைதன்மெய்மை.

கூட-வது சததபுரிமகிமையுரைத்த அததியாயம். ௪௫௫

(இ-ள) பாவிகள, பராகவாவது பரிசுக்கவாவது அததலங்களின் மகி
மைபைக் கூடவாவது எந்நாளும் கைகூடாது, ஆனபடியால் இப்புகள யாவுய
பெருமையிற் சிறந்த சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற இடங்களாகும். சொல்லு
தற்குரிய அதிகஞ், சந்தங்களும் சதமுதிரங்களும், முரிவார்களும், தேவார்களும்
மேலாமையுள்ள சித்தி முதலிகளை விரும்பி காசிப்பதியைச் சிறித்து வசிப்பது
உண்மையாகும் ௭-று (௨௧)

என்னுடை மனமுந்நதக காசிரீத தேகிறநிலை
மன்னுடை யறத்திராதோமி நென்றுமா மறையேன்சொறமுன
பொன்னுடை யானைக்கஞ்சப் பூவனைப் பேரறிவாழ்த்திக
கொன்னுடை யனையாகாசி குறுகிவாழ்ந் திருந்தாரனறே.

(இ-ன) என்னுடைய நெஞ்சமும் நுநதக காசித்தலத்தைவிடப பிரிம
தத்தையிலலை நிலைபெற்ற தருமமேவடிவமாய்வு நீங்களாராயந் தறிவீர்களென்று
பிரமதேவன (முரிவார்களுக்கும் தேவார்களுக்கும்) கூறினான் இலக்குமி நாயகன்
விய விஷ்ணுவையும் தாமரை மலரிலிருக்கின்ற பிரமனையும் வணங்கித்ததித்து
பெருமையிற் சிறந்த அவர்கள் காசித்தலத்தை யடைந்து இன்பமுற்றிருந்தா
கா, ௭-று. (௨௨)

கரைதரு மவிமுததேசன கரணபவாக கின்பவங்கும்
புரைதவிர விசுவநாதம் போற்றினு பாவமபோகரு
முனாமணி கன்னிகேசந தரிசிப்பா க குணமைந்கு
நராவிடை விரேசவகரணப வாககற மாதிலகும்.

(இ-ன) சொல்லுதற்குரிய ஆவிமுததேசமென்னுமாலயத்தைத் தரிசிப
வார்களுக்கு எல்லாச்சுக்முங் கிடைக்கும் குற்றமற்ற விசுவநாதத்தைத் துதித்த
வார்களுக்கு பாவங்களொழிந்து போகும் புகழ்தற்குரிய மணிகாணிகேசத்தைத்
தரிசிப்பவர்களுக்கு உண்மை ஞானமுண்டாகும் வெள்ளிய இடப்பவர்களைத்
புடையவிரேசர் வீற்றிருக்கப்பெற்ற விரேசமென்னு மாலயத்தைத் தரிசிப்பவ
ர்களுக்கு அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு பலனும் கிடைக்
கும் ௭-று (௨௩)

கண்ணிய கேதாரேசன காட்சியான மரபுநீடும
புண்ணிய கிருத்திவாசன காட்சியாற புகுமேமுத்தி
நண்ணிய விருத்தகரளா காட்சியாற கலிநகிருக
தண்ணிய சந்திரேசன காட்சியஞ் ஞானநதாகும்.

(இ-ள) சித்தித்தற்குரிய கேதாரேசராதரிசனத்தால் சந்திவிருத்தியாகும்.
புண்ணிய கீர்த்தியென்னும் பாண்டியனால் உண்டாகிய ஆலயத்தில் வீற்றி
ருக்கு சிவபெருமானைத் தரிசித்தால் முதலிகைகூடும். சித்திப்பவா மனத்தி லெ
ழுந்தருளத்தக்க விருத்தகரளேசராதரிசனத்தால் சம்பததுண்டாகும். குளிரந
தந்திரேசருடைய தரிசனத்தால் அஞ்ஞானங்கெடும். ௭-று. (௨௪)

சீலமார் பிரமேசன்காட் சியாறப்பா தகமுத்தீரு
 ஞாலமா போகமெல்லாந் திரிலோசனேசனக்குவ
 கோலமா ரோங்காரேசன கொடுப்பனென ணியவனைத்தும்
 பாஸமா கட்கபர்த்தி பரவுதன னுருவநல்கும்.

(இ-ள) தவ்வொழுக்கத்தை கிரபுகின்ற பிரமேசருடைய தரிசனத்தால
 பலதீவின்களும் நீங்கிவிடும் உலகத்திலுள்ள நானாவத சுகங்களையும் திரிலோச
 னவீசா தந்தருளுவா அழகுநிறைந்த ஓங்காரேசகரா சிந்தித்தவைகள் எல்லா
 வறறையும் கொடுத்தருளுவா நெற்றிக்கண்ணையுடைய சுவாத்தீசரா துதிக்கப்
 பெற்ற தனது சொருபத்தைப்பெறச் செய்தருளுவா. எ-று. (உரு)

அறத்தினை விருத்திசெய்வான தருமேசனக்கினீசன
 நிறத்தைய ரியாகமெல்லாஞ் செய்தமர் பலனைநல்கு
 முறத்தழை யிலிககமின்னு முலப்பினை கொண்டகாசி
 மறச்செய் லொழித்துவாழ்வார் மறலியைக் கடிந்துவாழ்வார்.

(இ-ள) தருமேசனைத் தரிசித்தால் அறம் தழைத்தோங்கும் அககினீச
 னைத் தரிசித்தால் மிகவும் மேலாகிய யாகங்களெல்லாவறறையும் செய்து விரு
 மபத்தக பலன கிடைக்கும் அருளை நிரம்பக்கொண்டிருக்கின்ற இலிங்கங்களை
 அளவில்லாமல் தன்னிடத்துடைய காசிப்பதியில் பாவச்செயலையொழித்து வா
 சரு செய்வார்களான இயமனைவென்று நித்தியானந்தத்தைப் பெறுவா
 ரா. எ-று (உரு)

ஆதலாம் காசிவாழ்கை யனைத்தினுஞ் சிறந்ததற்குந்
 காதலா லுனாததேகண்டாய கருங்குழற் செய்வாயவெண்பன
 மாதரா பென்றுசொற்றான மாலயற் கரியவள்ளல்
 கோதிலாக கரும்புபோலுவ குளிர்மொழி மகிழ்ச்சிபூத்தாள்.

(இ-ள.) ஆனபடியால் காசித்தலவாசம் முதத்சாதனங்க ளெல்லாவற்றி
 லும் சிறந்ததாகும் கரிய அளகபாரத்தையும், வெந்த வாயையும், வெள்ளிய தந்த
 ற்களையுமுடைய பாவத்தியே நாம் உன்னிடத்துவைத்த பிரியத்தால் இவைக
 ளோகக் கூற்றோமென்று திருமாலும் பிரமணம் காணுதற்கரிய அருளவள்ளலா
 ராகிய சிவபெருமான திருவாய்மலர்ந்தார். குற்றமற்ற கரும்பினிரதம் போ
 லும் இனிமையைத் தருகின்ற திருவாகையுடைய உமாதேவியார களிகூர்ந்த
 னா. எ-று. (உள)

சத்தபுரி மகிமையுணாதத் அததியாயம் முற்றியது.

ஆக அததியாயம் ௧௩-க்கு திருவிருத்தம். ௫௩௫.

திருச்சிறந்தம் பலம்.

திருச்சிறம்பலம்.

பதினான்காவது பிரமன் முதல் மூவரும் பூசித்த அத்தியாயம்.

திருச்சிறம்பலம்

முற்றிய கேள்விச் சவுக்கர் முதலா முனிவோர்மெய்
பற்றியருதற பராதொருகாசிப் பதிமேனமை
பொற்றியவினனு முள்ளனவெலலா முரையெனனா
கற்றியலனனுள்ளமுநவது கரைகின்றன.

(இ-ள்) முதிர்ந்த கேள்வியையுடைய சவுக்கர் முதலாகிய முனிவர்கள் உண்மை நூன்முள்ள சூதமகாமுரிவரைப்பார்த்து, ஒப்பற்ற காசித்தலத்தினிற் மகிமை இன்னும் உள்ளன யாவையும் உரைத்தருளவீர் என்று கேட்க வாசித்தறிந்த அசுரத் முசிவா திருவுள்ளமுநவது அருளிச்செய்கின்றனா. எ-று. (க)

துன்னியமுநதை யுகத்தாலதைத் சுவாயம்பு
மன்னியகஞ்ச மலாததவிசானமர் வாயுறறுபு
பன்னியவந்தனை நன்றுபுரிந்து பராயேதத்
மின்னியவனன பிதாமகனுமீது விள்வானால்.

(இ-ள்) நிறைந்த பெருமையுள்ள கிரேதாயுகத்திலுள்ள மனமையுள்ள சுவாயம்பு மறுவரனவா, தாமரை மலரை ஆசனமாக்கக் கொண்டவரும் நிலைபெற்றவருமாகிய பிரமதேவரிடத்துக்கு வந்து, விதிவழியான வந்தனைகளை நலமுறச்செய்து, வணங்கித்துக்க, விளக்கமுற்ற அப்பிரமதேவரும் இதைச் சொல்லத்தொடங்கினா. ()

சத்தறிவினப முதற்பெருமானரு டன்னுவே
யெத்தருமங்களு நன்றுதெரிந்துண ரியனமைந்தா
மத்தமடைந்தவா போலெதுவோமனம் வைத்துறறு
யொத்தகருத்துரை யென்றலுமம்மனு வுரைசெய்வான.

(இ-ள்) சசிதானந்த சொரூபரும் முதற் கடவுளருமாகிய மகாதேவா கிருபையினாலே எல்லாத் தருமங்களுையுஞ் செய்வையாக வாராயந்தறிந்த வியலபுள்ளருமாரானே உன்மத்தவ் கொண்டவாபோன்று எதுவோ ஒரு எண்ணத்தை மனதில் வைத்திருக்கின்றனை உனனகருத்தைச் சொல்லென்ற வனவீல அமமனு கூறுகின்றனா. எ-று (ங)

வேறு.

மறைமுத லீனத்துமேராந்து மாண்புடை யறஞ்சரித்த
லிழையவ வருமையாகு மிதனினுங் காசியெய்தி

முறைமையின் வசுததலொன்றான முறறுமென றுன்னகோநீதன கறைதப விடைநல்கென்றான காமரு மனுவக்காலே.

(இ-ள) வேதமுதலிய கலைகள் யாவையுமுணர்ந்து மாட்சிமையுள்ள தகு மங்களை நிலைபெறமுடிபபது எனதிறைவரே அரியதாகும் இவவருத்த முறறுவ தைப்பார்கவிலும் காசித்தலத்திறகுப்பேரய விகியாக வாசஞ்செயதலாகிய ஒரே காரணத்தால் எல்லாததருமங்களும கைகூடுமென்று மனதில் நிச்சயிக்கதேன் கூடுதகம் நீங்குமபடி உத்தரஞ்சொல்லவேண்டுமென்று அழகிய மனுக்கேடுக கொண்டன அந்தசமயத்தில். எ-று (ச)

தென்றிசைக கிறைவனங்குச் சேர்ந்தனன வணங்கவேககி
யொன்றிய செங்கோற்றேவா வுறறதென னுரைத்தியென்று
கன்றியன் மவரோனகேட்ப ஞாலதது மாந்தர்சில்லோர
கன்றிய பாவஞ்செயது கடையரே யாயினாரால்.

(இ-ள) தென்றிசைக கரசனாயுள்ள இயமன் அவவிடமவந்து பணிபு
பிரமதேவா பார்த்து நிலைபெற்ற செங்கோலையுடைய தேவனே இயவிடத்து
கரு நீ வந்தது யாதென்றுகேட்ப உலகத்தில் சிலமணிதாசு வருத்தத்தைத்தரு
கின்ற தீவினகளைச்செயது இழிஞ்ஞாரானாக. எ-று. (இ)

அனையனா முறைபிறறண்ட மாறறிடத தம்மினென்று
வினையமவல வவரேயாய படாதமை விதேதேனாகத
அனையமற தவாகளெல்லாந தொக்கபுண னியத்தாராகி
வினையமேம படடாரென்று வறிதுமீண்டனரெனறுதா.

(இ-ள.) அப்பாவினை விதிவழி தண்டினைசெயவதற்குக் கொண்டுவா
ருககொன்று சாமாததியமுள்ள தூதர்களை யனுப்பினேன அப்பாவிக்கென
லோரும் வினாவில் கிறைந்த புண்ணியத்தை உடையவராகி மிகச்சிறந்து விட
டனரென்று னாதாகன (அவர்களை) விடச்சு சுமமாவந்தனா. எ-று. (ஈ)

சிலரொரு காசிருபஞ் சிந்தித்துங் காசியெனதே
சிலரிடை யறாதுசொற்றுஞ் சிலரதை யடைந்தமாநதுஞ்
சிலரத் தரிடத்துத்தெய்வச் சிவப்பிர திட்டைசெய்துஞ்
சிலாகிறு தானமங்குச் செய்துமப்போக் கினராம்பாவம்.

(இ-ள.) அந்தப்பாவிக்குட சிலா காசித்தலத்தைச் சிந்தனை செயதம
சிலா காசிகாசியென்று விடாதுசொல்லியும், சிலா அந்தத்தலத்தை யடைந்து
வாசஞ்செய்தும் சிலா அத்தலத்தில் தெய்வத்தனமையுள்ள சிவலிங்கப் பிரதிஷு
டை செய்தும் சிலா உபாயதானங்களை அத்தலத்திறசெய்தும் பாவங்களைப்பொழி
த்தனாகளாம். எ-று. (உ)

என்றனர் தூதரிவவா றிருக்கில்பான் யாதுசெய்கே
னென்றவென னதிகாரத்தா லொருபய னில்கைக்கண்டாய்

கசு-வது பிரமன் முதன்முவரும் பூசித்த அததியாயம். ஈடுக

கனறிது நின்றபாறகூற ஈனியங்கு வந்தேனென்று

னனைய னிருவருநதன் னருகூற கயிலைபுக்கான.

(இ-ள்) தாதாகள இவ்வாறு சொன்னார்கள் இப்படி கிருக்துமானால்
ரான யாது தண்டனைசெய்யக்கூடும் உண்டாகின்ற வெனத்திகாரத்தினால் ஒரு
பிரயோசனமு மில்லாதிருக்கின்றது இதை, தேவாரீரிடத்துச்சொல்ல இவ்விடம்
வாதேனென்றான் அப்போது பிரமதேவன் இராமனும் மறுவுகூடவேவர ஈச
லாசத்தை யடைந்தான் என்று (அ)

நந்தித னதுஞ்ஞபெற்று நாயக னெதிரேசென்று

பாத்தியின் வணங்குகிறப்ப் பார்பான விதியைநோக்கி

யுத்திவந தவநீமேய துரைமனா காலனமேவச

சிறதிய தெனனைசொற்றி யென்றனு பிரமனசெய்யும்.

(இ-ள்) ஸ்ரீ கைலாசபாவத்தில இருந்திதேவரை (வணங்கி) அதுமதி
பெற்று கைலாசவாசரெதிரோபோய், வரிசையாக அப்புவரும் வணங்குகிறக,
சிவபெருவான் பிரமதேவரைப்பார்த்து விஷ்ணுவின் கர்பிகமலத்தாழித்த பிர
மனே நீ வாதகாரணத்தைச் சொல்லாயாக கூவாயம்பு மனையும் அயமனும் வீரு
மபிச சிந்தித்துவந்த காரணமயாது அதையுஞ் சொல்லவாயென்று திருவாயமலா
கதபோது பிரமதேவா கூறுகின்றனா. என்று (ஆ)

ஆக்கிடு நாளிங்கெய்தி யடியனே னினபாலனபு

தேக்கிடு பவாயாரென்றேனே நேவநீ யருளிச்செய்தாய

தூக்கிடு மறைமுறறோர்நது துணிந்தபா தகங்கெவலராம

போக்கிடு மவரேயென்று புகன்றது விரோதமாக.

(இ-ள்) பிரதம சிருட்டிகாலத்தில் அடியேனே இவ்விடம் வந்து தேவாரீரிட
த்து அன்புநிறையச்செய்து சிவானந்தத்தை பண்பலிப்பவர் யாவவொன்று வினவி
னேன ஆராயநுணரத்தக்க வேதங்கள் முழுமையும் தோந்து வைராகியாதது
டன தீவினைகள் யாவையும் ஒழிப்பவர்களே (அதிகாரிக) னென்று மகாதேவ
ரே யருளிச்செய்தீர் அவவாறருளியதற்கு விரோதமாக என்று (க0)

வேதமா கமங்கைவிட்டு விடையவா தனையிறப்பிடுப

போதமா தரியாரெல்லாப் புனமையும் புரிந்தோரெலலாளு

சீதமா காகிமேவித் தீவினை யில்லாராயுன

பாததா மரையினமேவும் பரிசன ரானாரைய.

(இ-ள்) வேதாகமவிதியை கைவிட்டுப் பிரபஞ்சவாசனையில் முழுதி ஞா
னத்தைப் பெறுதவாரி எல்லாக்கொடுமையுஞ் செய்துள்ளோரியாவரும் கூற
காதிரத்தத்தையுடைய காதிரத்தத்தை யடைந்து தீவினைகளை யொழிந்து என
தைப்பே தேவாரீருடைய திருவடித்தாமமாயைச்சேரும் அடியவரானார்கள்.என்று.

உள்ளந் னளவும்பாவ முஞ்ற்றினோ காகிமேவி

யென்னரு முத்தரானு லீயமனென செயயவல்லான

விள்ளரு மதுவும்வேத விதிநடத தலினுநகாசி

மெள்ளயாஞ் செல்வாமென்று விளம்பினன விமலவென்றான

(இ-ள்) ஆயுணமுடியுமளவுந தீயினகளைச் செயதவாகன காசித்தலத்தை யடைந்து பெருமையைத்தரத்தக முததியடைவார்களானால் லுபமன யாதசெ யய வல்லவன சொல்லுத்தகரிய சுவாயமபு மதுவும் வேதவிதிவழியே நடந்து (தருமஞ்) செய்வதைப்பாக்கிலும் எளிதரக்க காசித்தலத்தை யடையலாமென்று கூறினன, காமலரோ (கேட-ருனவீனொன்று) பிரமனகூறினன என்று (௧2)

முதுமறைக கிழவனவாரத்தை முன்னவன் செவியினேற்று

மதுமலர்ந்த தவிசோயகேட்டி யெதுதெரி தரினமறுமுனை

யதுதெரி தருமறனன தறைபரம பிரமமாகும்

பொதுவுறு மதனுவென்றுந தொழிற்படும புகலுமாயை.

(இ-ள்) அகாசியாகிய வேதத்துக்குரிய பிரமதேவன வாககியத்தை முதற கடவுளாகிய சிவபெருமான திருச்செலியிற்கொண்டு தேனதுளிக்கின்ற தாம ராமலரோ ஆசனமாகக்கொண்ட பிரமனை கேட்பாயாக ஒருவன் எதைத்தெரி நதால் உண்மைப்பொருள் வெளியாகுமோ அதைத்தெரியவேண்டும் அவவுண் மைப்பொருளே வேதங்கள் பிரதிபாதிக்கின்ற பரம்பொருள் எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவாயுள்ள அப்பரம்பொருளால் மாயாகாரியங்கள்யாவும் சேட்டித்து வரு வனவாம். என்று. (௧௩)

ஆயதோர் மாயைநின்று மகிலத்த துவமுமாய

காயமுன னாயமாயர் காரியம் பொருளாபபற்றி

மேய்பல சீவரெல்லாம் விடயவா தனையிறபட்டார்

பாயலீ தொழிக்குமாதே படைத்தனம் காசிவைப்பை.

(இ-ள்) அவவண்ணமுண்டாகிய மாயையிலிருந்து சரீரமுதலிய பிரபஞ்ச தத்துவங்கள் யாவும் உண்டாயின மாயாகாரியப்பிரபஞ்சத்தை உண்மைப் பொ ருளாகப்பற்றிக்கொண்டு விருப்பமுற்ற ஜீவகோடிகளெல்லாம் விடையவாதனை களில் மூழ்கினார்கள் பரவிய இவ்விடையவாதனையை பொழிக்குமவிதமாகவே காசித்தலத்தையுணுபண்ணினோம் என்று. (௧௪)

காசிகு நமரகும்பேத மிலையென்று கருதிநாளும்

வாசிகு மறைகளெல்லா மறந்து நஞ்சொருப

நெசிகு மதனையுறா நெடுமபிழை யனைத்துநீங்கிப்

பூசிகு தகையராவார் புகலிதற கையமினதே.

(இ-ள்) காசித்தலத்திற்கும் நமதுவடிவத்திற்கும் பேதஞ்ஈற்றுமில்லையெ ன்றுசிறித்து வேதங்கள் எப்பொழுதும் பிரதிபாதித்துக்கொண்டிருக்கும் (ஆத லால்) அக்காசித்தலம் நமதுவடிவமாகும் விருமபுத்தக அத்தலத்தைப்படைந்தவா கொடுமபாதகங்கள் யாவும் ஒழிந்துஅன்னியரால் பூசிகும் நீர்முடையவா ரவர்கள், சொல்லத்தக்க இவ்வாரத்தைக்குச்சந்தேகமில்லை. என்று. (௧௫)

கூசு - வது பிரமன் முதன்முதலும் பூசித்தவத்தியாயம். அசுக்

புனிதமல் லாதயாவும் காசியிற் புக்கப்போதே
புனிதமான் கனகையாற்றிற் புக்கதி தாய்களும்
புனிதமாந் தீர்த்தமாகிப் புரூமும் கிள்க்கெஞ்ஞானம்
புனிதமே கொடுத்தமேவும் புண்ணிய மறைவல்லோயே.

(இ-ள்.) கங்காதிபிரவாகத்திற் சேர்ந்த கொடிதாங்கிய மதுவும் பரிசுத்தமான தீர்த்தமயமாகி உடைந்து முழுதூபவாகது, எக்காலத்தும் பரிசுத்தத்தைத் தருவதுபோல பரிசுத்தமில்லாத எப்பொருளும் காசித்தலத்தையடைந்தபோதே சுத்தமாகுமென்றறிவாயாக. புண்ணியருபமான வேதங்களில் வல்லவனாகிய பிரமனே. எ-று. (கசு)

தோதரும் பரிசுவேதி திணடிய வந்ததும்பொன்னு
யேர்தரு மாறுபோல விணையிலாக் காசிமேய
பேர்தரும் பலவுநகஞ் சொருபமாய்ப் பிறங்குக்கண்டாய்
கார்தரு நிறத்தோலுநி யாயசென கமலத்தோயே.

(இ-ள்.) ஆராயாதறியும் பரிசுவேதியினாலே தொடத்தக்க எல்லாப்பொருள்களும் அழகுபெறும்படியான பொன்னாக (விளங்குக) தன்மைபோல காசித்தலத்தையடைந்த காமரூபங்களை யுடைய பலபொருள்களும் நமதுவடிவாக விளங்குமென்றறிவாயாக. கருநிறங்கொண்ட விஷ்ணுவின் நார்பிகமலத்திலுண்டாகிய பிரமனே. எ-று. (கௌ)

காசியைப் புகழாராகி யிகழ்தருங் கயவரெல்லாஞ்
சீசியென நியாருமெள்ளத் திரிதரு புழுத்தநாயாக
கூசிய கரமாயப்பின்னுங் கொடியசூ கரமாயநாமை
விசிய கொடியாயமாயநது வீழ்குவா கும்பிதோறும்.

(இ-ள்.) காசியைத்துதியாமல் நிர்தனைசெய்கின்ற மூடாகளியாவரும் சீசியென்று எல்லோரும் நினைக்கும்படி திரிகின்ற புழுத்தநாயாகவும், தொழிற்தருநாணத்தைத் தருகின்ற கழுத்தையாகவும், பின்னுங் கொடுமையுள்ள பன்றியாகவும், நனமையறியாத காகமாகவும் பிறந்திறந்து பின்பு நாகவகடோறுமுழுகுவார்கள. எ-று. (கௌ)

அரியநஞ் சொருபமாய வாரருட் காசியொன்றே
பெரியவா ரழலாயத்தோன்றிப் பேணுவார் பாவங்கர்ட்டைத்
தெரியவே தகித்துநீறு செய்திடு மென்றறபாவ
மிரியநீக் கிடுதலந்தத் தலக்கலா லெவற்றிறுண்டே.

(இ-ள்.) அருமையாகிய நமதுவடிவமாகவும், நிறைந்த அருளைத் தருவதாகவுமுள்ள ஓபபற்ற காசிப்பதியானது, விரும்புகின்றவருடைய பாவங்களாகிய அடவியைப் பிரபலாக்கிவிட வடிவாகிய யாவருங்கண்ணும்படி தகித்து நீரூக்குமானால், பாவ முழுவுதும் நீக்குதல் அக்காசித்தலத்துக்கல்லாமல் வேறே எந்தத்தலங்களுக்கூண்டு. எ-று. (கசு)

இன்றுதொட் டியமன்காசி யென்றவ நிருத்தூருஞ்
சென்றிடல் கருதானாகச் சென்றின் முன்போனமமாற்
பொன்றுத லொழியாதுள்ளத் தெண்ணிய படிபோய்மேவி
நன்றுசெய மறுவும்வாசஞ் செய்தெல்லா நலமுமார்க்.

(இ-ள.) இன்றுமுதல இயமன், காசியென்று சொன்னவர்கள் வசிகென்ற ஊரிலும் போவதற்கு எண்ணிறக்கக்கடவன்; போவானானுள் முன்போல நம மாற்றணடிகப்படுத்தல் தவறாது நனமையுள்ளகவாய்ப்புமறுவும் மனதில் எண்ணி யபடி காசிக்குப்போய வாசஞ்செயது எல்லாநனமைகளையும் பெறக்கடவன். (1)

நடுவனே மனுவேபூமே னுன்முதத் தவனேநீவி
கடிகியக் காசிசென்று கங்கைநீ ராடிநம்மைப்
பமெலா கொண்டுபோற்றிப் பகருநம் குறியும்பேரால்
வடுவறப் பதிட்டைசெய்து தனித்தனி வயங்கப்போற்றி.

(இ-ள.) இயமனே, கவாயப்புமுறவே, தாமரைமலரில் வசிகென்ற நான்கு முகங்களையுடைய பிரமனே நீங்கள் (மூவரும்) வீணாவாகக் காசித்தலத்தையடை ந்து கங்காஸநாருஞ்செய்து விசுவநாதரென்னும் நமமை நல்லமலர்களைக்கொண் டாசதித்து உங்களைப்போல நமதுவடிவான சிவலிங்கங்களைக் குற்றமற்றத் தனித்தனி பிரதிட்டைசெய்து அறிவுவிளக்கத்துதித்து. எ-று (௨௧)

சிவபக லமர்நதுபின்பு திகழுநும பதவிசோமி
னலகிலா னநதமுதத ராகியின புறுவீரென்று
பலதலை யரவம்பூண்ட பாஞ்சுட ரருவிச்செய்யச்
சலசமா மலரோனாதி மூவருந் தாழ்ந்துபோற்றி.

(இ-ள.) சிவநானவாசஞ்செய்து பின்னா, வீளநகிய உங்களைப்பதவியையடை வீர்கள், (அதன்பின்) அளவிலலாத ஆனந்தத்தைப் பெறுகின்ற சீவனமுத்தராசிக் கித்திருப்பீர்களென்று பலவாகிய சிர்க்களையுடைய அரவபூஷணரான சிவபாரு சோதி திருவாய்மலார்தருள், நீரிலுண்டாகும் தாமரைமலரோன முதலிய மூவ ரும் வணங்கித்துதித்து எ-று. (௨௨)

விடைகொடு காசிபுகு வெண்டிரைக் கங்கையாடி
யடையவெண் ணீறுபூசி யககமா மணியும்பூண்டு
மிடையவைச தெழுத்துமெண்ணி விச்சுவநாதன்ன
நடைகெழு விசாலகண்ணி நற்பதம் பணிநதுபோற்றி.

(இ-ள.) அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு காசித்தலத்திற்குப்போய, வெள்ளிய அலைகளையுடைய கங்காநீரத்தத்தில் ஸநாருஞ்செய்து, நனமையடையுமாறு வீழ்நி தரித்து, பெருமையுள்ள உருத்திராகக் மாலைமையணிந்து, ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தைச் சதாகாலமும் உச்சரித்து விசுவநாதருடையவும் அன்னம்போல நடையுள்ள விசா லாட்சித் தாயாருடையவும் நல்ல திருவடிகளை வணங்கித்துதித்து. எ-று. (௨௩)

தனித்தனி ததம்பேரா லிலிங்கதா பனமுஞ்செய்து
பனித்தமென் கங்கையாடிப் பனிமல ரெடுத்துச்சூடி.

கசு-வது பிரமன்முதன்முவரும் பூசித்தவத்தியாயம். ஈசுந்

யினிததபல லுணவுமுட்டிக தீபமு மெடுத்துக்காட்டி
யனிததமாம் விடயவாழ்க்கை யகன்றபூ சித்திருந்தார்.

(இ-ள.) தவகள் தவகளபேரினாலே தனிததனி செவலிங்கப்பிரதிட்டைசெ
யது, குளிர்ந்த கைகாதீரத்தததால் அபிஷேகித்து, கலம்மலர்கள் எடுத்து அரசி
தது, இனிமையுள்ள பலவான உண்டிகளைநிவேசித்து, தீபாராதனைசெயது அசித்
தியமான விஷயசம்பந்தமாயுள்ள வாழ்க்கையொழிந்து பூசித்து வாசஞ்செய்திரு
ந்தனா. எ-று. (௨௪)

இறையவ னுரைத்தவாதே யிங்னனஞ் சிலகாள்வைகி
மறையவன் முதன்முவோரும் வயங்குதம் பதவிபுக்கு
கிமைமகிழ் தினைத்துக்காசி நினைத்தனமா றுதுவாழ்ந்தார்
ரறைகட லுலகிறகாசி போல்வதொன் றமையுங்கொல்லோ.

(இ-ள.) செவிரான திருவாய்மலாதவண்ணமே இவ்வாறு சிலகாலம்
காசியிலவசித்து, பிரமதேவர்முதலிய முவரும் விளக்கமுற்ற தத்தமபதவிகளைச்
சோதது நின்றநத இன்பத்தில மூழ்கி மாறாது காசித்தலத்தைச் சிந்தித்துக்கொ
ண்டி வாழ்ந்தார்கள். ஒவ்வொன்ற கடலுமுநத உலகத்தில் காசித்தலத்துக்கு ஒப்
பாக வேறொன்றிருக்கின்றதோ (என்று சவுக்காதிமுனிவர்களுக்குச் சூதமகா
முனிவா) சொல்லியருளினா. எ-று. (௨௫)

பிரமன்முதன் முவரும் பூசித்த அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் யசு-க்கு திருவிருத்தம். ஓசுநய.

திருச்சிறந்தம் பலம்

திருச்சிறமபலம்.

பதிவிரந்தாவது துச்சேதாமுத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

திருச்சிறமபலம்.

மழையுலாம்பொழிந் மகத்தேயததுறை மறையோன
விழையுநூலபல தெரிநதொன்று பலவெனவிரிப்பான
குழையுநெஞ்சமில் கொள்கையனும் துச்சேதா
வுழையடைந்தவர் வாயடங்கிடவெதெ துரைப்பான்.

(இ-ள்) மேகங்கள் தவழப்பெற்ற சோலைசூழ்ந்த மகத்தேசத்திலிருக்கின்ற ஒருபிரமணை, வீருமபுத்தமகுரிய பலநூல்களை யுணர்ந்து ஒருபொருளைப் பல பொருளாக விரித்துக்கூறுவான இரக்கமில்லாத மனமுடையவன். துச்சேதா வென்கிற நாமமுடையவன் தன்னிடத்திலுள்ள பண்புதான வாயடங்குமவகையாக நியாயங்களெடுத்துக்கூறுவான். எ-று (க)

கற்றகல்வியை மதித்துளச்செருக்கொடு களிப்பான்
கொற்றவாரிய னையும்வமதித்துமேற கொண்டு
சுற்றமாமறை யவொலாநதோலவியிற றெலையப்
பொற்றவாநில்வென நினையிலைமக்கெனப் பொலிந்தான்.

(இ-ள்) தான்கற்ற கல்வியைத் தானேமதித்து உள்ளச்செருக்கினால் வியப்புறுவான வல்லமையுள்ள ஆசிரியனையும் அவமதித்து வாதிட்டுக்கொண்டது மன்றி, பெருமைநடங்கிய பந்துக்களாயுள்ள பிரமணரனைவரும் தோலவியினால் விஷிப் போமபடிக்கு வீணவாநில்வென்று நமக்கொருவருக்கு சமான்மல்லையென்கிற தருக்குடையவனான. எ-று (உ)

தருமரோக்கிலை நருக்கினுறசவுதசு மாரத்த
கருமம்பாவையும் வேறுசெய்தானகநு கரிப்பான்
பொருவிலாவொரு சாதுவேதியனெடும பொருநூ
ரொருவவோட்டினு னித்தொழிலறமென வுபவான்.

(இ-ள்) தருமப்பாவை யில்லாதுகித்தனது செருக்கால் வேதசம்பந்தமாயுள்ள சிவோதமாரக்கத்திலும் ஸமீருதி சம்பந்தமாயுள்ள ஸமாரத்தமாரக்கத்திலும் விதித்த கருமங்களெல்லாவற்றினையும் ஒன்றை மறநென்னுற வேறுபடத்தக்க நூல்களைச்செய்து அதனால் அகங்காரமவளர்ந்து சமான்மற்ற மஹாபுருஷனான ஒருசாதுப் பிரமணனுடன் வாதிட்டு ஊனாவிட்டுப் (பயந்து) அப்பால் ஓடுமவகைசெய்து இப்பாவத் தொழில்களைத் தருமமென்று களிப்பவனான. (ங)

கடு-வது துச்சேதா முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௩௬

நெறியவாகெறி யொழுபுநிகழ்கொடு மறையோன்
முறியமேலவ ரிட்டசாபங்களு மூள்
வறியனுய்க்கொடும பிணிகளுநெருக்கலால் வருத்தஞ்
செறியயாவரு முள்ளுளையுவநாடிச செத்தான.

(இ-ள்) விதிக்கு விரோதவழியில் தடையின்றி ஈடக்கின்ற அக்கொடிய பிராமணன் வருந்தும்படி பெரியோர்களால் இட்ட சாபங்களும் சூழ்ந்துகொள்ள வறுமையடைந்து கொடிய வியாதிகளும் மூடிக்கொண்டதனால் அதிக துன்பமுற்று யாவரும் மனதிறகுள்ளே களிக்கும்படி இறந்தனன். ௭-று. (சு)

செத்தவேதியன் பிரமார்க்கதவருச சிவணி
யொத்ததோரில வுவந்துமாராககதுறு வோரைச
சுத்தமாவச னித்தழைத்தவருயிர தொலைத்துப்
பத்தமாமுடல் வீக்கிடத்தசைபறித துண்பான்.

(இ-ள்) அவவாறு மரணத்தையடைந்த பிராமணன் பிரமார்க்கத்தருபத்தை எடுத்துக்கொண்டு வளராததோரிலவ்மரத்திலிருந்து, அம்மாராகத்திற போகின்றவர்களைப் பரிசுத்தமான (பிரிய) வராததையால் வரவழைத்து அவர்களிடம் உதவிபேரகும்படி அஸ்திமாமசங்களுால் பரப்பப்பட்ட தேகத்தைக்கிழித்துத் தசைகளை யெடுத்துண்பவனான. ௭-று. (சு)

இந்தவாறில விலியினமேலமர்தரு மேல்வைச்
சந்தமாமறைக குலத்தினன் * பழகனாயத தனித்தே
யந்தவேராதரு வணமையிறகாசியென றறைந்து
முத்தவேகினன் கண்டன்னமுதுகொலை மூர்க்கன்.

(இ-ள்) இவ்வீதமாக இப்பிரமார்க்கத்தை இல்லாமரத்திலிருந்து காலத்தில் அழகும் பெருமையுமுள்ள வேதப்பிராமண குலத்திற்பிறந்த ஒருவன் தனியே வழிச்செல்பவனாகி அந்த இலவமரத்தின் சமீபத்தில் வருமபோது காகிகாசி என்ற கிற திருநாம மந்திரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு நடந்தான். பெருங்கொலைபுரியு மூடனாகிய பிரமார்க்கத்தை இதைப்பார்த்தனன் ௭-று. (சு)

காகிகாசியென றறைந்தமந்திரஞ்செயி கலப்பச
சீசியெனசெய்தா மென்றுதன்கொடுந்தொழில் சிதைத்துக்
கூசிமண்ணிழந் தவனடிபணித்துகை கூப்பி
யாசிகூற்றி யாவனெங்கடைகுதி யென்றான்.

(இ-ள்) காகிகாசியென்கிற (மகா) மந்திரஞ்செய்யில் றழைந்தமந்திரத்தில், இழிந்த நான் என்னகாசியைச் செய்தேனென்று தனது கொடுந்தொழிலை விட்டு அவமானமுற்று பூமியிலிறங்கிவந்து வழிச்செல்லும் பிராமணன் பரதங்க

எல்ல வணங்கி, (இரு) கரங்களைப்பூங்குவீத்து வாழத்ததல்சொல்லி நீர் யாவர் எவ்
விடத்திற்குப் போகின்றீரென்றான். எ-று (எ)

தீர்த்தயாத்நிரா செயபவன்நிருமறைக் குலத்தே
னூர்த்தவன்புரு டோத்தமகேத்திர மகன்று
கார்த்தபைம்பொழிற் காசியையடைதாச் செல்வே
னீர்த்தநீயெவ னிவ்வுருவடைந்ததென னென்றான்.

(இ-ள்.) காண புகழ நிறைந்த புருஷோத்தம க்ஷேத்ராத்நிராதிவிருக்கும்
பிராமணன் அவிடமவிடத்தோத்தயாத்நிரா செய்து வருகின்றேன் மேகந்தங்கிய
சோலைமுந்ந காசித்தலத்தை யடையும்படி செல்கின்றேன் மனிதரைக்கிழிக
குந்தனமையுள்ள நீ யாவன உனக்கு இந்தவடிவம் வந்த காரணம் யாதென்ற
னான். எ-று. (அ)

ஒங்குமாமகத்ததுயர் மறைக்குலத் துதித்தேன்
நீங்குசால்குணஞ் செறிந்துளேனாமநதுச் சேதா
வாங்குகல்வியாற செருக்கியாராயுமவ மதித்ததுத்
தேங்குசாபமும் பிணியுமவந்தடாததிடச் செத்தேன்.

(இ-ள்.) உயர்வுள்ள இலக்குமி வசித்தற்கிடமாகிய மகத்தேசத்தில் மே
லான பிராமண குலத்திற்பிறந்து, துச்சேதாவென்னும் பெயர்பெற்று, கொ
டுந்தொழிலையே மிகுதியாகச்செய்து கலவிச்செருக்கால் எல்லோராயும் அவம
தித்து, பெரியோர்களிட்ட, சிறைந்த சாபத்துடன் வியாதிகளும் வந்து துன்பப்
படுத்தலால் இறந்தபோனேன். எ-று. (க)

கடியதீவினை யியற்றலாறபிரமராக் கதனய்
நெடியவித்தரு வுறுனுனினதுவாய் நிகழ்த்துங்
கொடியமாளிகைக காசிராமஞ்செவிக குறுக
விடியலுற்றதென னளவிலாவெவ்வினை யிருட்டே:

(இ-ள்.) ஆசாரியர் சிறை முதலிய மஹாபாதங்களைச் செய்தமையால்
பிரமராஷ்ட்ர ரூபத்தைபடைந்து பெரிய இவ்விலவமரத்தி லிருந்தேன் உமது
காயிறைகூறிய கொடிகளையுடைய மாளிகைகணெருங்கிய காசியென்கிற மா
திரம் எனது செவியில் துழைந்தமையால் என்னுடைய அளவிலலாத கொடும
பாவமாகிய இருளானது விடியத்தொடங்கியது. எ-று. (கச)

ஆதலானின் தடியிணைபோறறுதற் கமைந்தேன்
காதலாலெனை யுடன்கொடுசெல்லுதி காசிப்
போதலாறபெரும புண்ணியமுனகருமுண டாமே
சாதலாற்கதி யளிப்பதத்தவமன்றோ வென்றான்.

(இ-ள்.) ஆதலினால் உமது உபயபாதங்களையும் வணங்கலுற்றேன், காசித்
தலத்திற்குத் தேவரீர் கருணையினால் அடியேனை உடன்கொண்டுபோ யருள்வீர்

ருவது துச்சேதா முத்தியடைந்த அக்தியாயம். ௪௧௭

இறந்தால் முதலியைத் தருகின்றது அதற்குத்தலமாகவின் எண்ணையழைத்துக் கொண்டு போனாலும்கு அதிக புண்ணியங்கிடைக்கு மென்றன. ௭-று. (௧௧)

என்றகாலையி னவனையுமழைத்துட னேகிக்
கன்றறீர்த்தருள் சோணபதிராதி கடந்து
மனறவானவர் செறிச்சுருவளமபொலி காசி
வென்றவெல்லையுற் றன்னவனோடுமவே நியனே.

(இ-ள்) இப்படியென்றுசொல்லியபோது அப்பிரமாராட்சதனையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய், கிலேசத்தை யொழித்தருள்கின்ற சோணபதிரா நதியைத் தாண்டி, நிலப்பெற்றதேவர்கள் கெருகுகுத்தற்குரியதும், பலவளங்கள் நிறைந்ததும் தீவினையெவ்வதுமாயுள்ள காசியெல்லையை வேதியனடைந்தனன்.()

இங்குநிறியென் றவனையாங்கியைபுற நிறுத்தித்
தெங்குதங்கிய தண்பொழிறகாசியுட் சென்று
பொருகுகைககீர் தேரயந்தகிலேசரைப் போற்றி
யவகுமண்சிறி தெடுத்தவந்தவன்மிசைத் தூவி.

(இ-ள்) நீ இவ்விடத்தில் நிற்பாயென்று அப்பிரமாராகத்தனை நிறுத்திவிட்டு, தென்னமரக்கையுடைய குளிர்த் தோலைசூழாத காசித்தலத்திலுள்ளே போய், பெருக்கெடுத்துவரும் கங்காநீரத்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து விசுவநாதரை வணங்கி அக்கருகைக்கரையிலுள்ள மண்ணைக்கையிலெடுத்து வந்து அவன் மேற்போட்டு. ௭-று. (௧௨)

சுத்திபெற்றனை யுட்புகுநதுப்பெனச் சொற்றான்
பத்தியிககவன பதம்பணிந்துள்ளிடைப் படர்ந்து
சித்தியுற்றகி லேசரைச்சேவித்துத் தெனிகுது
முத்திபெற்றனன் பிரமாராகத்தவரு முடித்தே.

(இ-ள்) பரிசுத்தத்தை யடைந்தனை, இனி உள்ளே புகுகது பிழைத்து விடுவாயென்று (அந்தப்பிரமணன்) சொன்னான். அன்பு மிகுந்த அவன் பாதுகளில் வணங்கி உள்ளேபோய் (கங்காஸ்நானஞ்செய்து) விசுவநாதரை வணங்கிச் சிலகாலமிருந்து சித்த சுத்தியடைந்து சித்திகளைப்பெற்று பிரமாராட்சத் வடிவை யொழித்து முத்தியடைந்தனன். ௭-று. (௧௩)

இழிவில்வேதியன் காசியென்றிசைத்திடு வாரத்தை
தழியபேரறத் தாறகொடுவியையொஞ் சாடிக்
கழியவென்றுயா காசியுட்புக்கி லேசர்
பொழியுமின்பத்து மூழ்கினென்னிறபுகலுவதென்.

(இ-ள) உயாவுள்ள பிரமணன் காசியென்று சொன்னவாகியதை
சூழ்த பெரியதருமத்தால் செவியிறகொண்டு மகாபாதகங்களையாவு முற்றிதோ
டுமபடி அவவாகியவலியால் வென்று மேலாகிய காசிப்பதியினைப்போய
விசுவநாதா பொழிகின்ற பெருங்கருணையில் மூழ்கி (பிரமராட்சதவடிவ) மொ
ழிந்து முத்திபெற்றனென்றால் அதலத்தின் மகிமையை எவ்வாறு சொல்லக்
கூடும் முகிவர்களே யென்று சூதமகாமுகிவா திருவாயமலாநாதனா. எ-று (கடு)

துச்சேதா முத்தியடைந்த அததியாயமுற்றியது

ஆக அததியாயம் கடு-கடு திருவிருத்தம், (௩௮௪௩.)

தி ரு ச சி ர ம ம ப ல ம.

திருச்சிறம்பலம்

பதினாறாவது நித்தியயாத்திராவிதி

யுரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிறம்பலம்

சத்தியமாமுனிவர்கள் சூதமுனிவரைப்போற்றித் தவாத்காசி
நித்தியயாதிராவிதியை யுரைத்தபென்பபெருமகிழ்ச்சி நிரம்பிவாசம்
பொத்தியமெனமலாகருமலா னுமையமமையிதுவினவப் புவனநாதன்.
மெத்தயவானகருணையொடுவிளம்பினவவாறுமகஞ்விளம்புகின்றேன்

(இ-ள்) உணமைஞானமுள்ள சவுட்காதிமுனிவர்கள் சூதமகாமுனிவரை வணங்கி, நித்தியமாயுள்ள காசித்தலத்தில் நாடோறு நடக்கவேண்டியநித்யவிதியை உரைத்தருளவீர் என்று கேட்க, சூதமுனிவர பெருங்களிப்படைந்து இந்நித்தியவிதியை வரச்னைநிறைந்த மிருதுவான மலர்கள் முடித்த அளக்கத்தையுடைய உமாதேவியார கேட்டபோது சிவபெருமான பெருங்கருணையோடு திருவாய்மலர் தனா அநதப்பிரகாரம் உங்களுக்குக்கூறுகின்றேன் என்றனா என்று. (க)

அண்ணலேகாசிவசிப பதற்கிடையூறளவிலவா மதனோடினப்
நண்ணலேசெயுநதரும புரிபவாக்குமுறுமிக நண்ணுநிறகு [இங்
மெண்ணலேதேனுமிலா நுருப்பதற்கெதொழிலாற்றி யிருத்தல்வேண்
கண்ணலேயுடையேறகுப் புகறியெனசசிவபெருமான் கழறலுற்றான்.

(இ-ள்) பெருமையிற் சிறந்த மகாதேவரே காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்வதற்கு அளவிறந்த இடையூறு உண்டாகும் வாசஞ்செயவதுடன் சுகத்தைக்கொடுக்கும் தருமஞ்செய்வருக்கு விரோதம் அதிகமாகும் கவலையொன்று மணுகாதிருப்பதற்குத் தக்கமுயற்சி யாதுசெய்ய வேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ள அடியேனுக்கு ஈதென்கூட்டளை யிடுவீர்ஔை (உமாதேவியாரளிப்பறச்) சிவபிரான திருவாய்மலர் தொடங்கினா என்று (உ)

கடருதயமெழுமுனமைங் கடினாயளவெழுநதிருந்து தூயவெண்ணீ
றிடாகலப்புணை துதுணடி ராசவிநாயகனபாத மிறைஞ்சியேத்திப
படரகற்றுமவிசுவேச ரன்னபூரணியெனுநம் படிவமுள்ளி
யடர்விறற்றிண்காலவயி ரவாதண்டபரணியரு னைங்கைப்புத்தேள்.

(இ-ள்) சூரியோதயமாதற்கு ஐந்து நாழிகைக்கு முன்னமெழுந்திருந்து (விதிப்படிவினாவீதது) சுதமமைந்த விபூதியைத் துயர்மொழியும் வண்ணந

தரிததுத் துண்டிராஜ கணபதியின் நிருவடிக்கே வணங்கித் ததித்து (பிறவித்) து
ணபத்தை விலக்கும விசுவநாதா அன்னபூரணியென்கிற நமது திருவுருவங்களைத்
தியாரிதது நிறைந்த பராக்ரமமுள்ள காலவயிரவா, தண்டபாணி ஐந்தது கரங்க
ளையுடைய கணபதி. எ-று. (௩)

கேசவன்செங்கதிாப்பரிதி சண்டிகைமற்றிவருருவங் கெழும்வெண்ணி
நேசமிகுசவுசதந்த தாபனநாணம்புரிந்து கீறுபூசி
வாசமலிசநதிதருப் பணமாதியியற்றிமல ராதிநேடிப்
பாசமகணநதியா னத்தொடுமுற்றாவிமண டபத்தைச்சாரந்து

(இ-ள.) திருமால், சிவந்த கிரணங்களுையுடைய சூரியன், தூக்காதேவி,
ஆகிய இவர்கள் வடிவத்தை அழுத்தமாகச்சிந்தித்து அதிகப்பிரியத்தையுண்டாக்கும்
சவுசம், தந்தத்தி, நீராடல (இவைகளை விதிப்படி) செய்து, விபூதிதரித்து, சாதியா
வந்தனம் தாடபணம் (ஜெபம் தியான) முதலியவைகளைச்செய்து புடபமுதவிய
வைகளைச் சம்பாதித்துப்பாசத்தை யொழிக்கும் நமமைத்தியானஞ் செய்தலோடு
முத்தி மண்டபத்தைச்சேராது எ-று (௪)

அங்குமிகுமுகமனெடு துதிபுரிந்துதுண்டியைப்பினைத்துப்போற்றிப்
பொங்குமிடாணைத்துமொழிந் கெனவிரந்துவிசுவேசா பூசையாற்றித்
தங்குபிரதக்கணந்தோத திரம்புரிந்துதண்டபா ணியை பிணசாரந்து
பொங்குதிருப்பூசைதுதி செய்துபின்புவிசுவேசா திருமுனபோந்து.

(இ-ள.) அமமுத்தி மண்டபத்தில் உபசாரத்துடன், நமமைத்தோததிரஞ்
செய்து பின்னா துண்டிராஜ கணபதிடைச் சமீபித்து வணங்கி மிகந் திலேசங்
கன்பாவும் ஒழித்தருள்வீரென்று குறையிராது விசுவநாதராகிய நமமைப்பூசித்து
விதிப்படி பிரதட்சணஞ்செய்து தோத்திரமபணணி பின்பு தண்டபாணியை
யடைந்து விளக்கமுற்ற பூசையுந் தோத்திரமுஞ்செய்து அதன்பின் விசுவநாத
ராகிய நமது சநிதியிலவாது எ-று. (௫)

பூசித்துமுனமைந்தே மொனபானபன்னென்றுமுத்த பொருநதுமாறு
நேசித்துவலஞ்சூழ்ந்து விசுவேசமிருந்தா நிமலதேவ
வாசித்துமறைமுழங்குஞ் சகந்தமாறபிரிய வாமதேவ
வோசித்துருபமா தேவபததாககனுகூல வும்பாநாத

(இ-ள்.) நமமைப்பூசைசெய்து ஐந்தது, ஏழு, ஒன்பது, பதினென்று, (பதி
னைந்து, இருபத்தொன்று) என்னுந் தொக்ககளிற் கூடுமான பிரதக்ஷணத்தை
அன்புடன் செய்து விசுவநாதரே, மாணணிந்த கரமுடையோரோ மலர்திராராகிய
தேவரே, வேதங்கள் முழக்கத்தோடு பிரதிபாதிப்பதற் கிடமாகிய சகந்தரே
திருமாறபிரியரே, வாமதேவரே, மெயஞஞான சொருபரே, மஹாதேவரே,
பகதானுகூலரே தேவதேவரே, எ-று. (௬)

கங்-வது நித்தியயாததினா விதியுணாத அததியாயம். எனக

காரணகாரணமதத கனவகமுனகருருக காலகால

புரணகாசியினுயிர்க ளெவைகுமுததிகொடுத்தருளும் புரணவென்று

காரணனாய்விரும்புத துதிபுரிதலறவிருதகி நன்றுமேவப்

பாரணவுயாததினாசு வததுமவுனமபுரிதல் பணபுசும்.

(இ-ன) பிரபஞ்சமாயி காரியத்திற்கு காரணமான மாயாகாரணனே, உனமததோ, மேலானகடவுளே மூடாகளாலே அறியப்படாதவனோ, காலனும் குகாலனோ, சாவபரிபூரணனோ, காசியிலிருக்கு மெல்லாச்சுவாகளுக்கும் மேற் கூந்தலையளிகளினற புரணனோ, என்று விஷ்ணுமுதலாயினோர் விருமபததக தோத்திரங்களை வாயினுறசொல்லாமல் மனதிலகிந்தித்துக்கொண்டு உலகத்தார் (புகழ்நது) சோதற்கிடமாகிய(பஞ்சகுகுரோசப பிரதக்ஷண)யாததினா காலததில மென்னஞ்செயவது விதியாகும் எ-று (எ)

இந்ததியமத்தினையாத தினாகருயியோனிடையுறென் மேய்யுயாவு நதவறமபலபுரிபுது சிவத்ததியா லுலோபமெலா நாசமாகு முத்தவதுகெழற்றரும வளருமவளரச்சித்தி முகிழ்க்குமநதப பந்தமறுசித்தியாற பரஞானவானகதியிற படாவானறே.

(இ-ன) மேற்சொல்லிய நியமங்களை யுடையவா காசித்தலத்தவரசுஞ் செ ய்யும் யாததினாக்கு அதிகாரியாவா மேலும் இடையுறென்று வருபவைகள் யாவும் நாசமாகப் பலதருமங்களை யுஞ் செய்வா (அநுவனநிப) பங்கிவதோத்தி ரத்தால் உலோபாதி தூக்குணங்களுெல்லாங் கெடுப்பா, அவவுலோபாதி கு ணக டெடால், தருமமவிரத்தியாகும் தருமமவளாததால், அணிமாதி சித்தி களுண்டாகும் பந்தத்தை நீக்குகின்ற அந்தச சித்திகளால் பிரமஞானமென கிற மோட்சகதியிற செல்லுவார்கள் எ-று (அ)

கலங்குபெருஞ்சமுசார குழிவிழநதுவினைப்பாம்பு கடிக்கப்பட்டோ ரவங்குபெருமபுகழ் காசி யடைந்தனறிமுததியுற லரியதாகும் விலங்குபறவைகளகிருமி முதலானபலலுயிரும விலங்காவண்ண மலங்குதலிலகாசிகர வதிதலானமபதமே மருவலுணமை.

(இ-ன) மனக்கலக்கத்தைத் தரும பெரிய சமுசாரமெனகிற படுகுழியி லவீழ்ந்து தீவினை யெனலும் பாம்பினுற கடிக்கப் பட்டவர்கள், விளக்கமுள்ள பெரும புகழையுடைய காசித்தலத்தை யடைந்தா லல்லாமல் முததியடைதல் அருமையாகும் மிருகங்களும பக்ஷிகளும் புழுகளும் முதலாயுள்ள பலவிவரா சிகளும் நீங்காமலிருந்து அலைவற காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்தால் மதுதிரு வடி யடைதலுணமையாகும். எ-று. (ஆ)

வானவிரதிரனயுனமால் சித்தவித்தியாதார்செம மணிசகுட்டுள்ளார் தானவாகின்னாரகருடர் சாலகடங்கர்க்கரியபுகர் தவாவசுக

ளானவர்க்கதிருவாமுனி வராபெருஞ்சாரணமுதனமற றகிலமேய
மானவாமற்றெல்லோருங்காசி கரடைந்தொருவாவாமுனாவோனும்

(இ-ள) தேவர்கள், தேவேந்திரன், பிரமன், திருமால், சித்தா, வீதகியா
தரா நாக லோகவாசிகள், அக்ஷரன், கண்ணன், கருடா, இராட்சதா, இயக்கர்,
அஷ்டவக்ஷகன், கந்திருவா, முனிவா, சாரணா முதலானோரும், பூலோகவாசிக
ளும், மறமுள்ளவரும், காசித்தலத்தை, யடைந்து எக்காலத்திலுநீங்காது
வாழத்திருப்பார்கள் என்று (௧௦)

முத்திவிருப்புடையவரே காசியடைவாரமறை மூர்க்காசாரா
சித்தியுறநூல்களபல கறறுலுங்குரவனமொழி செவியேற்றலு
மத்தியிடைபுயிர்ப்படக்கிப பறபலரண் மூழ்கியமந்தாலுமானம்
சுத்தியுறலரிதொருகாற காசியெனச்சொற்றி டுநுதூய்மைமேவும்

(இ-ள) மோக்ஷத்தில் விருப்பமுடையோரே காசித்தலத்தை யடைவா
கள் மறையவாகிய அறிவீனா அடையமாட்டார்கள், சித்தியைக்கொடுக்கத்தக்க
பலசாலதீரங்களை வாசித்தாலும் ஆசாரியா உபதேச வாககியத்தைச் செவியிற்
கேட்டாலும், (சுமுருஞ்நாடிமுழியிலுள்ள) அஸ்தியில் பிராணவாயுதங்க, பல
காலஞ் சமாதி யோகத்திலிருந்தாலும் ஆனமசுத்தியாகிய முத்தியைப் பெறுத
லருமையாகும், காசியென்று ஒருக்காறகூறினால ஆனம் சுத்தியுண்டாம் என்று

கொங்குவிரி குழற்கோதாய நமமுருவங்காசியெனக் குறித்துக்கோடி
யங்குயிலகாதிருக்குந் தவமபேணிகசாலவலிமிக கடைநுளோரும்
பங்குபெறமுயன்றிடுவ ரதைவின்குமாறுமனம் பறறுதென்றும் [வாரோ.
பொங்குகவையமுதுண்போ மறறதையுண்பதற்குமனம் பொருந்து

(இ-ள) வாசனை வீசுகின்ற அளகத்தையுடைய உமையே மது வடிவ
மேகாசித்தல மென்று நீ மதித்துக்கொள்வாயா, மிக்க காலவலிமை யுள்ளோ
ரும் அக்காசித்தலத்தைப்பிரியாதிருக்க வேண்டுமென்கிற தவத்தை விருமபி முட
வனாதற்கு முயற்சிப்பார்கள் அத்தலத்தைவிட்டு விலக மனம் ஒருக்காலஞ் சம
மதியாது மிக்கமதுமுள்ள அமிரதபானஞ் செய்தவர்கள் வேறுவகையான உண
வுகளை உண்பதற்கு மனஞ்சமமிப்பாரோ (அத்போலவென்றறிவாரா) என்று.

ஆனறபெருங்காசிக் ரவி நகத்ததுறைவாரை யடையானகால்
னென்றபெருமாவைவசப் பட்டியமனாவருந்து மெவருமேலாயத
தேரனறநகநுடகலபப் வாங்கருளவோநீராடு தொழினமேற்கொண்ட
லுன்றநகருமைவாரு மயிமுத்தருரைத்தன்மீ துணமையாமால்.

(இ-ள) மாடசிமைத்தவிய மகிமையுள்ள அவி முததமெனனுங் காசிப்பதி
யில் வசிப்பவர்களை இயமன் அணுகான், வியாபித்த மகா மாயையிறகட்டுப்ப
ட்டு இயமனாவ வருந்துகின்ற எல்லோரும் அத்தலத்தைச் சேருவார்களானால்
அவர்களுக்கு மது அருள்கிடைக்குப்படி அதுகிரகம் செய்வோம் கங்கா ஸ்நா

கக-வது நித்தியயாததிரை விதியுரைத்த அததியாயம். ஈளக\

கரு செய்யுநதொழிலேமேறகொண்டவாகளும் காசித்தலதில் வசிப்பவர்களும்
அவிமுத்தகாத்ரெனறே காமகூறினோம் இவ்வாகியம் உண்மையாகும். எ-று
பரரடிசில்புதித்திதில் பரதாரவாஞ்சையுறல் பர்பெனவெளவல்
பரரபவாதங்கோட லஞசாரந துவேசமுறை படிநிராகம்
பாரிகழப்பலா லுண்டல் கள்ளுண்டனமறையவாரும் பலரைக்கோறல்
பாருயிருநதனனுயிர்போற் பேணுமையிவையாடி பலவுவகுற்றம்.

(இ-ன) அன்னியாகள அன்னத்தை உண்ணுதல், பிறாமனை நயத்தல், அன்னிடா பொருளை அபகரித்தல் அன்னியாகளைப்பழித்தல், அஞ்சாரத்தை யதுஷ்டடித்தல், துவேஷங்கொள்ளுதல், பொய்கூறுதல், வீணுகொள்ளுதல், அறிவுடையோர் நிகழ்ச்சையத்தக்க மாமிச போஜனம் பண்ணுதல், மதுபானஞ் செய்தல், பிராமணர் முதலாகிய பலரையுங்கொல்லுதல், அன்னிய உயிர்களைத் தன்னுயிர்போல விரும்பாமை, இவை முதலிய பலவுங் குற்றங்களாம். எ-று.

நீக்கியிலலாதவர்களிடத்திலும், திரவியங்களைப் பாவவழியில் சம்பாதிக்கின்ற வர்களிடத்திலும், குலசார நிலப்பேதிப்பவரிடத்திலும், நல்ல வீரதங்களை விடவிட்டவரிடத்திலும், போஜனஞ்செய்தால் பாவமென்று வித்தறிந்ததல்லாம, இவைகளிலலாதவர்களைப் பரிசோதித்தறிவது அருமை யாதலாலும் பரரடிசில் புதித்திதில் குற்றமென்றும், அன்னியர் அகமினிசாக்கியாக விவாங்குசெய்த மனையாளைப் புணராதவர்களைக் காலதூதர்கள் யாதஞ்சரீரத்திலவிட்டு சங்கடப்படாத துயரமுள்ள மராகத்திலே இவர்களை யீழ்த்துக்கொண்டு பேரய் செம்புப்பாணிகளைச் சிலக்கக்காய்ச்சித் தழுவிக் கொள்ளுமபடி செய்வதுமன்றி, செப்புகளை நெருப்பிலிட்டு உரோமத் துவாரங்கடோறும், உள்ளுருகும்படி குத்தித் துயரசெய்வார்களென்றும், விதித்திருந்த வின பரதாரவாஞ்சையுறல் குற்றமென்றும்

அவரவா சவுக்கியநிமித்தம் சம்பாதித்த திரவியங்களை வஞ்சகமால் வாங்கிக்கொண்டு பின்னர் அவர் துயரக்கடலில் முழுகும்படிசெய்வது பெரும்பாதக மாதலின், பார்பொன வெளவல் குற்றமென்றும்.

கொடியோர்களுடைய நீக்குணங்களைக் கூறுதலும், பாவமென்று ஒளவையார் கூறியிருத்தலாலும், நிகழ்கூறும் பழக்கமுடையோர், அப்பழக்கவாதனை யால் நல்லோர்களை நிகழ்த்து அதனால் அநிபாதத்ததை யடைந்து கொடுநகங்களில் விழுவராதலாலும் பரரபவாதங் கோடல் குற்றமென்றும்

ஆசாரமில்லாது மலரொதித்தல் திருமரல்கடல், ஆலயத்திற்குப்போதல், சிவபூசை செய்தல், போஜனஞ்செய்தல், சாதுக்களுக்குப் பணிபுரிதல் முதலிய சமகருமங்களைச் செய்தவர் அபபுண்ணியபலனை யுழைத்து துன்பத்தை யடைவரென்ற விதித்திருத்தலாலும், “பூவுழுதகமும் பழுதேயானுலருடகணுமுனவோகண்ணி லருவருத்திவினை” எனப்படதாலும், அஞ்சாரங் குற்றமென்றும், துவேஷத்தைப் பாராட்டு கின்றவர்கள், பிறரிடத்தினுள் உத்தம் குணங்களைக்

கண்டு நண்புசெய்து சுததவாசனையிற் பழகி இன்பத்தை யஹப்பலியாது தமது காலத்தை வீணாகக் கழித்துத் துன்புறுவாராதலின், துவேசம் குற்றமென்றும் பிறருக்குத் துன்பத்தைத் தருமாயின், மெடமமொழியும் பொய்யுடன் சேரு மென்று பெரியா மொழிக் கிருப்பதை யுணராது அன்னியருக்குத் துயரத்தை யுண்டாக்கும் பொய்யமொழியை மனநதுணிந்து கூறிப்பெரும் பாதகத்தை யடைபவரும் உளராகலின், படிநு குற்றமென்றும், ஆசைக்கடியான் அகிலலோ கத்தினுக்கு மாசற்ற நலவடியானென்றும், ஆமுனிச்சையே மேலுமேலும் பிற பபளிக்கும் வித்தென்றும், ஆசையெனும் பெருங்காற்றாடியிலும் பஞ்செனவு மனதலையுங்கரலேமாசம் வருமென்றும், “அவாவென்ப வெல்லாவுயிராகு மெரு ஞானநூல் தவாஅப்பிறப்பினும் வித்தென்றும்,” ஆசைக்கயிறுநிலாடும் பம்பாடெ மன்றும், ஆசாபசாசத்தைத் தூர்த்தியென்றும், ஆசைக்கினை நிரத்தூளிபடவதறி டென்றும் சான்றோ திருவாய் மலாதிருத்தலின், இராகம்குற்றமென்றும் அறிவுடையோர் நிகழ்ச்சையுமபடி புலாஹுணனுதல பாவமென்பதற்குப் பிரமாணம்

பட்டணத்துப் பிள்ளையார் பாடல்.

கொல்லாமற் கொன்றதைத் தினானுமருத்திரந் கோள்களவு
கல்லாமற் கைதவரோடிணங்காமற் கனவினும்பொய்
சொல்லாமற் சொற்களைக்கேளாமற் றேகையா மாயையிலே
செல்லாமற் செலவந் தருவாய் சிதம்பரதேசிகனே .

சிவஞானதீபம்

கொலையாதி நெறியகனற் றாந்நதானே
கூறரிய மேலான ஞானமாகுங்
கொலையாதி யகனற்றொழுகுந் தவங்கடாமே
குற்றமிலா நற்றவமென றுரைக்குநாலுங்
கொலையாதி யகற்றியநல லறங்கடாமே
சுவலத்தி லொப்பரிய வறங்களாகுங்
கொலையாதி யகனறுபெறுந் செலவநதானே
கூறினுயிராக கிதமான வாழ்வதாமே.
எவவுயிரும் பராபானசந நிதியதாரு
மிலங்குமுயி ருடலனைத்து மீசனகோயி
லெவவுயிரு மெமமுயிர்போ லென்றுநோக்கி
யிரங்காது கொன்றருது மிழிவினோரை
வவவியமன றாதாருந் தண்டஞ்செய்து
வல்லிருமை யுருக்கியவா வாயிலவார்த்து
வெவவியதி யெழுநாகில் வீழ்த்திமாரு
வேதனைசெய் திடுவென வோதுநாலே

ககூ-வது நித்தியபாததிரை விதியுரைத்த அததியாயம்.எஎடு

பதிபகபாசவிளக்கம்.

அம்மாவெனவலற வாருயிரைக கொன்றருநதி

யிம்மானுடொலலா மினபுற றிருக்கினறு

ரம்மாவெனுஞ்சத்தவ கேட்டகனற மாதவாடகும் [தே.

பொயம்மாநிரயமெனறுற புசித்தவாககென சொல்லுவ

கங்கையிற படிநதிட டாலுங் சடவுபோப புசித்தாலு

மன்குலபோற கோடிதானம் வளளலாய் வழங்கினுலு

சங்கையிற லாதான தத்துவ முணாநதிடடாலும்

பொய்குறுபுலாப்புசிப்போனபொயநாகடைவனனிறே.

கொலைலா லுதவுமனனங் கூறிறபே ரமுதமாகும்

கொலையுள லுதவுமனனங் கூறிறபே விடமதாகும்

புலையா நமையிலுண்போன புலையன மாறுபேரிக [னிறே.

கொலைஞாத மனையிலுண்போன கொலைஞனே யாவன

கலையெலா முணாநதினே லுங் கரிசறத தெளிந்தானே லு

மலையென வுயாந்தானே லு மனமய லகனறுனே லு

முலகெலாமபுகழ்பபலலோராக குதவியகையனே லு

மிலகியவிரககம்னிறேலெழுநாகடைவனனிறே.

கொன்றைவேந்தன.

நேரன்பென்பது கொன்றுதினனாமை.

தீநக்துறள்

கொல்லான்புலாலை மறுததானைகைகூப்பி யெல்லாவுயிருந்தொழும்.

இன்னும் பலநூலிலும் இவ்வாதே கூறியிருத்தலின பரிசுழப்புலா லுண்டல குறறமெனறும், அறிவுடையோர் நிகழ்குமாறு கள்ளுண்டல குறறமென்பதற் குப பிரமாணம்

கூர்ம்புராணம்.

கள்ளிலைகாவோர் கள்ளினை நுகர்ந்தோராகள்ளருந்துதற் றுடன்படுவோர் கள்ளருந்துநரை மகிழ்நாநகிற கற்பகாலங்கிடந்தழும்

யெள்ளுறுதீய மலப்புழுவாகி மலத்தினை நுகர்ந்துபினிற்றது

விள்ளருங்கொடிய ரௌரவநகின மீட்டுமீட்டுநதநாளகழிப்பா.

இவ்வாதே பலநூலிலுஞ் சொல்லி யிருத்தலின கள்ளுண்டல குறறமென றும் அநித்திய மாணவந துக்கமாகவும் அசுத்தமாகவுமுள்ள உலகவாழ்க்கைக்கு விரோதஞ்செய்யுடா பிரமாணரானாலும் அவர்களைக்கொன்று தாம் வாழநிறுக்க நினைத்து அவ்வாறு செய்கின்றவர்களும உளளனா தலின, கோறல குறறமெ

னறும், ஜீவகாருணிய மில்லையாயின், கடவுளிடத்துப்பகதியுண்டாகமாட்டாது
கடவுட்பத்தி யில்லையாயின், பாசவைராகசியம் நேரிடாது, பாசவைராகசியங்
கிடையாதாயின் சொரூபஞான முண்டாகமாட்டாது சொரூபஞான மில்லை
யாயின் முத்தி கைகூடாது ஆதலின் பரநாயுரு தன்னுயிர்போற பேணுமை
குற்றமென்றுங் கூறினார்.

குறமயிவையொன்றேனுஞ் சாராமலவிழுத்தங்கு கொள்வாரேற
சொற்றவொருகுறமமு மிலராகியானந்த சொரூபராவா
முறமவவரேகமதுணமை யைத்தெரிந்துபாவிக்கு முத்தராவா
கற்றசெருகாறகாசி யிகழ்ந்தவாகள்கடுகரு கைகசொளவாரால்.

(இ-ள) மேற்சொல்லிய குறமங்களுள் ஒரு மணுகாமல காசித்தலத்தில் வசி
ப்பார்களானால் முன்னுள்ள பாவமொழிந்து ஆந்த சொரூபராவார்கள் அவா
களே மறு உணமையானவடிவம் முழுவதும்நிறுது பாவனைசெய்து முத்திபெ
றுவார்கள் தாங்கள் கற்ற கலவிசெருக்கால் சாசியை அவமதித்தவர்கள் கொ
டிய கரகத்தைப் பெறுவார்கள் என்று (கரு)

மூலமுதலாதாரத் தருசசனையாலவிரதம் யான முதன்ஞானத்தாற
சீவமிகுராவலுப தேசத்தாறசிவநாம சிவணத்தாற
காலவிதிநிச்சயத்தாற புனிதவுணவாறகடுமை கடியின்சொல்லான
மாலவெழுதாமாதி தியானத்தானதசரித் வாளுசையாறால்.

(இ-ள) மூலதாரமுதல் ஆதாரம் ஆறிலும் உள்ள கடவுள்களைப்பாவனை
யாக அருச்சித்தலாலும் வைராகசியத்தினாலும், முதன்மையான ஞானகாதகத்
தாலும் தவ்வொழுக்கமுள்ள ஆசாரியர் உபதேசத்தைப் பெறுதலினாலும் சிவ
நாமங்களை நிரந்தரங்கேட்டலினாலும் காலநோற்றம் விதித்த நியமங்களைத்தவறா
துஅதுவுடடித்தலாலும், விதிவறியான ஆகாரத்தாலும், பிறாகொடுமையையும்
ஒழிக்கத்தக்க இனியவாரத்தையாலும், புத்திமயங்கும்படி யெழுந்ந காமாதி
களைஅடக்குதலாலும், நல்லசரியாது சந்தானங்களை விரும்பிஉடத்தலாலும் என்று (1)

பெரியாறாககிரகத்தாற பேணுசதாசாரத்தாற பிறங்குவோரே
யுரியவராகுவாசுசி வசிப்பதற்குத்தவயிலாக கொட்டாதாகும்
பிரியமிகமலத்தழகப் பன்றியதையுபபதுபோற பித்தவாழ்க்கை
யுரியதெனமயங்கியதை யுலகநிடுவோரகொருகாலு மொழியாதுன்பம்

(இ-ள) பெரியோர்களுடைய அனுகிரகத்தினாலும் விரும்பத்தக்கசதாசா
லமுந் தலமுந் ஆசாரத்தாலும் விளங்குபவர்களே காசித்தலத்தில் நித்தியயாததி
ரை செய்து வசிப்பதற்குரியராவார்கள். மேலேசொல்லிய தவயிலலாதவாவா
சஞ்செய்யக்கூடாது. பன்றியானது பகரவீகாரத்தைச் சதாரினைந்து அதுநேரி
ட்டால் பிரியப்படுவதுபோல, அறிவீனரால் விரும்பத்தக்க பிரபஞ்சவாழ்க்கையே
நாமனுபவிகத்தக்கதென்றுமயங்கி அதுநேரிடுமபோது களிப்புறுவோர்களுக்கு
ததுன்பம் எக்காலத்திலும் விலகாது, என்று. (கஎ)

கூ-வது நித்தியயாததிரா விதிபுராத்த வததியாயம்.எள

மண்ணுசைபெண்ணுசை பொன்னுசையுடையவாகண் மதிமாழாநது
விண்ணுசைகொளுங்காசி யாசையுறும்மூன்றுள் விலகாவொன்றி
ண்ணுசையுடையவா மதுவேண்டார்முன்னினு நாஞ்சொற்றலு
மெண்ணுசைகொள்ளார்மற நவாபிறவிதானபி னுக்கோ ரீறுண்டாமோ.

(இ-ள்) மண், பெண், பொன் என்ன மூன்றிலும் வீருபபம் வைப்பவ
ர்கள், தேவர்களாலே வீருமபத்தகக் காசித்தல ஆசையைப்புகழிமாங்கியுங் கொ
ள்ளார்கள் மேற்கொண்ட மூன்றுசையில் இரண்டாசை புண்ணியவசத்தால்
நீங்கி ஒன்றையுடையவாகனும் அக்காசித்தல வீருப்பங்கொள்ளார்கள். நாமே
பிரசன்னமாகி அததலமெனையாக் கூற்றினும் அதைச்சரிதிகிலிற்ற ஆசையுங்
கொள்ளார்கள் அததன்மை யுடையோராத பிறவிததுயாததை அனவீடக்கூடு
மோ (கூடாது) என்று (கூட)

அநுநதவததாறகாசிக ரடைநதுமுமையேசிறிது மறவுசெயுராயப
பொருநதமறமேபுரிவா சிறிதுமறமெண்ணது புரிந்தபோதுந்
திருந்தகொருமுப்பதின யிரவருடந்தியவளு செறிவார்பிணை
பிருநதவதற்கபராத ரெமக்கபராதாபுரிந்தோனென்றுமுணமை.

(இ-ள்) உமாதேவியே சிலா அரியதவத்தினுல காசித்தலத்தில் வரசுருடு
யுட்பபெற்றும் சிலபுண்ணியமுஞ் செய்வாதவாராபி முழுவதும் பாவமேசெய்வாரா
பின்வருவதை எண்ணுது சிறிது பாவஞ்செய்தமே ரதிலும் முப்பதினயிரந் தெய
வவருடம் சரலவயிரவருடைய சூலத்தால் கொடுந்தயாததை யனுபவிப்பார்கள
அக்காலத்தும் ஈதுன்மையாகும் (சிலா) அததலத்திற்கும் எனக்கும் அபராத
ஞ்செய்வார்கள் என்று. (கூ)

இன்னுமுயருனககும்வயி ரவறகுமினி கணபதிகு மிமையோயராகு
மன்னுமுலகுள்ளார்ககு மபராதம்புரிந்தவராய மயங்காநிறபா
துன்னுமிதனாறகாசித் தலவாசமெளிதன்று சொற்றோமின்னும்
பன்னுவதெனனோதருமா தருமவிசாரம்புரிநல பண்புமேவும

(இ-ள்) மேலும் மகிமையுள்ள உனக்கும் வைரவக்கூவுளுக்கும் விளக்க
முற்ற கணபதிக்கும் எல்லாதேவர்களுக்கும் பூலோகவாசிகளுக்கும் அபராதம்
செய்பவர்களாவி மயங்குவார்கள் இத்தக்காரணத்தால் நெருங்கிய மகிமையுள்ள
காசித்தலவாசம் எளிதல்லவென்று கூற்றினும் விரிவாகச்சொல்லவேண்டுவதி
யாது அததலத்திலிருந்து பாவபுண்ணிய விசாரனை செய்வார்களானால் நற்குண
முண்டாகும் என்று (உ)

சித்தமுதல்யுகங்காசி ஞானமுளாராகுதவுமுத்தி திருந்திரண்டி
லாராதமாநநானமுளா ருத்தடைவாமூன்றிலெமை யருச்சித்தேத்தி
யோராதபெருநநானமினி துதவுநாமறமறையுமவ ருறறநானகிற
கூத்தசிறுதானமா யினுங்கொடுப்போபாமுத்தி கூடுவாரால்.

(இ-௭.) சிறப்புள்ள முதல யுகத்தில் காசிதலத்தில் வசிப்பவா ஞானத்தி னால் முத்திபெறுவார்கள் இரண்டாவது யுகத்தில் மீறாத யாகமும் தானமும் அததலத்திற் செய்பவர்கள் முத்தியடைவார்கள். மூன்றாவது யுகத்தில் நமமையருசெடுத்து துதிபுரிந்து மகாதானங்களை அததலத்தில் செய்தால் முத்தியடைவார்கள். நான்காவது யுகத்தில் எளிய தானங்களானும் செய்பவா முத்திபெறுவார்கள். எ-று. (௨௧)

சுத்தியெனலாசையற லதுசிறிதுண்டாமெனினூர் துயரத்தாழ்த்தும் பதையுறக்காசிவசிப பவாவயிரோமபிமெபொருட்டுப் பண்புசான்ற சித்தியுடையவாபாலே சென்றிரக்ககடவாமிகச சோப்பானெண்ணி லெத்திசையுமெடுத்திழைக்க வளற்றமுந் தவாருணாதி மிலங்கிழாயே.

(இ-௭) காசிதலத்தில் வசிப்பவர்களுக்குச் சுத்தமாவது ஆசையொழி தலாம். அவ்வுரைச் சிறிதிருந்தாலும் துயரக் (கடலி) லாழத்தும், விசுவநாதருக்கு அன்புசெய்பவா பசியைச்சுகும்பொருட்டு உத்தம குணத்தாலுயர்ந்த கிரகஸ்தந் தரித்திருப்போய (வேண்டியவைகளை) யாசித்து வரக்கடவர்கள் அதை விட்டுப் பொருளைச் சோத்துக்கொள்ளுமாபடி எண்ணி (அலைவார்களானால்) எவவுலக ததாரு மெடுத்து நிரூபிப்பதற்குரிய நரகத்தழுநதுவ றொன்றியக்கடவாய் விளக்க முற்ற ஆபரணங்களைத்தரித்த பாவத்தியே எ-று (௨௨)

நித்தியயாததினா விதியுரைத்த வத்தியாய முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம். ௧௬-க்கு திருவிருத்தம். ௫௬௭.

திருச்சிறுமலை.

திருச்சிறமபலம்

பதினேழாவது காசிதேவி வரம்பெற்ற அத்தியாயம்.

திருச்சிறமபலம்.

புதுமதிமுடித்த செஞ்சடைப்புராணன் பொன்னடித்தாமரைவணங்கி
முதுபுகழிரிகே சுவவனததுமையாண முன்னிருநடுங்கனவாழமுதவே
குதுகலபஞ்சக குரோசமாவிலிங்கங் சுவலையங்காசியென்றுரைக்க[ன].
மதுமலர்க்குழலி பெயரொடுமபொலிய வா,ததென னுரையெனவுரைப்பா

(இ-ள்) மூன்றாயிறையணிந்த சிவந்த சடையையுடைய பழையோனா
கிய மஹாதேவரது அழகியதாமரை மலர்போலாக திருவடிகளைப் பெரும்புகழு
ள்ள அரிகேசவனத்தினிடத்து உமாதேவியாரா பணிபுது, முன்னன்று அடியே
யுக்குடைய இனப்பாழவுக்கு முதற்பொருளே, இன்பத்தை விளைவிக்கும் பரு
சுக்குரோசத்திலுள்ள சிவலிங்கங்களை அறிவுடைபோரக காலியென்று சொல்ல
தேனெழுது மலரணிந்த கூதலையுடைய (ஒரு) பெண்பெயர்பெற்று விளங்
குக்காரணம் யாது (அவ்வுண்மையைத் தேவரா) திருவாய்மலரதருளவீரென
று பிரார்த்திக்க, சிவபிரான் கட்டளை யிடுகின்றனா எ-று. (க)

தரைபுகழிமய மடைநதைகேளுமே சுததியசொரபாமாயிலிங்க
முரைபெறுசத்தி யோனியாமயாமே யோதருமபெருமபுகழிலிங்கம்
புரைதவிரிவையே புகலபிரகிருதி புருடனமினையமநதணமே
வரையறவெல்லா மறைகளுமுரைக்கு மறறிதற்கையமொன்றினறே.

(இ-ள்) உலகத்தார் புகழ்ப்பெற்ற, இமாசலாங்குமாரியே கேட்பாயாக,
நாயிருவரும் உண்மையடிவாகிய அடைபாளமாக விருப்போம், புகழ்ப்பெற்ற
சுததியாகிய நீயே ஆவுடையார் வடிவமாக விளங்குகின்றனை சொல்லுகடங்கா
பபெரும்புகழிமைந்த நாடே இலிங்கவடிவாக விளங்குகின்றோம் களங்கமற்ற
இவ்வடிவங்களே பிரகிருதியாகவும் புருடத்துவமாகவும் விளங்கும் இந்த இரக
சியத்தை அளவற்ற எல்லாவேதங்களும் எடுத்துக்கூறுவனவாம் இதற்கு யாதொ
ருசுத்தேகமுமில்லை. எ-று (உ)

நிறைபரசிவமே நிகழ்பரம்பிரம் நிலவுவண்புகழ்ப்பரமானமா
கறைதபுகாட்சிக கவுததுவமார்பன கமலமேலிருப்பவனென்று

மறைதருமாயை விததையோடவிததை யருளுமையலேகடறபிறந்தாள் குறையறுகலைமர் எனென்றுநோதுங் கூறுமாலவீறுமாமறையே.

(இ-ள்) எவ்விததும் நிறைந்த பரசிவமானது வீணக்கமுற்ற பரமபொருளெனவும் பரப்பிரமமெனவும், பெருமபுகழ்மனந்த பரமானமாவெனவும், குற்றமற்ற காட்சியுள்ள கவுஸ்துபமணி மாபஞ்சு விலக்ஷணமுடாததி யெனவும், தாமரைமலரமீதிருக்கின்ற பிரமனெனவும், சுத்தமாயாசத்தி எனவும் அசுத்தமாயாசத்தி எனவும் (ஆனமர்களுக்கு) அருள்செய்கின்ற உமா தேவி, எனவும் திருப்பாறகடலிற்பிறந்த இலக்குமிதேவி, எனவும் நிறைந்த கலைநாணமுள்ள சரசுவதிதேவி, எனவும், பெயர்பெற்று வீள யகுமென்று பெருமபுகழுள்ள வேதங்கா சதாநாலமும் கூறுவனவாம் என்று (௩)

நலமலிநாமே யானந்தமாவிருப்போர் நவிலரும்பெருமபுகழ்க்காசிக் கிலகுறுசதவி யெனறுமோபோமற நிலிங்கமென்றும்மொருபோர் முலகமறறிதனா மடவரறெயரிட் நொகருமக்காசியைமறைகள் குலவயிழுத்த மாநந்தவனமைங் குரோசசொரூபமாவிலிங்கம்.

(இ-ள்) நிறைந்த இன்பவடிவாகிய நாமிருவருமே அநந்தரூபமாக வீரூப போம, சொல்லுதற்கரிய பெருமபுகழுள்ள அக்காசித்தலத்திற்கு ஒளியையுடைய சத்திருபமென்றும் இலிங்கரூபமென்றும் பெயருண்டு இடதக் காரணத்தால் அறிவுடையா அக்காசிக்குட பெண்பெயரிட்டு மொழிவராகள் அத்தலத்தை வேதங்கா அவிழுத்தமென்றும், ஆனந்தவனமென்றும், பஞ்சகுகுரோசசொரூப மகாலிங்கமென்றும் என்று (௪)

உருத்திரவாசம் விட்டுணுவாச முலகெலாமபடைந்தவனவாசந திருத்தகுவாரா ணசியெனவுகாருந திகழ்திடானமுநாளும் [னறும் பொருத்தமாட்டா துருவுநினனெடுநரம் போற்றமெய்யடியவாக்கெ வருத்தமேவரம் லோமபிடவித்த வண்ணமாவிருப்ப துமயிலே.

(இ-ள்) உருத்திர வாசஸ்ததான்மென்றும் திருமால் வாசஸ்ததான்மென்றும் பிரமதேவன் வாசஸ்ததான்மென்றும் திருத்தமுற்ற வாராணசி யென்றும் கூறுவா, மயிலிப்பாறுரு சாயலையுடைய உமையே நம்மை வணங்கும் மெய்யனபர்கள் வருத்தமுறாது பாதுகாப்பதற்கு நீ யெந்தத்திருமேனி கொண்டனையோ அந்தத்திருமேனிக்கு நாம் அதிஷ்டானமாக விளங்குவோமென்றறிவாயாக. என்று (௫)

கிளரொளிக்கங்கா கேசவாதிருமுற கெழீஇயவிழுத்தநாயகனைத் தளர்வறத்தியானஞ் செய்திடிற்காசி தந்திடுமவசுத்தமாபலனை வளமலிதருது வாதசியுதய மறிதிரைக்கங்கையைப்போற்றில் விளாத்தபுத்தி தரும்த்திறசென்று மிகப்பிரகாசிகுமாதேர்.

கன-வது காசிதேவி வரம்பெற்ற அத்தியாயம். ௪௮௧

(இ-எ.) பேரொளியை யுடைய கங்காகேசவம் திருமுடினே சென்று
அவிமுத்தநடையகளைச் சோவின்றித் தியானஞ்செய்தால் கசித்தலத்தில் வாச
ஞ்செய்ததனால் வந்த பெருமபலனைக் காசிதேவி தருவள நிறைந்த வளப்பத
தைத்தருவின்ற துவாதசி யுத்தத்தில் அடுத்ததெல்லாவரும் அலைகளையுடைய கங
கையில் ஸநாநஞ்செய்து அநந்தியைத் துதித்தால் கூடாந்தபுத்தி சிவதருமத்தில்
நிலைத்து மிகவும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் என்று (சு)

தக்கநாற்றோற்றத் துயிரொலங்காசித் தாவரசங்கமமாகி
மிகக்வானகமையை விரும்பியேயமரும் விளங்கியகாசிமாநகர்க்குத்
தொக்கக்கேத்திரமே மூர்த்தியேயென்று சொல்வதிறப்பயனெவனதற்குப்
புகழ்பேர்திகா ரமமெவனென்று புகன்றிழைபுகலுதுங்கேட்டி.

(இ-எ) பொருந்திய அண்டஜம் சுவேதஜம் சராயுஜம் உறயிஜம் என்
னும் நாலவகைத் தோற்றங்களுையுடைய உயிரகளிபரவும் பிறதலங்களிற் செ
ய்த புண்ணியத்தால் காசித்தலத்தில் தாவரசங்கமங்களாகப் பிறந்து மிகச்சிற
ந்தமுத்தியை விரும்பி வசித்திருக்கும் வீளகமுற்றம்மெயுள்ள காசிப்பதிக்குப்
பொருந்திய தலவிசேடத்தாற் பயனயாது மூர்த்திவிசேடத்தாற் பானயாது
அத்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் தன்மை யெவ்வாறென்று சொல்லுமிடத்துக் கூறு
கின்றோம் கேட்பாயாக. ௪௮௨

கேதகிரோப மாகியகாசி கெழுமியசிவாகுப்பந்த
மாததிரம்போகச் செவாகுமாதார மயமெனும்பகுதியேவயற்கு
மூர்த்திப்புகமா யவிமுத்தேச்சகராத முழுப்பெருஞ் சேவையாவினப்
பூர்த்திசெய்திமொன் மறத்திலுக்குறவு பூண்டவென்கலியுத்த துதித்தோர்.

(இ-எ) தலவடிவாகிய காசியானது தன்னையடைந்த ஜீவாநுக்குப் பங்
தங்களை மாததிரம் ஒழித்துவிடும் யாவருக்கும் ஆதாரமாகிய பிரகிருதியை விள
க்கக்கொண்டிருக்கும் அவிமுத்தேச்சகர மூர்த்தியானவா, சமமைத்தரிக்கு மெய்
யடியார்களுக்கு ஆனந்தபூர்த்தி செய்தருளுவா, பாவங்களை நண்புராராட்டி
வளர்கின்ற கொடிய கலியுத்ததிற பிறந்தவர்கள் என்று (அ)

சிறசிலர்தரும் வாரத்தைகளாதார சிறசிலர்க்குக்கமேகமந்தார
சிறசிலரடங்கா விடொனதநிரிவார சிறசிலருலோபமேபூண்டார
சிறசிலராதார ருத்திரவியகதுச செறிதருவாஞ்சையிக்குள்ளார
சிறசிலாசரதி கருமங்கள்கெட்டார சிறசிலாமறைநிறைகடபிரிவார்.

(இ-எ) சிலபோ தருமச்சாரபாயுள்ள வாரத்தையுங் கேளாதவாகள சில
போ துயரங்களுையே மனதிற சுமந்தவாகள சிலபோ முறைக்கடங்காத காழு
சராயத் திரிவார்கள சிலபோ உலோபகுணத்தை யுடையவர்கள் சிலபோ பர
தார கமனஞ்செய்பவர்கள் சிலபோ அன்னியர் பொருளில் பேராசையுள்ள
வர்கள் சிலபோ ஜாதியாசாரங் கெட்டவர்கள் சிலபோ வேதநிறை செய்ப
வர்கள் என்று (சு)

இன்னராயுழவின முத்தராகுதன்மற நெனநெனதன னுளதனுநாநது
நன்னர்வானகாசி தனையடைநதவர்க்கு நமருளானமறம்போககி
முன்னர்வானகதியைத் தநகிடுநெடிய முடியுடைவானவாபலரு
மன்னவாகனனை யடைநதுதாழ்ந்தெழுந்தி தறைதரலுறறனாமுன்னான்.

(இ-ள) இத்தனமையராக உழுவவராகனாலு இவர்கள் முததியடைதல்
எக்காலமென்று நனமையும் பெருமையுமுடைய காசிதேவியானவள் தன் மன
ததி லுணர்ந்து தன்னிடத்துவந்து சேரநதவர்களுக்கு நமது கிருபையினால்
பாவத்தை யொழித்து மேலாகிய முததியை முன்னேகொடுப்பாள். பூவகால
ததில் கீண்டமுடியையுடைய தேவாக ளெல்லோரும் பிரமதேவனை உடைநது
பணிந்தெழுந்து இதைச்சொல்லத் தொடங்கினர். எ-று (௧௦)

பன்னருலஞ்ஞர் காசியென்றுரைக்கும் பைந்தொடிவநதுதறசரீரநதார
முன்னருமறையோர்க் கொன்றவளோ னு மூடராயுழலபவரேனும்
பன்னரும்பாப்பாபசுததுரோ ஞ்செயபாதகரேனும்வெவவினைசா [ர்.
லென்னரும்ருவவிடங்கொடுத்தளிப்பதென்னையோமுத்தியென்றிசைததா

(இ-ள) சொல்லுவதற்கரிய நனமையுள்ள காசிதேவியென்று சொல்ல
பபிம பசியவளையலை யணிந்தமாத், தன்னை அடுத்தவர்கள் நினைத்தற்கரிய
பிராமணகொலை செய்தவர்களானாலும் அஞ்ஞானத்தால் உலகநடையிலுழல்
பவரானாலும் பிராமணருக்கும் பசுக்களுக்கும் துரோகஞ் செய்கின்ற பாவிக
ளானாலும் அதிகரித்த கொடும் பாவங்களைச் செய்பவர்கள் யாவரானாலும் வசி
க்க இடங்கொடுத்தப பின்னர்முத்தியுங் கொடுக்கின்ற காரணம் யாதோவென
றுகூறினா எ-று (௧௧)

மறைநெறியொழுககி னொழுகி னுமொழுக மறந்துதவிரினுநதவிக[தார்,
நிறைபுகழ்க்காசி தனையடைநதவர்க்கு நெடுமறம்போககிவீடனிககு
யிறைவறுக்காமா காத்தென்றென னுளதோ விருமபுழககாசியுமறநே
குறையறவுணாமி னென்றயனசொற்றுனகோலவானவருளநதெளிந்தார.

(இ-ள) பெரும் புகழையுடைய காசிதேவியானவள் வேத விதிவழியில்
நடப்பவர்களும் நடவாதவர்களும் தன்னை யடுப்பார்களாயின் பெரும்பாதகங்
களை யொழித்து முத்திகொடுப்பாள் சிவபிரானுக்கு இன்ன பெருஞ்ஞானமென
றும் ஆகாதென்று முளதோ (இலலை) பெரும்புகழையுடைய காசியு மவவாரே
யாகும் உள்ளக்குறை யொழியுமபடி தெரிந்து கொளவீர்களென்று பிரமன்
கூறினான், அழகியதேவர்கள் மன்னத்தெளிந்தார்கள் எ-று (௧௨)

முன்னைநாளியமன் மதுவொடுவநத முளரிவானவறகில்துரைத்தோ
மன்னதுநீயு மறிந்திருக்கின்ற யாதலாலுலகெங்கும்பாநத
துன்னருங்காசிப பெரும்புகழ்நமக்கு மொழிவறவிருப்பமுண்டாககு
மென்னநாமுரைக்கிறபிராககெவனாகும்பைப்பொலியிளமுலைக்கொடியே.

கள - வது காசிதேவி வரம் பெற்ற அததியாயம். ஈஅந

(இ-ள்) பூவகாலத்தில் இயமனோம மதுவோம நமமிடமவநத பிரம தேவனுக்கு இவவுண்மைகளை யுபதேசித்தோம் அதை நீயும் தெரிவிக்கிறார்களென னை ஆதலால் எல்லா உலகங்களும் பரவியதும் நினைத்ததற் கரியதுமாயுள்ள கா சிமகிமை நமக்கு நீங்காத பிரியத்தை உண்டாக்குமானால் பிறாகவெவ்வாறாக முடியும் ஆபரணங்களால் விளங்கி இளமை மாறாத குழைக்கையுடைய பூங் கொடி போன்ற உமாதேவியே என்று. (கரு)

நீருறுநதிவலை நீரிடைவீழ்ந்தா னீர்தேபாவதுபோலப்
பாருறுமுயிரிகள் காசியையுறறா பரவியபெருமபுச்சுக்காசி
யேருறுசொருப மாமொருகாவத திசைகெழுகாசினாமழைப்ப
வாருறுமுலையோ மாமதெனத்தோன்றிவநதுநமுனவணங்கியதே,

(இ-ள்) சலத்திலுண்டாகிய திவலைகள் அச்சலத்தில் விழுமானால் சலவடி வமாவனபோல, உலகத்திலுள்ள ஆனமரங்கள் காசித்தலத்தையலிடநதால் எவ் விடத்தும்பரவிய பெருங்கோத்தியுள்ள அழகிய காசிவடிவ மாவார்கள் முன்னொரு காலத்தில் பெருமையுள்ளகாசியை, நாமழைத்தபோது கச்சணிக்ருகுகளையு டைய பெணவடிவமாகத்தோன்றி நமதுமுனவநது வணங்கினதது என்று. (கசு)

ஒருமடம்களை நோக்கியாயிலிங்க ரூபிரீயோனிநுபியுநீ
வெருவருமபாவ முழுவதும்போக்கி வீட்டின்பமயாவர்க்குமளிககுஞ்
சொருபிரீயென்ற முகத்திடைமகிழ்ச்சி தோற்றிலளென்னெனயினவாக்
கருகுபுவிளர்த்ததை யரிபடாநதொளிரக் கடகுயிலுணர்த்திடலுற்றாள்.

(இ-ள்) இளமைதங்கிய ஒப்பற்ற அம்மாதை யாமபாத்தது நாம் இலிங் கவடிவமாகின்றோம் நீ அதைத்தாங்கும் ஆவுடையா வடிவமாவாயாக நீ இவ் விடத்திருந்து, வருபவர்களியாவருக்கும் அச்சத்தைத்தருகின்ற பாவமுழுவதை யுமொழித்தது முததியின்பத்தைத்தருகின்றசொருபத்தைப்பெறுவா யென்றோம் அதைக்கேட்டு அம்மாது முகமலாச்சிக்கொள்ளாதவனான நாம் யாதென்று வினவ நடுவே கறுத்துச் சுற்றிலும் வெளுத்தது அழகிய இரோகைகள் படரப்பெ ற்று விளங்குகண்களையுடைய அம்மாது சொல்லத்தொடங்கினாள். என்று (கரு)

எனையடைநதவாக்குப் பாதகம்போக்கி யின்பமாமுத்திவெக்குவதே
நினைவருமவிரத மென்றுயானினைநதே னினைநத்தற்கோரிடையூறு
கனைகடலுலகிற கலியினிலளவாக கடியபாதகம்பலபுரிவா
ரனைவருமடைவாரியானெவன்செய்கோவறைநதையுறுதியாகக்கென்றுள்

(இ-ள்) எனையடுத்தவநதவர்களுடைய பாவங்களை யொழித்தது சுகமய மான முத்தியைக்கொடுப்பதே நினைத்தற்கரிய விரதமென்று யான் எண்ணியிரு நதேன் அவ்வெண்ணத்திற்கு விரோதமாக ஒலிக்கின்ற கடலாற சூழப்பட்ட உலகத்தில் கலியுகத்திலே அனவுபடாத மகாபாதகங்களைச் செய்பவர்களியாவ

ரும் இவ்விடம் வருகின்றார்கள் யான யாதுசெயவேன இவ்விடம் வந்தவர்களுக்கு முத்தியென்று தேவரீர திருவாயமலராத வாக்கியத்தை உறுதிப்படுத்த வேண்டுமென்றனள் எ-று. (கக)

கன்னியேதனை விரும்பினையதையே கடவுளாபலருமுன்னொருநாட்
இன்னிவந்திறைஞ்சிவேட்டனரவாக்குத்தோலவியிலவவாங்கொடுத்தோ
மின்னினியீழிரத்தலாலுலகி லெத்துணைப்பாதகம்புரிந்து
மன்னிறிதசாரி னவையெலாமாற்றி வந்தருவவிழுமுழுதனித்தோம்.

(இ-ள) காசிதேவியே நீயெதைவிரும்பிக் கேட்டனையோ அதையே முன்னொருகாலத்தில் பலதேவரும் நிறைபூதுவந்து வணங்கிக் கேட்டார்கள் அவர்களுக்குப் பழுதினறி யவவாததைக் கொடுத்தனேம் இப்போது நீயும் கேட்டலால் உலகத்தில் எவ்வளவு பாதக்கு செய்துள்ளவர்களானாலும் உன்னைவாதிடுப்பார்களானால் அப்பாவங்களை டொழித்து முத்தியைத்தருகின்ற வல்லமைமுழுவது முன்கேக் கொடுத்தோம் அஃதன்றியும் எ-று (கஎ)

அன்னியதலத்திற் பாதகமாற்றி யடைந்தவாதமககதையறுப்பேன [ன்ற
றுன்னியிங்கமாந்து பாதகம்புரியிற் றுணர்ந்துயானசெயவதென்னென
பன்னியகால் வயிரவா தண்டம் பண்ணியபின்புநீகொடுத்த
மன்னியவளவா வினபினையென்றோ மறவளகேட்டுளமகிழ்ந்தாள்

(இ-ன) பிற தலங்களில் பாவஞ்செய்து இவ்விடம் வருவார்களானால் அப்பாவங்களை நீக்குவேன இதலத்திலிருந்து மகாபாதகங்களைத் துணிந்து செய்வார்களானால் யான யாதுசெய்யக்கூடுமென்று கேட்டனையாயின் காலவரை வா பாபத்திற்குத் தக்கதண்டனையைச் செய்தபின்னா நிலபெற்றுள்ளதும் அளவுபடாததுமாகிய முத்தியின்பத்தைத் தருவாயென்று கேட்டனையிட்டோம் அதைக்கேட்டு காசிதேவி மனமகிழ்ந்தாள் எ-று (கஅ)

சிறந்தமாகாசி வாழ்நாட்பாவஞ் செய்கரைத்தெறுகலிவருத்து
மறந்தவாவனைய காசியுட்கலியு மணுகுமோவெனினணுகாதா
லுறந்தசீவர்களாங் கிருந்துசெயமறமே யுறுகலியாயவருத்திடுமாற
பிறந்தவககலியை மாற்றுவானகால் வயிரவப்பெரும்பெயாததோளறல்.

(இ-ள) மேலான காசிதலத்தில் வாழ்பவர்களுள் பாவஞ்செய்பவர்களை கலிபுருஷன் வருத்தப்படுத்திவான் தருமமீட்காத அதலத்தில் கலிபுருஷன் வருவானோவென்று (உமாதேவியே) கேட்பாயானால் கலிவரமாட்டான் அக காசியில் வசிக்ரும் ஆனமாக்கள செய்யும்பாவமே கலிபுருஷ ரூபத்தைப்பெற்று துன்புறுத்தும் காலவரைவகடவுள் தக்கதண்டனைசெய்து கலிவடிவங்கொண்ட பாபத்தை நீக்குவான் எ-று (கக)

கஞ்சத்துச்சாம்பா கலந்திடப்படுகிற கவினறெனகையுளபொருளை
நெஞ்சத்துப்படிநின் மேலவாகாதது நேர்ந்திடல்கலந்திடப்படுகிற

கள - வது காசிதேவி வரம் பெற்ற அததியாயம்: ஈஅரு

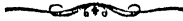
தஞ்சதுககிடைக்கு மதுபலவினுக்குஞ் சாதனமாமதேமுததி
யஞ்சதுககிடையா யுணரெனததெரிததா னருளுருவாகியபெருமான்.

(இ-ள) சரம்பராற சுததிசெயயின வெண்கலம் பரிசுததததையடைவது
பேரல, கையிலுள்ள பொருள்களை மனததிறகளாகமில்லாத சாதுககருகருக
கொடுத்தால் ஆதாவான சிதஞ்சதியைப் பெறுவார்கள அபபுண்ணியமே பல
வாயுள்ள சுகங்கருகருக காரணமாகும் அதுவே முததியினபததைக கொடுக்கும்
அன்னம்போலும் கடைபையுடைய உமையேதெரிவாயாகவென்று திருவருளவடி
வாகிய சிவபெருமான் திருவாயமலாதனா, எ-று. (20)

காசிதேவி வரம்பெற்ற வததியாயம் முற்றியது.

ஆக அததியாயம், கள-ககு, திருவிருத்தம், டுஅஎ.

திரு ச சிற ற ம ப ல ம.

பதினெட்டாவது காமகலி வரலா றுரைத்த வத்தியாயம்.

திருச்சிறம்பலம்

காசிமடத்தை முகமலாநதென செய்தாளவடகெனகட்டுணர்த்தாயப்
பேசியருள வேண்டுமெனப் பிராட்டி கேட்ப வெதிரினற
வாசிபயிலுங் காசிமகட் கறைநத்கதையொன றுண்டென்று
வாசிமறையாக கொண்டபிரான வகுத்துக்கூறத் தொடங்கினான்.

(இ-ள்.) தேவரீர் கொடுத்தவரத்தால், காசிதேவி முகமலாசுகொண்டு
யாதுகாரியஞ் செய்தனள் அவளுக்கு என்னஉறுதி வாக்கியத்தைக் கட்டினையி
டமர் (அடியேனுக்குத்) திருவாய மலர்வேண்டுமென்று பாரவதிதேவியார் கே
டக், அடுத்தோர்களை வாழச்செய்கின்ற காசிதேவிபணிநது என்னெதிரா நின்ற
பேரது அக்காசிதேவிக்கு யாவகூறிய கதை ஒன்றிருக்கின்றது அதை உமை
யேகேளென்று வேதத்தைக் குதிரையாக்கக்கொண்ட சிவபெருமான விரித்துச்
சொல்லத் தொடங்கினான். என்று. (க)

பேராநத கேதிரமாய்ப் பிறங்குரினபான வசித்தித
நீராநத மருளுடையார் தமக்கேகிடைக்குஞ் செயிமுழுதுஞ்
சாராநத வகவாரிப்பார் தமாட்டுஞ்ஞான றுந் கிடைப்பாரிது
பாராநத வுறிமறண்ட பாணிமதர் ணையிறமடுக்கும்.

(இ-ள்) நித்தியாநந்தத் தலவடிவாகவிளங்கும் உன்னிடத்துவந்து வசித்தல
மது கருணை நீங்காத அடியாராளுக்கே கிடைக்கும் எல்லாப்பாவங்களையுஞ்
செய்து அகவகார மேற்கொண்டவார்களுக்குச் சதாகாலமும் வசிக்க நேரிடமா
ட்டாது. உலகத்திலுள்ள பாவிகள் அதிகமாக வரத்தொடங்கினால் தண்டபா
ணிக்கடவுள் நமதுகருணையிறுமறடுக்க, வராது தடைப்படுவார்கள். என்று. (உ)

மன்னாகாசி நகாவசித்து மறையினொழுகுக நிறம்பிடுவோ
ருன்னுஞ்செயிரி னுறவருநதி யுனையுமெமையு மறந்திடுவா
பன்னுநதவததால் யோகத்தாற் பத்தியானமற் றுணையடைவார்
கொன்னுன்கொடும்பா தகமனைத் துங்குமைத்துமுத்தியடைவாரால்.

கஅ-வது காமகலை வாலாறுரைததவததியாயம். ரஅஎ

(இ-எ.) கிலபெற்ற கசிததலததில வாசஞ்செய்யபெற்றது (சிலா) வேதவிதிதவறி நிறைந்தகுற்றங்களிலுமுதி உனையும் எனையும் மறப்பாரகனிலா அததலததில வசித்து வேதங்கனா லெடுத்தரைக்கதக்க தவததிலும் யோ கததிலும் மெப்பபததியிலும் பழகி, அசகததைத் தருகின்ற மகாபாதகங்கனெல லாவற்றையு மொழித்து முத்தியடைவாரகன. எ-று (௬)

முத்தநினது மானமியங்கண் முழுதுங்கேடமெ பாதகமே
நகதலறிவி லாகொடிய நாகததமுநதி யிடாப்பவொ
சகதமுதனின் டிடப்பெற்றோர் தவாதவிருப்பி னினனையும்
நகதமடையா நம்மையும்பூ சித்துமுத்தி யடைவாரால்.

(இ-எ.) முதன்மையான (காபிப்பதியென்று பெயர் பெற்று விளங்கும்) உன்னுடைய மகிமைகளையாவுக கேட்டறிந்தும் பெருமபாதகத்தைச் செய்யும் அறிவிலலாதவாகன மகாரகங்களிலவிழுநது (தீர்க்ககாலம்) துயீரமுறுவாரகன. சாகதமுதலியுணை சமபத்தை யடைந்தவாகன, பேதியாத பேர்னபினுல உன னையும் அழிவற்ற நமனமயும் பூஜைசெய்து மோட்சகததைப் பெறுவாரகன.

என்றுபுகல வெனையடைவா ரியல்புகிறிது தெரித்தியெனக்
கன்றுசெறிகைக காசிககள் கரைந்துவேண்ட மனையாதி
துன்பொருளி லாசையிலரா சுருதியொழுக்கந தவறுதரா
வென்றுமிளிராம யோருளே விருமபாநின்ற மேனமையரா.

(இ-எ.) இப்படியென்று நாமதெரிவிகக தலவடிவாகிய வென்னிடமவநது வசிப்பவர்களுடைய தன்மையைச்செறிது தெரிவிப்பீரென்று வனையலணிகத கைகளையுடைய காசிதேவியிரயகி வேண்டுககொள்ள, வீடுமுதலாக பொருவகிய பொருள்களில் ஆசையிலலாதவரும் வேதவிதிகளில் தவறுதவரும், தீவீனையை வென்று விளங்கததக்க நமது பெருங்கருணையையே விருமபுகின்ற மேனமையு டையோரும் எ-று. (௭)

அளவாமது தலங்கடொறுஞ் சென்றுபோற்று மாவமுனா
ரளவாமேனமைத தீர்த்தங்க ளனைததுமரடி யமர்தருவா
ரளவாவருள்சா னம்புராணங் களனைதது மாய்கதிலொ
ரளவாததவத்தார பணியூண்டா ரடிமைசெய்வா ரிவாகண்டாய்.

(இ-எ.) அளவிலலாத நமது தலங்கடோறுமபோய துதிகரும் விருப்பமு டையவரும், அளவிலலாத மகிமையுள்ள தீர்த்தங்கனெல்லாவற்றிலுஞ் சென்று ஸநாரஞ்செய்பவர்களும், அளவுபடாத திருவருளவடிவாயுள்ள புராணங்கனெல லாவற்றையும் ஆராய்வரும், அளவிலலாத தவததினை (நமக்கு ஆலயமுதலிய) பணிவிடைசெய்பவர்களும், அகத்தடிமைசெய்பவரும் ஆகிய இவாகனெல்லாம் காசிதேவியாகிய உன்னிடத்துவந்து வாசஞ்செய்வதற்குரிய ராவாரகன. எ-று. (8)

இன்னும்புகலப் படுகதையொன நினைமேனட்ப்ப ததுகேட்டி
முன்னும்விதாப்ப நாடாளு முதல்வன்வீர சேனனெனப்
பன்னும்பெயரா னெஞ்ஞானமும் பதநிகிரத்தை மிகவளாப்போன்
மன்னுமனையா னமைச்சர்முதன் மறநோர்க்குமத் தகையினரே.

(இ-ள) இனிமேல நடக்கப்போகிற கதை ஒன்றிருக்கின்றது அதைக்கூ
றுவேன கேட்பாயாக யாவருஞ் சிந்திக்கத்தக்க விதாப்பதேசத்தை அரசாக்கி
செய்யும் வீரசேன மஹாராஜனென்பவன் நமமிடத்து அனபையும் வீசுவாசத்
தையும் அதிகமாகச்செய்பவன் அவ்வரசனுடைய மந்திரி முதலாயினோரும் அது
போலு, கலலொழுக்கமுள்ளவரோயாம். எ-று (எ)

அனையனமுனிவா சிலரடைய வனபிறபோற்றி யடிபணிந்து
புனையவினங்கு நம்பகவன் பொலியுநதலமெத தன்மாரும்
வினைய்மிருநதி ருரைத்தருள வேண்டிமெனவம் முனிவாருங்
கனையும்புகழ்சா தலமனைத்துங் கருதியீது தெரிந்துரைப்பார.

(இ-ள.) சில முனிவர்கள் அவவீரசேன மகாராஜனிடத்தவர, அவர்கள்
பாதங்களில் அனபோடு வணங்கித்துதித்து அன்பு செய்பவர்களுக்கு அருள்கி
ன்ற நமது சிவபிரான் வீற்றிருக்கின்ற தலங்களுள் விளக்கமாக இருப்பது யாது
கூடாதபுத்தியுள்ள பெரியோரோ உரைத்தருளவேண்டுமென்று கேட்க, அம்முனி
வர்கள் பெரும்புகழுள்ள தலம்ஹிமைகளெல்லாவற்றையுஞ் சிந்தித்துத்தெளி
ந்து இதைச்சொல்லத் தொடங்கினா, எ-று. (அ)

மன்னுவீர சேனனென மறையுமுணரா நம்பகவன்
முன்னுநின்ற பெருங்கலைக ளன்றதமென்று மொழிந்திடுவா
ரன்னுனவற்றுட் கலையொன்றோ டமர்வா னகிலதலங்களினு
மெனனமுரைப்போ மறையுமுள கலையோடமாவா னெழிற்காசி.

(இ-ள) வீரசேன மஹாராஜனே கேட்பீராக வேதங்களால் அறியப்பட
டாத நமது சிவபெருமானுடைய மஹிமையுள்ள கலைகள் சிந்திக்கத்தக்க அனே
க்கோடியென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். எல்லாத் தலங்களினும் அக்க
டவுள் ஒவ்வொருகலையுடன் வீற்றிருப்பார அழகிய காசிப்பதியில் எல்லாக்க
லைகளோடு மெழுகதருளியிருப்பா. ஆதலான அக்காசிப்பதியின் மகிமையை நா
ககள் யாதென்று கூறுவோம். எ-று (ஆ)

ஆயதிறத்தாற காசிக ரொன்றேயதிக மததலத்தே
மேயகிருமி கீடமா தேவனவடிவம் விளங்கியெழும்
பாயபுகழ்த தலமவசிப்போ பாவமனைத்து மொழிந்துயர்வார
தூயவதன்ச ருரைப்பரிதா லெனறுசிலசொற மனாமுனிவர்.

(இ-ள) ஆனபடியால் காசித்தலமே மேனமையுடையதாகும், அததலத்தி
லுண்டாகிய கிருமிகீட முதலிய எல்லாச்செய்துகளும் மஹாதேவர் வடிவமாக

கஅ-வது காமகலைவரலாறுரைத்த வத்தியாயம். ரஅந

விளங்கும். பரவிய புகழையுடைய அதலத்தில் வாசஞ்செப்பவாகன் பரவமு
தும் நீங்கி உயரவையடைவாரான பரிசுத்தமுள்ள அத்தலமறிமைபைசெலவ
தற்கிரதாமென்று முனிவர்கள் சிலபாகத்திற கூறினார்கள். எ-று. (க0)

அன்னபொழுதே காசிகை ரடையுமவாஞ்சை யுடையானு
மன்னனிருந்தா னவனுட்டு வாழ்க்கையுடைய ளொருதாசி
நன்னர்மனததாள் காமகலை யென்றுநவிலு நாமததாள்
பன்னவரிய காசிகைர்ப் பழமான்மியங்கள் சிலகேட்டு.

(இ-ள) அமமுநிவர்கள் கூறியபொழுதே காசித்தலத்திற்குப் பேரகவே
ணடுமெனகிற ஆசையுடையானு அவவீர சேனமகாராஜனிருந்தனன் அவவித
ரப்ப நாட்டில் வாழுகின்ற ஒருதாசி, காமகலையென்று சொல்லத்தரும் நாமகா
ணமுடையவள் நல்லமனமுள்ளவள் உணாபபதற்கரிய அருதித்தலமாகிய காசிப்
பதியின் மகிமையில் சிலவற்றைக் கேள்வியுற்று எ-று. (கக)

என்றுகாசி நகர்புகுவோ மென்றுகாசி நகர்வசிப்போ
மென்றுகாசி நகரூழுவோ மென்றுகங்கை யாடிடுவோ
மென்றுவிசுவே சனாததொழுவோ மென்றுசிவபுண் ணியத்துயாவோ
மென்றுபிறவித் துயரொழிவோ மென்றுகருதி யேககுறுவாள்.

(இ-ள) காசித்தலத்தை என்னைக்குப்போவேன அநநகரில் எப்போதுவ
சிப்பேன அககாசியை என்னைக்குப்பிரதக்ஷணஞ் செயவேன, கடிநாதீரத்த
தில் எப்பொழுது ஸநாநஞ்செயவேன விசுவநாதரை என்னைக்கு வணங்குவேன
சிவபுண்ணியங்களால் எப்போது மேனமையடைவேன பிறவித்துயரத்தை
என்று நீங்கப்பெறுவேன இவ்வாறுகக்கருதி யேக்கத்தையடைவாள எ-று. (கஉ)

அனையகாம கலையொருநா ளகத்தாரொடுஞ்சொல் லாதெழுந்த
துனையவொருநா சியையடையத் துணிந்துமுனிவர் விடைபெற்றுப்
புனையவொளிர்பொன முதற்றானம் பொறபராமறையோர் கொளக்கொ
நனையபொழில்சூழ் திருக்காசி நகரநோக்கி வழிக்கொள்வாள். [முகது

(இ-ள.) அவவண்ணமுள்ள காமகலை ஒருதினத்தில் வீட்டிலுள்ளவாக
ளொடுஞ் சொல்லாமல் விரைவாக எழுந்து ஒப்பற்ற காசித்தலத்துக்குப்போக
கிச்சயித்து அத்தலத்தின் மகிமையைப்போதித்த முனிவர் அதுமதிபெற்றுக்கொ
ண்டு விளக்கமுற்ற பொனமுதலிய தானப்பொருள்களை சாஸத்திர உணாசசி
யால் அழகுவாயகத் பிராமணர் விருமபிக்கொள்ளுமபடி கொடுத்த தேனறுளிக
வனந சோலைகள் சூழ்ந்த காசித்தலத்திற்குப்போகுமபடி வழிக்கொண்டனன்.)

ஆறுநடக்கத் துணிந்தாளா யைநதாறடிவைப் பாளப்போ
தூறுமெடுத்த பலப்பரவ மொன்றுநிலலா தொழிந்தகலு
மேறும்புகழ்மரப் பெருங்காசி யெய்தலொடுமுற பலபவத்துச
சேறுங்கொடிய பரவமெலாந தேய்நதுமாயநது சிதைதருமால்.

(இ-ள்.) வழிபடக்கத்துணிந்து காசியைவினைத்ததுகதா மடிவைத்தபோது, பிறந்தகாட்டொடுததுச செயதபாவங்கள் நீங்கிவிட்டன. இலக்குமி வசித்தற கிடமாகிய பெருமபுகழூன காசிப்பதியை அடைக்கமாததிரத்தில பஸிற்றவிய லுஞ்செய்த கொடுமபாவங்கள் யாவும் நாசத்தையடைந்தன, எ-று. (௧௪)

வள்ளங்கவறறும் பூண்மூலையாள் வயங்குகாசி யெய்துதலு
முள்ளங்குளிர மெய்குளிர வேங்குமணிகள் னிகைமூழ்கிக்
கள்ளமகல மறையோரகருக சையினுனவெ லாங்கொடுத்து
விள்ளமுடியா விரத்தியளாய் விரும்பியாங்கே தலைமுறித்து.

(இ-ள்.) தனக்கிணைந்ததை யவமறித்து ஆபாணங்களையணிந்த குசங்க ளையுடைய அக்காமகலை விளக்கமுறநகாசியையடைந்தபோது மனோதாபம் நீங் கவும் சரீரங்குளிரவும் மேலான மணிகாணிகையில் ஸநாநஞ்செய்து கணங்கத தை பொழிக்கும் பிராமணாக்களுக்கு கையிலுள்ள வெல்லரப்பொருளையுந் தா னஞ்செய்து, சொல்லஅடங்காத வீரத்தியுடையவரய விருப்பமுடன தலைமொட் டையிடடுக்கொண்டு எ-று (௧௫)

மந்தாகினிவண் புனனமூழ்கி வயங்குநீறு கண்மணியோ
நெதாரினற விருப்பினணிந் துலவாவனபு தலைகொள்ள
முநதாரமது தரிசனமு மூவாவினது தரிசனமூஞ்
சநதாவனமென மூலைத்தேரகாய் தவிராதாற்றி வருவாளால்.

(இ-ள்) ஞானவளத்தைத்தருகின்ற கங்காதீரத்தத்தில முழுதி ஒளியை யுடைய விழுதி உருத்திராக்கூதத்தை அகிகரிகின்ற அனபோடு தரித்து பேதிபாத பத்தியுடன நமமையும் உன்னையுந் தரிசித்துச்சந்தனக்கோலத்தையணிந்த அழகிய குசங்களையுடையமாதே இந்நியமங்களைத்தவிராதுசெய்துவருவாளாயினாள், எ-று.

தீராவருளி னெனைநகாததி தேவதேவ மாதேவ
பேராதொளிரித் தலத்தமரப் பெருஞ்சிரத்ததை மிகக்கொடுத்தி
யாராவமுதே யெனதுதிப்பா எழுவாள்விமூவா ணனைப்பாசொன
றோராதெழுந்து நடம்புரிவா னுருகியுருகிப் பாடுவாள்.

(இ-ள்) நீங்காக்கருணையால் அடிபேனைப் பாதுகாப்பாயாக், தேவர்களுக் குத்தேவராயுள்ள மஹாதேவரோ, ஒளிநீங்காத காசித்தலத்தில நானவரிக்க அதிக சிரத்தையைக் கொடுப்பீராக அளவுபடாத சுகத்தைத்தருகின்ற தேவாமிரதம் போன்றவரோ என்று துதிசெய்வாள், பிரிவுகேரிட்டால் யாதுசெயவேனென்று அழுவாள், சோரது விழுவாள், பிணைநகசெய்வாள், ஒன்றுஞ்சிறியாதெழு ந்து ஆடுவாள், நமமைவினைந்து கணிரதுருகிப்பாடுவாள், எ-று. (௧௬)

சொற்றவீனகுப் பரமானம் சொருபமான விவிங்கததை
முற்றவுணாந்தே னைந்தியோ சனையான மொழியாசல
முற்றவொருயோ சனையாமென றுரைப்பாளிதையா னடைந்தமையாற
பெற்றபேறு சொலம்பாறறோ வென்றுபெரிது பேசுவாள்.

கடி-வது காமகலை வரலாறுணாதத வத்தியாயம். ௪௯௧

(இ-ள) இத்தலத்தில் தூமரன் சொற்பமாக எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவலிங்கத்தினியலையை முழுதழகுநீர்தேன, ஐந்தியோசனை, நீளமும், ஒரு யோசனை பகலுமாக உணந்தென்று கூறுவான். இதை யான சமீபித்தத நரி சித்தமையால் நானடைந்த பிரயோசனத்தைச் சொல்லக்கூடியதோ வென்று யிஷு மெடுத்தரைப்பான். எ-று. (௧௮)

தீயபுரியும் பாதகாகாள் செகமோமோமும் புகழ்காசி
யாயதலத்தை யுடையோ வரியாதிபர்க் குபாசிகக
மேயவிசுவ நாதனடி விருமபித்தொழுதேத தெடுக்கோ
தூயபுரிந்து நிற்பிரேற நுயருண்டாமோ வெனச்சொல்வான்.

(இ-ள.) கொடுமையர் புள்ளவைகளைச் செய்யும் பாதகாகளே சத்தலோ கத்தர்மும் துதிக்கப்பெற்ற காசியென்கிறதலத்தைச்சேரவீரகளாக, விஷ்ணுமுத லாங்கு தேவர்களாலே உபாசனைசெய்ய விருமபி எழுந்தருளியிருக்கும் விசுவ நாதருடைய பாதங்களிலானபுனைவதுவண்ணங்கித் துதிப்பீரகளாக பரிசுத்தமாயிய சதகருமங்களைச்செய்து அத்தலத்திலிருப்பீரகளானால் உங்களுக்குத் தூயரமு ண்டாகுமோவென்று கூறுவான். எ-று. (௧௯)

காமாலையிவ வாறொழுநல் கண்டுநீயோ முனிவாருலத
தாமநறுமாபுல குழுனமாதாய்ச் சூசையெனும்போ தாங்கியிக
லெமமவிழைவாண முனபுகுவா யிணையநீயா பெயரென்னை
நாமமெதுமின நேயத்திற கெனநீவினவ வவணவிலவான்.

(இ-ள) காமகலைஎன்னுந் தாசி இவவாறு நன்னடையிலிருப்பதை நீயறி நது பிராமணாருலத்திற்பிறந்த மலரணிந்து விளக்கமுற்ற மல்ல அளகபாரததை யுடைய கண்ணிகைவடிவெடுத்து சூசையெனனும் பெயர்பூண்டு பேரினபத்தை விருமபுகின்ற அக்காமகலை முன்னே பிரசன்னமாகி இவவாறு தவஞ்செய்கின்ற நீயா உன்பெயரென்னை உனதுதேசம் ஏது என்று நீகேட்க அவனகூறுவான்.

செய்யநெறிசே ரொருவிதர்ப்ப தேயமவாழு மொருதாசி
வெய்யநாம லையென்று விளம்புவாரெற் கொருநாமம் [ழிக
பொய்யவாவிப் புன்னெறிபோய்ப் புரிந்தகொடுமபா தகங்கொ
தூயயவினைய காசிக நுறநேனுள்ள திதுவென்பான்.

(இ-ள.) சன்மராகத்ததை யுடையோ தனகிய ஒப்பற்ற விதர்ப்பதேசத் தில வாழுமின்ற தாசியாயி என்னை கொடியகாமகலையென்று சொல்லுவார்கள பொய்யப்போகுகளை விருமபிக கொடுத்தொழிசை செய்ததனால் வந்த மஹா பாதகங்கெல்லாம் விலகி நான் பிழைக்கும் வகையாக இக்காசித்தலத்தை யடைந்தேன இதுவே உண்மையாமென்று கூறினான் எ-று. (௨௦)

எனறொபாழுது பருவமுட னெழிலுமவாயநாய் குலத்ரும
மொன்றவியறறாய் தலைமழித்திங்குறுதற ருமோ வென்பாய்நீ

நினறவினவயா வைபுநிலையோ நிலையானோன்றே நிலையாக
நனறவாவினேனபழுதோ நங்காய்புகலென நவள்புகலவான்.

(இ-ள) இவ்வாறு சொன்னபோது யவ்வனமும் அழகும் வாய்நிறுக்கி
ன்ற நீகுலாசாரநடையை நடவாது தலையை முண்டிதஞ் செய்துகொண்டு
இவ்விடத்திருப்பது நீதியாமோவென்று கூறப்போகின்றனை உள்ளதுபோல் கா
ட்டுகின்ற யவ்வனமுதலியவைகள் நிலையாமோ சூப்பறறப்பொருளாகிய முததி
யொன்றே நிலையாகுமென்றுமதித்துஅந்நன்மையை விரும்பினேன அவ்விருப்பந
திதாருமே நீ சொல்லியருளவா யென்று அக்காமகலை சொல்லப்போகின்றான்.

இந்நகரம் கண்டனையே யிறுமபூதெனனை யுடையென்ப
யநதமிதா யைநதுகுரோ சதந்நளவாயப பரமானம்
சநதமுளதா யொளிரிவினக தனைககண்டேனென நவளுரைப்பான்
முாதவதற்கு நினக்குமவேற நுமையெனமொழிதி யெனபாய்நீ.

(இ-ள) இத்தலத்தைத் தரிசித்தனையே யாது ஆசசியத்தைக் கண்டனை
யென்று நீகேட்கப்போகின்றனை, லயமில்லாததாய், பஞ்சககுரோஃ தூரத்தள
வும் வியாபித்ததாய், பரமானம்சொருபமாய், வினங்குகின்ற இலிங்கத்தைத் தரி
சித்தேனென்று அவனசொல்லப் போகின்றான், காணப்பட்ட அவ்விலிங்கத்துக்
கும் உனக்கும் பேதமயாது சொல்லாயென்று நீகேட்பாய், எ-று. (உ௬)

யானுமெனது மிருப்பனவு மெனக்குமதற்கும் பேதமே
தேனுங்கனியும் பொருமொழியாய் தீயவவைதி ரதிற்பேதந்
தானுமுளதோ பரமவேறு தாமவேறென்று கருதுவாராக
கூனாதொலையா துறவளரு மொழியாதொருகா லமுநதுககம்.

(இ-ள) தேனையும் முககனியையு மொத்த வசனத்தையுடைய அம்மே ஆ
னமாவாகிய எனக்கும், தேக்குதலிய பிறப்பொருளுக்கும் பேதமாகும் பிறப்பொ
ருளை எனதாகப் பற்றுகின்ற கொடுமைநீங்கிலை பேதமிருக்கின்றதோ அபேத
மேயாம் பிரமமவேறு, தானவேறென்று நினைப்பார்க்குப் பிறவி அதிகரிக்கும்
துயரமும் ஒருக்காலும் நீங்காததாகும் எ-று. (உ௭)

அறிவிறசெறிந்தோ ரிப்பேத மறையாடைவர் ரபேதமே
செறிவிறகருதிச சிவதான தீர்த்தமபயில்வா ராவொர்
முறிவிறகொடுமபா தகநீங்கி முத்தராவா ரென்றுரைத்துக்
குறிவிறபுருவத் தாய்நீயா ரென்பாளுள்ளம் குவிராதுநீ.

(இ-ள) அறிவாலுயர்ந்த பெரியோர்கள் இப்பேதவர்க்கியத்தைக்கூறா
கள், அபேதானுபவத்தை யடைவார்கள் எல்லாவற்றையும் பிரமரூபமாக மதி
த்து உத்தமதானங்களைச் செய்வார்கள் சிவாலயத்தைத் தரிசிப்பார்கள் சிவதீர்த
தங்களுக்குப் போவார்கள் ஸநாநஞ்செய்வார்கள் மகாபாதகங்களை நீக்கி முததி
யடைவார்கள் என்று கர்மகலை எனபவன்கூறி விலகினைப்போலும் வளைந்த புரு
வத்தையுடைய அம்மையே நீடாரெனுகேட்பான், நீமனமிகுநது, எ-று. (உ௮)

கௌ-வது காமகலை வரலாறுகளைத் துதியாயம. ௧௯௩

சீராய வரதகார இகழப்பதியிறை கவையொடு
பாராய்கருணை சொருபமாயக காட்சிசொடுபபாய பார்த்தவளு
சீராயவணங்கித் துதிபுரிவா ணினதுவிரதங் கண்டாங்கி
யாராய்தரவந் தேனென்று சொல்லியருளி யகலுவாய.

(இ-ள்) உலகத்தாரால் ஆராயாததில் பப்புகின்ற கருணையே வடிவமாகிச்
சிறந்த அபயவரதங்களுள்ளகைகளோடு பகிழ்வுவயுடைய காதலமுள்ள பெ
ணவடிவமாகி காக்கித்தரப்போகின்றது அகநாமாலைப்பார்த்து முறையாகவணங்
கித்தோத்திரஞ்செய்வான் உலகுமெல்லிரதங்களைச்செய்து இரகமுற்று ஆராயந்
தருளவந்தேனென்று சொல்லி மறைந்துவிடப்போகி ன்றேன் என்று (௨௬)

பதிமுதிர்ந்த காமகலை பன்னாள் வவா நங்கமாரது
சித்திதருந் தாகினிநீ ராடிநமைஞ் செவிததுப
பொதியிருந்த பந்தமெலாம் போ கிநமமோ டொன்றரு
முத்தியடைவா ளென்றுரைத்தான முத்தப்புந் முழுமுதல்வன்

(இ-ள்) சிறந்த அன்புள்ள காமகலை செவிவாயால் நியமப்படுகிறது அந்
காசிப்பதியிருந்து அடித்தித்திகையுடையருளியைப் பார்த்துப் பந்தநில முழுவிந்
மைத்தரிசித்து முடியிருந்த ஆணவாதிபந்தங்களை மொத்தித்து, மமமோடு அபே
தமாகக்கலக்கின்ற முத்தியடையப் போகின்றாளுென்று பெரியோராலால் புத்த
தகக சாவபரிபூரணராகிய சிவபிரான் திருவாயமலார்தனா என்று (௨௭)

கரைந்தவார்த்தை செவியேற்றுக கைகள்ருவித்துக் காசிகள்
விரைந்துநடந்து தன்னிருக்கை மேவியமார்தான மலைமடநாய்
இரைந்தகடல்குழ் நிலையத தினையகாசித் திருநகரம்
புரைந்தகரு மொன்றுளதோ வென்று நமைடி மகிழ்பூந்நாள.

(இ-ள்) இவ்வாறு கட்டளையிட்ட சிவபிரான் திருவார்த்தையைக் காசி
தேவிகேட்டு இருகரவசையுய்வுவித்து விரைவாக நடந்துபோய் சூழ வரசல
த்தானதில் விருமபிவகித்தனள் இமாலயாஜமயரிபே ஒலிக்கின்ற கடல்குழ
ப்பெற்ற பூமியில் இத்தனமையாகசிறந்த காசித்தலத்திறு சமான்மஹிமை
யுள்ள தலம் ஒன்றிருக்கின்றதோ வென்று திருவாயமலார்தனா உமாதேவியு
வகிகூராதனா என்று. (௨௮)

காசிககொன றொருதலமுங் கங்காந் தொன றொருபுனலும்
பேசியடங்கா விசுவேச னென்றுபெயர்கொ ளொருதேயும
வாசியருள்வா னெப்போது மன்னியிருப் வறியாது
சிககாகெ லாமருந்தித் திரிவாரொனமீட் டிஞ்சொற்றன.

(இ-ள்) காசிப்பதியென்று ஒருதலமும், கங்காநதியென்கிற ஒரு நீர்த்த
மும், சொல்லக்கடந்தாத் மஹிமையுள்ள விசுவநாதனாகின்ற பெயர்பெற்ற
ஒரு தேயவமும் மோக்ஷலாபத்தை யருளுமபடி எககாலத்திலும் நிலைபெற்ற

ருகக இவ்வுண்மையினைப்பறியாது ஜீவகோடிகள் இழிந்த காகமெல்லர்வற்றிவ
மழுந்தித்திரிகின்றார்களென்று சூதமஹாமுனிவா மேலுரு சொல்லத்தொடங்கி
னா. என்று (௨௯)

என்குது முனிமுனிவி லெல்லாமுனிவ ருங்கேட்ப
நானாவினா எவருவந்து நன்றாயிருந்த திககாசி
யொன்றுமகிமை யினனுந் புரையாககுறையு முரைத்தருடி
கன்றுதலைநீர் தரவென்று கரைநதாரமுனியுங் கடடுகொக்கும்.

(இ-ள.) இப்படிமென்று சூதமுனிவா களிப்புள்ள சமஸ்ததமுனிவருங் கே
டகும்படி செய்வையாசக கட்டளையிட்டனா. அமமுனிவர்கள் விருமபி இக்காசி
யின மகிமை கொடபாகவிருங். ஹம் இன்னும் இதன மகிமையைத் தேவரீர் திரு
வாயமலாந்து எங்கள் மனோவருந்தத்தைத் தணித்தருளுவீரென்று பிரார்த்தித்த
னா. அதைக்கேட்ட சூதமுனிவா சொல்லத்தொடங்கினா. என்று. (௩௦)

காமகலை வரலாறுரைத்த வத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் எவர்கு திருவிருத்தம், சுகள.

திருத்திறமபலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தொன்பதாவது வீரசேனன் முத்தி பெற்ற அத்தியாயம்.

—

திருச்சிற்றம்பலம்

காசிமான்மியம் கேட்டுக்கூத்திலவைத்
தாசிலாதுவிதாபப நனநாண, நிற
தேசிஞானவீர சேவனெனுமனான்
முகமவாழகை துறங்கமுபனறான்.

(இ-ள்.) விதாபபதேசத்தை விதியாக அரசாட்சிசெய்யும் முதலுள்ள வீரசேனமகாராஜன் காசித்தல மகிமையைப் பேர்பேரால் கேட்டு மனத்தில் நீங்காது வைத்திருநதாலால் நாலாவிதக்கடிமமாக வியாபித்திருக்கும் உலகவாழ்க்கையைத் துறக்கும்படி முயற்சித்தனன். எ-று. (க)

மானமிசுருயா மைநதனெனுமபிர
சேனனுக்குத் திருமுடி நம்பு
ஞானதன்மனை யாளொடுமனபொடு
மூனநீக்கவி முத்தமால் நற்றனன்.

(இ-ள்.) பெருமைபிறகிறத பிரசேனனெனுமும் குமாரனாக மந்திரிஷேகருசெய்வித வ நீதிவழுவாது அரசாளுமபடிசொல் மனதுபொத்த மனையாளோடும புறப்பட்டுப் பிறவியை யொழிக்கின்ற காசிப்பதிக்கு அன்புடனவாதுசேருதனன். எ-று. (உ)

வருணமூழ்கினன் வணபுகழ்ச்சேசவன
நிருமுனசென்று திகழ்தாபபுகிந்துப
பரததீர்த்த முமுகிநடுபபகற
கரிசிலாமணி கன்னிகைமுழுகினான்.

(இ-ள்.) வருணசங்கம தீர்த்தத்தில் ஸ்ரீமாதசெய்து வியாபித்த புகழையுடைய சேசவன சநிதியிறசென்று அந்நியுயிர்வகப் பூசைசெய்து பின்னர் பரததீர்த்தத்தில் முமுகி உச்சிக்காலத்தில் களைய மற்ற மணிகளையெல்ல ஸ்ரீமாதசெய்தனன். எ-று. (ங)

மன்னுசீர்விசு வேசாமலர்ப்பத்
மன்னபூரணி யமமைதிருவடி.

யுன்னியேததியொண மாதவாகேசவா
பொன்னடிததுணை யுமபுகழநதேத்தினன்.

(இ-ள.) நிலைபெற்ற சிறப்புவாய்ந்த விசுவநாதருடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளையும் அன்னபூரணித்தாயார பாதங்களையும் சிந்தித்துத் துதித்து ஒளியுள்ள ஆதிசேசவருடையவும் பெரியோர்களுடையவும் பொன்னடோன்ற திருவடிகளை வணங்கித்துதித்தனன். எ-று. (௪)

அன்னதான மருங்கல தானநற
சொன்னதானந தொகுபுகழ தானமு
னென்னதானமும வேதியாழ தீந்தனன
கன்னதான பாரிளுடை யண்ணலே

(இ-ள.) மதகீர்பெருஞ் சன்னதையுடைய யானையை நாடாததும் வீரசேனவரசன வேதமறிந்த பிராமணர்களுக்கு அன்னதானத்தையும் அரிய பூஷணதானத்தையும் சுவனதானத்தையும், கூட்டமாரை கோதானத்தையும் மறறுமுள்ள எல்லாததானங்களையுந் செய்தனன். எ-று. (௫)

பொறி யடக்கிப் புகலும் புலனொரு
நெறிநடத்தி நிகழ்தரு மன்னவ
னறிவினிரிபு நாமாதரு நானேயிற
முறிகொளகாம கலைவந்து கூடினாள்

(இ-ள.) தத்தம் உரிசனிரசெல்லாது ஓடிநிரியங்கையடக்கி அறிவை விவழியே நடத்தி விளங்குகின்ற வீரகோனமஹாராஜன் அறிவாலுயராத சாதுக்களோடு இவ்வாறு வசிகுமடோடு முதலிலுக்கியததில் மாறாதகாமகலை யென்பவளவந்து கண்டனன். எ-று. (௬)

வந்தகாம கலைநடா மன்னவன
சந்தமாராதவ கோலந் தெரிந்துதான
முத்திவயுப சார மொழிந்தன
னிந்தநாளிவ நென்னசெய்கின றாயென்றான.

(இ-ள.) தன்னிடமவந்த காமகலையிடை அழகுநிறைந்த தவக்கோலத்தை வீரசேன மன்னவன்பார்த்து மேலான உபசாரவாரத்தைகூறி இதலத்தில் இப்போது யாது செய்கின்றனோ யென்றனன். எ-று. (௭)

பதய்யோடென பதிகுப பணிசெயதுஞ்
சித்திசாலவி முத்தந தெரிசித்தும்
புத்திமேவும் புராணங்கள் கேட்டுமொண
முத்திமேவ முயலுகின்றே நென்றான.

(இ-ள.) அன்போடு எனது நாயகனுக்குத் தொண்டிசெய்தும், மோட்ச சித்தியைத்தருகின்ற காசியைத்தரிசனஞ்செய்தும், விவேகத்தை விளக்குஞ் சிவ புராணங்களைக் கேள்வியுற்றும், அருள்விளங்குகின்ற முத்தியைப்பெறுவதற்கு முயல்குகின்றே நென்றனன். எ-று. (௮)

கக-வது வீரசேனன் முத்திபெற்ற அததியாயம். ரகௌ

எனறபோது விதாபபத் திறையவ
னென்றினபதி யாருறு பேபொவ
னன்றவாவின் னுனவில வாயெனரு
கன்றினறி யககாம கலைசொலவாளா.

(இ-ள்) இவ்வாறு சொன்னபோது விதாபபதேசாதிபதியாகிய வீரசேனவரசன் உனக்குத்தகுந்த நாயகனயார அவர் நாமகரணமயாது அனைக்கேடகவிரும்பினேன தெரிவிப்பாயென்று கூற. மனோவருத்தமில்லாத காமகலை கூறுவாளா. என்று (க)

ஆனறவேதமு மாகம முமபயன
ரோனறமேவு புராணமுஞ் சொற்றவ
னெனறகாதலி னெங்கு மிருப்பவ
னானறவுள்ளத் தொதுங்குத விலவவன்.

(இ-ள்) பொருள நிறைந்த வேதங்களையும் ஆகமங்களையும் சரியை யாழியபயனகள் தோன்றத்தக்க புராணங்களையும் திருவாய்மலராதவா உண்டாகிய பேரன்புடன் எவ்விடத்து நிறைந்திருப்பவா, ஆராயாததையும் உள்ளத்தைப் பிரியாதுவசிப்பவா, என்று (க0)

அளவிலாற்றல னுன்றவா சொற்றறி
மளவிலுமத தன்னபா கெளரியவ
னளவிலிராற்றிய னறபுதன சிறபா
னளவிலாந் குணங்க ளமைநதவனா.

(இ-ள்.) அளவுபடாத வல்லமையுள்ளவா பெரியோரால் எடுத்த தரைக்கத்தக்க அளந்த நாமங்களையுடையவா அளபுசொகிறவா னுங்கு எளிமையானவா அளவிறந்த புகழுள்ளவா ஆனந்தமேவடிவமாயுள்ளவா ஞானநீலாந் பரப்பிரமமாயுள்ளவா அளவுபடாத உத்தமகுணங்களுள்ளவா என்று. (கக)

பெண்பிள்ளையிற பெட்டவா காண்கிலான
கண்டுநோமொழிக கனலியோரா பரித்தான
விணடுவாறறொழு விசுவ நாதனே
யணடுமென்பது யென்றறை தள்ளரோ.

(இ-ள்) மனைவிமக்களிடத்துப் பிரியமவைப்பவரால் காணப்பட்டாதவா, கறகணடினேப்போலும் மதுரமயாயாத வார்த்தைகளையுடைய உமாதேவியாரை வரம்பாக்கதிலுடையவா விஷ்ணுதேவரால் வணங்குதற்குரிய விசுவநாயகரோ எனனைப்பிரியாத பத்யென்று கூறினா என்று. (கஉ)

மன்னனுள்ள மகிழ்ச்சி யுடையன
யன்னனைத்தெரி வாரொவ டாழிநாய

நன்னரோதுக வென்றன னன்றெனுக
கன்னனமென்மொழிக காமகலை சொலவாள்.

(இ-ள்) கேட்ட அரசன களிப்படையும் உள்ளத்தினையுடையனாகி, அம் மஹாநுபாவனைத் தெரியத்தக்கவர்கள் யாவா ஆராயநத ஆபரணங்களணிந்த காமகலையே நலமாகக் கூறுவாயாக வென்றனன். கருமினது இரதம்போலும் மதுரவாகியறகளையுடைய அக்காமகலை நலந்தென்று சொல்லத்தொடங்கினன். எ-று. (கங்)

வேதநீதி விடா துடைப பறறினோ
போதவாகமம் புந்நிதெளிந்தவ
ரோதவாயநத புராணங்க ளோரபவா
தாதமாராக முநலிய சாரபவா.

(இ-ள்) 'வேதங்களிலே விதித்தவீதியைத் தவறாது அநுஷ்டிப்பவர்களும் அறிவேவடிவாகிய ஆகமங்களை புத்தியிற் றெளிந்தறிபவர்களும் பாராயணஞ் செயதற்குரிய பதினெண் புராணங்களையும் ஆராய்பவர்களும் தாசமரக்கமுத லியவற்றையடைபவர்களும் எ-று (கச)

சிவதலங்க டொறுஞ்சென்று போற்றுவாரா
சிவனியற்றிய லீலை தெளிபவா
சிவனையாதரிப பாட்கனபு செய்பவா
சிவன்னனமுஞ் செவியின் மசிப்பவா.

(இ-ள்) சிவபெருமான வீற்றிருக்கின்ற தலங்கடோறுஞ்சென்று வணங் குவோரும் சிவபெருமான செயத்திருக்கின்றாடல்களைத் தெளிந்தறிபவர்களும் சிவபெருமான விருமபும அடியார்களுட்குப் பத்திசெய்பவர்களும் சிவநாம ம்களைக் காதில் நிறைப்பவர்களும் எ-று (கடு)

யந்தபாச முழுமையும் பாற்றினோர்
வந்ததேபெற றுவககு மதியினோ
கந்தமாகுழற காரிகை யாழுலேச
சந்தமாபிற றழுவுத் னீத்தவா.

(இ-ள்) பாசபந்தங்களை முழுவதும் நீக்கினவர்களும் கிடைத்தபொரு ள்ளல திருத்தியடையும் அறிவுடையோர்களும் வாசனைநிறந்த கூந்தலையுடைய மடவார்களுகளை அழகியமார்பிற றழுவவேண்டுமென்னுமாசையை யொழிந்தவர்களும். எ-று. (கசு)

சாதுநீமையா தாசுகு மிராகமுற
கோதுநீத்தவர் கோணை வழிச்செலு
மேதுதீநந்தம் தினறி யிருப்பவா
காதுபாதிக்க காற்றியமாபவா.

கக்-வது வீரசேனன் முததிபெற்ற அததியாயம். ௩௯௯

(இ-ள.) சாதுததன்மையுடையவாகனும் வாழிகின்ற ஆசைமுதலிய குற
றமொழிந்தவாகனும் பாபவழியிற் செலுத்துகின்ற தீயகனம்மொழிந்து அக
கனமவினீவின்றி யிருப்பவாகனும் கொலலுதற்குரிய தீவினை நீங்கியிருப்பவா
கனும். எ-று. (௧௭)

காசிகாசி யெனச்சொலந் கற்றவா
காசியேபொரு ளென்று கருதுவோர்
காசிமாநதி யிறகலந் தாடுவோர்
காசிசூழும் விரதநகைந் கொண்டவா.

(இ-ள.) காசிகாசியெனவிற திருநாமமாதிரத்ததைச் சொல்லுமபடி கற்று
க்கொண்டவாகனும் காசித்தலமே உண்மைப்பொருளுென்று மதிப்பவாகனும்
காசியிலுள்ள மகத்தான் கங்காநதியையடைந்து முழுகுப்பவாகனும் காசியில்
யஞ்சுகுரோசப்பிரதக்ஷண விரதத்தை அனுஷ்டாடிப்பவாகனும். எ-று. (௧௮)

இன்னரோமுத வியாருந் தெரிப்பவா
மன்னாமன்னவ வென்றனண் மன்னவ
ன்னவனறனை யானுந் தெரிவனோ
நன்னரோதென வோதுவ ணங்கையே.

(இ-ள.) இப்படிப்பட்டவா முதலாகிய உத்தமாகன யாவாரலுந் தெரியத்த
க்கவராவார. அரசமகரசராயுள்ளவரே என்றுசொல்லிய காமாலேவாரத்தையை
வீரசேனவரசன் கேளவீழிற்று அத்தபாமையுடையாரை நானறியக்கூடுமோ நல
மாகச் சொல்வாயென்றுகேட்க அமமாது கூறுகின்றனன் எ-று. (௧௯)

விந்தமாலவரை வாழொரு வேட்டுவன்
சூந்தமாதிகைர் கொண்டி திரிபவ
னெந்தநாளு மிருங்கொலை யாற்றுவான்
வந்தபேரை வழிப்பறி செய்பவன்.

(இ-ள.) முன்னடந்த ஒருகதைசொல்வேன கேட்பீராக) பெரியவிந்த
மலையில் வாழுகின்ற ஒருவேடன், கைவேலமுதலிய ஆயுதங்களைக் கையிற்பிடி
த்துத்திரிகின்றவன், எப்பொழுதும் மகத்தான் கொலைசெய்பவன், வழிவந்தவர்
களை யடித்துப்பொருள் பறிக்கின்றவன் எ-று. (௨௦)

ஒருகினத்தி லொருவன் மேவுழிப்
பொருவிவரமறை யோராளிர் போந்தனர்
திருவிலானெதிர் சென்று மறித்தனன்
வெருவினாவர் மேலெவன் செய்வரே.

(இ-ள.) ஒருநாள் ஒரு காட்டிற்போரும்போது சமானமில்லாத சில
பிராமணர் வழியேவந்தார்கள மூடஞயி இவவேடன் எதிரோபோய அவர்
களைப் போகவொட்டாமற்றித்தான அவர்கள் பயந்தார்களேயன்றி வேறே
யாதுசெய்வார்கள். எ-று. (௨௧)

உளளயாவு முனக்குக கொடுக்கின்றேன்
கள்ளமில்லா கலப்புறுங் காசிகு
மௌளயாஞ்செல விட்டிடு வாயெனில
வள்ளலாருளைப் போலென்று வாழத்தினா.

(இ-ள்) கையிலுள்ள பொருளையாவும் உனக்குக்கொடுத்து வீடுகின்றேன்,
வஞ்சனையிலலாத பெரியவர்களாலே அடைதற்குரிய காசித்தலத்துக்கு நாங்கள்
தடையின்றிப்போக விடுவாயானால் உன்னைப்போலுபகாரஞ் செய்பவர்கள்
யாவருளென்று ஆசுவதித்தார்கள் என்று. (௨௨)

காசியென்று கரைந்தொற கேட்டலும்
பாசினீத புனலிற படிற்றினு
வாசியுள்ள தெளிந்தது மாண்புற
மூசிரான முகிழ்த்தது வேடறகே.

(இ-ள்) அவ்வேதியா காசியென்றுசொல்லிய வாக்கியத்தைக் கேட்டவள்
வில திருடனாகிய வேடனமனது பாசினீவரிய தண்ணிரைப்போல தெளிந்தது
மாக்கிமையுள்ள புண்ணியபாவங்களைப் பகுத்தறியும் நல்லுணர்ச்சி தோன்
றியது. என்று. (௨௩)

ஐயரேயடி. யேன்கொலை யேழுதல
வெயாபாவம் விடாது புரிந்துளே
னுய்வாறெறி யோது திருப்பணி
செய்யயானொடா வேனென்று செப்பினு.

(இ-ள்) சுவாமிகளே அடியுடனேன கொலைமுத்தலாகிய கொடுமபாதகங்களை
கிரந்தாஞ் செய்திருக்கின்றேன இனிமேற் பிழைக்கும்வழியைத் திருவாய்மலர்
வீரர்களாக சாதுக்களாகிய தங்களுக்குப் பலிவிடைசெய்யும்பொருட்டே யான்
பினொடாந்து வருகிறேனென்று கூறினன். என்று. (௨௪)

கருடுவேதியா காசித்தெம் மொடுநீ
வருதியோவென்று வாய்மலர்ந் தாரொது
புரிதியென்று புகலினும் போற்றுவன
பரிதிபோல வந்தீரென்று பன்னினு.

(இ-ள்) அவ்வந்தனா, கிந்தித்துக் காசித்தலத்துக்கு எங்களுடன நீ வரு
வாயோவென்று சொன்னார்கள் எந்தப்பணி செய்யும்படி. தாங்கள் கட்டளையிட
டாலும் அவ்வாறே செய்வோக என்று அஞ்ஞானவீருளாக கெடுக்கத்தக்க சூரி
யனைப்போல எழுந்தருளினீர்களென்று கூறினன். என்று. (௨௫)

அன்னதேலுடன் வாவென் றழைத்தனா
சொன்னபோது தொடர்ந்தனன வேடனு
க்ன்னாநீழலி னடுகைப் போதொடு
பின்னர்மேயவற மாதொடு மேசுவார்.

கக-வறு வீரசேனன் முத்தியடைந்த அததியாயம். உாக

(இ-ள்) அபபடியானால் எங்களுடன் காடுக்கு வருவாயாகவென்று அவ்வாறானதைத் தாங்கள். அவ்வாறானதைக் கேட்டவேடன் அவர்கள் சாயலைப் போல பின்னெதொடர்ந்து கைகளில் மலரெடுத்துக்கொண்டு வருவதை அப்பெரியோர் பார்த்துக்கூறுகின்றனர். எ-று. (15)

நல்லந்தமமொடு சேருத இனினி
நல்லதை லெவ்வாறென்று நாடுத
னல்லசாததிரக கேளவி நசையுற
னல்லமாததலஞ சேறன விறறிடல.

(இ-ள்) நல்லவாசனோடு கூடுதல் இனிமேலடியேன் நற்குணமுடையது நல்லவாறென்று மந்திக்குந்தல், மேலான சாததிரகனை போடும்படி இச்சைடைத்தல், மகிமையுள்ள சிவஸ்தலங்கையடைதல், அதன்மனமொழிக் கூறுதல் எ-று. (16)

புனிதமான வுணவு புதிதெடல
புனிதமார் விடயத்தைப் போருதல
புனிதவானவா போற்றும் புராதனன
புனிதமார்ப்ப பதிடு பொருத முதல.

(இ-ள்) புனிதமான ஆகாரங்களை விதிவழியே அருந்தல்தனது நாலததைப் பரிபுத்தமடையிற் சரீர்த்தல், உயர்ந்ததே நாகர சூழ்கின்ற பழையோனையெவிரானது சுத்தமறிததை திருவடிக்கு அன்புசெய்தல் எ-று (17)

இன்னசாத ருத நாமசுதி யெய்மிடு
மன்னதெயத வையுமெய்ஞ் ஞானமு
மன்னமற்றது வாயத்திட வாயத்திடும்
புன்னமற்றொளிர் பேரினப் புத்தியே

(இ-ள்) சாதகிரங்களையறிய இயன்றான ஒழு சத்தால் சிந்தித்தியுண்டாகும் அசத்தத்தியால் சத்தியஞானவழிகடைய சத்தியஞானம் நினைபதையடைதல் அபேதமாக விளங்குகின்ற பேரினமெனறு முத்தியானது கைவசமாகும். எ-று. (18)

எனறுகூறி யிருந்தவ வேதியா
கனறுவேட னெடுவாடி தேகினா
செனறுகாரியைச் சேர்ந்தனர் பாதகங்
கொன்றுதிர்க்குப் கொழுங்கன்கை யாடினா.

(இ-ள்) இவ்வாறுசெல்லிப் பெருமை வாயாத துறையுள்ள அநாதைகள் முன்செய்தபாவத்தை எண்ணிவருகுகின்ற வேடனோடு விரைவாகக் காந்தலத்தையடைந்து மகாபாதகங்களைப் பேரகியமுஞ் செய்காதாதத்தில ஸநராஞ்செய்தீர்கள். எ-று. (19)

வேதநாதனை விசுவநாதனைப்
பாததாமரை போற்றிப் பணிந்தனா
சீதமேவவா சோபகையுற றுனுமெயப்
போதமேவப் புரிநதன னப்படி.

(இ-ள.) வேதங்களுக்குத் தலைவராயுள்ள விசுவநாதருடைய திருவடித்தா
மரைகளை வணங்கித்ததித்தாராகக் கருணையுள்ள அப்பெரியோர்களை யடைந்த
அவவேடனும ஞானமுண்டாகத்தக்க கலநியமங்களை அவவேதியரைப்போற்
செய்தனன். என்று (106)

இந்தவாறு சினனாள் கிருந்தன
பந்தபாசம் பறித்து ரானந்த
நந்தமுத்தியை நண்ணினன் வேடுவன்
சந்தவேதியா தாமிறும் பூதுறறா

(இ-ள.) இவ்வண்ணமாகச் சிலகாலம் இத்தலத்திலிருந்து பாசபாதங்களை
யொழித்து அவவேடன் ஆனந்தமதிகரிக்கின்ற முத்தியடைந்தனன் சாந்தனன்
முள்ளவேதியா ஆச்சரியங்கொண்டாசன் என்று (107)

வேடுவற்கும் விலகிவெம் பாதக்
நாட்டுமுத்தியருளிய நாயன
வாட்டுமைமொழி மன்ன நின்கரு
ஞட்டுதனமையி லையமு முண்டரோ.

(இ-ள.) வழிப்பறிசெய்யும் வேடனுக்கும் மகாபாதகங்களைவிலக்கி நிலை
பெற்ற முத்தியருளுகின்ற விசுவநாதா பஞ்சேந்திரியங்களை யடக்கத் தவருசெ
ய்கின்ற அரசருய உமக்குத் திருவருளபாலிக்கின்றதன்மையில் சாதேகமுண்டா
ருமோவென்று சாமகலை கூறினன் என்று. (108)

என்கூறி யிருந்து சினனாள்
டுன்றுவிசுவநாதன் றுணையடி
நன்றுபோற்றி நவிலரு மாநந்த
மொன்றுமுத்தி யுறறொளரு மங்கையே.

(இ-ள.) இப்படியென்று வீரசேனவரசனுக்கு உறுகூறி, சிலகாலங்காசி
யில் வசித்த திருவருளவடிவராயுள்ள விசுவநாதா உபயபாதங்களையும் நலமாக
வணங்கிச் சொல்லுதற்கரிய ஆனந்தத்தைத் தருகின்ற முத்தியை அக்காமசலை
யடைந்தனன். என்று (109)

வீரசேன னிவவிம்மித னோக்கியே
சாரமாகத் தவாதுசெய பத்தியா
லாரசிசுவநாத னடிமலா
வாரமிடிக மனையொடுஞ் சோந்தனன்.

கக-வது வீரசேனன் முத்தியடைந்த அததியாயம் உரங்

(இ-ள) விதாபபதேசாதிபதியாகிய வீரசேனமகாராஜன் காமகலை முத்
தியடைந்த ஆசசரியத்தைப்பார்த்து பேதியாமற் சிவபத்திசெயதுவிகவநாதர்
திருவடித்தாமனாயை அனபு மிக்கபத்தினியோடும் அடைந்தன்ன எஹு. (நடு)

வந்தீயாரும் வறிய ராகாவண
நந்தமவிசுவ நாத னருளியே
யெந்தநாளு மிருத்தலீற காசிதான
சந்தமராசிவ லோளு சரதமே.

(இ-ள) தமமிடம் வந்தயாவாகனும் பிறவியடையாவண்ணம் நமது விசு
வநாயகர் திருவருள்பாலித்து எககாலததிலும் வீற்றிருப்பதால் இக்காசித்தலை
தை அழகுவாய்ந்த வெல்லோகமென்று கூறுவது சத்தியமாகும். எ-று. (நடு)

வீரசேனன் முத்தியடைந்த வத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அததியாயம் கக-க்கு திருவிருத்தம் காட்டு.

திரு ச லீ ற ம ப ல ம.

உய : வது புராணிகரியல் புராதத அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திண்ணியவுலகிற கதிபெற்றகேது சிரவணமச்சிர வணத்திற
கண்ணியவேது மறைமுடிப்பிரானசீ ரணைதருபுராண மப்புராண
நண்ணியவிருப்பிற கூறுவோர கேட்போரயததகுமிலகாணமுழு துந
தண்ணியகுணதது முனிவசாற்றென்னச சாற மிடலுற்றன்னஞ்சுதன.

(இ-ள.) வலிமைதங்கிய உலகத்தில் முததியடைதற்கேதுவாயுளது வே
தாரத் விசாரணையாகும் அவ்விசாரணைக்குளது சுகிரஜடாத்ராரகிய சிவபி
ரானது நெறப்பைக்கூறுவன புராணபாராயணமாகும் அப்புராணங்களை ஆ
வலோடு வாடிப்பவர்கள், சேட்பவர்களுடைய இலககணங்கள் முழுமையும்
சாரத்தகுணதையுடைய சூழ்மகாமுனிவரோ தேவரீரகட்டளையிடவேணுமென்று
சவுரகாதிமுனிவரகேட்க, சூதமுனிவா சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (க)

ஆதிநாளவாத ராயணமுனிவ நம்பிகா பதிப்புராணங்க, மடிலா
வுரைப்போர தமைநனிவிருத்தி செய்தன னினனுமப்புராண, மோதி
யாத்ரவிற கூறுவாரககமல னுவந்தரு ளவுமவரங்கொண்டான, சோதி
யாரகருணை யுயிர்ப்பொருட்டதுபோற சொல்லுவாரகருணையுமாதோ.

(இ-ள) பூரவகாலத்தில் வேதவியாசமகாமுனிவா பராவதிராயகராகிய
சிவபிரானுடைய புராணங்களை விதிவழியாகத் தெரிவிப்போர்களை விருத்திசெ
யதுவந்தார். அன்றியும் அப்புராணங்களை வாசித்து விருப்போடு போதிப்பவ
ருக்கு மகாதேவா பிரியத்துடனானுகிரகம் செய்யத்தக்க வரங்களையும் பெற்றுக்
கொண்டார் சிவபிரானகருணை ஜீவகோடிகளுக்கு உபயோகப்படுவதுபோல
புராணரகசியங்களை போதிககின்றவருடையகருணையும் அவ்வாறாகும். எ-று. (உ)
பாதகாபதிதா காமுகர்மூலகரா படிநானோ யானருளோபர்
மேதகுருணமி லினையரும்விருமப விரித்துரைப் போன்புராணிகளுங்
காதல்செய்புராணக கேளவியாலெவரும் கரிசறு முததியினபடைவ
ராதலிற்புராணக கேட்பவாபலாகுமறைபவன்பெருங்குருவாவான்.

(இ-ள.) பாவிகள், ஜாதிசமய ஆசிரமநிலைகடந்தவா, காமிகள், மூடர்கள்,
பெயயவா, வியாதியாளர், உலோபா, இழிகுணத்தையுடைய இவர்களெல்லோ

உய்-வது புராணிகரியல்புணர்த்த அத்தியாயம். உளஞ்

ரும விரும்பிக்கேட்கும்படி விரித்துக்கூறுவோன புராணிகளுக்கும். மேலு மே
லும் விருப்பத்தைத்தருகின்ற புராணசொவணத்தால் யாவரும் கனகமறமோ
டசுகத்தைப்பெறுவார்கள, ஆனபடியால் பலருக்கும் பயன்படுவதாகப் புராண
ங்களை விரித்துக்கூறிப்பவனே மேலான ஆசிரியனாவான். எ-று. (க)

குலனருடையவங் கொள்கைமாமேனமை கோதிலாக கலைப்பிறெளிவு
வலனுயர்ச்சிப்பிற கடனொவனமை வறப்பினும் வளந்தாரோற்றம்
கலவியவைபவ கழிதரப்புகறல் கலந்த வறத்திறுநகடியா
துவவரும்பயனென்கொடுத்திடலெவருமாவதுமேற்கொண்டிருப்பபு

(இ ள்.) குலவாணம், கருணையுள்ளவனும், தெய்வபகதியுள்ளவனும், மே
னமையுள்ளவனும், குற்றமற்ற தூல்களிறபழகிய தெளிவுள்ளவனும், போதிகி
ன்ற வாக்கியங்களுக்கு போதுமாண் மேற்கொள்காட்டி நிலைநிறுத்தும் வல்லமை
யுள்ளோனும், கேட்கின்றவாசெய்யும் உதவிகுறையினும் அவர்களுக்கும் பேதி
யாது போதிப்பவனும், சோததியுள்ளவனும், உண்டாகியசாதேகமநீங்கும்படி பல
நியாயங்களால் விளக்குபவனும், மனவருத்தஞ்செய்வார்களுக்கும் பேதமின்றி
பெரும்பிரயோசனத்தைக் கொடுப்பவனும், யாவரும்பிறந்து மேற்கொள்ளத்த
க்கூறியுள்ளவனும் எ-று. (சு)

பெண்டிபிள்ளைகளபா லுறுநசைதவிர்ந்துப் பெருகுநற கருமத்
துசிரத்தை, கொண்டுநின்றியற்றிப் பின்ப தூழுவுங்குறிபெறக குறி
த்துரைத்திடுதன், மண்டுபறபலாரகும் பரசிவதியானம் வயங்குறப
போதித்தன்னரை, யுண்டுபண்ணுதன் மறநிவைமுத்தரபலவு முடைய
வனபுராணிகளுவான்.

(இ-அ) மனைவிககளிடத்துவைத்த பேராசையொழியும்படி போதித்து
பின்பு சறகருமங்களில் சிரத்தைவரும்படிசெய்து அதனமேல நிலையைத்தெரிவித்து
அச்சறகருமங்கள் வருவத்தக்க யோகசமாதியில் அழுந்தும்படி செய்பவனும்,
நெருங்கியபலருக்கும் பரசிவசநதனை நிலைபெறுவதாகப் போதித்து ஈவாராககந
துள் நிறுத்துபவனும் இவைமுதலிய உத்தமகுணங்களபலவும் உடையவனாகிய
ஒருவனே புராணிகனென்று சொல்பவனாகும். எ-று. (டு)

பாதகமெவைக்குங் காணுமாக்கப் பாரிச வியங்கவாவிருப்ப
மேத்குமயலார மனைவியர்ப்புணர் விரும்புதன் முடியுடைத்தாதல்
காதரமயக்குங் கடுமபழிமுதலாக கரிசுக ளனைத்தையுங்கடித்து
பூதரசசிலையான றிருவடிக்கனபு பூண்டவா புராணங்கேட்டிடுவோர்.

(இ-எ.) எல்லாபாதகங்களுக்கு மூலமாகிய அனனியாபொருளை விரும்
புதலையும், அனனியிற் மனைவியைக் கூடவேண்டுமென்றெழுகின்ற விருப்பத்தை
யும் சோமபலடைதலையும், அச்சத்தையுண்டாக்கும் பிதரபழிகுதல முதலிய

பாவத்தொழில்கள் எல்லாவற்றையும் ஒழித்து மேருமலையை விலக்கவுடைய மகாதேவாதிருவடிகளில் அனபுஞ்சுண்டவர்களே புராணங்கேட்பதற்கு அதிகாரி யாவார்களா. எ-று (சு)

இருவாதமியல்புஞ் சொற்றனமளவா விரும்புக முக்கியவர்க்கர் ,
மருவியசீட ரிடத்தொருகாசி மானமிய வாஞ்சைமேவியதோ
வொருவியதோவென றுயநதுபதேச முஞ்றுவ ரொன்றுமாயாதுரா
திருவியதததாத் திரோயாசாரதாராகுத்திருந் துபதேசஞ்செய்திடுவோ

(இ-ள) புராணம்போதிப்பவா, கேட்பவராகிய இருதிருத்தோரிலக்கணங் களையுங்கூறினோம் அளவுபடாத பெருமபுகழையுடைய யாக்கியவாக்கரா தமது மாணக்கரிடத்து ஒப்பற்ற காசித்தலத்தமகிமையைக் கேட்கவேண்டுமெனனும் ஆசைநிரம்பியதோ நீங்கியதோவென்று ஆராய்ந்தறிந்து ஆசையுள்ள மாணக்கரா களுக்கே உபதேசஞ்செய்வா ஞானசம்பத்துள்ள தத்தாத் திரோயா அடித்தமாணக காகுணங் குற்றம் விசாரியாது காரிககியத்தை உபதேசஞ்செய்து வருவாரா. (எ)

திருந் துபதேசம் பெற்றமாணக்கர் தீமையார் றுவரென்றோடும்
பொருந் துமாரியற்கேபொருள்குறித்தேனுமபுகழ்குறித்தேனுமவே
ருசு, வருநதிறமற்றை யெதுகுறித்தேனு மருவுப தேசஞ்செய்திடுவா
ரிருநதிறனழிக்குமபெருந் துயாடைவரெண்ணிலாபபெருநதவமுனிவீர்.

(இ-ள) திருத்தமான உபதேசத்தை சற்குருவினிடத்தில் பெற்றதோகள பாவஞ்செய்வாரானால் அப்பாவம் ஆசாரியனாயடையும் பொருள்குறித்தாவது புகழ்குறித்தாவது வேறுசாராயுள்ள எவைகளைக்குறித்தாவது உபதேசஞ்செய்வா ர்களானால் பெரியதவத்தை யழிகத்தக்க அதிக கிலேசத்தை யடைவாராக அள வில்லாத தவமகிமையுள்ள சவுனகாதி முனிவர்களே. எ-று. (அ)

மாதவாபுகழு மிதிலைமாநகர்வாழ மன்னவன் சனகனென்றொருவன்
கோதகலகாசி மானமியங்கேட்கு குணங்கெழு விசுவநாயகரை
மேதகவுபாசித் திருந்தனனதனால் விரத்திமேன மேலுமுண்டாயிற்
முதலிறகுரவ நெங்குளானென்றே யாயநதினி திருநதன்னமா.

(இ-ள.) பெரியோர்கள் புகழ்தற்குரிய மிதிலைமாநகரத்தில் வாழுகின்ற சன கராசனென்று போபெற்ற அரசன களங்கமற்ற காசித்தலமகிமையைப் (பெரி யவர்களால்) கேள்வியுற்று அததலத்தில் வீற்றிருக்கும் விசுவநாயகரை திடமாக உபாசனைசெய்து வந்தனன் அவவுபாசஞ் பலத்தால் மேனமேல் வைராக் கியம் பிறந்தது. அதனால் பரம்பொருளை யுணர்த்தும் ஆசாரியன் எங்கே நேரிடப் போகின்றானென்று விசாரித்திருந்தனன். எ-று. (சு)

ஊனமார்பவஞ்சவாழ்க்கையினகப்பட்டுமலுவாபிறம்பிறப்பொழியா
ரீனமாரதனை யொழித்தவரொழியா வினபமா முத்திபெற்றிருப்பார்

உடு-வது புராணிகரியல்புரைத்த அத்தியாயம். ௨௩௪

தேனவாமலங்கள் மணிமுடிஞ்சு செய்யகோல் செலுத்திமாஞ்சால்
மானதாதாதிற புரப்பதிற்றுக்க மகலுமோ வென்றருவருப்பான்.

(இ-ள்) தெளிதிநிறைந்த பிரபஞ்ச வாழ்க்கைக்குட்பட்டு அலைவார்கள்,
ஜனமரணத்தைக் கடக்கமாட்டார்கள். இழிவுள்ள அவவாழ்க்கையை விட்ட
வர்களே நீங்காத இன்பவடிவாகிய முததிபெறுவார்கள். வண்டுகள் விருமபத்தக்க
மாலிகையணிந்த மணிமகுடந்தறித்துச் செங்கோல் செலுத்திப் பெரியஉலகத்தை
ஆவலோடு அரசாட்சிசெய்வதால் கிலேசம் நீங்காதென்று அவவரசாளுநர்
அருவருப்படைந்தான். எ-று. (௧0)

தேடியபொருளில் வெறுப்புடையானாய்த் தெண்டினாகொழுத
திடுகங்கை, யாடியமறையோ காசிவாசஞ்செய யருந்தவா முதலி
யோத்தேடி, நாடியபதினா ஸ்ரீமபசுமணிப்பூணக்கபொன னாடை
முறபிறவும், பாடியவிருப்பிற் கொடுத்தன்னைதனும் பற்றறத்தறுப
பதுகுறித்தோன.

(இ-ள்) சம்பாதித்த அகண்டசம்பத்திலும் வெறுப்படைந்து தெளிவுள்ள
அலைகளையுடைய கங்காதீரத்தத்தில் ஸ்ரீமஞ்செய்து வந்தவேதியாகளையும், காசி
தலத்தில் வாசஞ்செய்யும் பெரியோர் முதலானவர்களையும் ஆராய்ந்து கண்டு
அவர்களுக்குப் பதினாயிரம் பசுக்களையும், இரத்தினபூஷணங்களையும் திரவியங்க
ளையும் வஸ்திரமுதலிய பிறபொருள்களையும் பேரன்போடுகொடுத்தான் எல்லா
பற்றுக்களையும் துறந்தவிடுமபடி உத்தேசித்த அச்சன்கமகாராஜன். எ-று. (௧௧)

அதுதெரிந்தடைந்தா னாகியவாகக் னவனடிதொழுதெழுந்தடிகேண்
முதுபுகழமுறையினமுடிபடியேறகுமொழி தரவேண்டுமென்றிரந்தா
கதுமெனவவனும விடையவாதனையிற் கலவுறாதிருகுநிறகனறிப் [ன்.
பதியினமறெவாகுப் புகல்வதென்றுள்ள படியுபதேசித்தானன்றே

(இ-ள்) சற்குருகாட்டம் வைத்திருக்கும் சனகராசனிடத்து ஆகியவாக்கா
வந்தனா வந்தவருடைய திருவடிகளில் வணங்கியெழுந்து சுவாமிகளே பெ
ரும்புகழுள்ள வேதாந்தத்துணமையை அடியேனுக்கு உபதேசித்தருளவேண்டு
மென்று குறையிரந்தான். பிரபஞ்சவாதனையில் பற்றுதிருக்கின்ற உனக்கல
லாது உலகத்தில் வேறேயாவார்களுக்கு உபதேசிக்கத்தக்கதெனுகட்டளையிட்டு
அவ்வாசிரியரும்விரைவாக உளவாறு உபதேசஞ்செய்தனா. எ-று. (௧௨)

தனியுபதேசம் பெற்றபின்னான சனகனென ஞ்ஞருமெயாபூண்டு
முனிந்ருமவத்தையனைத்தையுங்கடந்துமுடிவிலாவானந்தம்பெற்றுக்
கனிதருகாசி மானமியங்கேட்ட காரணத் தாலிதுபெற்றே
னனியுலகுளளீரியாவருமனையேநயநதுகேட்டிடுமினென்றுணாப்பான்.

(இ-ள்) மேலான ஞானோபதேசத்தை ஆகியவாக்கரிடத்துப் பெற்றபி
ன்னா ஞானசன்கமகாராஜனென்று ஒப்பற்ற திருநாமத்தைக்கொண்டு வெகுளி

யை விளைவிக்கும் எல்லா அவஸ்தைகளையும் ஒழித்து நித்தியானந்தத்தைப்படை
ந்து மனதையுருகச்செய்யுங் காசித்தலமகிமையைக் கேள்வியுற்றகாரணத்தால் இச
சுத்தையைடைந்தேன் உலகத்திலுள்ள (நண்பர்களே) நீவாயாவரும் அக்காசி
மகிமையை விரும்பிக் கேட்பீர்களென்று அச்சனகவரசன் கூறிக் கொண்டிருப
பான். எ-று. (க௯)

மன்னியசீவன முத்தனாய்ச்சனகன வதிதா விந்தமால்வனா
யோ, முன்னியகுகைவாயருநதவம்புரிந்தமுனிவாகோனெனுநததநா
த்தியோயன, பன்னியபுகழ்சா னருமதாதீரம பறறிவீற்றிருநது நால
வருணத, துன்னியபலாககு மோங்குபரிடதத் துண்மையைத்தெளித்
தினிகிருந்தான்.

(இ-ள்) அச்சனகமகாராசன நிலைபெற்ற ஜீவனமுத்தனாகி மிகிலையில
வசிக்கிருந்தான். பெரிய விந்தமலைக்குகையில் அரியதவனாகியிருந்த முனிவா
கோமானாகிய தத்தாததிரோயா பெருமபுகழ்மைந்த நருமதா நதிக்கரையில் வசி
த்து பிரம் ஷுத்திரிய வைசிய சூத்திரசென்னும் நான்குவருணத்திலுள்ள பலரு
க்கும் மேலான உபரிடதமுடிவிலுள்ள உண்மைப்பொருளை யுபதேசித்து இன
பத்துடனிருந்தான். எ-று (க௯)

சேகறுபுகழ்சா லாகசியவாககன் றிருந்திய தவத்தத்தாததிரோய
னாகியவிவராற் காசிமானியங்கேட டருமறை முடிபினையுணர்ந்து
போகியபந்த பாசமுள்ளவராயப பொருவரு மவததையிலவராய
மோகமிலானம் சொருப்போயாகி முழங்குபே ரின்பமுறிருந்தான்.

(இ-ள்) குறமற்ற பெருங்கோத்தியுள்ள யாகசியவாககா இருத்தமான தவ
ததையுடைய தத்தாததிரோயா ஆகிய இவர்களால் காசிமானியங்களைக் கே
ள்வியுற்று அரியவேதாந்தத்துட்பொருளை யறிந்து அனாதியே சம்பந்தித்துள்ள
பாசங்களை யொழித்து சமானமற்ற அவஸ்தைகளைக்கடந்து, இச்சையற்ற பிர
மரிஷ்டடாகளாகி அனேகா பேரின்பானுபவத்தை அடைந்திருந்தார்கள். எ-று.

அநெதவாகுணங்க ளாயந்துபதேச மருளினு மாயதரானுண்மை
கொடுக்கினுங்காசி மானியமுணர்ந்து குலவிய புண்ணியப்பேற்று
விடுக்கெனென நின்றிவிடையவாதனைநீத தியாவருமுத்தராயிருந்தான்
விடுப்பருங்காசி நினைத்தலுமவாபான மேவுவ ளன்னபூரணியே.

(இ-ள்.) அதேதமாணகருடைய குணங்களை ஆராயந்து ஆகசியவாககா
உபதேசித்தாலும் குணகுறமங்களை ஆராயாது அவ்வுண்மைப்பொருளைத் தத்
தாததிரோய உபதேசித்தாலும் எல்லோரும் காசித்தலமகிமையை நிகுது அத
னாலவந்த புண்ணியபலத்தை முன்னிடே விஷயவாசனையொழித்து அவஸ்தை

உய்-வது புராணிகரியல் புரைத்த அத்தியாயம். ௨௩௯

ததிரய துன்பங்களைக்கடந்து முதலியின்பத்தைப் பெற்றிருந்தார்க்கு விட்டினை குதறகரிய காசித்தலத்தை யாசினதிகுகின்றார்களோ அவர்களிடத்து அன்னபூரணித்தாயாரா எழுந்தருளி தரிசனம் கொடுப்பா எ-று (௧௬)

அன்னபூரணியே லகிலநாயகனபோ லம்மையு மப்பனுமில்லை பின்னலவராதிரையகங்கைபோற்றித் தமபிறகருமுப்புலன ததுமில்லை யென்னயாமுரைப்போங்காசிபோற்றலமற நெவவகையண்ட ததுமில்லை, முன்னருமனைய காசியைநினைப்போ மூடரா புழுலவதுமில்லை

(இ-ள்.) விசுவநாதரைப்போல பிதாவும் அன்னபூரணியாரைப்போல தாயாரும் எப்புவன்ததிலுமில்லை நெருங்கிய அலைகளையுடைய கங்காதீர்த்தம் போல திரிலோகத்திலுமில்லை யாம் யாதெனறுகூறுவோம் காசியைப்போல் மிக மையுள்ள தலம் எந்த அண்டத்திலுமில்லை சிறதனைக்கரிதாகிய அக்கரையை நினைப்பவர்கள் மூடர்களாகி பிறவியில் உழலவது ஒருக்காலுமில்லை. எ-று. (௧௭)

ஆனந்தசொருபி யாகியவெங்கு என்னபூரணி யினைத்தழுவி யானந்தகான மெனுமபெயாக்காசி யகிலநாயக நெனுமளவா லானந்தருப னடியராயுள்ளா ரமாதரு மிடந்தொறுமனுதி லானந்தருப மாகவேயருளவா னத்தள வுரைக்கமுற்றுவதோ

(இ-ள்.) ஆனந்தவடிவமுடைய எனது தாயாராகிய அன்னபூரணியாரை வாழ்பாகத்திருத்தி ஆனந்தகானமென்று பெயாபெற்ற காசித்தலத்தில் விசுவநாதர் அளவுபடாத ஆனந்தவடிவராயிருத்தலின் காசியில் வகிகுகின்ற அடியவா உள்ளத்தோடு மெழுந்தருளி அவர்கள் ஆனந்தவடிவமாகும்படி திருவருளபாலிப்பா, அவவாறு அருளசெயவது அளவுபடாது. எ-று (௧௮)

விருப்பமாகாசி விசுவநாதன் விளங்கரு ளாதலினையு, பருப பதம்களைப் பராமுமுதின்று பரிந்தருள புரியுநறருயைத், திருப்பதா தொழுவாருளருளையொளியாயத்திகழதருமன்னபூரணியைக், கருப பயமிரித்துப்புரந்தருளவிசாலகண்ணியைத்துதிசெயலவேண்டும்

(இ-ள்.) கிறைந்தபிரியமுள்ள காசித்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் விசுவநாதருடைய கருணையே திருமேனியாக்கக்கொண்டு இமாச்சலாச்சுமாரியாகி எல்லா அண்டங்களையும்பெற்று அவவண்டங்களிலுள்ள உயிர்களிடத்துப் பிரியம் வைத்துத் திருவருளபாலிக்கின்ற நல்லதாய்போன்றவரும் திருவடிபையவணங்கும் அடியார்கள் உள்ளத்தில் விளங்குகின்ற அன்னபூரணியாரும் பிறவிப்பயத்தையொழித்து அருள செய்கின்ற விசாலாக்கித் தாயாருமாகிய பாதேவதையைத் தோத்திரஞ்செய்யவேண்டும். எ-று (௧௯)

இந்நிரனயமான முதலியபலர்க்கு மெண்ணரும் பேரருணைக்க முநதற்கெடுத்துப் புரக்குநறருயே முவுலகேத்துமோ முதல்வி

பந்தம்ற்றவரோ பரவிடப்படுவாய் பார்ப்பன பிளியநாயகியே
யந்தயிலகாசி னளமபதிசேந்தி யடியனேற புரத்தலுன்கடனே.

(இ-ள) தேவாகரசன, பிரமன, திருமால் முதலாயிடுபலருக்கும் அளவிற்
கத கருணையுள்ள கோகத்ததை முன்னேகடாட்சித்துப் பிணை அவர்களைப்பாது
காததுவருமொதாவே, மூவுலகத்தாரும் துதிக்கத்தக்க ஒப்பற்றபரதேவியே, பந்த
மொழிகத பெரியோர்களால் வணங்கப்படுபவனே, மேலாகிய சிவபெருமானுக்கு
இன்பவடிவமுள்ளமாதே லயமில்லாதவளப்பங்களைபுடைய காசித்தலத்தை யடி
யேன அடையுமாறுசெய்து பாதுகாப்பதுனது கடமையாகும் எ-று. (உ0)

அங்குசபாசம வேலொடுகுல மைங்களைமலரொடு கழைவில,
சங்குசக்கரமே மணிவடஞ்சிருக்குத்தரித்தெலா வுயிர்களுமபுரப்பாய
கவருலும்பகலு நினனடிக்கனபே கசிவிலாக கடையனேறகருளிப்
பொங்குபேராளாற காசியிலவாசம் புரியுமா புரிந்திடல்வேண்டும்.

(இ-ள.) அங்குசத்தையும், பாசத்தையும், வேலாயுத்தையும், சூலாயுத்த
தையும், பஞ்சபாணங்களையும், கரும்புவில்லையும், சங்கையும, சக்கரத்தையும்,
உருத்திராக்ஷமாலையும், கிருக்கையும், பத்துக்கைபிலுந்தரித்து எல்லாச்சீவாக
ளையும் பாதுகாக்கின்ற பரதேவியே, இரவும், பகலும், உனது திருவடிகளையுஞ்செ
ய்து மனங்கனியாத இழிஞ்ஞையி எனக்குத்திருவருளசெய்து உனது கடாட்சத்
தால் நான் காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்யுமாறு பிரியமவைத்தருள வேண்டும். ()
எனறுதோத்திரஞ்செய்திறந்திடுவாருக்கெண்ணிய வெண்ணியங்கெ
யதுவ, கன்றுதலொழியக் கவகைசூழுகிடந்த காசிமாவாசமுமபலிகுரு
மொன்றுதாரகமந திரமிடையுற்றென றுருவகையருளலுமாரு
நன்றுதேர்ந்திடுமின்னென்றுரைசெய்தா னலத்தகு சூதமாமுனிவன.

(இ-ள) இவ்வாறு துதிசெய்து அவரவா இருக்குமிடங்களில் மரணத்
தை யடைகின்றவா நினைத்த புவனங்களில் திவ்யசரீரங்கிடைத்து நானாவீதகங்
களையும் ஆனுபவித்து மனோதாபத்தை யொழிப்பாரா கங்காதிசூழாத பெருமை
வாய்ந்த காசித்தலவாசமும் கோரிமே அதத்தலத்தில் பிறவித் துன்பமொழியுமாறு
சிவபிரானால் உபதேசிக்கப்படுகின்ற தாரகமநதிரோபதேசமும் சித்திக்கும் செள
நகாதிமுனிவர்களே இவைகளைச் செவ்வையாகத் தெரிந்தறிவீர்களென்று
சூதமொழிவா கட்டளையிட்டனா. எ-று. (உஉ)

புராணிகரியல புரைத்த வத்தியாய முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் உய்க்கு திருவிருத்தம் அளவு.

திருச்சிறுமபலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்தோராஹது புண்ணியகீர்த்தி முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

—*—

திருச்சிற்றம்பலம்

வாதாராயணன பாதம்போற்றியே

யோதன மேயினர் போதமாதவர்.

(இ-ள) ஞானசம்பனனாகளாகிய சவுக்காதி மகாமுனிவர்ள வேதவியா
சுருடைய திருவடினேச(நிந்தித்துத் துதித்துச்)சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (1)

ஐயகாங்கனை,சூய்யு மாறொரு
பெரயயின மாககதை,மெய்யினோ தென்றார்.

(இ-ள.) சூதமகாமுனிவராகிய ஐயரோ காவகன கடைத்தேறும் வண்ணம்
உண்ணையுள்ள ஒருகதை உபதேசிக்க வேண்டுமென்றனார். எ-று (2)

என்று போற்றலு,நன்று நன்றெனது
அன்று வானகுணக, குன்று கூறுமரல்.

(இ-ள) இவ்வாறு துதித்துச்சொன்னவளவில் நல்லதென்று சமமித்து
பரிசுத்தமுள்ள உத்தமகுணங்களை நிறைந்த மலைபோலும் சலனமில்லாத சூதம்
காமுனிவர சொல்லத்தொடங்கினார் எ-று (3)

காசி மானிய, மாசிலா மணி
பேசு கேணும், தாசு தீரவே.

(இ-ள.) களங்கமில்லாத இரத்தினம்போற பிரகாசிகும விசுவநாத ரு
முத்தருளிய காசித்தலமிகமையை உங்களைப்பற்றி இருக்கும் ஆணவாதிருற்றங்
கள் ஒழியுமவிறந்தெரிவிக்கின்றேன எ-று. (4)

சூரவனபத்தியும் விரதமேனமையுஞ்
சாதமேயினு ரூவாகேடகவே.

(இ-ள) ஆசாரியபக்தியும், மேனமையுள்ள விரதமும், சத்தியமும், ஞா
னமும் உடைய சவுக்காதிமுனிவர்கள் கேட்கும்படியாக. எ-று. (5)

முத்தி விரதென்ற, கொத்த மானியஞ்
சித்த நன்குடைச, சத்தர் கேட்பவா.

(இ-ள) முத்திக்கு விதைஎன்று சொல்லத்தக்க காசித்தலமநியமையை
நினமலசித்ததையுடைய சாதகர்களே கேட்பதற்குரியாரவர்கள். எ-று. (6)

காசி யுள்ளாக, காசி கேட்குகா
காசி காணுக, காசின முதநரோ.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தைச் சிறிதப்பவரும், அத் தலத்தின் பெருமையைக்கேட்பவரும், அத் தலத்தைக் (கண்குளிரப்) பார்ப்பவரும் களங்கமற்ற முத்தியடைவார்கள். எ-று. (எ)

காசி மான்மியம், பேச வேராந்தவர்
விசுமத ிஞ்ஞறி, ிஜ்சம் வைபவரோ,

(இ-ள்) காசித்தலம் கிமையை விளங்கச்சொல்லுமாறு அறிந்தவர்கள் விலக குதற்குரிய மறஞ்ஞறினிடத்து ஆசைவைப்பாரோ (வைபவர்கள்,) எ-று (அ)

முன்னை நாளையின, மன்னுவர்னவர்
துன்னுதானவா, நன்னர் கூடியே.

(இ-ள்.) பூவகாலத்தில் கிலைபெற்றதேவர்களும் நிறைந்த அசுரர்களும் கலமாகக் கூடிக்கொண்டு. எ-று (ஆ)

விலங்கன மததரா, வலங்கொண்ணமன்
யிலங்கு தூணென, வலநாச் சோத்தியே

(இ-ள்) மததரகிரியை மததரக்கொண்டு இருளை வெற்றிகொள்ளரும் பூணை சுகிரஞ்சிய தூணிவிடத்து வாசுகியென்னுங் கயிறறினால அழகுபெறச் சோத்து எ-று. (க)

விடலி லாதுதேரம், படல்கொளாதமு
துடல விராவப்பாற, கடல கடைநதனா.

(இ-ள்) மத்தியில் விடாமலும், யாதொருகுற்றமும் சம்பவியாமலும் சுகிர றனுடைய அமிரதசீரம் உராயும்விதமாகத் திருப்பாறகடல கடைநதனாகள். (க)

எனனை யானுடை, யனை பர்களு
ரினன்னுட டிறந, துன்ன மேவலால்.

(இ-ள்) எனனையடிமையாகவுடைய தாயாராகிய உமாதேவியை இடப் பாகத்திற்கொண்டிருக்கும் சிவபெருமானது திருவருளவல்லபத்தினாலே (கஉ)

மணிதன் மந்திரி, யணிபு மாமகள்
பிணியிலாப பசுத, தணிவில் வான்சுதை.

(இ-ள்.) கவுஸத்துவமணியும், தனமந்திரியென்னுந் தேவபண்டிதரும், விஷ்ணுதேவா திருமாயிலாதிரிகபபெறும் பெருமையுள்ள திருமகளும், வியா தியற்ற காமதேனுவுன்னும் சுரபியும், குறைவுபடாதது பெருமையுள்ளதுமா கிய அமிரதமும் எ-று. (கங)

இனையதோனறின, வனையகாலையில்
வினையமாகலாந, துனையமுண்டதே.

(இ-ள்) இவ்வாறுயுள்ளவைகள் அத்திருப்பாறகடலில் உண்டாயின அந்த காலத்தில் விசித்திரமான ஒருகலம் வினையாகவந்தது. எ-று. (கச)

உகவது புண்ணியகீர்த்தி முத்திபெற்ற அத்தியாயம் உளவிக

**அன்னதோர்நதுமா, னன்னர்மாதென
முன்னா நின்றன, னின்னநீரவே.**

(இ-ள்.) அதையறிகத் விஷ்ணுதேவர் அநிருபமுள்ள மோகினியாகத்திரு
வருகென்கண்டு அக்கலகத்தைமரற்றுமபடி பிரசன்னமாஞா எ-று. (௧௫)

**சிதைவின்மோகினி, யிதையமெண்ணுரா.
பதைகொடானவர், கதைமறந்தனர்.**

(இ-ள்.) மேனமேலவளாவென அழகுள்ள மோகினியைப்பார்த்து துடிது
டிகெனற அசுரர்கள் மனநிலமுநதச்சிநிதித்து அமிரத்ததை மறந்தார்கள். (௧௬)

**பரவுவான்கதை, விரவுவானாகொண்.
டராவென்றுண்பொழு, திராகுவென்பவன.**

(இ-ள்.) துதிகத்தக்க உயாவுள்ள அமிரத்ததைக்கூடியிருந்த தேவர்கள்
கைக்கொண்டு அரகரவென்று சிவசிகந்தைசெய்து உண்ணுகொல்லத்து இராகு
வென்னும் பேருள்ள அசுரன். எ-று. (௧௭)

**பரவுதேவாபோற, சரவினமேவியாக்
கிரவினுண்பொழு, துரவுவார்கதிர.**

(இ-ள்.) துதிகத்தக்க தேவர்களைப்போல வடிவமெடுத்த வஞ்சனையாக
வந்து இராததிரிகாலத்தில் அமிரதபானம் செய்யும்போது கூர்ந்தமதியுள்ள சூரிய
தேவா எ-று. (௧௮)

**காட்டவோநதுமால், வீட்டவாளராக
கூட்டமாகியோ, யோட்டமேயினு**

(இ-ள்.) இராகுவென்னும் அசுரன் தேவர்களைப்போல வடிவமெடுத்தவனாக
வந்துண்பதைக்காண்பிக்க, விஷ்ணுதேவா தண்டித்தபோது அவவிராகு சாப்ப
வர்களாக வடிவமெடுத்தவனாக ஓடத்தொடங்கினான் எ-று. (௧௯)

**பரவுகாசியி, னுரவுமேவுற
விரவுபெற்றியாற, கிரகமாயினு.**

(இ-ள்.) எல்லோருநதுதிகப்பெற்ற காசிப்பதியையடைந்தபோது பேர
றிய விளங்கியகாரணத்தால் நவகிரகத்திலொன்றானது எ-று. (௨௦)

**ஆயினுனபுடைப, பாயினானவா
மேயினாசுரை, தீயதூட்டுவான.**

(இ-ள்.) நவகிரகத்தில் ஒன்றாகிய அந்த இராகுவினிடத்து அசுரர்கள்
விரும்பிப்போய அவவிராகுவை மதுபானஞ்செய்யும்படி முயற்சித்து எ-று. (௨௧)

**நல்லதிசுகரை, வல்லதன்மையாம்
புல்லகண்டமபோன, மெல்லமாந்தெனறார்.**

(இ-ள்.) இக்கள் நன்மையுள்ளது சரீரத்துக்கு உறுதியெய்வது சருகரை
யைப்போல மெல்லவாக உண்பாராகவென்றார்கள். எ-று. (௨௨)

அந்தவார்த்தைதன், புத்திகொண்டவா
நினைதகூறின னந்திராகுலே.

(இ-ள்.) அகராகன சொன்னவாததையை அந்த இராகுவானவன் மன
நிற கொள்ளாமல் அந்தக் கள்ளிணுகுண்டாகிய குற்றத்தை எடுத்துக்காட்டி
னான். என்று. வேறு (உக)

மானநீக்கிம வருந்திநெடிய
ஞானமும் கெடுநன்மைசற்றிலை
பினமென்பன யாவுநல்கிடு
மூனமாமதுவண் டநீமையே.

(இ-ள்.) இழிவுள்ளதும் பாவத்தை வினைவிபபதமாகிய மதுபாணமானது
மானததைப்பொழித்தது விடும் வருத்திச்சம்பாதித்த அநீவைக்கெடுக்கும் நன்மை
களை ஆனிரிசெய்யும் இழிவென்றுகாக்கத்தக்கவைக ளெல்லாவற்றையுங்கொடு
க்கும். என்று. (உச)

நன்றவனையு மிகழ்நதுநீக்கிடுஞ்
சானறமேலவர் தனமைசொல்லதெ
னேனறகள்ளுண வென னுநதீமையர்ன
மானற சம்பதிய வாயப்பதுணமையால்

(இ-ள்.) தனனைப்பெற்ற தாயாரும் நிரித்தது நீக்கிவிடுமபடி செயலிக்கு
மானுல சாதுக்களாயுள்ள பெரியோர்களுடைய தனமையைச் சொல்லவே
ண்டிவதியாது கடகுடித்தலெனநிற கொடுமையால் நிலையாயுள்ள நரகங்கனயா
வும் வந்து சம்பவிப்பது உணமையாகும் என்று (உரு)

என்றிராசுமிக கிகழ்நதுநீக்கிடுக
கன்றுதானவா கடுகநகருநீ
யொனறுமற்றிதன குணமுணர்நதிலாய
பொனறுநீரும் போற்றத்தக்கதே

(இ-ள்) இராகு என்பவன் இவ்வாறு கள்ளை நிரித்துநூர்க்க மனவருத்த
முள்ள அகரா உடனே சிரித்து இம்மதுவினுடைய குணத்தை நீ ஒனறுமறிய
வில்லை உயிரிழந்து போகின்றவர்களும் உட்கொள்ளத்தக்கது என்று (உக)

மானமோங்கிடும் வனமைதேவகிடு
மூனமெனபன வொனறுமெயதுறா
தானவூனெடு மருநதுகள்ளுண
ஞானமில்லவா நயினறுவேணடனா.

(இ-ள்) பெருமை உயரும் வலிமை அதிகரிக்கும் இழிவென்று சொல்
லத்தக்கவைகள் ஒன்றும் நேரிடா மதுவையும் மாமிசத்தையும் கணிப்போடு அரு
நதுவாயென்று மூடாகளாகிய அகராகன சொல்லி வேண்டுககொண்டனா. ()

அறிவிரூனவ ரவாவிவேண்டது
முறிவிலினகதை முன்னமுண்டவன

உகவது புண்ணியத்திழுத்திபெற்ற அத்தியாயம்.உகவிதி

**செறிக்கொடுக்கா கிறிதுமூன்படு
நதியதன்றென நவின் மதன்வினன்.**

(இ-ஊ.) அறிவற்ற அசார் விருமயி வேண்டிக்கொண்டபோது, செந்
லிலலாத அமிரதத்தை மூன்னை புண்டு தெளிவுபெற்ற இராசு கொடுமை நிறை
ந்த கள்ளினை இலேசமும் குடிப்பாடு நனமையல்லவென்று தோஷங்கள்
சொல்லி நீக்கிவிட்டன. எ-று. (உஅ)

**மறுத்ததோராதனர் மண்டொனவா
கறுத்தசிகையுங் கலந்தநாணமும்
பொறுததுநீக்கினார் புகரிலாதகட்
குறுத்தமேனமைசற றுணர்ந்திலானென்றே.**

(இ-ஊ.) நிறைந்த அசாராகள் அவவிராகு மதுபானஞ்செய்யே நென்பதை
யறிந்து மனம்புழுவி நானங்கொண்டு குற்றமில்லாத களாறுக்குள்ளமகிமை
யைச்செறறு மறியாமற் போய்விட்டானென்று நீங்கினார்கள். எ-று. (உக)

**இராசுமுன்சுதை யென்பதுண்டலால்
விராவுதீயகள் வெறுத்துநீக்கினான்
பராவமுற்றிதன் பானமைபோலவே
தாரதலத்திடைச் சாருமயாவரும்.**

(இ-ஊ.) இராசு எனபவன் முந்திஅமிரதபானஞ்செய்தமையால் கொடுமை
நிறைந்தசாரபானத்துக்குத் தோஷஞ்சொல்லி நீக்கிவிட்டான் துக்கத்தக்க இருத
தீயாயம்போலவே உலகத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் யாவாகளும் எ-று. (க0)
வேறு

**நிருதகாசியின் மானமியம், பொருததனமையி னோர்ந்தவா
வருதமற்றுள யாவையும், விருதகாஞ்சின் விலக்குவார்.**

(இ-ஊ.) திருத்தமான காசித்தலத்தின் மகிமையை முற்பிறவியிற்செய்த
புண்ணியபலத்தினாலறிந்தவர்கள் வருத்தத்தைத்தருகின்ற வேறுபுனை சாதனங்க
ளெல்லாவற்றையுங் கொடியவிஷம்போல எண்ணிக்கைவிவராகள். எ-று (கக)

**ஆதலா வருங்காசியை, யோதலாலற முணுகொண
காதலாற சென்றுகாணபவர், சாதலாறபயன் றாங்குவார்.**

(இ-ஊ.) ஆனபடியால் அரிய காசித்தலத்தின் மகிமையை அவரவர்கள்
இருகருமிடத்திற் சொல்லுவார்களானால் தருமமுண்டாகும் அன்புடன் அததலத்
திறகுப்போய்ததரிப்பார்களானால் மரித்தபோதுமுத்தியடைவார்கள். எ-று.

அன்னகாசியி னற்புத, மன்னயேவு மந்தாகினி

யென்னுமாகதி மூங்குவோர், தன்னும்பேறெவர் சொல்லுவார்.

(இ-ஊ.) அதனமையான காசித்தலத்தில் நிலபெற்று மகிமையோடு வரு
கின்ற கவரத்தில் ஸகாஞ்செய்பவர்களைக்க உண்டாகும் பலனை பாவகொடு
ததாரைப்பற்றிவர்கள். எ-று. (கங)

அம்மைகையி னவதரித, தெமமையாளுடை யீசனார்
செம்மையாசடைச சேர்ந்துபின, கொம்மைவான்குடிபுகா.

(இ-ள்) சாவபுவனமாதாவாகிய உமாதேவியாரா திருக்கரத்தில் உறபதநி
யாகி எனனை யடிமையாக உடைய சிவபெருமானது சடையிறறங்கியிருந்து
அதன்பின்னா அழகிய சுவாகக்கலோகத்தில் ஆகாய கங்கையென்று போபெற்று
நிலைத்திருந்தது. எ-று (105)

கூண்டவன்பினோர் கொற்றவன, வேண்டவிசசுவ நாயக
குண்டகாசி யடைந்தது, மாண்டதீம்புனற் றகையே

(இ-ள்) மாடசுமைதங்கிய மதுரமுள்ள தீராதவவடிமான கங்கையானது,
நிறைந்த அன்புள்ள பகிரதமகாராசன தவஞ்செய்து வேண்டுகொள்ள விசுவ
நாதொழுந்தருளிய காசித்தலத்துக்குவந்தது எ-று (106)

பெரியசீர பெறுகாசியின, மரியவாவி குளந்தட
முரியகூபமற் றோடைக, டெரியவரயத்ரு கங்கையே.

(இ-ள்) பெருமபுகமுள்ள காசித்தலத்துக்குவந்த கங்கையானது ஏரிகளை
யும், சிறுகுளங்கனையும், பெரியதடாகங்கனையும், ஆங்காங்குள்ள கிணறுகளையும்,
ஆடைகளையும் நிறைத்து நிற்குபமாக வேறேயிருந்தது எ-று (107)

திவலையொன்று தஞ்செனனிமே, ஸுவலீநீங்க வுறுத்தினோர்
கவலையாவுங் கவறறியே, சவலீமாயககு மககங்கையே.

(இ-ள்) அக்கங்காந்தியானது ஒருதுளி தீராதத்தை யெடுத்தது தங்கள சிர
சினமேல் புரோட்சித்துக்கொள்ளுகின்றவாக்குடைய எல்லாவருத்தங்கனையும்
ஒழித்து பிறவிக்கிலேசத்தையும் மாற்றியருளும் எ-று (108)

உகந்த விசசுவநாயகன, புகழ்ந்தசீரன்ன பூரணி
யிகந்திர விவர்ப்பூசைசெய, தகந்தழைப்பவாக கப்பலன

(இ-ள்) சாவஜீவாகனையும் ஆதரிகக விருமபும் விசுவநாதனையும், யாவர
ஹத்துக்கப்பெற்ற சிறப்புள்ள அன்னபூரணியானையும் போனபோடு பூஜித்து
மனமகிழ்ச்சி மடைகின்றவர்கள் முத்தியின்பத்தைப்பெறுவார்கள் எ-று (109)

கொடையுளார்க்குக் கொடைப்பல, மடையும் யோகியர்க்கப்பல
மிடையுமயாகம் விளைப்பல, ருடைதரா தடையுமபலம்.

(இ-ள்) சிறபாததீரானது செயபவாக்குணடாகிய பலனகளையும்,
யோகாப்பியாசஞ் செயபவாக்களடையும் பலனகளையும் அனேகமாயுள்ள யாகங்
களைச் செய்கின்றவர்கள் நிறைவோடனுபவிக்கின்ற பலனகளையும். எ-று. (110)

முழுகுவார கொணமுழுப்பலம், பழுது மேவியபாவிச
டொழுது நிறகழுவாய்நல, தழுவுவாரக ருயாமுத்தியே.

உக-வது புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற அதநூயாயம். உரவிள

(இ-ள) கங்கா ஸநாநு செயபவாகளடைவாகள குறறத்தை விரும்பி செய்யும் பாவிகள் கங்கையை வணங்குவார்களானால் தரங்காசெயத பாவன் கங்கைப் பிராயசசித்தஞ் செயதுகொள்ளத்தக்க மனமுடையராவாகள, விதிப்படி ஸநாநுசெயது வசிப்பவாகள மேலாகிய முத்தியடைவாகள. எ-று (௪௦)

இன்னயாவு மினிதனித, தன்னபூணியமமையே

பென்னமேவு மந்தாகினி, யுன்னயாவு முறுவிற்கும்.

(இ-ள) இவைபோன்ற நல்ல பிரயோசனங்களை ஸநாநுசெயபவாகளுக்கு இன்பமாகக்கொடுத்து அன்னபூணித்தாயானேறே யாவருஞ் சொல்லுமபடி, வருகின்ற கங்காநதியானது கிந்திக்கத்தக்க எல்லாப்பலன்களையும் கொடுப்பித்தருளும் எ-று (௪௧)

வீரம்வேண்டினு மெய்ககலைச், சாரம்வேண்டினுந் தாத்நிரிப

பாரமவேண்டினும பற்றறும், வாரமவேண்டினும வாழ்க்குமே.

(இ-ள) பிரபலவீரத்தை விரும்பினாலும், சத்தியஞானத்தைக்கொடுக்கும் தத்துவசமஸ்திரங்கனின் உட்பொருளையறிய விரும்பினாலும், சூவுலகமுழுதும் அரசாளவிரும்பினாலும், உட்பற்று புறப்பற்றுக்களை யொழிக்கத்தக்க மோட்சவிரும்பம் வேண்டினாலும் அக்கங்கை கொடுத்தருளுவன. எ-று (௪௨)

ராசைபாக னருவினன், மாசைநீக்க வந்துறறவர்

தேசைமேவச் செயுங்கங்கை, பூசையாவிற் பிகழ்க்க

(இ-ள) உமாதேவியை இடப்பாகத்திலுடைய இவ்விரான கருணையினால் கங்கைத்தை யொழிக்கவேண்டுமென்று யெண்ணிவந்து முழுகுவோர்கள் ஞானப்பிரகாசத்தை பெறுமபடி செயல்களின்ற அஃகங்காதேவிக்ஞ்ச செய்யும் பூசையானது எல்லாப்பூசையிலும் மேம்பாடுடையதாகும் எ-று. (௪௩)

வேறு

நலமலிபந்நடியநாடுபுரப்போன, கிலமகல்புண்ணியநீர்ததியெ னும்போ
நிலையிமன்னவ னீதியினமிககான், மலாதலைஞாலம்வழுத்திடவாழ்வான.

(இ-ள) (சவுங்காதிமுனிவர்களே கேட்போர்களாக) நன்மைக்கூட்டங்களை யுடைய பாண்டியதேசத்தை அரசாளுகின்ற குற்றமற்றபுண்ணியநீர்ததியென்று போயினங்கு மரசன், நீதியில் மேம்பட்டவன் பரந்த இடத்தையுடைய உலகத்தாரா ஆதிக்குமாறு வாழ்கின்றவன் எ-று (௪௪)

மறைபலயாவும் வகுததுணர்கோவித, துறைபலகண்டவா சூழவிறுப்பா
னிறையும்மத்தினி யங்குதலில்லான, முறையினடத்து முழுப்புக்கம்பெற
ஞேன.

(இ-ள) வேதங்களிற் கூறிய பலசமய மார்க்கங்களையும் பிரித்தறியத்தக்க கேள்வியும் பலவாகிய விதிமார்க்கங்களையறியும் அறிவும் உடையபெரியோர பலாகுமுமபடி இருக்கின்றவன் பாபவழியில் அறமுஞ்செல்லாதவன் விதிவழியே அரசாண்டி பெரும்புகழ்ஊறவன். எ-று. (௪௫)

சுற்றவர்வந்து கணநீடுதோறு, சுற்றவாசேரு நலம்பெறுகாசிப
பற்றறுமான்மிய மேபகாவினென, றற்றயில்காசியி லாசையமைததான்.

(இ-ள்) வரசிததுணர்நத பெரியோர்கள் தன்னிடத்துவந்து வராததை
சொல்லுங் கால்மெல்லாம பெருநதவா ஒருவருசேரத்தகதும் சோந்தவருடைய
பற்றறுக்களை யொழிக்கத்தகதும் முதலியின்பத்தைத் தரத்தகதமாகிய காசி
தல மகிமையைத் திருவாய மலர்நதருளவீர்களென்று (சொல்லி) அடுத்தவர்க
ளின் சோம்பலையொழிக்குங் கரசிததலத்தில் பேரன்புவதனன. எ-று (சக)

மன்னியகாசியின் மாதவர்களு, முன்னியகங்கை முழுப்புனலாடம்
றுன்னியபுண்ணியஞ் சூழ்தருமென்றே, நன்னியமங்கொ ணயத்தினுண
ர்த்தான்.

(இ-ள்) அப்பாண்டியன விதிவழியான நல்லியமங்களை அன்போடு செ
யதுவருதலினுலே, நிலபெற்ற காசிததலத்தில் பெரியோர்கள் தினாதோறும்
நெருங்கிசெய்திகத்தக கங்காநதியிலே ஸநாநஞ்செய்தால் எல்லாசெய்யுண்
ணிபங்களும வந்து நெருங்குமென்று தெரிந்தனன. எ-று. (சஎ)

வரநதியாடி வரும்பெரியோர்க்குஞ், சாநதியென்று சொலிப்புருவோர்
க்கும, பரவுபொருடை முதற்பலநல்கி, யுரவுகொண்மற்றவ ராததொழு
துயப்பான.

(இ-ள்) வரத்தைத்தரும் கங்காநதியில் முழுவருகின்ற பெரியோர்களு
க்கும் கங்கையில் ஸநாநம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு காசி
தலத்துக்குப் போகின்றவர்களுக்கும் தீர்வியம் வஸதிரம் முதலியவற்றையுங்
கொடுத்த அறிவாறுவநத அப்பெரியோரைவணங்கி அனுப்பிவருவான. (சஅ)

பாடுமேவு பழம்புனற்கங்கை, யாடுமேவுது மெனறடைவாக்கு
நாடுமவாகு நலத்தினரென்றே, நீடுமவாகு நெடுமபொருளீவான.

(இ-ள்) மிகுபுகழையுடைய வீருப்பமுள்ள கங்காநீரத்தத்தில் ஸநாநஞ்
செய்யவேண்டுமென்று வீருமயிப்போகின்றவர்களை நாமகுறித்து உபசரிக்கத்
தக பநதுக்களென்றெண்ணி அவர்களுக்குப் பெருநதணையாயுள்ள பொருளை
மிகவுங்கொடுப்பான எ-று. (சக)

ஒண்மலாதூவி யுறுநிசைநோக்கிக் கணமலர்பூப்பொலி சுங்கையைத்
தாழநது, தின்மலர்காம முதற்பலசீததுத் தணமலர்சிகதையின் மேவுச
யத்தான்.

(இ-ள்) தேனையுடைய மலர்கள் நிறைந்தகங்காநதியைத் தியானித்து அந
நதியருகரு நிக்கைநோக்கி ஒளியமலர்களாலருசசித்து வணங்கி வலிமையாகத்
தோன்றுகின்ற காமமுதலிய பலதுர்க்குணங்களையுக்கி சேவகருணையுள்ள மன
தோடு வெற்றிபெற்றிருந்தனன. எ-று (இய)

உக-வது புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம். உரையு

வேறு.

உரைத்தவிக் குணஞ்சான்மன்ன லுபகாணங்கள் கொண்டு
திரைத்தரீர்க் கங்கைபாளைத் திருத்தகப் பூசைசெய்து
விரைத்ததார் மோலிவேந்த ராகியர் விழைந்துபோற்றக
ருரைத்தரீர்க் கடல்வைப்போதன குடைநிழ லமரவாழ்வார்.

(இ-ள.) மேற்கூறிய உதமகுணமுள்ள புண்ணியகீர்த்தியெனும் பர்
ண்டியன பூசைக்குவேண்டிய பொருள்களைக்கொண்டு அலைகளையுடைய கங்கா
தேவியை செவ்வையாகப்பூசித்து வாசனைதகைய மாலையணிந்த அரசரகன்முத
லானோ விருமயித்ததிகக ஒலிககிறை கடல்குமுநத பூமி தனதுகுடைநிழலில்
குளிரும்படிசெய்து வாழுகாலத்தில், எ-று. (௫௪)

புண்ணிய கீர்த்தியன்பின் பொலிவினை யுள்ளத்தோந்து
தண்ணிய கங்கைமங்கை தன்றிருக்காட்சி நல்கக்
கண்ணிய வரசனோநது கதுமெனவெழுந்து தாழ்நது
பண்ணிய துதியனாகிப் பரவசமடைந்தான் மனனோ.

(இ-ள.) புண்ணியகீர்த்தியினுடைய அனபினவிளக்கத்தைக்குளிராதகங்கா
தேவியானவள தனஉள்ளத்தறிந்து அழகுள்ள தனது யதாராதவடிவத்தைக்காட
டியருள சிந்தித்தவரும் அவவாசனறிந்து வினாவாக வெழுந்தவணங்கி துதித்து
பரவசமடைந்தனன். எ-று. (௫௨)

பரவச மடைந்தமன்னன் றிருமுகம் பாவையோக்கி
யுரவுசான் மன்னாரோறே யுவந்தெனைப் பூசைபனனாட
கரவற வாரறிவந்தாய் கருதியதெனனை சொற்றி
வாழுகக்கொடுப்பெனெனமுண்மனன னுமவணங்கிச்சொல்வான்.

(இ-ள.) அனபினவசப்பட்ட பாண்டியனமுகத்தைக் கங்காதேவிபார்த்து
அறிவாறுயாராத அரசுமகரசனே நீபலகா னும் விருப்போடு களங்கமில்லாமல என
னைப் பூசைசெய்துவந்தனை விருமயியதுயாது சொல்வாயாக வேண்டிய வரத
தை இப்போதேதருகின்றேன என்றுகூற அரசனவணங்கிச் சொல்லுகின்ற
னன் எ-று. (௫௩)

அடியனேன் கேட்டவாரே யருள்செய லுண்மையாகித்
சொடியனா யுரைப்பெனென்றான குறித்ததை யுரைத்தியென்று
னெடியமர மோலிவேந்த னினறிநக காட்சிநாரும்
படியிலென தனக்காம்வண்ணம் பரிந்தொரு வரந்தாவென்றான்.

(இ-ள.) அடியேன கேட்டவண்ணம் வரங்கொடுப்பதுண்மையானால்
விதிக்குவிரோதமாகக் கேட்பெனென்றான் அதற்குக்கவகை நீ எண்ணியதைத்

சொல்வாயென்றனன், கிரீடதையணிந்த அரசன் உனது அழகியசேவை இப் பூமியில் தினந்தோறும் எனக்குக்கிடைக்கும்படி பிரியமவைத்து ஒருவரத்தைக் கொடுத்தருள்க வென்றனன் என்று (௫௪)

வரந்தி மங்கைமன்னர் மன்னவ னுரைத்தல்கேட்டு
விரவுமுண் ணகையரும்ப மிக்குள மகிழ்ந்துசொல்வார்
புரவல நாரரோக்குப் பொருதுபுத தேளிரோர்
பரவருங் காட்சியேக தேசமே பளிப்பதனறி.

(இ-ள்) அரசராகரசனாகிய புண்ணியகோத்தியெனலும் பாண்டியன் சொன்னவாராதையைக் கங்காதேவிகேட்டு புண்ணகைகொண்டு உள்ளங்களித் துக் கூறுகின்றனள் அரசனே தேவர்கள் அன்புள்ள பூலோகவாசிகளுக்கு எப் போதாவது ஒருக்கால் காக்கிக்கொடுப்பார்களே யன்றி. என்று. (௫௫)

நினைத்தபோ தெல்லாங்காட்சி கொடுத்திட நேருங்கொல்லோ
கனைத்தவண் டிருந்தாராய் கருதியென் கிரகம்வந்தர்
லினைத்தென வளக்கலாகாக் காட்சியெப் போதுமெய்து
மனைத்தலை யடைவேனென்றாண் மாரிலம் புர்க்குஞ்செவ்வி.

(இ-ள்) சிந்திக்குங்காலமெல்லாம் காட்சிகொடுக்கக்கூடுமோ கூடாது ஒலித்தலையுடைய வண்டுகள் மூக்காலுழப்பெற்ற மாலையுடையோனே நீ சிந்தி தது எனவீட்டுக்குவந்தால் இவ்வளவென்றளவிடக்கூடாத காட்சி எப்போதுங் கிடைக்கும் ஆதலால் என்கிரகத்துக்குப் போகிறேனென்று உலகத்தை ஆதரி க்கின்ற கங்காதேவி கூறினள். என்று. (௫௬)

விளங்குபல் லண்டமெல்லாம் வியாபியா யமர்நினக்கு
முளங்கொளி லொன்றுண்டென்ற வுரையிறும் பூதேயமம்
களங்கயி லீனையவிடு மெவ்விடங் கரைவாயென்று
னுளங்கனிக் துலகமலக வயக்குவா ஞ்ணாககலுற்றாள்.

(இ-ள்) சராசர உயிர்களால் விளங்குகின்ற எல்லா அண்டங்களிலும் வியாபித்து இருக்கின்ற பிரியதேவதையாகிய உனக்கு மனதுக்கினியவீடு ஒன்றி ருக்கிறதெனலும் வாரத்தை ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கின்றது. குற்றமற்ற அவ வீடு எவ்வீடததுள்ளது கூட்டளையிடவேண்டுமென்று கூறிய அரசனைப்பாரத் து உலகத்தை அபிவிரத்தியெயும் கங்காதேவிமனமகிழ்ந்து சொல்லத்தொடங் கினள். என்று. (௫௭)

அண்டங்க ளனைத்துநாமே வியாபியா யமர்வேமேனும்
பண்டங்க ள் விசுவநாதன பரவுபே ரருளாலொன்பான்
கண்டங்கண் முதலபோற்றுங் காசியே கிரகமாகக்
கொண்டங்க ணுற்றயாநிற்போங் குவையம் புரக்கும்னது.

உகவது புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்றஅத்தியாயம். ௨௮௨௧

(இ-ள.) உலகத்தைப் பாதுகாக்கின்ற பாண்டியராசனே எல்லா அண்டங்களிலும் நமர் வியாபியாக விருப்போமானவனும் பழைய அஸ்திமாயைவிட விக்ரவாதர் பெருவகருணையால் நவகண்டத்திலுள்ளவரும் மறையர்களுக்கும் புகழ்தருகரிய கரிசிப்பதியையே நமக்கு வீடாகக்கொண்டு வாசஞ்செய்வோமென்றறிவாயாக. எ-று. (௫௮)

பாண்டியர் டாளும்பாரம் பயந்தபுத் திரனுக்காகிச்
சேண்டிகழ் மணிப்பொற்கொங்கைச் செல்வகின நேவியோடும்
வேண்டியக் காசியுறரால் விருமபிய படியாமென்று
தேண்டியர் வருமவநாடத் திருவளிப் பவணமறைந்தாள்.

(இ-ள.) பாண்டியதேசத்தை அரசாளுஞ்சுமையை நீபெற்ற புத்திரன் மீதிருத்தி தூரத்துச்சென்று ஒளிவீசும் இரத்தினபூஷணங்களையணிந்த தனங்க ளோயுடைய மனையாளோடும் பிரயாணப்பட்டு விருப்போடு அக்காசித்தலத் தைச்சேர்ந்தால் உனதிஷ்டப்பட்டபடி நமது தரிசனம் றேரிடுமென்று, தேடிவந்து ஸநாநஞ் செய்வவரெல்லோருக்கும் ஞானசம்பத்தைக் கொடுக்குவ கங்கா தேவி கட்டளைவிட்டு மறைந்தருளினாள். எ-று. (௫௯)

முன்னின்றான் மறைதலோடு முழுதத்பே ரறஞ்சான்மன்ன
னநகின்ற படியேமைந்தற கனிமுடி சூ-டிநீத்துச்
சென்னின்ற கபோலத்தானச் செல்வனைப் பூசையாற்றிப்
பின்னின்ற மனைவியோடும் பெயர்ந்துபோய்க் காசியுக்கான.

(இ-ள.) சாக்ரவஸத்தையில் எதிரின்று காட்சிக்கொடுத்த கங்காதேவி மறைந்தவனவில பெரிய தருமமேவடிவமான புண்ணியதோததியென்னும் பாண்டியன் அப்பொழுதே தனது குமாரனுக்கு அழகிய மகுடத்தரித்து அரசன மனையவிட்டு நேரே ஒழுகுகின்ற கபோலமதமுடைய கித்திவிநாயக்கடவுளைப் பூசையெய்து (அதுமதிபெற்று) பின்னேவருகின்ற மனைவியோடும் மதுரை யைவிட்டு நீங்கிச்சென்று காசித்தலத்தை யடைந்தனாள். எ-று. (௬௦)

காசியை யடைந்தமன்னன் கங்கைநீ ருச்சிக்கால்
மாசறு விதியின்முழ்கி மறையவ ராதியோரக்கு
நேசமா பொன்பூணடை நிரம்புபற பலவுநல்கித்
தேசமா ரகிலந்தன சேவடி தொழுதுபோற்றி.

(இ-ள.) காசித்தலத்தைச் சொந்த பாண்டியராஜன் கங்காதீர்த்தத்தில் கங்கமற்ற விதிப்படி உச்சிக்காலத்தில் ஸநாநஞ்செய்து பிராமணர் முதலிய பெரியோர்களுக்கு விருப்பம் நிறைந்த திரவியங்களையும், ஆபரணங்களையும், வஸ்திரங்களையும், நிறைவாகிய மறைப்பொருள்களையும் கொடுத்து ஒளிபுள்ள விக்ரவாதர் பாதங்களைத்தொழுது துதித்து. எ-று. (௬௧)

நீருரு வாய்க்கை பூசையு நிரம்பச்செயது
 காருரு வாய்செங்கைக காவல னமருகாளி
 னாருரு வாயவன்னு னவ்வினைக்கிரங்கி முன்பேற்
 சீருரு வாய்க்கைத் திருமக டோன்றினுளால்.

(இ-ள்.) தீர்த்த வடிவமான கங்காதேவியூசையும் சமபூரணமாகச்செய்து
 மேகம்போலும் (பிரதிஉபகாரத்தை விருமபாது கொடுக்கும்) சிவநகைக
 னையுடைய பாண்டியன் அனபேயடிவங்கொண்டு அக்காசிப்பதியில் வாசஞ்செ
 ய்யுங்காலத்தில் அவன புண்ணியத்தாகு மனமிரங்கிச்சிறந்த திருஉருவமுள்ள
 கங்காதேவிமுன்னே மதுரையில் தரிசனங்கொடுத்ததுபோற பிரசன்னமாயி
 னன். எ-று. (௬௨)

தோன்றிய துணர்நதுமன்னன் றொழுதெழுந தாடிப்பாடி
 யுன்றிய பத்தியோங்கத திருமுனின றுனாககதுறமுன
 வானறிக ழிணையவைப்பில் வயங்குநின் கருணையாலே
 தேனறிகழ் கடுகைகமோலிச் சிவபிரான விசுவநாதன.

(இ-ள்.) தரிசனநத்ததைப் பாண்டியனறிந்து பணிந்தெழுநது நடனஞ்
 செயதுதோத்திரமபுரிந்து பேரனபு மேனமேலதிகரிககத திருமுன்னேநின்று
 சொல்லத்தொடங்கினான். பெருமையால் விளங்குகின்ற இக்காசிப்பதியில் விள
 க்கமுற்ற உனது கிருபையால் தேனறுளிகுகின்ற கொனறைமாலையணிந்த சிவ
 பெருமானாகிய விசுவநாதனாயும். எ-று. (௬௩)

ஆதியா வராயுங்கண்டே னளவிலா விற்பமுற்றேன்
 சோதியாய் விளங்குவகாசி மானமியஞ் சொல்லவேண்டும்
 பேதியா வுயிரகடகெல்லாம் பிரிவரும் பாவம்போக்கி
 நீதியா வருளுமனனா யெனறன னிமலைசொல்வாள்.

(இ-ள்.) மறுமுன தேவனாயும் தரிசித்து அளவுபடாத இன்பத்தைப்
 பெற்றேன் மனஉறுதியுள்ள எல்லா உயிரகளுக்கும் நீக்குதற்கரிய பாவத்தை
 யொழித்து முறையாக அனுககிரகஞ்செய்கின்ற பரதேவதையே பிரகாசவடிவ
 மாக விளங்குவகாசித்தல் மகிமையை (அடியேனுக்குக்) கட்டளையிடவேண்டு
 மென்றகேட்ட அப்பாண்டியனுக்குக் கங்காதேவிசுறுவாள். எ-று. (௬௪)

கரைதரு தெய்வஞானக கலையது சொருபமாய்
 துரைதரு பிறப்பிறப்பை யுறவர்க் கொழிக்குரீர
 திரைதரு கடற்கட்டுருசு மிறைவனா தியர்களுென்றும்
 புறையுருபொருளாவாவிப் பேரககற வசிப்பதின்னும்.

(இ-ள்.) எடுத்தாக்கின்ற தெயவீகமுள்ள ஞானசாஸ்திர வடிவமாக
 விளங்குகின்றது அடுத்தவர்களுக்கு உறபத்தியுததை நீக்குதன்மையுடையது

உசுவது புண்ணியன் த்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம்.உ.அ.உ.க.

ஒலிக்கின்ற நிருப்பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளும் திதிகர்த்தையுள்ள விஷ்ணுதே
வர்முதலானவர்கள் கனக்கமற்ற மோட்சசாம்பிராச்செய்ததை விரும்பி கிண்க
மல வசிக்கத்தகரது மேலும். எ-று. (௬௫)

பொறிபுல னடங்கியோரோ புக்கினி தமரத்தக்க
தறிதரு மைங்குரோச சொருபமாயமாவதென்று
நெறிதரு மினபமுததி நினைத்தவா நருளவல்ல
தேறிதரு பாதகங்க னனைத்தையு மொழிப்பதி ன் னும்.

(இ-ள.) இந்நிபயங்களையும் அவைகளால் விரும்பத்தக்க விஷயங்களையும்
அடக்கின்பெரியோரோ புருஷது சுமரக வசிக்கத்தகது. அறிவுடையோரால்
உணரத்தக்க பஞ்சகருரோசவடிவமாய விரும்பியுள்ளது. கருதியபடி வேதநெறி
யாக்ககிடைக்கின்ற மோட்சசுகத்தைக் கொடுக்கவல்லது. அளவுகடந்த தீவினை
கள் எல்லாவற்றையும் போக்கத்தகது மேலும். எ-று. (௬௬)

ஆயிர வருடஞ்சொற்ற போதினு மடங்காச்சீர
தேய்தரு மெனக்குஞ்சொல்ல வெட்டுறூப புகழ்தென்றும்
பாய்தரு பவித்திரத்திற பவித்திர மாயதம்ம
மாயிரு மறைகளாலே வருத்திடப் பட்டதின னும்.

(இ-ள.) ஆயிரவருடகாலம் சொன்னபோதிலும் அளவுபடாத சிறப்பினை
புடையது, தெய்வத்தன்மையுள்ள எனக்கும் சொல்லுதற்கெட்டாத புகழை
உடையது, பரவியபுகழுள்ள பரிசுத்தப்பொருள்களுக்குப் பரிசுத்தஞ்சொலுவது
பெருமைதங்கியவேதங்களுலேயிரித்துரைக்கப்பட்டமேனமையுள்ளது மேலும்.

ஒள்ளிய பரமானந்த முறுவது கருதிவானோர்
தெள்ளிய முனிவானோர் சேர்தரப் பட்டதென்று
நள்ளிய வுமையானோடு நம்பிரா னமரத்தக்க
தெள்ளிய குணமினமாவோ டிலகும்மா லுறுவதின னும்.

(இ-ள) தேவர்களும், தெளிவுள்ள முனிவர்களும் மறறையோர்களும்
ஒளியையுடைய சிவானந்தத்தை யடையவிரும்பி வாது தங்குதற்கிடமாயுள்ளது,
நமது பெருமானாகிய விசுவகாதா பிரியமுள்ள அன்னபூரணியாரோடு வீற்றிரு
க்கத்தக்கது உத்தமகுணமுள்ள இலகூமியோடு விளக்கமமைந்த விஷ்ணுதேவர்
அமரத்திருக்கத்தகது மேலும். எ-று. (௬௭)

சாரதநம் குணத்தினோடு தரும்வீற நிருப்பதனடி
நாதவம் வளர்க்கத்தக்க தனிமுதத மெனும்பேர்பெற்ற
தேவதழ குடையதீர்த்த சொருபம் நிருப்பதென்றும்
போத்தச்சீர்த் திரம்வானோதஞ் சொருபமாய்ப்பொலிவதின னும்.

(இ-ங்.) பரமசாரதமுன நற்குணத்துடன் தருமதேவதை நிலைத்திருக்கத் தக்கது அன்போடு தவததைவளர்த்தோங்கப் பண்ணுவது அவ்முத்தமெனனும் நாமகரணமுள்ளது அமுகுதங்கிய தீராதவடிவமானது எனனாரும் சாஸ்திர வடிவமாக விளங்குவது தேவர்கள் வடிவமாகவிளங்கத்தக்கது மேலும். ௭-று.)

முத்தியைப் பிரகாசஞ்செய் திருப்பது மொழியப்புகார
சத்திமற நெனக்குப்போதா தனைநிக ரருமிககாசிப்
பத்தியின வசிப்போரியாரும் பவஞ்சவா சனையொழிந்தோர்
நித்திய விசுவநாத நினைமலன சொருப மானோ.

(இ-ள) மோட்சவினபததை விளக்கிக்கொண்டிருப்பது இனனும் இக் காசியின் மகிமையைச் சொல்லப்புகுந்தால் எனக்குவல்லமை போதாது தன கருத்தானே சமமாகிய இக்காசித்தலத்தில் சிவநேசத்தோடு வாசஞ்செய்பவ ரெல்லோரும் உலகவாழ்க்கையை யொழிந்து நித்தியராகவும் மலரநிதராகவும் விளங்குகின்ற விசுவநாதரே யாவராகன. ௭-று.)

தானத்தாற நவததானாருந தவாதயோ கத்தானனான
மோனத்தாற சித்தசுத்தி முளைத்தவா வசிப்போரியாரு
மினத்தா னிறைந்தோரியாரு மிவவிடத திருக்ககில்லா
ரோனத்தாற காணவொண்ணு னினபமே யடைவாரொன்றும்.

(இ-ள) இழிதொழிலால் நிறைவுற்றவர்களுெல்லோரும் இக்காசிப்பதி யில் வாசஞ்செய்யமாட்டார்கள். உத்தமதானத்தாலும், தவஞ்செய்தலினாலும், நாடோறும் தவருத்தயோகசாதனத்தாலும், ஞானயோகத்தாலும், சித்தசுத்திய டைந்தவர்களியாவரும் இத்தலத்தில் வசிப்பார்கள் அன்றியும் பன்றிவடிவங் கொண்ட விஷ்ணுவின் அறியப்படாத சிவபெருமானுடைய இனப்பவடிவ ததை எக்காலும் பெற்றிருப்பார்கள். ௭-று.)

பொலிதரு முததியூமி யெனபது புநதிசெய்யா
ரொலிதரு போகபூமி காசியென னுள்ளன்கொண்டு
மலிதரு களவுகோறன மதுக்குடி முதலாமபாவங்
கலிதரு குணத்திறசெய்வார கைக்கொளவார நாகபூமி.

(இ-ள) விளக்கத்தைத் தருகின்ற முததியைக்கொடுக்கும் பூமி காசித்தல மென்று மதிக்காமல் போகத்தைத்தருகின்ற பூமியென்று மனதிலெண்ணி, திருடல், கொலைசெய்தல், மதுபானஞ் செய்தல் முதலியபாவங்களை வஞ்சனை யுள்ளகுணத்தினாலே செய்பவர்கள் நாகபூமியைவிடாது கைக்கொளவார்கள். ()

தெளிதரு சித்தத்துள்ளே திப்பிய விசுவநாத
னொளிதரு மயமாயவைகு முலைவறத தெளிந்தநீரிற்
களிதரு பிரதிவிமபங் காணல்போற கலகனீரில்
வெளிதரு மதுதோயாது மலினசித் தத்துமேவான.

உகவது புண்ணியகித்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம். ௨௮௨௫

(இ-ள்.) தெளிவுள்ள நீரில் களிபசுபத்தருகின்ற பிரதிபிம்பம் செவ்வையாகக்காணப்படுவதுபோல நிவலியருணமுள்ள விசுவநாதர், சிராமலசித்தத்தினிடத்துப் பிரகாசவடிவமாக எழுந்தருளி யிருப்பா கலங்கல நீரில் பிரதிபிம்பம் செவ்வையாகக் காணாதவாறுபோல கனங்கமுணமனநில அவ்விசுவநாதர் வீற்றிருக்கமாட்டார். என்று (௭௯)

ஆரிய னருளிணற்ற னடியரைப் போற்றுகிறகுஞ்
சீரிய ரிடத்தேநாளுந் திரமுவன விசுவநாத
னரிய னருள்பெற்றாரா யடியரைப் பேணாராய
சீரிய ரல்லார்மாட்டுச் சிவனுறு னனையனென்றும்.

(இ-ள்) ஆசாரியருளைப்பெற்றுத் தனதடியாராகளைத்துதித்து வருகின்ற உத்தமரிடத்தே விசுவநாதர் தினத்தோறும் விளங்கிக்கொண்டிருப்பார் ஆசாரியர் அருளைப்பெற்றாலும் தமதடியாராகளை விருமபாதவராயுள்ள, கொடியோரிடத்து அவ்விசுவநாதர் வீற்றிருக்கமாட்டார் என்று. (௮௦)

குரவனை வழிபாடாற்றிக் கோத்து வேதமாதிப்
பரவுறு நூல்களெல்லாம் பண்புறப் பயின்றுநெஞ்சக்
கரவறு மொழுக்கம்பூண்டு கதிக்குமென பாஹுமுமகி
வரமலி தெய்வக்காசி வதிபவ ரியாருமுததர்.

(இ-ள்) ஆசாரியருக்கு வழிபாடுசெய்து கனங்கமற்ற வேதமாதிக்கலைகளெல்லாவற்றையும் நற்குணத்தோடு பழகி மனத்தின்கண்ணுள்ள வஞ்சனையைப்போக்கும் நல்லொழுக்க வழிபின்று பெருகிவருகின்ற நதிவடிவமாகிய என்னிடத்து முழுக்கி வரத்தை நிறைவாகத்தருகின்ற தெய்வத்தன்னமயுள்ள காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் எல்லோரும் முத்தியடைவார்கள். என்று. (௮௧)

கறபனை கடந்தபெமமான காசிமான மியமென்றோது
மறபுத் மனைத்துஞ்சொல்ல வாருமோ வெமமானமனனு
சிறபா சொருபமாமித நிருநகா வாசஞ்செய்து
தற்பா வினபமின்னே சானென்று மறைநதாள்கங்கை.

(இ-ள்) மாயாகறபனைகளைக் கடந்தசிவபிரான வீற்றிருக்கின்ற காசித்தலமவமையிற் கூறிய இன்பசரிதவக ளெல்லாவற்றையும் என்னுல் சொல்லக்கூடுமோ அரசனே கேட்பாயாக மேலான ஞானவடிவமாயுள்ள சிறந்த இத்தலத்தில் வாசஞ்செய்து சிவநாதரனுபவத்தை இக்காலத்திலுடையென்று கங்காதேவிகட்டளையிடமுறைந்தனன். என்று. (௮௨)

வரநதி யுரைத்தவாறே மன்னவன வசித்துப்போற்றிப்
பரவுறு மனைவியோடும் பகர்பெரு முத்திபெற்று
ஹான்மிகு மதனாகாசி யொன்றுமே சிறந்ததாரு
மாவணி சடையாற்கனபி ரறிமினென மன்னவியாதன.

(இ-ள்.) கங்காதேவி தீசானபிரகாரம் புண்ணியகோத்தியென்னும் புரீ
ண்டியன் காசியில் வசித்து விசுவநாதரைத் துதித்துப் புகழ்பெற்ற மனைவியு
டனே பேரினபத்தை யடைந்தான். பிரபல ஞானத்தைக்கொடுத்தலால் காசிப்
பதி ஒன்றமே மேலானதாகும். சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகத்தரித்த சடையு
டைய சிவபிரானுக்கு அன்பாகனே அக்கரசிமகிமையை அறிவீர்களாக இவ்வா
றே எனதாசிரியராகிய வியாதமுனிவா கூறினா எ-று. (எஎ)

எண்ணருங் கோடிகால மெத்தனை பேர்சொன்னாலுங்
கண்ணருங் காசிமேனமை கடையுறப் போவதுண்டோ
பண்ணருந் தவன்கள்செயது பரம்பரன பாதமபெற்று
நண்ணரு மினபமுற்ற நைமிச வனத்தினொன்றான.

(இ-ள்.) அளவிறந்தகோடிகாலம் அளவில்லாதவர்கள் எடுத்தாரைத்தாலும்
சிறித்பபதற்கரிய காசித்தல மகிமைக்கு அளவு சொல்லக்கூடுமோ கூடாது செய
தற்கரிய தவன்களைச் செய்து மேலாகிய சிவபெருமானதிருவடிகளை யடைந்து
கிடத்தெற்கரிய பேரினபானுபவத்தைப்பெற்றநைமிசவாசமுனிவர்களே யென்று
சூதமகாமுனிவா கூறினா. எ-று. (எஅ)

புண்ணியகோத்திமுத்திபெற்ற வத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அததியாயம். உக-ககு. திருவிருகதம். எடுக.

திருச்சிறத்தம்பலம்.

உ
திருச்சிறம்பலம்.

இருபத்திரண்டாவது பாதகக்கழுவா யுரைத்தவத்தியாயம்.

திருச்சிறம்பலம்.

புண்ணிய மலிகாசிப பொருவரு மேனமையெலா
முண்ணிய விருசெவிவிட் டொருமன முடையாராய்க்
கண்ணிய முயறருவார் கச்சமில் பலபவததும்
புண்ணிய பாவமெலாம பாறறுபு கதியடைவார்.

(இ-ள.) புண்ணியமரிற்றைநதகாதெதலத்தின ஓபபற்ற மகிமைகளையாவும்
இருசெவியாரிறைதது எகமனதுள்ளவராய அத்தலத்தைச்சதாசலமுஞ் சிறிப
பாராயின அளவிலலாத புலயிறவியிலுஞ் செயதபாவங்க ளெல்லாவற்றையும்
ஒழித்து முத்தியடைவார்கள். எ-று

(க)

தீரவிய நசைமேவிச் செம்பொரு ணசைநீத்துப
பாவிய பாவமெலாம பண்ணுபு திரிதருவார
விரவிய ரொடுரிய மேவுவர் பாவியமு
முரவிய விருகூறு யுறறிரு பயனறருமே.

(இ-ஏ) பொயப்பொருளாசைகொண்டு உண்மைப்பொருளாகிய முத்
கிவிருபததைக்கைவிட்டு விரிந்தபாவங்கள முழுமையுஞ்செய்து உழுவவர்கள்
கொடுநாகவக ளெல்லாவற்றையுடைவார்கள் அப்பொயப்பொருளும் வலி
மையுற்ற இரண்டுபாகமாகப்பிரிந்து இரண்டு பிரயோசனத்தைக் கொடுக்க
கூடும். எ-று

(உ)

பெண்டுபிள் ளைகட்கென்றே பேணுபு நேடுபொருண்
மண்டுபல் பாதகமும் வருவித்து நாகுயக்கு
மண்டுபல் லறமித்த மார்வதகிற நேடுபொருண்
மிண்டுபல் பநதமெலாம் வீட்டுபு கதியுய்க்கும்.

(இ-ள) மனைவிமக்களுக்கு வேண்டுமென்றே விருமபிச்சமபாதிக்கின்ற
பொருளிறைவாயுள்ள பலபாதகங்களையும் வளர்த்துப் பின்னா நாகத்திறசெ
வத்தும் நெருங்கிய பலவாயுள்ள தருமரிமித்தம் அனபோடு சமபாதிக்கின்ற
பொருளானது வலியபலபநதங்களையொழித்து முத்தியைச்சேர்ப்பிக்கூடும். எ-று.

கண்ணிய காமியநிட காமியமென் நிரண்டாம்
புண்ணிய மிதினமுன்னாப புகனறது பந்தமெலா
நண்ணிய விளைவிகும் பின்னது நாடுக்கரம்
றண்ணிய பெருமுத்தி சராவிகுந தவத்தோரே.

(இ-ள) தவததையுடைய முனிவர்களே காமியபுண்ணியமென்றும், நிஷ்-
ககாமிய புண்ணியமென்றும், புண்ணியம் இருவகையாகும் இவைகளுள் காமி-
யபுண்ணியம் எல்லாபந்தங்களையும் விருத்தியெய்யும், குறிகுமிடத்து நிஷ்ககா-
மிய புண்ணியம் பரமசாதமுள்ள முத்தியைச்சோப்பிக்கும். எ-று. (ச)

பந்தமென றுரைப்பதுதான பையப்பய நரகமெலாம்
பந்தமுற றிடச்செய்யும் பரசிவ னருள்போற்றிப்
பந்தமற றிருப்பவனோ பரகதி யினபுறுவார
பந்தமற றுயாமேனமை பற்றிய முனிவீர்கள்.

(இ-ள.) பாசங்களையாவும் ஒழிந்து மேலான இனப்பததைத் தழுவுயிருக்கின்ற
சவுனகாதிமுனிவர்களே பந்தமென்றுசொல்லத்தக்கது உபாயமாக எல்லாநரகங்-
களிலும் புகுவதது விடமெல்லாமற செயல்க்கும் பரமசிவனுடைய திருவருளைத்
துதித்து பாசத்தை யொழித்திருப்பவர்களே மேலாகிய முத்தியின்பததைப்பெ-
றுவார்கள். எ-று. (ரு)

நரகமென றுரைப்பதுதா னுனெவ் வளவைத்தென
றுரவுற வராயிற செறறுமற றெருவனசெ
யிரவுறு பரதகங்க ளெவவள வவவளவார
திரமுறு பொருளுடிச் சிந்தையிற் செறித்தீரே.

(இ-ள) அசைவற்ற மெய்பொருளைத் தியானையோகத்தாற குறித்து
மனத்தில வைத்திருக்கும் முனிவர்களே நரகமென்று சொல்லத்தக்கது ஆராயந்து
பாரக்குங்கால எவ்வளவு அளவினையுடையதென்றோ சொல்லுகிறோம் ஒருவன்
இராககாலத்திற் செய்கின்ற பாதகம் எவ்வளவோ அவ்வளவென்றே (மதிப்பீர்-
களாக) எ-று. (சு)

வளிதட வினும்பாடு மகதில யாழ்முனிவன
றெளிதா முன்னொருநாட் சேவடி பணிந்தேத்தது
மொளிகெழு பாவேந்த னெருவனாக துணைத்தான
வெளிதா யாயினறு விரித்துரைப பாமதனை.

(இ-ள) கரறு நரம்பினமேற்படினும் இசைபாடுகின்ற நல்லமகதியா
ழையுடைய நாரதமுனிவா முன்னொருகாலத்துத் தம்முடைய பாதங்களில் வண-
கி தெளிவினைப் பெறுமபொருட்டுத்துதித்த புகழுள்ள ஓராசனுக்கு இதைக்
கூறினர். பாம இன்று அனதவெளியாக விரித்துக்கூறுகின்றோம் (கேட்போ-
ளாக.) எ-று. (எ)

உஉ-வது பாதகக்கழுவாயுரைத்த அத்தியாயம். உாஉக

பகைவளி யறமாய்க்கும் பாய்ளின்ப பஹோதி
நகைகெழு நகாதது நடுச்சபை பொன்றுனதாற்
றகைகெழு மறதன்கட் டங்குவா பலசானறோ
திசைகெழு பல்லுயிருஞ் செயதவை தெரிநதுரைப்போ.

(இ-ள.) பகைவருடைய வலமையை முழுதன்கெடுப்பதும் கோபத்
தோடு வேகமாகச் செல்லுவதுமாகிய எருமைக்கடாவாகனமுள்ள இயமனது
விளக்கமான பட்டணாடுவில் ஒருசபையிருக்கின்றது பெருமையுள்ள அச்ச
பையினிடத்துப் பலபெரியோர்கள் வாசஞ்செய்வார்கள் பலதிகிலுமுள்ள
அனேகவோகருஞ் செயதபுண்ணிய பாவங்களையெதெரிநதுரைக்கவல்லவர்கள். (1)

மன்னிய புழக்காசி மானமிய முதலாகப்
பன்னிய பறபலவும் பகுதமினி தாயநடுவோ
மின்னிய ஸல்லொழுக்கே மேவுருக கொண்டீன்பா
துன்னிய பாதகத்தின றோருகழு வாய்விதிப்போ.

(இ-ள.) நிலபெற்ற கோதியுள்ள காசித்தலமகிமை முதலாகச்சொல்லப்
படுகின்ற பலதூலங்களையும் இனிமையாகப்பகுத்து ஆராய்ந்தறிபவர்கள் விளக்க
முற்ற சனமாரக்கமே திருவுருக்கொண்டது போன்றுள்ளவா பெருங்கிய பாத
கங்களுக்குத்தக்க பிராயசித்தத்தை விதிப்பவர்கள். எ-று. (2)

காசியை நினையாமற் கங்கையின முழுகாமற்
பேசிய விசுவேசன பிறங்கருள் பேணுமன
மாசியல் பாதகமு மன்னிய புரிவார்க்குப்
பேசிய பெருங்கழுவாய் பிறவகுப் போரவரே.

(இ-ள.) காசிப்பதியைச் செதியாமலும் கங்கையினில் ஸநாநஞ்செய்யாம
லும், வேதங்களுடைய விசுவநாதரது விளக்கமுற்ற திருவருளை விரும்பாமலும்,
களங்கமுள்ளபாதகங்களை நிலையாகச் செய்பவர்களுக்குச் சொல்லப்படுகின்ற பிர
பலமான பிராயசித்தத்தையும் மறையதண்டனைகளையும் விதிப்பவர்கள் அச்
சபைநடுவுள்ள பெரியோர்களே யாவா. எ-று. (30)

கடுகுடி விரைசெல்லுந் கரையினப் பகடுநுந்
கொடுவளி முரணமாபக கொற்றவ ன்னையாசொற்
றிடுவது செவியேற்றே யியற்றுவன தண்டமெனி
னெடுகிய வுணாவனனா நிறையளப் பரிதெவாக்கும்.

(இ-ள.) அதிகவேகமாக நடப்பதும் பெருங்கோபமுள்ளதுமாகிய எருமை
க்கடாவாகனத்தை நடத்துபவனும், அதிகபராக் கிரமமும் வலிமையுமுள்ள மா
யினையுடைய அச்சனுமாகிய இயமன், அச்சபைநடுவுள்ள பெரியோர்கள் சொல்
லும் வராததையைக்கேட்டு பாவிக்குத் தண்டனைசெய்வானானால் பேரறிவு
ள்ள அபபெரியோர்கள் மகிமையையாவரால் அளவிடக்கூடும். எ-று. (31)

நலமலி யனைச்சபை காப்பனோ ரியனைமேற்
கலகல வொலிசெய்யுங் கண்டையம் பகட்டுதி
வலமிகு பெருஞ்சிறப்பின வைகுபு பாத்தாகட்
கலகறு துயாசெய்யுந் தண்டமற மறைசெய்வான.

(இ-ள.) கலகலவென்று ஒலிசெய்கின்ற மணிகடைய எருமைகடாவை
எறிபடாததி வெற்றிமிக்குந் பெருஞ்சிறப்பை யடைந்திருக்கின்ற அவவியமன
உண்மை நிறைந்த சபைமத்தியிலுள்ள ஒரு சிம்மாசனத்தினமீது வீற்றிருந்து,
பாவஞ்செய்தவர்களுக்கு அளவிலாத துயரங்களைக்கொடுக்கின்ற தண்டனையின்
விபரங்களைச் சொல்லத்தொடங்கினான் என்று. (கஉ)

இனையரை யிருப்பாலே யிடைக்கொடுத்த துடைத்திடமி
னினையரை வனசெக்கி னிடமுறத் திரித்திடமி
னினையரை முசலங்கொண டிருந்தலே யுடைத்திடமி
னினையரை நாந்தகங்கொண டிடமறசை யீரந்திடமின.

(இ-ள) தூதரகளை இப்பாவினை இருப்பாலேயிருக்கொடுத்து உடம்பை
துறுவகச்செய்வீர்கள் இப்பாவினை வலிய செக்கிறபோடு செவ்வையாகச்சுழ
ற்றி அனாதது விடுவீர்கள் இந்நப்பாவினை இருப்புலகைக்கொண்டு தலைசிற
உடைத்துவிடுங்கள் இந்நப்பாவினை வாங்கொண்டு தேகத்திலுள்ள மாமிச
ங்களை யரிந்து விடுவீர்கள். என்று. (கங)

இன்னரை யீந்திலையி னிலகிய கருவிகொடு
நன்னாகொள கண்குன்று நகுபல துயாசெயமி
னின்னரை வேம்பிலையி னியலபுறு வாங்கொண்டு
நன்னாகொ டசைமேனீ நளனற வறைசெய்யின்.

(இ-ள) இப்பாவினைப் பேரிச்சன இலையையொத்து விளங்கும் ஆயுத்
ததைக்கொண்டு உத்தமாவகமாகிய கண்களைத்தோண்டிப் பலவிதமான துயர
த்தைச் செய்யுங்கள் இந்நப்பாவினை வேப்பிலையோன்ற அச்சவடிவாகிய வா
ள்களால் உறுதியுள்ள மாமிசத்தைக்கட்டி, எலும்பிலமுந்தும்படி அறைவீர்க
ளாக. என்று. (கச)*

இத்தகுபாவியரைத் தூக்கியமுடக்கிருப்பின்
கொத்துறமிடறமுத்திக கொடுந்தழல் கீழமுட்டிய
பொத்தியபேரிழுதின புடவையெய்மேறகூழ்ந்து
சுத்தியவத்தழல்வாயத் * துணைநதுணுமாபுரிமின.

(இ-ள.) இந்நப்பாவினை, இருமயிலை வளைவாகச்செய்த கொக்களை
கழுத்திற்குத்தி, மேலேதூக்கிக்கட்டி, அவர்கள்காலினகீழே பிரபலமான நெ
ருப்பைமுட்டி, இவர்கள்தேகத்தில நெய்யினாலனைத்த வஸ்துநிலங்களை நெரு
வகச்சுற்றி, கீழுள்ளநெருப்பு அவவஸ்துநிலங்களைப்பற்றி விரைவில் தகிக்கும்
வகைசெய்வீர்கள். என்று. (கரு)

உஉ-வதுபாதக்கங்குழுவாயுரைத்த அத்தியாயம். ௨௦௩௧

கனலெழுகெடுநோங் காய்ச்சியசெப்புருவி
லனகயிலிவர்தமமைத் தழுவிடவாற்றிடுமின்
மனநெகவன்கறையின மற்றிவாதமையிட்டுக்
கனமிகுமிருப்புலக்கை கைக்கொடுதுவைத்திடுமின்.

(இ-ள்.) செப்புச்சிலைகளை நெருப்புப்பொறி பறக்கும்படி நெடுநோங் காய்ச்சியெடுத்த அவவடிவங்களில் இரதப்பாலிகளைச் சேர்த்துக்கட்டுவீர்கள் இரதப்பாலிகளை இருப்புரவிற் போட்டு மனமநெக அநிபாரமுள்ள இருப்புலக்கைகளை கையிற்கொண்டு துவைப்பீர்களாக. ௭-று. (௧௬)

(ப-ம) பரதாரகமனஞ்செய்தபாலிகளைக், காலதூதா யாதனசீரத்திற புருத்தி நரகபூமிகுக் கொண்டுபோய அவர்கள் தழுவியமாதரைப்போல செ மயிற்றசெயது சிவக்கககாய்ச்சிய வடிவங்களிற் சோத்துப் பயந்து விலகிப்போ காதபடி சூலத்தால் முதுகிறகுத்தி அழுத்துவார்களென்பது வேதசமமதமாத வின இவாதமமைத்தழுவிட வாற்றிடுமின், என்றுகூறினார்.

பூரியரிவர்தமமைப் பொள்ளெனக்கொடுபோகிக்
கூரியவார்கொண்டு கொழுவிடக்கீருணமுதற
சோரியதறவீர்ந்து துண்ணெனநாயநரி
ளாரியவிடுத்திடுமி னல்லல்கள்பலசெயமின்.

(இ-ள்.) மிக இழிவுள்ள இப்பாலிகளை விரைவாகக் கொண்டுபோய் கூர்ந்தவாளினால் செழித்ததசையும் ஈரல் முதலியவைகளும் உதிரமும் கீழவிழு மாறு அறுத்து நாய நரிகள் உண்ணும்படிசெயவீர்களாக அதுவனறியும் இவர் கள் பல்வாயுன துயரங்களையும் அனுபவிக்கச் செய்வீர்களாக ௭-று. (௧௭)

(ப-ம.) பாவஞ்செய்பவர்களுக்குள் உப்பாதகம், அநிபாதகம், மஹாபாத கங்களைச் செய்பவர்கள் மிகவிழிந்தவராதவின பூரியரென்றும், வாள்கொண் டறுகருந்தோறும் துயரப்பட்டு மறறுமுள்ளதுயரங்களை யறுபலிப்பதற்கு அறு த்தகுறைகள் கூடிகொள்ளாந் தரமுடையது யாதனாதே மாதவின அல்லல்கள் பலசெயமின் என்றுகூறினார்.

கிருமிகள்பலசெற கிடங்கிடையிவாதமமைப்
பொருமுறவிழ்த்திடுமின் புனமலமயமாய
கருகிருடகுழிவீழக் கடிதிவர்தமைத்தருமி
ஹுமுமெவங்கானமழைசா ருழையிவாதமைவிடுமின்.

(இ-ள்.) இப்பாலிகளைப் பலவகையான புழுக்கள் இறந்துகிடக்கின்ற பள்ளத்தில் துன்பப்படுமபடி தள்ளுவீர்கள், இப்பாலிகளைப் பெருகூராகந்த மயமாகிய மலங்களை சிறைநத்தும் பேராந்தகாரத்தை யுடையதுமாகிய குழிகளில் விரைவாகத்தள்ளுவீர்கள், இப்பாலிகளைப்பெருகாரமும், பெருமழையும், பே ரிடியும், அதிகரிக்கின்ற இருண்டவிடத்தில் விடுவீர்கள். ௭-று. (௧௮)

துளையிடுகெட்டுசி துண்ணெனக காங்கொண்டு
விளைதயர்னையாக விரைந்திவர் செவிதுளையின்
றளைபபி பிவாதநதந தடிக்கொடுதகாததிடுமின
கிளைபடுதழற்குண்டத் திவாகெழு முறச்செயமின்.

(இ-ள்.) இநதப்பாவிக்களை, துவாரஞ்செய்கின்ற திருக்கூசியைக் கையிற்
கொண்டு பெருந்தயரம் மேனமேலவளர, காதுகளில் விரைவாகத் துளையிடுவ
கள். இநதப்பாவிக்களை தடியைக்கைக்கொண்டு வரிசையாயிருக்கின்ற பற்களை
யுடைத்துவிடுவன இநதப்பாவிக்களை, சுவாலித்தெரிகின்ற அக்கினிக்குண்டத்தில
தள்ளியிடுவீர்கள். எ-று. (கக)

(ப-ம) சிவபிரானையும், மெய்யடியாரையும், நிரதைசெய்யும் அதிபாதகா
வாரததைக்களை இனபமாகக்கேடடிச்செய்கின்றவார்களுடைய காதுகளைக் காலதூ
தர்கள் துளைசெய்வாரென்பது வேதசமமதமாதலின, இவாசெவிதுளையினென்று
கூறினா.

இன்னரைமூக்கரிமி னின்னரைநாககீர்மி
னின்னரைப்பறதகர்மி னின்னரைககணகுனமி
னின்னரையுடல்போழ்மி னின்னரைக்குறியறுமி
னின்னரையிழுதுநிறை யிடையிட்டுவருததிடுமின.

(இ-ள்) இநதப்பாவிக்களை, மூக்கறுப்பீர்கள் இநதப்பாவிக்களை, நாககைப
பிளப்பீர்கள். இநதப்பாவிக்களை பல்லையிடுவருவீர்கள். இநதப்பாவிக்களை, கண்
களைத்தோண்டிவிடுவீர்கள். இநதப்பாவிக்களை, வானினால் உடம்பைப் பிளந்துவி
டுவீர்கள் இநதப்பாவிக்களை, ஆண்குறியை அறுத்துவிடுவீர்கள் இநதப்பாவி
க்களை, (கொடுக்கின்ற) நெய்க்கொப்பரையிற்போட்டு வருததுவீர்கள். எ-று.(உ௦)

(வேறு)

எனறுமாரவததார்க்கு மியலதிபாவத்தார்க்குங்
கன்றுபபாவத்தார்க்குங் கருதுறுதண்டமெல்லர
நன்றுமவையாக்கேற்பத தககவாநவிறிறீலக்
குன்றுழமேனிச்செங்கட் கூறறுவனவலைபுறமுன்.

(இ-ள்) இவவாறாக மகாபாதகஞ் செயதவர்களுக்கும், அதிபாதகஞ் செ
யதவார்களுக்கும், உபபாதகஞ் செயதவார்களுக்கும், சிநதிகத்தகக தண்டனைக
ளெல்லாவறையும், சிபாபசபையிலுள்ள பெரியோர்கள் சமமதிகத்தகக வித
மாகச்சொல்லி நீலமலைபோன்ற பெரியசரீரத்தையும் சிவநதகண்களையுமுடைய
இயமன கவலைகொண்டன. எ-று. (உ௧)

கூற்றுவனகவலைபுறமு குறிப்பவன்முகத்தாறநேர்ந்து
மாறறருநீதிவாய்ந்த மாண்புடையவையாரியாரும்
போறறரும்வருதநதநாமும் பூண்டிற்றவனைநோக்கிச்
சாறறருங்கவலைபுறமு காரணஞ்சாறறுகெனறா.

உஉ-வது பாதக்கக்குவாயுரைத்த அத்தியாயம். உரங்ங

(இ-ள்.) தண்டனைத்தலைவனாகிய அவ்வியமன் உள்ளத்திற்கொண்ட கவலை மூக்குறிய்ப்பினுணராதது பேதியாதியாயமாகாததில் அசைவற்றுநிற்கும் பெரியோரானவரும் சகிக்கப்படாத துயரத்தை தாழ்ந்துகொண்டு அவ்வியமன் (முகத்தைப்) பார்த்து அடங்காக்கிலேசத்தை மனதிற்கொண்ட காரணமயாது அதை எங்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்றார். எ-று. (உஉ)

அவையிடநீதிவாய்ந்த வறிஞர்காளீதுகேண்மி

னவையறுசமபுதிவு நலதததாலதனிலுள்ளுஞ்

செவையுடைப்பரதகண்டஞ் சிறந்ததாலககண்டத்துஞ்

சுவையுள்கொழிஞ்ஞமாரி யவருததஞ்சிறந்ததாமால்.

(இ-ள்.) தருமசபையிலுள்ள நீதியமைந்தபெரியோராகளே இதைக்கேட்பீர்களாக (எழுதிவுகளுக்குள்) குற்றமற்ற சமபுதிவானது மேலானதாகும். அச்சமபுதிவிலுள்ள ஒன்பதுகண்டத்துள், மேலானபரதகண்டமே சிறந்ததாகும். அப்பரதகண்டத்துள், பராசத்தி யுள்ளபெருகுத்தறகிடமாகிய ஆரியவாததமே மேனமையுடையதாகும். எ-று. (உஉ)

எழுதிபமாவன நாவல், இறவி, குசை, கிவஞ்சம், புட்கரம், தெருகு, கழுஞ் இவ்வெழுவகைப் பொருளும் அவ்வததின மிக்கனவாகையால், இவற்றறப் பெயர்பெற்றன. கண்டம் ஒன்பதாவன கீழ்விதேகம், மேல்விதேகம், வடவிதேகம், தென்விதேகம், வடவிரோபதம், தென்னிரோபதம், வடபரதம், தென்பரதம், மத்திமகண்டம் இவையே நவகண்டமாகும்.

அன்னபுண்ணியத்ததாய வாரியவருத்தந்தனனுட்

பன்னருநதலங்கள்பல்ல பரவுதிர்ந்ததங்கள்பல்ல

வென்னரும்புகழாநிறகு மிலிங்கமூர்த்திகளும்பல்ல

நன்னர்கொளையபூமி நலததையாரளக்கற்பாலார்.

(இ-ள்.) அத்தனமையான புண்ணியங்களை யுடைய ஆரியவாததமென்னும் பூமியில் சொல்லுதற்கரிய மகிமையுள்ள பலதலங் ளுள்ளன, புகழ்பெற்ற பல தீர்த்தங்களுள்ளன யாவரு துதித்தற்குரிய சிவலிங்கமூர்த்தமும் பலவுள்ளன, பல நன்மைகளையுந் தன்னிடத்துடைய அந் ஆரியாவாதத்தின் மகிமையை யாவரளவிட்டுரைக்கத்தக்கவர்கள். எ-று. (உஉ.)

இமயமலைக்கும் விரதமலைக்கும் நடுவேயுள்ள பூமிக்கு ஆரியாவாததமென்று பெயர்

நிகழ்கருமாதிகாரி நிரம்புஞானதிகாரி

புகழ்மிகுமனையபூமி யுடையதாய்ப்பொலிவதோராதது

மகம்மலத்தினரும்நதப் பூமியையவாவலகண்டு

மிகழ்விடப்புவியினமுத்திக றோதுவாஞ்சனமமாய்.

(இ-ள்.) பெரும்புகழையுடைய ஆரியவாததமென்னும் அந் பூமியில் விளக்கமுற்ற சமநாமாதிகாரிகளும் பூரணஞானதிகாரிகளும் சிறந்தோங்குகரு

வதை யறிந்திருந்தும் முத்தான்மாக்களாகிய பெரியோரும் அவ்வாசியவர்த்தத்தை விரும்புதலை நோக்கியும் புகழுள்ள அநதப் பூமியில் முத்தியின்பத்தைப் பெறத்தக்க பிறவியாகிய. எ-று. (உரு)

மானிடவுருவம்பெற்று மாற்றரும்விரத்திமேவி
யானிடத்தைநதுமாடு மானடியாச்சித்தேத்தி
யுனிடாக்கடலினீங்கா ருண்மையென்பதுசற்றோரா
வானிடத்தேனுமவைகும் வகையொருவினையுஞ்செய்யார்.

(இ-ள்.) மானிடத்தேகத்தை யடைந்தும் (விடயபோகதையொழிதது) நீங்குதற்கரிய விரகதியடைந்து பசுவினிடத்துண்டாகிய பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோமயம் எனனும் பஞ்சகௌவியங்களையும் அபிஷேகித்துக் கொள்ளுகிற மஹாதேவா திருவடிகளில் பூசசெய்து துதிபுரிந்து தசைப்பொதியை ததாங்கித் துயரத்தில முழுகுகின்ற பிறவிக்கடலைக் கடக்கமாட்டாராகன, இது உண்மை மாரக்கமென்று சற்றேனும் உணராரகன, இரத்திரலோகத்திலானாலும் வகைத்தக்க ஒருபுண்ணியதையுஞ் செய்யாரகன. எ-று. (உசு)

பாரசதிசேரும்வண்ணம் பவஞ்சததுவெறுப்புமேவும்
வாயிகுபெரியோர்தம்பாற றாடணைவகுத்துச்சொல்வார்
புரவுசெய்யதுசெய்யாத போதினுங்காசிமேவி
விரவுதண்கங்கையாடி விச்சவநாதம்போற்றார்.

(இ-ள்) மேலாகிய மோக்ஷத்தை அடையுமாறு உத்தேசித்துப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையில் வெறுப்படைந்து பெருந்தவஞ்செய்யுஞ் சாதுககள்மேல் பலவித தூஷணைகளையும் விரிவாக்கசொல்வாராகன, செய்தவாக்கோப் பாதுகாக்கின்ற புண்ணியமெதைச் செய்யாதிருந்தாலுமிருக்க காசித்தலத்தையடைந்து (மகிமை) தங்கிய குளிராத கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து விசுவநாதரை துதி யாரகன. எ-று. (உஎ)

பொருண்முதல்விடைய்ப்பறறே பூண்டுசெற்கருமீத்துத
தெருணமிசுவேதநினைதை சிவாதமநினைதமற்றை
யருண்மிசுவேதநினைதை யனைததையுமவாவிசெய்தே
யிருண்மிசுவேதநினைதை துயரொலமிட்டிக்கொள்வார்.

(இ-ள்.) திரவியமுதலாயுள்ள விடையசம்பந்தத்தை மேற்கொண்டு புண்ணியத்தொழில்களைக்கே தெளிவுமிகுந்த வேதநினைதையையும் சிவாதமநினைதையையும் பெருங்கருணையுள்ள சிவநினைதமுதலிய தேவநினைதையும் மற்றுள்ள பாவங்களையும் விருப்புடன செய்து மிகுந்த அறியாமையால் துயரங்களைத் தாங்களே சம்பாதித்துக்கொள்வாரகன எ-று. (உஅ)

சிவபுராணங்கள்கேளரா சிவஸ்மர்த்தலங்கள்சேரார்
சிவனறுந்தீர்த்தமூழ்கார் சிவலிங்கசேவைசெய்யார்

உஉ-வது பாதக்கக்குவாயுரைத்த அத்தியாயம். உராகு

சிவனடியாணக்கண்டாற சிவனெனறேசென்றுபோற்றார்
சிவசிவவென்னாதிராத் தீங்கெலாஞ்செரியினாரா.

(இ-ள்.) சிவபுராணபாராயணங்களைக் காதினாக்கேளார்கள். சிவபிரான்வீற்றிருக்கின்ற ஸதலங்களை யடைபார்கள். மேலாகிய சிவதீர்த்தங்களில் ஸ்காந்தசெய்யார்கள். சிவலிங்கதரிசனம் பணனார்கள். சிவநேயர்களைப்பார்த்தால் சிவபெருமானென்றே தியானித்துத்தியார்கள். சிவசிவவென்று சொல்லார்கள். பிராயச சித்தங்களாலே ஒழிக்கப்படாத பாவங்களெல்லாவற்றையுஞ்செய்வார்கள், என்று.

வருபவத்துயர்ந்தேர்ந்தோர் மற்றதுமற்றவேண்டி
பெருகுநீட்காமியத்தாற் பேரினபமடையாநிற்பா
திருகின்மற்றதற்குமாறும் காமியஞ்செய்யாநிற்போ
ரொருவரும்பாதமெல்லா முற்றருந்துயரத்தாழ்வரா.

(இ-ள்.) அடுத்தடுத்துவரும் பிறவிகளைத் துன்பமென்றறிந்த பகருவிகள் அப்பிறவியை யொழிக்கவிரும்பி அதிகரித்த கிஷ்காமிய தவங்களைச்செய்து பேரினபாறுபவத்தைப் பெறுவார்கள். மாறுபடாத அப்புண்ணியத்திக்கு விசேதமாயுள்ள காமியகாமமங்களைச் செய்பவர்கள் கீங்குத்தகரிய எல்லாப்பாதங்களையும்டைந்து அருந்தியுரமாகிய (கடலில்) மூழ்குவார்கள், என்று. (10)

புண்ணியம்புரிந்தாராகெல்லாம் புகழ்மிகுசாந்தனு
யண்ணியநயமேனமேலு மணைதரப்பொலியாநிற்போ
மெண்ணியபாவமெல்லா மியற்றிநென்கொடியார்க்கென்றுங்
சண்ணியகொடியருபவ காட்டியேயச்ச்செய்வோம்.

(இ-ள்.) (நியாயபையிலுள்ள பெரியோர்களை) நல்லினைசெய்பவர்கள் யாவாக்கும் மிகுபுகழுள்ள சாந்தருபத்தைப்பெற்று அவர்களுக்கு வேண்டிய சகாயங்கள் மேலமேலு முண்டாகுமாறு இடைவிடாது செய்துவருவேன். எண்ணியவாறு பாவங்களாவையும் செய்துவருந் துஷ்டடாகளுக்கு எக்காலமுஞ் சிந்திக்கத்தக்க குராவடிவத்தைக் காட்டியப்படுத்தவேன். என்று. (11)

எண்ணருந்தருமவாஞ்சை யெய்தினைசாந்தமேவிக்
கண்ணருஞ்சுத்திபெற்றுக் கதிககரசாகிவாழ்வார்
பண்ணரும்பொருளிலவாஞ்சைப் பட்டவரளவாப்பாவ
எண்ணருங்குணமாககொண்டு நாகெலாதனையாநிற்பார்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத தருமங்களைச் செய்பவேண்டுமென்கிற இச்சை யுடையோர்கள், சாந்தசம்பதையடைந்து நினைத்தற்கரிய சித்தசத்தியுடையாய் (பின்னர்க்கானசாதனைஞ்செய்து) மேடாசபூமிக்கு அரசராக வாழ்வார்கள். துயரங்களை யுணடுபண்ணுகிற பெரியப்பொருளில் இச்சைவைத்தவர்கள் அளவுபடாத பெரும்பாவங்களைச்செய்வதே நன்னடையாக்ககொண்டு பலவாயுள்ள நரகங்களையும் அதுபவிப்பார்கள், என்று. (12)

ஒருமனமவிடயமபறறி லுரைத்தவவ்விடயமேயாய்த்
திருமருகாகமெல்லாஞ் செறிபயனுடைபார்க்காகரு
மருண்மவிபரமான்மாவைப் பற்றினமறறதுவேயாகிக்
கருமருவாதவினபக கதிரிடைக்கெடுக்கவும்.

(இ-ள.) நெருசம ஒருவிஷயத்தைவிருமபி அமுதினால சொல்லுகின்ற
அவ்விடயமேவடிவமாகி (அதனாபாவங்களைச் செய்து) சுழலுதற்கிடமாயுள்ள
நாகங்களெல்லாவற்றிலுஞ்சேரது பெருந்துயரத்தை யனுபவிப்பார்கள். திரு
வருளிறைந்த பரபிரமத்தை மனமபறறுமாலை பிரமவடிவாகி பிறப்பில்லாத
இன்பமராகக்கமைய முததியில் விரைவாகப்போய்ச் சேரவார்கள். எ-று. (௩௬)

ஒருபொருள்கையிறகொண்டோ னொளித்திடலவிடுதென்னு
மிருமைபுளொன்றுசெய்தன் மற்றவறகியலுமாபோற
பருவரும்விடயபோகம் பறறுதல்விடலிரண்டு
ளருமையதுணாநதுநீத்தோன் முததத்யமர்வனன்றே.

(இ-ள.) ஒருபொருள்கையிறபெற்றவன அபொருளைப் பத்திரப்படு
த்துதல், விடவிடுதல் எனனும் இரண்டு தொழிலில் ஒன்றைச் செய்தற்கு அவ
னதிகாரி யாவதுபோல, துன்பத்தைத் தருகின்ற விடயபோகங்களைப்பறறுதல்,
நீக்குதல் ஆகிய விரண்டனுள் அருமையாயுள்ளதை யறிந்து விடுததவன் முததி
நிலையைப்பெற்று வீற்றிருப்பன். எ-று. (௩௭)

(ப-ம்) விடயபோகங்களைப்பறறுதல், எளிது, அவறறை விடுதல், அரிது,
அரிதாயுள்ளவைகளைப் பூரவடிவண்ணியத்தால் விடுவானாயினும் மனத்தைவிட்டு
நீங்காது, விட்டபோகங்களை மீண்டும் பறறுததக்க இச்சையை விளைவிக்குமாத
லின அவவருமை நோக்கி அருமையதுணாநது நீத்தோன் என்று கூறினார்.

நான்றேடுபொருள்களெல்லாந் தாரமாநியருக்கென்று
மானறேமண்ணிடைப்புதைத்து மாண்டுபெற்றுயரத்தாழ்வான்
றான்றேடுபொருள்களெல்லாஞ் சங்கராப்பிரிதிசெயயின
மானறேறுதுயரம்பூணன் வானகதிககிறைவனாவான்.

(இ-ள) தனனால் சமபாதிக்கத்தக்க உலகபதார்த்தங்களையாவும் தார (புத்தி
ராதி)களுக்கு என்று பூமியிற்புதைப்பவன், இறந்தபின்னா பலவாகிய துயரக (கட
லில்) முழுகுவன். தனனால் சமபாதிக்கத்தக்க பொருள்களெல்லாவறறையும் சிவப
பிரீதி செய்பவன் அபிவிததிபாகின்ற பிறவித்துயரத்தை யனுபவியாது மேலாகிய
மோக்ஷபூமிகுத்தலைவனாவான். எ-று. (௩௮)

ஆதலாறசீவரெல்லா, மருந்துயரடைவாரென்று
காதலாறகவலைபுறமேன் வேறென்றுகலந்தகின்ற
லோதலாறபயனுமில்லை யுண்மையீதுணர்மினென்றான
கோதலாறபுரியாகக்கெல்லாந் கொடியனுவருததுங்கோமான்.

உஉ - வீது பாதகக்கழுவாயுரைத்த அத்தியாயம். உரகள்

(இ-ள.) ஆதவினிலே சீவகோடிகளெல்லாம் (வீஷ்டமயககத்தால்) பெரு நுபரததையடைவார்களென்று அவர்களிடத்துவைத்த அன்பினால் கவலைய டைந்தேன வேறே ஒருகவலையுமில்லை. எடுத்துக்கூறுவதினற் பயனயாது (பெ ரியோரகளே) இது உண்மையெனறறிவீர்களாகவென்று, பாவஞ்செய்பவர் கள் பாவருக்கும் கொடியதண்டனைசெய்து வருத்தப்படுத்தினற இயமன கூறினான். எ-று. (நக)

(ப-ம) நடுநிலையுள்ளோர தமக்குண்டாகு துயரத்தில மனஞ்செலுத் தாது, அன்னியாபடு துயரங்களுக்கே இரங்குவாராதலின, கவலையுறறேன எனறுகூறினா.

சானவரதனைக்கேட்டுத் தக்கதேயுரைத்தாய்திமை
யேன்றபாதகாக்கப்பாவ மியாவுநதீரகழுவாயாது
தோன்றியுரைத்தியென்னத் துடிதுடித்ததிரததுசீற்றங்
கான்றுபாயெருமைப்போததூர் கடவுண்மறிதனைச்சொன்னான்.

(இ-ள) (சபையிலுள்ள) பெரியோர அதவாரததைக்கேட்டு உள்ள வாறே தெரிவித்தீர் திமைநிறைந்தபாவிகள் அப்பாவமுமுமையும் ஒழிக்கத்தக்க பிராயச்சித்தமயாது எவகளுக்குத் தெரியுமாறு கட்டளையீடுவீரென்றுகேடக, பட படவென்று ஆரவாரித்துப் பெருங்கோபங்கொண்டு (நடக்கின்ற) எருமைக்கடா வை வரகனமாயுள்ள யமதருமன இதைச்சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. (நக)

என்னபாதகஞ்செய்தாலு மிருமபுகழ்க்காசிமேவி
நன்னாமாகங்கைமூழ்கி நலநதருவிசுவநாதன்
பென்னடிச்சேவைசெய்து பொலிந்தமர்வாரோற்பாவந
தன்னமுமிலராயமேலா முத்தியைச்சாவதுண்மை.

(இ-ள்) எந்த (மகா) பாதகங்களைச்செய்தாலும் பெருமபுகழ்மைந்த காசி ததலத்தையடைநது, நன்மையும் பெருமையுந்தவிய கங்காநதியில் ஸ்நானஞ்செ யது முத்தியின்பத்தைத்தருகின்ற விசுவநாதருடைய அழகிய திருவடித்தாமரைக் ளைப்பணிந்து அறிவுவினக்கத்தைப்பெற்று அததலத்தில வாசஞ்செய்வார்களா னால் பாவஞ்சிறிதுமில்லாதவர்களாகி (சிவபுண்ணியங்களைச்செய்து) மேலான முத்தியையடைதல் உண்மையென்று (பெரியோரகளே தெரிவீர்களாக.) எ-று.

பிராயச்சித்தத்துக் கடங்காத மகாபாதகங்களைச் செய்தவர்கள் காசியென னுநதிருநாமநதிரத்தை யுச்சரிப்பார்களானால் அப்பாதகங்களொழிந்து முத்திய டைவார்களென்று சிவபிரானே திருவாயமலரக் கேட்டுள்ளாராதலின முத்தியைச் சாவதுண்மை யெனறுகூறினா.

சாதுமபெருமானமுன்ன ரொங்குபதேசஞ்செய்த
தோதுமந்தணமேயாகு முதறகுமேறாமுவாயில்லைச்
சாதுநீரையேயாய சானறீரென்றுரைத்தலசெய்தான்
சாதுவெம்பாசநதாங்குங் கையுடைச்செங்கோல்வேந்தன்.

(இ-ள்.)^{47.19} இந்தப்பிராய்ச்சித்தம் நமது பெருமானாகிய கைலைநாயகர் பூர்வத்தில் எனக்கும், பிரமதேவருக்கும், சுவரயம்புமனுவுக்கும், உபதேசஞ்செய்த அதிரகசியமாரும், இதற்குமேற்பட்ட பிராய்ச்சித்தங்கிடையாது. சாதுத்தன்மையுள்ள பெரியோர்களே அறிவீர்களென்று கொலையெய்கின்ற கொடியபாசத்தைக் கையிலுடைய செங்கோலமுன்னாகிய யமதருமன்கூறினான். எ-று()

(ப-ம.) மகாபாதகங்களைச் செய்தவர்கள் காசியிலவசித்துக் கங்காஸநாநஞ்செய்தால் முத்தியடைவார்களென்று சொல்வது அனேகருக்குச் சந்தேகத்தை விளைகதுமாதலின் உண்மையுணராதற்பொருட்டு நமபெருமான மூன்னொமக்குபதேசஞ் செய்ததெனுகூறினான்.

கூறமீதுரைத்தலோடுங் குணங்கெழுபையாராய
மாற்றருநலத்தாராகேட்டு மனமிடமகிழ்ந்தாராகி
யேற்றமாவேதசெனனி யிருக்குநதணமீதென்று
தேற்றமாரகாசிமேனமை சிந்தைகொண்டிருந்தாரானே.

(இ-ள்.) எமதருமன இதைச்சொன்னமாதிரிததில் சாந்தகுணலோராகிய அச்சபையிலிருந்த பெரியோர்கள் கேள்வியுற்று மிகுந்த உள்ளக்கிளர்ச்சிகொண்டு உயர்வுக்குள் உயர்வாகிய வேதமுடிவிலுள்ள இரகசியாரத்தம் இதனானென்று தெளிந்து தெளிவைக்கொடுக்கின்ற காசித்தலமகிமையைச் சிந்தித்திருந்தார்கள். எ-று. (சு0)

(ப-ம.) வேதங்களுக்கு மேற்பட்ட பிரமாணமில்லை யாதலின் ஏற்றமாராவேதமென்று, மனோகங்கததை யொழித்து சுத்திசெய்வது காசியாதலின் தேற்றமாரகாசியெனுகூறினான்.

பாதகக்கழுவாயுரைத்த வத்தியாய முற்றியது.

ஆக அதியாயம். ௨௨-க்கு திருவீருத்தம். எகந

திருச்சிறம் ப ல ம.

உ
சிவமயம்,

திருபத்து மூன்றாவது தேவர்களுப

தேசம்பெற்ற அத்தியாயம்.

திருச்சிறமபலம்.

மன்னுகூற்றுவன், றுன்னுசான்றவாக
கின்னுமென்சொகு, னுன்னுமாறதை.

(இ-ள) நிலைபெற்ற இயமன, (அச்சபையல்) நெருங்கிய மேலோர்களு
ககு (முன்கொன்னதன்றி) இன்னுமயாதுசொன்னான் சித்திகததக்க அச்சரித
திரததை. எ-று. (க)

ஓதவேண்டிமென், ருதாஞ்செயு
மாதவததாபரம், சூதனோதுவான்.

(இ-ள) திருவாயமலப வேண்டிமென்று அன்புசெய்து (கேட்கின்ற) பெ
ருநதவதையுடைய சவுங்காதி முரிவாசருக்குச் சூதபுராணிகர சொல்லததொ
டங்கினா, எ-று. (உ)

மருவுபரவமும், நெருவுகும்பியு
மொருவுகண்டமுந, துருவுமா தரும.

(இ-ள) செய்கின்ற பாவங்களையும், அநதபபாவததால வரும் பயங்கர
முள்ள நாகங்களையும் அநநரகங்களேவிட்டு நீங்குகாலமும் இவைகளைத்தேடுகி
ன்ற மனிதர்களையும். எ-று (ங)

சாற்றவேண்டிமென், தேற்றமேயவா
மாற்றங்கேட்ட-லுங், கூற்றங்கூறுமே.

(இ-ள) திருவாயமலரவேண்டிமென்று பெருமைவாயந்த அபபெரியோ
ர்கள் சொன்னதைக் கேட்டவனவில டமதருமன சொல்லததொடங்கினான். எ-று.

மனத்தினுல்வருங், கனத்தபாதக
மனத்தஞ்செய்வதை, யுனத்தகாதுகான்.

(இ-ள) (பாவங்களைச் செய்வவேண்டிமென்று) மனதில எண்ணுவதினால்
உண்டாகின்ற மகரபாதகங்கள் எண்ணினவர்களை யாதனசீரத்திற படுத்துகி
ன்ற துயரப்பாடுகளை நாம் சித்திக்கமுடியாது. எ-று. (ஊ)

(ப-ம.) வேதாகமங்களில் சிவபெருமான் விதித்தவீதிகள் யாவும் பெரியபெயர் என்று எண்ணுதல் முதலிய பெருமபாவங்கட்கு மனங்காரணமாதலின் கணத்த பாதகமென்று கூறினார்.

வாக்கினால்வரும், பேர்க்கில்பாதகம்
தேககுதீமையுண், டாக்குநாளுமே.

(இ-ள்.) (தீயவாக்கியங்களை) வாக்கினாற்சொல்லுவதால் வரும் நீக்கப் பாத பெருமபாவங்கள் (நரகபூமியில்) நெடுங்காலம் நிறைவாயுள்ள டலதுன்பங்களை உண்டிபண்ணும். எ-று. (சு)

(ப-ம.) வேதாகமநினை, சிவநினை, சிவனடியாராநினை, சமநாமநினை முதலிய செய்வதற்கு வாகு, காரணமாதலின், தீமையுண்டாகுமென்று கூறினார்.

காயத்தாலவரு, மரியப்பாதகம்
தேயக்குமபியுட், சாயச் சாடுமே.

(இ-ள்.) சரீரத்தினால் வருகின்ற வருசனைக்கிடமாயி பாவங்கள், நரகபூமியில் (புழைகள் நிறைந்த) தூசுகந்த நீருடசதாமுழுகி யிருக்கும்படி வருத்தஞ் செயவிக்கும். எ-று. (எ)

இன்னபாதகம், தன்னமாயினு
மன்னமாமலை, பென்னவோங்குமே.

(இ-ள்.) மனம், வாகு, காயத்தாலவருகின்ற பாவங்கள் சிறிதாயிருந்தாலும், நிலைபெற்ற பெருமலைபோலோங்கி வளரும். எ-று. (அ)

(ப-ம.) ஒருகால பாவஞ்செய்தவா பலகாலஞ்செய்ய உடனப்பெவாராதலின் ஓங்குமேயென்று கூறினார்

ஒதினெதுப, பாதகமமகா
பாதகம்மென, வோதல்சானன.

(இ-ள்.) சொல்லுமிடத்து அப்பாவங்கள் உபபாதகமென்றும், மகாபாதகமென்றும், (அதிபாதகமென்றும்) பெயர்பெற்று வருகின்றன எ-று. (சு)

பயில்செயற்கையா, லுயிர்களுக்கெலாஞ்
செயிசெயபாதக, மயர்வினரோங்குமே.

(இ-ள்.) பாவங்கள், ஆனமக்கள் (தினாதோறும்) பழகுகின்ற தீமையினால் வளரந்து (இவர்களுக்குப்பலவித) துன்பத்தை விளைவித்துச் சோர்வினறிமேலோங்கியிருக்கும். எ-று. (க)

கருப்பவாசமும், நிருப்பதாதியா
வருப்புக்குமபியு, ளிருப்புமேயின.

உரு-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம். உராக்

(இ-ள.) மேற்சொன்னபாவங்கள் கருகருழியில் வசித்தன் முதலிய துயரங்களைபுண்டாகி, (பின்னர் யாதஞ்சீரத்தைக் கொடுத்தது) நாகத்தில் நிலைத்திருக்கச்செய்வனவாம். என்று. (கக)

(ப-ம.) குஷ்ட்ட முதலிய மகாரோகங்களை யனுபவித்தல், தூக்கந்த பூமியில் வசித்தல், முதலியவைகள் யாவும் பாவப்பலனதவின் ஆதியெனதுகூறினார்.

பருகவர்க்குமும், பொருவின்முத்தியும்
வெருவிப்புண்ணியத, திருவினமேவுமே.

(இ-ள.) மேலும் மேலும் சுகத்தை விளைவிக்கின்ற புண்ணியமாகிய சம்பத்தினால், இவ்வினலோக முதலிய பதவிகளும், ஒப்பிலலாத சொருபமுத்தியும் சித்திகளும். என்று. (கஉ)

செறறகும்பிவீழ்ந், துறறதிருகுறல்
செறறபாவததான, முறறவாவதே.

(இ-ள.) மேற்சொல்லிய பாவங்களாலவந்து சம்பவிப்பது யாதெனின், கோரநாகங்களில் வீழ்ந்து அளவுபடாத துயரங்களை யனுபவிப்பதேயாம். என்று.

துக்கஞ்ஞமாய, மிரயாதனை
தொக்கதெனபரித, நககபாவாககே.

(இ-ள.) மேலாகிய பாவஞ்செய்தவர்கள் பெருந்தயரமே வடிவமாகவுடைய யாதஞ்சீரத்தை யெடுத்துப் பலவிதகிலேசங்களையும் அறுபலிப்பார்களென்று (பெரியோர்) கூறுவார். என்று. (கச)

விடயவாஞ்சைமிந், குடயமரந்தாக
ளடையமேலவர், நடைபழிப்பரே.

(இ-ள.) (அநித்தியமான) விடயவிரூபத்தை அநிகமரவுடைய (பரவிகளாகிய) மனிதர்கள் (இவ்விராஜை) யடுத்திருக்கிற பெரியோர்களுடைய நலனொழுக்கத்தை நிகழ்த்தையவர்களா. என்று. (கரு)

சிறியபாதத், மறியவரற்றிறேர்
நெறியதண்டததாம், செறிவாதூய்மையே.

(இ-ள.) சிறுபாவங்களைப் புத்தியூவமாகச் செய்தவர்கள் விதிப்படி (நான்) செய்கின்ற தண்டனையினால் அப்பாவங்களொழிந்து பின்னர் பரிசுத்தராவார்கள். என்று. (கச)

கொலைஞர்தமமுட, நிலைசெய்மானதத்
ருலையுமறறிவர்க், கிலைமெய்ஞ்ஞானமே.

(இ-ள.) கொலைத்தொழில் செய்பவர்களுக்கும் அவர்களுடன் நண்பு செய்பவர்களுக்கும் ஆகிய இவ்விருதிருத்தவர்களுக்கும் சத்தியஞானம் உண்டாகமாட்டாது. என்று. (கஎ)

KAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-90

எனதியானெனு, முனகர்துக்கத்தா
லனகமேவுறார், மனநலத்திற்காள்.

(இ-ள்) சித்தசத்தியுள்ள சபையாரே தநுகரணங்களை யானென்றும் (புல
னபோகங்களை) எனதென்றும் (மதிக்கின்ற) மூடாகள துயரமிக்குதியால் பரிசுத
தராகார்கள். என்று. (கஅ)

பற்றுநீக்குறார், முறறுமின்சுகம்
பெற்றுவாழ்வரோ, கறறமேலையீர்.

(இ-ள்) பலநீதி நூல்களையுங்கறற பெரியோராகளே உடபறறு புறப்பற
றுக்களை நீங்காதவாகள பூரணமான சுகததையடைநது வாழ்மாட்டார்கள் என்று.

விடயவின்பெளா, மடையவுன னுவா
ருடைவதோர்கிலார், கடையமாநதரே.

(இ-ள்) (இந்திரியகரணங்களால்) பறறியனுபவிக்கின்ற விஷயசுகங்க
ளெல்லாவற்றையும் தாம் அநுபவிக்கவேணுமென்று எண்ணுபவர்கள் அவவிஷ
யம் கெடுதியாகிறதன்மையை யறியாதவர்களாதலின இழிவுள்ளமாநதரே யாவா
கள். என்று. (உய)

உரவுறானியைக், கரவுதீர்க்கண்
டிர்வுசெய்துநாம, விரவுவேரமகிழ்.

(இ-ள்) தவவலிமையுள்ள ஞானவானே நமதுகளங்கநீருமாறு தரிசித்தது
(உத்தமகுணங்களை) அவரிடத்தில யாசித்தது நாம் இன்பத்தில மூழ்குவோ
மாக, என்று. (உக)

ஞானமில்லவ, ஞானமேவபி
மானரிட்டையின, மோனமுறறிடார்.

(இ-ள்) சொருபஞான மில்லாதவா தேகாதிபோகங்களை அபிமானித்து
கொண்டு (அலைவாராகளையன்றி) நிஷ்டைகூடி முதநிலையைப் பெறமாட்
டார்கள். என்று. (உஉ)

இன்னுமெம்பிரான, மன்னுமாமலர்
துன்னுசேவடி, யுன்னுமாரிலார்.

(இ-ள்) (உயாநதமானிட தேகத்தைப்பெற்ற பின்னராகிய) இன்னமும்
எந்தாண்டவராயுள்ள சிவபெருமானுடைய மலர்கள் நிறைந்தனள திருவடிகளை
சுந்தனை செய்யாதவர்களாக விருக்கின்றார்கள். என்று. (உங)

ஆனதேகமே, நானெனச்சொலி
யினமேவுவா, ஞானவாழ்க்கையார்.

(இ-ள்) அழிந்தவிடுகின்ற பிரபஞ்சவாழ்க்கையி லுள்ளவர்கள் மாயாகா
ரியமான தேகத்தையே நானென்றுசொல்லிக்கொண்டு இழிதொழிலையே
விருமயிசெய்வவர்கள், (உச)

உரு-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம். உாசுங்

அகமிவாதவர், தகவினாறமை
மிகவிழிப்பரேற, சுகமளாவுவரா.

(இ-ள) பரபயிலலாதவாகன பெருநதனமையினுலே தங்களைத்தாங்கன்
மிகவுழிவாக்க கூறிககொண டிருடபார்களானுல (அபபெரியோரகளே) பர
மசுத்திற கலநதிருப்பார்கள, எ-று (உரு)

வேறு.

பேசினமறறிதற்காயதேர், ராசின்மாதகதையொன்றுண்டு
நேசமாதாரபேசுகேன, பாசமில்லேருணருமின.

(இ-ள) பாசவிமோசனத்தை யடைநதபெரியோரகளே, சொல்லுமிடத்
தில, இப்போது கூறினவைசேன் விளக்கிக காட்டத்தக்க குறறமற்ற மிகமை
யுள்ள கதையொன்றிருக்கின்றது நிறைந்தஅனபோடு சொல்லுகின்றேன தெ
ரிவீர்களாக. எ-று (உசு)

பறறொழிந்தவாபாதகந், தறறமேனமைச்சனகரு
முறறுமுனனமுணாநததீ, தறறமோவவறிமீனே.

(இ-ள) எல்லாபபறறுக்களையும் விட்ட பெரிபோரகளுந் பாதசமுறறு
மொழிந்த மேனமையுள்ள சனகமகராஜனும், பூாவததில இக்கதை முழுவதும்
அறிந்திருக்கின்றார்கள, உங்களு மனசசோரவு நீங்குமாறு அறிவீர்கள், எ-று.)

மிககசெல்வமிதிலைவாழ், தககச்சலனிருத்துச
னகககாவனவிற்றுநாள், புக்கனனபுகழ்சுகாசியில்.

(இ-ள) பிரபலசமபதையுடைய மிதிலைப்பட்டணத்தில் வாழுகின்ற சா
நதசேனாகிய சனகராஜன், சிமமாதனத்திலிருந்து யிதிவழி விளங்குகாவறறொ
ழிலை நடாததுங்காலத்தில் பெருமபுகழுள்ள காசிபபதிக்குப் போனான், எ-று.

காசிமேவியகாவல, னுசில்கங்கையடைந்தன
னேசமார்தரக்கண்டனன், மூசுபறபனமுனிவரை,

(இ-ள) காசித்தலத்தையடைந்த அசனகவரசன் குறறத்தை யொழித்
தருளுகின்ற கங்கையைத்தரிசித்து (ஸநாநஞ்செய்து) அவலிட்டத்தில் நிறைந்திரு
க்கின்ற பலபெரியோரகளையும் பூரணமான அன்பினால் வ்ணங்கினன், எ-று.)

அன்னமாதவருட்சிலா, பன்னருங்கருமதின்னர்
நன்னாசரல்சிலாஞானிய, ரென்னவரயந்தங்கிருந்தனா.

(இ-ள.) அபபெரியோர்களுகளுளே, சிலா கருமகாண்டத்தினவழி நிற
பவாகளுந், சிலா நனமைநிறைந்த ஞானகாண்டத்தினவழி நிறபவாகளுமாக
ஆராயத்தியத்தக்க உணாவோடு அங்கிருந்தார்கள், எ-று. (ரு0)

அநதமாதவர்தாடொழாச், சநதமன்னமறைப்பொரு
ளெநதவறறிவோமெனா, முநதநின்றுவினாவுவான்.

(இ-ள்.) அவவிடத்தெழுந்தருளி யிருந்த பெரியோர்கள் திருவடிகளை வணங்கிச் சந்தவிற்பிறைந்த வேதரகசியப்பொருளை (இவர்களிடத்து) எவ்வண்ணமாக அறியலாமென்று யோசித்து அவர்கள் திருமுன்னேகின்று வினாவத்தொடங்கினான். எ-று. (௩௧)

ஆனபந்தம்ழிப்பது, தானமென்றுநதவமென்று
மீனமில்லாமகமென்று, ஞானமென்றுநவிலுவாரா.

(இ-ள்.) (பெரியோர்களே) உண்டாயிருக்கின்ற டாசவிமோசனஞ் செய்வது சிலர்தானமென்று சொல்வார்கள் சிலர்தவமென்பார்கள் சிலாமகமென்பார்கள் சிலர்ஞானமென்பார்கள். எ-று (௩௨)

தீர்த்தமாடுநதிமென்று, மாரத்திமேவவதைருவா
ரோர்த்தகாரணமீதென்று, பூரத்தியாபபுகல்வீரென்றான்.

(இ-ள்) சிலா புண்ணியதீர்த்தங்களில் ஸநாநமபண்ணுந தனமையினால் பாசகிவித்தியென்று கேட்பவர்களுக்கு ஆசை அதிகரிக்கக் கூறுவார்கள் (இப்படி பலகாரணங்களைக் கூறுதலால் மனதுக்கு ஐயமுண்டாகின்றது) பொருத்தமானகாரண மிதுவென்று தேவரீரகட்டளை யிடவேண்டுமெனநன்ன எ-று.

அன்னர்மாயைவிசித்திர, முன்னமறநினைமூழ்கியே
பன்னருமனம்போனவா, நென்னருமியல்வாரொன்றார்.

(இ-ள்) பல்வித விசித்திரமுள்ளதும் சிந்திக்கத்தக்கதுமாகிய மாயையெனனுஞ் சமுத்திரத்தில் யாவாக்கும் மூழ்கி அவரவர்கள் மனம்போனபடி ஒவ்வொருதொழிலில் பிரவேசிக்கின்றார்களென்று அவர்களகூறினார்கள். எ-று. ()

அநதவேனையருமறைச், சந்தமாபொருடோநதவன்
முநதுமோரவதுதனாக, குநதுமாறுவநதானரோ

(இ-ள்.) அநதசமயத்தில் அரியவேதங்களிலுள்ள இரகசியராததங்களை யுணராதவரும், (யாவைக்குமேற்பட்டு) முதனமையாயுள்ள அவதுத்திலையினிற் பவருமாகிய ஒருபெரியவா திருவருள்கூட்டுதலால் அவவிடத்துக்கு வந்தனா, எ-று. (௩௫)

அன்னஞானியடிதொழாப, பன்னரும்பயபத்தியின்
மன்னன்பூசைவயக்கியே, யுன்னவாயித்தோயுவான்

(இ-ள்) ஞானவானாகிய அப்பெரியவா பாதங்களில் மிதிலையாதிபன வணங்கிச் சொல்வதற்கரிய பயபத்தியுடன் விதிவிலங்கப்பூசைசெய்து சிந்திக்கத்தக்க இதைச்சொல்லத் தொடங்கினான் எ-று. (௩௬)

அய்யநீயெவருநத, மெய்யனுகிவிளங்கினை
பொய்யவாமுதற்போக்கினை, செய்யஞானநதிருநகினை,

(இ-ள்) சுவாமிகளே தேவரீர் எவ்வாறாக நித்தியநாநதமே வடிவமாகவிளங்குகின்றீர். அசத்தியமாயுள்ள ஆசைமுதலிய (குற்றங்களை) யொழித்திருக்கின்றீர். மேலாகியஞானசம்பத்தை நிலையாயடைந்திருக்கின்றீர் எ-று (௩௭)

(ப-ம.) சாதனசதுஷ்டாய சம்பத்துள்ள மோக்ஷாதிகாரிகள், சொருப ஞானிகளை காட்சிமாததிரத்தால் அறிந்துகொள்வாராதலின் ஆநத மெய்யனுகி விளங்கினை என்று கூறினார்.

உரு-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அததியாயம் உரரசுநி

எங்கிருந்திவனெய்தினே, துங்கவான்மசொருபன்
பங்கமோவததேரிதமை, யிங்கெனக்கருளென்றனன்.

(இ-ள்.) எங்கேயிருந்து இவவிடத்துக்கு எழுந்தருளினீர், அஞ்ஞானம்
விலகிப்போமாறு உயரந்த ஆன்மசொருபத்தை தேவரீருணராத வண்ணம் அடி
பெனுக்கு அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனன் என்று. (௩௮)

அரசன்வார்த்தையைகஞ்செவி, விரவயோகிவிளம்புவான்
பரவுமனப்பரிந்துகே, ஞாவுசேருமோரயோகிகான்.

(இ-ள்) (பிரார்த்தித்த) ஜனகராஜன் வார்த்தையைக் கேள்வியுற்ற அவ
தூதராகிய சிவயோகி கட்டளையிடுகின்றா துதித்தமருரிய அன்பனே எனவா
கடியத்தை நிரூபித்தன கேட்பாயாக மெயஞ்ஞான வலிமையுள்ள சிவயோகியெ
ன்று என்னை பறியக்கடவாய், என்று. (௩௯)

ஆன்றசத்தியரூபமே, கோனறவானமறெனலிடை
சானறவிப்பிரசித்திதா, னேனறவாறுற்றிருந்ததே.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற சத்தியவடிவமான என்னிடத்தில் உள்ளதுபோலக்கா
ட்டிம் ஆரோபிதப்பிரபஞ்சம் பொருந்தமாறு காணப்படாது வருகின்றது, என்று.

கருவிகாரிய நானவன், பொருவருக கருத்தாவவன்
மருவலாமோர் வினோதத்தாம், பொருநவிச்சகம் பார்க்கின்றேன்.

(இ-ள்) பஞ்சபூதகாரியமாகிய சரீரமும் ஞானேந்திரிய கனமேந்திரிய அந
தககரணதிகளும் நானன்று இவைகளையபிமானிப்பினர் காததாவும், நானன்று
என்னிடத்துண்டாகிய லாவியாடடினால் உள்ளதுபோலக் காட்டுகின்ற இப்பி
ரபஞ்சத்தைப்பாரதிருக்கின்றேன், என்று. (௪௦)

அன்பின்மல நெஞ்சுறிற், றுன்பயில்லையத துன்பந்தா
னின்பமாவந்து மெய்தரில், வன்பளற்றிடைவைகருமே.

(இ-ள்) அன்புள்ள ஜனகராஜனே மனம் கிணலத்தை யடையுமானால்
துயரங்கள் வந்தனாகா, அத்துன்பங்களையாவும் இன்பம்போல வந்து சத்தியபுத்தி
யைக்கொடுக்குமானால் கொடிய நரகத்தினிடத்து அவனை நிலைநாட்டும், என்று.

கூறுமானந்த ரூபமாம், பேறுநல்கும் பிரமபபீன்
மாறுதிர்ந்துற வஞ்சையோன், வேறுகாமம் கிருமபுமோ.

(இ-ள்.) வேதங்களாலெடுத்தவைகின்ற ஆநந்தவடிவத்தை, விதிவழியே
செய்துகின்ற அன்பர்களுக்குக் கொடுத்தருளும் பரப்பிரமத்தினிடத்துப் பேதி
பாத இச்சையை (நிரந்தரம்) வைத்திருப்பவன் (அறமமாகிய) வேறு இச்சையை
கொள்வானோ (கொள்ளான்) என்று. (௪௧)

அவரவிலர் பரமானந்த தவாத்ரூபச்சிவமலா
லுவாவுளாய் மற்றுமொன்றனை, யெவாறுகொள்ள விசைவரே.

(இ-ள) பட்டத்தியானையுடைய சனகராஜனே ஆசையறமவர்கள் பரமானந்தானுபவத்தைப் பேதியாதுகொண்டிருக்கிற சிவருபமாவார்களேயல் லாமல் அன்னிதான விஷயசுகங்களை எவ்வாறு அனுபவிக்கத்துணிவார்கள்.எ-று.

முற்றுமோந்தவனாயினும், பற்றுகாமஞ் சிறிதுற்ற
சுற்றுவாதனை நீங்குமோ, வற்றுமாறினறி மல்குமே.

(இ-எ) முழுவதும்நின்று மெயஞ்ஞான சமாதியில் நிற்பவனாயினும் உல காபேசைக் கிறிதிருக்குமானால் குழந்தனள கரணவாதனை யொழியுமோ குறை யாது மேனமேலோங்கி வளரும் எ-று. (சரு)

ஆனதால் விடயத்தைவிட், உனமின்றியமாதியான
மேனமைகூட சிவபூசைசெய, தூனமாதி யொழிப்போ.

(இ-ள) ஆனபடியினால் விடயப்பற்றை விடுத்த உயாவுள்ள இயமாதி அஷ்டாங்க பேரகங்களைச்செயது (மனோலயத்தைப்பெற்று) மேனமைதற்கிய ஞானபூசைசெய்து தேகாதிபிரபஞ்சவாசனையை யொழித்துவிடுவார்கள் எ-று.
அஷ்டாங்கயோகம் இயமம், ரியமம், ஆதனம், பிராணயாமம், பிரத்தியா காரம், தாஸனை, தியானம், சமாதி என்பனவாம்

மெய்யரானந்த ரூபியாஞ், செய்யவேணியன்பானமன
மையசெல்லநிறுத்துடி, வையவாஞ்சையை மாட்டிவார்.

(இ-ள) உண்மைஞானத்தில் விருப்பமவைத்த பெரியோர்கள் ஆந்தரூப ராயும், சிவந்தசுடையையுடையராயுமுள்ள சிவபெருமானிடத்து மனமமுந்தும் படிநிறுத்தி பிரபஞ்சவாசையை நீக்கிவிடுவார்கள். எ-று. (சஎ)

முன்னாநானும் விடயத்தாற, பன்னருதனபம் பட்டனன
பின்னாநூலுணர் பெற்றியா, னன்னாமேலவர் சோககையால்.

(இ-ள) நான் பூவத்தில் (பஞ்சேந்திரியங்களுக்கு இன்பத்தைவிளைவிக்கும்) விஷயப்பற்றினால் சொல்லுதற்கரிய துயரப்பாடுகளை யடைந்தேன். அதன் பின்னர் சாஸத்திரவுணர்ச்சியாலும் சாதுசங்கசேவையாலும். எ-று. (சஅ)

சிவபிரானருள் சோந்தனன், தவறினஞானமுஞ் சாந்தன
னிவறுபொய மெயிரண்டமோ, ரவமிறனமையடைந்தனன்.

(இ-ள) மகாதேவருடைய கருபையைப்பெற்றேன பேதியாத சொரூப ஞானத்தையடைந்தேன் மறதிக்குக் காரணமாகிய பொய்யையும் மெய்யையும் பகுத்தறியத்தக்க தவநிலையைப்பெற்றேன். எ-று (சக)

(ப-ம.) திருவருள வலிமையுள்ளோர்க்குத் தவமும், நித்தியாநித்தியவஸத்து விவேகமும், ஞானமுதலியவைகளும் எளிதாகக்கிடைக்கும்வாதலின், அருளைமுற கூறினா.

சாதிரானந்தபுத்தலை, யாதியாவு மடைந்தனன்
சோதிபான்மனநதுனனுவித், தேதிலானந்த மேய்ந்தனன்.

உங்.வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம் உாசள்

(இ-ள்.) சாதிபரசாரங்களைக் கைவிட்டமையால், சஞ்சலமின்றி எல்லாவின்பங்களையும் பெற்றேன். பிரகாசமே வடிவமாகிய சிவபெருமானிடத்தது மனமழுந்தச்செய்து குற்றமற்ற சொரூபானந்தத்தை யடைந்தனன். எ-று. (௫௦)

வேறு

இலைமலிவேலினு ரீனனமொன்றுகேள்
கலைமுழுவதும்புகழ் கயிலைமால்வரை
மலைமகளொடுமிள மைந்தனோடுநக
தலைமகனொருதின் மணையிறநங்கினுன்.

(இ-ள்) அசசுவடிபுள்ள வேலேந்திய சனகமகாராஜனே மறறொரு கதையைக்கேட்பாயாக பலநூல்களும் எடுத்துபுகழ்கறகுரிய பெருமைவாய்ந்த திருகனகலாசமலையில் பாராவதிதேவியாரோடும், முருகப்பெருமாடேழமும், நமசினைவராகிய சிவபெருமான ஒரு தினத்தில் இரத்தின சிமமாதனத்தினயீது வீற்றிருந்து காட்சிகொடுத்தருளினா எ-று. (௫௧)

வானவர்வந்தடி வணங்கிமானிட
ரீனமிலொருபவத தெய்துவார்கொலோ
மானயினமுத்ததியை மறறையாருயி
ரானவைரினனடி யடைவதுணடுகொல்.

(இ-ள்) தேவர்கள் வந்து (மகாதேவர்) பாதங்களில் வணங்கி, மனிதர்கள், குற்றமற்றமுத்தியை, பிறந்த ஒரு பிறவியற்றானே மேனமையாகப் பெறுவார்களோ அவர்கள் உடம்பை விட்டுப் பிரிந்த உயிர்கள் தேவரீர் திருவடியிற் கலப்பதுண்டோ. எ-று. (௫௨)

(ப-ம) உயர்ந்த பதவிகளிலிருந்து அனுபவிக்கின்ற சுகத்துக்கும் பதமுத்தியென்று பெயராதலின் மானயின் முத்தியென்று கூறினா

இலைகொலெங்களுக கியம்புவாயென
யல்லெவனறிடுகளற தணணல்கூறுவான்
வல்லெவனறிடுமுலை யதிதிமைந்தாகா
டொல்லெவம்பவததுயா துளையுமானிடா.

(இ-ள்) மனிதர்கள் தேவரீர் திருவடியடைவதிலையோ (சுதேசமுள்ள) எங்களுக்குத் திருவாய்மலர் வேண்டுமென்று தேவர்கள் வேண்டுகதொள்ள கறுப்பினால் இருளே வெலலத்தக்க கண்டததையுடைய சிவபெருமான கட்டளையிடுகின்றனா.சொக்கட்டானகாயை அவமதிக்கின்றகுலங்களுையுடைய அதிதிருமாரர்களே (கேட்பீர்களாக) அனதியாயுள்ள கொடியபிறவத்தயரமென்னுஞ் சமுததிரத்தில் முழுகுகின்ற மானிடர்கள். எ-று. (௫௩)

அடைதருமொருபவத் தபேதஞானததாற
* நடைதவாமுத்தியிற் சார்வதுணமையக்

கோடைகெழுஞானமும் குறித்தபல்பவ
மிடைதரும்மத்தினால் விளைவதுணமையே.

(இ-ள்.) (மனிதர்கள்) எடுத்த ஒரு பிறவியற்றானே அபேதமாயுள்ள சிவ ஞானத்தைப்பெற்று தடையிலலாச் சுகத்தையுண்பெண்ணு முத்தியைச்சோவ துண்மையாகும். பகுவானமாககளுக்குப் போதிப்பதற்குரிய அச்சிவஞானமும் பலபிறவியிலும் மதித்து நிறைவாகச்செய்கின்ற சிவதரும்மக்களாலே நேரிடுவது ணமையாகும். எ-று. (இசு)

அன்னஞானத்தினை யடைதராரொலாம்
பன்னருமுழியும் பவத்திலாழ்வா
மொன்னபலலுயிர்களு மிறந்தகாலத்தே
நன்னாகொணமுத்தியை நல்கலவேண்டியே.

(இ-ள்.) அச்சிவஞானத்தைப் பெறுதற்கான யாவரும், சொல்லுதற்கரிய உழிகாலாதோறும் பிறவிக் (கடலில்) முழுகுவார்கள இவ்வாற்றித்தலால் பல ஜீவாகளும் தேகத்தை விடுவகாலத்தில் இன்பவடிவாகிய முத்தியையடையவே ண்டிமென்று நாமாலோசித்து எ-று. (இரு)

இலங்கொளிஞானவீ டென்னுநாமமிட்
டலங்குமவொருதல மமைத்துளாமது
குலங்கெழுமுனிவார் கொற்றமேவுநுங்
கலங்கலிலகங்கைக்கும் கிடந்தகாசியே.

(இ-ள்.) புகழ் விளங்குகின்ற ஞானவீடென்று பெயர்வைத்துப் பிரகாச மாயுள்ள ஒருதலத்தை யுண்பெண்ணியிருக்கின்றோம். அது கூட்டமாயுள்ள முனி வர்களை யுடையதும் பாவங்களை விருப்போடு வெலத்தக்க தெளிவுள்ள கரு காதீரத்தையுடையதும் ஆகிய காசித்தலமாகும் எ-று. (இசு)

பிறங்குறும்மத்தலம் பிரமபூமியென
மறங்கிளரொருபெய ரடைந்ததாயிடை
நிறங்கிளாதரப்புரு நேயமிககவர்
வறங்கெடவடைகுவர் மாட்சிஞானமே.

(இ-ள்.) ஞானப்பிரகாசத்தை யுடைய அக்காசித்தலத்திற்குப் பிரமபூமி யென்று ஒருபெயருண்டு, தரும்ம விளங்குகின்ற அத்தலத்திற்குச் சித்தப்பரிபாகத் தோடு சென்று அன்பு செய்வார்களானால் கொடிய குணங்களாகிய வெப்ப மொழிந்து சொருபஞானத்தை யடைவார்கள். எ-று. (இஎ)

(ப-ம்.) கரையென்று சொல்லவருகும், சொல்லக்கேட்பவருக்கும், கா ளுக்குப்போக முயல்வவருக்கும், முயன்றவாறு அத்தலத்தை யடைந்தவருக்கும், போவாருக்குத்விசையவருக்கும் அறிவைப் பிரகாசிப்பித்துப் பின்னர் பிரமஞா னத்தைத்தந்தருளுவதன்றிச்சொருபஞானத்தையுடைய வேறுமுத்தரானேகரைச் சதாகாலமும் தன்னிடத்துக்கொண்டிருப்பது அக்காசித்தலமாதலின் அப்பதி யைப் பிரமபூமியென்று கூறினா.

உக-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம் உாசக

பிறதலத்தெண்ணரும் பிறவிவையி
வறமொருபவத்து வலிமுத்தந்தரு
மறவபராதமின மாண்பினோக்கெலா
முறவொளிர்ஞானதை யொல்லைக்குமே.

(இ-ள்.) அன்னியதலங்களில் கணக்கெல்லாத பிறவியெடுத்து வாசஞ் செயதலால் வரும் புண்ணியங்களை, காசித்தலத்தில் ஒரு பிறவியெடுத்து வந்த தால் அடையக்கூடும் பாவங்களுகிய அபராதஞ்செய்யாத மாட்சிமையுள்ள உத்தமர்கள் யாவருக்கும் உள்ளேபிரகாசத்தைத்தருகின்ற மெய்குஞானத்தை அத தலம் விரைவாகக்கொடுத்தருளும். எ-று. (ருஅ)

புரியபராதஞ்சால் புகருயிர்க்கெலா
மரியயாதனையின் தருத்தெய்துமா
லுரியபராதமென்றுணாத தென்னெனிற்
மெரிதரால்வாகுந செப்புவாமரோ.

(இ-ள்.) செய்கின்ற சிவாபராதங்களால் அதிகரித்துக்கொடுத்தபுடைத ழீவர்களெல்லாம் (காலவரவருடைய தண்டனையால்) அருகியரத்தை யறுப வித்து முடிவில் முததியடைவார்கள். அபராதமென்றுசொன்னது யாதென றால், பிரம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரரெனவும் மாண்கு வருணத்தாராகும் விதித்துள்ளவைகளை (தேவர்களே) நீங்கள்றியுமாறுகூறுகின்றோம் எ-று. (ருக)

நிறைதருமயனமனை வசித்தலீதியில்
கறையுடைக்கயவாதவ கையதேறறுண
லறையஞசாரமற நயோக்கியஞ்செயன
மறையவாபுரியபராத வானாகாள்.

(இ-ள்) பிரமணா செய்கின்ற அபராதமாவன, செலவம் நிறைந்துள்ள அன்னியாவீடுகளிலே குடியிருத்தல், நீதியறிபாதவர்களும், களங்கமுள்ளவர்களு மாகிய மூடர்களிடத்துப் பொருளவாங்கி யுண்ணுதல், வேதங்களாலே இழி வென்று சொல்லத்தக்க அனாசாரங்களைச் செய்தல் அயுகதமானவைகளைச் செய தல் (முதலியவைகளென்று) தேவர்களே (அறிவீர்களாக) எ-று. (ரு0)

கருநிலாவுயிர்த துரோகம்புரிந்திடன
மரியதன்மையிற் கடனவாங்கியிளவுந
தெரிதரக்கொடுத்திடல் செயாமையின்னைவ
யரியமனனவரப ராதமாகுமால்.

(இ-ள்.) உற்பத்தியால் விளங்கியிருக்குஞ் சீவர்களுக்குத் துரோகஞ்செய தல் தமது அதிகாரமபத்தைக் காண்பித்துக் கடனவாங்கி, கொடுத்தவா மனை தெளியுமாறு பின்னர் அக்கடனைக் கொடாதிருத்தல் இவைபோன்ற தெரழிஸ கள் அருமையுள்ள அரசராதசெயடப்படும் அடராதங்களுண்டு தேவர்களே அறியக்கடவீர்கள். எ-று. (ருக)

அலைகடற்புவியிடத் தபத்தங்கூறுத
 நிலைகெடவகஞ்சுருக கிடுதனீடிய
 தலைமையர்தமைப்பணி யாமைரயகாதா
 மலைவறப்புரியப ராதமாகுமே.

(இ-ள்) அலைகளையுடைய கடலாற சூழப்பெற்ற பூமியின்கண் வைசியர்
 செய்யும் அபராதமாவன (இலாபதையுத்தேசித்து) பொய்வராததை கூறுதல்
 உலகியல் கெடுமாறு தானியங்களைக் குறையவிறறல் குணத்தாலுங் கலவியாலுங்
 தவத்தாலுங் தனயயாலுஞ் சாந்தத்தாலுங் உயராதவர்களை வணங்காதிருத்தல்
 முதலியவைகளாம். எ-று. (௬௨)

முன்னவாதமைவணங் காமைமொய்ததெழு
 மிளனலசெய்மதுககுடி யிகழ்புலாலுணவ
 பன்னருமவஞ்சனை யாதிபண்ணுதல்
 பின்னவாதமமப ராதமபேசுங்கால்.

(இ-ள்) சூத்திரர்கள் செய்யும் அபராதமாவன, தமக்குமேற்பட்ட மூன்று
 ஜாதியாரையும் வணங்காதிருத்தல், நின்றநத்துன்பங்களை ஆனமாககளுக
 குண்டுபண்ணுகிற மதுவைப்பானம் பண்ணுதல் அறிவுடையோரால் இகழத்
 தக்க மாமிசங்களை யுண்டல் சொல்லுதற்கரிய வஞ்சனைசெய்தல், முதலியவை
 களாம். எ-று. (௬௩)

இதத்குபாதக மெய்கலின்றியே
 யுத்தமக்காசியை யுற்றுமேவுவோக்
 கத்தகுபோழ்தினே யபேதஞானநான
 னைத்தலநெலலியிற கலப்பதுணாமையே.

(இ-ள்) இவ்வாறுகத்தெரிவித்த பாதகங்கள் தம்மை யடையாதவாறு
 (மனதைத் தபோமராககத்திறச்செலுத்தி) உயராத காசித்தலத்தையடைந்து வீரு
 பபோடு வசிப்பவர்களுக்கு உள்ளங்கை நெலலிக்கணிபோல் வசிக்கின்ற அக்கா
 லத்திறமுனை பேதமற்ற சொரூப ஞானங் கிடைப்பது சத்தியமாகுமென்று
 (தேவர்களே அறிவீர்கள்) எ-று. (௬௪)

இனையபல்வளம்பொலிந் திலருகாசியை
 நினையவுமருமபய னிரமபிமுறறிடு
 மனையநறகாசியை யடைதராரொலாந்
 துனையவெவவலிகொடு துன்பநீங்குவா.

(இ-ள்) இதன்மையான ஞானவளப்பம் பலவும் நிறைந்து விளங்கப்
 பெற்ற காசித்தலத்தை நினைத்தமாதத்திரத்து பெரும் பிரயோசனங்கள் சூழுவன
 வாகும். நலமுள்ள அக்காசிப்புகியைச் சேராதவர்கள் யாவரும், என்ன புண்
 னியங்களை வினாவாக்கக்கொண்டு துயரமாகிய (கடலை) கடப்பார்கள். எ-று. (65)

பூமிவளம், செலவவளம், கலவ்வளம், தீரத்தவளம், மூரத்திவளம், தல்
 வளமுதலிய வளப்பங்கள் நிறைந்துள்ளது அத்திருத்தலமாகலின்; பலவளம் பொ
 லிதில்கு காசியையெனதுகூற்றினா.

உரு-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம். உருக

அன்னியதலங்களி னுற்றலால்வரு
துன்னியபற்பல துரோகமியாவைரு
மின்னியகாசியை விரும்பிககாண்டலே
மன்னியபெருங்கழு வாயெனறோருமின.

(இ-ள்) அன்னிய ஸததலங்களிற் செய்த நிறைவாயுள்ள பல பாதகங்க ளும் நீங்குதற்கு நிலையாக மதித்துச் செய்ததக்க பெரிய பிராயச்சித்தம் யா தெனால, விளக்கமுற்ற காசித்தலத்தை வீருப்புடனபோயப் பாரத்தலொன்றே யாகும் தேவர்களே யறிவீர்களாக எ-று. (௬௬)

காசியையடைநதுசெய கடுநதுரோகத்திற
கேசிலாவொருகழு வாயுமிலையாக
காய்சினவன்னையுங் கருப்பதாகக்கமே
விசுவள்காசுமற ததனைபிரீட்டுமே.

(இ-ள்) காசித்தலத்தை யடைந்தபின்பு செய்கின்ற கொடுமபாவங்களுக் குக் குற்றமற்ற ஒரு பிராயச்சித்தமுங் கிடையாது. பெருங்கருணையுள்ளதாயா ரும் பிரசவவேதனைப்படுமபோது கோபங்கொண்டு புத்திரஸித்ததுபபாழுக ளு செயவன. அக்கருப்பவேதனையொழித்து இன்பத்தைத் தருவது காசித்தலமா ருமென்று (தேவர்களே தெரிவீர்களாக) எ-று. (௬௭)

நல்லசாதிரங்குரு சேவைநண்ணினோ
சொல்லருங்காசிகுத துரோகஞ்செய்கலார்
செலவிறானினோகுத துரோகஞ்செயபவா
புல்லருங்ராசிகும புதுக்குவாரதே.

(இ-ள்) மேலான வேதாந்த சாஸ்திரங்களை வாசித்தறிந்து சமசுரு சேவையெய்த சாதுக்கள மகிமைகூறுதற்கரிய காசித்தலத்துக்கு நிறைத சொல லார்கள. கருணைமாறாத தாயாருக்குத் துரோகம் நினைத்துச்செய்கின்ற (அதி பாதகங்கள்) அடைதற்கரிய காசித்தலத்திற்கும் நிறையுண்டாகுவார்கள், எ-று.

நலமலிதருமமே நமதுபமாம்
புலமலிதரவிஃ துணாநதபுநதியேரா
குலமலியதைவிடா ருருட்டுமுடாக
ணிலமலிதரவது நீததுமாழ்குவாரா.

(இ-ள்) நன்மை நிறைந்த தருமமே நமக்கு வடிவமாகும் அறிவின்கண் அனுபவமாக இந்த ரகசிவங்களைத் தெரிந்த புத்திமான்கள், மேனமை நிறைந்த அததருமத்தை விடாது செயவார்கள். ஞானகேதிரமில்லாத அஞ்ஞானிகள் உல கத்தில மேனமேல் பிறப்படையதக்கவராதலின் தருமஞ்செய்யாதொழிந்து மயங்குவார்கள். எ-று. (௬௮)

பூலோகாதிபதியம், இரூகிரலோகாதிபதியம், பிரமலோகாதிபதியம், விஷ ணுலோகாதிபதியமுதலிய சுகங்களுக்குத் தருமங்காரணமாதலின் நலமலிதரும மென்று கூறினா,

அளவிடற்கரியநம் மடித்தியானததா
 லுளவிடயங்களை பனவொழிநதிநிம்
 களவுறுமவையறக கடியபாவமும
 வளாவதினறையிட மினறிமாயுமே.

(இ-ள்) அளவிடக்கூடாத மகிமையுள்ள நமது திருவடிபைத் தியானஞ் செய்வார்களானால், பிரபஞ்சப் பற்றுக்கள் யாவும் அவர்களை விட்டு விலகிப் போகும் வஞ்சனைக்கிடமாயுள்ள விஷய வாசனை பொழிந்தால் கொடுமபாவங் களவளருவதற்கிடமில்லாமல்நாசத்தையடையும்(தேவாகளையறிவீர்களாக)எ.று.

நமைகினைப்பவரிட நாமகனறிடேர
 மமைதருமறமத னுல்வளாநதிநி
 நமைமறப்பவரிட நரம்புகுநதிடோ
 'மமைதருமறமத னுலவிருத்தியே.

(இ-ள்.) நமது திருவடிபைச் சிந்திக்கின்ற அடியார்களை நாம் விட்டுப் பிரியமாட்டோமாதலால் அவர்கள் செய்யுநதருமம் நாளுநகுநாள வளாநதோங் கும். நமமை மறப்பவரிடத்து நாம் வீற்றிருக்கமாட்டோமாதலின் அவர்கள் செய்யும் பாவம் நாளுக்குநாள விருத்தியாகும். எ.று. (எக)

(ப-ம்.) சிவனடிக்கு, அன்புசெய்வவா செய்யும் பாவமும் புண்ணியமாகுமா னால், புண்ணியம் ஒன்று கோடியாமென்பது தோன்ற, வளாநதிடுமென்றும், சிவனடிக்கு அன்பில்லாதவர்கள் செய்யும் புண்ணியமும் பாவமாகுமானால் பா வம் மேற்கூறியவாறு வளருமென்பது தோன்ற விருத்தியென்றுங் கூறினா

மற்றுநந்தியானததான் மாயுமபாதசஞ்
 சொறறபேரானந்த சொருபமாநமைக
 கறறவாதியானிப்பா கதியைநண்ணுவார்
 மறறவாவிடையவா தனையின்மாயவரே,

(இ-ள்.) தேவாகளை கேட்பீர்களாக, நமமை தியானஞ் செய்வார்களானால் பாவங்களொழிந்தபோமொல்லப்படுகின்ற மேலான ஆநந்தவடிவமாவார்கள். ஆதலால், நமதிலக்கணத்தை வாசித்தறிந்தவர்கள் நம்மைத்தியானிப்பா. பின்னா முத்தியையடைவார்கள். வாசித்தறியாதவா உலகவாதனையிலகப்பட்டு மரணத் தையடைவார்கள். எ.று. (எஉ)

கறையுறுபுண்ணிடைக் கலக்குமீயெனக
 குறைமதியாளாகள பவஞ்சநகூடுவா
 நறைகமழமலாமது நண்ணுமீயென
 நிறைகுநாநமமடி நினைநதுநண்ணுவா.

(இ-ள்.) உதிராதோயந்த் செம்புண்ணிடத்துச் சேரும் நயைப்போல அற்புத்தியுள்ளவர்கள் உலகவாழ்க்கையிலகப்பட்டு மடங்குவார்கள். வாசனை

உரு-வது தேவர்களுப்தேசம்பெற்ற அத்தியாயம். உருரு

பரிமளிகளெற புட்பத்தினிடத்துள்ள தேனையடைநத சயைப்போல போற்றிவீன யுடையவா ஈமது திருவடிபைச்சிந்திதது முத்தியினபம்பெறுவார்கள். எ-று. (எரு)

மன்னுவேதாநதநலவழி யுணர்ந்துமேற்
றுன்னுபலவிடயமுந் தொலைத்துநமமடி
யென்னுமோமரங்கல மியையப்பற்றியே
பன்னுவெம்பவககடல கடப்பாபண்பினோ.

(இ-ள்.) உத்தமகுணமுள்ளோர், நிலைபெற்ற வேதாந்தநூல்களை, வாசித்தது முத்திமார்க்கத்தையுணர்ந்து அதன்பின்னர் நிறைவாயுள்ள பலவிஷயங்களையும் ஒழித்து (அதனவாசனையையுங்கெடுத்து) நமது திருவடியையெனினெற ஒப்பற்ற கப்பலேபற்றிக்கொண்டு கொடிய ஜனன சமுத்திரத்தைக் கடப்பார்கள். எ-று.

மருவுநமமடித தியானத்தினவாயத்திடுந்
திருவமாமுத்தியிற சிறந்ததொனநிலைப்
பருவரலொழிதரப் படருமியாவரு
மொருவருவகாசியை யுறுதலவேண்டுமால்.

(இ-ள்.) (புண்ணியபலத்தால்) கிடைக்கின்ற நமது திருவடித்தியானத்தாலு ண்டாகும் ஞானசம்பத்தையுடைய மோட்சசுகத்திற்கு மேற்பட்ட சுகங்கிடையாது பிறவித்துன்பம் நீங்கவேண்டுமென்று நன்மாரக்கத்தில் நடக்கின்ற எல்லோரும் விட்டுநீங்காம விருக்கப்பெற்ற காசித்தலத்தை அவயெம் சேரவேணும். எ-று. (எரு)

என்றுவானுடருக சீசன்கூறின
னன்றுவானவொலா மாடிப்பாடியே
நன்றுநாமபெற்றன மென்றுநாயகத்
தொன்றுவானகாசியை யுள்ளிவாழநதனா.

(இ-ள்) இப்படி யென்று சுவாக்கலோக வாசிகளாய் தேவர்களுக்குச் சிவபெருமான திருவாயமலாநதனா, அப்போது தேவர்களையாவரும், ஆநதக கூத்தாடி தோத்திரஞ் செய்து, நாம் உண்மை யுபதேசத்தைப் பெற்றோமென்று சிந்திந் நாயகமாய் பெருமை வாயநத காசித்தலத்தைச் சிந்தித்துப் பா மசுகம்பெற்று வாழநதார்கள். எ-று. (எரு)

கலியிடைமுத்தியை சலக்கவேண்டினே
ரொலிகெழுகாசியை புறறுவைகலே
வலியுடைத்தெனமன மதித்தியாவாகரு
மெலிவறவுரைத்தனா மேலவானவர்.

(இ-ள்) அவ்வாறு சுகத்தையடைநத மேலோராய் தேவர்கள், கலியுகத்தில் முத்தியையடைய விரும்பினவர்கள் (யாவரானும்) (வேதங்கள்) ஆரவாரித்துக் கூறுதற்குரிய காசித்தலத்தை யடைநது வாசஞ்செய்தலே உறுதியாயுள்ள சாதனமென்று மனதில் மதித்து எல்லோருக்குஞ் சந்தேகம் நீங்குமபடி போதித்தனர். எ-று. (எரு)

சொற்றதோரென்றவ தூதனோதினை
மற்றவனவாயமொழி கேட்டமன்னவன்
பெற்றனங்கதியெனப் பிறங்குநெஞ்சினான்
கொற்றமாகாசியுட் சூழித்துவைகினான்.

(இ-ள) நான் சொல்லிய இக்கதையைத் தெளிந்தறிவாயென்று, கங்கைக்கரையில் வந்த அவதூதராகிய பெரியவா சொன்னவார்த்தையை (அன்போடு) கேட்ட மிதிலையாதிபனாகிய சனகராஜன், நானமுத்திபெற்றேனென்று விளக்கமுற்றமனதுடன் பாவங்களை வெல்லுகின்ற வலியுள்ள காசித்தலத்தின் மகிமையைச் சிந்தித்துக்கொண்டு அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்தனன். எ-று. (எ-ம்)

ஆதலிறகாசியை யடையுமாநுதங்
காதலிற்கொளபவா கலப்புறாநா
கோதலினதுமன முறுதபாவியா
சாதலிறபெருந்துயா தலைக்கொள்வாரொனறும்.

(இ-ள) ஆனபடியால் காசித்தலத்துக்குப்போகவேண்டுமென்கிற சங்கதோஷத்தை அன்போடு மனதிற்கொளபவர்கள் (ஒருக்காலும்) நரகத்தையடையார்கள் அத்தலத்தின் மகிமையை வாயினாற்சொல்லாமலும், மனத்திற் சிந்தியாமலும் இருக்கின்ற பாவிகள் மரணகாலத்திலுண்டாகின்ற துயரத்தைப் பார்த்திலும் அதிக துயரத்தை எக்காலமும் மேற்கொள்ளுவார்களா. எ-று. (எ-ம்)

என்றுசெங்கோலுடை யிறைவனகூறினான்
என்றுவணசடையிடை யமைந்தசரனறவா
நன்றுளமகிழ்ந்தனா நைமிசத்துளி
ரொன்றுமாறிதுவெனச் சூதனோதினான்.

(இ-ள) இப்படியென்று செங்கோற்கடவுளாகிய இயமன் அக்காலத்திலுள்ளவழிமுள்ள சபையிலிருக்கின்ற பெரியோர்களுக்குக் கூறினான், அப்பெரியோர்கள் கேட்டு (காசித்தலத்தின் மகிமையைச் சிந்தித்து) களிகூர்ந்தனா நைமிசவனவாசிகளாகிய சவுட்கராதி முனிவர்களே உள்ளவாறாகிய இதை உணருவீர்களென்று சூதமகாமுனிவா திருவாய்மலர்ந்தனா. எ-று. (அ-ம்)

இருபத்துமூன்றாவது தேவாகளுபதேசம்பெற்ற
அத்திபாயமுற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் உக-க்கு திருவிருத்தம். (அ-ள)
திருச்சிறம்மபலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருபத்தினாலாவது சனாதனன் முத்தி யடைந்த அத்தியாயம்.

—o—o—o—

திருச்சிற்றம்பலம்.

நன்னலம்பொலிதரு கைமிசத்தவா
முன்னருந்ருதமா முனிவறபோற்றியே
யினனமுங்காசிமாக கதைபீயம்பெனப
பன்னருமமுனி பகாதனமேயினுன.

(இ-ள்) மேலான கதாநுபவத்தால் வினாகுகின்ற கைமிசவன வாசிக
ளாகிய சவுநகரதிமுனிவர்கள், நினேதற்கரிய மகிமையுள்ள சூதமகாமுனிவரை
வணங்கி பெருமைதங்கிய காசித்தலமகிமையை இன்னமுன கட்டலாயிடவே
ண்டிமென்று பிரார்த்திக்க சொலவதற்கரிய அசூதமுனிவர கூறத்தொடங்கி
னா. ௭-று. (க)

காமமேபிறவியித் தாருநகண்ணிலா
காமமேசிவனது க கலப்புநீகநிய
காமமேயவததைநிற கலபு செயந்நிங்
காமமேநாகெலாங் காணியாகுடுமே.

(இ-ள்) பிறவியாகிய விருஷாதழைப்பதற்குக் காமமே, விரையாகும்
தாருநணியமில்லாதகாமமே, விவபெருமான நிருஷடியிறசேவொட்டாமல் வில
குகும். காமமே, எல்லாததுபாங்கனிலு முழுமபடிசெயவிகுகும். காமமே, நர
கபூமியைக்காணியாகுடியாக ஆளுமபடி செயவிகுகு. ௭-று. (உ)

மனைவியாமககளில வாஞ்சையுனமையே
புனைதருநலமெலாம போகித்தாழத்திடு
மனைவியாமககளில வாஞ்சையினமையே
புனைதருபாகயி பொருநதவ்யகுகுமே.

(இ-ள்) பெண்டு பிள்ளைகளமேல ஆசையுண்டாயிருத்தலே மேலாகிய கூ
நகலையெல்லாம நீக்கி தாழநத நிலையிறசோகுகும், மனைவியாமககளிலமேல ஆசை
யிலலாதிருத்தலே மிகவுமுயாகநத மோட்ச பூமியிற் சேருமபடி செவததும் ௭-று.

பிறவியித்தாவதும் பெருகுதுனபெலா
பறவியிலலாதுற வயபகுதியிப்பது

முறவியலொழிபபது முணாச்சிமேவிடுந்

துறவியலகெடுபபதுஞ் சொன்னவாளுசையே.

(இ-ள) பிறவித் துன்பத்திற்கு விரையாயிருப்பதும் அதிகரித்த துக்கத்து பவங்களெல்லாவற்றையும் மறந்துவிடாமல் மேனமேல் அதிகரிக்கும்படி செய்வதும், சிநேகவாளுசையைக்கெடுத்ததுவிடுவதும் அறிவை விசாலப்படுத்துகின்ற துறவாச்சிரமத்துக்குப் போகவொட்டாமற் செய்வதும் மேற்கூறிய ஆசையாகும். எ-று.

(ச)

(ப-ம) ஆசைக்கடியான்கிலலோகத்தினுக்கு மாசற்ற நல்லடியான என்றும் ஆமுனிச்சையே. மேலுமேலும் பிறப்பளிக்கும் வித்தெனறும். ஆசையெனும் பெருங்காற்றாடெனறும் ஆனரோ கூறியவற்றானுமுணாக

ஆசைசறயிருந்திடி. னகினிமித்தம்வந

தோசைசாலுவெகுளியுமொருங்குணணிடு

மாசையாரஃதுற மயக்கமுமமுறு

மீசையாரடிககலப் பிரிமருமின்னவே.

(இ-ள) காமஞ்சிறிதிருப்பினும் அக்காமங்காரணமாக அறிவுடையோர் விரிவாக எடுத்துரைத்தற்குரிய கோபமும் வந்து கலந்திடும் களங்கமுள்ள கோபங் காரணமாக மயக்கமும் வந்து சேரும் காமம், வெகுளி, மயக்கம் இம்மூன்றுங் கலந்து பரதேவியின்றிருவடிகளை அணுகவொட்டாமற் பிரித்துவிடும் எ-று.

பெண்ணிடத்தாசையுட சிறிதுபெற்றழிந

மண்ணிடத்தாசையும் வநதுகூடிடு

மெண்ணிடத்தஃதுற விரியத்தக்கதோ

கண்ணிடக்கொடியதாய் கனகவாசையே

(இ-ள) பெண்ணைச் சிறிதிருந்தாலும் அதனிமித்தம் மண்ணையும வந்து சேரும். அம்மண்ணையிருக்கும்மாலு கொதித்தாலுங் கொடுமையைத் தருவதாகிய பொண்ணை ஒருக்காலும் விட்டு நீங்காது. எ-று.

(சு)

(ப-ம) பெண்ணையுடையோர், அந்தப்பெண்ணிருப்பதற்கு ஓரிடமும், காப்பதற்குத் துணையும் தேடவேண்டும் அவ்விடமூ துணையும் பொன்னையன்றி அமையாமையின் கனகவாசை இரியத்தக்கதோவென்று கூற்றோ.

ஆசையிலலாகளே யறவாமேலவ

ராசையிலலாகளே யருந்தவத்தின

ராசையிலலாகளே யருடகலப்பின

ராசையிலலாகளே யரியமுததர்கள.

(இ-ள) ஆசையை நீதவாகளே தருமரூபிகள் ஆசையைக்கடிந்தவாகளே அரியதவத்தையுடையோர்கள ஆசையைவிலக்கினவரோ மேலானவர்கள் ஆசையைப்போககின்றவர்களே திருவருடபிரசாதத்தை யுடையோர்கள் ஆசையைக் கூடந்தவர்களே மேலாகிய முததிலையின்றிப்பவர்கள். எ-று.

(ஈ)

உசுவது சனாதனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம், பாதின

ஆசையுட்பட்ட வரல்கையட்டை
 ராசையுட்பட்டவ ராந்நிற்பட்டவ
 ராசையுட்பட்டவ ரயர்விற்பட்டவ
 ராசையுட்பட்டவ ராங்கப்பட்டவா.

(இ-ள்.) ஆசைக்குடன் பட்டவர்களே, எல்லாத்துயரங்கட்கும் உள்ளவரா ஆசையிற கட்டுப்பட்டவர்கள், எல்லா காலங்களையும் மறுபலிப்பர். ஆசையிற சம்பந்தமுடையவர்களே, மறதிக்குகாரணமாகிய அஞ்ஞானத்தில் முழுவினோகளை ஆசையில் மேம்பட்டவர்களே, பிறவியாகிய நாடகச்சாலையில் நடந்துசெய்பவர்கள் என்று (அ)

மூவகையாசையு முருங்கமாற்றியே
 யாவகைசிவனடி யருச்சிததனபினமா
 தேவகைதொழுபவா செலவவென்றுபல
 பாவகைபாடுவோர பரமமுத்ததோ.

(இ-ள்.) (மண,பெண,பொன)எனனும் மூன்றாகையும் ஒருமிக்கக்கெடுத்துப் பிழைக்குமாக்கத்தை யுத்தேசித்து, சிவபெருமான பாதங்களில் அருச்சினைசெய்து,அன்போடு சிவருபங்களாவணங்குபவரும் சிவஞானச்செலவனே எனது பலபாவினங்களைடபாடி (ஆடுபவரும்) மேலாகிய முத்தியடைவார்களா, எ-று. (க)

பரவியநசையெலாம் பாழபடுத்துமே
 ஹரவியகாசியை யுற்று நனமையே
 விரவியகங்கைநீர் விருப்பினுமிமா
 தரவியலபெற்றவா சார்வர்புத்தியே.

(இ-ள்) ஞானத்தைத்தருகின்ற காசித்தலத்தையடைந்து நனமைக கூட்டங்களையுடைய கங்காநீரத்தத்தில் விருப்புடன் ஸாராருசெய்யவேண்டு மெனகிற அன்பை மேற்கொண்டவர்கள் முத்தியடைவார்களாதலின் விரிந்த ஆசைகளெல்லாவற்றையும் பாழாக்கி விடுவீர்கள், எ-று. (க0)

அனுகியெம்பரஞ்சுட ரமருங்காசியின்
 மெனதொருபெருமபுலஞ் செறிந்தவேதியன
 சனாதனனெனும்பெயர் தரித்தமேலவ
 னினாதவையாயின விரிகருமெண்ணத்தான்.

(இ-ள்.) அனுகியேயுள்ள எமது சிவபரஞ்சோதியாகிய மகாதேவர் எழுகிற குளியிருக்கின்ற காசித்தலத்தில், பேரறிவுள்ளவனும் சனாதனனெனும் பெயர் பெற்றவனும் மேனமையுள்ளவனுமாகிய ஒருபிராமணன் துன்பங்களையுள்ளவைகளைப் போக்கவேண்டுமெனகிற லலகிந்தையுள்ளவன். எ-று. (கக)

சங்கிவநனைசெபந தவநதியானமு
 நநதியபலவுமுண் ணைசையினாறுவான்

முந்தியமாமறை முழுதுமோரதுளா
நிந்தியமவித்தவ நிணக்கம்பெற்றுளான.

(இ-ள்.) சந்திகாலத்திற்செய்யுந தேவவந்தனையும், ஜெபமும், தவமும், தியானமும், இன்னும்பலவாயுள்ள சற்கருமங்களையும் உள்ளன்போடு செய்பவன, முதனமையாயுள்ளதும் பெருமைவாய்ந்ததுமாகிய வேதங்கள் முழுவதையும்நிந்தவன பஞ்சேந்திரிய நிககிரகஞ்செய்த பெரியோர்களுடைய கருணைபெற்றவன. எ-று (கஉ)

கருதருமபெருமைசால் காசிமானமியம்
பொருவறக்கேடபநு புரிந்தபுநகியான
வெருவறக்கருகைநீர் விரும்பியாடலே
திருவருநாளெனச் சிந்தைசெய்துளான.

(இ-ள்.) 'சிந்திப்பதற்கரிய பெருமையிறகிறந்த காசித்தலம்கிளமக்களோச சதாகாலமுங்கேடக வேண்டுமென்று விரும்புகின்ற புத்தியுள்ளவன பிறவிப்பயமொழிய கங்காநீர்த்தத்தில விரும்புபோடு ஸநாநஞ்செய்தலே சிவஞானச்செல்வங்கிடைக்குங் காலமென்று சிந்தித்துள்ளவன. எ-று (கங)

அன்னமாமறையவற கமைந்தபுத்திர
ரென்னவந்துதித்தவ ரியம்பினமூவாக
டன்னமுங்குணமிலா சற்றுமேராதரா
தினனலையாவாகு மியற்றதனமையா.

(இ-ள்.) அச்சனானென்னும் பிராமன்னுக்கு, மூன்று புத்திரர்களபிறந்தார்கள அவர்கள் சிறிதும் நறகுணமில்லாதவாகன. தீராக ஆலோசித்தப (பாவத்திற்கு அச்சங்கொள்ளாமல்) பிறருக்குத் துன்பஞ்செய்வதே வீரதமாகக் கொண்டவாகன. எ-று (கச)

கரவுசெய்திடுதலுங் கட்டுடித்தலும்
விரவுகுதாடலும் விலைமடந்தையர்
பரவுமிற்புகுந்தவர் பபோதரத்தூணை
யுரவுறக்கலத்தலு மொழுககமாககினா.

(இ-ள்.) (பிராபொருளை வஞ்சித்தது) திருடிதலும், மதுபானஞ் செய்தலும், பாவசம்பந்தமுள்ள சூதாடிதலும், விலைமாதர்களைத் துதித்து அவர் மனைகளுள்ளே போய்த தமது மராயில அவர்களுடைய குஜகம்பங்கள்முதமபடி கூடுதலுமாகிய, இவைபோன்ற தீய ஒழுக்கங்களையே செய்வார்கள. எ-று (கரு)

தந்தையையடித்தலுந் தாயைவைத்தலு
முந்தைமாமறையுணா முதனமையேராதமை
நிந்தைசெய்திடுதலு நெறியெனக்கொடு
கந்தைவீசுவாவெனக் களித்தியங்குவார.

உசுவது சனாதனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். உராகு

(இ-ள) பிதாவைத்தண்டித்தலும், தாயாவைத் தலும், அனாதியாயுள்ள பெருமைவாய்ந்த வேதங்களை யுணர்ந்த பெரியோர்களை நிரூபித்தலும், இவைபோன்ற நடைகளையே நியமமாகக்கொண்டு கடத்ததறியை முறிக்கின்ற (மத) யானை போலச் செருக்கடைந்து நடப்பாரகன், என்று (கௌ)

மூத்தவன்களையென மொழியுநாமததா
னேததருஞ்சொந்த மினிதுதோந்தவன
பாத்ததுணர்ந்திரிவையா பாறபுகனறிமும்
வேததவையிடத்தினுஞ் சென்றுவிள்ளுமே.

(இ-ள) மூத்தகுமாரன் களியென்று சொல்லத்தக்காராமகரணமுள்ளவன் துதித்தற்கரிய ஜோதிடசாஸ்திரங்களை நுட்பமாக அறிந்தவன், ஜோதிடம் பார்த்துக்கொள்ளத்தக்க மாதாக்கள் இன்னொன்றறிந்து, அப்பெண்களுக்குச் சோதிடஞ்சொல்பவன் இராஜசபைக்கும் பெரியச் சோதிடஞ்சொல்வான், என்று, (கௌ)

இளமடமாதாகை யிரேகைநோக்கியே
வளமுறப்பலம்புகல வல்லனையவ
ருளமபகருவித முரைத்துப்புல்லியே
எளவுகைம்கொடுப்பி கலககவிடவிரான்.

(இ-ள) அழகும யவ்வனமும் வாய்ந்த மாதாக்களிடத்திறகுப்போய், அவர்கள் கையிலுள்ள இரேசைகளைப்பார்த்து மேற்புறமுஞ் சவுக்கியமுண்டாருமென்று பலர்களை விரிவாகச் சொல்லுவதில் வல்லவனாகி, அவர்களை மனதை மயக்குமபடி போதித்து அவர்களைப்பண்ணாது அப்பரணங்களை யப்பகரித்துக்கொண்டு பெண்புத்தினளை யாடையுமறிவு கொள்வான் என்று (கௌ)

தோன்றுமநாட்டிறை சுவாடுவெண்பவன
மானறயலராப்பொருள் வாஞ்சியாதவன்
கான்றசோறெனச்சகங்க ளுறுவநாட்சிய
னேன்றசெங்கோனடா யிருநாருளையில.

(இ-ள) உண்டாயின அந்நாட்டை அரசாண்மை கூப்பாடுவெண்ணு நாமகரணத்தையுடைய அரசன், அயலரா பொருளை உபேட்சியாதவன் வாராதிபண்ண சாதத்தை (வெறுப்பாகப்) பார்ப்பதுபோல பிரபந்தத்தைப் பாரக்கும் சாட்சியுள்ளவன் நிலையான செங்கோலை விதிவழியே நடத்துவதால் தலை, என்று, (கௌ)

ஒவ்வவனறிருமனை யுள்ளகம்புகாப
பாங்கவனமனைவித நிரேகைபாரத்தனன்
விளகவணமுலைத்துனை மேவவெண்ணிடு
ருவத்துதெரிந்தன னச்சுவாகுவே

(இ-ள) உயரத்தும் சிறப்புவாய்ந்ததுமாகிய அச்சுவாகுவரசன் அரண்மனைக்குச்சென்று, பட்டத்தரசியாகிய மனைவியிருக்கும் மாளிகையைடைந்து,

அவளையிலுள்ள இரோகைகளைப்பார்த்துப் பூரித்த பபோதரங்களைத் தழுவ வேண்டுமெனனு மெண்ணத்தை வெளிப்படுத்திய (குறிப்பை) அச்சுவா குவரசன தெரிந்துகொண்டனன. எ-று. (உ0)

வெட்டியவெழுஞ்சினம் னிரைதுபொங்கிட
வெட்டியகொடுமுர னேவலாளரற
கட்டிவைத்தடித்தனன கவலையாககின
வெட்டியசுளுதனற குறாததுப்போககினன.

(இ-ள) கொல்லத்தக கொடுங்கோபம் மேனமேலவளாதுபொங்க மிகு பராககிரமமுள்ள பரிசனங்களைக்கொண்டு, சினியெனனும் பிராமணன் கவலையடையுமாறு கட்டிவைத்தடித்தவனும் இச்சங்கதியை பிதாவாகியசளுதன னுககுச் சொல்லியனுப்பினன எ-று. (உக)

அனையனுமடைந்தரு காசிகூறின
னினைவருஞ்சினககன னிவந்தெழுந்திடத்
துனையமற்றவனமுக நோககிச்சொல்லுவான
கனையொலிகருங்கழற காறசவாகுவே

(இ-ள) (அதைக்கேள்வியுற்ற) அச்சளுதனன அங்குமிடமவந்து ஆசீர்வ தித்தனன ஒலிக்கின்ற பெருநைவாயாத சீரகணடையலிந்த பாதங்களையு டைய சுவாகுவரசன நினைத்தற்கு யசோபாககினிமேலொங்குவளர விறையோடு அச்சளுதனன முகத்தைப்பார்த்துக் கூறுகின்றனன எ-று. (௨௨)

துட்டனைப்பயந்தனை துறந்திடாயெனின
மட்டறவருநதுவ னுனையுமைந்தறற
கெட்டனைநீயெனா கெட்டவேதிய
னிட்டமிகுறுமொழி யியம்பிப்போயினன

(இ-ள) துஷ்டப்பிள்ளைடைபட்டற நீ அவனை ஓட்டிவிடாதிருந்தால், உமமையும் பெருந்தண்டின் செயவேன அனைச்சோத்தலால் உமக்குங்கெடு திசம்பலித்ததென்று சொல்லுகேட்ட சளுதனன அவ்வரசன மனங்கங்கித் தககவாககியங்களைச் சொல்லிவந்து விட்டனன எ-று. (௨௩)

தன்னகங்கவலையிற சளுதனனபுகுந
தினனபொல்லாங்குவந தெய்திறேறையெனப்
பன்னருங்கவலையிற படிந்திருந்தன
னனமெனனடைமனை யருகுவநன்னா.

(இ-ள) அச்சளுதனன கவலையோடு தனவீட்டுக்குளவந்து இவவாறான கொடுமைவந்து சம்பலித்ததேயெனது எண்ணி, சொல்லுதற்கரிய ஆயரக (கட லில) மூழ்கியிருந்தானாக (அந்தசமயத்தில்) அன்னமபோன்ற மிருதுவான நடை யுள்ள மனைவி சமீபமாக வந்தனள எ-று. (௨௪)

உசு வது சனாதனன முததியடைந்த அததியாயும் உராகு

கவலைபென்னுற்றனை கரைதியென்றலு
மவலமிககொருமக னரசனாலயஞ்
சவலையிறபு குருதுளங் குறித்ததனமைசொற
றுவலைசெய்மனததன யுளையதுவாடினன

(இ-ள) (அருகுருவதமனைவி காயகனைப்பாரதது) நீரயாது கவலையுறநிறு
ககினறா சொலவீரென்று கேட்டபோது குணக்கேடுள மூததகுமாரன இரா
ஜகிரகத்திற்குப்போய அறியானமால் அரசமாதை விருயிப பட்டபாடுக
ளைச்சொல்லி சதாவருதுகின்மனைத்தோடு மயக்கங்கொண்டுவீர்த்தனன. ௭-௮
மறந்துகேட்டவம மனைவியாயவ
நுறந்துகொருது துரிபமைநதற்கே
பறந்துவைத்துளம பரிந்துமாழிநுள
சொறந்துபழுதெனத துணைவன சொந்ததன்ன.

(இ-ள) காயகன சொல்லியவாரத்தைக்கொட கேட்டமனைவியானவள், தா
ருமாரன செயதபாவத்தைபெண்ணாமலும், தனது காயகனுக்கு வாத அகமனைத
தை நோக்காமலும் புத்திரவாஞ்சையால் மடிக்கத்துப்பமுதராள இவருக்கு
இத்தவாரத்தையைச் சொன்னது மறு நுறமென்று சகுதனன வாட்டங்கொ
ண்டனன ௭-௮

(௨௬)

உளவாவனமைநதறி ஷுறமதனிபும
விளங்கிழைமனைவி றும வெறுப்புவைதகன்ன
றுளங்குதலொழிவடை நுழைநுமனன
களவமினமன ஷுடைக மாமீயெழியன

(இ-ள) மனைதைக கவலைப்படுத்திசுற புத்திரமமீது வெறுப்புடைத
தனி புனிச்செயுற ஆபரணயானேய ரிகத மீயவாடிடதும் வெறுப்பவை
தது, களவகமில்லாத் தலெண்ணெமுள்ள அழகுவாயாத சகுதனன மெய்யுமயிரா
மணன இவர்களைடு சொந்தப்பிறுபுரத்தை பிழைச்சொன்னுமாறு ஆலோசித
தனன ௭-௮

(௨௭)

பொனமனைமுதலிய பொருளியாறையுந
தனமனையொடுமாரா தாமகளேகொளப
பனபனைவிரந்துணும பணபுமேயினுன
செனமனைமசையமா கரசிசேருவான.

(இ-ள) வீடு பொருளமுதலிய எல்லாவற்றையும் தனமீனவியும் புத்திர
ராகனும் கைக்கொள்ளுமபடிவிட்டு மேகங்கள் தவழப்பெற்ற மாளிகைபோயு
டைய கரசிப்பதியிற்சொது பலவீடுகளிலும் பிச்சையெடுத்தனுடி காலங்கழி
கலாமென்கிற உத்தமசிந்தனையை யடைந்தனன. ௭-௮

(௨௮)

சானறிடுபெருங்குணச சாதுமேயன
சானறிடுசொறென யாவுகண்டனன

மான்றிதெகையற வழிக்கொண்டுறநன
னுன்றிடுகொடிமுதி னுருவிறகாசியே.

(இ-ள்) சாவசாட்சியாயுள்ள பரமாத்மாவைச் சிந்திக்கின்ற சாதுதன்மை வாய்ந்த சனாதனசென்னை பிராமணன் எல்லாப்பொருளையும் வாழியாசனம் பொற்குண்டு (வீட்டைவீட்டு) மானிகைமேற் கடடியுகொடுக்கா மேகங்களை யோவியிருக்கப்பெற்ற காசித்தலத்திற்குத் தடையின்றிவழிக்கொண்டு ஈட்டாதடை யதனை எ-று. (உக)

கண்ணியமறையவன காசிபலலைவந
தண்ணியபொழுதுவந தாடிப்பாடின
னெண்ணியவெண்ணியாந கெய்திறமுலிதென
புண்ணியமாமெனப் பொலிந னுதுள்ளுவான.

(இ-ள்) சிந்தித்துவந்த சனாதனன் காசிபலலையைச் சேர்த்தபொழுது பெரு மகிழ்ச்சிகொண்டு ஆநந்தக்கூத்தாடிக் காசிமகிமையைப் பாடி நான் நினைத்தவ ண்ணங் கைகூட்டியது பூர்வத்திற் செய்தபுண்ணியமொன்று அறியுவிளங்கிய குறித்தனை எ-று. (உ௦)

நன்றபுத்திராகளா லின்பமபெற்றுளே
னாநவந்தூணைவியா லல்லோவீனே
னென்றவிடகாசியி னெல்லேசோந்தனே
னாநவந்தூணையெவா சொல்லுவகாலெனாரா

(இ-ள்) பெற்றறினனாகளால் இச்சுகத்தை யடைந்தேன். மாட்சினையுள்ள மனைவியால் குடும்பக்கவலை நீங்கினேன். பெருத்தன்மையுள்ள இச்சாசித்தலத்தி னெல்லையாடாதேன் சொல்லுமிடத்து எனக்கு யாவும் சமமானமாவதாக ளென்று சொல்லிக்கொண்டனன் எ-று. (௩௪)

மனைவிரமமருகுந வந்தகாலையு
மனையமைந்தரினளா யமைந்தகாலையும்
புனைகலமணிபல பொலிந்தகாலையு
மனையவின்பறிந்தலே நென்றுபேசுவான.

(இ-ள்) மனையான் (பூர்வத்தில்) என்டக்கத்திருந்து, உபசரித்த காலத்தி லும், அந் புத்திராகளுடன் குதிகலமாகக் கூடிக்கொண்டிருந்தகாலத்திலும், பல இரத்திரொபாணங்களை நான் தரித்திருந்தகாலத்திலும், இவ்வண்ணமான சுகத் தை அறிந்திருக்கமாட்டேனென்று தன்னுள்ளே சொல்லிக்கொள்வதாயி னென, எ-று. (௩௨)

திருநதியின்னன் செப்பிவேதியன்
பொருந்தியகாசியுட் புகருவெவவினே

உச-வது சனாதனன்முத்தியடைந்த அததியாயம். உசகூ.

யருநியங்கைகீ ராடிவெம்பவம்

வருநியவசித்தனன் மனங்குளிப்பவே

(இ-ள) திருத்தமுற்ற இவ்வாறான வாக்கியங்களைச் சனாதனனையும் பிராமணன் சொல்லிப்புண்ணியப்பொருத்தமுள்ள காரித்தலத்தினுள்ளே போய் பெரும்பாவங்களை யுண்டியிடுகிற கங்காதித்தத்தில் ஸநாகஞ்செய்து கொடுமயிறவி வருநி ஒழித்துபோமாறு அத்தலத்தில் மன மகிழ்ச்சியுடன் வசித்தனன் எ-று. (கூக)

அன்னமென்னடையுடை யன்னபூரணி

தன்னமாசேனவயுஞ் சுவவராயக

ன்னனலசசேவையு நயந்துசெய்குவன்

பின்னருமபனபுறை துதித்துப்பேணுவன்.

(இ-ள) அன்னப்பறவைபோன்ற மிருதுவான ஈடையுடைய அன்னபூரணித்தாராருடைய விருப்பத்தைத்தரும் தரிசனமும் சாவலோக உபாபாடிய விக்வகாதருடைய பேரின்பத்தைத்தரும் தரிசனமுஞ்செய்து அதன் பின்மர களிப்போடு பலதோத்திரங்களுஞ் செயவானுயினன் எ-று. (கூக)

இன்னையசசிலபக லிருகுவாயிடை

யன்னபூரணியொடு மரனமமிழ்தன

ன்னன்னருமபுத்தர வெண்ணுமின்பமார்

பன்னருமுத்தியிடு பதித்துவாழ்ந்தனன்.

(இ-ள) இவ்வாறான ஈடலொழுக்கத்தோடு அசகாத்தரத்தில லொளவசிக் கும்போறு அன்னபூரணித்தாராரும் வீச வகாதருநிருவுள்ள மகிழ்ச்சியுள்ள உவரும் வந்து சேர்வேனுமென்கிற எண்ணத்தைக் கொடுப்பதும் நிறைந்த இன்ப வடிவமானதும் சொல்வதற் கரியதுமாகிய முத்கிரிலையைப்பெற்று வாழ்ந்திருந்தனன் எ-று. (கூக)

இனியுறாதகிடலெவ னின்பமேவுகோ

கனிமனத்தாசையை உழறிநிறநலெ

நனியுடைச்சிறப்பெனச் சூதநற்றவன்

பனியுடைத்தவாககெலாம பகாநதிட்டானரோ

(இ-ள) இன்னங் காத்தலத்தின் மரமையை மொழிவதிலாது முத்கிரிலையைப்பெற வேண்டினோர், மனத்தைச் சரியச்செய்கின்ற மன, பொன், பொன்னென்னு மூன்றாகையு மொழித்து நிற்பதே மேலாகக் கொடுத்த சாதனமாகுமென்று பெருந்தவராகிய சூதமுனிவா குளிரந்தமனமுள்ள சவுனசாரதி முனிவர்களுக்கு உபதேசித்தருளினான் எ-று. (கூக)

சனாதனன் முத்தியடைந்த அததியாய முறறியது.

ஆக அததியாயம். உச-கூ திருவிருத்தம். கூக

திருச்சிறைமபலம்

இருபத்தைந்தாவது இரணியகருப்பர் முதலோர் முத்திபெற்றவத்தியாயம்.

திருச்சிறத்தம்பலம்.

மறைமுழுதுணர்குதன மனனியநெய்ச்சுது
நிறைசவுகராதி நிகழ்முனிவராப்பாராக்
கறைமிடற்றிறைமேய காசியினபுகழின னு
மறைகுவுதுண்டென வாாவததினறைகிறபார்.

(இ-ள்) வேதங்கொல்லாவறறையும், அறிந்த சூதமகாமுநிவா ஸைமிசார
னியத்தில நிலைபெற்று நிறைந்த சவுனகாமுதலிய விளக்கமுற்ற முனிகணங்க
னோப்பாரத்து சான்றணடத்தைபுடைய வெயிரான வீற்றிருக்கின்ற காசித்தலத்
தின் மகிமை உங்களுக்குச் சொல்லவேண்டியவை இன்னுமுள்ளனவென்று அன
பினால் சொல்லத்தொடங்கினா ௭-று

(க)

உலகத்தினவாழ்வார்கள் காசியினொருங்குறறு
மலரற்றபாவஞ்செய தமைவதையுணராரா
லிலகுற்றநாமபுரியுங் கருமத்திற்கிடையுறே
நிலவுற்றதெனக்கூறி நெஞ்சநெக்குருகுவரால்.

(இ-ள்) பூமியில் வாழ்வனவர்களுக்கும் (கிலா) காசித்தலத்தை விலகாத
டைபுரிந்தும் சிவபுண்ணியங்களைச் செய்யாது அளவிறந்த பாவங்களைச் செய
துவருகிறோமென்று தெளியாதவர்களாகி, நாம் விளக்கமாகச்செய்யுஞ் சற்காரி
யங்களுக்கு விகினைங்கள் அடிக்கடி வந்துசம்பவிக்கிறதேயென்று மனைநளாவா
கள் ௭-று

(௨)

பாதகாகாசியிடைப படாநதுசெய்பாதகமே
மேத்குநலவினை நகு விகினைமாயவநது
நோதகவுறுவிகு நுவலபராதமிலரீக
கேதமென்றுரைசெயவ திலையிலையெஞ்ஞானமும்.

(இ-ள்) பாவிகள் காசித்தலத்திற்குப் போய் (புண்ணியமென்று எண்ணி
கொண்டு) தாங்கள் செய்யும்பாவங்கள், மேலானசற்காரியங்கட்கு விகினைமா
கிவநது துன்பத்தை யுண்டாக்கும், அதத்தலத்தில் அபராதஞ்செய்யாதவர்களுக்குத்
துன்பமென்று சொல்லத்தக்கவைகள் எக்காலமும் அடையாவாம், ௭-று. (ங)

உரு-வது இரணியகருப்பனமுதலோர்முத்திபெற்றவததியாயம். உகடு

மறைமுழுதுணர்வாத ராயண்மாமுனிவ
 'னறையுழப்பெருங்காசி யகன்றுகங்கையததாண்டிப்
 பொறைமலிவடதிகுறி போம்பொழுதிககாசி
 யுறைபவாநிதியாசை யுறினவாககிடைபுறம்.

(இ-ள்) வேதங்களை ஓதாதுணர்ந்த வேதவியாசமகாமுனிவா, சாடிகளா
 லெடுத்தனாககபுடும் பெருமபுகழுள்ள காசித்தலத்தை யகன்று நங்காநதியைக்
 கடந்துபோய், மலைகளை அதிகமாகவுடைய வடதிசையை நோக்கிப்போகுவகாலத்
 தில் இக்காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் பொருளாசை கொள்ளுவார்களானால்
 அவர்களுக்கு இடையூறுண்டாகக் கடவதென்றனா ௧-௩ (ச)

அரியணைமேலவைகி யரசசெயபவனெனி ழும்
 பரிதருபொருளாசை பறறிடி மபவமொழியாள்
 நெறிதருபொருணமிகஞ்ச சிவணினாளுமேலோக
 குரியனயெனப்போககி வறிஞரினுறை வாராழ்

(இ-ள்) சிமமாசனத்தில் மே லிருந்து உலகத்தையாளுகின்ற அரசனாகவி
 ருத்தாலும் மனக்களிப்பை உண்டாக்குகின்ற பொருளினமீது ஆசைகொள்ளு
 வாளுலை பிறவியைக்கடக்கமாட்டான் உடையோரைப்பிரசித்தப் படுத்திகின்ற
 சம்பத்தை அதிகமாகவுடைய உத்தமர்களும் அப்பொருள் பெரியோர்களு
 க்கு உரியதென்று தானஞ்செய்துவிட்டுத் தரித்திரர்களை யொத்ததுக்காசித்தல
 த்தில் வாசஞ்செய்வார்கள், ௪-௩ (இ)

நிகழ்தருமொருமுந், ந்த திருமகள் பொலிதேந்தி
 னிகழ்தருவிடையசக மெவ்வனம் பெறமுற்று
 மகழ்தருபுனற்கங்கைக் கழுத்தளவறனி ன்றும்
 புகழ்தருநீரவேட்டுப் புரண்டிரந்ததுபோலும்

(இ-ள்) எவ்விடத்தும் விளங்குகின்ற ஒப்பற்ற மோட்சமெனஹ் திரும
 கள் பூரணகருபையுடன் வசிக்கப்பெற்ற காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்கள், (அறி
 வுடையோர்) நிந்துபத்தருகிய விஷயங்கங்களை எவ்வாறப்பெறமுடியும் அவா
 கள் விஷயத்தை யனுபவிக்கமுடிந்தபொருளானால் ஆழமாயுள்ள கங்கையில்
 கழுத்தளவுதீரத்தத்தில் லிந்துகொண்டு புகழப்பெறும் அததீரத்த பானத்தை
 விரும்பிப் புரண்டியாசித்தவரை யொப்பவா ௪-௪ (ச)

வாளமலியவிமுத்த மானகரிடையுற்று
 ருளமலிமலினீத்தாற பாதகமுஞறறிடுகோ
 களமலியாதீனையே கைக்கொடுகவலுறுவா
 தளமலிமனததுற்ற சஞ்சலமொழியாராவ,

(இ-ள்) முத்தியளப்பம் சிறைந்த பெருமைபொருந்திய அவ்முத்தமென
 னுங் காசிப்பதியில் வசிக்கப்பெற்றும் களங்கமசிறைந்த மனத்தால் தீவினைகளைச்

செயபவாகள நிறைந்தவிஷமபோற றுனபஞ்செய்யும வேதனைக்கதிகாரிகளாகி
துயரப்படுவதமன்றி மனத்திண்கண உண்டாகியசஞ்சலமும் வீட்டுநீங்கமாட
டராகள். எ-று. (௭)

மாயையின்வல்லபமே வல்லபம்விடமேனுந்
துயரல்லமுதாகத் தோற்றுவித்திடுதலிற்றை
பாயமற்றதூநீங்கும் பண்பினரெஞ்ஞானறு
மாயசற்றஞ்ஞான லாநந்தமடைகிறபார்.

(இ-ள்) விஷத்தை யொப்பதானாலும் பரிசுத்தமும் நன்மையுமுள்ளதே
பாமிரதமபோற றேற்றறுவிக்ஞா காரணத்தினால் மாயையின் சாமாததியமே
(அளவுபடாத)சாமாததியமாகும் பரவிய அம்மாயாவல்லபத்தைக் கட்டகநுஞ்ஞா
நுடையவர்கள், பரமசாரியருடைய கருணையினால் எக்கரலமும் ஆகத்ததைப்
பெறுவார்கள். எ-று. (௮)

காசியின்வசிப்பவாகள் கருதறமபுரிபாளேன
மர்சுறுநானமில் வைராககியமுமில்
மூசியசிவபத்திமுனைப்பது மவாககிலலை
விசியவிவைபாலோ விசேடமுமில்லாமால்

(இ-ள்) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் பெரியோரால் சிவதிகத்த
கு த தருமங்களைச் செய்பாதிருப்பார்களே யானால் களங்கமற்ற மெய்ஞ்ஞானம்
உண்டாகாது வைராககியமும் லேரிடாது நிறைந்தசிவபத்தியும் அவாகஞ்சுக்கிலலை
தாது வாசஸ்தானத்தைவிட்டு வெளிப்பட்டதனால் ஒரு விசேடமும் கிடையாது
யாது. எ-று. (௯)

முத்தியெனறுனாசெய்யு மொழியுமற்றில்லையென்ற
புத்தியுண்டாமவண்ணம் புகுத்திடுமபாநனையா
லொத்தியலபாதகமபோ யந்தத்திலுறுகிறபா
சத்தியோபாகத்தான றுனருளுபதேசம்.

(இ-ள்) காசித்தலத்தில் போகங்களை யனுபவித்தகொண்டு முததியை
பெறவேண்டுமென்னும் வராததையுந் சொல்லாமல் மனதிலுந் கொடியாமல்
காலங்கழிப்பார்களானால், முடிவில் காலவையறவருடைய தண்டனைக்குடன்பட்டு
வேதனைகளையனுபவித்துவிண்ணா பராசத்தியை வாமபாகத்திலுடைய சிவபிரான்
செய்தருளு முபதேசத்தைப்பெறுவார்கள். எ-று. (10)

ஆக்ஷிற்சமுசாரத் தழுநதுதலற்றிருப்பா
காதலிற்பெறுகிறபா கரிசகனமுத்தியினை
வீதலிற்கொடிதாய யாதனைமிககேறறுப
போதலிற்பினபுறுவா பாவருட்பெருமுத்தி

(இ-ள்) ஆனபடியினால் காசித்தலத்தில் சமுசாரபாதத் தழுநதாதிருப்பவா,
குற்றமற்ற மோட்சவினபத்தை அனுபவிப்பெறுவார்கள். (அச்சமுசாரபாதத்தை

உரு-வது இரணியகருப்பன முதலேர்முத்திபெற்றவகதியாயம, உசுள
யுறடயோரகன) மரணுஸ்தையைப்பாக்கிவறுவ கொடிதாயி, துரபங்களை கா
வெப்பரவா தண்டனையால் முன்னேயனுபவித்து அதனயின்பு ஆதித்தமகரிய
மோட்சகதத்தைப் பெறுவாக்கா. ௭-று (கக)

வேறு

முந்ரியகிளோததன்னின மொழிபெருமபுரமொர்சைவ
னநதியதவத ஸமிககா ளாசிவபதவிவாரந்தா
னநதிவானிறதனமேசன சநதியடைபுறபோற்றிப
புநதிபுட்சலனநீத்துப் பொலிபெருமுத்தகுணன.

(இ-ள) முதலாவதாயி கிளோதபுகத்தில் பாவராபு மெதித்து ளாக்கும
பெருமபுகமுறாயும் அசிய தவமுள்ளவனும் மேலானிவபதியுள்ளனாமாய
லாசைவன, காசித்தலத்தில் அசியவாசமபோலும் திருமேனி பாராத தலைமேசா
சநதியடைந்து வணங்கி மனக்கடுகத்தை மொழித்து விராகமுள்ள முததியிலை
யைப்பெற்றனன ௭-று. (கஉ)

அன்னாளையிடுர்வேத னவிரபுழக்காசிமேவிப்
பன்னருமகங்கரத்திற பயினறுபின்பிறநோரபேயாய்த்
தன்னமும்பிருமபாக்கால தண்டமுயபெற்றானெனரு
லென்னசெய்தாலுப பந்த மினையேசிறப்பிமேயும்

(இ-ள) அகநாலத்திலோ பாரமணன விராகுதவள்ள புகழ்நிறந்த
சாசிபதியைச்சேரலுந் மட்டுக்கடா நோ அகவாரத்தருடன புகழ்ப பின்மரண
மடைந்து பிரனா பேபவடிவமாங்கு பாலவயிரவருண-ய தண்டனையையிபெற
றனன ஆதலால் எய்வனையிலும் புகழிலல்லாமையே கிறப்பரும ௭-று (கக)

வேறு.

சாற்றுபெருமபுகழ்மேய தருமேச்சநநிதியி
றேறறுவநததாமருவுஞ் சிவயோகமடமொனது
போற்றுமிரணியகருப்ப னெனப்பவொனபுத்தியினிமிச்
காற்றுதரு உடையானு யமாந்தனனமடத்திறையாய.

(இ-ள) (காசித்தலத்தில்) ஸாலத்தரும் பெருமபுகழமுடைய தருமே
சாசாதிக்குச்சமீபத்தில் அசுடமேசா ரலோ, ததெயிவிக்கும் லல்லோசகா தவ
கப்பெற்ற சிவயோகமடமொனது அபமடத்தில் ஆதிபெற்ற இரணியகருப
பன்னெனும் பொலிபெற்றவனும் புத்தியில் அடங்காத அகங்காரமுடையவனு
மாய ஒருவன் மடாதிபதியாயிருந்தன. ௭-று (கச)

அன்னவனபாற்றருமிதி யெனும்பெயரோனரபததன்
பன்னருநருணமிககோன நருக்கொழிந்தபடிமத்தான்
பின்னமறப்புகுதனாயப பெருகட்புககொணடிருந்தா
ன்னனரோருகனத்தவனை நோக்கிபிறுவினுவான.

(இ-ள) அங்விண்ணியகருப்பனிடத்து சிவபத்தியுள்ளவனும செரலவதற்க
ரிய நற்குணமுள்ளவனும் அகங்காரமொழிந்தவனும தவவேடமுள்ளவனும தரு
மரிதி எனனும் பெயருள்ளவனுடாகிய ஒருவன மடாலயத்திற பிரவேசித்து
மடாதிபதியுடன் சிநேகித்து ஒருநாளவினப்பார்த்து இதைச்சொல்லத்தொடங்
கின்ன என்று (கரு)

ஆனநவிரணியகருப்ப வண்ணலேபாசுபதஞ்
சானநபெருவிரதமுடைத தலைவனேயிம்மடத்துத
தோனநவெதுபுரிந்தமாவாய சொல்லும்மறந்துதோருது
கானநபதமென்பவஞ்சுந களிப்பயான ஸுட்டபபேன.

(இ-ள) நிலபெற்ற இரணியகருப்பனெனனும் பெயருள்ள பெரியோ
ரே மாடசுமையுள்ள பாசுபத சமயவிரதத்தை யஸுடிகுரு தலைவரே இம்மடா
லயத்தில் எந்தச்சாத்தனத்தைப் பயின்று வரிக்விடாறீர் சொல்லீராக அதையுணரந
து உலகத்தை லாந்தியாசன மபோற்ற பார்த்து உணம்கிழந்து யான அந்நிலயிற
பழகுகின்றேன என்று (கசு)

எனநபுகுந்நிட்டதுகேட டிலங்குதம்னியகருப்ப
எனநமொழிகுவனநரும நிதியேவேதாந்தத்தாற
நுநநபெருந்தவஞ்செபத்தாற நுதியோகப்பழக்கத்தா
எனநபரிபூணனாட நானிருந்தேனென நுநாததான

(இ-ள) தருமரிதி இவ்வாறு செரலலியதைக்கேட்டு இரணியகருப்பன
கூறுகின்றனன வேதாந்த விசாரணையாலும் நிறைந்த பெருந்தவத்தினும செ
பஞ்செயதலினும யோகாபயியாசத்தினும நன்மையுள்ள பரிபூரண சொரு
பத்தை நான் பெற்றேனென்று கூறினன என்று (கசு)

ஒங்குதம்னியகருப்பா வுறுவாதராயனனமுற
நுநகுதவமுனிவாகநு மடையாதருக்குறைய
நீங்குந்நிட்டையாரே நிறையுடையருஞானமும்
பாறகுதுமோநீயுநாத படியெனமற்றி வநபுகுநுன

(இ-ள) உயாவுள்ள இரணியகருப்பனெனனும் பெயருடையாரே பெருந
தவமுள்ள வேதவியாசா முதலாகிய மகாமுனிவாக்குமடையாத செருக்கை
அடைந்திருக்கின்றீர் அகங்கார நீங்கினவரே பெரியோராவாகள் நீசொல்லி
யது என்காலத்திலும் மேனனம் யாகுமோவென்று தருமரிதி கூறினன என்று (க)

தருமரிதிமொழிகேட்டுக தருக்குமிரணியகருப்பன
பொருநிலப்பிரமமயான புவனகாரணமுமயா
நிருநிலம்பல்லுயிர்த்தழைய வெதசொழிலும்புரிபவனியான
வெருவிலிஃதுணமையென மிகத்தருக்கியுநாததனனல்.

உரு-வது இரணியகருப்பனமுதலோர்முத்திபெற்றவததியாயம். உசு

(இ-ள்) தருமநிதி சொல்லிய வாரதையை அகங்காரமுள்ள இரணிய கருப்பன கேட்டு ஒப்பற்ற பரப்பிரமமும் காணே, எல்லாவுலகங்களுக்கும் கா ரணகாததனு காணே, பூமியிலுள்ள பலஜீவாகளும் தழைத் தோங்கும்படி பஞ்ச நூததியம் செய்பவனும் யானே. களிப்பைத் தருகின்ற இவ்வாரததை சத்திய மென்று மிகச் செருக்கடைந்து கூறினன். எ-று. (கக)

தருக்குமொழியுட்கொண்டு தருமநிதியுரைசெய்வான்
பெருகுபலவிடயத்தும் பெயராதசெலுநீயோ
முருக்கும்வினைப்பரமிநங் ன மொழிநதாலுநருறுமே
திருக்குவிடயநுதுவோன சிவவணஞ்செய்துமவீனே.

(இ-ள்) (இரணியகருப்பன) அகங்கரித்துச் சொன்னவாரததையை தரும நிதிக்கேட்டுக் கூறுவான் விநித பலவிடய சுகத்திலும் நீங்காமற்போகின்ற நீா தானே தீவினைகளைக் கெடுக்கின்ற பரப்பிரமம் இவ்வாறு ஸேடிகையாகக் கூறினாலும் நரசம் சம்பலீசுருமே காண்கின்ற விடயத்திற் செலவுகின்றதரமு டையவன் வேதாந்தசிரவணஞ் செய்தபலனையும் இவ்வாரததை வினாகருமே ()

அடைவரியபெருங்காசித் தலநத்தையுத்தவம்பெற்று
முடையபெருந்தருக்கினு லொன்றுமிலாதவனாய்
மிடைபலசீவருநினைப்பாந திவவாறுவிளம்புவரே
தடையிலபராநந நீயிலையெனச் சாற்றுவனென்றான்

(இ-ள்) கிடந்ததகரிய மகிமையுள்ள காசித்தலத்தையடைத்தருகரிய தவத் தைநீர்செய்திருக்கும் உமமை அடிமையாகவுடைய அகங்காரத்தினால் ஒருபல னும் அடையாதபராநந செருங்கியபலரும் உமமைப்பார்த்து இவ்வாறு வரவி னுறசொல்லி சமசாரியனா செய்வாதுகெட்டுவிடுவார்கள தடையற்றபிரமமாராதத் தை நீர் அனுபவிக்க வில்லையென்று யாண்கூறுவேன் எ-று. (கக)

என்றலுயவெஞ்சினமுள் விரணியகாப்பன்புகவ்வா
னொன்றுமபேதங்குறியா அமுன்நிறிபேந்தகாலே
கனறலுறசீவாபல ரிவவாரேகரைநதுமலவர்
மனறவுபாபர நான் மருவாடுககாலத்தும்

(இ-ள்) இப்படியென்று தருமநிதி சொன்னபோது இரணியகருப்பன் பெருங்கோபங்கொண்டு கூறுகின்றனன் உண்டாங்கு அபேதத்தைக் குறிக்கா து உழலத்தக்க பேதநோக்கத்தால் வருங்கின்ற பலஜீவாகளும் இவ்வாரதேபே தஞ்சொல்லி அலைவார்கள நிலபெற்றுமேலாகிய பாஞ்ஞாததைக்கொகலுமடை யார்கள். எ-று. (கக)

சந்திரனயானபரிதியானற மூலவனியானமருததுவன
னிந்திரனியானபிரமனியா னினந்ததுமாய்கெடுமாலியான
மந்திரசொருபனெனு மாதேவதேவனுமியான
முந்திரப்போர்களுக்கு வரமுகிழக்குமவலியானுமியான.

(இ-ன) சந்திரனுமயானே, சூரியனுமயானே, அக்னியுமயானே, காற்
றுமயானே, இந்திரனுமயானே, பிரமனுமயானே, கொதகுகளையுடைய துன்ப
மாலைடணிந்த லிஷ்ணுவுமயானே மந்திரசொருபொன்று சொல்லும் மாதேவ
னுமயானே சாவவல்லமையுள்ள கடவுளுமயானே, முற்பட்டியாசிபடவர்களுக்கு
வரங்கொடுக்கின்ற வல்லவனும யானே என்று (௨௬)

பன்னாளுமயோகியற்றிப் பரம்பிரமநானேன
சொன்னனியுணாவாயேர சுவாகுகமிலைநகமிலை
பின்னாளுஞ்சிறுமையிலே பெருமையிலேபின்னமில்லை
முன்னாகும் ஐவுமில்லை மொழியுமெனக்கென்றுணாதி

(இ-ன) பலகாலமும் ஈரானேபிரமமென்று யோகாப்பிராசஞ்செய்து பர
ப்பிரமமில்லைய யடைந்தேன அதைவாயிற்ற சொன்னால் நீயறியக்கூடுமோ
எனக்கு சுவாகுகமில்லை நகமுமில்லை, பிறகாலத்தவருக்கு சிறுமையுமில்லை பெ
ருமையுமில்லை பின்னமில்லை முன்னமில்லை என்றுதருமகீதியே அறிபுகூட
வாய் என்று. (௨௭)

கண்டிடுவதெலாமாயா கற்பிதமேயிதுநிரம்பக
கொண்டிடுவதாலெனக்கொர் குறையுண்டோகூறுதியால்
விண்டிடுவதுணராயநீ விழியெதிரநில்லாதநி
யண்டிடுபேதங்குறித்தே யலைகூறுநிர்போவென்றான.

(இ-ன) காணத்தக்கவைகள் யாவும் மாயாகாரியமாகிய பொய்ப்போகங்
களாகும் இப்போகங்களை நிரம்ப அனுபவித்தவினால் சச்சிதானந்த வடிவாடிய
எனக்கு ஓர் குறையுண்டாகுமோ நீ சொல்வாயாக நான் கூறுவதை நீயறியா
திருக்கின்றனா என கண்ணெதிர நில்லாது அப்பாற பொய்வீடு பேதபாவனை
செய்து அலைந்து திரியுமாறு செல என்னன்ன. என்று (௨௮)

சொற்றவிரணியாருப்பன மொழிமேட்டுததுணுகமுற்று
சொற்றமகலபெருமகுணத்துத தருமநிதியெனுஞ்சீவன
மற்றவனையடையானாய மாதேவனகனியற்றி
யுற்றபரஞானத்தா லுயாபெருமுதலையுற்றான

(இ-ன) இவ்வாறு துணிந்து கூறிய இரணிய கருப்பன வார்த்தையைக்
கேட்டு மட்டுமே கேட்பம்கன்ற சாந்தகுணமுள்ள தருமநிதியென்னுந் தவசீவன
அவ்விரணிய கருப்பனைப்பாராது விவிரானாக சனபுசெய்து பரஞானத்தை
யடைந்து உயாவும் பெருமையுமுள்ள முததிகைப் பெற்றான் என்று (௨௯)

அன்னவிரணியகருப்பன கவாராமேனமேலுந்
துன்னவவணினறெழுநது தொலகாசிமறுகுதொறு
மென்னருமவந்திதொழப்போ யிவ்வாதேயுபதேசித
துன்னருமப்பொருளீட்டி போவாதசெருக்குறுவான

உரு வது இரணியகருப்பன் முதலோர்முத்திபெற்றவதாய் யாயம். உளக

(இ-ள.) அதனமையான இரணியகருப்பன் அகங்கார மேனமேலும வளர் அமடத்தினின்றொழுகுவது பழமையான காசிப்பதியின் வீதிக டோறுஞ் சென்று யாவரும் வந்தடி வணங்க இவ்வாறே யுபதேசஞ்செய்து நிறைந்த பொருள்களைச் சம்பாதித்து மாறாத செருக்கடைந்தனன். ௭-௭ (16)

ஒரிடத்துச்சிவவேட முறப்புனைந்துசென்றிடுவா
 னேரிடத்துநெமொலுக் குரியனெனசசெய்திடுவா
 னேரிடத்துக்கணபதியை யுபாசிப்போனெனப்புகுவா
 னேரிடத்துசூரியனை யுபாசிப்போனெனப்புகுவா

(இ-ள.) திரவியஞ் சம்பாதிக்கும் பொருட்குச் சிவவேடத்தரித்ததுகொண் டோரிடத்துக்குப் போவான் திருமாலுக்குரிய பாகத்தாகளைப்போல வேடம் பூண்டோரிடத்துக்குப் போவான் கணபதியுபாசனை செய்வனப்போலோரிடத் துக்குச் செல்வான் சூரியோபாசனை செய்வனப்போலோரிடத்துக்குப் போ வான் ௭-௭ (உஅ)

ஒரிடத்துவாயியென வுறறதற்குநதாச்செய்வா
 னேரிடத்துதநாதிரிய னென்றுணருமபடியடைவா
 னேரிடத்துச்சாதகாரங்க ளுள்ளனவெலாம்புல்வா
 னேரிடத்துவயிரவம்பூண் மிறடைநதோரமனநதிரிப்பான்.

(இ-ள.) வாமதந்திரியைப்போல ஒரிடத்துக்குச்சென்று அதற்குத் தகுந தொழில்களைச்செய்வான். விரியாவல்லவென்னுமதிகுமபடி யோரிடத்துக் குப்போவான். சாஸ்திரங்களை பலவற்றிலும் வல்லமைகாட்டி யோரிடத்துக் குப் போயப்பேசுவான். வயிரவசமயகோலம் பூண்டு ஒரிடத்துக்குப்போய் அவி டத்துள்ளோர் மனதைப் பேடிப்பான் ௭-௭ (உஆ)

இவ்வாறுவஞ்சனையி னெவ்விடத்துமபோயுழிதந
 தொவ்வாதபொறகருப்ப னுறறபலபொருளீட்டிச
 செவ்வாயமையிலலாயச செறியுமுலோபம்பூண்டு
 துவவாதுநிலமாதிதொச சோததுக்கனிப்புறமுன

(இ-ள.) இவ்விதமாகக் கபடவேடங்கொண்டு எவ்விடத்து ம போயுலே லு விதிவழி நடவாத இரணிய கருப்பன் பலபொருளைச் சம்பாதித்துச் சதநிய கெட்டவனுக்கி உலோபகுணத்தை மேற்கொண்டு தக்க ஆகாரத்திலுஞ் செலவு செய்வது பூமிமுதலியவைகளை நிறைவாகச் சோதகுப் பொயடபொருளிற் களி த்நிருத்தனன் ௭-௭ (உஆ)

ஆயவனமுறொருதினத்தே யாவித்தா னுயிரமாயத்தான்
 மேயவவனறனைப்பறறி வெங்காலவயிரவனு
 ரோயவொருமுன்னுபத்தோ டிட்டவாயிரவாண்டு
 மோயவுறுபெருந்தண்ட மொழியா துமிகப்படுந்தே

(இ-ள) அவவிரணிய கருப்பன ஓர் நாளிறந்தொழிந்தன அக்கொடியனைப் பிடித்து வயிரவக் கடவுள் முப்பதினாயிரக் செய்வவருட காலத்தனவுஞ் சோரத்துவிடத்தக்க பெருந்தண்டனைகளை நீங்காதுசெயது என்று (௩௧)

ஆறுபிழைமுழுதொழிந்த வந்தத்துவயிரவனா
சாற்றமவிமுததேசா நிருபுனனாசசாராவித்து
மாற்றரியதண்டமெலாம் வகுத்தனனயானபன்னாளுந்
தோற்றமிகுபிவனபாவத் தொடக்கினீங்கினனென்றா

(இ-ள) இரணிய கருப்பன செய்த பாவமுழுவது மொழிந்த பின்பு வயிரவக் கடவுள் சேவதங்கனெடுத்துனாக்கும் அவிமுததேசா சநிதியிறகொடுவருது விட்டு பேதிகப்பபடாத தண்டங்கள் யாவுஞ் செய்தேன் பலகாலமும் வஞ்சனைத் தோற்ற மிகுந்த இவன் செய்த பாவத் தொடாச்சியினின்று நீங்கினனென்றா என்று (௩௨)

என்றுரைத்தமொழிச்செவிபேற நெம்பெருமான விகவேச
னான்றமணிகனனிகையி லவனமுழ்க்பபுரிவித்து
நனமுபுரியாதுபல நவினறதினாடைந்ததுய
ரின்றுதெரிந்தனைகொல்லோ வென்றருளியிதுகூறும்.

(இ-ள) என்று வயிரவக் கடவுள் கூறிய வாக்கிடைத்தை எம்பெருமானாகிய விசுவநாதா திருச்செவியிலேற்று அப்பொழுதே அவவிரணிய கருப்பனை மணிகாணிகாதீர்த்தத்தில் ஸநாருஞ்செய்யுமபடி செய்வித்து அவனைப் பார்த்து நல்ல காரியங்களைச் செய்யாது பலபாவங்களைச் செய்ததினால் நீ உடைந்ததுய ரப்பாட்டை இப்போது அனுபவமாகத் தெரிந்தனையோ என்று திருவாய் மலர்ந்து இதைச் சொல்லத் தொடங்கினா என்று. (௩௩)

மன்னுபெருங்காசிரகா வசிப்பவர்கள் பொருளாசை
முன்னுருடிகெடுப்பதென மொழிந்தாறியகங்கார
மென்னுதுவுங்கடியா விரகிரியமொழித்தமரிற்
பன்னுநமதினபமுறப் பாலிப்போமப் பாழுதே.

(இ-ள) நிலபெற்ற மகிமைதங்கிய காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவா, பொருளாசைகொண்டால் நமதுகுடிகெட்டுவிடுமென்று சொல்லியவாறுசையை யொழித்து அகங்காரத்தைக் களைந்து இரதிரியவழிச்செலாது நின்று நமக்கண்பு செய்வார்களாயின் அப்பொழுதே பரமசுத்தையவர்களுக்குப் பாலிப்போ மென்றறிவாயாக என்று (௩௪)

மின்னலெனத்தோன்றிமறை வெறுவாழ்க்கையுட்பட்டுப்
பன்னலமுழிந்தாராயப் பதினெறபாசியர்க
ளுன்னல்ரொடித்தெனத்திய தண்டமுனபோலுறப்பெற்றுப்
பின்னலமுடிநமருளாற பின்புகூலப்பாழுத்தி.

உரு-வது இரணியகருப்பன்முதலேசாமுத்திபெற்றவத்தியாயம். உள்சு.

(இ-ள) மின்னிலப்போற காணப்பட்டு மறைகின்ற பொய் வாழ்க்கைக குடனபட்டு பலவிதசுகங்களையுமிழுதவாநனாகி பரபத்தில் முழுகின்றவர்கள், கெதிப்பதற்கரிய கொடிய தண்டனை நீயடைந்ததுபோலடைந்து பின்னிமுடிக குஞ் சடையையுடைய நமது கருணையினாலே பின்பு முத்தியடைவார்களா-று.

ஆதலினீபல துன்பமுடைந்து புனிதம்படைத்தாய
காதலினென்னுபதேசம் கருத்துறக்கொள்ளெனப்புகன்று
பாதாமிறரும்கிதி பதிந்தமறும்பெருந்ததி
யாதரத்திறபுகச்செய்தா னருளுறினமற்றித்திரிதேர்.

(இ-ள) ஆதலினால் நீ பல துன்பங்களையுமுடைந்து பின் பரிசுத்தத்தை யடைந்தனை இப்போது நான் செய்யப்போகின்ற உபதேசத்தை யன்போடு மனதிற கெதித்துக்கொள்வாயென்று உபதேசித்துப் புண்ணியவாளுகிய தரும்கிதி விரும்பியடைந்த முத்தியிலேயில் இரணிய கருப்பனும் அன்போடு சேரும்படி செய்தருளினா திருவருளேபெற்றா லிம்முத்தியில்கிடைப்பதருமையன்று. எ-று.

இல்லறத்தினிருநகாலுந் துறவறத்தினிருநகாலுஞ்
சொல்லறத்தினவழியின்று தொட்கமறைமுடிபுணர்ந்து
நல்லறத்தராவொனி னுடுபெரும்பந்தமெனு
மல்லறச்செம்பரியினமே லறவிளங்கிக்கதியடைவாரா.

(இ-ள) இல்லற நிலையினினாலும், துறவறநிலையினினாலும் அதன்தன்னு க்கு விதித்த தருமவழியில் நின்று வேதாந்த மகாவாக்கியராதத்ததை குருமுக மாகவறிந்து, உத்தமோத்தம தருமமாகிய சேவகாருணியம் பாசவயிராக்கியமுதலி யவற்றை அறுஷ்டாடிப்பாராயின தம்மைப்பற்றிய பந்தமாகிய இருளொழியாத தக்க ஞானமாகிய சூரியோதயத்தாற் பிரகாசித்து முத்தியடைவார்கள் எ-று.()

முன்னுமுயன்றிரீதாக் மொய்ததபலபொருளீட்டிக்
கொன்னுமவறிதேபுதைத்துக் கொடாதிருத்தோடத்தாற்
பின்னுமருநருமுப்பா பெருமபொருளாலடையனருன
மன்னுமெத்தென்னுணர் மாடகளுக்கென னுணர்ப்பதுவே

(இ-ள) கெதித்தும் முயற்சித்தும் அரிதாகக் கிடைக்கும்பொருளை மிகவுரு சம்பாதித்து அச்சத்தோடு வீணாகப் புதைத்துச் சிற்பாததிரத்திற கொடாமற் போய்விட்ட பாவத்தினாலே கொடிய நரகத்தில் முழுகுவார்கள் பெருமபொ ருளாலடைந்த பிரயோசனம் கிலைத்த நரகமென்று அறியாத மனிதர்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவதென்னையுள்ளது. எ-று.

(ஙஅ)

மருமலாரீவளக்காசி மாநகர்வாழ்வோரென்று
மருமறையாதிகளுணர்ந்த வந்தணரீதியுத்தம்பாற்
பெருமையுறக்கொடுப்பதுவே பெருந்தருமமவற்றுள்ளு
மிருமையுறமதியையார விழுங்குநாளினிதளித்தல்.

(இ-ள்) வாசனை தவசிய மலர்களை யுடைய கங்காதீர்த்த வளப்பமுள்ள தும் மகிமைபுள்ளதுமாயி ய காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவருக்கும், அரியவேத மாநிலைகளை யுணர்ந்த பிராமணர் முதலியோர்க்கும் பெருமையடையுமாறு கையிலுள்ள பொருளைக் கொடுப்பதுவே அரிய தருமமாகும் அவ்வாறு செய யுந் தருமத்துள்ளும் பெருமை வாய்ந்த சந்திரனை இராகு நீண்டிரு கிரகண புண்ணியகாலத்திலும் என்று (நக)

அரவுபரிதியைத்திண்பி மன்னதினங்கொடுத்திடலால்
விரவுபலனுமடங்க கதிகமாயிரகுயருங்
கரவுதவிராமரணமுறு காலத்திற்கொடுத்திடலாற
பரவுபலன்னந்தமடங்க கென்றுகாக்கும்பனமறையும்

(இ-ள்.) கேதுக்கோள் சூரியதேவனாத நீண்டிரு சூரியகிரகண புண்ணி யகாலத்திலே தானஞ்செய்தால் தூறுமடங்கு அதிகபலனுண்டாகும். வருசனை யை ஒழிக்கின்ற மரணகாலத்தில் சமபாததிரதானஞ்செய்தால் ஒன்றாகக் அன ந்த மடங்கு அதிகபலனென்று வேதங்கூறும் என்று (சய)

மறையவராயிருந்தாலு மறநோராயிருந்தாலு
நிறையவுளத்தைந்தெழுத்து நிகழ்திருவெண்ணிறணிநது
பொறைமலியுங்கணமணியும் பூண்டமைவாராபாறகொடுப்பி
னறைதாமுறநிமிக்கொல்லோ வவரளவேபயனளவும்

(இ-ள்) காசித்தலத்தில் தானம் வாங்குபவர பிராமணரானாலும், மற்றை வருணத்தாராயினும் மனதைத் திருவருளால் நிறைவிக்கும் பஞ்சாட்சரத்தை உச்சரித்து அறிவை விளக்குந் திருவெண்ணிறத்தைத்தரித்து பொறுமையை நிறைவிக்கும் உருத்திராக்ஷமாலையுண்கி இருப்பவர்களுக்குக் கொடுத்தால், உண் டாகும் பலன் எடுத்துகாக்க முடியுமோ அப்பெரியோர்களின் மகிமையைப் போற்பயனும் அளவுபடாததாகும் என்று. (சக)

கன்றுதலிலவளம்பொலியுங் காசிகாவாழ்வாரு
ன்னந்துதெரிநக்சிரிய நாசஞ்செய்தமாவாராபா
லொன்றுகொடுப்போமெனமுன னுரைத்துப்பினகொடாராயிற
ுன்றுகொடுநரகமெலாந துனைநகிவாசத்தியமே

(இ-ள்.) கிலேசத்தை மாற்றுகின்ற வளப்பங்கள் நிறைந்த காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்களுக்கு உண்மையுணர்ந்து இவ்நிரிய கிரகங்களுக்கெய்த பெரி யோர்களுக்கு ஒருபொருளைக் கொடுப்பதாக வாக்குத்தத்தஞ்செய்து பின்பு கொடாமற்போவாரானால் நிறைந்த மகாரகங்களெல்லாவற்றிலு முழுத்தியார முறுவராக இவ்வாரத்தை சத்தியமாகும் என்று. (சஉ)

தீராதபாதகங்கள் செய்தாலுங்கவிகாலத்
தோராதபெருங்கழுவாய் கொடையன்றியுண்டுகொலோ
வாராதவின்பமெலாம் வருவிக்குங்காசியினமற
ுராதபெருமபலனா மறபதானமுமபெரிதாய்.

உதி-வது இரணியகருப்பனமுதலோர்முதலிபெற்றவததிரயம், உளடு

(இ-ள.) பிராயசசித்ததாலொழிகப்பபடாத பெருமபாவங்களைச் செய தாலும், இக்கலியுகத்தில் ஆராயத்திறமகரிய பிராயசசித்தமாவது கொடுத்தலல் லாமல் வேறே யுண்டோ, (இலலை) கிடைத்ததற்கரிய சுகங்கெல்லாவதறையுன கொடுக்குவ கசித்தலத்தில் சிறியதானமும் பெரிதாக வளாந்து நிறைந்த முதலி யின்பததைத் தரும் எ-று (சௌ)

எண்ணிறந்தபெருமபொருளை யீட்டியுள்ளிலம்புதைத்துக் கண்ணிறந்ததுயரமெலாவ காலஸியற்றிடப்படுவா மண்ணிறந்தபுகழ்ப்பாப்பி வானமுழுதுங்கைக்கொள்ளார பண்ணிறந்தமொழியரக்கே பதைத்துருகிச்சேரருவார்.

(இ-ள) கண்கெல்லாத அதிக இரவியங்களைச் சம்பாதித்துப் பூமியிற் புதைத்துவைத்துச் சிறுதிப்பதற்கரிய துயரங்களெல்லாவதறையும் இயமன செய்ய உடனப்பிவார்கள (தருமங் கொச்சையது) உலகமுழுவதும் பரவி அப்பாறப்படத் தக்க புகழை விரித்துத் தேவபுவனங்கள் பரவுங்கைக்கொண்டு சுகமனுபவிக் கமாட்டார்கள். கானத்தை அப்பாறப்படுத்தும் மொழிகளையுடைய மடவார்களு க்கே மனம் பதைத்துருகி வாடுவார்கள் எ-று (சசு)

அராவணிசெஞ்சடைப்பெருமா னடிமலாபோற்றார்ப்கலு பிராவுமுயன்றிரிதாக விருமபொருணைடிப்புதைப்பார தாரதலத்திற்பெருமபுகழ்ந் தழைகருவானதற்குப்பும் பிராவவறம்புரிதரா ரவறகுரைத்தலவிண்படுமே

(இ-ள.) சாப்பாபரணரும் சிவந்த சடையையுடையவருமாவிய சிவபெரு மானுடைய திருவடித் தாமரைப்பைத் துதிக்கமாட்டார்கள் இரவும் பகலுமுயற் சித்துப் பெருமபொருளை அரிதாகத் தேடிப் புதைப்பார்கள உலகத்தில் பெருங் கோத்தியும் போகங்களை நிறைந்த சுவர்க்காதிபுவனங்களில் வசித்தலையுஞ் செய விகும் தருமங்களைச் செய்யமாட்டார்கள் இவர்களுக்குத் தருமரகசியங்களைப் போதித்தல், வீணாகும். எ-று (சடு)

மின்னுகருமுகிச்சாரந்து மேற்றவழும்பொழிலுடுத்து மனனுபெருமபுகழ்க்காசி மாகாவாழொருமறையோன பனனுமருமறையாதிப் பறபலநூல்களுமுணானதோன றுனனுமருந்தவததுயானதோன றாயகுணத்தலைநின்றோன

(இ-ள) மின்னலைச்செய்யுங் கரிபமேகங்களை நெருங்கி மேலே தவழி பெற்ற சோலைகளைச் சூழக்கொண்டு நிலைபெற்றிருக்கும் பெருமபுகழ்மைந்த மகத்தாகிய கசித்தலத்தில் வாழ்கின்ற ஒரு பிராமணன், விரிவாக்ககூறும் அரி பவேதமாதி பலவாயுள்ள நூல்களைப் பற்றிந்தவன், பறபலவாகிய அரிபதவங்க ளாலுயரந்தவன், பரிசுத்தமமைந்த குணமே வடிவாக நிற்பவன், எ-று. (சசு)

அந்தநெடும்புகழ்மறையோற காகியபுத்திரரிருவர்
சந்தயிருகலியாண விராமனொருதனையனபேர்
முநதவெழுதனப்பிரியன் மொழிதருமறையனும்
மிந்தமகராதமக்கெல்லா மிருகூறுசெயதளித்து.

(இ-ள) பெருமபுகழுள்ள அந்தப் பிராமணனுக்கு இரண்டு புத்திரர்கள்
பிறந்தார்கள் அழகு மிகுந்த ஒரு புதல்வனுக்குக் கலியாணராமனென்றுபெயர்
மற்றொருவனுக்குத் தனப்பிரியனென்றுபெயர் இரத்தப் புத்திரர்களிருவருக்குந்
தனது ஆஸ்தியை இரண்டு பங்குசெய்து கொடுத்தது. எ-று. (சஎ)

தந்தைதுறவறஞ்சாரது தடங்ககதைப்புனலாடி
நிந்தையறுநடைபயின்று நிரம்புறவைநதெழுததேணணி
யந்தையறுததுயாளுனத தமைநதகிலநாயநனன்
முநதையருடலைக்கொண்டு முததியடைநதினபுறமுன.

(இ-ள) பிதா துறவறததையடைந்து பெருமைபொருநதய கங்காதீர்த்த
நில ஸநாநஞ்செய்து குற்றமற்ற நல்லொழுக்கத்திறம்பழி பஞ்சாட்சரத்தைச்
சதாகாலமும் உச்சரித்து அகங்காரத்தைக் கெடுத்து மேலாகிய ஞானத்தைப்
பெற்று விசுவநாதருடைய முதன்மையான திருவருளை மேற்கொண்டு முத்தி
யினபத்தைப்பெற்றனன் எ-று (சஅ)

ஒருமைநதநறந்தையென வோங்கியநன்னெறிநினமே
யருமநததவநதான மாசாரமநுட்டித்துத்
தருமநதனவசமாநத தம்பிரானருளபெற்றுத்
திருமநதியாதனிருந் தெய்வமாககரியடைநதான்.

(இ-ள.) ஒரு குமாரன் பிதாவைப்போலப் புகழ்பெற்ற நல்லொழுக்கத்தி
லிருந்து, அரிய தேவாமீரதம்போன்ற சவங்களையும் உத்தமதானங்களையும் நீதி
யாசாரங்களையும் விடாதுசெய்து சிவதருமங்களைத் தன் வசப்படுத்தி விசுவநாத
ருடைய திருவருளைப்பெற்றுச் சிவநாத வாழ்வைத் தடையின்றிக் கொடுக்கூந்
தெய்வத்தன்மையுள்ள முத்திபெற்றனன். எ-று. (சக)

மற்றொருவனனுத்துணையும் வயங்குமறஞ்செய்யானாயப்
பெற்றமுயர்த்தவனடிகள் பேணுனயப்பொருளனைததும்
பற்றமையநிலத்திருவிப் பாவியெனப்பபட்டிறந்து
செற்றமகல்நதியுறமுன செப்பியதனறுணவனபோல்.

(இ-ள) மற்றொரு குமாரன் விளக்கமுந்நதருமம் அணுவளவுஞ் செ
ய்யாமலும் இடபக்கொடியையுடைய சிவபிரான்திருவடிகளை விரும்பாமலும் எல்
லாப்பொருளையும் பூமியில்முநதப்புதைத்துப் பாவியென்று சொல்லுமாறு
மரணத்தையடைந்து களங்கமற்றமுத்தியைத் தன்னுச்சோதரனடைந்தது போ
ன்றடைந்தனன். எ-று. (ரு)

உரு-வது இரணியகருப்பனமுதலோர்முதலிபெற்றவத்தியாயம். உள

காசிகாதன்னிடத்துக் கலந்தவுயிர்தமககருளும்
வாசிதனையாரேயோ வகுத்துரைக்கும்வனமையினா
பேசியினியாவதெவன் பிறங்குறம்பபதிராரர்
சீசியெனப்பலிகழுஞ் செய்கையாருவரென்றான.

(இ-ள்) காசிகாதலமானது தன்னிடத்தில் வந்த ஆனமகோடிகளுக்கு அது
கவிரகஞ் செய்புந் தனமையை அனவிட்டுரைக்கவல்லவாகன யாவா இனிமேற்கூ
றுவதெனின விளக்கமுற்ற அததலத்தையடையாதவாகன இழிவுகோகடுபபலரும்
இகழ்பபடுஞ் செய்கையுடையவாகனென்று சூதமுனிவா கூறினா ள்-று (ருக)
இரணியகருப்பன முதலோர் முததியடைந்த வத்தியாய
முற்றியது.

ஆக அததியாயம் உரு-க்கு திருவீரத்தம் (கூகடி)
திருச்சிறற்றம்பலம்.

இருபத்தாறாவது விட்டுணுசருமனுப தேசம்பேற்ற வத்தியாயம்.

திருச்சிறுமப்பலம்.

புண்ணியம்புரிநதானபோலும் பாதகம்புரிநதுளானு
கண்ணினனமுததியென்று நவினறனையுடெவவாறாந
தண்ணியகுணத்தாயிரதச சங்கைதீரத்தருடியென்று
கண்ணியமுனிவர்கேட்பக கழறுதலுறமுனகுதன.

(இ-ள) புண்ணியரு செயதவனைப்போல பாதகஞ்செய்தவனும் முததி
யடைநதானென்று கட்டளையிடமா அதுஎவ்வாறுககூடும் சாநத குணமுள்ள
மகாமுனிவரோ இநதசசந்தேகத்தை ஒழித்தருளவீனென்று பெருநனமையுள்ள
சுவாகராதிமுநிவரா கேடகச குதமுநிவா சொல்லத் தொடங்கினா என்று (க)

பாதகம்புரிநதானகால வயிரவாபரிவினாறு
நோதகவனைத்துமேற்று நுலவரும்புனிதனாகி
மேதகவுடையமுாததி விசுவநாதனசெய்யும்
போதகவுபதேசத்தாற புகுநதன்னமுதநீமாதோ.

(இ-ள) தீவினையைசெய்த பிராமணகுமாரன காலவயிரவக கடவுள்
அன்பினா செய்த தண்டனைகளெல்லா வறறைபு மனுபவித்துச் சொல்லுதற
கரிய பரிசுத்தத்தை யுடையனாகி மேனமையுள்ள விசுவநாதா செய்யுஞ்ஞோப
தேசத்தைப்பெற்று முததியடைநதன்ன என்று (உ)

பளசருங்காசிவைகிப பாதகம்புரிநதாரெல்லாம
வளரருட்செல்வக்கால வயிரவர்தண்டஞ்செய்யத்
தளவாபினபுனிகராகித் தாரகமனுவுங்கேட்டுக
கிளரொளிமுதநீவிடு கெழுமிவீற்றிருப்பானறே

(இ-ள்) குறமற்ற காகித்தலத்தில் வாசஞ்செய்து தீவினையைச் செய
தவாகனியாவரும் வளாகினா அருட்செல்வதையுடைய காலவயிரவா செய்யுந
தண்டனையால் தளாசியுற்றுப் பின்னா பரிசுத்தராகி விசுவநாதருபதேசித்தரு
ளுந் தாரகமநிரத்தைப் பெற்று பேரொளியால் விளங்கும் முதநீவிட்டில்
கிலைபெற்றிருப்பானகன, என்று. (ஈ)

உக-வதுவிட்டுணுசுருமனுபதேசம்பெற்றவத்தியாயம்-உஎக

மன்னியபுகழ்சாக்கா வயிரவாதண்டஞ்செய்யா
தன்னியமில்லா முத்தி யடைவதெவ்வாறெனபிரேற
பன்னியஞர்வனபாத பங்கயமபணிநதுபோற்றி
நன்னியமத்துகின்ற நானமறைமுடிவுதேநது.

(இள) நிலைபெற்ற புகழ்மைநத கால்வயிரவா தண்டனை செயயப்பெ
றுது அன்னனியமாகிய மோட்சத்தைப் பெறுவது எவ்வாறென்று முகிவா
ளே கேட்பீர்களானால் உபதேசித்த ஆசாரியன பாததாமரைகளை வணங்கித்த
தித்த நான்குவேதங்களின் முடிவையும் அறிந்து நல்லொழுக்கங்களிறறவருது
நின்ற எ-று (ச)

பச்சிளமுலையாள்பாகப பரமபரனுவெங்கள்
விச்சுவநாதனபாத மேதகதயானஞ்செய்து
கச்சமிலறத்துட்டமமா லியனறனகடைபபிடித்து
நிச்சலுமொழுஞுவாரே லடைஞுவாரேமுதறி

(இள) பசுமையும் இளமையுமுள்ள குழங்களை யுடைய பராவதியேவியா
ரை வரம்பாகத்திற கொண்டிருக்கும் எமது பரம்பொருளாகிய விசுவநாதா
திருவடிகளைச் சதாகாலமுநதியாதித்து அளவிலலாத சிவநருங்களுள் தமமாறக
டுமானவற்றை உறுதியாகப்பிடித்துத் திணைதோறும் தவறாததுஷ்டிப்பாராயின
(அக்காலவயிரவா தண்டனையின்றி) நேரேமுத்தியடைவார்கள எ-று (இ)

பராபொருளபகரித்தல் பரதாரகமனஞ்செய்தல்
வரமி துபரமனிகதைவயக்குதல் கடுஞ்சொற்குடறல்
விரவுபொனனாகிவாங்கி மீட்டுதவாமைபின்ன
தரமுளோர்வகிகப்பததே டண்டிககப்படுவாமாதோ.

(இள) அன்னியா பொருளையபகரித்தல் பிறாமனைவியகாககூடுதல் மே
னமைமிகுநத பரமசிவநிகதை செய்தல், கடுஞ்சொற்களைச் சொல்லுதல், பொ
னமுதலியவைகளை வாங்கி மீட்டுமவருக்குக், கொடாதிருத்தல் இவவாறுபுள்ள
பாதகங்களைச் செய்பவர்கள் வயிரவககடவுளாற நண்டிக்கப்படுவார்கள் எ-று()

வெஞ்சினம்பொருளாக்கொள்வோ விடுபடப்பொருமையாளவோ
வஞ்சகரட்டோபாலும் வயசஞ்சுவோபிறருநஞ்சு
நெஞ்சநெக்குருகாரெனக் ணின்மலபபெருமானுள்ளே
தஞ்சமென்றடையாறினனோ தண்டிக்கப்படுவாமாதோ.

(இள) கொடுங்கோபத்தையே பொருளாகக் கொண்டவர்களும், விட
டுகீழ்காப பொருமையுடையோர்களும், நம்பினவரிடத்து வஞ்சகத்தைச் செய்ப
வர்களும் அன்னியாபகரி துயரத்தைக்கண்டு மனமிரங்காதவர்களும், நினமலரா
கிய எமதுசிவபெருமான திருவடியே அடைக்கலமென்று பற்றாதவர்களும், ஆதி
யஇவர்களைல்லாம வயிரவககடவுளாற நண்டிக்கப்படுவார்கள். எ-று, (எ)

உயாததவாச்சிரமம்பெற்று முநியதாமோடூக்கம்பேணு
தயாதமுன்விட்டயாவு மதுசரித்தவாவிக்கொண்டும்
பெயர்நதமவேறெண்ணாரசிப பிறிழித்திவினானசெலவார்
நயநதபவடுகப்படுத்தே டண்டிக்கப்படுவாராளும.

(இ-ள.) மேலாகிய ஆசிரமநிலையடைந்தும் அவவாச்சிரமத்துக்குரிய நல
லொழுக்கங்களை விரும்பாது மறநதவராசி முன்னேவிட்ட போகங்களியாவை
யும் அனுசரித்துப் பற்றிக்கொண்டு மறநதும் பாவமெனறெண்ணாதவராசி
அன்னியா நிகழ்குமாறு நடப்பவர்கள். துயரமுறுமவண்ணம் வயிரவக்கடவுளா
ற்றணடிக்கப் படுவார்கள். எ-று.

மட்டலாக்கிழவனபோல்வா னெக்கியசநுமனமைந்தன
விட்டுணுசநுமனென்பான மேககுநகதைபாலே
பட்டபன்மறையுமோர்நதான பளகறுகுணத்ததுமிக்கா
னட்டனகியறதும்பெமமா ன்றுமலாபபதமுட்கொளவான்.

(இ-ள) வாசனைவீசுகின்ற தாமரைமலருக்குரியவனாகிய பிரமதேவனை
யொத்த எககியசநுமனகுமாரன விஷ்ணுசநுமனென்னும் பெயருடையோன
மேலானதநதையினிடத்துப் பதவிகளைத்தரும் பலவேதங்களையும் அறிந்தவன
குற்றமற்றகுணத்தில மேம்பட்டவன் நடனத்தை உயிர்கள் நன்மையடையுமாறு
புரியும் சபாநாயகரது நற்றாமரைமலாபோன்ற திருவடிகளை மனதிலசிறப்பிப்ப
வன். எ-று

இன்னமுநகறகவேண்டு மியலபினத்தெதுகாணென்று
பன்னருமவிண்ணசனமன நநதைபாறபரிநதுகேட்க
வன்னவன்விததையொன்றுண்டதுதெரிநதவன்மறறெல்லா
நன்னயத்தொடுதெளிநதா னெனமனாநன னூலவல்லவர்

(இ-ள.) மேலுமவாசித்தறியவேண்டிய தன்மையுள்ளது எநநூலென்று,
சொல்வதற்கரிய விஷ்ணுசநுமன தநதைபாகிய எககியசநுமனைக்கேட்க, அவன்
விததை பெரன்றிருக்கின்றது அதைத்தெரிநதவன் எல்லாநூல்களிலுள்ள நூட
பங்களையும் தெளிநதவனாவனென நல்லநூல்களில் வல்லவர்கள் கூறுவாராக
ளென்று கூறினான். எ-று

அநத்திததையினெஞ்ஞானது மகனறிடாதமர்வனீசன
சநதமறறவனைநிகதை சாறறுவோநாகிலவிழுவாரா
முநதமறறுடமபைநிகதை மொழிநக்திவாரானமாவை
யெநதமூடருநிநித்த வியற்றிடமரட்டாரெனனில்.

(இ-ள) அநத விததைகிடைத்தால் மகாதேவா அவனைவிட்டு எககால
மும் விலகாது விரும்பியிருப்பா. சாநதசம்பத்துள்ள அமமஹாதுபாவனை நிகதி
ப்போர நரநததில் முழுகுவார்கள் சுதகக்கத்திறகு முன்னிறகுநதேகத்தை அறி
ஞா நிரப்பார்கள். ஆனமாவை எநதமூட்டும நிகதைசெய்யமாட்டார்கள்.எ-று.

உக - வது விட்டுணுசரும் இப்பதேசம்பெற்றவதெய்யாயம். உஅசு

தேகியானவருகாளுந் தேகத்துமானமுண்டாந்
தேகியே துக்கமெல்லாநு செங்குவனிந்தைகூறி
லாகியஞானியர்க்குந் துக்கமுண்டாமேனமூட
ராகியபலாக்குஞ்சொல்ல வேண்டுமோவறிதிமைந்த.

(இ-ள) தேகத்தை யபிமானித்திருக்குஞ் சீவானமாவுக்குத் தினந்தோறும் அதேதேகத்தி லபிமானமுண்டாகும் அசசிவனே பலவாகிய துயரங்களாலும் கெடுக்கப்படுவன ஒருவனிடத்தினால் மேலோராகியஞானவான்களுக்குத் துயரா சம்பவிகுமாறால் மூடராகிய பலருக்குங்கிலேசமுண்டாகுமென்று நான் கூற வேண்டுமோ அவசியமுண்டாகுமென்று விஷ்ணுசரும்முடிய குமாரனே அறி வாயாக என்று (கஉ)

ஆதவினிந்தை யாகவ கொடுப்பதற்கையமில்லை
நோதகநிந்தையேதோ னுவனறதம்பித்திராகளோடும்
வீத்தருநாகிலவீழுவன முதலயுகமயிலே நதநிந்தை
புத்தருநாகிலவலலே புத்தருநாகிலமெல்லாம்.

(இ-ள) ஆனபடியால் நின்றதையானது சந்தேகமில்லாது துயரத்தைக்கொ ட்கும் அன்னியமானம் வருந்தும்படி நிபந்திப்பவன் தன்னுடைய பிதாக்களோ டும் கொடிய நாகத்திடைமுழுகுவன் நிரேதாயுகத்திறசெய்த நின்றை, மலையுஞ் சிறி தென்றசொல்லுமாறு எல்லாததுயரங்களையும் விரைவில் உண்டாக்கும். என்று.

அறையிரண்டுகத்தநிந்தை காமொருபுகத்தாக
முறைதுவாபரத்தநிந்தை முகிழ்க்குமோமகியிறறுகந்
கறைகெழுகவியினிந்தை ாணுமெப்பேர்தருநாக
பிறைதருநிந்தையாரு மொழிந்திடவமேனமையாமால்

(இ-ள.) சொல்லத்தக்க கிரேதாயுகத்தில் நின்றதையானது ஒருபடசமாகிய பதினேதுவானவையும் துயரத்தையுண்டாக்கும். மூன்றாவது துவாபரயுகத்தில் நின்றதையானது ஓரமாதத்தினாலும் துயரத்தை யுண்டாக்கும் குற்றம்பொருதிய கலியுகத்தில் நின்றதையானது சதாகாலத்திலும் துயரத்தையுண்டாக்கும் (ஆதலால்) அசத்ததைத்தருகின்ற நின்றையை எல்லோரும் நீக்கிவிடுதலே மேலமையா கும். என்று. (கச)

சுகமில்லைதருமமில்லை துன்னியதானமில்லைத
திகழத்தருவிரதமில்லை தீரத்தயாததினாயுமில்லை
யகநெடுமொழுக்கமில்லை யருந்தவவாசமில்லை
யிகழவினாலுணர்ச்சியில்லை நிந்தனையிறறுவாக்கே.

(இ-ள.) நின்றனையெய்யுந் தொழிலிற்பழகினவர்களுக்குச் சுகம்கிடையாது தருமமும் அவ்வாறேயாம டலவாகிய தானு களில்லை விரைக்கமுற்ற விரத

மும் அதண்மையேயாம் தீர்தயாதனிகா நேரிடாது மனம் உருகுனெற நல
லொழுக்கமும் அவவண்ணமேயாம். அரியதலவாசன கிடைக்கமாட்டாது நல
லசாஸதிரவீசாரணையும் நேரிடாது. எ-று. (கடு)

இம்பரினகுடனென்பா ணிடடியோநூறுசெய்யா
வும்பருளிறைவனாதி யுறுசுகதுகரும்போதி
லம்பாமாமுனிவாநிநதை யறைதலீனமலைப்பாம்பாகி
விம்பலரிகழமீட்டு மணமிசைவிழநதானமனனே

(இ-எ) இவவுலகத்தில ருஷனெனனும் அரசன நூறு அகவமேதயாக
ஞ்செயது தேவேநதிரபதவிக்குப்போய நானுவதகககையு மனுபல்குறுவகா
லதது அவ்விடத்திலே மஹாமுநிவனா நிநதித்தபடியால் மலைப்பாம்பாகி எக
காவும் புதிதாகவிளங்கும் பழிமொழிடைப பிறாசொல்லுமாறு பூமியினமீது
விழ்ந்தன எ-று (கசு)

மறையினைநிநதித்தாலு மறைமுதறபொருளாயுள்ள
கதைவிடறநிறைவனறனைக கருதமுறநிநதித்தாலு
மிறையவனடி யாராதமமை நிநதித்தலகூடாதெனறு
மறைதருகமுலாயிந்த நிநதினைக்ககிலத்தினறே.

(இ-எ) (துதிப்பதற்குரிய) வேதங்களை நிநதித்தாவும் வேதத்துக்கு முத்ற
பொருளாகிய கானகண்டததையுடைய சிவபெருமானைப் புத்திபூர்வமாக நிநதி
த்தாவும் சிவனடியாரகளை ஒருக்காவும் நிநதைசெய்யக்கூடாது. இந்நிநதினை
கருலகத்திற் பிராயச்சித்தங்கனெடயாது எ-று (கஎ)

பதசாரம் வேதநிநதைக்குஞ் சிவநிநதைக்கும் பிராட்சசித்தமுள்ளதாகலின
நிநதித்தாலு மென்றும் சிவனடியார நிநதைக்கோநூலிலும் பிராட்சசித்தம் விதி
க்கயிலையாகலின கமூவா யகிலத்தின நென்றுங் கூற்றினா

பரசிவனடியாரநிநதை பண்ணுமாபாவித்தனைக
காவறக்கோறலவேண்டுங் கரைநதமற்றதுமுறமுதேல
விரவுபொனவீசியேனுங் கோறலேவிதியாமனன
தரமுமுறமுதேலனனா னிருநதவூதணநதுசெலக.

(இ-எ.) பரமசிவன ற்ருவடிகளைச் சிநதிக்கும் அடியாரகளை நிநதைசெ
யயுகொடியபாவியைநிநதித்த பாவமப்போதேபோகும்படியுகொலையெயவேண
டும சொல்லிய அநதப்பிராயச்சித்தஞ்செய்ய முடியாதெனில, பிறருக்குப்பெ
ருமபொருள கொடுத்தாவது கொலையெவித்தலே வேதவிதியாகும் அவவாறு
ஞ்செய்வதற்குக் கூடாதாயின அடபாதகனிநுநதவூணாக் கூடாதப்பாறசெலலக
கடவன, எ-று. (கஅ)

வெள்ளியரீறுபூசி விளங்குகண்மணிகளபூண்டு
தள்ளியவினையாந்தமமைச சரித்தடுமடியாராதமமை
யெள்ளியபாவ்வாராததை யேறறிடுசெவியினாடு
கொள்ளியவருக் குறுங்குங் கூறுவனகவிழ்த்துமொத்தும்.

உசு - வது விட்டுணுசும னுபதேசம்பெற்றவதற்குரியாடம். உஅஅந

(இ-ள) வெண்பையுள்ள விழுதையதரித்து அருளாவிகளும் உருத்திரா
டசமாலையணிந்து கிரியைகளை முழுதுமொழிந்த ஞானிகளையும் அகவிரியை
களைத்தழுவிக்கொண்டு உலகோபகாரமாகச் சஞ்சரிகளுக்கு சிவனடியார்களை
யும் நிறைசெய்கின்ற கொடுமையுடைய வாரத்தையெக்கேட்ட செவி
களுகளுள்ள இயமன கொடிய குடுவளையத்தையருக்கெகவிழ்த்துப் பின்னர்
தண்டிப்பன என்று. (௧௯)

விரிததுவாசெயவதெனனை விதக்களையராஜே
ருரித்தற்ககாலதேச விரோதத்தாலொழுகநீத்து
சரிப்பினுச்சரிப்பானனா தஞ்செயனேயுயிரா துரு
சிரித்தலுங்குடாதெனன்றி செப்புவதினமேலுண்டோ.

(இ-ள) விரித்தக கூறவேண்டிய தென்னையுள்ள சிவனடியவராஜேகா
தங்களுக்குரிய தொழிலுவிடிக காலதேசவிரோதங்களை லொழுகநீத்து
சஞ்சரித்தாலுஞ் சஞ்சரிப்பார்கள் அவர்களுண்மையாயிற்று செவிகையப்பாராத
துச சற்றும் நனக்கக்கூடாதென்று பெரியோர்கள் கூறுவார்களானால் இதற்கு
மேற் சொல்லத்தக்கதொன்றுண்டோ. என்று. (௨௦)

இன்னுமொன்றுரைப்பதுண்டா பெரும்புகழாகாசிமுதூர்
மன்னுநலவாழ்கையோரை மறையினிந்தித்தாலுய
கொன்னுமெவ்வநகமெல்லாங் குளித்திடவழுந்தாநிற்ப
ருன்னுமற்றதன்றிய தொன்றுமுன்னுணர்திமைநத.

(இ-ள) இன்னமும் அருமையாகச் சொல்லத்தக்கதொன்றுள்ளது பெரு
மபுகழுள்ள அராதியாகிய காலத்தலத்தில நீலப்பெற்று வாசஞ்செய்வார்களை
மறதியினால் நிறைசெய்வார்கள், அச்சத்தைத்தருங் கொடியாரங்களுள்ளாவாறு
நின்று மூழ்கிக் கிடப்பார்கள் சித்திகத்தக்க இக்கொடுமையைப்பாராக்கிவங் கொடி
தாயுள்ளது வேறொன்றுமில்லையென்று விஷ்ணுசுருமனாகிய குமாரனே அறியக்
கடவாய். என்று. (௨௧)

மறைமுதலாக கண்மேய பாததலந்தாறுமேவு
நிறைபுகழுடையாராதமமை நீடுநிந்தினைசெய்தாலுங்
கறைத்புகாசிவாழ்வார தமைநிறைக்காயலாகா
தறைபடவினாநாரு மளறியிடையமுததுமாற்றால்.

(இ-ள்) வேதங்கடகு மூலகாரணராகிய சிவபிரான் வீற்றிருக்கும் மகிமை
யுள்ள தலங்கடோறும் விருமயி வசிக்ம பெருமபுகழுள்ள அடியார்களை நிறை
தாலு நிறைக்கக்கடவா. குற்றமற்ற காசிப்பதியில் வசிடப்பார்களை நிறைத்தால
எக்காலத்திலுங் கொடிய நரத்திடை மூழ்கிக் கிடப்பாதலால் ஒருக்காலு நிறை
செய்யலாகாது. என்று. (௨௨)

கனகைஞ்சுக்காசிமேவிக கணபபொழுதிருநதாரேனு
மங்கவர்தமமையெங்க எகிலநாயகனேயென்று
மங்கமிவ்வுழிபாடாற்றிப் பத்தியுமபயமுமேவிச
சிங்கவிலகுறிப்பினிறபார் சிவகதிககணியராரா.

(இ-ள்) கனகநதி சூழப்பெற்ற காசித்தலத்தையடைந்து, கணகாலம் வசிப்
பாரானாலும் அவர்களை நமது விசுவநாதனென்றே பாவனைசெய்து அவர்களுக்
குக் குற்றமற்ற வழிபாடு புரிந்து பயபக்திவைத்து அவர்கள் திருவுள்ளக் குறி
ப்பினின்று பணிபுரிபவர்களே மேலாடிய முத்திக்கதிகாரிகளாவார்கள் என்று ()

தொலைவருங்காசிமேவுஞ் சுகரங்கமுதைஞ்ஞாளி
யலைதருகிருமிசீட மாதியபலவுங்கண்டா
னிலைதருசிவபிரானசெய நிகரருடகுரியவென்றே
மலைவிறவா னுளோரும வணங்கினமற்றுரைப்பதெனனே.

(இ-ள்.) அடங்காமகிமையுள்ள காசித்தலத்தில் வாழும் பன்றி, வேசரி,
சுணங்கன, சஞ்சரிகுமபுழு, கோற்புழுமுதலிய பலவற்றையும் பாததால் நித
தியராகிய விசுவநாத பாலிக்கும ஒப்பற்ற தாரகமநிரோபதேசத்திற்கு அதிகார
முள்ள ஆனமாககளை என்று மதித்துச் சந்தேகமின்றிச் சுவாக்கலோகவாசிகளும்
வணங்குவார்களானால் நாம் கூறுவதிறாது. என்று (உச)

காசியைநினைக்கமுத்தி காசியென்றுரைக்கமுத்தி
காசியைக்காணமுத்தி காசியைச்சூரமுத்தி
காசியிலவசிக்கமுத்தி காசியைக்கேட்கமுத்தி
காசியின்வசிப்போதமமைக் கண்டுதாழ்ந்திடுதன்முத்தி

(இ-ள்.) காசித்தலத்தைச் சிந்தித்தவர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும் காசித்
தலமென்று சொன்னவர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும் காசித்தலத்தைத் தரிசித்த
வர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும் காசித்தலத்தைப் பிரதட்சணஞ்செய்தவர்களுக்கு
முத்தியுண்டாகும். காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும் காசித்
தலமென்று கேட்டவர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும். காசித்தலத்தில் வசிப்பவா
களைத் தரிசித்து வணங்கினவர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும் என்று. (உரு)

ஒளிகெழுக்காசிவாழ்வா ருருத்திரசொருபொன்றே
யுளிகெழுமனத்துட்கொள்ளா வனபுசெய்துதெலவேண்டுங்
களிகெழுமனையவனபாற கதித்தெழுபவ்யாரேனும்
வெளிகெழுமினபமுத்தி மேவுவாமெய்யிதாமால்.

(இ-ள்) விளக்கம்பொருந்திய காசித்தலத்தில் வாழ்பவர்களை உருத்திர
சாரூபியமுடையோர்களென்பதாகவே அன்புபொருந்திய மனதில் மதித்து
அவர்களுக்குப் பணிபுரிதலவேண்டும். விருமபுத்தற்குரிய அவவாறான அன்பினால்
அதிகரிக்கின்றவர்கள் தீவினையுடையோராயினும் பரமாத்மா சிலையிலுதிக்கும்
ஆநந்தமயமாகிய முத்தியைப்பெறுவார்கள் இஃதுண்மையாகும், என்று. (உச)

உசு - வது விட்டுணுகும துபதேசம்பெற்றவததிராயம், உஅஅடு

வனமலிகாசிமேய வாழ்க்கையம்மீனசேயாதி
புளமலிபல்லோர்மாட்டு முறுமபிமாநீத்தே
களமலியாப்பொன்கொண்டு பாதுகாததிதெலவேண்டுங்
குளமலிதிரானமுற்றே ராவரகுணமிக்கோரே.

(இ-ள்) ஞானவனப்பம் கிறைந்த காசித்தலத்தில் வீருமபி வாசஞ்செய்
பவர்கள், மனைவி புத்திரா (சுற்றத்தார நண்பினா) முதலாயினோரிடத்து அபிமா
னிப்பதைவிட்டு அப்போதப்போது கிடைக்கும் திரவியங்களைச் சாதுக்களுக்
குக் கொடுத்துத் தருமத்தைக் காதலவேண்டும் அவ்வாறு காக்குங் குணமுடை
யோர் புருவமத்தியில் தியானிக்கத்தக்க பரமரகாச நிலையடைந்த பெரியோர்
களுக் கொப்பாவார்கள். எ-று (உஎ)

சங்கவெண்குழையானெல்லா ஷபிகளுந்தமுஷ்புயவான
றுங்கமிக்கருளிச்செய்த சுருதியரகமபுராண
மங்கவையனைத்துமோந்து மபிரமாணமென்பார்
சிங்கலினரகமெல்லாரு சென்றுசென்றனைதேற்றம்.

(இ-ள்) வெள்ளிய சங்கக்குண்டலங்களை யணிந்த சிவபிரான் எல்லாச்
சீவர்களும் விதியைத்தழுவி மேனமைபடையும்பொருட்டு மிக்க பரிசுத்தத்தோடு
திருவாய்மலர்ந்த வேதாகமபுராணங்களெல்லாவற்றையும் அறிந்திருக்கும் அவை
களை அபிரமாணமென்று கொள்பவர்கள், குறைவற்ற பெருநரகங்கா முழு
வதுஞ் சென்று சென்று முழுகுதல் சத்தியமாகும் எ-று. (உ௯)

மறைமுழுதுணர்ந்தாரேனு மகம்பலபுரிந்தாரேனுங்
குறைவறுதானமெல்லாந் கொடுத்தநகநூநதாரேனு
நிறைபெருந்தோதநமெல்லா நிரமபுறத்துநோந்தாரேனுங்
கறையுறுமொருபொய்கூற்ற கடுகரகமுந் தவாரே.

(இ-ள்) வேதங்கள் முழுவது முணர்ந்தவராயினும், அனேகயாகங்கள் செய்
தவராயினும், மஹாதானங்களைல்லாவற்றையுங் கொடுத்துப் பெரிய தருமங்க
ளால் உயர்ந்தவராயினும், மகிமைநிறைந்த எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும் விதி நிரமப
ஸநாளு செய்பவராயினும், பெருங்குற்றத்தைத்தரும் ஒரு பொய்கூறுவார்களா
யின மேற்கூறிய புண்ணியங்களிலுக்கு கொடிய நரகத்திலுமுந் தவார்கள. எ-று ()

பொருளுலோபத்தினும புரிதருவினோத்ததானு
மருடபுஷியாயேரீம்பி வாழுதற்பொருடடினனு
மிருளுறுமொருபொய்கூறி நெடுதகிடுபவங்கடோறுங்
தெருடபவநதுபற்றிச் செயிமிக்கவியாரநிற்கும்.

(இ-ள்) பொருள் செலவாகுமெனனும் உலோபத்தினலாவது வீருமபத்
தரும் விஷயாட்டினாலவது மயக்கத்தையொழித்து உயிர்களைப் பாதுகாத்து

வாழ்வித்தத்தினாலவது மயக்கத்தைத் தருகின்ற ஒரு பொய்கூறுவானாயின் அடுத்தடுத்துவரும் பிறவிகடோறும் ஞானத்துக்கு விரோதவகைகளாகச் சூழ்ந்து பல துன்பங்களையும் விளைவித்து நிற்கும். எ-று. (௩௦)

பொய்மையே பாவமெல்லாம் விளைதருபு மியாகும்
பொய்மையே பிறவியெல்லாம் புகப்படுமித துமாகும்
பொய்மையே வறுமையெல்லாம் போதரப்படுமித தாகும்
பொய்மையே நரகமெல்லாம் புகுதரப்புகுததா நிற்கும்.

(இ-ள்) பொய்கூறுதலே பாவங்களெல்லாவற்றையும் விளைவிக்கின்றது மியாகும் பொய்கூறுதலே பிறவி யெல்லாவற்றிலும் புகச்செய்கின்ற வினாயாகும் பொய்கூறுதலே தரித்திரங்களெல்லாவற்றையும் பொருந்தச் செய்வதாகும் பொய்கூறுதலே எல்லாநரகங்களிலும் புகுமாறுபொருத்துவிடப்பதாகும். எ-று ()

ஏனை நல்லொழுக்கமுற்ற விருப்பினுமினமைசெய்யு
மூன்மினனாணமாட்டு மருவருப்பொருங்குசெய்யு
மானமிகவராஞ்சான்றோ மருங்குநானபுகலவதென்னோ
மின்மரபொய்மைகூற லெற்றைக்கும்பொல்லாதாகும்

(இ-ள்) பொய்கூறுதல், மற்றைய நல்லொழுக்கங்கள் பூரணமாகவிருப்பிலும் அவைகளை யில்லாதனவாகச் செய்யும் அன்றியும் குற்றமுற்ற தாயாரும் அருவருக்குமாறு செயலிக்கும். மிக்க பெருமையுள்ளோராகிய சாதுக்களிடத்துச் கூறுதலால் வருத்துபரத்தை யான கூறவேண்டியதாயிற்று? இழிவு நிறைந்த அப்பொய்கூறுதல் எவ்விடத்துச் துன்பமேயுண்டாகும் எ-று (௩௧)

பொய்யுள்ள மறந்தோமெய்யை புகலினும்பொய்மையாகு
முய்யுமாறென நுமிலலை யுறுதியெனபதுஞ்சாராது
கொய்யுமாமலாபபூஞ்சோலை சூழ்குவலயத்துநாளு
கையுமாறெதுசெய்தாலும் பொய்நவிலாமைவேண்டும்.

(இ-ள்) பொய்சொல்லுபவன், தன்னை மறந்து ஓர் மெய்கூறுவானாயின் அதுவும் பொய்யாகமுடியும் அவன் பிழைக்குமவழி எக்காலுமில்லை. உத்தம நடை எப்போதுவகிட்டாது பறித்தற்குரிய பெருமைதருவிய மலர்களையுடையதும் பொலிவுள்ளதாய்கிய சோலைகள் சூழிட்பெற்ற பூமியில் வருத்தத்தக்க பாதகங்களை நிரந்தரம் எதுசெய்தாலுஞ்செய்ச், பொய்யொன்றுமே சொல்லாதிருத்தல் வேண்டும். எ-று. (௩௩)

திருவளையோதகியாளுந் திறலரிசசநதிரன்ருன
மருவளாகாரிதீதும் வளநகாரீததுமறறை
புருவளாமனைசேயாகிச் செல்வங்களொருங்குநீததுங்
கருவளாபொய்மைகூற கஞ்சுபுகழித்தானசனமம்.

உசு - வது விட்டுணுசரும் னுபதேசம்பெற்றவத்தியரயம். உரஅள

(இ-ள) திருமாத வளர்ப்பெற்ற அயே ததியாபுரியை அரசாளும் வல்
லமையுள்ள அரிசனதிரமகாராஜன வரசனை வளர்கின்ற உயரானவகையுடைய
நாட்டைத் துறந்தும் வளமுள்ள நகரத்தைத் துறந்தும் அழகுவாய்ந்த மனைவி
யையும், புத்திரனையும், மற்றுமுள்ள செல்வங்களையும் ஒருமிக்கத்திறந்தும் பிற
வியை வளர்கின்ற பெரடகூறலொன்றிறகுப் பயந்து தனது சனமங்கழித்து
விட்டனா. எ-று. (௩௪)

ஓரிடத்தினுங்கூடாத பொயமையையும்பர்வேந்தன்
சேரிடத்திடைச்சொற்றாலும் திசைமுகனசெங்கண்மாயோ
னரிடத்திடைச் சொற்றாலும் முழியுமழிதராது
பாரிடைப்பொலியுங்காசிப் பதிவயிறசொல்லொணாதே.

(இ-ள) ஓரிடத்தினுஞ்சொல்லகூடாத பொயயை தேவாக்கரசனாகிய இந்
திரனிடத்துச் சொன்னாலுஞ்சொல்லகடவன் பிரமனிடத்தாளுவந்திருமாலிடத்
தாளுவன இன்னும் யாரிடத்தாயினுஞ் சொன்னாலுஞ் சொல்லகடவன் உளழி
காலத்தும் அழியாது பூமியின்கண் விளங்குவ சாசிப்பதியினிடத்துச் சொல்லா
திருக்ககடவன் எ-று. (௩௫)

பொயமையெவையிடைச் சொற்றாலும் போககிடுங்கமுவாயுண்டு
மெயமையேபொலியுங்காசிப் பதியிடைவிளம்புவாரோ
லமமையோடப்பனாகி யகிலமுடபடைத்துக்காக்குங்
கெம்மையெவையிடையானாலும் கூடுமோகமுவாயாற்ற

(இ-ள) பொயயை யெவவிடத்துச்சொன்னாலு மப்பாவத்தை நீக்கத்தரும்
பிராயசித்தமுண்டு. சத்தியமே பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்ற காசித்தலத்திற
சொல்லுவார்களானால் எல்லாவுயிர்களுக்கும் தாயத்தையாகவிருந்து சகலபு
னங்களையும் படைத்துக் காப்பவரும் வலிமையும் வெண்மையுமுடைய ரிஷப்
த்தை வாகனமாகக்கொண்டவருமாயே சிவபிரானாலும் பிராயசித்தஞ் செய்யக்
கூடாது. எ-று. (௩௬)

கூற்றுவனறண்டமிலலை கோளசெயுநிவகுமிலலை
மாற்றருமசனிதிய வளிமழைபராகுகள்செய்யுஞ்
சாற்றருமவருத்தமிலலைத் தரித்திரஞ்சாறுமிலலை
யேற்றமாமெய்யேகூறிப் பொயயினையிரித்துளாககே.

(இ-ள) மேனமேலுயாந்தீ சத்தியத்தைமொழிந்து பொயயைப்பறந்தோ
டுமபடி செய்பவர்களுக்கு இயமனாசெய்யுந் தண்டனையிலலை. நவகங்குரத்தோஷ
மிலலை பெதிப்பதற்கரிய இடியினால் வருத்தமிலலை பெருவகாற்றாறுனுப
மிலலை பெருமழையுலுபாதியில்லை. சாப்பவகளுமதுயரமிலலை. சற்றுநதரித்திர
மிலலை. எ-று. (௩௭)

எடுத்தசனமத்துமேன்மை யெவ்வளவிறுந்தபோதுங்
கடுத்தவைமாற்றலன்றிக் கழிந்தசன்மத்துஞ்செய்ய
வடுத்தபுண்ணியங்களுெல்லா மழித்திடுமெபாயமையெனனிற்
ஞெடுத்தமேற்பிறப்பினூற்றுந் தொழிவினையுரைப்பதெனனே.

(இ-ள்.) இப்போதெடுத்த பிறவிக்கு எவ்வளவு பெருமையிருந்தபோதி
ஹம் கோபித்தப் பெருமைகளைக் கெடுப்பதும்னறி முன்போன அந்த பிறவி
யிவ்ஞ்செய்த பெரும்புண்ணியங்களுெல்லாவற்றையும் அழித்தவிடுவது பொய்
யென்றுசொன்னால் மேலேவரும் பிறவியிற்செய்யும் புண்ணியங்களை இப்
பொய் கெடுக்குமென்பதை நான் கூறவேண்டியதில்லை, எ-று. (நஅ)

(ப-ம்) நிகழ்காலத்திலே கூறும்பொய் இறந்தகால புண்ணியத்தையும்
நிகழ்காலபுண்ணியத்தையும் எதிர்காலபுண்ணியத்தையும் கெடுத்து நரகத்திலிரு
ந்துமென்பார உரைப்பதெனனே என்று கூறினார்.

வாதராயணனென்றோது மாமுனியாதினூழிற்
போதமாநாதரவீரொன்பான புராணங்களுளிசசெய்தா
னூதரத்தனையமேலோ னநுஞாபெற்றுலகமுய்யக
காதலினுப்புராணங் கண்டனர்த்ததம்பேரால்.

(இ-ள்) வேதவியாசொன்று பெரியோராலெடுத்துக்காக்கப்படும் மகாபு
ரணியா கேட்பவர்களுக்கு ஞானமுண்டாகப், பதினெண்புராணங்களையும் ஆதி
காலத்திற் றிருவாய்மலாந்தனா மேலோராகிய அவ்வியாசமுநிவரந்நுதிபெற்
றுககொண்டு உலகத்தார கடைத்தேறும் வண்ணந் தங்கன தங்கன பெயரால்
விரிப்புடன் உப்புராணங்களைச் செய்தனா எ-று. (நக)

பதினெண்புராணங்களாவன மச்சம், கூாமம், வராகம், வாமனம், பிர
மம், வைணவம், பாகவதம், சைவம், இலிங்கம், பௌஷிகம், நாரதீயம், காரு
டம், பிரமகைவாதம், காந்தம், மாரக்கண்டேயம், ஆக்கிநேயம், பிரமாண்டம்,
பதுமம் என்பனவாம். இவற்றுள் சைவம், காந்தம், இலிங்கம், கூாமம், வாம
னம், வராகம், பௌஷிகம், மச்சம், மாரக்கண்டேயம், பிரமாண்டம் இவை
பத்துஞ் சிவபுராணமேயாம் நாரதீயம், பாகவதம், காருடம், வைணவம்
இவை நான்கும் விஷ்ணுபுராணமேயாம் பிரமம், பதுமம் இவைபிரணமும்
பிரமபுராணமே யாம் பிரமகைவாதம் சூரியபுராணமாம். ஆக்கிநேயம் அக்
ஷிபுராணமாம் அன்றியும் காந்தம், ஆக்கிநேயம், சைவம், கூாமம், மச்சம்,
இலிங்கம் இவை தாமதபுராணமாம் பிரமாண்டம், பிரமகைவாதம், மார
க்கண்டேயம், வாமனம், பிரமம், பௌஷிகம் இவைவரசதபுராணமாம். பாக
வதம், பதுமம், வராகம், வைணவம், காருடம், நாரதீயம் இவைகளை சாததுவிக
புராணமாம். உப்புராணம் பதினெட்டாவன. உசனம், கபிலம், காளி, சகற்கு
மாரீயம், சாமபவம், சிவதனம், செனரம், தைவாசம் நந்தி, நரசிங்கம்,
நாரதீயம், பாரசரீயம், பார்சுலம், ஆங்கிரம், மாரீசம், மானவம், வாசிடம்,
வாருணம் இவை அவ்வவா பெயரால்விளங்கும்.

உசு-வது விட்டுணுசரும் ஐபதேசம்பெற்றவததிபாயம். ஊஅக

புகழ்தருபுபுராணத் தொகையும் ரொனபான்செபிற்
புகழ்தருமிபுராணம் புகனறதுமெறறுகுகெனனி
லிகழ்தருதனமைநீங்கி யாவருமியறறுதீமை
யகழ்தருவிதிவிலக்காயந தருங்கதியடைதற்கனரோ.

(இ-ள) விளக்கமுற்ற உபுராணத்தொகையும் கூறுமிடத்துப்பதினெட்
டேயாரும் புகழ்பெற்ற விபுராணங்களைக்கூறியது யாது சிமித்தமெனின் அறி
யாமையைக் கெடுத்த யாவர்களும் செய்கின்ற தீமையைப்போக்கத்தக்க விதி
யையாராய்ந்து விலக்கையொழித்து அரியமுத்தியை யடைதற்பொருட்டே
யாம் எ-று. (சு0)

இருவகையாலொன்பானென நிசைத்திபுராணந்தம்மு
ளொருவகையீரொன்பான்றுள யாதானுமொனறையோவாரா
கருவகையினைத்துநீத்துக் காலனாபாசநதப்பித்
திருவகையெல்லாமேவிசு செழுங்கதிக்கிறைவராவார்.

(இ-ள) இருவகையாகக்கூறிய புராணம் முப்பத்தாறனுள் ஒரு வகை
யிலுள்ள பதினெண்புராணத்துள் யாதானுமொபுராணத்தை அன்போடறிய
ததக்கவாகன எல்லாப்பிறவிகளையு மொழித்து இயமஸ்ஸவீசப்படுமபாசத்தை
நீக்கிச் சிவஞானசெலவத்தை யடைதற்கேதுவாகிய சாலோகாதிபத முததிகளை
யடைந்து மேலாகிய மோட்சபூமிக் கரசராவார்கள். எ-று (சு1)

நிருததகுசிவபுராண சிரவணவிசேடத்தாலே
யுருததகுபாவநீங்கும் புண்ணியமொருங்குமேவு
மருததகுபத்திவாயக்கு மாதேவனருளுண்டாகும்
கருததகுதீமையெல்லாவும் கழன்றுமேறகியுண்டாமால்.

(இ-ள.) சிறப்புற்ற சிவபுராணத்தக்க கேட்டலாகிய விசேடசாதனை
தாலே கோயித்து வருத்தத்தக்க பாவங்கள் விலகிப்போம் எல்லாபுண்ணியங்
களுயகைக்கடும். அரிய உண்மைப்பத்தி கிடைக்கும் சிவபெருமானறிருவருள்
யினாகும் பிறவியைத்தரத்தக்க தீமைகளையாவும் விலகி மேலானமுத்தி சித்திக்
கும். எ-று (சு2)

மறைாளாகமமோர்ந்தாலும் வண்புராணங்களோரா
துறைவனேலவறறூலாகும் பயனவறகுதவாதாகு
நிறைதருபுராணமோநது நிகழுமற்றவையோராத
குறையுள்ளெனினுமேலாந தனமையிற்கூட்செய்யும்.

(இ-ள) வேதாகமங்களையறிநிறுநதாலும் ஞானவளத்தைதரும்புராண
ங்களையறியாதிருப்பானாயின் அவவேதாகமங்களை யறிந்ததஸ்ஸடையும் பிரயோ
சனம் அவனுக்கு நேரிடாதாகும் இன்பநிறைவைத்தருகின்ற புராணங்களையறி
ந்து விளக்கமுற்ற அவவேதாகமங்களை யறியாத குறைவையுடையவனாயினும்
இபுராண உணர்ச்சியானது மேலாகிய முத்தியிற்கூடுமபடி செயலிக்கும். எ-று.

புராணங்களோராதாராகுப் புகலசிவபத்தியிலலை
 விராடுபலவிதவிலககு மேதகத்தெரிதலிலலை
 யராவணிசடையெமமண்ண லாரருடகலப்புயிலலைத்
 தராதலமபுகழுங்காசித் தலத்தினுமவாழ்ககையிலலை.

(இ-ள்) புராணங்களை யறியாதவர்களுக்குச் சாதுகளாலேத்ததனாக
 கும சிவபத்தியுண்டாகமாட்டாது பல உபாயங்களாகக் கூறியவிதிகளும் விலக
 குகளும் செவ்வையாகத் தெரியமாட்டாது. சாப்பாபரணத்தை யணிந்த சடா
 பாரத்தை யுடைய எழுது சிவபெருமான நிருக்கருணைக்கிடக்கமாட்டாது உலாத
 தாமதம் முகிக்கப்பெற்ற காசித்தலத்திலும் வாசஞ்செய்யநேரிடாது எ-று ()

புண்ணியக்காசிவாழ்ககை பொருந்தியவறவோடெல்லா
 தண்ணியசிவபுராணத் தகவுணர்ந்தவரோவெனனி
 லென, ணியவிசசனமத்தே புணர்தாரானினுமுன்ன
 மண்ணியபிறப்பினுயநதா னென்பதற்கையினதே

(இ-ள்) புண்ணியவடிவமாகிய காசித்தலவாழ்ககையைப்பெற்ற தரும்
 வானகெல்லோரும் மனதைக்குவிரவிக்கும் சிவபுராணங்களை முறையாக
 உணராதவர்களோ வென்று கேட்பீர்களானால் செதிப்பதற்குரிய இப்பிறவியில்
 தெரிபாதவர்களாயிருந்தாலும் முன்னுள்ள பிறவிகளில் ஆராயங்குற்பபார்களென
 பகரஞ் யாதொரு சந்தேகமுமில்லை எ-று (சுரு)

புராணவானுணர்ந்தோராகல்லாற புண்ணியக்காசிவாழ்வும
 பராவுந்தகங்கையாடும் பழமறையெடுத்தகூறும்
 விராமலாகுரூபாக விசகவநாதப்பெமமா
 னராவொளிரசிலம்பிறபாத சேவையுமமையாவனதே.

(இ-ள்) புராணங்களை விதியாக ஆராயாதவர்களுக்கல்லாமல் மறறை
 யார்களுக்குப் பண்ணியவடிவான காசித்தலவாசமும துதிபெற்ற கங்காதீராத
 தத்தில ஸநாநமும் அநாதியாயுள்ள வேதங்களாலேத்ததனாகப்ப பெற்றவரும்
 மலர்கள் நெருங்கிய அளகபாரததையுடைய அன்ன பூரணியாரை வாமபாகத்
 திலுடையருமாகிய விசுவநாதபெருமான சாப்பங்க ளுழித்து ஒளிரப்பெற்ற
 சிலம்பணித்த பாதசேவையும நேரிடாவாம். எ-று (சுசு)

மந்த்ணமானவெல்லாம் வகுத்துனக்குரைத்தேனென்று
 தநதைதானருளிசெய்ய விட்டுண்சருமனரூபா
 வெந்தைதினனருளாவினான்மற நெய்தருமபேறுபெற்றேன
 முந்தைவலவினையுந்தேன முத்தியுமுறநேனென்றான.

(இ-ள்) இரகசியமான எல்லாப்பொருள்களையும் உனக்குவிசித்துக்கூறி
 னேனென்று பிதாவாகிய எககிசருமன கட்டாயிட (குமாரனாடிய) விஷ்ணு

உக-வது விட்டுணுகும் இபதேசம்பெற்றவத்தியாயம். உராகக

சுருமன வணங்கி எனறதையே தேவரீர்களுணையாற கடைத்தறகரியஇரகசியப
பேறறையானடைதேன முறபிறவியறசெயத கொடுவினகளைக் கடந்தேன.
முத்திநிலையும் பெறறேனெனறன. எ-று. (சஎ)

தகாபுகழ்பெருமைவாயந்த சவுணமுனிவனுதி
வனாவ்ப்பனமுனிவீரகாசி மானமியமனநதமின்னுத்
தினாதவழிகிலந்தாங்குஞ் சேடனெனபவனுநதோநதென
னுனாயளவாமோவென்பானென்னிலயாருபாபாரொன்றான்.

(இ-ள) உலகத்தாராற புகழ்ப்பெற்ற பெருமைதவயி சவுணகராதியான
அளவிலலாத முனிவர்களே காசித்தலம்கிமை யிப்போது கூறியதனறி யின
னுமநாத முன்ன அலைகளையுடைய கடலாற் சூழப்பெற்ற உலகத்தைச்சுமக்கும்
ஆதிசேடனெனபவனுமாராயநது எவ்ருனுனாக அளவுபடுமோவென்று சொ
லலுவாருளையாவொடுத்தகூற வல்லவர்களென்று சூதமுரிவர் கூறினா ()

சூதமாமுனிவலினன சொறறலுநதொழுதுபூற்றறிப

போதமாமுனிவரெல்லாம புநதியுணம்கிழ்ச்சிபூதது

வேதமாமுதலவனென்கள விசசுவநாதனமேய

காதலகூதாசிமேன்மை கரிசறநினனுசேட்டு.

(இ-ள) சூதமகாமுரிவர் இவவாருகக கூறியவளவில ஞானமுள்ள சவுக
ராதிமுரிவர்களெல்லோரும் வணங்கித்ததிதது மனதிற களிகூர்ந்து வேதங்க
ளாற்றிபுதிபாதிக்கப்படும் முதற்கடவுளாகிய எமது விசுவநாதராக விரும்பியெழுந
தருளி யிருக்கப்பெற்ற காசித்தலம்கிமையைத் தேவரீராற குற்றமறக்கேளவி
யுறறு எ-று. (சஉ)

புண்ணியமபடைத்தோமேலாம போதமுமுற்றேழுததி

புணவியவழியுங்கண்டோ நாடுமாநதமுற்றே

மெண்ணியவெண்ணியாங்கே யெயறினங்குறைவொன்றிலலோந

தணவியகுணத்தாயென்று தாழாதனாதுதிததுவாழநதார.

(இ-ள) நாடுகள் எல்லாபுண்ணியங்களுையும் பெற்றேம மேலாகிய ஞா
னத்தையும்டைந்தோம் முதத்சாதனத்திலுள்ள மாககங்கையுங் கண்டோம்.
குறிக்கத்தக்க ஆநந்தாறுபவத்தை யடைந்தோம் நினைத்தவைகளை நினைத்தவா
றே தேவராறபெற்றுக்கொண்டோம் எங்களுக்கு யாதொருகுறையுமில்லை சா
நதருளவிறையெயன்று சூதமகாமுரிவனாத துதித்துவணங்கினவாகள கிச சவுக
ராதிமுரிவர்கள் காசித்தலத்தில் வாழுகிறுந்தாராக. எ-று (ரு0)

வாழ்த்து.

காபூத்தப்பொழிலுதித காசிகாவாழகநெடுங்கங்கைவாழக
ஏபூத்ததுண்டி தண்டபாணிவயர்வர்கொற்றியினஞ்சோவாழக
நார்பூத்தவன்னபூரணியகிலே சனுமவாழகநயநதுமன்று
ணீர்பூத்தமுடியினையா னடநவிலகுஞ்சிதபாதநீடுவாழக.

(இங்) மேகங்கள் தவமுஞ் சோலை சூழந் ஸ்ரீகாசிக்ரமானது வாழுக
கடவது நீண்ட கங்கைகதி வாழக்கடவது, அழகு பொருந்திய துண்டிவிராயக
ரும், தண்ட பாணியாகிய குமாரகூடவுளும், வைரவழாத்தியும், தூக்காதே
வியும், இவர்போன்ற வேளைய தேவர்களும வாழக்கடவா. அன்புருவமாகிய
வன்னபூரணித்தாயும், ஸ்ரீவிசுவேசுவரமூரத்தியும் வாழக்கடவா. ஜலவடிவம்
பொருந்திய கங்கை தவமுஞ் சடைமுடியையுடைய வந்த விகவநாதரது ஆராத
கடம்பயிலங் குஞ்சிதபாதமும் நிலைபெற்று வாழக்கடவது. என்று. (ருக)

ஈண்டு காசியை வாழ்கவென்றது அழியாவாழ்க்கையை விரும்பினோருக்கு
அதுவே நாரகமாய் நிறறல் கருதியெனக் காசியிலிருந்தால் முததியென்று வே
தஞ்சொலுவகையால், தில்லையைக்காணலாலும், திருவாரூரிற பிறத்தலாலும்,
அருளையை நினைத்தலாலு முண்டாகு முததியை நோக்கக் காசியிலிருக்க நோரு
முத்தி யுகிதமனமெனின், அஃதொன்றே யுகிதமுத்தியாதலமையும் தில்லையைக்
கண்டபோ உடனே தேகமவிடக்கண்டதில்லை. ஒருதரமேயன்றிப் பலதரமொ
ருவனவன் வானாண்முடிவுக்கு எத்தில்லையைக்காணக்கூடும். ஒருதரங்கண்ட
போதே யவன்முத்தனுவெனின், பின்னாப்பாவஸம்பவங்களுக்கிடமுண்டாத
லிழக்காம அங்ஙனமின்றி, எல்லாவிதப்பாவங்களுந்தங்கி வாழ்விடஞ்செய்திரு
ப்போரை யாண்டெண்ணிமுடியாதே! அப்பாவங்களுக்குப் பயனியவரடை
யார கொல்லோ? அடைவாரெனின், முன்றடைவகன்ற நிலையைக்கண்ட
பயனயாதசெய்ய? பின்னருண்டாகு மெல்லாப்பாவங்களை யு முன்செய்த தரிச
னபல னொன்றே தேயத்தவிடுமெனின், அப்போது பலதரமதரிசிப்பதற்குப் பல
னெய்தக்கிடையானமும், ஒருதரம் தரிசித்ததேபோதுமாகையறபின்னரிசைாத
வழியெல்லாம் பாவங்களை விட்டலாமென்கையும், அப்பாவங்கெல்லாம் புண
ணிமாமென்கையுமேயன்றோ போதரும்? இதை மேலோர்கொள்ளாரானக்
யாற நிலையை வானாண்முடிவிற காணப்பெறுவாரே முததாரதலமையும்
இப்படியேயன்றோ பிறக்க முத்தியாகியவாருளாயும், நினைக்கமுத்தியாகியவருணை
யையுங் கொள்ளாநிற்பா பெரியோ? இன்னவஸம்பவங்களிற்கக் முத்தியாகிய
காசியிலெண்ணவிடஞ்செய்யாமையா விஃதொன்றே ஸௌகரிய முத்தியாதல
தெளிந்ததிக தில்லைத்தரிசனமுதலிய கிடைத்த பின்னரோப்பாவமு மொருவ
னெய்தாதவழியவறறுவனடையு முத்தியுகிதமெனின், காலாதித்ததில்வை பய
க்கு முத்தியை நோக்க வப்போதே பயக்குங் காசி முததியே யேறறம் பெறும்
பிருகஜ்ஜாபரலோபகீடம் முதலியன காசிப்பதியொன்றினையே யெல்லா பரி
மாணமுதலியவறறுலெதேதக் கூறுகையானுமேவண்ணை நிலையுதல்பெறும்.
பிறபதிகளுக்கேற்றம் பகரவேண்டினோ காசியையும், பிறதிாத்வகளுக்கேற
றம் பகரவேண்டினோ கங்கையையு முவமைகூறுதலானு மவடிண்ணம் வெளிப
படும இனிக்கங்கை, துண்டி, தண்டபாணி, வயிரவா, கொற்றி, அன்ன
பூரணி, அமேசைன முதலினோரை வாழ்கவென்றது இன்னோரக் காசிப்பதியி
விடம்பெற்றவராதலினெனக். இவருள், கங்கை யக்காசியையடைந்த மாநயியம்
வாமனபுராணம், இராமாயணம், பாரதம், பரகவதமுதலிய நூல்களாறகண்டதிக.

ஷக்-வது விட்டுணுசுரும னுபதேசம்பற்றவத்திபாயம். 208

பாகவதத்திற் சிவன்சுடையினின்றுமிழிந்து காசியிற்பெருகிய கலகைபவிஷ்ணு பதிபெனறுகூறியதுண்டேயெனின், விஷ்ணுபதம் என்று ஆகாததுகோபெ யராகைபால்வராகயத்தினின்றது சிவனாச் சுடையிலது இறங்கினகாரணதரு தியபோது தோஷமாகாதென்க, விஷ்ணுவிலுடைய பாதத்திலிருந்தே கலகையு ண்டானபோது சிவனறித்தாரென்று கூறும் வசனங்களுண்டேயெனின், திரி தியஸகந்த முதலிய சிலவிடங்களில்வியபீதப் பொருளை மூடராயுளபோ கொ ளவரேயன்றிப் பஞ்சமஸ்கந்தத்தில் கங்கோற்பத்தி, தத்தாரணமுதலியவற்றை பபாஹு-ஸயமாயக்கூறு முணமையைக்கண்டறிந்த விவேகிகள் மயங்கிக்கூறு றான்க. விஷ்ணுபாதத்திலிருந்து கலகைபெருகியதுண்டேயெனின், அவவிஷ் ணுபாதகலகையைப் பாஞ்சராத்நிரிள மூன்றுவிதமாக மூரணிகூறுவா. திரி விக்கிரமனபாதத்தைப் பிரமனரந்து கமண்டலஜலத்தாலலம்பியபோது அதை சசிவனறித்தாரெனவும், திரிவிக்கிரமன பாதத்திலிருந்தே கலகைபிறந்து பிரவ ளித்தபோது அதைச்சிவனறித்தாரெனவும், திரிவிக்கிரமன ரந்துபாதத்தைமே லே நீட்டியபோது, அவனதுகட்டைவிரலூர்த்தவாண-கடாகத்தையுடைத்து பபேதித்தலாலநவழியாய்க் கலகை யந்தலோகத்தினின்றும் பிரஸரித்தபோது அதைச்சிவனறித்தாரெனவும் பிதறுவதேயாம். இவற்றுள்ளேத வித்ததாலாவ து விஷ்ணுபாதத்தில் கலகாஸம்பந்த முண்டாயிருத்தலாலிதையே சிவனறித் தாரொனபாரொனின், விஷ்ணுபாதகலகைக்குட பூபதனமவாமன்கலபத்திலும், பகீரதனால் பிரமஹலோகத்தினின்றும் கொணடுவரப்பட்டுச் சிவனால் தரிககப் பட்ட பாகீரதிகுப பூபதனம் வராககலபத்திலுமென்று வாமன முதலிய புரா ணவகளிற படிக்கப்பட்டிருத்தலால் விரோதமுண்டாதலிக இவற்றின் விரி வைசு தெதாரந்தர நாகரம் (சிவபாரமயப்பிரதரிசிவிற) பரக்ககண்ணடு தெனிக.

மேல, துண்டி, தண்டபாணி முதலிலோ காசியை யடைந்தமாமையங் காசிமாஹாதமியத்தாலினிதுவனகரும இங்ஙனகிறக, காசியையும், காசிவாசமு ராதிகளையும் வாழத்தத்தொடங்கி யமமட்டே நிறுத்தாமல் ஆநந்தகேடசனது குரு சிதபாதத்தையுந் திலில ரூபகூதோனற வாழத்தியதெனையெனின், ஆககியோ ரதுபாசனமூர்த்தியெனபது தோனறவறிக அல்லதூஉம், முதலிஸ்தானமாகி யகாசியை வாழத்திமுடிக்குங்காலிக்காசியுதவு முதலியையே தமமைத் தரிசித்த னமுதலியவற்றுவதுவுந் திலிலமுதலியவற்றையு மோரோ வழியெடுத்ததுக்காட்ட வேண்டுமெனபதுசுதமபெற்றமையாலு மறிக. இத்தலுந் தியாகராஜப்பெருமானே யும், அருணகிரிப்பெருமானையும் வாழத்தினொனபதுஞ் சொல்லாமையமையும், முதலுங்கடையுஞ்சொன்னமையா விடையிற்போதனவுஞ் சொல்லப்பட்டன வெனபதே வித்தமாயகையால் இன்னும் விரிக்கிறபெருகும்.

வானுறைதியாகராசனாயிங்குகொடுவநவளனலபோலு, தே னுறைநாககபிலையமாபோதமிங்குக கொடுவநசெல்லனபோலு, மூ னுறைகாசியினின்றமமநதனஞ்செந் தமிழ்த்தேயமவரகுகோணாநத் மனுறைநீர்த்துறைசையிறுசப் பிரமணியமுனிவாபிந்நானமெயசசாவா

(இ-ள) நூவத்திறப்புத்திரபபேறு வேண்டியுடனுவினாற் பூசிததுததே வேநநிணிததில வைக்கப்பட்ட தியாகராஜப்பெருமான் முதலிய சத்தவிடன கரையுந தேவலோகத்திலிருந்திப்பயிற் கொணர்ந்து திருவாரூர்முதலிய வுத்த மசேஷத்திராவகளிற் பிரதிபுத்தவன்னையுடைய முகஞ்சுத் சக்கிரவர்த்தியைப்போல வும், தேனபொருத்திய மலச்சீனையுடைய செல்லுத்த முகையையதில் (ரௌ ரவாகமத்தில், பாசவிமோசனபடவத்தில், துவாநகரத்திரமாய் அதுவுடுப் புச்சந்தகாக) நிலபெற்று வினங்கியவனானபேந்தமெனனும் ஸித்ததாந்த சாத திராததை யிப்பரதகண்டத்திற்கொண்டுவருது ஸாத்தித்தராகிய மெய்கண்டதே வருக்குபதேசித்தருளிய வெஞானசெல்வராகிய பாஞ்சோதி முனிவண்பபோ லவும், சத்திரிபாதத்துத்தமராகிய ஸானுகன்வசிக்கும் பெருமையைபுடையகாசி யினின்றும்நதக் (காசிவினாது மகிமைகொண்டிருந்துங்) காசிரவஸயமெனனு மபிரபந்தத்தை யித்தததமிழ்நாட்டிற்கொண்டுவந்தருளிய மீன்கள் பொருங்கிய கீவனப்பதையுடைய திருவாவடுதறையென்னுந திப்பசேஷத்திராததினில பெற்றுவசிககுய முகிகா பெருமானாகிய ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகமூர்த்தியி னது அழியாத வெல்லாசசிறப்புகளும் வாழ்ககடவன. எ-று.

௨௬-வது விட்டுணுசரும னுபதேசம்பெற்ற
வத்தியாயமுற்றியது.

ஆக, அததியாயம் ௨௬-க்கு கூடிய திருவிருத்தம் தயை.

காசிரகசிய முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீமேசசிவாய சறகுருசுவாமிகள திருவடிவாழக.

பககம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்
கஅ	நச	றுட்	றுட்
கக	கஅ	வர்சக	வாசக
உ௦	நரு	ட	ட
ரு௦	கச	பி	மீ
ருக	கரு	கேட்ட	கேட்ட
ருச	கரு	மம்	ம
கூஎ	உந	க	த
க௦க	நக	ய	ய
ககஉ	நக	ன	ள்
ககரு	உச	லெ	ளெ
ககச	உச	செய்யு	செய்யு
ககக	உ௦	லோ	ல
ககக	உந	த	தி
கஉ௦	கரு	க	கி
கஉச	நஉ	ட்	ட
கஉஎ	உஅ	ஒரு	புனறு
கருக	கச	ெ	இ
ககச	ந௦	யக	ய
ககஎ	உஎ	ரு	ரு
ககஅ	ந	மு	மு
உ௦௦	உ௦	ப	ம
உ௦க	க	ன	ன
உ௦ச	உரு	ன	ள
உ௦ச	உரு	பா	பா
உ௦க	அ	த	ற
உகஉ	உக	ளா	ள
உகச	க௦	வவடிவ	வடிவ
உகஎ	உஉ	தைபெ	தைபெறு
உஉஉ	நந	ரு	று
உஉச	ச	னன	நநா
உசாந	க௦	று	ரு
உஎச	உரு	த	தி

